

STAR TREK VOYAGER

Hetedik (Final) évad

146. Unimatrix Zero, Part II - Nullás unimátrix, II. rész

A borg csatakocka fedélzetén a társai nyomában lépkedo egykori Tuvok egyszer csak megtorpan, és feje néhányszor megrándul. Az asszimilált vulcani arcára egy pillanatra mintha valami meglepetés-féle ülnie ki, ahogy körülnéz, ám a következő másodpercben ismét rezzenéstelen arccal indul útnak. Valamivel odébb megáll egy adatszlop mellett, ahol az asszimilált Torres dolgozik. "Hadnagy..." mondja Tuvok. "Jól vagyok." sandít rá Torres munka közben, hangjában némi mesterséges zengéssel. "Szubvokális processzort kapott." állapítja meg Tuvok. "Kibírom." nyugtatja meg B'Elanna, "A kapitány?" "Elválasztottak minket egymástól. Nem tudom, hová vitték. A központi plexushoz kell mennünk." Tuvok ezzel elindul, Torres pedig a nyomába szegődik.

A társaitól elszakadt Janeway koponya-implantjába eközben épp egy új egységet csatlakoztat be egy ilyen munkákra szakosodott dolgozó.

"Ido...?" áll meg Chakotay a kormányospultnál. "Tizenhét perc." néz fel rá Paris, "Mostanra már hallanunk kellett volna valamit..." "Doktor?" fordul a tudományos munkahelyen ülo hologram felé Chakotay. "A magasabb szintu agyfunkcióik stabilak." mondja az. "A kocka irányt változtat." jelenti Kim, "Az új irány 121.6." "Írányt és sebességet módosítok." szól Paris.

"A meghajtórendszerüket ért kár regenerálódik." tájékoztatja Seven Chakotayt a Voyager által követett kocka állapotáról az asztrometriai laborban, "Kevesebb mint két órán belül transwarp-képesek lesznek." "Szükségem van önre a nullás unimátrixban. Mikor a vírus elszabadul, az ottani barátai fogják legelsőként megtudni." Seven mintha nem lelkesedne különöbben az ötletért, minek láttán Chakotay megkérdi: "Baj van?" "Nincs." jelenti ki Seven, "De én nem nevezném oket a barátaimnak." "Akkor az ismerősei... Ha valami ügye van azokkal az emberekkel, azt javaslom, tegye félre." "Értettem." mondja Seven halkán, ezzel otthagyja Chakotayt a fokonzol mellett. Seven a kettes raktérbe megy, hogy a regenerációs fülkéje segítségével bekapcsolódhasson a nullás unimátrixba.

"Mondja meg a vadászainak, hogy az északkeleti határzónában járórözzenek." mondja a nullás unimátrix erdoségén átvágó Korok a nyomában haladó hirogennek, "Több dolgozót láttak ott." "Értettem." szól a hirogen, majd új ösvényre fordulva a klingon mögül, eltunik az erdoben. Szinte ezzel egy időben Seven érkezik, mire Korok türelmetlenül szólítja meg: "Hol van az a vírus, amit ígért?" "Janeway kapitány most juttatja be." "Helyes. A borg megerősítette a támadásait, egyikünket a másik után azonosítják. Ha a párját keresi... Nincs itt." "Nem a párom." mondja Seven elutasítón, "Biztosan nem regenerálódik." "Vagy ez, agy meghalt." mondja a klingon, "Órák óta itt kellene már lennie. Senki sem látta." Korok, látva Seven arckifejezését, határozottan megragadja a vállát, és így szól: "Ha csatában halt meg... Biztos vagyok benne, hogy becsületre méltó volt. ... Jöjjön, segítsen." A klingon odébb lép egy méretes facsonkhoz, Seven pedig, felismerve szándékát, a törzs másik végéhez megy. Közösén felemelik, és miközben a közelben épülo torlasz felé tartanak vele, Korok így szól: "Nyilvánvaló, hogy a szívében viszály dúl." "A szívem tökéletesen működik." jelenti ki Seven. "Fogadjon el egy tanácsot valakitől, aki a hálókamrában is harcos, nem csak a csataterén." mondja Korok, miután letették a fatörzset, mire Seven kérdon néz rá. "Az ilyen idokban a szívével úgy kell bánnia, mint az ellenségével, így nem vonja el a figyelmét a harctól." mondja a klingon. "Majd észben tartom..." bólint Seven bizonytalanul. A közelben ekkor megjelenik egy férfi, akinek borg teste ekkor léphetett regenerációba, mire Seven és Korok odalép hozzá. "Bejuttatták már a vírust?" kérdezi Seven. "Nem vagyok biztos benne." "Emlékszik bármire? A helyére, hogy milyen hajón van...?" "Nem. Semmire." csóválja a fejét a férfi, ezzel otthagyja Seveneket.

"Ez vezet a központi plexushoz." mondja Torres Tuvoknak, mikor megállnak egy kereszteződésnél, aminek továbbvezeto folyosóit eroterek védik. "Ez biztosan a pajzs lesz, amirol Seven beszélt." véli

B'Elanna. Tuvok egyetértően bólint, majd mindketten előremennek az erotérig, és a vulcani kinyújtja felé a kezét, hogy lássa, az erotér oket is úgy átengedi-e, mint az arra járó többi dolgozót. A jelek szerint az azonosításhoz szükséges implantjaikra nincs befolyással, hogy megőrizték tudatukat, mert akadálytalanul léphetnek át az erotéren, a mögötte lévő folyosószakaszba. "Át kell jutnunk azon az ajtón." mondja Torres, előbb a valamivel odébb lévő nyílásra, majd a mellette dolgozó borgra pillantva. "Megkísérlem kikapcsolni." indul meg felé Tuvok, és halkán a borg mögé lépve, kinyújtja felé a kezét. A dolgozó, mintha megérezte volna valamit, megfordul, és ekkor derül ki, hogy Janewayról van szó, így Tuvok gyorsan visszahúzza a kezét: "Kapitány..." "Amennyi megmaradt belőle..." morogja Janeway, "Hogy bírják?" "Remekül." feleli Torres nem túl meggyőzően. "Nem tudok hozzáférni a plexushoz anélkül, hogy kikapcsolnám az energiarendszert ebben a szektorban. Ez figyelmet keltene. Van más út befelé?" "Az elsődleges hozzáférési port. Azt hiszem, az el van szigetelve a fő energiarendszertől." feleli B'Elanna. "Hol van?" "Úgy harminc méterre innen." Tuvok tekintete eközben a semmibe réved, és a vulcani tétován forgatni kezdi a fejét. "Tuvok...!" szól rá Janeway. "Hallom a Kollektívát..." tér vissza a vulcani öntudata. "A neuro-szuppresszáns hatása biztosan kezd elmúlni..." állapítja meg Janeway döbbenet. "Rendben leszek." nyugtatja meg Tuvok, mire Janeway vállon veregeti, majd útnak indulnak.

"Hallottam... A vulcanit... De megszűnt..." mondja a 'tróntermében' járkáló Királynő, "Miért? Miért nem hallom a többieket?"

Egy háromtagú borg különítmény járja a nullás unimátrix erdőségét, egy humanoid férfi nyomát kutatva. Az egyiküknek sikerül felfedeznie egy pillanatra, ám ahogy utána indul, lábával megránt egy bokamagasságban kifeszített zsinórt, ami elszabadít egy méretes fadarabot. A fatörzs a borg mellkasához csapódik, a dolgozó pedig rövid szikrázás közepedte elterül, majd eltunik. Egy másik csapat egy bozótból figyel, ahogy egy hálócspada összecsapódik valaki körül. A csapat egyik tagja Axum, aki, mikor a hálózathoz közelebb érve meglátja, kit fogtak, odaszól társának: "Ezt majd én elintézem." Az 'önfeláldozás' nem véletlen, a csapdában ugyanis Seven vergődik, akinek a jelek szerint balszerencséjére sikerült egy becsapódott területre tévednie. Seven mocorog még egy kicsit, majd felhagy a hiábavaló próbálkozással. "Kényelmes?" kérdezi a csapda mellett megálló Axum. "Engedjen ki." morogja Seven. "Könnyebb mondani, mint megtenni..." veszi szemügyre a férfi a csapdát, "Azt hiszem, kicsit túl jól terveztem meg ezt a csapdát." Seven erre megint fészkelődni kezd, mire Axum elovesz egy vágószerszámmal, és elkezd szétvagdalni a háló köteleit. "Mit csinál idebent?" kérdezi közben. "Magát keresem..." ismeri be Seven, majd mikor Axum erre abbahagyja a szabadítási műveletet, zavartan a férfira pillantva hozzáteszi: "Korok aggódott." "Ez nem vall Korokra..." "Azt mondta, nem találják magát..." fordul el Seven. "Mint láthatja, szorgalmasan csapdákat állítok fel." "Nem a legkifinomultabb technológia..." jegyzi meg Seven, szemügyre véve az ott nagyon is ügyesen elfogó alkotmányt. "De működik." mutat rá Axum, "Kapaszkodjon..." A férfi ezzel egy csapással elmetteti a hálót összetartó fő kötelet, mire az szétbomlik, és Seven kevés híján a földre huppan, ezt csak az akadályozza meg, hogy jó időzítéssel megkapaszkodik Axum vállában, aki pedig átkarolja, hogy el ne essen. Egy pillanatig így állnak, egymással szemben, félig-meddig átölelve egymást, majd Seven elhúzódik: "Vissza kellene mennem a táborba. Várni a híreket a vírusról..." "Magával megyek. Arra az esetre, ha... Megint bajba kerül..." mondja Axum, a csapda maradványaira pillantva. "Ahogy kívánja." bólint Seven, mire a férfi felveszi buzogányszerű fegyverét, amit a szabadító művelet kezdete előtt a földre dobott, majd Sevenre pillantva így szól: "Biztos vagyok benne, hogy Korok örül majd, ha meglát." Seven erre csak egy bosszús grimasszal reagál, majd elindul az erdőben a tábor felé.

A Janewayból, Tuvokból, és Torresból álló beszivárgó különítmény még mindig a plexus elérésén dolgozik, ám a vulcani egyre nehezebben tartja magát, egy-egy pillanatra már hallani véli a Királynőnek a Kollektíva kórusából kiszűrődő hangját. "Parancsnok..." lép mellé Janeway, észrevéve, hogy Tuvok megint kezd elsodródni. "CsillagIdo... 38774. Vulcanus hold-kolónia. A

születésem helye és ideje. ... Az életem részleteinek felidézése segít összpontosítani. ... Kapitány... Ha a Kollektíva részévé válok... Biztonsági kockázatot fogok jelenteni. Készen kell állniuk a kikapcsolásomra." "A Doktor segítsége nélkül az megölheti. ... Koncentráljon... Maradjon Tuvok. Ez parancs." mondja Janeway, árnyalatnyi kétségbeeséssel a hangjában, mire a vulcani bólint. "Kapitány..." szól Torres, "Áthidaltam a hozzáférési kódokat." Janeway és Tuvok odasietnek, miközben Torres a kézi kioldók segítségével kinyitja a plexushoz vezető ajtót, majd elsőként ő lép be a mögötte lévő helyiségbe. "Üdv a központi plexusban." mondja körülnézve. Odabent a szokásos borg technikán kívül nem sok minden várja őket. A sor végén haladó Tuvok egy időre megtorpan, mikor megint felhangzik a fejében a Királynő hívása, ám tükröképét meglátva egy sima fémfelületben, újra sikerül visszanyernie önkontrollját.

"Elfoglalt...?" kérdezi a készenléti helyiségbe belépő Paris, mikor látja, hogy a Janeway asztalánál ülo Chakotay elmélyülten vallatja az asztali terminált. "Mit forgat a fejében?" kérdezi Chakotay. "A felderítő osztag." lép beljebb Paris, "A terv az volt, hogy adunk nekik két órát. Már két és fél telt el." "A Doktor szemmel tartja őket. Adunk még egy kis időt. ... Sajnálatos módon..." sóhajt fel Chakotay, "Nem megy minden a terv szerint." "Tudja, nekem úgy tunik, hogy magával a parancsnoki posztton... Meg hogy Tuvok nincs a hajón... Én lettem az első tiszt. Technikai értelemben..." "Mit akar ezzel mondani?" sóhajt fel Chakotay. "Nos, kötelességem véleményt nyilvánítani önnek. És az én véleményem az, ki kellene hoznunk őket most, mielőtt túl késő lesz." "Értékelem a szorgalmát. De meghoztam a döntésemet. Várunk." jelenti ki Chakotay határozottan. "Mennyit? Egy napot? ... Egy hetet?" "Annyit, amennyi a küldetés befejezéséhez kell." feleli Chakotay. "Ez a küldetés... Nem ér fel az életükkel!" "Kifejtette az álláspontját." "A jelek szerint nem..." mondja erre Paris, majd a kijárat felé indul. "Hajnagy..." szól utána Chakotay, mire Tom megtorpan. Chakotay feláll az asztal mögött, és halvány mosollyal így szól: "Egy első tiszt nagy bajba kerülhet, ha így beszél a kapitányához..." "Hát... A legjobbtól tanultam." von vállat Paris. Chakotay erre odalépve hozzá, komolyan így szól: "Értékelem az aggodalmát, Tom. De szükségem van a támogatására ebben az ügyben." "Igenis, uram." bólint végül Paris kelleetlenül, ezzel visszatér a hídra.

Janewayék végül megtalálják magát a plexust, és miután eltávolították a burkolatot a mintegy méternyi élhosszúságú kockáról, amelyben élénkzöld fénypontok ragyognak egy többszörösen egymásba kapcsolódó kockákból álló mátrixban, Janeway odaszól Torresnek: "Töltsé le a vírust." B'Elanna szemügyre veszi jobb kezét, majd kioldva az abban rejtőzö nanoszonda-injektorokat, hozzákapcsolja magát a kockához. A valamivel odébb álló Tuvokot megint megkörnyékezi a Kollektíva, mire a vulcani fennhangon sorolni kezdi: "A lányom neve Asyl... T'Pal városában született..."

"Osztozunk az emlékeken. Most már a részünk vagy." mondja Tuvokkal egyszerre a tőle ki tudja hol lévő Királynő, "Ne állj ellen."

"Baj van Tuvok parancsnokkal." jelenti a Doktor a Voyager hídján, "A szinaptikus mintái destabilizálódnak." Chakotay erre előre megy a kormányospulthoz, közben így szólva: "Ha úgy határoznék, hogy közelebb megyek... Felteszem, az első tisztem egyetértene..." "Jól feltételezi." mondja erre Paris a parancsnokra sandítva.

Torres végez a vírus bejuttatásával, majd visszateszik a kocka levett oldallemézét, és Janeway így szól: "Ki kell jutnunk ebből a kamrából... És kapcsolatba lépni a Voyager-el." Útnak is indulnak, de a kijáratnál Tuvok áll eléjük. "Ön Tuvok parancsnok, a Voyager csillaghajó taktikai tisztje. Én a kapitány vagyok. Lépjen odébb, ez parancs!" mondja Janeway.

"Nincs jelentősége..." mondja a Királynő Tuvoknak.

"Kapitány... Ki kell... Kapcsolniuk." mondja Tuvok akadozva, de mikor Janeway kinyúlna felé, egy erotér löki vissza a kezét. "Az azonosítóm Three of Twelve." mondja a vulcani.

"Hol vagy, Tuvok?" kérdezi a Királynő, mire Tuvok körülnéz a helyiségben, és amit lát, azt látja a Királynő is. "Egy központi plexus..."

Tuvok mögé több dolgozó zárkózik fel, mire Janeway és Torres menekültre fogják.

"Távolság negyvenezer kilométer." jelenti Paris. "Harry...?" kérdezi Chakotay. "Túl eros az árnyékolás a központi plexus körül. Nem tudok rájuk állni." "Próbálja tovább. ... Közelebb." néz Chakotay Parisra.

Janewayéket a túlero bekeríti, Torrest leütik, Janewayt pedig többen közrefogva vezetni kezdik valahová.

"Ilyen hamar visszajöttek...?" kérdezi a Királynő, a borg csatakockához közeledő Voyager képét figyelve.

"Célba venni a pajzsgenerátorait. ... Fézerek készenlétbe." szól Chakotay, mikor a Voyager felzárkózik a kockához. "Parancsnok..." szól Paris figyelmeztetően, mikor a borg hajóról egy sárgászöld energiacsomó válik le, és indul meg a Voyager felé. "Pajzsokat maximumra, becsapódásra készülj!" szól Chakotay. "Valaki hozzáfért a taktikai rendszerünkhöz. A pajzs kikapcsolt!" jelenti Kim. "Kitéromanover..." rendelkezik Chakotay.

A Voyager-nek elkezdni sem nagyon van ideje a manóvert, mikor a borg fegyver, valamiféle torpedó, becsapódik a parancsnoki egység jobb elülső részébe, nagyjából középmezősnél. "A szenzorok leálltak! Elvesztettem a felderítőket!" jelenti a Doktor. "A burkolat átszakadt... Ötös, hatos, hetes szint." mondja Kim. "Visszafordulni." szól Chakotay. "Nem hagyhatjuk csak így itt őket..." néz rá Paris. "A borg megszerezte a hozzáférési kódjainkat. Vigyen innen minket!" Paris felsóhajt, majd megfordítja a hajót.

"Köszönöm, Tuvok." mondja a Királynő, majd visszatérne regenerációs fülkéjéhez, de pár lépéssel elotte megtorpan, és hitetlenkedve néz körül: "Hangokat veszítetek... Öt... A kilencvenhatos rácsponthan. ... Tizenketto... Az egy-nyolc-kettesben. ... Most már százak... Ezrek..." A Királynő a 'trónterem' falának egyik része felé fordul, mire az több darabra válva szétnyílik, láthatóvá téve a mögötte lévő plexust, amiben a zöld fények egy része kialudt, vagy szeszélyesen hunyorog. A Királynő visszafordul a trónteremben dolgozó borgok felé, majd közelebb lépve az egyikhez, megszólítja: "Nem hallak téged. ... Miért nem hallak?" A dolgozó, aki homlokredői alapján akár klingon is lehet, lassan a Királynő felé fordul. "Lekapcsolódtál a kaptárelmérol... Magyarázat?" A dolgozó nem válaszol, mire a Királynő ráparancsol: "Engedelmeskedj..." A borg arcára dühös kifejezés ül ki, és a férfi megpróbál a Királynőnek rontani: "Nem..." Ám egy erotér villan fel elotte, és löki hanyatt, másik két borg pedig elkapja, és vonszolni kezdi a kijárat felé. "Nem vagyok egyedül... Mindannyiunkat nem tud megállítani!" mondja az öntudatra ébredt borg, miközben a két dolgozó magával hurcolja.

Janewayt Tuvok, és egy másik dolgozó egy regenerációs fülkéhez hasonló kamrába tereli, majd egy erotér villan fel körülötte, végül egy fénygömb jelenik meg a feje fölött, ami lassan végighalad a testén, felülről lefelé.

A 'trónteremben', egy hengeres keretben ezzel egy ütemben Janeway asszimiláció előtti alakja formálódik ki lassan egy fényaurából. "Megváltoztattam az adást... Hogy helyreállítsam az eredeti külsejét." mondja a közelebb lépo Királynő, "Tudom, milyen hiúk lehetnek az emberek." "Miért vagyok itt?" kérdezi Janeway feszülten. "Sok szenvedést okozott... Azt akartam, hogy a saját szemével lássa." A Királynő egy közelben heverő, halott dolgozóra pillantva folytatja: "Maga a halálának oka, kapitány. Lecsatlakoztatta a kaptárelmérol." "Nem volt muszáj megölnie." mutat rá Janeway. "Össze volt zavarodva... Irracionálisan viselkedett. Nem volt más választásom. ... Sokan fognak még meghalni... Hacsak el nem mondja, hogyan tegyek valamit a vírus ellen." mondja a Királynő, körüljárva Janewayt. "Sajnálom." mondja az, "Ellenszer kidolgozására nem gondoltunk." "Akkor asszimilálom a Voyager-t. A maguk Doktora készítette a kórokozót... Gyógymódot is tud találni." "Az első tisztetem azt az utasítást kaptam, hogy törölje a Doktor programját, ha maga csak a közelébe megy a Voyager-nek."

"Az ellenállás már megkezdődött. Nem sok idő kell, hogy dolgozók ezrei vegyék fel a küzdelmet." mondja az asszimilált Janeway abban a fülkében, ahová bezárták, szavait két borg kíséri figyelemmel.

"Kudarcot fognak vallani." jelenti ki a Királynő. "Esetleg. ... Talán. De rengeteg kárt fognak okozni elotte." mondja Janeway halkan. "Igen. Rengeteg kárt." mondja a Királynő különös hangsúllyal, majd fejének egy mozdulatára egy félig áttetsző kép jelenik meg Janeway előtt, egy borg kocka képe. "Négy-kilences rácspon. 630-as kocka. Legénység: hatvannégyezer dolgozó. ... De hármát már nem hallok közülük. Kétségtelenül csatlakoztak az ellenállási mozgalmához. ... Megpróbálják szabotálni a hajót, és másokat is felszabadítani? Nem tudom... Mert már nem hallom oket. ... Önmegsemmisítést beindítani." A holoképen látható kocka belsejében egy pillanattal később robbanások kezdődnek, majd a hajó megsemmisül. "Hatékony megoldás, nemde?" kérdezi a Királynő, majd újra a képre pillant, ahol most egy gömb jelenik meg, "Nulla-kilenc-egyes rácspon. 878-as gömb. Legénység... Tizenegyezer dolgozó." Janeway fájdalmas arccal nézi a halálra ítélt hajót. "Csak egy hallgat. ... De nincs más választásom. El kell hallgattatnom mindet." A Királynő előbb Janewayre, majd a gömbre pillant, ami erre felrobban. "Tudom, mennyire dühítheti ez, kapitány. A Csillagflotta tisztjeként... Minden élet érték az ön számára. Még a dolgozóké is. ... Mennyit hajlandó még feláldozni? ... Ezreket? ... Milliókat? ... Véget vethet ennek. ... Azt akarom, hogy hajtson végre egy diplomáciai küldetést. Hiszen ez az egyik fő feladata, nem igaz? A tárgyalás..." "Folytassa..." mondja Janeway halk, reszelos hangon. "Mondja meg nekik, hogy tárjenek vissza a Kollektívába... És én felhagyok a pusztítással." "Ebbe soha nem fognak beleegyezni." "Most már egyének. Választhatnak. ... Mitől fél, kapitány? Hogy esetleg együttműködnek? Várta a lehetőséget, hogy kárt tehessen a borgban. Most talált egyet. ... Csak használja oket." "Ha tényleg tárgyalni akarna... Maga látogatná meg a nullás unimátrixot. Arra módot talált, hogy dolgozókat küldjön. Biztos, hogy maga is oda tudna menni. ... Vagy attól fél, hogy az egyén-lét megízlelése ráébresztené: ez olyasvalami, amiért érdemes harcolni?" A királynő pár pillanatig méregeti Janewayt, majd elfordul, mire a levegőben függő kivetítés is átkerül elé, rajta egy újabb kockával. "Engedelmeskedjen! Különben még nagyon sok halálért lesz felelős." "El kell pusztítania a teljes Kollektívát, hogy mindet megtalálja." mondja Janeway halkan, mire a Királynő félig feléje fordul, talán sejtve, hogy Janeway szavai igazak lehetnek.

Seven lép be a Voyager sötétbe borult, javítás alatt álló hídjára, és Chakotayhoz fordulva így szól: "Több dolgozó jelentette, hogy megorizték az emlékeiket a nullás unimátrixról, miután a regenerációjuk véget ért. ... A vírust bejuttatták." "Remek. Szükségünk lesz minden segítségre, amit kaphatunk." bólint Chakotay, "A felderítőosztag még mindig csapdában van azon a kockán." "És ha esetleg még nem vette észre..." veszi át a szót Kim, "Nem vagyunk mentésre képes állapotban." "Vissza tud menni?" kérdezi Paris, "Kideríteni, van-e még valaki közülük ezen a kockán?" "Ha igen, mondja meg nekik, hogy siessenek." szól újra Chakotay, "Ok az egyetlen szövetségeseink." "Szeretnék elvégezni néhány beállítást a fülkéjén, mielőtt visszatér." mondja a Doktor, ezzel belép a liftbe, Seven pedig, akit gyakorlatilag nem hagytak szóhoz jutni, csendben követi. "Miután véget ért ez a krízis... Kidolgozok majd egy véglegesebb megoldást." mondja a regenerációs fülkékhöz tartozó adatoszlopon dolgozó Doktor az ahhoz legközelebbi fülke mellett álló Sevennek, "Így több időt tölthet a nullás unimátrixban. ... Egyedülálló helyzetben van... Nem sokat élhetnek ilyen... Kettos életet." "Miután ez a krízis véget ért... Szándékomban áll megszakítani a kapcsolatot a nullás unimátrixal." mondja Seven, miközben a Doktor vizsgálni kezdi egy trikorderrel. "Megkérdezhetem, miért?" "Gondjaim... Vannak néhány emberrel az ottaniak közül." "Mr. Axummal..."? kérdezi a Doktor jól informáltan, mire Seven meglepetten pillant rá. "Valahányszor megemlíti a nevét..." kezd a magyarázatba a hologram, "A pupillái majdnem egy millimétert tágnak... Az arca hajszálereiben megno a véráramlás. ... Mindketto érzelmi reakciót jelez." Seven zavartan pislog egy darabig, majd beismeri: "Axumnak és nekem a jelek szerint... Viszonyunk... Volt." "Ah... Romantikus..."? érdeklődik a Doktor vigyorogva, majd Seven arckifejezését látva hozzáteszi: "Nahát, már megint a pupillái..." "A diagnózisa pontos..." mondja Seven szinte hangtalanul. "Nos..." fordul el tőle a hologram, "Milyen ironikus... Milyen régóta próbáljuk kifejleszteni emberi mivoltának ezt a vonatkozását... Pedig eleve ott volt mindig." "De már nincs."

jelenti ki Seven. "Az észleléseim másképp jelzik." mutatja fel a Doktor az összecsucott trikordert, mire Seven nagyot sóhajt. "Ön nagyon gondosan választja meg azt, kivel tölti az idejét, Seven. ... Kétségtelen, hogy ön és én is ezért lettünk barátok." A Doktor visszafordul Seven felé, mielőtt folytatná: "Ha volt valami ön és Axum között... Ez arra utal, o egy erre... Érdekes személy." "Rendelkezik... Dicséretes... Tulajdonságokkal..." mondja Seven halkán. "Ha öntol hallani... Ez nagy dicséret." lép a hologram a no mellé, "Nincs semmi baj az ambivalenciával, Seven... Elvégre épp egy polgárháború közepében van. De végül... Talán adnia kell ennek a románcnak... Még egy lehetőséget. ... Ki tudja... Egy napon talán még személyesen is találkozhatnak." Seven erre nem szól, csak fellép a regenerációs fülke emelvényére, és becsatlakozik, miközben a Doktor néhány utasítást ad a rendszernek az adatoszlop szenzorainak segítségével. "Ami pedig ezt a Mr. Axumot illeti... O egy nagyon szerencsés ember." jelenti ki a Doktor, szemügyre véve Sevent, aki mintha halványan elmosolyodna, mielőtt szemeit lehunyva belépne a nullás unimátrixba. A Doktor még hosszan szemléli a fülkében álló not, akihez egy egyszerű barátságnál sokkal mélyebb érzések kötik.

"A Kollektíva új módszert talált arra, hogy támadjon minket." mondja Axum a nullás unimátrixban körülötte összegyulteknek, "Tizenegy hajó semmisítette meg magát az elmúlt három órában." "Haditervet kell kidolgoznunk, valamit, amivel a kollektíva szívében csaphatunk le." jelenti ki Korok. "Az elsodleges unikomplexumot kell célba vennünk." mondja ismét Axum, "Ha meg tudjuk szakítani a Királynonek a kaptárelme fölötti irányítását, az lehetőséget teremthet arra, hogy szervezetté váljunk... Haderot hozunk létre." "Van még egy feladat." mondja a többiek között álló Seven, "A Voyager felderítőosztaga." "Harcosként küzdöttek. Áldozatuk nem merül feledésbe." jelenti ki Korok. "Még megmenthetjük oket." néz rá Seven. "Igaza van." ért egyet Axum, "Az életüket kockáztatták értünk. Most rajtunk a sor." "Nincs rá idő...!" mondja Korok. "Ez becsület kérdése, Korok. Azt hittem, ha valaki, akkor te megérted ezt." A klingon egy pillanatig hallgat, majd agy szól: "Utánanézek, vannak-e közülünk valók... Valamelyik hajón a közelükben." Korok és a mellette álló Laura ezzel távozik, majd a többiek is elkezdnek szétszóródni, Seven pedig Axumhoz lép: "Köszönöm." "Ez a legkevesebb, amit tehetünk." mondja a férfi, majd gondterhelt arccal útnak indul az erdoben. "Mi a baj?" szegodik a nyomába Seven. "Kiderült, én egy felderítőhajón vagyok, ami a folyékony tér határán járörözik. ... A galaxis túlsó felében." Seven ennek hallatán megtorpan, és hosszasan keresgéli a szavakat, mielőtt meg tudna szólalni: "Én... Azt reméltem, talán találkozhatunk majd. ... Egyszer, a való világban." "Én is." néz Axum a nore, majd témát változtatva, és újra útnak indulva folytatja: "Vannak dolgok, amiket megtehetek... Ahol vagyok. ... Megpróbálok kapcsolatba lépni a 8472-es fajjal. Hogy lássam, rá tudom-e venni oket: csatlakozzanak a harchoz." "A borghoz fuzodo viszonyuk alapján biztos vagyok benne, kapni fognak az alkalmon." bólint a férfi mellé felzárkózó Seven, "Azt hiszem, a Vorothon völgyesoros ezzel ugrott..." "Völgyesoros?" kérdezi Axum. "Az volt az első meglátogatandó dolog azon a listán, amit arra az esetre készítettünk, mikor kiszabadulunk a Kollektívából. Nem emlékszik?" "Hozzáadhatjuk a folyékony teret a listához..." mondja Axum, majd mindketten megállnak. "A nullás unimátrix még mindig itt van..." "Eddig is elégséges volt..." mondja Seven halkán, a férfi szemébe nézve. "És most...?" Seven erre kinyúl a férfi kezéért, majd megcsókolják egymást, eloször csak mintegy próbaképpen, majd immár sokkal szenvedélyesebben.

"Hol vagy...?" kérdezi egy hat-hét év körüli fiú egy társától, akivel a levelek között átszurodo napfény által megvilágított erdoben bújócskázik. "Erre..." hallatszik egy hang a suru növényzetből, mire a kérdező elindul arrafelé, végül négykézlábra ereszkedve. Ám valahol eltévesztheti az irányt, mert játszótársa helyett végül egy pár karcsú, kibernetikus lábat talál maga előtt, melyek fölfelé a Borg Királynoben folytatódnak. "Ne félj." mondja a Királynó a rá ijedten felnéző fiúnak, "Állj fel, hadd nézzelek meg. ... Engedelmeskedj." "Maga a gépemberek közül való... Akik bántani akarnak minket." mondja a fiú, miközben felegyenesedik. "Ez a legutolsó, amit akarok..." mondja a Királynó, megsemmélyelve a fiút, "Azért jöttem, hogy segítsék. Mindannyitokon." "Azt mondták, maguk aszem... Aszmi..." "Asszimilálni akarunk titeket. Igen. De ettől nem kell félni. ... Szeretted, hogy vannak

barátaid, igaz?" A fiú bólint, mire a Királynő így szól: "Az asszimiláció mindannyiunkat barátokká tesz. Sőt, olyan közel visz egymáshoz, hogy hallhatjuk egymás gondolatait." "Az jó móka?" kérdezi a fiú, mire a Királynő félrebillentett fejjel megszemléli, majd így szól: "Igen. Móka." Ám mikor közelebb lépne a fiúhoz, az ugyanannyit hátrál elotte, így még próbálkoznia kell egy kicsit: "Nagyjából olyan idős lehettem, mint te, mikor asszimiláltak. Akkor én is nyugtalankodtam. De mikor hallani kezdtem a többiekét... A gondolataikat... Többé már nem féltem." "Nem hiányzanak a szülei?" "Itt vannak... Velem. Oké is a részünk. Most is hallom őket..." mondja a Királynő, felemelve a fejét, mintha épp hallgatózna, majd újra a fiúra néz: "Szeretnél a szüleiddel lenni? Hiányzol nekik. Látni akarnak téged." "Beszélhetek velük?" "Nemsokára... De előbb... Szeretnék többet látni ebből." néz körül a Királynő. "Van egy hely, ahonnan be lehet látni az egész erdőt." mondja a fiú, mire a Királynő kinyújtja felé a kezét: "Mutasd meg nekem." A fiú elfogadja a gesztust, és kézen fogva indulnak el az erdőben.

Valamivel később már azon a hegyoldalon vannak, ahonnan látni a tengeröblöt, és a partvonalon meghúzódnó településeket. "Szép, igaz?" kérdezi a fiú. A Királynő nézelődik egy darabig, de nem válaszol.

"Megfogadtam a tanácsát, kapitány. Látogatást tettem a nullás unimátrixban." mondja a 'trónterembe' belépo Királynő Janeway még mindig ott levo hologramjának, "Sokkal primitívebb, mint amire számítottam. ... Nem értem, hogyan részesíthet valaki elonyben egy olyan nyers környezetet a borg tökéletességgel szemben." A Királynő mögött eközben megint kinyílik az ajtó és egy feltunoen alacsony dolgozó lép be. "Töltsön ott egy kicsit több időt... Talán rájön." mondja Janeway. "Eleget láttam. Az csak egy illúzió." "Még ha így is van, az oda járó emberek valódiak. És nem mondanak le róla harc nélkül." "Kudarcot fognak vallani." jelenti ki a Királynő, majd egy oldalpillantással megjeleníti a holokijelzőt maga mellett, "Gondoltam, szeretné látni a legfrissebb eredményünket. Felismeri...?" Janeway szemléli egy darabig a jellegzetesen borg ábrát, zöld fénykorongok, és íves vonalak villódzását, majd megcsóválja a fejét: "Nem." "Szerintem igen. Ez a nanovírusuk, pár módosítással. Átprogramoztuk, hogy a maguk mutálódott dolgozóit támadja. Mikor elengedjük, ki fogja törölni az autonóm funkcióikat. ... Perceken belül meg fognak halni." "Nincs módja a célba juttatására. Azok a dolgozók leváltak a kaptárelmérol." mondja Janeway, "Többé már nincsenek összekötve a központi plexussal." "Nincsenek. De más módon is elérhetem őket. ... Készen állók visszamenni a nullás unimátrixba, és saját kezuleg elterjeszteni. ... De hajlandó vagyok meggondolni magam. ... Csak magán múlik." "Rajtam?" "Ha visszatérnek a Kollektívába, megkímélem az életüket. Magára hallgatnak. ... Mondja meg nekik, hogy ideje hazajönni. ... Sok halálért felelos... Most ezeket menthet meg. Döntsön." mondja a Királynő, a Janeway holoképét magában foglaló henger elé lépve.

"Próbáljuk meg újra. Zászlós...!" szól oda Chakotay Kimnek, mikor elsiet a muveleti tiszt munkahely elott. Kim munkához lát, mire a híd rendszereinek egy része feléled. "A hajtómumag üzemben, manoverképesség, pajzsok húsz százalékon." sorolja Harry. "Vannak szenzoraink. Csak rövid távolságra." mondja a Seven munkahelyén álló Neelix. "Kezdetnek megteszi." fordul Chakotay a fomonitor, és Paris felé: "Próbáljon ráállni a felderítokre." Tom nekilát, mire valami leáll, és a terminálok egy része újra elsötétül: "Most meg mi van?!" néz fel Paris bosszúsan. "Valaki behatolt a holografikus rendszerünkbe." állapítja meg Kim. "Forrás?" kérdezi Chakotay. "Borg jel." néz fel Kim. "Doktor hívja a hidat." "Mondja." szól Chakotay. "Van itt valaki, aki látni akarja önt, és Seven, parancsnok. Jobb, ha lejön, azonnal." Paris kérdon Chakotayra pillant, de az nem fuz kommentárt a dologhoz, csak útnak indul a lift felé.

A gyengélkedon sincs világosabb, mint a hídon, és mikor Chakotay és Seven belépnek, egy pillanatra mindketten megtorpannak. "Kathryn...?" kérdezi a parancsnok, megszemléelve a helyiség közepén álló Janewayt, aki nyilvánvalóan hologram. "A borg létrehozta ezt a kapcsolatot, hogy kompromisszumot ajánlhassak." "Hallgatjuk." "Kifejlesztettek egy nanovírust, ami meg tud ölni minden mutálódott borgot. Készen állnak szabadon engedni a nullás unimátrixban... Hacsak minden

ott levo dolgozó nem tér vissza azonnal a Kollektívába újraasszimilálásra." "Ez nem kompromisszum, ez megadás." jelenti ki Seven. "Én nem leszek felelos további halálukért... Ok pedig legalább dolgozókként életben maradnak. ... Mondja meg nekik... Hogy a nullás unimátrix nem létezhet többé. ... Ez parancs." Chakotay és Seven nem reagál, mire Janeway nyomatékosan megkérdi: "Világosan értheto voltam, parancsnok?" Seven Chakotayra sandít, aki alig észrevehetően bólintva így szól: "Igen, kapitány." Janeway hologramja erre eltunik, a gyengélkedo világítása pedig helyreáll. "Mi megtettünk mindent." csóválja a fejét a Doktor beletörodon. "Még nincs vége, Doktor." jelenti ki Chakotay, majd Seven felé fordul: "Meg tudja zavarni a nullás unimátrix átviteli frekvenciáját?" "Parancsnok...! A kapitány egyértelmu parancsot adott." "Azt tette." ért egyet Chakotay, "De nem azt, amire maga gondol. Seven?" "Azt hiszem, igen. De miért?" "Nem hallotta? A nullás unimátrix nem létezhet többé." Seven töprengeni kezd, milyen mögöttes tartalomra akarja a parancsnok felhívni a figyelmét, ám ekkor a hajó rázkódni kezd, mire mindannyian valahová felfelé pillantanak, majd Chakotay aktiválja kommunikátorát: "Chakotay a hídnak: jelentést."

"Épp most nyílt egy transwarp csatorna a bal oldalunkon." üzeni a kapitányi székből felálló Paris. "Hádnagy..." szól a fomonitort figyeló Neelix, mire Paris is odafordul. A képernyőn egy borg gömb látható éppen. "Elfogópályán vannak." jelenti Kim. "Kitéromanover. A harcálláspontokba." ereszkedik vissza Paris a székebe. "Hívnak minket." jelenti Neelix. "Nyisson csatornát." A fomonitoron a borg hajó egyik helyisége jelenik meg, és az ott álló klingon származású dolgozó így szól: "Voyager csillaghajó... Korok tábornok vagyok. Ez a hajó mostantól az én parancsnokságom alatt áll. Jöttünk, hogy csatlakozzunk magukhoz a harcban." Paris meglepetten áll fel a székből, és hitetlenkedve a szintén meglehetősen elképedtnek tuno Neelixre pillant.

"A társai jönnek, hogy felvegyék..." állapítja meg a Királynő, aki a csatakocka szemszögéből közeledni látszó Voyager-t figyel, majd Janeway hologramja felé fordul: "Bölcsen tette, hogy engedelmeskedett."

"Chakotay hívja Seven of Nine-t..." áll fel a parancsnok a hídon a kapitányi székből, "Majdnem hatósugárban vagyunk."

"Álljanak készen." üzeni Seven az asztrometriáról, ahol a nagy képernyőn látható hullámformára összpontosítva dolgozik fezsült figyelemmel, "Megtaláltam a frekvenciát."

"Adja Korokot." fordul Chakotay Kim felé.

"Az emittoreink teljesen töltve vannak." üzeni a klingon a borg gömből. "Most kellene megkapniuk az átviteli frekvenciát." hallatszik Chakotay hangja, mire Korok ellenoriz egy kijelzot a jobb kezénél, majd így szól: "Megvan."

"Várják a jeleket." üzeni Chakotay.

"Be kell fejeznünk a regenerációs ciklusunkat. Nem lehetünk itt, mikor megtörténik." mondja Axum a nullás unimátrixban körülötte összegyulteknek. "Meg fog maradni bármi is?" kérdezi Laura.

"Tudom, azt kérik tőlünk, hozzunk áldozatot. ... De ez az egyetlen lehetőség." mondja Axum.

"Hatósugárban vagyunk." jelenti Paris, felnézve a fomonitoron lassan növekedni látszó borg csatakockára. "Teljes energiát a pajzsra." szól Chakotay, "Minden fegyvert élesíteni. ... Voyager hívja Korokot: itt az ido."

Az asszimilált klingon megérint néhány szenzort, mire a borg gömbön egy hatalmas, kör alakú terület, minden bizonnyal valamiféle nagy teljesítményu emitter, zöld fénnel felizzik.

Seven Korokkal párhuzamosan dolgozik az asztrometriai laborban, ténykedésének eredményekképp a Voyager deflektoremittere hasonló színűvé válik.

A nullás unimátrix felbomlóban van, már csak néhányan állnak Axum mellett. "Mennetek kell." szól rájuk a férfi, mire a négy alak eltunik.

"Híd, működik. A nullás unimátrix leáll." jelenti Seven az asztrometriáról.

"Nyugtázva." bólint Chakotay, "Voyager hívja Korokot: most!"

"Mit csinálnak...?" fordul a Királynő némiképp hitetlenkedve Janeway hologramja felé. "Maga akarta elpusztítani a nullás unimátrixot... Csak segítünk benne." "Hozzátok a vírust!" szól a Királynő. "Elkészt, már senki sem maradt, akit megfertőzhetne." mondja Janeway nyugodtan. "Ez a

kompromisszuma?" "Én nem kötök kompromisszumot... A borggal." szól Janeway ridegen, mire a Királynő egy követhetetlenül gyors mozdulattal kinyúl, hogy eltörje a kapitány nyakát, de aztán rájön, hogy egy hologrammal nem lehet ilyesmit muvelni, így lassan visszahúzza a kezét.

"Pajzsmodulációt egyeztetni, és tüz." rendelkezik Korok, miközben a borg gömbjük a csatakocka felé száguld, majd néhány másodperccel később tüzet nyit.

Ezzel egyidőben a Voyager is támadásba lendül, jobbra torpedóit használva a csatakocka ellen.

A kocka fedélzetén a jelek szerint Torresnek sikerült elszabadulnia, ugyanis orizet nélkül lopakodik valahová a folyosókon, valószínűleg társait keresve. Mikor rábukkan egy adatoszlopra, egy időre megtorpan, hogy utánanézzon, mi folyik odakint. Mikor meglátja a külső szenzorokról érkező képet, a kockát támadó Voyager-t, elégedetten mosolyodik el.

Seven, miután feladata véget ért az asztrometrián, futva hagyja el a helyiséget.

"Észlelem a felderítőket!" kiabálja Neelix a hídon, miközben a Voyager erosen rázkódik a találatoktól. "Elkülönítem a bio-mintákat." teszi hozzá Kim. "Álljon rájuk." fordul felé Chakotay.

"Még mindig nem tudok áthatolni a belső pajzsokon." csóválja a fejét Harry. "Voyager hívja Korokot: jelentést."

"Türelem, parancsnok. Próbálják átmodulálni a másodlagos pajzshálózatukat. Igyekszünk kompenzálni." üzeni az asszimilált klingon.

Seven eközben megérkezik a kettes raktérbe, és sietve becsatlakozik az egyik regenerációs fülkébe.

Az egyre jobban felbomló nullás unimátrixban jelenik meg, és rövid keresgélés után rábukkan Axumra, aki a hegyoldalból nézi az öblöt. "Nem kéne itt lenned..." fordul a férfi Seven felé. "Neked sem." csóválja a fejét az, majd átölelik egymást. "Elpazaroltam az együtt töltött időket..." mondja Seven kétségbeesetten. "Nem. Dehogy... Esélyt adtál, hogy újra egymásba szeressünk."

"Elvesztettük az egyetlen lehetőséget az együttlétre..." "Nem. Meg foglak találni." "Axum...!"

mondja Seven, miközben a nullás unimátrix lassan teljesen felbomlik körülöttük. "Megtalállak." szól a férfi elhárítva Seventől, majd eltunik. Seven egy pillanatot még vár, végül ő is kicsatlakozik. Torres valamivel odébb ártalmatlanná tesz egy dolgozót, majd munkához lát az eddig a borg által kezelt adatoszlopon.

"A pajzsok a negyvenkettes alhálózatban destabilizálódnak." mondja Korok a borg gömb fedélzetén, "Célozzák azt a területet!"

A gömb szuk íven visszafordul a befejezett ráépülésből, és a csatakocka egyik részét kezdi lőni.

A 'trónteremben' Janeway hologramja vibrálni kezd, majd végleg eltunik, minek láttán a Királynő kissé meglepettnek tunik, majd maga elé varázsolva a kockáról érkező képet, szemügyre veszi az azt együtt támadó Voyager-t, és a gömböt. A Királynő egy pillanatra lehunyja a szemét, majd így szól:

"Önmegsemmisítést beindítani."

Chakotay feszülten figyeli a fomonitronon látható csatakocka belsejéből a felszínre törő robbanásokat.

"A pajzsuk megszunt." jelenti Paris. "Sugárzás!" szól Chakotay, majd a Voyager pár pillanattal később kénytelen menekülni, mire a végso robbanásban elenyésző kocka veszélyes közelségéből. A detonáció energia-hullámfrontja megtaszítja a Voyager-t, a tole nem messze haladó gömböt azonban mintha nem zavarná különösebben.

A Doktort, és két segítőjét kis híján leveri a lábáról a rázkódás, miközben a transzporteremelővényen álló három alak felé sietnek, akik ebben a pillanatban rognak össze a transzporterciklus befejezése után.

"A főorvos naplója, CsillagIdő 54014.4 Negyvennyolc órája annak, hogy a felderítőosztag visszatért a Voyager-re. A neuro-szuppresszánsnak köszönhetően a beléjük került borg technológiát nagyjából el tudtam távolítani. A kapitány és B'Elanna szépen gyógyulnak, de Tuvoknak valamivel több időre lesz szüksége."

A gyengélkedő egyik ágyán fekvő Janeway már kialakította maga körül a megszokott környezetet: egy közeli állványon egy asztali terminál, jobb kezében pedig kávésbögre. A kapitány épp a bögrét készül visszatenni a terminál mellé, mikor Seven érkezik a bejárat felől, és áll meg az ágya mellett,

egy jegyzetfüzetet nyújtva át neki: "Korok tábornok befejezte a javításokat. ... Már fel is vette vele a kapcsolatot egy másik borg hajó a térségből, ami szintén volt dolgozók irányítása alatt áll." Janeway megpróbál felülni az ágyban, ám fájdalmas-meglepett arccal nyög fel, mikor fájdalom nyilall a hátába, így végül felhagy a próbálkozással, így inkább marad, ahogy van, és kényszeredett mosollyal pillant Sevenre: "A Doktor a gerinckapcsaimat már kivette, de kell még egy kis idő, mire újra hoverballozhatok. Ha valaha is olyat mondanék, hogy könnyű volt magának az elmúlt pár évben, emlékeztessen a mai napra." "Nyugtázva." bólint Seven. Janeway tanulmányozza egy darabig a jegyzetfüzetet, majd így folytatja: "Nos... A nullás unimátrixnak ugyan vége... De úgy látszik, az ellenállás él és virul. Ha van egy kis szerencsénk, a Kollektíva sosem lesz már a régi." "Korok azt mondta, megpróbálják fenntartani velünk a kapcsolatot, és tájékoztatnak." "Hallott valamit a barátjáról?" kérdezi Janeway lágyan. "Nem. ... De nem is számítok rá. Axum hajója a Béta Kvadráns egy távoli szektorában van." Janeway komor arccal, megérten bólint, mire Seven kis habozás után így folytatja: "Ha valaha is olyat mondanék... Hogy o nem volt több egy barátnál... Emlékeztessen a mai napra." Janeway erre egy pillanatra féloldalasan elmosolyodik, miközben Seven arcát fürkészi.

147. Imperfection - Ha féltesz, ha szeretsz...

"A kapitány naplója, CsillagIdo 54129.4. Keserédes nap ez a Voyager legénysége számára. Végre otthont találtunk legértékesebb szállítmányunk egy részének."

A Voyager egy nagyjából fele akkora, háromszögletű hajó közelében lebeg a mélyurben.

"Még egyszer köszönöm, hogy vigyázott rájuk, kapitány." mondja egy harminc körüli, szőke hajú, humanoid nő a Voyager egyik szállítóhídján Janewaynek. A nő mellett Rebi, Azan és Mezoti állnak. "Nagyon hálásak vagyunk." folytatja a nő. "Én csak örülök annak, hogy Rebi és Azan a saját népe közt nohet fel." bólint Janeway, aki mellett jobbról Seven, balról pedig Icheb áll, "És hogy olyan kedves volt, hogy megengedte, Mezoti is önökkel tartson. Az idegen nő Mezotira mosolyog, aki Icheb elé lép, és felnéz rá: "Még mindig velünk jöhetsz..." "Még mindig a Voyager-en maradhatsz..." mondja erre a fiú. "Nehéz lesz alkalmazkodni a hiányodhoz." mondja Mezoti, mire Icheb halványan elmosolyodva bólint: "Nekem is hiányozni fogsz." Seven Mezoti mellé lép, és gyengéden a transzporteremelő felé tereli: "Itt az idő..." Ahogy elhaladnak Janeway előtt, a kapitány megsimogatja Mezoti fejét. "Tanulmányoztam minden, a fajjal kapcsolatos lényeges adatot." mondja Mezoti, miközben fellép az emelőnyírára, "Ahogy kérte." "Segíteni fog az alkalmazkodásban, ha megismerkedsz a kultúrájukkal." bólint Seven. "A Wysantin nem szokás búcsúzkodni, de azt hiszem, én az emberi szokást jobban szeretem." mondja Mezoti, míg a többiek is felállnak az emelőnyírára, ezzel lerakja a táskáját a platformra, és odalépve Sevenhez, a nyakába borul. Seven hosszan öleli magához, majd a fiúk következnek. Miután mindenki visszaállt a helyére, Seven felsóhajtva lép hátrébb, és Janeway és Icheb között megállva figyel, ahogy fogadott gyermekei útnak indulnak új otthonuk felé, mikor Janeway odabólint az ügyeletesnek: "Energia." Miután a platform kiürült, Janeway vigasztalón karolja át Seven vállát.

"Ki kellene kapcsolnunk a gyerekek fülkéit." mondja Seven Ichebnek a Voyager egyik folyosóján. "Most rögtön?" kérdezi a fiú. "Fogyasztják a Voyager energiakészletét." Icheb erre zavartan pislogni kezd, mire Seven megtorpanva megkérdi: "Valami baj van?" "Csak úgy érzem... Mintha nem elég idő telt volna el." "Érzelmű reakciót érzel a gyerekek távozása miatt." mondja Seven, "Remekül lesznek. Örülünk kéne nekik." mondja Seven semleges hangon. Icheb méregeti egy darabig, majd meglepetten így szól: "Seven...?" "Tessék?" "Maga sír..." Seven meglepetten érinti meg az arcát, majd megsemmisíti a biomechanikus kezének egyik fémujján csillogó könnycseppet, végül összevont szemöldökkel állapítja meg: "Biztosan meghibásodott a szem-implantom." A nő ezzel tovább indul, Icheb pedig meglepett arcot vágva szegődik a nyomába.

"A sírás miatt nem kell szégyenkeznie, Seven." mondja a gyengélkedő Seven vizsgáló Doktor, "Látott volna engem, mikor először hallottam Puccini Toscáját a holodeckben. Végigbogaraztam az egész harmadik felvonást." "Maga hologram, nem tud sírni." jegyzi meg Seven. "Egyébként nem is tudnék. De Torres hadnagy feljavította az érzelmi szubrutinjaimat, így teljességében értékelni tudtam az előadást." mondja a Doktor lelkesen. "Akkor a reakciója egy technikai fejlesztés eredménye volt." mutat rá Seven, "Mint ahogy az enyém pedig egy technikai hibáé." A Doktor helytelenítő pillantást vet Sevenre, majd magyarázni kezd: "Búcsút venni a gyerekektől megrázó élmény volt. A sírás normális reakció." "Csakhogy én tökéletesen ura voltam az érzelmeimnek." jeleni ki Seven, mire a Doktor felsóhajtva a plafonra emeli a tekintetét. De mielőtt tovább gyozkodhatná Sevenre, a diagnosztikai pult jelezni kezd, így egyelőre azzal kell foglalkoznia. "Hmm..." hümmögi, miután szemügyre vette az új adatokat, majd futólag Sevenre pillant, "Úgy tunik, tartozom önnek egy bocsánatkéréssel. ... Ennek alapján a könnyeit egy hiba okozta az elsődleges agykérgi csomópontjában. ... Tapasztalt más működési hibákat mostanában? ... Fejfájás, szédülés, leromlott motorikus funkciók?" "Nem." mondja Seven feszengve. "Tényleg...?" kérdezi a Doktor gyanakvóan, "Akkor biztos nincs ellenére, ha ellenőrzöm a bio-monitorokat a fülkéjében, csak a biztonság"

kedvéért..." "Alkalmanként fejfájást tapasztaltam." ismeri be Seven kelletlenül. "Akkor miért nem keresett fel...?" kérdezi a Doktor rosszállóan. "A meghibásodások nem hatottak ki a munkámra." mondja gyorsan Seven. "Seven, ha valami gondja van, szólnia kell róla nekem..." feddi meg a Doktor. "Ha ettől jobban érzi magát..." néz rá Seven, "A jövőben figyelni fogok erre. "Milyen kedves..." mondja a Doktor csíposan. Seven lecsusszan a vizsgálóasztaltól, és a kijárat felé veszi az irányt, a hologram pedig utána szól: "Elojegyzem néhány ellenőrző vizsgálatra, és megírom a jelentésem a kapitánynak." Seven erre a Doktor felé fordul az ajtóból: "Jobb szeretném, ha ez köztünk maradna... Nem akarom nyugtalanítani a kapitányt." "Mindig is tájékoztattuk ot az ön orvosi szükségleteiről..." mutat rá a Doktor. "Én úgy tudtam, hogy a legénység minden tagjának kijár az orvos-beteg bizalmas viszony." jegyzi meg erre Seven némiképp sértetten, mire a Doktor eléje lép: "Ha azt akarja, hogy ez köztünk maradjon... Akkor ott is marad." Seven erre csak bólint, majd elhagyja a gyengélkedőt.

Az asztrometriai laborban dolgozó Icheb, mikor hallja, hogy a háta mögött kinyílik az ajtó, futólag hátrafordul, majd gyorsan eltünteti a nagy monitoron látható adatokat, melyek fejlécében a Föderáció, és a Csillagflotta Akadémia emblémái láthatók, és a helyükön egy csillagtérkép-részletet jelenít meg. Seven, mert ő érkezett, a jelek szerint nem vette észre a manóvert, a fiú mellé lépve megkérdi: "Befejezték a 949-es szektorban lévő kód feltérképezését?" "Órákkal ezelőtt." feleli Icheb, odanyújtva egy jegyzetfüzetet Sevennek. Az megszemléli az adatokat, majd szó nélkül munkához lát az egyik oldalsó konzolnál. "Gondolkodtam..." mondja Icheb, a neki háttal álló Seven felé fordulva, "Ugyan hálás vagyok a lehetőségért, hogy segíthettem önnek az asztrometrián, szeretnék sokkal nagyobb kihívást jelentő feladatokat." "Beoszthatlak további diagnosztikákhoz." ajánlja Seven. "Nem erre gondoltam." jelenti ki Icheb, "A hídon akarok dolgozni." "Nincs hozzá megfelelő képzésed." mondja Seven, futólag a fiúra pillantva. "Ezért akarom letenni a Csillagflotta Akadémia felvételi vizsgáját." Seven erre kérden Icheb felé fordul, aki folytatja: "Elküldhetem a Földre a következő adatfolyamban. Ha megfelelek, az alaptantárgyakat hallgathatom Tuvok parancsnoknál. Ő oktató volt az Akadémián." "Ambiciózus a terved..." mondja Seven bizonytalanul. "Tehát úgy gondolja, jó ötlet?" Seven bólint. "Őn is járhatna velem az órákra. Maga is rangot szerezhetne." "Azt hiszem, én már így is elég Csillagflotta-képzettséget asszimiláltam." fordul vissza a konzolhoz Seven. "Szükségem van egy ajánlólevélre a kapitánytól." mondja Icheb. "Beszélni fogok vele." mondja Seven, majd a következő pillanatban zavartan néz le jobb kézfejeére, aminek bore alatt mintha mozogna valami. Gyorsan eltakarja a jelenséget baljával, majd kissé nyugtalanul így szól: "Be kell fejeznem egy munkát a raktérben. Boldogulsz itt?" "Persze." bólint Icheb, így Seven gyorsan távozik.

Valóban a raktérbe megy, ahol beáll a regenerációs fülkéjébe, és így szól: "Számítógép, regenerációs ciklust elindítani." "Nem végrehajtható." érkezik a válasz. "Miért?" "Az interfész inkompatibilis." "Ellenőrzést futtatni a nulla-egy-es fülkén." rendelkezik Seven. "Ellenőrzés kész." szól a számítógép kisvártatva, "A nulla-egy-es fülke az előírt paramétereken belül működik." Seven erre felsóhajt, majd megint így szól: "Regenerációs ciklust elindítani." "Nem végrehajtható." "Magyarázat?" "Az agykérgi csomópontja hibásan üzemel." Seven erre kissé ijedten bámul maga elé egy darabig.

Valamivel később, a jelek szerint éjszaka, vagy kora reggel, a félhomályos, üres étkező egyik asztalánál ül egy jegyzetfüzet, és három nagy pohár társaságában, melyek közül kettő már üres, a harmadikban pedig valami sűrű, fehér ital van. Mikor az egyik ajtó kinyílik, és a világítás teljes fényerőre kapcsol, Seven hunyorogva fordul az ajtó felé, amin át Neelix masírozik be: "Seven...! Nem is vettem észre." "Épp távozni készültem." mondja a nő, némiképp bosszúsán, ezzel feláll az asztaltól. "Pont reggeli előtt?" kérdezi Neelix. "Mennyi az idő...?" néz rá Seven meglepetten. "Nulla öt nulla-nulla." feleli Neelix, majd meglepetten lép közelebb: "Ne mondja, hogy egész éjjel itt volt..." "Nem tudtam regenerálódni." ismeri be Seven, egyik lábáról a másikra állva. "Aggasztja valami...?" kérdezi Neelix. "A fülkém meghibásodott." "Akkor meg kellett volna kérnie B'Elannát, hogy nézze meg." javasolja Neelix. "Nem akartam felébreszteni." Neelix ekkor felfigyel a poharakra,

és az asztalhoz lépve megkérdi: "Ez meg mi?" "Táplálék-kiegészítő. Azt gondoltam, ez majd segít." "A saját receptje..." állapítja meg Neelix, beleszorgolva az egyik pohárba. "Anyagcsere-enzimek, és fehérjekivonatok keveréke." bólint Seven. "Hadd készítsék önnek egy talaxiai omlettet. Lehet, hogy nincs benne annyi enzim, de jobb az íze." mondja a konyha felé induló Neelix. "Erre nem lesz szükség." mondja Seven a kijárat felé indulva, "Azt hiszem, megfogadom a tanácsát, és feléb..." Seven ekkor elveszti az egyensúlyát, de még meg tud kapaszkodni egy széken, miközben az arcának bore alatt valami mozgolódás kezdődik, "Felébresztem..." próbálkozik még egyszer, majd eleretlenedve összeesik. "Seven...!" siet oda hozzá Neelix, és miközben letérdel a no mellé, Seven arcának jobb oldalán felhasad a bor, és egy fémszerkezet válik láthatóvá alatta. Seven a következő pillanatban görcsölni kezd, Neelix pedig idegesen aktiválja kommunikátorát: "Neelix a gyengélkedonek: orvosi vészhelyzet!"

Seven a gyengélkedő mutoasztalán tér magához a Doktor injekciójától, majd a no fölé hajló Janeway így szól: "Elájult az étkezőben." Seven lassan felül, Janeway pedig folytatja: "A teste elkezdte kilököni az implantjait." "Azt hiszem, ez az agykérgi csomópontjában talált probléma miatt van. A jelek szerint sokkal komolyabb, mint gondoltuk." mondja a Doktor, majd a diagnosztikai pultra ad néhány vizsgálati eredményt. "A csomópont destabilizálódik." állapítja meg Seven. "Többé már nem képes szabályozni a beültetéseit." bólint a Doktor felsőhajtva, "Kikapcsolnak, egyik a másik után..." Seven döbbenten bámulja egy pillanatra a hologramot, majd így szól: "Mikor a múltban lecsatlakoztatott implantokat, mindig alkalmazkodtam." "Kisebb implantokat." mondja a Doktor halkán, "Egy asszimilációs csövet itt, pár nanoszondát amott... Semmit, ami létfontosságú az emberi fiziológiájához. De ezek a beültetések az életfunkcióit irányítják." "És anélkül, hogy az agykérgi csomópontom szabályozná őket, meg fogok halni. Igaz?" kérdezi Seven, mire Janeway és a Doktor zavartan összenéznek. Seven felsőhajt, majd ijedtségét leplezni próbálva így szól: "A borg technika nagyon alkalmazkodóképes. Az agykérgi csomópontom idovel meg fogja javítani magát." "Én nem így gondolom, Seven. Ha van is változás, akkor az állapotromlás gyorsulása az." mondja a Doktor. "Itt kell maradnia megfigyelésre, és..." mondja Janeway, de Seven a szavába vág: "Azt hiszem, kelloképpen megfigyeltek." A no ezzel otthagyná a mutoasztalt, de Janeway visszatartja, majd odaszól a Dokornak: "Magunkra hagyna, kérem?" A hologram távozik, Janeway pedig Seven elé lépve így szól: "Sajnálom, ami történik. Minden oka megvan arra, hogy dühös legyen, de ez nem fog segíteni nekünk abban, hogy megoldjuk ezt a problémát." "A csomópont meg fogja javítani magát." jelenti ki Seven dühös eltökéltséggel. "Tegyük fel, mégsem, csak érvként. Lehetséges volna replikálni egy újat?" "A technológia túl összetett." mondja Seven idegesen. "Mi lett volna, ha ez akkor történik, mikor a Kollektíva része? Hogyan javította volna meg a borg a kárt?" "Sehogy. Hiábavaló próbálkozás volna megpróbálni megjavítani egy csomópontot. A borg egyszerűen kicserélné." Janeway ennek hallatán nagy szemeket mereszt Sevenre, mintha eszébe jutott volna valami megoldás.

A kapitány valamivel később már a hídon van, a liftből kilépve a muveleti tiszti munkahely felé indul: "Harry... Elhaladtunk egy borg roncsfelho mellett hat-hét napja, épp csak kívül a Yontasa-kiterjedésen. Nézzen utána, meg tudja-e találni a távolsági szenzorokkal." "Igen, asszonyom." bólint Kim. Chakotay ezt hallva feláll a székéből, és tesz pár lépést Janeway felé: "Ne mindennap keresgélünk borgokat. Mi történt?" "Sevennek új agykérgi csomópontra van szüksége." feleli Janeway. "Kapitány, szükséges emlékeztetnem, hogy a borg gyakran visszatér, hogy kimentse a sérült kockákat?" jegyzi meg Tuvok. "Hajlandó vagyok vállalni ezt a kockázatot." jelenti ki Janeway. "Segíteni akarok Sevennek, annyira, mint bárki más. De ha nem vigyázunk, a végén mindannyiunknak jut majd agykérgi csomópont." mondja Chakotay. "Ezért viszem a Flyert. Egyedül." mondja erre Janeway. "Bemértem a roncsmezőt." jelenti Kim. "Továbbítsa a koordinátákat a Flyerre." szól Janeway a lift felé indulva, "Magáé a híd, parancsnok." "Már megbocsásson..." áll fel Paris a kormányospultról, "De mikor legutóbb vitte el a Delta Flyert, hogy szembeszálljon vele a borggal... A hajó párezer darabban végezte." "Ezúttal egy darabban

szándéksom visszahozni..." nyugtatja meg Janeway Parist, folytatva útját a lift felé. "Egy jó pilóta esetleg segíthet ebben..." szól utána Tom, majd Tuvok indít támadást, megállva Janeway mellett: "Különösen, ha egy tapasztalt taktikai tiszt is elkíséri." Janeway bosszúsan fordul vissza a többiek felé, miközben Chakotay így szól: "Nem szabadna ezt egyedül csinálnia, kapitány." Janeway felsóhajt, majd kellenetlenül így szól: "Akkor hát, uraim, ha jól sejttem, velem tartanak." Janeway ezzel belép a liftbe, Tuvok utána, és Paris is elindul feléjük, közben diadalmasan összevigyorogva Chakotayval.

Janeway, Tuvok, és Paris valamivel később menetfelszerelésben, fézerkarabélyokkal is felszerelve tartanak a siklóhangár felé az egyik folyosón, mikor Icheb éri be őket: "Kapitány..." "Találkozunk a siklóhangárban." mondja Janeway a többieknek, majd lemarad, hogy bevárja a fiút. "Beszélt Sevennel?" kérdezi Icheb, mikor megáll Janeway mellett. "Épp csak pár perccel ezelőtt." bólint Janeway. "És nem engedélyezi..." állapítja meg Icheb letörten. "Mit?" "A kérésemet." "Kérést..."? kérdezi Janeway zavartan. "Biztos vagyok benne, hogy Seven megvitatta majd önnel, ha lesz rá lehetősége. Sajnálom, hogy zavartam." Janeway zavartan veszi szemügyre cipoje orrát, majd Icheb vállára téve a kezét, útnak indul vele a folyosón: "Úgy látszik, neked senki sem mondta el..." "Mit nem mondott?" "Seven nincs jól." "Mi baja van?" "Az agykérgi csomópontja leáll." "Az agykérgi csomópontja...? Meg fog halni!" "Akkor nem, ha találunk neki egy újat. Épp indulunk átkutatni egy borg roncsmezőt." "Van tapasztalatom a borg technológiával. Hadd menjek magukkal." "Értékelem a felajánlást, de túl veszélyes." mondja Janeway. "Vállalom a kockázatot." jelenti ki Icheb. "Én viszont nem hagyom, hogy vállalj. Amint visszaérünk, tájékoztatlak, mit végeztünk. Ne aggódj." mondja Janeway, ezzel otthagya a fiút a folyosón.

Icheb, közelebb lépve a mutoasztalon fekvő Sevenhez, figyeli egy darabig a not, mielőtt halkan megszólítaná: "Seven..."? Seven pár pillanat múlva kinyitja a szemét, és egy hosszú másodpercig csak zavartan nézelődik, mielőtt a fiút meglátva felülne, és bosszús hangon megkérdezné: "Miért vagy itt?" "A kapitány mondta, hogy beteg." "Jól vagyok." jelenti ki Seven, gyorsan felülve a mutoasztalon. "Akkor miért van a gyengélkedon?" "Az nem tartozik rád." feleli Seven ridegen, "Dolgod van. Jelentkezz az asztrometrián." "Befejeztem a munkát." "Akkor adok újat!" emeli fel a hangját Seven. "Valami baj van?" kérdezi a szóváltásra az irodájából elokerülő Doktor. "Egyedül szeretnék lenni!" fordul felé Seven. "Gyere velem, kérlek..." inti maga után a hologram Ichebet, aki bemegy vele az irodába, majd onnan tovább a laborba. "Miért haragszik rám ennyire?" kérdezi Icheb, mire a Doktor felsóhajt, majd így szól: "Nem rád haragszik. Csak haragszik." "Nem értem." "Ez gyakori reakció a súlyos betegségeknél. Idegesíti, hogy korlátozva van, és zavarban van attól, hogy sebezhetőnek látszik." magyarázza a Doktor. "Elottem nem kellene zavarban lennie. A barátja vagyok." "És a tanítványa." mutat rá a Doktor, "Nem akarja, hogy te, vagy bárki más lássa, mikor nincs a legjobb formájában." "Nem az o hibája, hogy beteg." "Persze, hogy nem, de hagynunk kell, hogy a maga módján birkózzon meg ezzel... A leheo legméltóságteljesebben. Adj neki időt. Dönthet majd úgy is, szüksége van társaságra. És ha így lesz, téged hívlak majd eloször." Icheb bólint, majd a labor ajtaján át távozik, a Doktor pedig komor arccal álldogál még egy darabig.

A Delta Flyer megérkezett a roncsmezőhöz, és berepül a megsemmisült borg hajó hatalmas darabjai közé.

"Találtam egy darabot, ami megközelítőleg harminchét dolgozó holttestét tartalmazza." jelenti a muveleti munkahelyen dolgozó Tuvok, mire Paris grimaszolva fordul hátra: "A harminchét nekem nem hangzik megközelítőnek..." "Ezeket a dolgozókat egy robbanás ölte meg. Csak néhány maradt egyben." magyarázza Tuvok. "Mintha még lenne belélegezhető légkör odabent..." állapítja meg Janeway a taktikai munkahelyről, "Van valami jele aktív borg hajóknak a területen?" "A szenzorokon semmi." feleli Paris. "Ez gyorsan megváltozhat." mondja a hátsó rész felé induló Janeway, "Végezzon folyamatos letapogatást." "Igen, asszonyom." szól Paris, Tuvok pedig csatlakozik a kapitányhoz.

Janeway és Tuvok valamivel később már a roncs folyosóin botladoznak, a borg dolgozók maradványait vizsgálgatva. "Tuvok, itt...!" áll meg Janeway egy nagyobb fémdarab mellett, "Segítsen ezt levenni róla." Közös erővel odébb rakják a halott dolgozót borító fémlemezt, majd Janeway letérdel, hogy megvizsgálja a borgot. "Nincs látható sérülés az agykérgi csomópontnál." Janeway egy orvosi trikorderrel is ellenőrzi a dolgot, majd lézerszikét vesz elő, és nekilát kivágni az implantot a borg homlokából. Miután eltávolította a bort egy kör alakú darabon, egy szerszámmal kinyílásra készíti az alatta levo fém zárófedele. A kerek nyílásból kiemelkedik a henger alakú, mintegy öt centiméter hosszú alkatrész, amit Janeway egy csipesszel óvatosan kiemel a foglalatából. "Kapitány, társaságunk van." szólal meg ekkor Paris hangja, eros zajon keresztül, "Egy hajó közeledik..." Az adás megszakad, miközben Janeway a magával hozott táskába teszi az agykérgi csomópontot a szerszámok közé, Tuvok pedig a Flyert hívja: "Két személy sugárzásra." "Delta Flyer, válaszoljon!" szól Janeway, mikor Tuvok hívására Paris nem válaszol. Válasz továbbra sincs, Tuvok trikordere azonban jelezni kezd. "Három humanoid sugárzott át épp most erre a hajóra." jelenti a vulcani, megszemlélve a trikorder adatait. "Dolgozók...?" kérdezi Janeway aggodalmasan. "Az itt levo dolgozók mind halottak!" hallatszik egy eroszakos hang a közelbol, majd egy sötét boru, valamelyest a kazonokra emlékezteto humanoid férfi bukkan fel a hajó levegojét átláthatatlanná tevo füstbol, két társa kíséretében, "És mind a miénk!" Tuvok a jövevények felé fordul a kezében tartott fézerkarabéllyal, ám ez nem feszélyezi különösebben a trió vezérét, aki megkérdi: "Kik maguk?" "Kathryn Janeway kapitány, a Voyager csillaghajóról." feleli a borg mellett guggoló Janeway ridegen. "Ez az én roncsmezom, kapitány." "Ezt nem tudtuk." "Mit vett el?" lép közelebb a vezér. "Egy agykérgi csomópontot." feleli a felálló Janeway, "Szükségünk van rá, hogy megmentsek a legénységem egy tagját." "Itt minden a miénk!" jelenti ki a vezér, ezzel lehajolna a táskáért, amiben a szerszámok, meg az alkatrész van, ám mivel elköveti azt a baklövést, hogy mindezzel Janeway akciórádiuszán belül próbálkozik, egy pillanat múltán már a kapitány szorításában van, és Janeway, a férfi nyakának nyomva a kezében levo lézerszikét, fagyosan így szól: "Tegyük le a fegyvert, és fontolóra veszem, hogy nem kapcsolom be ezt a lézerszikét." A vezér egy pillanatnyi mérlegelés után a Janeway számára kellemetlenebb megoldást választja: kézháttal arcon üti a mögötte álló kapitányt, aki lehanyatlík, Tuvok viszont ugyanennyi ido alatt lelövi a két másik idegent. A vezér azonban maga is fegyvert ránt, és a következő áldozat Tuvok. Janeway megpróbálja megszerezni a saját karabélyát, ami a földön hever, de a vezér a kezére tapos, és rálo, ám a sugár már csak a Delta Flyer transzporterének gyorsan halványuló fénynyalábján hatolhat keresztül. Mire Janeway és Tuvok bebotorkálnak a pilótafülkébe, Paris már javában harcban áll az idegenekkel. "Bocs a késlekedés miatt." szól hátra Tom két kitéromanover között, "Kiütötték a transzportereket..." A Flyer, és a nála valamivel nagyobb idegen hajó ide-oda cikázik a borg kocka maradványaiból keletkezett urbeli akadálypályán, és az idegeneknek elég jó arányban sikerül a Delta Flyert eltalálni a roncsok között. "Szükségem van önre a taktikai pultnál!" szól hátra Paris a Tuvokot dajkáló Janewaynek, "Mikor megfordulunk, vegye célba a hajtómumagjukat." "Igen, uram." mondja Janeway, egyelőre magára hagyva Tuvokot. A Delta Flyer egy szuk hurokkal befordul egy nagyobb roncsdarab mögé. Paris úgy idozíti a manovert, hogy pont akkorra érjenek körbe, mikor az üldözök hajója épp elhalad a roncs mellett, így ideális tüzelési helyzetbe kerülnek. A Flyer elereszt három fotonrakétát, melyek közül a harmadik eltalálja az idegenek hajóját, ami ettol irányíthatatlanná válik. "Szép lövés..." sandít hátra Paris, "Felhagynak az üldözéssel." Janeway elégedetten dol hátra az ülésben.

Az irodájában dolgozó Doktor arra figyel fel, hogy a kezelo felol hangok szurodnek be, mintha valaki a diagnosztikai pultnál dolgozna. A hologram gyanakodva fordul hátra, így azt látja, hogy betege önállósította magát: Seven a jelek szerint jobb elfoglaltságot talált magának a

betegeskedésnél. A Doktor bosszúsán sóhajt fel, majd száját elhúzva alaphelyzetbe állítja az asztali terminált, és a kezelő felé indul. "Megkérdezhetem, mit csinál...?!" kérdezi, megállva Seven mellett. "A kartotékrendszere nem hatékony. Kidolgozok egy újat." "Ágyban volna a helye!" méltatlankodik a Doktor, de mielőtt folytathatná, kinyílik a folyosóra vezető ajtó, és Neelix lép be, egyik kezében egy csokor virággal, a másikban pedig egy kadi-kot táblával: "Szállítmány Seven of Nine-nak. Tarcaniai vadvirágok." Neelix Sevenhez megy, és széles mosollyal teszi hozzá: "Vidámak, nem gondolja?" Seven azonban tudomást sem vesz róla, mire a talaxiai zavartan sandít a Doktorra: "Nos, ha jobban szereti a kardvirágot, visszamehetek az aeroponikus kertbe..." "Erre nem lesz szükség, Mr. Neelix, a virágok... Szépek." mondja a Doktor, kikapva a talaxiai kezéből a vázát, majd leteszi azt a diagnosztikai pult tetejére, közben jelentősebb pillantást vetve a nőre: "Nem igaz, Seven?" Seven erre kelletlenül odabiccent Neelixnek: "Köszönöm. Később megcsodálom oket." "Igazság szerint arra gondoltam, itt maradok társaságnak..." böki ki Neelix. Seven a Doktorra pillant, aki magyarázkodni kezd: "Seven jelen pillanatban jobb szeretne nem fogadni látogatókat." "Még egy kadi-kot táblával érkező látogatót se..." kérdezi Neelix, vidáman méregetve Sevent, aki azonban ridegen így szól: "Így van." "De ez a kedvenc játéka..." mondja Neelix szemmel látható csalódottsággal. A Doktor Seven háta mögött odalép hozzá, és szándékosan olyan hangerővel suttogva, hogy Seven még biztosan meghallja, így szól: "Én személy szerint nem tudom hibáztatni. Ön pedig nagyon tapintatlan." "Hogy én...?" tiltakozna Neelix, de a Doktor nem hagyja szóhoz jutni: "Maga is igazán nagyon jól tudja, hogy Seven gyengélkedik. Nem volna esélye maga ellen." Seven erre felkapja a fejét, és bosszús grimaszt vágva hallgatja tovább a beszélgetést, miközben Neelix rájön, merre fúj a szél: "Ah... Igaza van! Nem is tudom, mi járt a fejemben. ... Majd játszunk, mikor alkalmasnak érzi rá magát." A Doktor ezzel a kijárat felé kezdi terelni Neelixet, mire Seven kelletlenül így szól: "Zöld." "Hogy mondta...?" fordul vissza Neelix, a Doktorral együtt. "Én a zöld bábuk szeretném, a magáé a vörös." "Doktor, gondolja, hogy elég jól van hozzá...?" kérdezi Neelix aggodalmasan. "Ha kíméletes lesz hozzá..." bólint a hologram, mire Seven dühösen pillant rá. "Janeway hívja a Doktort." szólal meg a kapitány hangja az interkomból, mire a hologram kihúzza magát: "Igen, kapitány?" "Visszajöttünk, és megvan a csomópont." A Doktor egy futó pillantást vet Sevenre, ezzel elsiet.

Valamivel később már zajlik is a műtét, melyhez Paris asszisztál, Janeway pedig a diagnosztikai pulttól figyeli az eseményeket. A műtőasztalon fekvő Seven homlokán, a jobb szemöldöke egy ugyanolyan kör alakú részen eltávolították a bort, mint ahogy Janeway tette a halott borgnál. "Kész vagyok a csomópont leválasztására." mondja épp a Doktor, miközben Paris újabb orvosi eszközöket nyújt oda neki, "Íranyítsa át Seven agykérgi funkcióit a számítógépre." "Értettem." bólint Janeway, ezzel munkához lát, majd pár másodperccel később így szól: "Kész." "Megkezdem a kiemelés..." mondja a Doktor, feszülten koncentrálna a műveletre, majd egy eszközzel kinyitja az agykérgi csomópont foglalatát. Mikor kiemeli az alkatrészt Seven koponyájából, a né szempillái megremeznek. "Az életjelek stabilak." jelenti Janeway. "Idő?" kérdezi a Doktor, miközben Paris odanyújtja neki a borg roncsáról hozott új agykérgi csomópontot. "Húsz másodperc." feleli Janeway. "Még nem." mondja a Doktor Parisnak, "Elobb át kell állítanom az elsődleges neuro-elektrodáit." A diagnosztikai pult pár másodperc múlva jelezni kezd, mire Janeway aggodalmas arccal így szól: "A számítógép nem tudja már sokáig fenntartani az agyi funkcióit." A Doktor homlokráncolva dolgozik, majd hosszú másodpercek múlva így szól: "Kész." Paris erre odanyújtja neki az új csomópontot, amit a hologram behelyez a foglalatba. "A neurális továbbítói tíz másodpercen belül destabilizálódnak." jelenti Janeway, "Kilenc..." "Mindjárt befejeztem." mondja a Doktor. "Nyolc... Hét... Hat..." A hologram ekkorra tudja aktiválni a foglalat rögzítő mechanizmusát, ami behúzza a csomópontot a helyére. "Átírányítani Seven agykérgi funkcióit az új csomópontra!" szól a Doktor, mikor Janeway ötnél tart. A kapitány végrehajtja az utasítást, de a pult továbbra is jelez. "Valami baj van." állapítja meg a kapitány. "Anafilaktikus sokkot kap..." mondja Paris, miközben Seven görcsölni kezd. "Az implantjai nem alkalmazkodnak. Kilökik az új csomópontot..." állapítja meg a

Doktor. "Megszunik a szinaptikus összetartása." mondja Paris, miközben a Doktor igyekszik valamit kezdeni a helyzettel. "Alkalmazzon húsz millijoule-os neurosztatikus impulzust a jelzésemre!" rendelkezik a Doktor, majd hátralép, hogy helyet adjon az egy orvosi muszerrel közelebb lépo Parisnak: "Most!" Tom végrehajtja az utasítást, a diagnosztikai pultot figyeló Janeway pedig így szól: "Nincs hatás." "Újra!" szól a Doktor. "Növelje az impulzust, harminc millijoule!" szól Janeway, mikor Paris másodszor sem ér el eredményt. Ám mielőtt Paris újra próbálkozhatna, a Doktor fájdalmas arccal nyitja meg újra a foglalatot, és kiveszi belőle a csomópontot, majd letörten így szól: "Számítógép... Szimulációt befejezni." A holodeck kiürül, csak a Doktor, Paris, Janeway, meg a csomópont maradnak. "Miért hagyta abba?" siet oda Janeway a hologramhoz. "Mert nem működött a dolog." "Futtassuk újra." szól Janeway eltökélten. "Kapitány, ez volt a tizenkettedik szimulációnk..." mutat rá Paris, "Valami azt súgja, a tizenhárom se lesz s szerencseszámunk." "A kimentett csomópont túl sokáig volt inaktív." mutatja fel a Doktor az alkatrészt, mire Janeway felsóhajt, majd elszánt arccal a kijárat felé indul: "Akkor keresünk egy olyat, amelyik nem!" A Doktor a kapitány után siet, Paris pedig elképedve néz utánuk.

"Nem számít, hány roncsmezt fészülünk át, egy halott dolgozóból származó csomópont nem fog működni." jelenti ki a Doktor odakint a folyosón. "Ki beszélt itt halott dolgozóról...?" kérdezi erre Janeway. "Mit akar ezzel mondani?" "Beszívárogtunk már korábban is borg hajókra. Ha Seven megmentéséhez erre van szükség, megteesszük újra." "Azt javasolja, vegyünk el egy életet, hogy megmentünk egy másikat...?!" "Nem fogok lemondani róla." jelenti ki Janeway, mire a Doktor megragadja a vállát, megállítja, majd szembefordulva vele, felkiált: "Én sem! Meg fogok tenni mindent, ami tolem telik, hogy segítsek rajta. De el kell fogadnunk a lehetőséget, hogy ez talán nem elég." Janeway ezen töpreng egy pillanatig, majd fájdalmas arccal felsóhajt, és a tenyerébe temeti arcát.

Neelix oldalszakállát simogatva töpreng a következő lépésen, majd kinyúl a kadi-kot tábla felé: "Vörös... Tizenhárom-három." "Mostanra már be kellett volna fejezniük a szimulációt..." mondja Seven, idegesen nézelodve a bejárat felé, míg Neelix lép. "Biztos vagyok benne, azonnal szólni fognak, ha végeztek. Ön lép." "Nincs magának valami fontosabb dolga...?" néz Seven a talaxiaira, mire az vállat von: "Semmi olyan, ami ne várhatna." "Azzal ellentétben, amit a Doktor mondott önnek, én teljesen jól érzem magam." jelenti ki Seven. "Tényleg?" néz rá Neelix vidáman, "Mert nekem úgy tunik, vesztésre áll..." Seven erre megsemmisíti a táblát, majd egy lépéskombinációval eltünteteti Neelix vörös korongjainak jelentos részét, majd így szól: "Kadi-kot." "Ezt miért nem vettem észre...?!" mered Neelix hitetlenkedve a táblára, "Na akkor... Hogy is állunk? Tizenhat-három az ön javára?" "Tizenhat-ketto." pontosít Seven. "Ó, tévedtem..." néz rá Neelix mosolyogva. Ekkor végre kinyílik a folyosóra vezető ajtó, és a nem éppen boldog Janeway és a Doktor lép be, mire mindketten feléjük fordulnak. "Ah... Tényleg meg kéne már néznom, hogy állnak a dolgok az étkezőben..." indul Neelix a kijárat felé, majd visszaszól Sevennek: "De később visszajövök egy visszavágóra." Miután Neelix távozott, Janeway és a Doktor pedig beljebb léptek, Seven megkérdi: "Készen állnak a kezdésre?" "A szimulációk alapján..." mondja Janeway vontatottan, "A kimentett csomópont nem fog beválni. Sajnálom..." "Én továbbra is keresem az alternatív eljárásokat." veszi át a szót a Doktor, "Harry és B'Elanna pedig megpróbálják megjavítani a hibás csomópontot, a fülkéjéből származó alkatrészekkel." Seven pár pillanatig bámul maga elé, majd komoran így szól: "Kudarcot fognak vallani." A no ezzel elfordul, és tétován útnak indul valamerre a kezeloben. "Nem adjuk fel a reményt." szól utána a Doktor, "És önnek sem szabadna." "Engedelmevel, szeretnék visszatérni a munkámhoz." mondja Seven halkán, Janewaynek háttal. "Az nem lehetséges, figyelnem kell az állapotát." mondja erre a Doktor. "Kapitány...?" néz Seven Janewayre. "Attól tartok, ezt a Doktorra kell bíznom." mondja Janeway, mire Seven kétségbeesetten fordul el tőlük ismét. "Ha kívánja, megkérhetem Ichebet, hogy hozza ide a munkája egy részét." ajánlja a Doktor, mire Seven végül bólint.

Icheb néhány jegyzetfüzettel a kezében érkezik a gyengélkedőre, ám mivel Sevent sehol nem látja, aggodalmas arccal szól be az irodába: "Doktor...?" A hologramnak azonban szintén semmi nyoma, mire Icheb így szól: "Számítógép, bemérni a Doktort." "A VOH üzenen kívül." "VOH-t aktiválni." rendelkezik a fiú, a Doktor pedig, akit a jelek szerint egy mondat közepén kapcsoltak ki, megjelenik, amint épp dühösen ront ki az irodájából: "...Leszek benyugtatózni magát!" "Doktor...?" mered rá a fiú meglepetten, miközben a hologram megtorpan, majd magyarázkodni kezd: "Sajnálom, Icheb, nem hozzád beszéltem." "Seven hol van?" "Bár tudnám." morogja a Doktor, "Mikor nem voltam hajlandó elengedni, átírta az autonómia-protokolljaimat. Ráadásul egy mondat kellos közepén." "Számítógép, bemérni Seven of Nine-t." szól Icheb. "Seven of Nine a gyengélkedőn van." jelenti ki a számítógép, mire a fiú és a Doktor erosen nézelodni kezdenek. Néhány pillanat múltán felfedezik Seven kommunikátorát a diagnosztikai konzol tetején, mire a Doktor bosszúsán sóhajt fel.

A gépház felső részén dolgozó Seven futólag felpillant, mikor a személylifttel feléro Torres mintegy mellékesen odaszól neki: "Keresi magát... A Doktor. A folyosón futottam össze vele. Úgy harminc másodpercre van attól, hogy riadóztassa a teljes hajót." "Elmondja neki, hol vagyok?" kérdezi Seven a mellette megálló B'Elannát. "Nem." feleli az, miközben ellenoriz ezt-azt a konzolokon, "Tudom én, milyen ott ragadni a gyengélkedőn. Magam is leléptem a Doktortól egyszer-kétszer." "Köszönöm." mondja Seven, egy árnyalatnyi meglepetéssel a hangjában. "Szívesen." feleli Torres, ezzel tovább indul. "Hadnagy..." szól utána Seven, mire B'Elanna megtorpan, és várakozón visszanéz rá. "Mikor meghal..." kezdi Seven zavartan, "Hisz benne, hogy, a lelke StoVoKorba jut majd?" "Nem kéne a halálról gondolkodnia..." csóválja a fejét Torres. "A Doktor szimulációi szerint minden kísérlet a kimentett csomópont adaptálására, kudarccal fog végzodni." mondja Seven rekedtes hangon, mire B'Elanna zavartan ereszkedik le az emeleti rész galériáját a hátsó munkarésszel összekötő lépcső egyik fokára, és tanácstalanul bámul maga elé. "StoVoKor... Hadnagy..." emlékezteti Seven, mire B'Elanna ránéz, "Hisz benne, hogy oda jut majd?" "Azt hiszem ez attól függ, mennyire... Dicso... Lesz a halálom." feleli Torres, minden szót megfontolva. "De hisz abban, hogy valami van a halál után." állapítja meg Seven. "Reménykedem benne." bólint Torres. Ez után egy jó darabig csak a keverokamra fojtott dübörgése hallatszik, majd Torres Sevenre pillantva megkérdi: "És ön?" "A borgnak nincs túlvilág-képe. ... Azonban ha egy dolgozót kikapcsolnak... Az emlékei megmaradnak a Kollektíva tudatában. Amíg a Kaptár létezik... Létezik annak a dolgozónak egy része is." "Mintha ez nem nagyon vigasztalna..." mondja B'Elanna halkan. "A kapcsolatom majdnem négy éve megszakadt a Kollektívával. Ha meghalok... Minden, amit azóta tettem... Minden, amit egyénként elértem... Elvész." mondja Seven remego hangon, "Az emlékeim, a tapasztalataim... Mintha soha nem is léteztek... Mintha én... Soha nem is léteztem volna." Torres pár pillanatig megrendülten hallgatva szedi össze gondolatait, majd közelebb hajolva Sevenhez, így szól hozzá: "Én azt hiszem...Ön egy kicsit azért emlékezetesebb annál... Mint amennyire tartja magát. Nincs szüksége a Kollektívára, hogy valami igazolja a létezését. Hatással volt ennek a legénységnek minden tagjára. Ez... A maga hagyatéka." A két nő ezután hosszan hallgat, míg odalentől fel nem hallatszik a fobjárat ajtajának szisszenése, majd a Doktor hangja: "Szóval itt van!" Seven és Torres lenéznek, miközben a Doktor B'Elannára nézve folytatja: "És tudhattam volna, hogy maga rejtegeti a szökevényt." Torres a korláthoz sétálva lenéz a Doktorra, és csíposen odaszól neki: "Nekünk... Nehéz eseteknek... Össze kell tartanunk." A hologram némileg megenyhülve szól fel Sevennek: "Szeretném, ha haladéktalanul visszatérne a gyengélkedőre." "Kidolgozott egy új kezelést?" kérdezi Seven halkan. "Még nem." feleli a Doktor. "Akkor a legjobb, ha nem vonom el a figyelmét, míg azon dolgozik." mondja erre Seven. "Ha jobban igénybe veszi magát, az állapota is csak gyorsabban fog romlani. Ezt akarja...?" kérdezi a Doktor. Torres közben ide-oda fordulva figyel a szópárbajt. "Amit én akarok..." mondja Seven elcsukló hangon, "Hogy a hasznukra lehessenek..." "Tényleg elkelne a segítsége." jegyzi meg Torres, majd a Doktorra pillantva hozzáteszi: "Ígérem, nem hagyom, hogy túlzásba vigye." A hologram töpreng egy pillanatig, majd rábólint: "Maradhat." Azonban felemeli a magával hozott orvosi készletet, és kivesz belöle egy kis eszközt, amit feldob a galériára Sevennek: "Feltéve, ha viseli ezt a kérgi monitort." A Doktor ezzel neheztelo

arckifejezéssel távozik, Seven pedig, az orvosi eszközt forgatva a kezében, Torresre pillant: "Köszönöm." B'Elanna bólint, majd útnak, majd megy a dolgára, Seven pedig, miután rögzítette nyakán az agykérgi monitort, szintén folytatja a munkát.

Icheb a konzolnál dolgozik a kettes raktérben, mikor a folyosóra vezető ajtó kinyílik, és Seven lép be. A fiú felé fordul, és egy hosszú másodpercig csak nézik egymást, mielőtt Icheb végül megkérdi: "Jobban érzi magát?" "Változatlan az állapotom." feleli Seven halk, semleges hangon, majd közelebb lépve folytatja: "Beszéltem a kapitánnyal, a Csillagflotta Akadémiára való jelentkezéssel kapcsolatban. Beleegyezett, hogy letedd a felvételi vizsgát, mielőtt elküldjük a következő adatfolyamot a Földnek." Seven egy jegyzetfüzetet ad oda Ichebnek, majd így szól: "Ez egy lista azokról a legénységi tagokról, akik segíthetnek tanulni. ... Torres hadnagy rendkívül képzett görbületi mechanikában, Kim zászlós pedig állítása szerint 'ász' volt a kvantumelmélet terén." "És mi van az asztrometriával?" kérdezi Icheb Sevenre nézve, miután átfutotta a listát. "Te többet tudsz az asztrometriáról, mint a legtöbb Csillagflotta-tiszt." "Akkor is szükségem lesz valakire, aki átnézi velem az anyagot." "Meg fogom kérni Paris hadnagyot, hogy szakítson rád időt." bólint Seven. "Inkább önnel tanulnék." jelenti ki Icheb, mire Seven zavartan sóhajt fel, majd így szól: "Túlságosan függővé váltál tolem. Meg kell tanulnod másokra is hagyatkozni." "És ha nem akarok?" "Lényegtelen, mit akarsz!" "Miért viselkedik így...? Mert azt gondolja, haldoklik...?" "Mert haldoklom!" mondja Seven élesen, majd mikor látja, hogy Icheb úgy reagál, mintha megütötték volna, hozzáteszi: "Sajnálom..." "Maga talán feladta... De én nem!" jelenti ki Icheb, ezzel kivonul a raktérből.

A fiú az asztrometriára teszi át a székhelyét, ahol azonban ezúttal nem csillagászati, hanem orvosi problémák megoldásába merült, méghozzá a jelek szerint a népétől 'örökölt' szakterület, a genetika segítségével próbál módot találni Seven megmentésére. A jelek szerint végül talál is valamit, mert miután még egyszer alaposan szemügyre vett egy sor adatot, kiviharzik a laborból. Hamarosan már a gyengélkedőn van, ahol belépve a főorvosi irodába, így szól az ott dolgozó doktornak: "Tudom, hogyan menthetjük meg." "Minden javaslatra nyitott vagyok." néz rá a Doktor, bár látszik rajta, nem sok bizalmat fűz a dologhoz. "Elemeztem az önök által végrehajtott szimulációkat." mondja Icheb, a Doktor mellé lépve, "Azért végződtek kudarccal, mert egy halott dolgozó agykérgi csomópontját próbálták felhasználni." "Így van." "Amire szükségük van, az egy élő dolgozó." "Ezt Janeway kapitánnyal már eljátszottuk." morogja a Doktor utálkozva. "Az én agykérgi csomópontom működőképes." mondja Icheb, "Azt akarom, hogy távolítsa el, és adja oda Sevennek." "Szó sem lehet róla!" csattan fel a Doktor dühösen, ezzel kiviharzik az irodából. "Legalább a kutatási adataimat nézze át...!" indul utána Icheb. "Ennyi erővel az öngyilkossági búcsúlevelét is olvashatnám!" "Nem értek egyet." "Hát, ez nagyon megnyugtató...!" mondja a Doktor felindultan. "Ezeket a vizsgálatokat maga végezte, mikor elhagytam a Kollektívát." dugja Icheb a Doktor orra alá a nála lévő jegyzetfüzeteket, "Saját maga becsülte úgy, hogy az előtt léptem ki a nevelőtartályból, mielőtt teljesen asszimilálódtam volna. És ennek eredményeképpen a fiziológiám kevésbé függ az implantjaimtól." "De akkor is sok életfunkcióját szabályozzák." fordul Icheb felé a Doktor. "És mi van a korommal? Fiatalabb vagyok, így a testemnek könnyebb lehet alkalmazkodni a veszteséghez." "De nyilvánvalóan túl fiatal vagy, hogy megértsd az ezzel járó kockázatot!" tiltakozik a Doktor. "Tökéletesen megértem a kockázatot. Ha továbbra sem teszünk semmit, Seven meg fog halni!" "És ha a te ötleted szerint járunk el, mindketten meghalhattok!" "A kutatásaim szerint nyolcvanhat egész kilencszáz százalék esélye van annak, hogy Seven implantjai alkalmazkodnak az én csomópontomhoz!" mutat oda Icheb egy újabb jegyzetfüzetet a Doktornak. "Nyolcvanhat..." néz le a hologram a jegyzetfüzetre, mire Icheb a szavába vág: "Egész kilenc!" A Doktor egy darabig a fiúra mered, majd átveszi a jegyzetfüzetet, és közben megkérdi: "És mi van veled? Az agykérgi csomópont nélkül hogy fogod szabályozni az implantjaidat?" "Genetikai átrendezéssel képesnek kell lennie kiegyenlíteni ezt." kommentálja Icheb a harmadik jegyzetfüzetet, "Ez nem öngyilkosság,

Doktor. Úgy vélem, működhet, és csak annyit kérek, vegye fontolóra." A hologram végül átveszi a harmadik jegyzetfüzetet is, majd alaposan megnézi magának a fiút.

Seven az asztrometriai labor nagy képernyője segítségével épp a földi Grand Canyonról készült képeket, és adatokat tanulmányoz, mikor kinyílik az ajtó, és Janeway lép be. "A Föld legnagyobb árka." mondja a kapitány vidáman, "Legalábbis az apám így hívta. Bejártuk az északi oldalt, mikor kilenc éves voltam." "Lenyugöző geológiai formáció." mondja Seven kimérten. "Túl poros." jelenti ki Janeway becsmérloen, "Én a magam részéről jobban szerettem a farmvidéket." Seven erre egy másik képet jelenít meg, Janeway kedvenc vidékérol: "Bloomington, Indiana. A szülővárosa. Számos alkalommal említette." Janeway széles mosollyal nézegeti egy darabig a képet, majd Sevenre pillant: "És, mit gondol?" "Kellemes környezetnek tunik." "Mikor visszaértünk a Földre, elviszem majd oda." mondja Janeway elábrándozva. "Valószínűbb, hogy a legénység nélkülem fogja elérni a Földet." jegyzi meg Seven. "Ezt nem tudhatja." jelenti ki Janeway elkomorodva, mire Seven ránéz: "Nem hajlandó elfogadni az állapotom súlyosságát... Ugyanúgy, ahogy eloször én sem voltam." Janeway erre karba tett kézzel méri végig a not: "Feladja...?" "Csak elfogadom a valóságot." "Ha én fogadtam volna el a valóságot úgy hat évvel ezelőtt... Letelepdedtem volna az első utamba kerülő 'M' osztályú bolygóra. Ehelyett..." Janeway itt a képernyő felé int, "Most harmincezer fényévvvel vagyok közelebb az indianai Bloomingtonhoz." "Leszámítva a legénysége számos tagját." mondja erre Seven tárgyilagosan, és a képernyőre kéri a listát, "Marie Kaplan zászlós, Lindsay Ballard zászlós, Timothy Lang matróz..." "Mondani akar ezzel valamit...?" kérdezi Janeway fagyosan. "Ezen a listán mindenki a maga parancsnoksága alatt halt meg. Maga elfogadta a halálukat. De mintha az enyémet nem akarná elfogadni." "Ez önteltség." jelenti ki Janeway. "Nem vagyok önzo. Épp ellenkezőleg, ezzel rámutatni igyekszem valamire." "Éspedig...?" Seven felsóhajt, majd belekezd: "Ezek a legénységi tagok mind önálló egyéniségként jöttek a hajóra. Nekem viszont szükségem volt a maga folyamatos segítségére, hogy kifejlesszem az egyéniségemet." "És hosszú utat tett meg..." "De nem elég hosszú. Csalódást okoztam magának. Úgy érzi, a feladata nincs befejezve. Ezért lesz nehéz elfogadnia a halálomat." "Ezt gondolja...?" kérdezi Janeway döbbenet, "Hogy nem felelt meg az elvárásaimnak?" "Nyilvánvalóan nem." jelenti ki Seven, majd zavartan folytatja: "De szeretném, ha tudná... Hogy én voltam a hibás, nem ön." "Nem vallott kudarcot. Meghaladta az elvárásaimat. Egyénné lett... Egy rendkívüli egyénné. ... És ha nehezemre esik elfogadni az állapotát... Az csak azért van, mert nem akarok elveszteni egy barátot." mondja Janeway könnyes szemmel. Az interkom ekkor életre kel, és a Doktor hangja szólal meg: "Doktor a kapitánynak. Látnom kell önt, és Sevent, azonnal." Janeway Sevenre nézve szomorúan bólint, majd mindketten a kijárat felé indulnak.

"Bonyolult mutét lesz." állapítja meg Janeway valamivel később a tanácssteremben, vélhetően miután a Doktor és Icheb elmagyarázták neki, és Sevennek a tervük lényegét. "Kétségkívül." bólint a Doktor. "De úgy gondolja, beválhat..." állapítja meg Janeway. "Komoly kockázatokat hordoz magában Sevenre... És Ichebre nézve. De ha azt kérdezi, végrehajtható-e, azt kell mondanom, igen." "Milyen óvintézkedéseket..." kérdezné Janeway, de Seven a szavába vág: "Nem számít, hány óvintézkedést tesznek, nem éri meg a kockázatot, amit Icheb számára jelent." "Seven, működhet a dolog." mondja a fiú. "Nem vagyok hajlandó a te életed árán meghosszabbítani a sajátomat." "De még át sem nézte az összes adatot." "Amíg bármennyi esélye is van annak, hogy te nem éled túl, minden adat lényegtelen. ... Most szeretnék visszatérni a gyengélkedőre." "Ahogy óhajtja." bólint a Doktor, majd Sevennel együtt távozik. "Maga a kapitány." fordul Icheb Janeway felé, "Utasíthatja, hogy tegye meg." "Tiszteletben kell tartanom a kívánságait." mondja Janeway halkán. "Még akkor is, ha abba belehal...!" "Ugyanannyira akarok segíteni rajta, mint te." "Ha így volna... Nem hagyná meghalni." mondja Icheb élesen, ezzel otthagya a kapitányt.

"Van bármi, amit elhozhatok a raktérből, hogy... Otthonosabban érezze magát?" kérdezi a Doktor, miközben a mutoasztalhoz támogatja Sevent. "Nem, köszönöm." mondja az fáradtan. "Esetleg az étkezobol...? Egy kis gyümölcsöt?" "Talán utolsó vacsorát ajánl nekem?" kérdezi Seven minden

hátsó szándék nélkül, de a Doktornak elakad a szava: "Én... Ahm... Dehogya is! Ezt gondolta?" "Megpróbáltam vidámabb hangulatot teremteni." mondja Seven, mire a hologram eloször buta képet vág, majd mosolyt eroltet magára: "Ah, persze...! Jól csinálta." "Icheb hívja a Doktort." kel életre ekkor az interkom, "Azonnal jelentkezzen a kettes raktérben." "Kitartó..." füstölög Seven. "Nos, nem kell aggódnia. Megértetem vele, hogy... A kitartás hiábavaló." mondja a Doktor halvány mosollyal, ezzel útnak indul.

"Magát is kérették?" kérdezi a Doktor, mikor a kettes raktér felé tartva felzárkózik Janeway mellé. "Icheb a jelek szerint még nem értette meg a rangrendszer lényegét." "Nem emlékezteti ez egy közös ismerosre..." jegyzi meg erre a hologram. Pár pillanattal később belépnek a raktérbe, ahol a borg alrendszerek figyelmeztető jelzéseket hallatnak, Icheb pedig görnyedt testtartásban áll az egyik regenerációs fülkébe csatlakozva, és szemmel láthatóan fájdalmas görcsei vannak. "Icheb..." siet oda hozzá Janeway, a Doktor pedig a rendszerkijelzőket kezdi vllatni. "Leváltasztotta az agykérgei csomópontját!" állapítja meg a hologram. "Hogyan?!" kérdezi Janeway a fiút. "A fülkémme. Beprogramoztam... Hogy csatlakoztassa le a neurális továbbítómat." "Vissza tudja állítani?" kérdezi Janeway a Doktort. "Kizárt a vezérlésbol!" "Hogy tehetted ezt...?!" fordul vissza Janeway a fiú felé. "Ez volt az egyetlen mód, hogy bebizonyíthassam magának, működne a dolog." feleli Icheb. A trió vésztranszporttal érkezik a gyengélkedore, minek láttán Seven aggodalmas arccal ül fel a mutoasztalon: "Mi baja van?" "Icheb úgy döntött, végrehajt magán egy kis mutétet..." mondja Janeway, miközben az egyik ágyhoz kísérik a fiút. "Azonnal vissza kell csatlakoztatniuk a csomópontját..." hagyja ott az ágyat Seven, bár alig áll a lábán. "Azon vagyok." feleli a Doktor, miközben Ichebet vizsgálja. "Nem." mondja a fiú, otthagya oket, "Ha Seven visszautasíthatja a kezelést, akkor én is." "Erre nincs idonk!" tiltakozik a Doktor, miközben Seven és Icheb megállnak egymással szemben a diagnosztikai konzol két oldalán, mindketten a pultba kapaszkodva. "Akkor nézze meg a letapogatásait. Már is adaptálódom!" néz a fiú a hologramra. "Néhány implantja valóban alkalmazkodott, de nem mind." "Akkor alkalmazza az általam kidolgozott átszervezési eljárást." "Ennek a vitának nincs értelme, nem fogadom el a csomópontot." jelenti ki Seven. "Én pedig nem tartom meg." néz rá Icheb. "Jobb, ha valaki most már felhasználja azt a vacakot!" csattan fel a Doktor, minden béketurését elvesztve, miközben egy oltópisztolyt készít elo, "Mert ha túl sokáig marad bekötetlen, végül egyiküknek se lesz többé hasznára!" "Úgy viselkedsz, mint egy gyerek..." néz Seven Ichebre. "Az életedet próbálom megmenteni." vág vissza az. "Csak azért, mert túlságosan függsz tolem!" "Szóval azt gondold, meg kell tanulnom másokra hagyatkozni?" "Igen!" "És veled mi van? ... Nem voltál hajlandó akár csak egyetlen emberre is hagyatkozni az egész legénységbol! Eltitkoltad elolunk az állapotodat! Kikapcsoltad a Doktort! És most elutasítod a segítségemet!" sorolja Icheb kétségbeesetten, "Te vagy az, akinek hagyatkozni kellene másokra. ... Hát nem ezt csinálják az emberek ezen a hajón...? Nem segítenek egymásnak..." néz Icheb végül Janewayre. "Ahol csak tudunk." mondja a kapitány komoran. "Ha a kapitány haldoklana..." néz Icheb újra Sevenre, "Kockára tennéd az életed, hogy megmentsd, igaz? ... És mikor maga reagál egy segélykérésre, a hajón levo összes ember életét kockára teszi, hogy idegenek segítségére siessen." néz Icheb ismét Janewayre. "Igaza van." mondja Janeway. "Kapitány, csak egy gyerek..." tiltakozik Seven. "Nem hiszem." mondja Janeway komolyan, Icheb mellé lépve, "Többé már nem." Icheb elszántan néz Sevenre, aki kétségbeesetten próbál szövetségést keresni: "Doktor...?!" "Rám ne nézzen." csóválja a fejét az. "Kérlek... Csak hagyj, hogy segítsünk..." mondja Icheb Sevennek, aki sokáig néz egyik jelenlevorol a másikra.

Valamivel később minden készen áll a mutétre, Icheb és Seven egy-egy asztalon fekszenek a mutorészlegben. "Kezdjük." szól oda a Doktor Janewaynek, aki a diagnosztikai pultnál asszisztál. Icheb agykérgei csomópontját kiemelik, majd eltávolítják Sevenbol a hibás egységet, és helyette megkapja a fiút. Úgy tunik, nem lépnek fel komplikációk, Seven beültetései az új csomóponttal is kielégítően működnek.

A Doktor egy oltópisztollyal felébreszti a kettes raktérben, a regenerációs fülkéjében álló Sevent. Mikor az kinyitja a szemét, Janewayt pillantja meg maga előtt, aki így szól: "Jó reggelt." "Mennyi ideig regenerálódtam?" kérdezi Seven erotlen hangon. "Hat napig." feleli a Doktor, miközben egy orvosi trikorderrel vizsgálja Sevent, "Biztosnak kellett lennünk benne, hogy az implantjai teljesen alkalmazkodtak az új csomópontához." "A jó hír az, hogy alkalmazkodtak." teszi hozzá Janeway. "Icheb...?" kérdezi Seven.

A trió hamarosan már a gyengélkedőn van, ahol a fiú még a mutoasztalon fekszik. "Az o felépülése kissé rázósabb úton haladt, mint az öné." mondja a Doktor Sevennek. "Szenvedett bármilyen maradandó károsodást?" kérdezi Seven halkán. "Nem hinném. Voltak fájdalmai, de úgy vélem, ez csak átmeneti." feleli a Doktor. "Fájdalmai, amit én okoztam neki." mondja Seven buntudattal a hangjában. "Fájdalmai, amiket kész volt elviselni." mutat rá a Doktor, majd felébreszti a fiút. Icheb kissé lassan tér magához, de mikor meglátja az asztal mellett álló Sevent, halványan elmosolyodik: "Felépültél..." "Toled is ugyanezt várom." mondja erre Seven. "A Doktor még egy teljes hétig itt akar tartani..." méltatlankodik a fiú, "De biztos vagyok benne... Fele idő alatt talpra állok." Seven erre felsóhajt, majd így szól: "Azt javaslom, pihenj, amennyit csak tudsz. Szükséged lesz rá." "Miért?" "Úgy döntöttem, segítek neked felkészülni az Akadémiai vizsga asztrometriai részére. Szigorú, és nehéz napirendre számíthatsz." mondja a nő elmosolyodva. Icheb nézi egy darabig, majd aggodalmas arccal szólal meg: "Seven...?" "Tessék." "A szem-implantod... Megint rosszul működik." Seven erre zavartan törli le könnyeit, miközben a Doktor, inkább csak a rend kedvéért, gyorsan elvégez egy letapogatást, végül kijelenti: "Igazság szerint... Tökéletesen működik."

148. Drive – Hajtóero

A Delta Flyer egy meglehetősen suru aszteroidamezoben kerülgeti a vele egy nagyságú szikladarabokat. Mikor egy élesebb forduló az ülésbe préseli Kimet, és az ettől felnyög, Paris rásandít: "Mi a baj, Harry? Kicsit sápadtnak tunsz." "Én próbaútra jelentkeztem... Nem öngyilkos küldetésre." "Hogy próbáljuk ki rendesen az új Delta Flyert, ha nem vállalunk egy kis kockázatot?" kérdezi Paris, újra fordítva egyet a hajón. "Még egy ilyen kockázat... És megint kezdetjük újraépíteni." csóválja a fejét Kim, majd mikor a konzolja jelezni kezd, így szól: "Egy hajó közeledik gyorsan a jobb oldalon." "Pajzsokat." szól Paris, kinézve oldalra. "Távolság ötven kilométer. ... Tíz. ... Beáll mellénk." A jobb oldali ablakokon át egy pillanat múltán láthatóvá válik egy karcsú, vöröskénsárga festésű hajó. "Huha... Szép hajó..." mondja Paris. "Letapogat minket." jelenti Harry. "Itt Tom Paris hadnagy. Kérem, azonosítsák magukat." "Írányított kiléponyílások... Gyorsított meghajtótekercesek. Gyors lehet a hajójuk..." hallatszik erre egy noi hang, mire Paris kérden fordul Kim felé: "Éppen ide akartunk kilyukadni..." "Ellenorizzék a letapogatóikat. Van egy üstökös az aszteroidamezo túloldalán." folytatja a no, "Kíváncsi volnék, melyikünk hajója tud elsonék odaérni." "Ez kihívásnak hangzik." állapítja meg Paris elégedett mosollyal. "Elfogadják?" Paris kinéz a mellettük haladó hajóra, mire Kim nyomatékosan így szól: "Nem... Fogunk versenyezni vele!" "Ez a próbaút, igaz?" "Igen, de..." "Milyen jobb módja lehet egy hajó tesztelésének, mint megnézni, hogy áll helyt egy kis versenyben?" Kim bosszús grimaszt vág, Paris pedig kinéz jobb felé: "Mi itt kész vagyunk. Számoljak háromig?" A másik hajó válasz gyanánt elhúz a Flyer mellől, mire Paris a kormánykarokat megragadva felmordul: "Asszem nem kell..."

A Delta Flyer az idegen hajó nyomába szegodik.

"Sokkal manoverezhetőbb, mint mi." állapítja meg Paris, miközben azon van, hogy a másik hajó nyomában maradjon. "Nem mintha támogatnám ezt a meggondolatlan gyakorlatot, de talán ki tudjuk egyenlíteni az esélyeket." Paris kérden Kimre pillant, mire az így szól: "Az új impulzus-fúvókák."

"Na, ez már beszéd, Harry." bólint Tom elégedetten, mire Kim vigyorogva aktiválja a szóban forgó rendszert.

A Delta Flyer tatrészén két oldalt egy-egy lapos segédhajtómu emelkedik ki a burkolatból, és a hajó meglódul.

"Felzárkózunk." jelenti Kim, "Száz méter. ... Ötven." "Kapcsold rá a tartalék generátorokat, és irányítsd át az energiát a fúvókákba."

A Delta Flyer még egy kis plusz sebességre tesz szert, ellenfelének jobb oldali hajtómuegysége pedig a jelek szerint túlterhelodik, ugyanis sárgás fényű gázcsóvát kezd húzni maga után, alig valamivel azelőtt, hogy elérték volna a célul kijelölt üstököst. A versenyt így a Delta Flyer nyeri, igaz, csak néhány hajóhossznyit verve rá ellenfelére.

"És a befutó egy orrhosszal a Delta Flyer!" szól Paris elégedetten. "Valami baj van a hajójukkal." állapítja meg Kim, "A pilótafülke megtelik niacine-gázzal." "Mentotranszportra készülj." üzeni Paris, majd bekapcsolja a Delta Flyer transzporterét, ami egy feltuno idomokkal rendelkező, hosszú szoke hajú, vulcanira emlékeztető füleitől eltekintve földi kinézetű not materializál a pilótafülke hátsó részében. "Jól van?" lép oda hozzá Kim, mire a no két kisebb köhögőroham közt kiböki: "Azt hiszem..." Harry leülteti a vendéget a pilótafülke hátsó részében levo tartalékülökék egyikére, majd rosszalló pillantást vet Parisra: "Mondtam, hogy ez nem túl jó ötlet..." "Ez azt jelenti, félnek újra megpróbálni?" kérdezi a no ártatlan mosollyal, de mielőtt Kim válaszolhatna, az oket hátrafordulva figyelő Paris szólal meg: "Tényleg, Harry... Félsz?" "Nem... Persze, hogy nem." tiltakozik Kim, majd a nore pillant: "Csak éppen... A hajója nincs visszavágóra alkalmas állapotban." "Az energia-átalakítómu terhelődött túl..." csóválja a fejét a no, jelezve, hogy nem komoly a baj. "Fogadok, hogy találunk magának pótalkatrészt a Voyager-en. ... Már úgy is vissza akartunk menni, igaz, Tom?" kérdezi Kim parancsnak is beillo hangszúllyal. "Amit csak akar, Mohó zászlós..." fordul Paris a pilótakonzol felé.

"Egész héten alig vártam, hogy eljussak a holodeckbe..." mondja a jegyzetfüzettel a kezében az irodája felé siető Doktor az öt követő Torresnek, "Miért nem tud valaki mástól kérni három órát...?" "A magáé az utolsó hiányzó darab..." magyarázza Torres, "Tomnak és nekem végre sikerült kivenni egy közös hétvégét. A legénység tagjainak szívességetek ajánlottam az időért cserébe, hogy a miénk lehessen a holodeck." "Egy romantikus hétvége..." "Nos igen, ez volna a terv." "Hát... Normál körülmények között nem haboznék engedni, de... Épp most akarom belevetni magam egy új hobbiba. Valamibe, amit az emberi orvosok évszázadok óta élveznek." mondja a Doktor, Torresrel a nyomában átsietve a laborba, ahol büszkén mutatja meg B'Elannának a rá váró golf-felszerelést: "Már le is foglaltam a teaidot." "Hát... Ha a teaideje sokkal fontosabb, mint a mi boldogságunk... A lehetőség, hogy több hónap után együtt lehessünk..." mondja Torres csalódottan. "Jól van..." lép elé a Doktor, "Vigye a három órát." "Köszönöm." szól Torres, igyekezve leplezni lelkesedését, miközben a kijárat felé indul. "És... Milyen programot akarnak futtatni?" szegodik a nyomába a Doktor. "Valami újat, Gedi Prime-nak hívják." "Hallottam róla. A vakáció-paradicsom, amihez képest Risa csak turistafogó." mondja a Doktor széles mosollyal. "Kristálystrandok végtelen kilométerei, hangulatos korallzátonyok, biolumineszcens vízesések..." sorolja Torres. "És... Egy bajnoki színvonalú golfpálya, ha nem tévedek..." lép közelebb a Doktor fellelkesülve, "Miért ne csatlakozhatnék?" "Valahogy úgy érzem, az nem lenne jót a hangulatnak." morogja Torres, ezzel kilép a gyengélkedorol. "Ne legyen olyan biztos benne." szól utána a Doktor sértetten, "Nem látott még engem úszónadrágban."

A Delta Flyer és az idegen hajó egymás mellett állnak a Voyager hangárjában. "Ideadná a veridium-injektort?" kérdezi az épp a pilótakonzol körül foglalatostkodó no. "Ahm..." guggol le Harry a valamivel odébb a földön lévő szerszámkészlethez, "Veridium-injektor... Ahm, lássuk..." "Az a hosszú nyelu..." néz hátra a no. "Persze...!" kapja ki a szerszámot a dobozból Harry, majd odaadja a nonek, és lezökken mellé a másodpilóta ülésébe: "Ah... Kényelmes." "A másodpilótám is így van vele." mondja a no munka közben. "Másodpilóta?" "Épp a vele való találkozóra siettem... Mikor beleszaladtam magukba." "És... Meséljen, hová valósi?" "Egy kis, háromcsillagos rendszerbe... Úgy fél parszeknyire innen." feleli a no munka közben. "Három nap... Biztos jó hosszúak lehetnek a nappalok." "Maga mindig ilyen kíváncsi...?" fordul a no Harry felé, aki ettől egy pillanatra elbizonytalanodik, majd így szól: "Ez attól függ, kivel beszélek." Ekkor Paris érkezik valahonnan fentről egy létrán át: "Az új energia-átalakítója be van szerelve, üzemkész." "Kösz." néz a no a pilótaülés mellett megálló Parisra. "Az impulzus-hajtóműve egy igazi szépség..." mondja Tom elismerően. "Magam terveztem." büszkélkedik a no. "De nem tudtam nem észrevenni..." folytatja Paris homlokráncolva, "Hogy a görbületi rendszere olyan... Kezdetlegesenek látszik." "Arra elég, ha csak egyenes vonalban akar gyorsan menni az ember. ... Nekem az csak fizika... Nem szórakozás." "Azt hiszem, ez ízlés dolga..." mondja erre Kim. "Mindenesetre ahhoz a fajta repüléshez, amiért itt vagyok... A görbületi meghajtás nem tényező. A versenypálya csak kétmilliárd kilométer hosszú." "Versenypálya...?" kapja fel a fejét Paris. "Miféle versenypálya?" érdeklődik Kim is közelebb hajolva. "

"Az Anatareai Csillagközi Rally. Három szakasz, összesen két egész háromtized milliárd kilométer." mondja a tanácssterem nagy monitorának segítségével a pályát bemutató Paris, majd a melléte álló Kim veszi át a szót: "Az akadályok közt törpecsillag-halmazoktól kezdve 'K' osztályú anomáliákig minden megtalálható." "Két fos legénység..." magyaráz újra Paris, "És ami a legfontosabb, minden hajó csak fény alatti sebességgel haladhat. Ez a tökéletes teszt a hajó tervezése, és a pilóta képessége számára." "A Voyager készleteinek komoly igénybeviteléről már nem is beszélve." mutat rá Tuvok, a kezében tartott jegyzetfüzet után elobb Janewayra, majd Parisra pillantva, "Azt javasolja, hogy csoportosítsunk át tizenöt embert a Delta Flyer... Átalakítására...?" "A versenynek nagyon részletesen definiált szabályai vannak." néz rá Paris. "Minden hajónak dúsított deutérium üzemanyagot kell használnia." sandít Chakotay Janewayre, "A Delta Flyer ehhez nincs felszerelve." "Irina beleegyezett, hogy kölcsönad egy üzemanyag-konvertert." mondja Kim. "Kapitány... Ez a

verseny több egy egyszeru sporteseménynél. Nekem azt mondták, a terület korábban háborús övezet volt. Négy különböző faj harcolt a birtoklásáért majdnem egy évszázadon át." "Most pedig első alkalommal versengenek érte békésen." teszi hozzá Kim, "Hogy megemlékezzenek az új egyezményről, ami véget vetett a háborúnak." "Ez a verseny megtestesít minden Föderációs értéket! Békés egymás mellett élést, szabad ötletcserét..." érvel tovább Paris. "Úgy gondolom, remek ötlet." mondja Janeway, mire Paris hitetlenkedve mered rá: "Tényleg...?" "Tényleg?" visszhangozza Tuvok is, megemelt szemöldökkel fürkészve a kapitányt. "Teljes mértékben." áll fel Janeway a székéből, "Ez a verseny épp az a fajta megmérettetés, amire szükségünk van. ... Lehetőséget ad arra, hogy szerezzünk pár barátot... A legénység pedig végezhet egy kis kutató-fejlesztő munkát." A kapitány ezzel odadobja Parisnak a kezében tartott jegyzetfüzetet: "Kérés engedélyezve." "Köszönöm, kapitány!" "Egy dolgot még, uraim..." mondja Janeway, figyelmeztetően felemelve ujját, "Ha már egyszer beneveztünk erre a versenyre... A győzelemért tettük. Elvégre... A Csillagflotta becsülete forog kockán." "Nincs ok az aggodalomra... Az jó kezekben van." jelenti ki Paris magabiztosan.

A Voyager folyosóin siető Paris kissé meglepetten torpan meg, mikor az egyik ajtó kinyílik, mikor épp odaér, hogy kiengedjen egy erőteljes zöld fény felvillanásokat produkáló kis golyót. Tom homlokráncolva hajol le a fura szerkezetért, egy pillanatig elgondolkodva forgatja a kezében, majd belép az ajtón, amin át a golyó érkezett. A gyengélkedőbe érkezik, ahol a Doktor a mutoasztal mellett áll, golfütővel a kezében, a padlón számos, a Paris kezében levőhöz hasonló kis golyó hever szerteszét, ami minden bizonnyal annak lehet a következménye, hogy a hologram a földön az oldalán heverő mérőpohárba próbál beletalálni velük, a jelek szerint nem nagy sikerrel. "Egy tipp, Doki..." viszi oda Paris a golfabdát a Doktornak, "Ezt nem fedett pályás játéknak tervezték..." "Azért jött, hogy sőt szórjon a sebbe...?" morogja a Doktor. "Hogy mondja...?" kérdezi Paris, nem értve a dolgot. "A St. Andrews gyepét akartam használatba venni... De helyette egy mérőpohárba üthető a gyengélkedő... Magának köszönhetően." morogja a Doktor, majd egy újabb golyót indít a pohár felé, de legalább húsz centivel elhibázza. "Miattam...?!" kérdezi Paris. "Ne adja az ártatlant, hiszen már engedélyeztem az eltávozását." Paris egy pillanatig erosen töri a fejét, majd hitetlenkedve kérdezi meg: "A kapitány máris beszélt magának a versenyről?" "Milyen versenyről?" kérdezi a Doktor, összevont szemöldökkel véve szemügyre Parist, "Én a maguk romantikus hétvégejére utaltam." Most Parison van a megdöbbenés sora: "Ó, nem...!" "Ne mondja, hogy elfelejtette...!" mered rá a hologram. "Tegyen meg egy szívességet, Doki... Kövesse nyomon az életjeleimet..." mondja Paris, miközben megereszkedett vállal indul a kijárat felé. "Minek?" "Mert úgy öt perc múlva talán már orvosi vészhelyzet leszek a gépházban..." Tom ezzel távozik, a Doktor pedig hangosan eltunodik: "Lehet, hogy mégis vissza tudom szerezni azt a teadót...?" Ezzel lehajol a következő labdához, amit ezúttal sikerül hibátlanul a mérőpohárba ütnie.

Paris úgy óvakodik be a gépházba, mintha épp egy oroszlanbarlangba lépne be, majd mikor megtalálja az egy jegyzetfüzetre összpontosítva valahová tartó Torrest, ráköszön: "Szia!" B'Elanna meglepve néz fel Tomra: "Korábban jöttél...?" Torres megragadja Paris karját, és félrehúzza egy, a gépház kellos közepénél valamivel nyugodtabb helyre. Teszi ezt azért, hogy hosszan megcsókolhassa, majd megkérdi: "Becsomagoltál?" "Még nem..." mondja Paris habozva, "Ahm... Az a helyzet... Hogy lehet egy kis gond." "Gond?" kérdezi B'Elanna, egyelőre még aránylag nyugodtan. "Lehetőségem van vezetni a Flyert egy versenyen. Egy igazán különleges versenyen. És... A kapitány szerint remek ötlet... És... Azt hiszem, annyira felizgatott a dolog, hogy... Megfeledeztem a terveinkről." Torres jeges pillantásokkal méregeti Parist, a jelek szerint még ahhoz is túlságosan nagy elképdéssel fogadta a dolgot, hogy a szokásos modorában reagáljon. "De... Nem kell megtennem. A kapitány meg fogja érteni..." "Semmi baj." rázza meg a fejét Torres, ám nem lehet igazán eldönteni, komolyan gondolja-e. "Nem, nem... Emlékeznem kellett volna rá, csak... Ez olyan bámulatos lehetőségnek tűnt. Pilóták jönnek az egész..." "Azt mondtam, rendben van..." mondja B'Elanna megenyhülve, mire a pusztító erejű Torres-kitörésre felkészült Tom egy pillanatig szótlánul bámul rá. "Tényleg...?" kérdezi végül hitetlenkedve. "A holodeck mindig itt lesz.

Ez a verseny nem." "Meg sem érdemellek..." ingatja a fejét Tom, B'Elannát bámulva. "Ebben igazad van." mondja Torres mosolyogva, mire Paris megcsókolja, majd hátrébb lép tole: "Szóval... Átesszük máskorra ezt a vakációt?" "Persze." "Ezért még kárpótolni foglak, ígérem!" fogadkozik Paris, majd a következő pillanatban más színét sem látni. Miután elment, Torres már korántsem tunik olyan boldognak, mint amennyire Tom előtt mutatta magát.

"Éjszakázik...?" kérdezi Neelix a konyhából az étkezőbe belépo Torrest. Az nem felel, csak az egyik sarokban levo kanapéhoz megy, ledobja rá a nála levo jegyzetfüzetet, majd leheveredik. "Hozhatok valamit?" lép közelebb Neelix. "Nem, kösz." A talaxiai ekkor hirtelen felnyög, majd jajgatni kezd. "Jól van...?" néz Torres a jobb lábát fogva a balján szökdécselo Neelixre. "Jaj, a lábam... Egész nap le sem tudtam ülni..." mondja az, miközben elszökdécsel a Torres közelében levo alacsony asztalig, és leül rá. "Ha azt gondolja, ezzel felvidíthat, ne fáradjon." morogja B'Elanna. "Huh... Kicsoda, én? ... Soha..." "És ha már itt tartunk, visszakaphatja a holodeck-idejét." "És a hétvégéjük Tommal...?" "Lemondta." "Van fogalma annak az alaknak, mennyi szervezésbe került ez az egész...?" "Nincs." csóválja a fejét Torres, majd felnéz a talaxiaira: "És maga sem fogja elmondani neki." Neelix kérdon néz B'Elannára, mire az magyarázni kezdi: "Benevezett erre a nagy versenyre, és annyira izgatott, és... Én nem akarom elrontani az örömét. "Ah, én... Én biztos vagyok benne, ha elmondja neki, mennyire fontos lenne ez önnek, meg fogja gondolni magát." "Valószínűleg." bólint Torres, majd halkán folytatja: "De hadd csinálhassa azt, ami boldoggá teszi..." "És mi van azzal, ami magát teszi boldoggá...?" "Ideje szembenézni a tényekkel, Neelix... Tom és én egyszeruen nem illünk össze." csóválja a fejét B'Elanna nekikeseredve. "Tehát már nem szereti ot?" "Ezt nem mondtam..." "B'Elanna... Ha még mindig szeretik egymást..." "Talán ez nem elég." "Nevezzen reménytelenül romantikusnak... De én úgy gondolom, ez épp elég." Torres pár pillanatig maga elé bámul, majd a fejét csóválva így szól: "Van egy klingon kifejezés, amit a nagyanyámtól hallottam gyakran. Mok'tah. Azt jelenti: rossz pár. ... Ez vagyunk mi, Tom és én. ... Csak az fáj, hogy három évre volt szükségem, hogy rájöjjek erre." "Ha maguk tényleg ennyire mok'tah... Akkor az biztos pocsék három év lehetett..." mondja Neelix ártatlan képpel, Torres pedig szépen belesétál a csapdába: "Nem... Tom egy remek fickó. Sokat szórakoztunk együtt. És neki mintha ennyi elég is volna. ... De nekem nem." "Miért nem mondta el mindezt Tomnak?" "Tervezem. A verseny után." bólint B'Elanna. "Amikorra o talán már megint csalódást okozott magának." mutat rá Neelix, "Én ugyan nem tudok olyan sokat a klingon hagyományokról, mint a maga nagyanyja... De valahogy az, ha tudatlanságban hagyja Tomot, nem tunik túl becsületes dolognak." B'Elanna kérdon néz fel Neelixre, de az a jelek szerint végzett a tanácsadói feladatkör gyakorlásával, mert így szól: "A lábam most már jobb... Vissza kéne mennem dolgozni." A talaxiai ezzel otthagya B'Elannát.

"A kapitány naplója, CsillagIdo 54058.6. A Delta Flyernek a versenyre történó nevezési kérelmét elfogadták. Találkozni fogok a verseny koordinátorával, O'Zaal nagykövettel, hogy kidolgozzuk a részleteket."

"Meglehetos távolságból érkezett csapatok is vannak, kapitány. De olyan messzirol egy sem, mint az Alfa Kvadráns." mondja egy oszülő hajú humanoid férfi Janewaynek és Chakotaynak, miközben a készenléti helyiség ablakai alatt levo kanapé felé tartanak. "A jó ügy érdekében mindig hajlandók vagyunk tenni pár fényévnnyi kitérot." mondja Janeway mosolyogva, miközben futólag Chakotayra pillant. "Nos, a... Nevezési kérvényük rendben levonek látszik..." mondja O'Zaal, belepillantva a nála levo jegyzetfüzetbe, "A Delta Flyer megfelel az előírásainknak. Most már csak annyi a dolguk, hogy gyozenek." Janeway erre felkuncog, Chakotay pedig így szól: "Valami azt súgja nekem, a többi csapat nem fogja megkönnyíteni a dolgunkat..." Ekkor életre kel az interkom, és Tuvok hangja szólal meg: "Híd hívja a kapitányt." "Mondja, parancsnok." "Bejövö üzenet a nagykövetnek." "Irányítsa ide." üzeni Janeway, ezzel O'Zaallal a nyomában az asztali terminál felé veszik az irányt. Janeway fogadja a hívást, majd a férfi felé fordítva a terminált, Chakotayval együtt a háttérbe húzódik. O'Zaal, elobb gyorsan feléjük sandít, majd fojtott hangon, és némiképp dühösnek tunve

szól oda a terminálon látható fiatal férfinak: "Kértem, hogy ne zavarjanak...!" "Sajnálom. De az aksaniak visszalépéssel fenyegetoznek, hacsak nem engedjük, hogy ok legyenek a verseny utáni ünnepség házigazdái." "Elmagyarázta nekik, hogy ezt már megígértük a chessuknak?" "Igen. Azt mondták, ez... Elfogadhatatlan." O'Zaal még bosszúsabbá válik, majd felsóhajtva így szól: "Szervezzon meg egy újabb találkozó. Valahogy ki kell békítenem oket." A nagykövet ezzel bontja a kapcsolatot, majd a kérdon feléje forduló Chakotayra és Janewayre néz: "Nos... Remélem, hogy a verseny, amire csak épp most jelentkeztek, nem ér véget, mielőtt megkezdodne..." "Annyira komoly a helyzet?" kérdezi Janeway. "A béke még nagyon törékeny. Minden döntés, amit hozok, legyen bármilyen triviális is... Szimbolikus jelentésu lehet." "Szóval minden alkalommal, mikor valami engedményt tesz az egyik résztvevonek..." szól Chakotay. "Egy másik tiltakozik, igen." bólint O'Zaal. "Talán tudunk segíteni." mondja Janeway. "Ez csodálatos volna, de hogyan?" "Azzal, hogy semleges területet biztosítunk a verseny elotti, és utáni programokhoz." feleli Janeway, "Mivel mi sosem vettünk részt a háborújukban, nem vádolhatnak önöket azzal, hogy elonyben részesítik valamelyik résztvevot." "Ha a versenyben is olyan ügyesek, mint amilyen jó a diplomáciai érzékük... A többi csapatnak esélye sem lesz." jelenti ki O'Zaal mosolytalanul, ám szemmel láthatóan mégis elégedetten.

A jelek szerint az egyezés végleges, legalábbis a versenyzó csapatok tiszteletére rendezett fogadásra a Voyager étkezőjében kerül sor. Nagyobb részt a mindenféle ismeretlen fajú versenyzók, és kisegítő személyzetük van jele, de Csillagflotta-egyenruhákat is látni. Paris és Kim, akik a jelek szerint egyedi tervezésu öltözetet kaptak a versenyre, mely emlékeztet a Csillagflotta-egyenruha szabására, ám fehér vállrészével, valamint a szürke és fekete részeket elválasztó és keskeny bíborszín sávjaival sokkal figyelemfelkeltőbb annál, Irínával beszélget a tálalópultnál. "Arra az alakra figyelni kell..." hívja fel a figyelmet a no az egyik versenyzore, mire mind Kim, mind Paris megnézik maguknak a magas, fényes anyagú kék öltözetben az egyik ablakon kibámulva magában álló humanoidot. "Mit kell tudni róla?" kérdezi Paris. "Assan a neve. Vadászpilóta volt. Még hozzá meglehetősen kegyetlen." Paris erre leteszi poharát a tálalópultra, majd egy torokköszörülést követően útnak ered. "Ahm... Hová mész...?" kérdezi Kim. "Egy kis személyi felderítés. Mi vagyunk a házigazdák..." feleli Paris, ezzel odamegy Assanhoz, és kezét nyújt felé: "Tom Paris hadnagy. Üdvözlöm a fedélzeten." A humanoid ügyet sem vet rá, még annyira sem méltatja, hogy egyáltalán jelezze valamivel, tudatában van Paris jelenlétének. Tom nem adja fel: "Ahm... Hozhatok valamit? Egy italt, valamit enni...? Körbevezessem a hajón?" "Szolgálóként osztották be mellém?" érdeklodik Assan, öblös zengésu, mély hangján, ám továbbra is az ablakokon túli csillagmezot fürkészve. "Ahm... Nem egészen." "Barátok vagyunk?" "Azt hiszem, nem." "Akkor maga biztosan olyan fajta pilóta, aki hisz a bajtársiasságban." Paris zavartan felnevet, majd így szól: "Javítson ki, ha tévedek, de... Én azt hittem, ez egy barátságos verseny, nem egy csata." "Ha maga így hiszi, akkor már vesztett is." mondja Assan, egy pillanatra félig Paris felé fordulva. "Hát... Kellemesen elbeszélgettünk..." fúj végül visszavonulót Paris, de az idegent ez sem hatja meg jobban, mint az eddigiek. Valamivel odébb Kim széles vigyorral fogadja a felsülve hozzájuk visszatéző Parist: "Megtudtál valamit?" "Ah... Igen. Hogy hagyjam Neelixre a vendéglátást." A kettejük között álló no ekkor vidáman kiált fel: "Joxom...!" A dolog az étkezőbe belépo férfinak szól, aki a no fajtársa, és ugyanolyan színü és szabású öltözetet visel, mint az. "Kicsoda...?" kérdezi Paris. "A másodpilótám." szól vissza Irina, miközben odasiet a férfihoz, és átölelik egymást. "Úgy látom, jó barátok..." vet jelentőségeltjes pillantást Paris Kimre. "Csapatársak." jelenti ki az, mire Tom bólogatni kezd: "Ühüm. Közeli... Személyes viszonyban levo jó barátok." Kim boldogtalan ábrázattal figyel az ölelkezo párt, akiknek szenvedélyessége lassan sűrölni kezdi a közbotrányokozás vétségének határát, majd lemondó sóhajjal így szól: "Hát... Szép volt, amíg tartott..." Harry ezzel az ellenkezo irányba indulna, ám Paris karon ragadja, és terelni kezdi valamerre: "Gyere csak..."

Seven a jelek szerint még mindig igyekszik távol tartani magát a nagyobb társasági eseményektől, így inkább az asztrometriai laborban dolgozik a versenypálya elemzésén. Legalábbis, míg Torres

meg nem érkezik: "Seven, futtasson le nekem egy diagnosztikát az oldalsó szenzorrendszeren." Seven átveszi a Torres által hozott jegyzetfüzetet, átnézi az adatokat, majd így szól: "Amint ezzel végeztem." "Mivel végzett...?" lép közelebb Torres kissé morózusan. "Hogy meghatározzam a legoptimálisabb pályát a rally első szakaszához." "Úgy látszik, az egész legénység elkapta a versenylázat..." morogja Torres, mire Seven felé fordul: "Talán rá tudja venni a Doktort, hogy készítsen ellenszert." Torres erre inkább nem reagál, majd egy sóhajt követően így szól: "Meglép, hogy még maga is időt vesztesen erre." "Eredetileg lényegtelennek találtam a tevékenységet." ismeri el Seven, "De aztán felismertem, fontos a legénység morálja szempontjából. És a Paris hadnaggyal fennálló kapcsolatom tekintetében." "A Paris hadnaggyal fennálló kapcsolata..." visszhangozza B'Elanna bólogatva. "Hivatalos viszonylatban értettem." néz rá Seven ennek hallatán, "Gyakran dolgozom vele navigációs problémákon. ... Szeszélyes egyén tud lenni... Ugyanakkor nagyon rátermett tiszt, és egyértelműen ügyes pilóta." "A szeszélyes egyén az, amelyikhez hozzá kell szokni belőle." bólint Torres. "Kétségkívül." ért egyet Seven, "De rájöttem, hogy ha részben osztom az érdeklődési körét, és támogatom néhány személyes célja elérésében... Nagyobb hatékonysággal tudunk együtt dolgozni legénységi tagokként." Torres ezen elgondolkodik.

A versenyen részt vevő egységek támogatóhajói, köztük a Voyager, a versenypálya 'rajtvonala' mentén gyülekeznek, miközben a versenyhajók már a rajtra készülnek. Paris a Delta Flyer pilótaülésében végzi az utolsó ellenőrzéseket, majd mikor meghallja a kinyíló pilótafülke ajtaját, bosszúsan szól hátra: "Harry, hol voltál...?" Ám Kim válasza helyett Torres hangja hallatszik: "Mondd azt, Q'apla!" Paris meglepetten fordul hátra, így a meglepetéstől némiképp bamba ábrázatát a Doktortól kölcsönkért holokamera megörökítheti az örökkévalóságnak. "Ez sikert jelent." mondja B'Elanna, aki Parishoz hasonló pilótaruhát visel, miközben a kamerát kikapcsolva folytatja útját a műveleti tiszt pult felé, "Csak meg akartam örökíteni a pillanatot. ... Arról az aranyos, zavart ábrázatról már nem is beszélve." "Mit keresel te abban a pilótaruhában...?!" "Kicsit változott a terv. Én vagyok az új másodpilótád." Tom zavartan felnevet, majd így szól: "Nézd, most nincs idom az ilyen viccelődésre..." "Nekem sincs. Készen állsz beindítani azt az impulzushajtómuvet?" kérdezi B'Elanna, közben folyamatosan a műveleti tiszt konzollal foglalkozva. "B'Elanna..." "Na jó. Dühös voltam, hogy lefűjtad a hétévégenket. Aztán rájöttem... Miért kellene külön töltenünk ezt az időt? Mikor lehetünk együtt is, valami olyasmit csinálva, amit te akarsz." "És mi van Harryvel?" kérdezi Paris. Torres erre bunbánó arcot vágva felszisszen: "Beosztottam egy ötös szintű ellenőrzéshez a gépházban." "Jaj, ez szörnyű...!" "Csak vicceltem. Elmondtam neki, milyen nehéz volt megszervezni, hogy idén legyen együtt lenni, és megértette. ... Egyébként meg... Ahogy én látom... Egy zászlós helyett kaptál egy főmérnököt." "Nos, engem nem kell meggyőzni..." áll fel Tom a pilótaülésből, majd odamegy B'Elannához, magához húzza, és hosszan megcsókolja. "De ne feledd... Nem vakáción vagyunk. A lényeg a győzelem." "Ha tudnád, mennyire utálok veszíteni..." morogja Torres, miközben mindketten visszaülnek a helyükre. "Fűvókák üzemben... Nyitom a siklóhangár ajtaját." szól Paris, majd még egyszer hátrasandít B'Elannára, aki rámosolyog. "A versenyzók pozícióba állnak." jelenti Tuvok a Voyager hídján, mire Janeway megérinti a kapitányi és első tiszt szék közötti terminál egyik szenzorát, majd O'Zaalra pillant: "Nagykövet..." "Üdvözlöm önöket az elsőként megrendezett Anatareai Csillagközi Rallyn. Ez a pillanat reményteljes pontot jelöl a történelmünkben. Lehetőséget arra, hogy félretegyük az ellenségeskedést, és a béke légkörében találkozzunk ezen a barátságos megmérettetésen. ... Sok szerencsét mindannyiuknak. Készüljenek az indítójelre." A legalább egy tucatnyi, különböző formájú, de nagyjából egyforma méretű hajó a bójával jelölt rajtvonalnál lebegve várja a jelet az indulásra. "Kapitány..." fordul O'Zaal Janeway felé, "Őné a megtiszteltetés." "Mr. Tuvok..." néz Janeway a vulcanira, aki erre bólint, "Tuz."

A Voyager áll a legtávolabb a rajtvonalától, így a jobb elülső vetocsővéből útnak induló torpedónak kell néhány másodperc, hogy megérkezzen a felsorakozott hajók fölé, és ott, alacsony hatóerejű robbanással megsemmisülve jelt adjon a verseny kezdetére. A hajókat impulzushajtómuveik szinte kilövik a rajtvonalról, és ahogy az egyelőre még nagyjából egy csoportban haladó versenyzők elhúznak a Voyager előtt, az étkező ablakaiból számosan figyelik őket izgatottan.

A Delta Flyer egy fordulóban megelőz két másik versenyzőt.

"Megint elhagytunk két hajót. Még három van előttünk." jelenti Torres. "Hogy van az impulzushajtóművem?" "Forró, de stabil. Az új üzemanyag-konverternek köszönhetően..." A Delta Flyer ekkor egy tompa dörrenés kíséretében megvonaglik, majd egy hajó válik láthatóvá, ahogy az ütközés után kihunyó pajzsokkal elhagyja őket. "A nyolcas számú hajó volt." mondja Torres. "Assan..." "Akárki volt is, végigszántotta a pajzsunkat. A bal oldali fűvőkák leálltak." "Kiegyenlíték..." mondja Paris, "Ez egy régi trükk volt. Az Akadémián ezt húzásnak hívtuk." "Hát, ez az Assan majdnem kihúzott minket a versenyből..." morogja B'Elanna. "Idovel hogy állunk?" "Húsz másodperc a harmadik jelzésig. Assan már kerül is, a kis trükkjének köszönhetően." "Hosszú még a verseny... Be fogjuk érni."

"Hogy áll a csapatunk?" kérdezi az asztrometriára izgatottan besiető Neelix a versenyt onnan figyelemmel kísérő Sevent. "Tizenegy perccel ezelőtt jelentettem be a Delta Flyer helyzetét a kommunikációs rendszeren át." mutat rá Seven. "Egy ilyen versenyben tizenegy perc egy örökkévalóság lehet!" Seven nagy sóhajjal néz a talaxiakra, majd így szól: "A Delta Flyer a negyedik helyen van, a pálya hatvankét százalékát teljesítette. Az aksani hajó a harmadik, hatvannyolc százalékot teljesítve." "Tudja... Nem valami izgalmas, ahogy ezt elmondja." "A lényeges információkra szorítkozom." "A lényeg az előadásmód. Megengedi..." mutat Neelix a fő terminálra, majd mivel Seven nem tiltakozik, megnyitja az interkom általános csatornáját: "Figyelem, mindenki! Készüljenek friss adatokra a versenyről! ... Mikor már csak ötvennyolc millió kilométer maradt az első szakaszból az aksaniak számára, az első helyért még mindig az imhotep és a terrelliai hajó küzd egymással. ... Várjanak... A nyolcas számú hajó épp most vágott a hármas számú elé a Darla rendszerben. A hármas most fordulóba kezd, egy gázóriás gravitációját kihasználva a sebességyeréshez. Behozza a lemaradást!" Eközben Kim és Janeway érkeznek az asztrometriára, a kapitány így szól: "Meglehetős versenynek hangzik." "A jelek szerint minden az előadásmódon múlik..." húzza el a száját Seven, majd egy oldalsó konzolhoz fordul, hogy folytassa a munkát.

"Ennyit az aksanikról..." mondja Paris, mikor a Delta Flyer megelőzi a harmadik helyen haladó hajót, "Most már csak Irina maradt... Meg Assan." "Pár perc múlva... Már csak szenzorvisszhangok lesznek a hátsó letapogatónkon." szól Torres. "Azért még mindig ott van előttünk a Mobius Inverzió..." "A... Micsoda?" kérdezi B'Elanna, mire Tom rosszat sejtve néz hátra: "Ugye elolvastad a pályaleírást?" "Átfutottam... Nagyjából..." "Jaj... Remek..." forgatja a szemét Paris. "Szóval, micsoda pontosan ez a Mobius... Akármilyen?" "Nézd meg." feleli Paris, kifelé figyelve az elülső ablakon, "Az tölti ki a pálya teljes utolsó harmadát. ... Hatos szintű szubtéri torzulások, gravitációs határrétegek... Úgy is tekinthető, mint egy kis féreglyuk nagy attitűddel..." A jelenség, ami felé a pályát kijelölő bóják terelik a Delta Flyert, úgy néz ki, mint egy hatalmas kékesfehér fénytölcsér, ami lassan örvénylik a semmiben függve, így a látvány, és Tom leírásának hatására jócskán érthető a B'Elanna arcára kiülő döbbenet.

"Még mindig a terrelliai és az imhotep hajók vezetnek, nyomukban a Delta Flyer, pár másodperccel lemaradva, míg a két chessu hajó folytatja előrenyomulását, az ötödik és negyedik helyet foglalva el." mondja Neelix az időközben meglehetősen zsúfolttá vált asztrometriai laborban. Tüvök érkeznek, és a tömegben átnyomakodva egy jegyzetfüzetet nyújt át Janewaynek a kapitány vállá fölött: "A heti biztonsági jelentésem." "Később elolvasom..." mondja Janeway, szemét egy pillanatra sem levéve a nagy képernyőről. "Van pár ügy, amit meg kellene vitatnunk a..." "Azt mondta, később, Tüvök."

állítja le Chakotay a vulcanit. A képernyőre ekkor sorban egymás után eltűnnek a hajók ikonjai, és a telemetriás alapadatok. "Valami baj van... Eltűnnek!" mondja Neelix. "A Mobius Inverzió sugárzása blokkolja a szenzorainkat." magyarázza Seven. "Hogy tudjuk követni a haladásukat?" kérdezi Tuvok, Seven mellé manoverezve. "Nem tudjuk." feleli Chakotay, "Addig nem, míg fel nem bukkannak az anomália másik oldalán." Janeway közben meglepetten veszi szemügyre a hirtelen feltűnő érdeklődést mutató vulcanit, majd megkérdi: "Akar most beszélni arról a jelentésről, Tuvok?" "Később... Ha elfogadható."

"Ötven méter... Negyven..." mondja B'Elanna, feszülten figyelve a műveleti tiszti konzol kijelzéseit, "Átférünk." "Nem, túl közel vannak egymáshoz." ítéli Paris, szemügyre véve Irina hajóját, ami legfeljebb néhány száz méterrel lehet a Delta Flyer előtt. "Megfordítom a deflektor polaritását, az taszítani fogja a pajzsukat. Minek várunk nagyobb résre, ha magunk is tudunk csinálni?" "Nem, túl kockázatos." mondja Tom, B'Elanna azonban már hozzá is látott az elokészületekhez. "Túl kockázatos? Ez nem úgy hangzik, mint az a Tom Paris, akit én ismerek..." "Mit csinálsz...?" sandít Paris B'Elannára. "Bekapcsolom a kiegészítő fűvókákat. Szükségünk lesz a plusz manovező teljesítményre, hogy átjussunk a hégazon." "B'Elanna..." "Te csak vezesd a hajót." Paris nem tunik túl boldognak, de Torrest le sem lehet állítani. Miután visszaült a helyére, és érvényesítette az új beállításokat, a Delta Flyer meglódul, és a hirtelen gyorsulás meglepetésként éri Tomot. A Delta Flyer gyorsan beéri Irina és Assan nagyjából egymás mellett haladó hajóját, és eloretör közöttük, miközben mindhárom hajó pajzsa felvillan az érintkezéstől. A két utolért hajó 'lepattan' a Delta Flyer pajzsairól, így az kényelmesen átrepülve közöttük, átveszi a vezetéskét.

"Ok azok... Az a Delta Flyer, ok vezetnek!" szól Neelix lelkesen, mikor az első ikon újra megjelenik a nagy képernyőn, "És távolodnak!"

"Megcsináltuk!" kiáltja B'Elanna. "Várnod kellett volna." pirít rá Paris. "Lehetőséget láttam, és..." védekezne Torres, de Tom a szavába vág: "Én vagyok a pilóta, ami azt jelenti, én repülök." A kommunikációs rendszerből ekkor O'Zaal hangja szólal meg: "Figyelem, versenyzők! Baleset történt. Tartsák meg a sorrendet, és állítsák le a hajómuveket." Paris kikapcsolja a Delta Flyer meghajtórendszerét, majd helytelenítő pillantást vet Torresre, akin látszik, attól tart, az iménti manőver okozta a bajt.

"Jelentést." szól az O'Zaallal együtt a gyengélkedőbe érkező Janeway, ahol a Doktor a mutokeretbe zárt Joxomot vizsgálja. "Az állapota stabilizálódik. Pár órán belül megkezdhetem a borregenerációt." "Assan hibája volt." mondja Irina O'Zaálnak. "Miért?" kérdezi a férfi. "Annyiszor jött nekem, hogy a pajzsgenerátorom túlterhelődött. Joxom konzolja felrobbant. Szerencséje van, hogy megúsza." Janeway és O'Zaal ennek hallatán összenéznek.

A baleset résztvevői, valamint Janeway és O'Zaal hamarosan már a tanácsteremben vannak, éppen Assan beszél: "Ha bármiben bűnös vagyok, az az, hogy csak másodikként futottam be. Ezt pedig a következő szakaszban orvosolni fogom." "Nem nagyon igyekszik védeni magát..." sóhajt fel O'Zaal. "Talán nekünk is közünk van hozzá." szólal meg Torres, "Mindkettejük pajzsának nekimentünk, míg az anomáliában voltunk." "Szándékosan?" érdeklődik Janeway azon a bizonyos fenyegetően halk hangon. "Szuk volt a pálya. Mindenki nagyon agresszíven repült." ad Paris félig-meddig kitérő magyarázatot. "Az ön csapata nem felelős a dologért, kapitány." néz Irina Janewayre, "A generátoraim már túlterhelődöben voltak, mikor érintkeztek velünk." "Talán egyikük sem hibáztatható." véli az asztaltól távolabb álló Tuvok, majd a kezében tartott szerkezettel közelebb lép Janewayhez, hogy odaadja neki: "Ezt találtam a hajójuk pajzsgenerátorához csatlakoztatva. ... Elvégeztem egy analízist. Ez egy fázisfordító. Arra tervezték, hogy rendszertúlterhelést idézzon elő." "Nehéz elhinni, hogy valaki ilyesmire vetemedjen, csak hogy kiállítson egy vetélytársat a versenyből..." csóválja a fejét Janeway, átadva a szerkezetet O'Zaálnak. Az megszemléli a

berendezést, majd felsóhajtva így szól: "Talán többrol van itt szó egyszerű csalásnál, kapitány. ... Azt hiszem, valaki véget akar vetni a békének." "Talán elsiklottam valami fölött..." fordul felé Janeway, "De eddig egy önálló szabotázsakcióról beszéltünk. Hogyan fenyegeti ez a szerződésüket?" "Önmagában nem fenyegetné..." áll fel a nagykövet, "De számos, ennél komolyabb jellegű fenyegetést kaptunk." "Kiktől?" kérdezi Tuvok, aki közben szintén helyet foglalt az asztalnál. "A Szövetséggel szemben álló csoportoktól. Fegyverkereskedők, szakadárok, politikai szélsőségesek... Egészen mostanáig nem volt egyértelmű, mennyire kell őket komolyan venni." "Egyértelműen biztonsági veszélyforrást jelentenek." állapítja meg Tuvok. "Igen. ... Igen. Megtettünk mindent a versenyzők védelmében, de ez talán nem elég. ... Nem akarok kockára tenni több életet. ... Törölnünk kellene a versenyt, vagy... Legalábbis elhalasztani addig, míg garantálni nem tudjuk mindenki biztonságát." "Ha most abbahagyjuk, azzal győzni hagyjuk ezeket a szélsőségeket." mutat rá Irina. "Igaza van." ért egyet Assan. O'Zaal mérlegel egy darabig, majd rábólint: "Jól van hát. ... Ha egyetértene ebben, akkor holnap a terv szerint folytatjuk. ... Természetesen, kapitány, ha úgy dönt, hogy visszalépnek, megértjük." Janeway, aki közben felállt, az asztalnál ülő pilótákra pillant, majd így szól: "Mikor legutóbb láttam... Azt hiszem, még nyelésben voltunk." Paris, Torres, és Irina meglehetősen szótlanul, és némiképp komor ábrázattal sietnek a Voyager egyik folyosóján, majd egy saroknál Kimbe botlanak. "Itt vagytok hát...! Gratulálok a vezetés átvételéhez." mondja Harry lelkesen. "Ah... Kösz." mondja Paris. "Persze... Győzni nem fogtok." jelenti ki Harry, közben egy pillanatra Irinára sandítva. "Ugyan miért?" érdeklődik Torres. "Mert mi fogunk." mondja Kim, ezzel Irina vállára téve a kezét, tovább tereli a not a folyosón, és miközben Parisék felzárkóznak mögéjük, magyarázni kezdi: "Az új másodpilótája áll ön előtt. ... Beszéltem az egyik versenybíróval. Teljesen szabályos a dolog... És lehetőség mindkettenk számára, hogy visszatérjünk a versenybe." "Értékelem a gesztust, de a hajóm megsérült." mutat rá Irina. "Maga még nem ismeri Harryt..." jegyzi meg Tom, "Ha egyszer a fejébe vesz valamit..." "Nem csak hogy megjavítja a hajóját, de még a válaszfalakat is kifényesíti." teszi hozzá B'Elanna. "Hogy utasíthatna vissza?" mosolyog Kim a nore, mire az beismeri: "A jelek szerint sehogy."

Így aztán a Delta Flyer és Irina hajója megint egymás mellett áll a Voyager siklóhangárjában. "Gyerünk, ki tudod mondani..." bíztatja Paris B'Elannát, miközben ok is a Delta Flyer ellenőrzését végzik. "Olyan kínos..." "Csak biztos akarok lenni benne, hogy tudod, mit csinálsz." B'Elanna bosszús fintorral kezd bele egy kis versikébe: "Pont a fényhez érve, kerülj újra képbe." "Jelentés?" kérdezi Paris. "Úgy nyolcvanhat fokos szög alá érve a vörös óriásnál, átállítjuk a szenzorokat, hogy kiegyenlítsük a foton-interferenciát." morogja Torres. "Remek. Következő?" "Tényleg óvodás versikék előadásával kell töltenem a délelőtti időt?" fortyan fel B'Elanna, kibújva az általa javított konzol alól. "Engem ez segített át az Akadémián..." "Kicsaptak." mutat rá Torres, mire Tom összevont szemöldökkel fordul felé: "Jól van... Ismételd utánam: nem én vagyok a pilóta, nem próbálok meg vezetni ezt a hajót." "Ez még csak nem is rímel." csóválja a fejét Torres. Paris visszavágna, ám ekkor kinyílik a pilótafülke ajtaja, és Kim lép be: "Van itthon valaki?" "Nahát, megjött a vetélytárs..." fordul hátra Paris. "Kémkedni jöttél?" kérdezi B'Elanna. "Csak benéztem, kölcsönkérni egy hiperkulcsot." "Úgy látom, nem sokat aludtál..." állapítja meg Tom. "Irina meg én egész éjjel fent voltunk." feleli a valóban némiképp nyüzsgőnek látszó Harry. "Tényleg...?" "Javítottunk." tájékoztatja Kim. "Aha." bólogat Tom jelentőségteljesen. "Hogy oszinte legyenek, idejét sem tudom már, mikor szórakoztam ilyen jól. ... Irina vicces, okos... Erolkodás nélkül kijövünk egymással. ... Meg fogom kérdezni, nem akar-e egy kis időt a Voyager-en tölteni a verseny után." "És Joxommal mi van?" kérdezi Paris, Harry kezébe nyomva a kért szerszámot. "Kiderült, hogy csak... Csapattársak. ... Tudom, mit fogsz mondani!" mutat Harry Tomra, aki hevesen tiltakozni kezd: "Nem, nem! Én igazából csak gratulálni akartam. ... Elvégre nem borg, nem hologram, és nem is halott... Úgy látszik, végre megtaláltad magadnak a tökéletes not." Kim erre felnevet, majd összemosolyog B'Elannával. Nem sokáig élvezhetik a jó hangulatot, ugyanis O'Zaal hangja szólal

meg a kommunikációs rendszerből: "A csapatok jelentkezzenek a hajóikon. Harminc perc múlva folytatjuk." "A pályán találkozunk." búcsúzik Harry szélesen mosolyogva.

A verseny valamivel később már újra zajlik, az élmény egyelőre változatlan: első a Delta Flyer, második Irina és Kim, a harmadik pedig tőlük alig lemaradva Assan.

"Figyelem, mindenki! Készüljenek egy újabb helyzetjelentésre a versenyrol!" hallatszik Neelix hangja a Voyager hídján, ahol épp Chakotay ügyel. "Miután megbirkóztak a terralliai csapat által jelentett jelentős kihívással, a Delta Flyernek sikerült megőriznie vezető helyét, így lépve át a harmadik, egyben utolsó szakaszba."

"Közeledünk a pulzárokhoz." jelenti be Paris, miközben a Delta Flyer egy vakító fehér, és egy valamivel kékesebb fénnel ragyogó ikercsillag felé tart. "A kapuk között betalálj..." szavalja B'Elanna nem kimondottan lelkesen. "Aztán újramodulálj." fejezi be Tom a versikét. "Harry egyenesen ragyogott, nem igaz?" kérdezi B'Elanna. "Milyen ragyogás...?" sandít hátra Tom egy pillanatra. "Az, ami akkor látszik, mikor eloször találkozol valakivel." "Tényleg kicsit jobban pirult a szokásosnál..." csipkelodik Paris. "Áthaladtunk a pulzárok között. ... Harry és Irina a sarkunkban vannak." "Fogd vissza egy kicsit a hajtóműveket. Tartalékolni akarok egy kis üzemanyagot az utolsó szakaszra." "Ha megfelelőek volnának a körülmények, még közös jövőjük is lehetne..." mondja Torres, közben módosítva a hajtóművek energiaellátását. "Hogy...?" néz rá Tom. "Harrynek és Irinának." "Ah... Még csak most találkoztak. Kicsit korai máris az esküvőt tervezgetni..." "Nem, csak arra gondoltam, hogy vannak emberek, akik egyszerűen összeillenek, anélkül, hogy törekedniük kéne erre. ... Mások meg akárhogy próbálják..." mondja Torres a fejét csóválva. "Most róluk beszélünk, vagy magunkról...?" néz hátra Paris. "Hogy...?" kérdezi B'Elanna meglepetten, majd visszavonulót próbál fújni, "Nem, én nem úgy gondoltam..." "Valami bánt téged. Beszéljünk róla." Torres erre elkomorodik, majd témát vált: "A versenyre kellene koncentrálnunk." Tom elbizonytalanodva fordul előre, de szerencsére hamarosan talál valami figyelemelterelőt, a jobbján lévő egyik monitoron ugyanis új adatok jelennek meg. "Talán Harry és Irina mégsem olyan jó csapat... Lemaradnak."

"Meghibásodást észlelek az EPS-reléknél." állapítja meg Kim, "Pedig tegnap éjjel mindet kétszer ellenőriztük." "Elnézhattunk valamit." mondja Irina, bár mintha nem izgatná különösebben a dolog, "Ha ilyen ütemben romlik, pár percen belül kiesünk a versenyből." "Azt hiszem, tudok átirányítani energiát az impulzus-sokszorozóból..." indulna hátra Kim, de a no visszatartja: "Ne." "Miért?" "Tönkretetheti a reaktortekercseket." "Mi közük a reaktortekercseknek az impulzus-sokszorozóhoz...?" kérdezi Kim értetlenül. "Ezek a rendszerek eltérnek azoktól, amikhez szokva van." Kim pislog egy darabig, majd a no sandít: "Maga nyerni akar, nem igaz?" "Persze." "Csak úgy tunik, minden alkalommal, mikor javaslatot teszek, maga talál valami okot a visszautasítására." "Jobban ismerem a hajómat, mint maga." Kim konzolja ekkor jelezni kezd. "Na, most mi van...?!" veszi szemügyre a kiírásokat Harry. "Azt hiszem, a fűvókanyílások..." hagyja ott a pilótaülést Irina. "Most meg elkezdte túlterhelni a konzolomat...!" állapítja meg Kim, ezzel kivetődik az ülésből, így sikerül elkerülnie, hogy a felrobbanó konzol kárt tegyen benne. "Ez a második alkalom, hogy a másodpilóta-konzolja felrobbant..." morogja Kim, miközben kikászálódik a pilótakonzol alól, ahová bezuhan, "Meglehetős egy egybeesés..." Am valószínűleg ennél többről van szó, ugyanis mikor Kim felnéz, azt látja, hogy a no fegyvert fog rá: "Sajnálom, Harry. Igazán..." "Szabotálta a saját hajóját... Kétszer. ... Miért akar ilyen nagyon kikerülni ebből a versenyből?" kérdezi Kim, de Irina nem válaszol. Harry ekkor váratlanul rácsap a pilótakonzol navigációs felületére, mire a hajó élesen kitör balra, így Irina elvesztve az egyensúlyát a falnak zuhan. Kim odaugrik hozzá, és bár a no ellenkezni próbál, sikerül lefegyvereznie. "Mi az ördög folyik itt?!" kérdezi Kim dühösen, Irinára fogva a zsákmányolt fegyvert, "Üljön le, és maradjon nyugton!" A no lassan leereszkedik a padlóra az egyik fal mellett, Kim pedig, továbbra is rajta tartva a fegyvert, elfoglalja a pilótaülést: "Jól van..."

Ha velem nem akar beszélni... Az anatarei biztonságiaknak talán majd beszél." Ám úgy látszik, Kim hiába próbálkozik, és hamarosan meg is állapítja: "Kikapcsolta a kommunikációs rendszert. ... Akkor várunk. Valaki majd csak erre jön." Irina erre sem szól, csak dühös pillantásokat ereget Kim felé a sarokból, ahová behúzódott.

"Elhagytuk az utolsó jelzőjét." jelenti Torres a Delta Flyeren, "Bekapcsoljuk most már a gyorsítókat?" "Ahogy gondolod..." von vállat Tom. "Hogy is volt az az 'én vagyok a pilóta'?" "Azt tényleg zokon vetted, ugye? Ezért gondolod, hogy mi nem illünk össze olyan jól, mint Harry és Irina?" "Nem beszélhetnénk erről később? Assan beér minket." "Akkor talán jobb lesz, ha bekapcsolod a gyorsítókat." morogja Paris. "Gyorsítók üzemben. ... Ez többé már nem a versenyrol, szól, ugye?" "Mondd meg te..." néz hátra Tom, mire B'Elanna dühösen pillant rá, de nem válaszol.

"Ha már úgyis csak itt ülünk, akár megnézhetnénk, ki gyoz..." morogja Irina. "Nincs olyan helyzetben, hogy kérésekkel álljon elo." "Ismerje be, Harry... Maga is kíváncsi." Kim bosszúsan felsóhajt, majd állít valamit a pilótakonzolon, mire megjelenik a verseny állása. "A Delta Flyer még mindig az élen." "Jó nekik..." mondja Irina egészen valódinak tuno mosollyal.

"Azt gondoltam, ha legalább ezt meg tudnánk csinálni együtt... Valami olyat, ami téged érdekel... Az talán segít a kapcsolatunkon." mondja B'Elanna dühösen. "Nem is tudtam, hogy segítségre van szüksége." "Nah... Ez is része a problémának." "És mi a többi része?" "Te is ismered a többit..." morogja Torres. "Jó... Egymás pajzsának megyünk... Néha. Attól maradnak érdekesek a dolgok." "Talán az, hogy érdekesek maradnak, nekem nem elég." mondja Torres, mire Tom felsóhajt, majd dühös mozdulattal csapja le a meghajtórendszer fokapcsolóját. "Mit csinálsz?!" mered rá Torres.

"Megállnak. ... Teljesen megrekedtek." állapítja meg Kim, mire Irina közelebb húzódna. "Nana...!" veszi megint célba Kim a fegyverrel, így a no sértett arccal visszaül. "Milyen messzire vannak a célvonalától?" kérdezi kisvártatva. "Kevesebb mint egymillió kilométerre." feleli Kim, majd hosszan méregeti a not.

Assan hajója nem sokkal a Delta Flyer fölött húz el, amitől a hajó enyhén megrázkódik. "Ez Assan volt! Miért ücsörgünk itt...?!" kérdezi B'Elanna. "Ha valami bajunk van, azt meg fogjuk oldani... Itt, és most." mondja Paris, miközben odamegy a muveti tiszt munkahelyhez, és határozottan Torres szemébe néz.

"Minden elképzelhetot megtett, hogy kivonja magát a versenybol..." mondja Kim Irinának, "Most meg mintha aggódna azért, mert a Delta Flyer nem éri el a célvonalat." Kim ezen eltöpreng, majd állít a hajó szenzorrendszerén, és az új eredményeket megszemlélve újra a nore néz: "Több mint egy tucat hajót számolok ott. Nézok, versenybírák..." "Akik a béke jegyében gyultek össze." mondja Irina gunyorosan, "Megható, igaz?" "Valami támadást terveztek. Több száz ártatlan ember van ott! ... Hogy tehetik ezt?!" "Nem mindenki szeret olyan nagyon más fajok közé vegyülni... Mint maguk, Harry. Vannak, akik úgy gondolják, jobb ha külön élünk."

"Hé, én soha nem kértem, hogy add fel ezt a versenyt! Vagy bármi mást, ami fontos neked, sosem kértem, hogy ne légy többé önmagad." mondja Torres. "Az egyetlen önmagam, ami lenni akarok, az a fickó, aki szerelmes beléd." "Hu... Nem is tudtam, hogy így érzel." mondja B'Elanna egy árnyalatnyi gúnnyal, de legalább ugyanannyi döbbenettel a hangjában. "Hogy mondatsz ilyet...?" "Mintha mindig mást állítottál volna az elotérbe..." mondja B'Elanna halkan, most már egyértelmuen megenyhülve, sot, talán kissé megrendülten. "Most is épp azt mutatom, mi van az elotérben..."

"A Delta Flyer nem is volna ebben a versenyben, ha maga nem beszél róla nekünk. Maga adta az üzemanyag-konvertert, hogy nevezhessünk..." töpreng hangosan Kim, majd döbbsent kifejezés ül ki

az arcára: "Az üzemanyag-konverter. ... Ezért aggasztja annyira, hogy Tom és B'Elanna átmennek-e a célvonalon. ... Mit csinált vele? Átalakította, hogy felrobbanjon?" Irina olyan mozdulatot tesz a fejével, ami akár bólintásnak is nevezhető, mire Kim megint a pilótakonzol felé fordul.

"Hogy lehet, hogy soha nem beszéltél erről nekem korábban?" méltatlankodik B'Elanna, a pilótafülke hátsó részében lévő egyik ülőkére kuporodva. "Nézd, itt van ez a kemény klingon külsőd..." telepszik le vele szemben Paris, "És... Nem gondoltam, hogy szeretnéd... Az érzelgosséget." "Most is olyan keménynek látszom?" kérdezi B'Elanna rekedtes hangon. "Ez azt jelenti, kedved volna egy kis érzelgosséghoz..." "Talán..." "Pontosan miről is beszélünk?" "Mondd meg te." "Hát, itt volna például..." Tom ezzel előre hajol, és megcsókolja B'Elannát, "Ez a csók-dolog." "Ez kedves volt..." "Aztán a... Te vagy a legfontosabb ember számomra a világon..." "Ez is tetszett..." mosolyog B'Elanna. "Meg a boldogan élnek, míg meg nem halnak..." "Na, az hogy működik..." "Hát... A hagyomány szerint leánykéréssel kezdődik..." A Delta Flyer ekkor különös hangok kíséretében megrázkódik, és mivel a műveleti tiszt konzol is jelezni kezd, Tom és B'Elanna odasietnek. "Valami modulált impulzussal tapogatnak le minket." állapítja meg Torres, "Irina hajójáról jön." "Harry biztos kíváncsi, miért álltunk meg." véli Paris. "Valami nincs rendben az amplitúdóval." "Várj csak egy kicsit..." veszi szemügyre Paris jobban a képernyőn látható hullámformát, "Ti-ti-tá... Ez Morse-kód! Harry és én a Proton Kapitány holoprogramban használjuk." "Mit üzen?" kérdezi Torres. "Üzemanyag... Konverter... Megbűtykölve... Kidobni. ... Mit ért azon, hogy megbűtykölve?" töpreng Paris, de Torres már ár is ült a mérnöki pulthoz, hogy utánanézzon a dolognak: "A konverter veridium-izotópokat szivároztat." "A számítógép miért nem figyelmeztetett..." "Babráltak a szenzorokkal." "Le tudod zárni a szivárgást?" "Túl késő, a veridium máris kapcsolatba lépett a hajtómuplazmával." "Az reaktorburok-átszakadást fog okozni." morogja Paris, leülve a pilótaülésbe. "Egy percen belül." néz hátra Torres, valahová a reaktor irányába. "Akkor tedd, amit Harry mondott, vedd ki a konvertert." "Túl késő, a magot kell kivetnem." "Itt...? Nem éljük túl a robbanást... Se senki más egymillió kilométeren belül." mondja Paris kinézve az ablakokon, majd elszánt arccal bekapcsolja a hajtóműrendszert.

"Újra elindultak." állapítja meg Irina. Kim a szenzorrendszer kijelzőjére pillant, majd elégedetten így szól: "Távolodnak... A célvonalától."

"Reaktorburok-átszakadás harminc másodpercen belül." jelenti a Delta Flyer számítógépe, miközben Paris egy zöldes-narancsszín gázköd felé hajszolja a hajót. "Hová megyünk?" kérdezi B'Elanna, visszaülve a műveleti tiszt pulthoz. "Egy ionizált gázzal teli 'J' osztályú ködhez. Annak le kéne fojtania a robbanást..." "Nem tudom beindítani a kivetoprogramot..." rázza a fejét Torres. "Reaktorburok-átszakadás húsz másodperc múlva." "Szóval, mi a válaszd?" "A válaszd?!""Hozzám jössz feleségül?" sandít hátra Paris, mire Torres hitetlenkedve mered rá munka közben: "Most kell ajánlatot tenni?!""Van olyan jó alkalom, mint bármelyik." "Reaktorburok-átszakadás tíz másodperc múlva." "Kivetoprogram üzemben." szól Torres. A ködben utat törő Delta Flyer hasából kirobban a zárófedél, majd kivetodik a keverokamra zömök hengere, és lustán pörögve marad el a hajó mögött. "Kint van. Nyomás!" szól Torres, mire Paris ütközésig elorenyomja a kormánykarokat. A Delta Flyer teljes impulzussal vágódik ki a ködből, ami néhány másodperccel később fehérre izzik mögötte, majd a belsejében bekövetkező robbanás szétlöki a felhót alkotó gázokat. A Delta Flyer belsejét vakító fény önti el, miközben a hajó bukdácsolni kezd.

Assan hajója nagyjából ugyanekkor száguld át a célvonalnál felsorakozott hajók között. "Francba...!" fordul Janeway a mellette álló Neelix felé, mikor az egykori vadászpilóta versenygépe elvillan az érkező ablakai előtt. A kapitány ezzel útnak indul, menet közben udvarias mosolyt öltve biccent oda gratuláció gyanánt Assan egyik fajtársának. "Sajnálom, hogy nem győzött a csapatuk, kapitány." mondja O'Zaal, mikor Janeway odaér hozzá, mire a kapitány grimaszolva tárja szét a

karját. Ebben a pillanatban a Voyager fémes zaj kíséretében megrázkódik, mire Janeway reflexbol aktiválja kommunikátorát: "Janeway a hídnak: jelentést." "Az iménti egy antianyag-robbanás által keltett lökéshullám volt." érkezik Tuvok válasza, mire Janeway és O'Zaal felkapják a fejüket, "Körülbelül egy egész kéttized millió kilométerre innen." "Ha megbocsát..." néz Janeway a nagykövetre, majd a valamivel odébb ácsorgó Chakotayt maga mellé intve elsiet.

A meghajtás nélkül lebegő Delta Flyer nem néz ki valami fényesen, de legalább egyben van. "Ah... B'Elanna...?" könyököl fel a padlón heverő Paris, mire a közelében fekvő Torres is mocorogni kezd. A pilótafülke tele van füsttel, világítás nincs. "Azt hiszem, vesztettünk..." mondja Torres felülve. "Az attól függ..." "Mitől...?" kérdezi Torres dühösen. "Hogy mit válaszolsz a kérdésemre." indul Paris a pilótaülés felé. "Azt hittem, csak azért kérdezted, mert épp felrobbanni készültünk..." "Hát... Még mindig élünk... És én még mindig kérdezem..." fordul Paris B'Elanna felé székestol. Torres felkel a földről, és letelepszik Tommal szemben: "Hogyhogy korábban sosem kérdezted?" "Hogyhogy még mindig kitérsz a válasz elöl...?" "Gondolkodom..." "Gondolkodj gyorsabban." "Miért, különben visszavonod az ajánlatot?" "Nem... Csak esetleg könyörögni kezdek... És az kínossá válhat." mondja Tom, közben egyre közelebb hajolva B'Elannához, míg végül megcsókolja.

"A kapitány naplója, kiegészítés. Az anatareaiak meghívtak minket, hogy vegyünk részt a verseny utáni ünnepeken. Ami lehetőséget adott nekem, hogy kimenőt adjak két fotisztemnek egy jól megérdemelt romantikus együttléthez. A Delta Flyernek még mindig új hajtómumagra volna szüksége... De nem hiszem, hogy ok ketten bárhová is sietnének..."

"A győztesekre..." mondja Paris a Delta Flyer pilótafülkéjében az ölében ülo Torresnek, miközben felemelik pezsgospoharaikat, majd koccintanak, és isznak egyet. "B'Elanna Paris... Olyan szép a csengése..." "Kösz, de nekem már van gyurum." mutatja oda B'Elanna az ujján levo gyurut. (Lefordíthatatlan szójáték: 'ring' jelent csengést, és gyurut is, a ford.) "Egyébként nekem jobban tetszik a Tom Torres hangzása." Paris erre elképedve bámul maga elé: "Remélem, csak viccelsz..." "Hé..." fordul szembe vele B'Elanna, "A huszonnegyedik században vagyunk!" És hogy Paris ne ellenkezhesen tovább az esetleges átkeresztelkedést illetoen, B'Elanna hosszan megcsókolja. A még mindig kissé viharvert Delta Flyer nyugodt tempóban andalog a csillagfényes háttér előtt. Néhány sodronyra rögzítve üres tárolótartályokat húz maga után, tatrészén pedig kézzel pingált felirat: "Friss házások."

149. Repression – Elnyomás

Egy félhomályos helyiségben, melynek falait különböző rajzolt, festett, és nyomtatott képek borítják, egy bajori férfi, öltözetéből ítélve valószínűleg egy vedek, épp a Voyager-nek a többi kép közé feltűzött átnézeti rajzát tanulmányozza, majd így szól: "A Próféta dalolnak. ... Szent ez az óra. Az Ébredés ideje." A férfi elengedi a rajzot, majd lezökken a közelben lévő asztal mellé, és lekérve valamit az asztali terminálra, így folytatja: "Térjtek vissza arra a sötét helyre, ahol minden élet kezdődik. Véreket osenergia tölti ki... Az újjászületés energiája. Az elme Ébred... És feladatára koncentrál. ... Pagh'tem'far. B'tanay. Pagh'tem'far. B'tanay." Az asztali terminálon mindeközben három fénykép látható, melyek Torrest, Chakotayt, és Tuvokot ábrázolják abból az időből, mielőtt még hajójuk eltűnt volna a Badlandsben.

"Friss virágok... Egy délután a holodeckben..." mondja B'Elanna a Voyager egyik folyosóján mellette haladó Parisra sandítva. Torres kezében virágcsokor van, mindketten civil ruhát viselnek, ám kommunikátoraik rajtuk vannak. "Már majdnem úgy érzem, mintha megint randizgatnánk..." folytatja Torres, és mintha fenntartásai lennének a dologgal kapcsolatban. "A hosszan tartó házasság titka az, hogy fenn kell tartani a románcot." jelenti ki Paris a fejét ingatva. "Nem panaszkodtam..." csóválja a fejét B'Elanna, miközben belépnek egy biztonsági ajtón át, valószínűleg egy holodeckbe. Legalábbis a Voyager-en máshol aligha fordulhat elő egy moziterem. "Eloadóterem?" néz körül Torres tanácstalanul, miközben Tom betessékeli a sorok közé. "Próbáld újra." mondja Paris. "Operaház...? Csak nem már megint egy musor a Doktortól?!" jajdul fel Torres. "Ez egy moziépület." nyugtatja meg erre Tom, aki egyébként egy tálcával, rajta egy nagy adag pattogatott kukoricával, és két papírpohárnyi üdítővel van felszerelve, "A régi Palace Theatre Chicagóban. Ezerkilencszázharminckettoben. ... Nézd meg azoknak a díszeknek a részletességét." mondja Paris, felmutatva valahová. "Nem valami funkcionális." jegyzi meg Torres. "Nah... Ez a hely nem a funkcióról, hanem a fantáziáról szól." mondja Tom, majd lehajt egy széket B'Elannának. Az már épp leülne, mikor úgy érzi, mintha belelépett volna valamibe. Cipoje talpát megszemlélve, azon egy rózsaszín plettn talál, aminek 'ellendarabja' még ott pompázik a sárga hálómintás sötétszürke szőnyegen. Torres mindezek láttán bosszúsán sóhajt fel. "Rágógumi." tájékoztatja gyorsan Paris. "Van ám olyan, hogy túlzott hitelesség." morogja B'Elanna, leülve a székre. "Részletek iránti figyelem. Ettől lesz jó móka." pontosít Paris, leülve a B'Elanna melletti székbe, majd eloszded a tálcáról egy-egy papírszemüveget, melyekben egy piros, és egy kék fólia helyettesíti a lencsét. "Védoszemüveg?" kérdezi Torres, tanácstalanul forgatva kezében az ismeretlen holmit. "Ezektől a vásznon látható képek háromdimenziósak tunnek." magyarázza Paris, mire Torres hitetlenkedve bámul maga elé: "Na ezt tisztázzuk csak... Ennyit vesztettél azzal, hogy beprogramozz egy háromdimenziós környezetet, amelyben egy kétdimenziós kivetítés keletkezik, és most azt kéred, viseljem ezt... Hogy megint három dimenziósnak látsszon...?" "Remek, igaz?" kérdezi Tom vidáman, odakínálva B'Elannának a kukoricát. "Remek..." bólint az, majd a fények kihunynak, és megkezdődik a vetítés. A film a mozi korszemlééhez igazodóan mi más is lehetne, mint egy klasszikus szörnyfilm, és a bevezető képsorok után Tom és B'Elanna a szemüveget feltéve igazi mozilátogatókká válnak. Paris hamarosan átkarolja B'Elanna vállát, aki a széles mozdulatot észrevéve megkérdi: "A nyakadat ropogtatod?" "Tudod, az emberek nem csak a filmet nézni jártak a moziba..." "Tényleg? Akkor miért?" fordul felé B'Elanna. "Megpróbálom bemutatni..." hajol erre Tom közelebb, és megcsókolja Torrest. A csóknak a vásznon felől hallatszódó morgás vet véget, ahogy a filmbéli szörnyeteg pusztítani kezd. "Már látom, miért volt ez olyan népszerű..." mondja B'Elanna az elfogadhatónál kicsit hangosabban, mire egy néhány sorral előrébb ülő nő hátra is fordul, és rájuk püsszeg. "Talán jobb szórakozás volna, ha egyedül lennénk..." morogja B'Elanna, levéve a szemüveget, mire Paris így szól: "Számítógép, közönséget törölni." a nézőtér a következő pillanatban kiürül, azaz mégsem egészen. A legelső sorban marad valaki, minek láttán Tom

meglepetten veszi le szemüvegét: "Ki van az első sorban...? ... Biztos programhiba." Tom elindul, hogy utánanézzon a dolognak, Torres pedig a nyomába szegődik: "Nem, Tabor az..." Megérkezve egy aranyszínű vállrészű egyenruhát viselő fiatal férfit találnak a kérdéses székben, aki hátracsuklott fejjel, ernyedten ül ott. "Jól van?" kérdezi Paris, de nem kap választ. Tom finoman megrázza a bajori férfit, de az, bár a szeme nyitva van, nem reagál.

"Úgy tunik, kómában van." mondja az irodájából a kezelőbe kisiető Doktor a nyomában haladó Chakotaynak, "De szokatlan szinaptikus aktivitást észlelek." "Mi történt vele?" kérdezi Chakotay, mikor megállnak a mutoasztal összehúzott diagnosztikai kerete alatt fekvő Tabor mellett. "Nem tudom." néz a Doktor a parancsnokra, "Szeretném tudni, mit csinált az elmúlt pár hétben. A munkahelyeit, a felderítő utakat..." "Lekérem a szolgálati beosztását." bólint Chakotay, ezzel elsiet. Tuvok közben a mozi-szimulációban vizsgálódik, most éppen az egyik térfatású szemüveget szemléli elmélyülten. "Tabor zászoló viselt ilyet, mikor megtalálták?" kérdezi a vulcani. "Nem." feleli a pár lépéssel mögötte álló Torres, "A padlón volt, mellette." "Nem hiszem, hogy kómát okoznának..." jegyzi meg az egyik székről felálló Paris, mire Tuvok feléjük fordul: "Bizonyos frekvenciákon villogó fények köztudottan görcsöket okoznak. Elemeznünk kellene az optikai paramétereit ennek a... Mozinak. Mikor beszéltek utoljára Taborral?" "Úgy tíz... Tizenöt perccel az előtt, hogy B'Elanna és én ideértünk." feleli Paris, "Azért hívtam, hogy megmondja, a program kész, és fut." "Fura." szól ekkor a másik kettőtől elfordulva álló Torres, mire Tuvok kérdezőn néz rá: "Haddnag...?" "Mikor a Maquisk között voltunk..." fordul vissza B'Elanna, kissé lehangoltan, "Azon viccelődtünk, hogy Tabornak biztos valami személyi erotere van. Vagy egy tucat tuzharcban volt, de még csak a ruhája se koszolódtott be." "Életben van. Az erotere talán még kitart." mondja Tuvok egészen úgy, mintha vigasztalni akarná Torrest. Ekkor Kim bukkan fel valahonnan: "Parancsnok..." Tuvok felé fordul, Kim pedig jelentést tesz: "Átnéztem a szenzornaplókat arról a négy óráról, míg Tabor itt volt. Minden rendszer normálisan működött, a biztonsági rendszer be volt kapcsolva." Tuvok egy biccentéssel nyugtázza a jelentést, majd így szól: "Végezzen egy ötös szintű ellenőrzést a naplókon." Kim bólint, és elsiet, miközben életre kel az interkom: "Janeway Tuvoknak: jelentkezzen a gyengélkedőn." "Megyek." nyugtázza a hívást a vulcani.

"Számos mikrorepedést találtam a koponyáján." mondja a Doktor a diagnosztikai konzolt tanulmányozó Janewaynek, "Kicsik, de a mintázat arra utal, hogy valamiféle trauma okozta őket." A kapitány és a Doktor, nyomukban Tuvokkal, átmennek a mutoasztalhoz, ahol Chakotay áll. "Bor alatti zúzódásoknak is van nyoma a jobb váll mentén." teszi még hozzá a hologram.

"Megtámadták." néz Chakotay elöbbs Taborra, majd Janewayre. "Lehetséges, hogy aki tette, még a fedélzeten van. Álljunk sárga készsülésre." rendelkezik a kapitány, "Tuvok... Önt bízom meg a nyomozással." "Igenis, kapitány." bólint a vulcani.

Tuvok, megérkezve egy ajtó elé az egyik folyosón, odaszól a nyitópanelnek: "Biztonsági felülbírázás. Tuvok pí alfa." A nyugtázó hang után a vulcani beüt még valami kódot a panelen, mire az ajtó kinyílik, ám Tuvok, ahelyett, hogy belépne, egy pillanatig meglepettnek tűnve néz befelé. A kabinban ugyanis a légénység egyik tagja, egy harminc körüli nő áll. "Parancsnok..." fordul az éppen egy polcra egy könyvet levett nő a váratlanul betoppanó vulcani felé. "Jor matróz... Ha nem tévedek, az ön szálláshelye a négyes szinten van." mondja Tuvok. "Hallottam, mi történt Taborral. Egy könyvet kerestem, hogy elvigyem neki." "Attól tartok, nincs olyan állapotban, hogy olvashasson." "Én akartam olvasni neki... Úgy hallottam, néha segít, ha egy ismerős hangot hallanak." "Ön és Tabor barátok." állapítja meg Tuvok, beljebb lépve a kabinba, "Van valami ötlete, miért akarna valaki ártani neki?" "Elképzelni sem tudom..." feleli Jor, a könyvet magához ölelve. "Meg tudja mondani, hol volt ön ma reggel nulla hét nulla-nullától tizenegy nulla-nulláig?" kérdezi Tuvok, felvéve egy jegyzetfüzetet egy asztalról. "Szolgálatban. A gépházban. Rákérdezhet Torres hadnagnál, ha kíváncsi." "Ez nem lesz szükséges." néz a vulcani a kissé megrendült nőre, "Köszönöm, matróz." Jor bólint, majd csendben távozik, Tuvok pedig folytatja a vizsgálódást a kabinban.

"Harry bizonyítékot talált arra, hogy valaki hozzápiszkált a holodeck szenzoraplóihoz." ad oda egy jegyzetfüzetet a dolgozóasztallal szemben ülo Chakotay Janewaynek a készenléti helyiségben, "Számos állományt töröltek." "Van valami jele külső behatolásnak?" kérdezi a kapitány, megsemmisítve az adatokat. "Nem. Semmi." rázza meg a fejét Chakotay. "Úgy vélem, a legénység egyik tagja a felelos." mondja a valamivel távolabb ülo Tuvok, mire Chakotay és Janeway némiképp kétkedve néznek rá. "Tabort meglehetősen kedvelték. Mi az indíték?" kérdezi Janeway. "Egy gyanúm van. Jor matróz." "Ezt nehezen hihetnek tartom." mondja Chakotay felsóhajtva, "Ismerem már hosszú ideje. O és Tabor barátok." "Közei barátok." bólint Tuvok, "Bejárása van a kabinjába." "Egy közei kapcsolat aligha bun..." mondja Chakotay, jelentőségteles pillantást vetve Janewayre. "Az a tapasztalatom... Hogy az érzelmi tényezok gyakran vezetnek kiszámíthatatlan viselkedéshez." jelenti ki a vulcani. "Ez egy vélemény. Nem bizonyíték." néz Chakotay elobb rá, majd a kapitányra, aki egyelőre csak hallgat. "Talán lehetnek egyéb gyanúsítottak is. Szándékomban áll kiképezni minden legénységi tagot, aki mostanában kapcsolatban állt Taborral." "Én ellenorzöm a belso szenzorokat. Meglátom, mi mást találok még." áll fel Chakotay, ezzel a kijárat felé indul Tuvok utána néz, majd aga is feláll, de Janeway nem hagyja távozni: "Parancsnok..." A vulcani kérden fordul vissza, Janeway pedig kilép az asztala mögül: "Mintha szörnyen meg lenne gyozodve arról, hogy a legénység van a dolog mögött. De nem mondhatja azt, hogy ez az egyetlen logikus következtetés, mert én számos egyébre is tudok gondolni." "Felismertem, hogy a feltételezésem... Korainak tunik. De eros az ösztönöm ebben az ügyben. Nevezheti akár megérzésnek is." "Nem hittem volna, hogy a vulcaniaknak is vannak megérzéseik." jegyzi meg Janeway. "Nem tudom megmagyarázni, kapitány..." mondja Tuvok felsóhajtva, "De figyelmen kívül hagyni sem tudom. Valaki a fedélzeten levok közül felelos ezért. És nekem szándékomban áll kideríteni, ki az."

"Az egy-egy négyesben ingadozik a nyomás." szól fel egy Maquis rangjelzést technikus a gépház felsó szintjéről figyeló Jornak, mire az így válaszol: "Jobb, ha ellenorzi a tömítéseket." A férfi bólint, majd útnak indul.

Hamarosan már egy Jeffries-folyosóba kúszik be, majd gépésztrikordert elovéve vizsgálódni kezd. Az első szegmensben nem talál semmit, ám mikor átmászik a következóbe, a folyosó világítása egy elnyújtott zaj kíséretében kialszik, és csak egy halvány kék szükséglámpa marad égve nem messze a férfitól. "Yossa hívja a gépházat." aktiválja a férfi a kommunikátorát, de nem érkezik válasz, "Gépház...?" Pár másodperc múlva egy kinyíló szakaszajtó jellegzetes hangja hallatszik, majd a folyosó távoli végében bekapcsol egy kézilámpa, melynek fénye elvakítja a férfit. "Hello...?" próbálja Yossa kitakarni a fényforrást, hogy lásson valamit, de válasz nem érkezik, és valahogy van valami fenyegetó abban, ahogy a kézilámpa tulajdonosa szó nélkül közeledik, így a férfi hátrálni kezd a folyosóban. Mikor elér ahhoz a szakaszajtóhoz, amin át bemászott a folyosóba, kibújik rajta a szintközi átjáróba, majd az ajtót visszazárva így szól: "Számítógép, hat egy három béta ajtót lezárni!" "Nem végrehajtható." érkezik a válasz. Yossa megpróbálja elhagyni a szintközi átjárót, de a többi szakaszajtó nem nyitható. Az viszont, amin át visszamenekült ide, kinyílik, és a kézilámpa fénye szinte az átellenes falhoz szögezi a férfit. "Yossa matróz hívja a biztonságiakat...!" próbálkozik még egyszer a férfi, de nem kap választ.

"A neokortikális értékei megegyeznek Taboréval." mondja a Doktor Janewaynek, miközben a kezeló egyik ágyán fekvó Yossához lépnek, "És ugyanazok a mikropedések vannak a koponya jobb oldalán." "Ki találta meg?" kérdezi a valamivel odébb álló Tuvok. "Jor matróz." néz rá Janeway, mire a Tuvok mögött álló Chakotay aktiválja kommunikátorát: "Chakotay hívja Jor matrózt. ... Jor, jelentkezzen." Mikor válasz nem érkezik, Janeway így szól: "Számítógép, bemérni Jor matrózt." "Jor matróz az étkezoben van." érkezik a válasz, mire Janeway egy biccentéssel útnak indítja Chakotayt és Tuvokot.

Az étkező sötét, csak a konyhából szurodik ki némi fény, mikor Tuvok és Chakotay belépnek. Jorra a helyiség másik felében, az ottani kanapén heverve bukkannak rá, ugyanolyan állapotban, mint ahogy Tabort találták a mozi-szimulációban.

"Ha ez így folytatódik..." néz körül a Doktor Janewaynek a kómás betegekkel teli gyengélkedőben, "Kénytelen leszek berendezni egy különleges kóma-orzot." "Nézz meg a neveket." ad oda Chakotay egy jegyzetfüzetet a kapitánynak, "És szóljon, ha feltunik valami." Janeway megszemeleli a neveket, majd az ágyakon fekvő tulajdonosaikat, végül Chakotayra pillant: "Egykori Maquisk." "Ez vagy véletlen egybeesés, vagy okot egyeli ki valaki." bólint Chakotay. "Évek óta nem volt ellenségeskedés a Maquisk, és a legénység többi része között." mutat rá Janeway elutasítón. "Talán valaki a legénységből nem tudta magát túltenni a múltjukon." "Az én legénységem..." emeli ki Janeway Chakotay fogalmazásmódját, némi döbbenettel a hangjában. "A mi legénységünk." helyesbít Chakotay. "Közelebb jutott valami diagnózishoz, Doktor?" kérdezi Janeway, egyelőre napirendre térve Chakotay 'nyelvbottlása' fölött, miközben a többiekkel a nyomában útnak indul a főorvosi iroda felé. "Mindannyiuknak ugyanazok a rendellenességek vannak a szinaptikus mintázataiban. ... Ugyanaz a koponyatörés, ugyanazok a zúzódások. De még mindig nem tudom az okot. Vagy hogy hogyan fordítsam ezt vissza." Janeway ekkorra letelepedett az asztal szélére, a Doktor pedig leült a székébe. "A nyomozása?" fordul a kapitány Tuvok felé. "Semmi döntő bizonyíték." "Öt legénységi tag van kómában, és egy árva nyomunk sincs..." néz Janeway Chakotayra. "A merénylonek biztosan volt hozzáférése a biztonsági rendszerhez. Másképp nem kerülhette el az észlelést." jelenti ki Tuvok. "Jobb, ha módot találunk a többi Maquis megvédésére. Kifogyok az ágyakból..." jegyzi meg a Doktor, mire Janeway Chakotayra pillant.

"Mi az, amit elvár tőlünk?" kérdezi Chell, a köpcös boliai, az étkezoban összegyult egykori Maquisk élén, a velük szemben megállt Chakotayt és Torrest. "Legyenek éberek. Jelezzenek minden gyanúsát Tuvok parancsnoknak." "Én inkább magának jelentenék, ha ez nem gond." "Igaza van. Sosem bíztam a vulcaniban." mondja egy erosen kopaszodó, bár még alig középkorú földi férfi, "Korábban már elárult minket." "A munkáját végezte." mutat rá Torres. "Akkor sem törődött a Maquiskkal, most miért tenné?" "Többé már nem vagyunk Maquisk." jelenti ki Torres. "Ezt mondja a gyengélkedőn fekvő barátainknak." "Ugyan már, az ellentéteinket hét éve félretettük. Ez az osidok történelme..." néz Torres a kopaszodó férfira. "A történelem talán ismétli önmagát." mutat rá Chell. "Az igazság az, nem tudjuk, mivel állunk szemben." szól Chakotay, "A legutolsó, ami most hiányzik, az egy paranoia-kitörés. ... Amíg nem járunk ennek a végére, azt akarom, hogy mindenkinél legyen kézfézer. És senki sem megy sehová egyedül."

"Arra gondoltunk, a behatólag talán hagyott maga után valami negatív képet." mondja Paris Tuvoknak a futó mozi-szimulációban, az ott megjelenített programozóterminál mellett. "Eltérített fotonokat." teszi hozzá a szintén jelen levő Kim, "Tom kitalálta, hogy ha letompítjuk a fotonikus háttérfényerőt, és megnöveljük a..." "Később majd méltathatjuk Mr. Paris zsenialitását." vág Tuvok Kim szavába, "Mit találtak?" Kim és Paris erre összenéznek, majd elindítanak valamit a terminálon, mire az első sor egyik székén egy emberforma, halvány fényaura jelenik meg. "Tabor zászlós." mondja Tuvok közelebb lépve. "Akkor ezt nézze meg." mondja Paris, majd megjelenít egy másik alakot, ami bal kezét kinyújtva Tabor felé, félig a férfi fölé görnyedve áll. "Hatásos." mondja Tuvok. "Nem mondja meg, ki volt a támadó, de azt tudjuk, hogy volt itt valaki." mondja Kim. "Tudják extrapolálni a merénylet magasságát, és súlyát?" kérdezi Tuvok, mire Kim és Paris munkához látnak, majd Harry így szól: "Azt mondanám, százhetven és százkilencven centiméter között... Talán hetvenöt kilogramm." "Ez körülbelül a legénység felét leírja." mutat rá Paris, kilépve a programozó pult mögül. "Legalább Naomi Wildmant kihúzzhatjuk." jegyzi meg Kim, mire Paris rásandít. "Lehetséges a felbontás megnövelése?" kérdezi Tuvok. "Már dolgozunk rajta." feleli Kim. "Tájékoztassanak." szól a vulcani, miután még egyszer szemügyre vette a két emberi sziluettet, majd a kijárat felé indul. Pár lépés után azonban megtorpan, és még egyszer megnézi az alakokat. "Parancsnok..." kérdezi Paris, de Tuvok nem szól, és most már tényleg távozik.

Chell és Torres együtt sietnek valahová az egyik folyosón, de a köpcös boliai folyton hátrafelé tekintget, míg B'Elanna rá nem szól: "Hagyd abba, felidegesítesz!" "Ennek semmi értelme. Itt ez a

hajó az összes szenzorjával... Hogy lehet öt embert nyom nélkül megtámadni?" kérdezi Chell. "Jó kérdés." "Talán ez egy összeesküvés... Mióta a Voyager elkezdett adatfolyamokat küldözgetni az Alfa Kvadránsba, a Csillagflotta megtudta, hogy a legénységnek majdnem a negyede Maquis." "És?" "Talán azt gondolják, még mindig veszélyesek vagyunk. ... Talán utasították a kapitányt... Hogy semlegesítse a fenyegetést." "Igen! Ez az." mondja Torres gúnyos felhanggal, miközben megérkeznek egy lifthez, és o kabint hív, "Sztázisba tesznek mindannyiunkat. A kóma csak a fedőtörténet." "Könnyebb volna, mint mindannyiunkat a fogdába zárni." bólogat Chell. Ekkor megérkezik egy kabin, amiből Seven lép ki, közben odabiccentve a liftre váróknak, majd siet tovább a dolgára. Torres nagyot fújva belép a kiürült kabinba, Chell viszont előbb hosszan néz Seven után, majd Torres mellé belépve így szól: "Lehet o is." "Jaj, hagyd már...!" csóválja a fejét B'Elanna bosszúsan.

"Ez volna minden, matróz. Kérem, küldje be Mr. Kimet." mondja a tanácsteremben ülo, idegesnek tuno kékbetűtes egyenruhát viselo férfi körül járkáló Tuvok, mire a kivallatott legénységi tag megkönnyebbülten indul a kijárat felé. Pár másodperccel később megérkezik Harry: "Még mindig próbálok erősíteni a foton-elterítésen." "Értékelem a fáradozását, Mr. Kim... De más okból hívtam ide. A legutóbbi adatfolyamban a Földrol... Kapott egy levelet egy Dennis Kim nevu illetotol." "Az unokatestvérem." bólint Harry. "Abban a levélben o beszélt egy közös barátjukról... Maxwell Saroyanról." "Elolvasta a postámat?" kérdezi Kim megütközve. "Igen." "Ez nem a magánéleti protokollok megsértése...?" "A biztonsági szolgálat fonökeként jogomban áll különleges körülmények között felfüggeszteni azokat a protokollokat." "És... Mi olyan különleges az unokatestvéremben...?" "A támadások nem sokkal az után kezdodtek, hogy vettük az utolsó adatfolyamot. Az ön levele része volt annak az adásnak." "Sok ember kapott levelet." füstölög Kim. "Huszonnyolc, egész pontosan. De közülük csak hatnak egyeznek meg a fizikai paraméterei a foton-elterítéssel." "Gyanúsított vagyok?" kérdezi meg Kim a rend kedvéért. "A levél szerint a barátjukat, Mr. Saroyant... A Maquis ölte meg, számos évvel ezelott." "Elkapott, Tuvok." néz Kim gúnyosan a vulcanira, "Vallomást teszek. Annyira összetört Max nevének említése, hogy minden Maquist, aki az utamba kerül, lelövök Proton kapitány kómapisztolyával!" "A szarkazmusa kibúvónak is tekintheto." mondja Tuvok, mire Kim elképedve mered rá: "Tuvok, én vagyok az, Harry! Tényleg azt hiszi, képes lennék erre?!" "Az én személyes meglátásaim lényegtelenek." "Hosszu idovel ezelott értesültem Max haláláról. Dühös voltam. De nem hibáztatom a Maquist, és pláne nem hibáztatok senkit ezen a hajón!" mondja Kim dühösen, miközben Tuvok elfordul tole, és töprengve tesz pár lépést. "Ha ez minden..." sürgetné Kim a távozási engedélyt, de a vulcani ügyet sem vet rá, mire Harry kisvártatva megkérdi: "Jól van?" "Ez a nyomozás... Összezavar. Ellentmond a logikának." "Tájékoztatni fogom a holodeck-elemzésrol." mondja Kim, ezzel távozik. "A Doktor hívja Tuvok parancsnokot." szólal meg egy pillanat múltán a hologram hangja az interkomból, "Azonnal jelentkezzen a gyengélkedon." "Megyek..." feleli Tuvok kis szünet után. "Gondoltam, szeretne pár szót váltani Mr. Taborral." fogadja a gyengélkedobe érkezo Tuvokot a Doktor, aki mellett ott áll a kómából a jelek szerint felébredt bajori. "Hogy ébresztette fel?" kérdezi a vulcani. "Sehogy. A szinaptikus pályái maguktól stabilizálódtak." mondja a Doktor, ezzel otthagyja oket. "Hogy érzi magát?" kérdezi Tuvok a kissé zavartan álldogáló Tabort. "Remekül, uram. ... Éhes vagyok." "Mire emlékszik?" "Nem sokra..." csóválja a fejét Tabor, "A... Holodeckben voltam, aztán... Aztán meg itt." "Volt önnel valaki a holodeckben?" kérdezi Tuvok, mire Tabor megrázza a fejét. "Tudja, miért akarhatna bárki ártani magának?" "Nem. Mi folyik itt?" kérdezi Tabor, de Tuvok nem válaszol, csak hosszan töpreng, majd így szól: "Köszönöm, zászlós."

Chakotay, és egy vulcani no sietnek valahová egy folyosón, és beérik az egymagában előttük haladó Chellt. "Matróz...!" szól Chakotay a boliaira, mire az gyorsan megfordul. "Ügy emlékszem, azt az utasítást adtam, hogy mindenki párokban dolgozzon. Hol van a társa?" "Hát, o... Ahm..." "Ki a társa?" "Torres hadnagy." feleli Chell, mire Chakotay bosszúsan csóválja meg a fejét, "Én mondtam neki, hogy nem kéne szétválnunk, uram, de azt mondta, tud o vigyázni magára. Tudja, milyen

makacs tud lenni..." "Van némi elképzelésem." bólint a parancsnok, "Tudja, hova ment?" "A kettes raktérbe, uram." Chakotay erre Chell mellé rendeli vulcani kísérojét, így azok ketten tovább indulnak, Chakotay pedig egyedül veszi az irányt a raktér felé.

"B'Elanna...?" szól a kettes raktérbe megérkező Chakotay, majd hogy nem kap választ, így szól: "Számítógép, bemérni Torres hadnagyot." "Torres hadnagy a kettes raktérben van." Chakotay keresgélgni kezd a ládák és konténerek között, és hamarosan rá is bukkan a kómában levo Torresre. Mikor felnéz a földön hevero test mellol, Tuvokot pillantja meg valamivel odébb. "Segítsen a gyengélkedore vinni." szól oda a vulcaninak, mire az lassan közelebb lép, közben így szólva: "Ez egy szent idoszak." "Mi...?" mered rá Chakotay, majd mikor felismeri, hogy Tuvokkal valami nincs rendben, fézert rántana, de a vulcani ekkor már kartávolságon belül ért, és megüti a parancsnokot. Chakotay megtántorodik az ütéstol, de sikerül aktiválnia kommunikátorát: "Biztonságiakat a kettes raktérbe...!" A parancsnok lehajolva megpróbál kivenni egy nehéznek tuno szerszámot B'Elanna elejtett készletéből, hogy azzal vegye fel a harcot Tuvokkal, de az jól bírja az ütéseket, és Chakotayt harcképtelenné téve mögéje kerül, majd jobb kezének ujjait a parancsnok jobb arcfelének mentális kontaktuspontjaira szorítja: "Ébredjen fel az elme... És összpontosítson a feladatra! ... Elmém az elmédhez. Gondolataim a gondolataidhoz...."

"A kapitány naplója, kiegészítés. Chakotay és B'Elanna a legújabb áldozatai a titokzatos merénylonknek. Úgy döntöttem, tízes fokozatú biztonsági készültséget léptetek életbe a hajón. A nem létfontosságú személyzet mozgását a szálláshelyeikre korlátoztam, és minden szinten biztonsági osztagok állomásoznak."

Tuvok, miután megnézett valami fémdarabot, amit a kettes raktér padlójáról vett fel, belerakja azt egy kisebb táskába, majd az egészet odaadja a közelben dolgozó technikusnnek: "Zászlós... Végezzen ezen metallurgiai elemzést." A no, átvéve a táskát, elsiet, Tuvok mellé pedig Janeway lép oda: "Két újabb áldozat tért eszméletre. Yossa matróz, és Jor. A bio-értékeik normálisra álltak vissza, mintha... Csak egy jót aludtak volna. Ennek semmi értelme...!" "Mindazonáltal mintát jelent. És egy minta szándékosságra utal. Egyszeruen csak fel kell derítenünk." jelenti ki Tuvok, miközben egy trikorderrel kezd vizsgálódni. "Itt van valami nyom?" indul utána Janeway. "Még nincs." "Kezdem azt hinni, hogy az elkövetonk egy szellem..." csóválja a fejét Janeway. "Talán szeánszot kellene rendeznünk." jegyzi meg erre Tuvok. "Ártani nem árthat..." von vállat a kapitány. Tuvok közben összecsucja trikorderét, és Janeway felé fordulva így szól: "Aprólékosan dolgoztam... A férfi mégis minden alkalommal túljárt az eszemen." "Miért biztos benne, hogy férfi?" "Nem vagyok biztos. De tudom." "Újabb megérzés?" "Szinte érzem a jelenlétét. Olyan, mintha kihívna, hogy találjam meg." "Szerintem mintha kicsit túlságosan magára venné..." jegyzi meg Janeway némiképp aggódva, "Pihenot kéne tartania." "Nem." "Három napja nem aludt. Pihenjen kicsit. Meditáljon, tisztítsa meg az elméjét." "Az elmém tökéletesen tiszta." "Nem akarom ezt parancsba adni, Tuvok..." csóválja a fejét Janeway, majd kinyújtja a kezét Tuvok trikorderéért. A vulcani kelletlenül átadja neki a muszert, mire Janeway így szól: "Átnézem a letapogatásait. Talán segít egy pihentebb szempár." "Kapitány..." biccent oda Tuvok Janewaynek, ezzel távozik.

Tuvok, miután visszatért a kabinjába, meggyújt egy meditációs mécsest, és meditálni próbál. Pár pillanatnyi összpontosítás után azonban elkezdenek sorra bevillanni neki az általa elkövetett támadások emlékképei. A dolog csak pár másodpercig tart, majd miután véget ért, Tuvok, menet közben levetve egyenruhája kabátját, kibotladozik a mosdóba. Ott azonban felbukkan egy újabb emlék arról, mikor Chakotay dulakodás közben oldalba vágja a vulcanit a táskából kivett szerszámmal. Tuvok megnézi az oldalát, ahol egy fájdalmas zúzódást talál azon a helyen. Döbbsenten pillant a tükörképére, majd mikor elorehajol, hogy megmosdjon, egy bajori férfit pillant meg a tükörben. "Álljon ellen a kétségeinek." mondja a férfi, ám mikor Tuvok megfordul, nem lát senkit a kabinban. Kisiet a folyosóra, ahol újabb hangot hall: "Ne kérdojelezze meg a küldetésünket." "Szurje ki a polarizált fotonokat." mondja Janeway Kimnek a holodeckben, ahol még a fotonmaradványok rekonstruálásán dolgoznak. A két sziluett kicsit élesedik, mire Janeway az álló

alakot szemügyre véve megkérdi: "Ismeros...?" Ekkor Tuvok érkezik sietve. "Tuvok...!" néz rá rosszállóan Janeway. "Számítógép, meghatározni ennek a képnek a pontos időindexét!" szól a vulcani. "CsillagIdo 54090.4." "Hol tartózkodott Tuvok parancsnok abban az időben?" kérdezi Tuvok. "Ehhez az információhoz korlátozott a hozzáférés." "Ki korlátozta?" "Ehhez az információhoz korlátozott a hozzáférés." "Mi folyik itt?" kérdezi Janeway, de Tuvok nem felel neki, helyette így szól: "Számítógép, felülbírálni ezeket a biztonsági korlátozásokat, felhatalmazás: Tuvok pí alfa." "Korlátozás felülbírálni." "Hol volt Tuvok parancsnok a megadott időben?" "Tuvok parancsnok a kettes holodeckben volt." "Számítógép... A legfrissebb adatok alapján tud egy pontosabb becslést adni a behatoló magasságáról?" "Egyszáznyolcvankét centiméter." "És mennyi Tuvok korvettkapitány magassága?" "Egyszáznyolcvankét centiméter." Janeway és Kim erre összenéznek, a feléjük forduló Tuvok pedig így szól: "Kapitány, úgy vélem..." A vulcani ekkor megpillantja a vedeket Kim és a kapitány mögött, mire fézert ránt, és célba veszi a bajori férfit. Kim a mozdulat láttán Tuvokra fog fegyvert, miközben a vedek így szól: "Ne figyeljen a kételyeire." "Nem...!" mondja Tuvok, miközben Janeway lefogja Kim kezét, majd Tuvok mellé lép: "Parancsnok... Engedje le a fegyvert." "Pagh'tem'far. B'tanay." mondja a vedek. "Ki maga?" kérdezi tole Tuvok, mire Janeway és Kim odanéznek, de persze ok nem látnak semmit. Tuvok testtartása a következő pillanatban elbizonytalanodik, mire Janeway kiveszi a kezéből a fegyvert. "Kapitány, úgy tunik... Hogy én vagyok a bunös." "Hogy lehetséges ez?" kérdezi Janeway megütközve. "Nem tudom." csóválja a fejét Tuvok, "De a legénység biztonsága érdekében... El kell zárnia a fogdába."

Tuvok az egyik fogdacellában ülve medítál, miközben az elötte álló Doktor egy orvosi trikorderrel vizsgálja, közben kiszólva a háta mögé: "Beszélni akar önnel. De azt javaslom, maradjon az erotéren kívül." "Tuvok..." mondja az odakint álló Janeway, mire a vulcani felnéz, "Hall engem?" A Doktor félreáll az útból, Tuvok pedig így szól: "Hallom önt. De van egy másik hang. Megpróbál irányítani." "Egy másik hang... Kie?" Tuvok nem válaszol, mire Janeway így szól: "Ez... Egy szent időszak. Mit értett ez alatt?" "Véreteket osenergia tölti ki... Az újjászületés energiája." mondja Tuvok. "Ezt mondja magának a hang." állapítja meg Janeway. "Ez egy bajori fohász. A hang... Bajori." "Át kell vinnünk a gyengélkedobe, hogy elvégezhessenek..." mondja a Doktor, mire Tuvok dühösen felcsattanva ellöki magától: "Nem! Nincs több letapogatás. Hagyjon békén!" "Ne kételkedjen a feladatában." mondja a cella erotérkapuja mellett álló bajori, mire Tuvok rémülten húzódik a fal mellé: "Hagyjon engem békén!" Janeway körülnéz, majd értetlenül kérdezi: "Mit lát, Tuvok?" "Egy bajorit..." Janeway gyorsan átlép oda, ahová Tuvok bámul feszülten, és így szól: "Ne törődjön vele. Összpontosítson az én hangomra. Mondja el, mi történik." "Azt hiszem... Megtámadtam a legénység... Bizonyos tagjait. ... A Maquiskat. Aztán vizsgálni kezdtem a bűntényeket... Nem emlékezve arra, amit tettem." "Megtámadta őket? Hogy?" kérdezi a Doktor. "Tudat-összeolvasztás..." "Miért?" kérdezi Janeway. "Nem tudom." rázza meg a fejét Tuvok. Janeway tanácstalanul néz össze a Doktorral, Tuvok pedig a következő pillanatban felcsattan, Janeway mögött ugyanis megint a bajorit véli látni: "O a felelos! ... Mit tett velem?!" "Parancsnok..." mondja Janeway elhulten, "Parancsnok! ... A férfi a legénység tagja?" Tuvok megrántja a fejét, ami mintha fejrázásnak tunne. "Akkor kicsoda?" "Nem tudom...!" "Aznapi, mikor az első támadás esett... Történt önnel valami szokatlan?" kérdezi Janeway. "Elláttam a feladataimat... Kaptam egy levelet a fiamtól..." emlékszik vissza Tuvok. "Egy levelet...?" kérdezi Janeway döbbenet, "Ez az egész akkor kezdődött, miután megkaptuk az utolsó adatfolyamot." "Átnéztem minden levelet... A sajátomat kivéve..." mondja Tuvok. "Maradjon mellette, Doktor." szól Janeway, ezzel a fogdaornek odabiccenve elsiet.

Chakotay, minden átmenet nélkül magához térve, kissé bizonytalanul ül fel a gyengélkedo egyik ágyán. A közelben egy másik beteget vizsgáló Paris felfigyel a parancsnok ébredésére, és odalép hozzá. "Mennyi?" kérdezi Chakotay. "Huszonkilenc óra. ... O csak épp maga előtt ébredt fel." feleli Paris, visszanézve a másik ágyra, ami mellől érkezett, és amin B'Elanna fekszik, erre Chakotay felé fordulva. "Mindannyian felépültek, nem tudjuk, miért." mondja a Chakotay ágyához lépo Janeway,

"Tuvok az." "Tuvok...?" mered a parancsnok Janewayre. "A fogdában van. Úgy tunik, valamiféle agykontrollal manipulálják. ... Távozzat, Mr. Paris?" "Nem látok okot, amiért ne távozzatna." mondja Tom, majd felmutat egy kérgi monitort: "De egy ilyet viselnie kellene." Paris fel is rögzíti az eszközt Chakotay jobb füle mögé, miközben Janeway így szól: "Van valami, amit mutatni akarok önnek." Chakotay bólint, majd felkel az ágyról.

"Az exo-lingvisztikát mindig túl... Elméletinek éreztem." mondja egy vulcani fiú az asztrometria labor nagy monitorán, "Úgy döntöttem, zeneszerzést fogok tanulni helyette. Elküldtem volna legutóbbi szerzeményemet, de nem adtak elég helyet ebben az adatfolyamban. Talán legközelebb el tudom..." Janeway odaint Sevennek, aki megállítja az üzenet lejátszását. "Levél a fiától..." néz Chakotay Janewayre. "Találtunk egy másik jelet az üzenetbe ágyazva. Egy levelet a levélben." mondja Janeway, majd odabólint Sevennek, aki visszaállítja a felvételt, majd újraindítja, ezúttal az eredetibe beledolgozott üzenetet jelenítve meg, amin ki más, mint a bajori vedek beszél, néhány írásjelnek tuno ábrától körülvéve: "Ez egy szent időszak. B'tanay. Az Ébredés ideje. Térj vissza arra a sötét helyre, ahonnan minden élet ered." "A jelet úgy kalibrálták, hogy megfeleljen a vulcani szinaptikus frekvenciáknak." mondja Seven, megállítva az üzenetet, "Tuvok tudatosan nem ismerte volna fel." Chakotay, aki egy ideje megbabonázva bámulja a bajori férfit, most Janeway felé fordulva így szól: "Teero... Teero Anedis. Egy bajori vedek volt, a Maquisnak dolgozott." "Mit csinált?" "Hírszerzés-elhárítás. Kítették, mert agykontrollal kísérletezett. Úgy gondolta, ezen a módon jól lehet ügynököket toborozni." "A jelek szerint a mi taktikai tisztünket sikerrel beszervezte." forgatja a szemét Janeway, "Ezek a fohászok, amit küldött, biztosan elindítottak valamit Tuvokban. Viselkedés-változtatás, utasítások..." "Tudhattam volna, hogy újra fel fog bukkanni..." bólogat Chakotay, még mindig a képet fürkészve feszülten. "Parancsnok...?" "Teero fanatikus volt. Bármibe belement a Maquisért. A többieket árulónak nevezte, mert visszautasítottuk az ötleteit. Megesküdött, hogy egyedül száll harcba, ha muszáj." "Miért utasítaná Tuvokot, hogy végezzen tudat-összeolvasztást a Voyager-en levo Maquisokkal, harmincötezer fényévre a Földtől?" kérdezi Seven. "Szeretném, ha Tuvok megnézné ezt az üzenetet." néz Janeway Chakotayra, "Talán mozgásba lendíti az emlékezetét. Próbálja dekódolni azokat a jeleket." mondja még Janeway Sevennek, mielőtt távozna.

"O az." mondja Tuvok, felnézve a kezében tartott jegyzetfüzetrol, melynek kijelzőjén a rejtett üzenet másolata látható. "A neve Teero Anedis." szól Janeway a fogdacella erotérkapuján túlról. "Teero..." néz rá a vulcani. "A Maquis hírszerzésnek dolgozott." mondja Janeway. "Igen..." áll fel Tuvok a priccsrol, "Emlékszem, hogy találkoztam vele. ... Titokban dolgoztam, felderítést végeztem egy kolónián, a Badlands közelében. O volt az ottani bajori templom egyik vedekje..." Tuvok elhallgat, és nézegetni kezdi a jegyzetfüzetet. "Folytassa..." nógatja Janeway. "Röviden elbeszélgettünk. Érdekelte a vulcani kultúra. ... Ez minden, amire emlékszem." "Talán azt akarta, hogy ennyire emlékezzem." mondja Janeway jelentőségteljesen, "Valamiféle agykontroll-technika kifejlesztésén dolgozott. Úgy gondoljuk, alkalmazta azt önön hét évvel ezelőtt." Tuvok pár pillanat múlva összerándul, ahogy emlékek villannak be neki errol. "Mi az?" kérdezi Janeway aggódón. "Le... Lekötöztek. Nagyon rémült voltam." "Mit tettek magával?" "Nem emlékszem..." mondja a makacskodó elméjével küzdö vulcani. "Próbáljon..." "Nem tudok!" csattan fel Tuvok, ezzel visszaroskad a priccsre, és a sarokba húzódva idegesen nézelodik. "Tuvok, ha segíteni akarunk magán, meg kell tudnunk." mondja Janeway, "Mikor legutóbb meditált... Az segített az emlékek visszatérésében, igaz?" Tuvok erre zavartan bólint. "Ön segített nekem meditálni. Azt hiszem, megtanultam ezt-azt a dologról. Hadd próbáljam meg vezetni..." Tuvok mintha beleegyezne, így Janeway odabólint a fogdaornnek, aki kikapcsolja az erotérkaput, Janeway pedig belép a cellába.

Valamivel később Janeway és Tuvok egymással szemben térdelnek a cella padlóján, a vulcani meditációs pózban van. "Hol van?" kérdezi épp Janeway. "Egy laboratóriumban. A föld alatt." mondja Tuvok. "Teero ott van?" "Van ott valaki."

Az emlékképben Tuvok egy asztalra szíjazva, halántékán kis eszközökkel, fekszik egy barlangban, ahová Teero lép be, és indul meg az asztal felé.

"O az." mondja Tuvok. "Írja le, mi történik." kéri Janeway.

Teero megáll Tuvok mellett, egy pillanatra a vulcani mellkasára teszi a kezét, majd odébb lép.

"Hadnagy..." mondja a férfi.

"Tuvok... Tuvok...!" próbálkozik Janeway, de a csukott szemmel vele szemben térdelő Tuvok nem reagál.

"Hadnagy, igaz?" kérdezi Teero, miközben egy közeli asztalról egy oltópisztoly-félét vesz fel, amivel visszatér a vulcanihoz, "Biztos vagyok benne, hogy a Maquis bajtársai érdeklődve fogadnák a maga Csillagflotta-rangját. ... Ne aggódjon. Nem tervezem a lebuktatását." Teero ekkorra visszatért Tuvok mellé, és megint a mellkasára teszi a kezét. "Mit akar?" kérdezi a vulcani. "Maga... A tökéletes alany." mondja Teero. "Mire?" "Én az elmét tanulmányozom. A magáé figyelemre méltó. Fegyelmezett. Rendezett. Legalábbis a felszínen. De alatta..." Teero beadja az oltópisztoly tartalmát Tuvoknak, aki erre felnyög. "Fortyogó érzelmek... Elnyomott eroszakosság. Bizonyos értelemben maga két különálló ember. ... Az egyik befolyásolását soha nem is remélhetem. De a másikat..."

"Kiképeztek... Hogy ellenálljak az agykontrollnak." mondja Tuvok, miközben Teero egy másik eszközt vesz kézbe, és megáll vele a vulcani fejénél. "Ezt a maga logikus, racionális része mondja. De én el akarom érni a belső tüzet. A lelkét." Teero ezzel beledöfi a hegyes végu eszközt Tuvok homlokába. "Miért...?" nyög fel Tuvok, "Várjon... Kérem... Kérem, ne. N-ne..."

Tuvok párszor megvonaglik, majd elhallgat, Teero pedig fölébe hajolva így szól: "Pagh'tem'far. B'tanay."

Tuvok felszökken, és a cella egyik sarkába menekül, közben rákiáltva Teerora: "Ne jöjjön a közelembe!" "Teljesítse a feladatát." mondja a bajori. "Tuvok..." lép közelebb Janeway. "Nem!" szól Tuvok. "Ez egy szent időszak." mondja Teero. "Parancsnok..." teszi a kezeit Janeway Tuvok vállaira, mire a vulcani ellöki magától. A fogdaor ezt látva fézert ránt, és célba veszi a vulcanit, de Janeway nyugalomra inti. Tuvok ekkor aktiválja kommunikátorát: "Tuvok hívja Chakotayt."

"Mondja." jelentkezik be az asztrometrián dolgozó Chakotay, mire Seven kérdőn felé fordul.

"Pagh'tem'far. B'tanay." üzeni a vulcani. Chakotay egy pillanatig maga elé bámul, majd rábólint:

"Értettem." A parancsnok ezzel elsiet.

Janeway rosszat sejtve aktiválja kommunikátorát: "Janeway hívja Chakotayt. ... Parancsnok...?!"

Válasz nem érkezik, így Janeway a közben a földre telepedve a halántékát masszírozó Tuvok elé áll:

"Pagh'tem'far. B'tanay. ... Mit jelent ez, Tuvok? Mondja meg!" "Szent időszak ez. Az Ébredés ideje."

"Ez a Teero miért ébresztette fel? Hogy mit csináljon?" Tuvok bizonytalanul csóválja meg a fejét,

mire Janeway leguggol vele szemben, és megragadja a karjait: "Ha vissza tud emlékezni, küzdhet ellene. Ellenállhat. ... Mit akar?" "Utasításokat adni." "Miféle utasításokat?" "Összpontosítson a feladatára!" mondja a közelben álló Teero Tuvoknak, aki felnézve rá, megrázza a fejét: "Nem..."

A Chakotay által viselt kérgi szonda jelezni kezd a gyengélkedő diagnosztikai pultjának, mire az épp ott dolgozó Doktor felkapja a fejét: "Chakotay az..." "Mi van vele?" fordul felé Paris. "Nem tudom biztosan..." mondja az adatokat összevont szemöldökkel tanulmányozó hologram, majd aktiválja kommunikátorát: "Gyengélkedő hívja Chakotay parancsnokot. ... Számítógép, Chakotayt bemérni."

"Chakotay parancsnok a gyengélkedőn van." feleli a számítógép, mivel Chakotay abban a pillanatban lép be a kezelőbe. "Számítógép, VOH-t kikapcsolni." szól Chakotay, menet közben véve ki fézerét a szerszámövéből. "Parancsnok..." fordul felé Paris, de csak egy lövést kap válasz gyanánt. A közelben lévő vizsgálóasztalon fekvő Torres kissé döbbenetesen ül fel, Chakotay pedig odalépve mellé, így szól: "Pagh'tem'far. B'tanay."

"Értem." bólint Torres, lepillantva az elkábított Parisra, majd miközben Chakotay megszabadul a rajta lévő orvosi muszertól, leszáll az ágyról.

A páros valamivel később a hajó egyik folyosóján siet valahová, Torres idközben felszerelte magát egy fézerkarabéllyal, mögöttük pedig számos, szintén felfegyverzett Maquis vonul. Chakotay egy kereszteződésnél szétosztja a csapatot, és egy fegyveres kíséretében liftbe száll: "Egyes szint!"

"Miért végzett tudat-összeolvasztást?" kérdezi a mindezen eseményekről mit sem sejtő Janeway

Tuvokot, "Mit akart Teero megcsináltatni magával?" "Felébresztetni a többieket..." "Álljon ellen a

kételyeinek!" kiabál rá Teero. "Nem!" pillant felé Tuvok. "Rám figyeljen...!" próbálja visszarángatni Janeway. "Teljesítse a feladatát! Pagh'tem'far. B'tanay!" "Maga nem irányít engem!" kiáltja Tuvok küszködve.

Kim, mikor Chakotayt és kísérajét látja kilépni a hídra, gyanútlanul áll fel a kapitányé székéből: "Jó, hogy újra látom, parancsnok." "Jó újra itt lenni." bólint Chakotay, ezzel lelövi Kimet, a híd gyalogos bejárata felől érkeznek pedig a többiek. A parancsnok, miután a hidat biztosították, munkához lát a muveleti tiszt konzoljánál.

Mikor vörös készültség lép életbe, Janeway a cella ajtajához megy, kérdően kinéz, majd aktiválja kommunikátorát: "Janeway a hídnak: jelentést." A kapitány egy pillanatig döbbenetesen hallgatja a beálló csendet, majd kérdően Tuvokra pillant, végül odabíccent a fogdaügyeletesnek, aki kiengedi a cellából, a kapitány pedig sietve indul útnak, nyomában az orrel.

A Torres vezette másik Maquis-különítmény eközben néhány másodperc alatt elfoglalja a gépházat. A Janewayt követő ort hátba lövik, a megforduló kapitány Chakotayval, és egy fegyverrel találja szemközt magát. "Mi az ördögöt muvel maga?!" mered Janeway a parancsnokra. "Azt hiszem, nyilvánvaló. Átveszem a hajója irányítását. ... Egy órán belül a kabinjaiba zárjuk a Csillagflotta-legénységet. Menjen vissza a fogdába, Kathryn." mondja Chakotay, miközben kísérajé bevoncsolja a lelőtt ort a legközelebbi ajtón. "Mit tett magukkal Teero...?" kérdezi Janeway elhulve. "Egyszerűen segített visszaemlékeznünk arra, kik vagyunk. Maquisk! Mindig is Maquisk voltunk!" "A lázadás három éve véget ért. Ezt maga is tudja." "Az Alfa Kvadránsban talán. De nem ezen a hajón." csóválja meg a fejét Chakotay, ezzel karon ragadja Janewayt, és fézerét ráfogva terelni kezdi a folyosón.

"Torres hívja Chakotayt." hallatszik B'Elanna hangja az interkomból, alig valamivel az után, hogy a parancsnok és Janeway útnak indultak, "A tizenegyes szint biztosítva." "Nyugtázva." üzeni a parancsnok.

"Harmincötezer fényévre vagyunk a Földtől, Chakotay." mondja Janeway, mikor visszaérnek a fogdába, "Itt senki még csak nem is tud a Maquisről. Ennek nincs értelme, semmit sem tudnak elérni." "Ameddig mi léteünk, létezik a lázadás is." mondja Chakotay, majd odabíccent a 'leváltott' fogdaügyeletesnek, hogy zárja be Janewayt. "Teero beszél magából...! Instabil volt, ezt épp maga mondta!" mondja Janeway, miközben betereleik a cellába Tuvok, és az eszméletlen or mellé. "Nem áll szándékunkban bármelyikünknek ártani." mondja Chakotay. Tuvok egy hosszú pillanatig szemléli a vele szemben megállt Janewayt, majd Chakotay felé fordul: "A parancsai, kapitány?" "Foglalja el az állomáshelyét." mondja a parancsnok, mire Tuvok kilép a cellából, amit lezárnak utána.

"A kapitány naplója, CsillagIdo 54101. A Voyager most már az én irányításom alatt áll. Egy 'M' osztályú bolygó felé tartunk, ahol letelepítjük a Csillagflotta-legénységet."

"Távolságban vagyunk." jelenti a kormányospultnál ülő Jor, mire Torres odasiet mellé:

"Képernyőre." A hídon tartózkodók civil ruhát, de kommunikátort viselnek. "Szép helynek látszik egy Föderációs kolónia számára..." állapítja meg Torres, megismerve a fomonitorra adott bolygót, "Álljunk orbitális pályára." "Tuvok... Bejönne a készenléti helyiségbe?" hallatszik ekkor Chakotay hangja az interkomból, mire a taktikai tiszt pultnál dolgozó vulcani szó nélkül a bejárat felé indul. "Látni kívánt, kapitány." áll meg odabent Tuvok Chakotay előtt. "Elhagyhatja a formaságokat. Ez most már egy Maquis hajó." mondja Chakotay, majd felmutatja a kezeiben tartott poharakat: "Vulcani brandy. Gondoltam, ihatnánk egyet... Ünneplésként." "Illo gesztus." veszi át az egyik poharat Tuvok, miközben a helyiségben lévő or az ajtóhoz lép. "Az ébredésekre." emeli meg a poharát Chakotay. "Az ébredésekre." szól Tuvok, majd mindketten isznak egy kortyot, utána a vulcani várákazon néz Chakotayra. "Még van huszonhárom bajtársunk, akik nincsenek velünk. Reméltem, segíteni tud... Meggyozni őket." "Kész vagyok a tudat-összeolvasásra a maradék Maquiskkal, hogy átadjam Teero utasításait." mondja Tuvok. "Jó lesz visszakapni a régi legénységemet..." mondja Chakotay, töprengő arccal sétálva az íróasztalhoz, "Nagy segítség volt

nekiünk, Tuvok. ... De nem felejtettem el, mi történt hét évvel ezelőtt. ... Maga egyszer elárulta már a Maquist." "Nem fog újra megtörténni." jelenti ki Tuvok. "Kicsi a legénységünk. Kell, hogy mindenki megbízhasam. A taktikai tisztemet is beleértve." Tuvok nem reagál, mire Chakotay aktiválja kommunikátorát: "Hozzák be." Erre egy fegyveres or Janewayt kíséri be a folyosó felől ajtón át, mire Tuvok Chakotayra néz. "Tekintse ezt huségpróbának." mondja az, átnyújtva kézfézerét Tuvoknak, "Halálos fokozaton van." "Azt mondta, nem bántana senkit." mondja Janeway fagyosan Chakotaynak, aki nem válaszol. Tuvok leteszi italos poharát, majd a fegyverrel a kezében Janeway felé fordul. "Maga irányítja a tetteit." mondja neki Janeway, "Nem Chakotay... Nem Teero." "Tuvok...?" néz Chakotay a vulcanira. "Ne tegye..." mondja Janeway, ám Tuvok célba veszi a fézerrel, és elsüti a fegyvert. Az azonban csak serceg egy kicsit, de sugár nem indul útnak belőle. "Ez a fézer hibás." állapítja meg Tuvok, visszaadva a fegyvert Chakotaynak, aki elismerő pillantást vet rá, majd odaszól Janeway orének: "Vigye vissza a fogdába." A kapitány még egyszer Tuvokra néz, majd hagyja, hogy elvezessék. "Átment." szól oda Chakotay a vulcaninak mosolyogva, majd odabíccent a hídra vezető ajtót orzo Maquisnak, hogy távozzon. Az kilép az ajtón, Chakotay pedig az asztal felé fordul, Tuvoknak háttal: "És most, van pár megbeszélendő taktikai ügyünk. ... Azt akarom, hogy irányítsa át a teljes fegyvervezérlést a parancskonzolomra..." Tuvok ekkorra Chakotay mögé lépett, és a vulcani bénítófogással elkábítja, majd belekezd a tudat-összeolvasztásba.

"Kim és Paris egy kis kirohanást szerveztek a hatos szinten." jelenti Torres a hídra kilépo Chakotaynak és Tuvoknak, "Bezártuk őket egy erotér mögé." "Meg kéne kezdenünk a kiürítést." jegyzi meg Jor. "Kezdd meg lesugározni őket." szól oda neki Torres, mialatt Tuvok felmegy a taktikai konzolhoz, Chakotay pedig megáll a híd közepén, "Kezdd a kettes szint nulla-nulla-egy-esz szektoránál." "Parancs visszavonva." szól Chakotay, mire Torres kérden fordul felé. "Tuvok tájékoztatott, hogy ennek a bolygónak instabil a légköre." mondja Chakotay, "Menj az asztrometriára, és keress egy alternatívát." "Mirol beszél? Semmi baja a légkörnek..." indul meg Torres Chakotay felé. "Nincs idonk ezt megvitatni." csóválja a fejét Chakotay. "Innen is megvizsgálhatom." indul B'Elanna a tudományos munkahely felé, de Chakotay arckifejezését látva megtorpan, majd értetlenül Tuvokra pillant. Végül visszanéz a parancsnokra, és gyanakodva kérdezi meg: "Chakotay, mi folyik itt?" Mikor a parancsnok nem válaszol, fézert rántana, de Chakotay elkapja a kezét, a muveleti tiszt munkahelyen álló Maquisra pedig Tuvok fog fézert: "Ne tegye." A híd visszafoglalása után a következő állomás a fogda, ahol Chakotay és Tuvok gond nélkül fegyverezi le az egyetlen ort, majd kiengedik Janewayt és a korábbi fogdaügyletet. "Gondoltam, szeretné visszakapni a hajóját..." mondja a parancsnok a kissé meglepettnek látszó Janewaynek, aki ridegen, és egy csipetnyi gúnnyal méri végig: "Vége a lázadosásnak...?" A kapitány úgy megy el Chakotay mellett, hogy épp csak nem ütközik neki, majd a parancsnok utána fordul: "Egy újabb tudat-összeolvasztás kellett hozzá Tuvokkal... De jól vagyok." "Tuvok, jól van?" kérdezi Janeway, megállva a vulcani előtt. "Újra enyém az irányítás, kapitány." bólint az. "Bármit mondott is neki, bevált." szól oda Chakotay Janewaynek, mire az egy pillanatra ránéz, majd elégedett mosollyal fordul vissza Tuvok felé: "Örülök, hogy visszakaptam, parancsnok."

A jelek szerint a Maquist 'észhez térítése' a továbbiakban nehézség nélkül lezajlik, legalábbis egy idővel később Tuvok már Csillagflotta-egyenruhában, egy jegyzetfüzetet tanulmányozva siet az egyik folyosón. Egy ajtón kilépve Chakotay csatlakozik hozzá, és vidáman kérdezi meg: "Minden készen áll a homáremberek támadásához?" "Nem ismerem azt a fajt." jelenti ki Tuvok, mire Chakotay elvigyorodik: "Meg fogja, igen hamar." "Nem fejeztem be a biztonsági körutamat..." mondja a vulcani, mire Chakotay kiveszi a kezéből a jegyzetfüzetet, és jelentőségeltjes pillantást vet rá: "Most már igen."

A páros hamarosan megérkezik az egyik holodeckbe, ahol Paris mozi-programja fut. A bejárat közelében Neelix fogadja őket, két adag pattogatott kukoricát kínálva oda nekik: "Vajjal, vagy vaj nélkül?" Chakotay elveszi a vajás kukoricát tartalmazó zacskót, Tuvok viszont elhárítja a felkínálást, majd a páros folytatja útját befelé. Janeway, aki nagyjából a nézetér közepén üldögél, vidáman kezd

intégetni Tuvok felé a kék-piros szemüveggel, jelezve, hogy a vulcani mellé üljön. "Foglaltam önnek helyet." mondja Janeway, mikor Tuvok megérkezik mellé, és leül. "Milyen hosszú ez a... Szórakozás?" érdeklődik a vulcani. "Nem tudom biztosan. Tom valami kettős bemutatót emlegetett." Tuvok nem tunik túl boldognak a dolog hallatán, de nem sokáig füstölöghet emiatt, mert Janeway közelebb hajolva így szól: "Meg akartam már kérdezni... Honnan tudta, hogy az a fézer nincs megtöltve?" "Chakotay kételkedett a huségemben. Nem adott volna nekem működő fegyvert." Janeway erre a homlokát ráncolja, majd szemforgatva megjegyzi: "Nem épp bombabiztos logika..." "Nevezze talán... Megérzésnek." sandít rá Tuvok, miközben kiallszanak a fények, és megkezdődik a vetítés. "Juttassa majd eszembe, hogy figyeljek jobban a megérzéseire..." mondja erre Janeway, mire egy nő a mögöttük lévő sorból rájuk piszrog. Tuvok és Janeway egy emberként néznek hátra, majd Janeway a vulcanira mosolyog, és odaad neki egy szemüveget, majd ő maga is feltesz egy másikat, hogy teljes pompájában élvezhessék a nem mindennapi látványosságot.

150. Critical Care - Életmento kezelés

Egy lapos, deltaszárnnyú, inkább légköri járműnek kinéző hajó lép be egy bolygó sárgásbarna atmoszférájába. Ami felülről lakhatatlannak tunt, az a vastag felhőréteg alatt is csak egy fokkal jobb. A szinte fekete felhők között kékesfehér villámok csapkodnak, ahogy a hajó kibukkan közülük. A hajó egy, a felhők miatt szinte teljes sötétbe burkolózó tengerparti város fölött halad tovább, a város hatalmas, toronyszerű épületei koszosak, és lepusztultak. A felszíni város fölött egy másik város is van, egy lapos kupolaszerű építmény, ami a tenger fölött lebeg, nem messze a tengerparttól.

A lebegő város belsejében sincs világosabb, mint odakint, és szinte teljes a káosz. A különböző fajú humanoidok alig érnek egymástól, a tömegben idonként egy-egy lebegő hordágyat igyekeznek átvittetni, rajtuk meglehetősen rossz állapotban lévő betegekkel. A zürzavaron át egy macska és egy hüllő keverékére emlékeztető fejformájú humanoid férfi próbál utat törni, kezében egy szögletes, barna dobozzal. Mikor elhalad egy oszlop mellett, az kétszer ráfűtyül, majd kigyullad rajta egy függőleges, világító sáv, mire a humanoid bosszús arccal torpan meg. "Dysplasia, virernia, vagy necrobiosis nem észlelhető. Kérem, emelje fel a karját." mondja egy férfihang, a humanoid pedig rezignáltan engedelmeskedik. "Faj: Draliai. Személyazonosság: Gar. KE: tizenöt. Tovább haladhat." Az oszlop által Garnak nevezett humanoid visszajeti karjait az oldala mellé, majd sietően folytatja útját.

Valamivel odébb egy köpcös férfihoz érkezik, akit megszólít: "Chellick... De szerencse, hogy elkaptam." "Mr. Gar..." mondja Chellick, sokkal mérsékeltebb lelkesedéssel, "Bár volna idom beszélni magával." Chellick ezzel tovább indulna, de Gar lerázhatatlan, a nyomába szegődik: "Nos, önnek csak hallgatnia kell. Új citogén-ellátmányom van." "A legutóbbi szállítmánya is használhatatlan volt." Mondja Chellick, megállva egy számítógép-terminál mellett, "Lejárt szavatossági idő, szennyezett minták..." Ó, ezúttal valami különlegességem van." "A legújabb a minőség alatti technikában, igaz?" kérdezi Chellick gúnyosan. "Ó, ez a holmi messze van a minőség alattitól. És a jóakaratom jeleként először önnek ajánlom fel." Gar ezzel kinyitja a nála lévő dobozt, amiben a Doktor mobil emittere rejtőzik, valami hosszúka tárgy társaságában. "Nincs szükségünk egy újabb neurális monitorra." csóválja a fejét Chellick. "Ez annál sokkal kifinomultabb." Bizonygatja Gar, majd leteszi a dobozt a közelben, és kiveszi belőle az emittert, meg a hosszú, leginkább ceruzára emlékeztető fémpálcát. "Biztos vagyok benne, hogy valami ötletes dolog, de nem érdekel." mondja Chellick, miközben Gar állíthatni kezdi a pálcá hegyes végével az emittert. "Kérem, pontosítsa az..." szólal meg a megjelenő Doktor, majd homlokráncolva, és kissé döbbenten néz körül az ismeretlen helyen, "Orvosi vészhelyzet mibenlété..." "Hová hozott maga engem?!" fordul a Doktor Gar felé. "Ez egy holografikus konstrukció." mondja az Chellicknek, "Több mint ötmillió orvosi műveletre beprogramozva." "Követelem, hogy azonnal vigyenek vissza a Voyager-re!" mondja a Doktor Garnak. "Mi az a Voyager?" kérdezi Chellick, mire a hologram dühösen fordul felé: "Az a Föderációs csillaghajó, amire be vagyok osztva." "Ez az alak... Emberrabló!" teszi még hozzá, megvető pillantást vetve Garra. "Soha nem kínálnék magának lopott holmit." mondja Gar Chellicknek, "Görbületi minőségű dilithiumot adtam ezért a programért." "Mi az ára?" kérdezi Chellick a Dokort. "Ennek a beszélgetésnek semmi értelme!" jelenti ki az, "Nem fogok orvosi szolgáltatásokat nyújtani két közönséges tolvajnak!" "Mintha nem volna működésre alkalmas állapotban." néz Chellick Garra. Ekkor egy figyelmeztető hangjelzés szólal meg, majd a Gart korábban megállító férfihang: "Traumás betegek érkeznek a hetes sürgősségi felvevőhöz." "Mi okozta a sérüléseket?" kérdezi Chellick. "Generátor-robbanás a Gammadon bányaintézményben." Chellick útnak indul, Gar pedig odaszól a Dokornak: "Jobb, ha elkezd együttműködni, különben szétszedem a programját, és szubrutinonként fogom eladni." "Mikor Janeway kapitány felfedezi, mit csinált..." fenygetőzik a Doktor, de mikor a baleset sebesültejei megérkeznek, felülkerekedik benne az orvosi programja. Chellick közben elkezd szétosztani a sebesülteket a különböző, még

fogadóképes osztályok felé, Gar pedig megint piszkálni kezdené a mobil emittert, de a Doktor rászól: "Azt ne piszkálja!" A hologram ezzel a legközelebbi sérülthöz siet, szemügyre veszi, majd odaszól a hordágy mellett ügyködő földi kinézetű férfinak: "Ez a beteg erosen vérzik. Azonnal vérátömlesztésre van szüksége!" "Mit csinál?! ... Menjen innen!" szól rá a fiatalabb férfi, mikor a Doktor kiveszi a kezéből a nála lévő eszközt. "Ilyen primitív technológia mellett akár pióákat is használhatnának..." mondja a Doktor. "Ki ez az alak...?" néz a fiatal férfi segélykéron Chellickre. "Valami orvosféle..." feleli az. A Doktor eközben egy elokészített muszeres tálcával épp elotte siet át, mire Chellick odaszól neki: "Azt hitte, megtagadja a szolgálatait." "A betegek szerencséjére belém programozták a Hippokratészi esküt. Ez arra utasít, hogy lássam el, aki beteg. ... Ennek a betegnek húsz milligramm anesztézine-re van szüksége. Adjon egy oltópisztolyt." mondja a doktor elobb Chellicknek, majd a fiatal férfinak. "Mit?" mered rá az. A hologram erre bosszúsán felsóhajt, majd odaszól a sérültnek: "Sajnálom, ez kicsit fájdalmas lehet..." Gar elégedett mosollyal figyeli a Doktor ténykedését, és persze azt is, hogy Chellicknek a jelek szerint kimondottan tetszik a dolog.

"Muszáj volt azt a nausicaai hátvédet úgy programozni, hogy olyan magasan tartsa az ütojét?" morogja a jégkorongmezben a Voyager egyik folyosóján lépkedő Kim a mellette haladó Parisnak fájdalmas arccal. "Ha jégkorongozik az ember, számítson pár púpára..." "Mit fogunk mondani a Doktornak...?" sóhajt fel Kim, tekintve, hogy mindkettejükön erosen meglátszik a jégkorongsport barátságos jellege, "Tudod, milyen véleményrel van az ilyen fiatalos hologramokról." "Nyugalom... Kitalálok valamit." mondja Paris, ám erre a jelek szerint nem sok ideje lesz, tekintve, hogy már meg is érkeznek a gyengélkedőre. "Hello Doki." szól Kim széles mosollyal. "Kérem, pontosítsa az orvosi vészhelyzet mibenlétét." mondja a nekik háttal álló hologram, miután egy pillanatra hátranézett rájuk. Kim és Paris egy bosszús sóhaj kíséretében összenéznek, majd Harry a fejét csóválva beszélni kezd: "Tudom, mit gondol, de... Van egy egyszeru magyarázat. ... Mondd el neki, Tom." "Persze... Nos... Tudja, Doki, futtattuk ezeket az inváziós forgatókönyveket, mikor... Az a proto-humanoid faj..." magyarázza Paris, miközben a Doktor odalép elé egy trikorderrel, vizsgálni kezdi, és közben így szól: "Kérem, pontosítsa az orvosi vészhelyzet mibenlétét." "Jól van, Doki...?" érdeklődik Paris. "Vegyen be fájdalomcsillapítót, és jöjjön vissza huszonnégy óra múlva." mondja a hologram egy bátorító mosoly kíséretében, majd a trikordert eltéve visszatér korábbi munkájához, mire Kim és Paris összenéznek.

"Ez egy replikált hamisítvány." adja oda Torres a Doktor mobil emitterének látszó tárgyat Janewaynek a tanácssteremben. "A gyengélkedőben futó program pedig a Doki egyik régebbi gyakorlóállománya." teszi hozzá Paris. Szeretném ha megmondaná valaki..." mondja Janeway fagyos hangon, miközben visszasétál a helyére Paris és Torres közül, "Hogy ez a minden hájjal megkent árus hogy tudta megkerülni a hajó minden biztonsági protokollját." "Vállalom a teljes felelősséget." jelenti ki Tuvok. "Nem bunbakot keresek..." dobja az asztalra Janeway a hamis emittert, "Csak tudni akarom, hogyan történt." "Ah... Gar a gyengélkedőben töltötte az éjszakát. Azt állította, elrontotta a gyomrát a vacsorával." mondja Neelix. "Rengeteg ideje volt, hogy értesüljön a Doktortól a mobil emitterről." mutat rá Chakotay. "Aki, biztos vagyok benne, készségesen magasztalta annak elonyeit." morogja Janeway. "Az orvosi napló azt mutatja, a gyakorlófájlt épp azelőtt aktiválták, hogy Gar elhagyta a Voyager-t." mondja Torres. "Keressék meg az ionnyomát." rendelkezik Janeway, "És nézzük át az alacsony biztonságú állományokra vonatkozó védelmi előírásokat. Rendben, Mr. Tuvok...?" kérdezi Janeway nem túl barátságos hangon, mire a vulcani bólint.

"Kapitány..." éri be a megbeszélés után az egyik folyosón siető Janewayt Neelix, "Ne hibáztassa Tuvokot a történekeért, az én hibám volt." "Hogyhogy?" "Gar egyre csak panaszkodott, hogy milyen ízetlen a vacsorája, így... Adtam neki pár egzotikus fuszert." "Attól tartok, nem látom a lényegét..." "Annyira igyekeztem, hogy valami olyat készítsek, ami ízlik neki, hogy nem vettem figyelembe az eltérő fiziológiáját. Mindenki azt feltételezi, talán csak tette a rosszullétet, de... Lehet, hogy tényleg én betegítettem meg." "Azért nem arról van szó, hogy a maga fojtja miatt lett belöle tolvaj."

mutat rá Janeway, miközben megáll, és megnyugtatóan Neelix vállára teszi a kezét. "Nem. ... De ha nem megy a gyengélkedőre, talán nem jut eszébe az ötlet, hogy elrabolja a Doktort. Megtenni pedig még kevésbé lett volna lehetősége." "Az én tapasztalataim szerint, Neelix... Az olyanoknak, mint Gar, nem okoz nehézséget olyan helyzetet találni, amiben kihasználhatnak másokat." "Csak azt reméltem, segíthetek valamit a Doktor megtalálásában." "Nos, ha, és amikor ez a lehetőség elérkezik, biztos vagyok benne, hogy a legtöbbet fogja kihozni belőle." mondja Janeway, megbökve Neelix mellkasát, ezzel tovább siet.

"Ez volt a leglenyugózóbb kortikális bypass, amit valaha láttam..." sóhajt fel a fiatal férfi, miközben a Doktor egy öntudatlan beteg fején igazít el egy kötést. "Csak az alapvető képzettség birtoklásának kérdése az egész." mondja a Doktor, miközben felvesz egy orvosi muszert, és vizsgálni kezdi a beteget. "Hát, az olyan alapvető képességekkel, mint a magáé, lehet, hogy engem feltennének a Kék szintre. ... Vigyék ezt a beteget a Sárgára." mondja a férfi a közelben várakozó ápolóknak, majd a hologrammal a nyomában útnak indul. "Mintha kicsit fogytán volnának itt a készleteknek." mondja a Doktor, "Ha kapcsolatba léphetnék az orvosi személyzetemmel, talán tudnék szerezni maguknak némi kiegészítő ellátmányt." "A kommunikáció általában korlátozott, de az Kiutaló talán ad engedélyt..." "Hol találkozhatom vele?" "Ahm... A Kiutaló nem személy, hanem a fő számítógépünk." "Talán létre tudna hozni egy kommunikációs kapcsolatot a Voyager fő számítógépével." mondja a Doktor, közben aggodalmasan hátrapillantva egy erosen köhögő férfi felé. "Hivatalos kérvényt kell benyújtania Chellickhez, és mellékelni az 83W nyomtatványt három példányban. És még akkor is..." mondja a fiatal férfi ezzel, otthagyja a Doktort, hogy megvizsgáljon egy odébb levo beteget. "Ezt a beteget miért nem látták mg el?" kérdezi a Doktor, végigmozgatva orvosi letapogatóját a köhögő férfi előtt. "Protonleképezésre vár..." feleli egy fiú, aki a férfi mellett ül, "És sokan vannak elotte." "Jó, hogy legalább valaki tudja, mi folyik itt." húzza el a száját a Doktor, a fiú elé lépve, "Mi a neve?" "Tebbis." "Nos, Tebbis, ez nem néz ki túl komolynak." mondja a Doktor, szemügyre véve a fiú vizsgálati eredményeit. "Csak egy kis oszteális extravazáció." "Kiváló diagnózis." bólint a hologram. "Remélem, hogy egy napon orvos leszek." mondja a fiú büszkén. "Igazán? Nos, remélem, ennél jobb környezetben dolgozhat majd." "Nem volna ez olyan rossz, ha hallgathatnánk egy kis zenét." mondja Tebbis, miközben a fiatal orvos megáll a hologram mellett. "Az én hangulatomon mindenképp javítana." bólint a Doktor. "Nem csak azért. A zenének komoly gyógyító hatása van." mondja a fiú. "Jobban nem is érthetnék egyet." jelenti ki a Doktor. A fiú ekkor felhőrdül, és fájdalmas arccal emeli a mellkasa bal oldalához a kezét, mire a fiatal orvos odaugrik mellé: "Lassan lélegezz ki..." "Nem tudna adni neki neurális blokkolót?" kérdezi a hologram, az orvosi muszerrel újra megvizsgálva Tebbist. "Már megkapta a kiutalását." csóválja a fejét az orvos. A Doktor összevont szemöldökkel tanulmányozza az orvosi muszer kijelzéseit, majd félrehívja az orvost: "A lábsérülése nem az egyetlen baja, amit találtam. Valami szervi betegsége is van." "Egy chromo-virális fertőzés." bólint az orvos, "Tizenkét ilyen esetünk van idelent. ... Végso stádiumban van." "Van bevett kezelési eljárás?" érdeklődik a Doktor. "Cytoglobulin-injekciók." bólint az orvos. A Doktor az orvosi letapogatóra néz, majd megjegyzi: "Ez a letapogatás nem mutat semmiféle cytoglobint a véráramában." "Mert nem is kapott." "Miért nem?" "Nem elég magas a KE-je." "KE? Az meg mi..." mered a hologram az orvosra. "Ah, hát itt van..." érkezik ekkor Chellick valamerrol, "Örömmel jelenthetem, hogy megkaptam a programját Gartól. Kérem, jöjjön velem." "Nem megyek. Emlékeztetem, hogy illegálisan vett magához? ... Vagy a törvények még nem érték el ezt a társadalmat?" "Mi a kiutaló törvényeit követjük. És az úgy határozott, hogy a maga szolgálataira a Kék szinten van szükség." A hologram nem tunik túl segítőkésznek, mire a fiatal orvos felé fordul: "Doktor, kérem... A Kiutaló tudja, melyik betegeknek van a legnagyobb szükségük a segítségre." A hologram hidegen méregeti egy pillanatig Chellicket, majd komor arccal adja oda az orvosi muszert a fiatal orvosnak, és Chellick után indul.

"Felteszem, a Kék szint az intenzív ellátó részlegük." mondja a Doktor, miközben egy liftben áll Chellick mellett. Az csak kisvártatva válaszol: "A Kék szint az a részleg, ahol a legfontosabb, hogy

kiváló ellátást nyújtunk." A lift hamarosan megérkezik, és a Doktor mintha egy teljesen más világba lépne ki a kabinból Chellick után. A Kék szint összemérhetőnek látszik a Voyager gyengélkedőjével: tiszta, világos, csendes, és a felszerelés is kimondottan modernnek tunik. "Mostantól kezdve az itteni betegek lesznek a legfőbb felelőssége." mondja Chellick a Doktornak, aki elképedve néz körül, "Tegyen meg mindent, ami magától telik, hogy meggyógyuljanak." "Miért kapnak ezek a betegek kiemelt kezelést?" kérdezi a hologram. "Magasabb a KE-jük, mint a többieknek." "Kényeztessen egy kicsit..." mondja a Doktor gúnyosan, miközben Chellickkel együtt útnak indul valamerre, "Mi az a KE?" "Kezelési együtttható. A kiutaló minden beteghez hozzárendel egyet. Ez határozza meg, milyen szintű ellátást kapnak." "Miből... Származtatják ezt az együttthatót?" kérdezi a Doktor, miután megérkeztek Chellick dolgozóasztalához. "Egy összetett képlet segítségével, melyben helyet kap a hivatás, a képzettség, az eddigi teljesítmény..." "Milyen szerepe van bármelyiknek is az orvosi ellátásnál...?!" méltatlankodik a Doktor. "Egy mezogazdasági mérnök értelemszerűen fontosabb, mint egy hulladékkezelő." "Kinek fontosabb...?" "A társadalomnak. ... Mikor az ember erőforrásai korlátozottak, meg kell állapítani a prioritásokat." "Szóval a kezelést arra alapozzák, hogy a betegnek megvannak-e bizonyos képességei..." hitetlenkedik a Doktor. "Ennél sokkal bonyolultabb a dolog." ül le Chellick, "A Kiutaló minden tekintetben kiértékeli a személyt." "És egy számmá redukálja az életét." bólint a Doktor helytelenítőn. "Személytelennek tunhat, de ez az, aminek az elvégzésére a dinaaliak szerzettek minket." Ekkor egy másik férfi, aki néhány mondat óta hallgatta már a beszélgetést kicsit távolabbról, a Doktor mellé lép: "Chellick népét szektor-szerte ismerik adminisztratív képességeikről. ... Mielőtt idejöttek... Haldokló faj voltunk. Ökológiai katasztrófák, járványok..." "Dr. Dysek, főorvos." mutatja be Chellick a férfit a Doktornak, "O pedig az orvosi hologram, amiről beszéltem." Dysek szúrós tekintettel veszi szemügyre a Doktort, aki felé fordulva megkérdi: "Maga felelős azért, ami a Vörös szinten kezelés gyanánt folyik?! Mert azok az emberek szenvednek!" "Érdekes technológia." mondja a Doktort szemlélő Dysek, ügyet sem vetve a kérdésre, majd Chellick felé fordul: "Használhatjuk már betegek kezelésére?" "Ezért van itt." bólint az. "Egyes társadalmakban udvariatlanságnak harmadik személyben beszélni valakirol, aki ott áll az ember előtt." jegyzi meg a Doktor. "Biztos, hogy jó hasznát veszi majd." néz Chellick Dysekre, aki maga után intve a bosszúsan felsőhajtó Doktort, útnak indul.

"A görbületi nyom itt végződik." fordul el Tuvok a taktikai munkahely hátsó konzoljától, "Garnak pontosan előttünk kellene lennie." "Minden gépnek állj. ... Vörös készültség. ... Képernyőre." sorolja Janeway. A fomonitoron valamiféle jelzobója válik láthatóvá, Tuvok pedig így szól: "Hamis görbületi mintát bocsát ki." "Úgy látszik, alábecsültük Mr. Gart... Újfént." morogja Janeway. "Talán volna más mód a megtalálására." szól Tuvok, mire Chakotay ránéz: "Mire gondol?" "Jó minőségű irídiumot adott el nekünk, aminek nagyon rövid a felezési ideje. A hajója lassú... A logika azt mondja, az anyagot három fényéves távolságon belül szerezte be." "Vesse össze a szenzoraplókat a távolsági letapogatással." néz Janeway Kimre. Az munkáéhoz lát, majd pár másodperc múlva sorolni kezdi: "Két bolygó, légkör, vagy technológia nélkül... Egy 'T' osztályú kód... Itt van valami. ... Egy aszteroida, körülbelül kétszáz humanoid életjellel. Földalatti építmények." "Bányászállomásnak tunik." néz Chakotay Janewayre, aki erre bólint. "Ha Mr. Gar ott szerezte be az irídiumot... Talán ok segíthetnek megtalálni." véli Tuvok. "Tom, milyen gyorsan tud odavinni?" kérdezi Janeway. "Kevesebb mint két óra" "Csinálja."

"Hívnak minket." jelenti Tuvok, miután a Voyager pályára állt a kérdéses égitest körül. "Nyisson csatornát." szól Janeway. "Vissza akarom kapni az irídiumomat, azonnal." mondja üdvözlés gyanánt a képernyőn megjelenő humanoid férfi. "Hogy mondja?" kérdezi Janeway meglepetten. "Letapogattam a hajójukat, tudom, hogy a fedélzetükön van." "Igen, egy Gar nevéű férfitől vettük, egy kereskedőtől." "Inkább tolvajra gondol..." "Szóval volt szerencséje találkozni vele." állapítja meg Chakotay, miközben Janeway ránéz. "Két nappal ezelőtt járt itt. Eladott nekünk háromezer indukciós egységet. Egy nappal az előtt távozott, hogy észrevettük, elloptott húsz kiló ércet." mondja

a humanoid, mire Janeway elmosolyodik: "Nekünk is hasonlóban volt részünk. Talán segíthetnénk egymáson." "Hogyan?" "Van valami elképzelése, hol találhatjuk meg ot?" áll fel Janeway a székeből. "Visszaadják az irídiumomat?" "Mindenképpen. Bár Gar csak a felét adta nekünk annak, amit magától lopott. Azonban talán visszaszerezhetjük az egészet." "Én csak annyit tudok mondani, hogy az indukciós egységek egy Velos nevű bolygóról származnak." Janeway ennek hallatán kicsit összemegy, majd bosszús grimaszt vágva néz hátra Chakotayra.

"Tessék." ad oda Dysek valamit egy fiatal férfinak a Kék szint központi helyiségében, mire az távozik, a Dysek mögött haladó Doktor pedig így szól: "A sebészi technikája lenyugózo." "Nos, látnivaló, hogy önnek volt már dolga sejtjavítással." "Az igazság az, hogy beható kutatást végeztem a tárgyban." jelenti ki büszkén a Doktor, miközben odaérnek egy újabb ágyhoz, ahol Dysek átveszi a beteg adatait az ott dolgozó novértól, "Örömmel megosztanám önrel az eredményeket... De kapcsolatba kellene lépni a Voyager-el, hogy megkapjam oket." "Ezt Chellickkel kell megbeszélnie. O engedélyez minden kommunikációt. ... Itt az ideje a beteg újabb injekciójának." fordul Dysek a novér felé, aki közelebb lép a falba épített, replikátorra emlékeztető szerkezethez, és így szól: "Igénylés: egy cytoglobin injekció a B3-as betegnek, kék hét gamma prioritás." "Egy cytoglobin injekció... Engedélyezve." hallatszik a berendezésből a Kiutaló hangja, majd kinyílik egy kis nyílás, amiből a nő kiveheti a szert. "Ennek a betegnek chromo-virális fertőzése van?" kérdezi a Doktor. "Nem, miért?" néz rá Dysek. "Nekem azt mondták a cytoglobin annak a betegségnek a szokványos gyógyszere." "A cytoglobin ezen túlmenően az artériák öregedését is meggátolja." mondja Dysek, ezzel visszaadná az adattárolót a novérnek, de a Doktor egy fél mozdulattal gyorsabb, így ő szerzi meg az eszközt. "Elmehet." mondja a hologram a novérnek, majd az adatok átnézése után homlokráncolva állapítja meg: "Ennek a betegnek az artériái rendben levonak tunnek." "A jelen pillanatban. De a naponta kapott injekciók negyven százalékkal megnövelik az életkilátásait. A Kék szint összes betegének felírjuk." int Dysek a többi beteg felé, mire a Doktor hitetlenkedve mered rá: "Nemrég láttam egy fiút a Vörös szinten, aki haldoklik! Ez a gyógyszer megmenthetné az életét...!" "Ez a nő annak az öntözotelepnek a főmérnöke, ami a fél kontinenst látja el vízzel." "Vagyis az élete értékesebb..." bólogat a Doktor. "Az egészségének fenntartása hozzájárul a túlélésünkhöz. Elmondhatja ugyanezt a Vörös szinten lévő fiúról?" "Ki tudja, o mit fog végrehajtani, ha mehetősége van rá?" "Ha értékesebb lesz a társadalom számára, a KE-je emelkedni fog, és jobb kezelést kap majd." "Csakhogy talán már nem lesz itt sokáig..." mutat rá a Doktor. "Sajnálom, hogy beteg. De a társadalmunk jobban boldogul, mióta követni kezdtük a Kiutaló előírásait." mondja Dysek, ezzel otthagyja a Doktort. "Legalábbis néhányuknál így van..." morogja az. A hologram végül a jelek szerint visszatér a Vörös szintre, ahol megkeresi a fiatal orvost. "Nem számítottam rá, hogy újra látom." mondja az, a Doktort meglátva. "Miért mondja ezt?" "A Kék szintnek nagyobb a presztízse." "Engem a presztízsz érdekel a legkevésbé. ... Hogy van?" néz a Doktor Tebbisre, akit az orvos eddig vizsgált. "Nem jól." nyújtja át az orvos a vizsgálóműszert, így a Doktor is elvégzi egy ellenőrzést. "Ilyen gyorsan romlik az állapota...?" kérdezi a hologram hitetlenkedve. "Csökkentették a koenzim-kiutalását." "Mi most azért vagyunk, hogy segítsünk ezeken az embereken, vagy hogy megöljük oket?!" "Egyszerűen túl alacsony a KE-je." "Talán emelhetünk rajta." "Az nem lehetséges." jelenti ki az orvos. "Ha ez pusztán csak egy statisztikai függvény, akkor egyszerűen vigyünk be több adatot." "Én nem vagyok felhatalmazva arra, hogy..." csóválja a fejét az orvos. "Voje! Mikor ránéz a betegre, aki ott fekszik, meg kell kérdeznie magától: mit tehetek érte? Mit kell megtennem? ... Módosíthatjuk az adatbázisát, hogy tartalmazzon több képzettséget." "Például?" "Kiterjedt neutronikai ismeretek." "De hát nem tud semmit a neutronikáról...!" "De mondhatjuk, hogy tud. Mit árt megpróbálni?" Voje nem túl lelkesen megy oda a betegágy fejénél lévő terminálhoz, és szól oda neki: "Módosítani az R12-es KE-jét, neutronikai szakértelem hozzáadásával." "Nem ellenőrizhető. Módosítás megtagadva." szól a Kiutaló. "Látja?" néz Voje a Doktorra. Tebbis ekkor felébred, és a Doktort meglátva megpróbál felülni: "Hello..." "Maradjon fekvő." szól rá a hologram. "Mit csinál?" "Megpróbálom megszerezni a megfelelő

gyógyszert." "Az idejét vesztegeti... Amit más betegek fordíthatna." "Magának is annyi joga van az ellátáshoz, mint bárkinek." "Nem a maga hibája..." mondja a fiú, Voje pedig felsóhajtva néz a Doktorra: "Nem tehet semmit." A hologram arcán azonban látszik, o nem így gondolja.

A Doktor hamarosan már újra a Kék szinten van, majd megindul az egyik novér felé, aki épp egy beteget ellenoriz, és odaszól neki: "Novér..." "Igen, doktor?" fordul felé a no. "Miért nem kapta meg még ez a no a kiegészítő cytoglobin injekcióját?" "Kiegészítő..." "Ha megvizsgálta volna a kórlapját, látta volna, hogy megemeltém az adagját." "Dr. Dysek nekem nem mondott..." próbálja a no felvenni az adattárolót, de a Doktor megelőzi ebben, és így szól: "Dr. Dysek otthon van a családjával. Azt akarja, hogy kapcsolatba lépjek vele, hogy maga elmagyarázhassa, miért nem végzi a munkáját?" "Nem, doktor." rázza meg a fejét a no, majd a gyógyszeradagolóhoz megy: " Igényles: egy cytoglobin injekció a B3-as betegnek, kék hét gamma prioritás." "Egy cytoglobin injekció... Engedélyezve." érkezik a válasz, majd a gyógyszer a nyíláson át. "Magam csinálom meg." mondja a Doktor, kinyújtva a kezét az injekcióért, mire a novér odaadja neki, és megkérdi: "Segíthetek?" A hologram erre lenéző pillantással adja oda neki az adattárolót: "Távozhat." A no elmegy, a Doktor pedig úgy tesz, mintha beadná a szert a betegnek, ám végül a fecskendőt a tenyerébe rejtve a szint kijárata felé indul.

A Vörös szintre visszatérve addig manoverezik, míg mindenki eltunik Tebbis ágya közelébol, majd beadja a fiúnak a megszerzett gyógyszert, és halk, elégedett sóhajjal néz körül.

"Rávet, hogy adjam oda neki az indukciós egységeket bizományba. ... Ez több mint tíz napja volt." mondja a Voyager fomonitorán látható velosi Janewaynek, aki a beszámoló közben alig észrevehetően bólogat, "Azóta nem hallottam felole." Tuvok, otthagya a taktikai tiszt munkahelyet, így szól: "Ön tapasztalt kereskedonek tunik, Mr. Kipp. Miért bízna olyasvalakiben, mint Gar?" "Jó ajánlólevéllel érkezett." feleli az idegen. "Kiével?" kérdi Tuvok. "Egy általam ismert beszerzőével. Azt mondta, évek óta kereskedik Garral." Janeway, immár kissé hevesebben bólogatva, Tuvokra pillant, majd visszafordul Kipp felé: "Tudja, hol találhatjuk ezt a beszerzot?"

"Igen, kapitány, én vagyok... Az a bolond, aki azt mondta, Garban meg lehet bízni." bólogat feszengve a fomonitoron látható köpcös humanoid. "Úgy hangzik, mintha közben meggondolta volna magát..." állapítja meg Janeway. "Tudhattam volna, hogy hiba volt, de... Tudja, sosem tudtam nemet mondani a feleségemnek." Janeway erre értetlenül bámul egy darabig a férfira, míg Tuvok közelebb nem lép: "Neki mi köze ehhez?" "Hát, o volt, aki megkért, hogy ajánljam Gart." "Akkor neki jól kellett ismernie." állapítja meg Tuvok. "Ok... Barátok... Voltak." mondja a humanoid, és a hangsúlyból kiérezhető, miféle barátságról lehetett szó. "Beszélhetünk vele?" kérdezi Tuvok. "O... Hát, o nincs itt." "Tudja, hol találhatnánk meg esetleg?" érdeklodik Janeway. "Elhagyott engem..." feleli az idegen elcsukló hangon, mire Janeway szenvedo arccal fordul Tuvok felé.

"Maga no. A saját szemével látta a férjem." mondja a fomonitoron látható harminc körüli, csinos no az unott arccal egy korlátra könyökölve hallgató Janewaynek, "Túlsúlyos, lehangolt... Maga is otthagya volna. Különösen, ha egy olyan izgalmas valakivel találkozik, mint Gar." "Igen, nagyon izgalmas..." mondja Janeway, érthető módon minden lelkesedés nélkül. "Ezért keresi, igaz?" kap észbe a no, "Magának akarja." Janeway nagy szemeket mereszt beszélgetotársára, látszik rajta, ez a lehetőség több teljes élet alatt sem jutott volna eszébe, majd így szól: "Biztosíthatom, semmiféle romantikus érdeklődést nem táplálok irányában." "Miért? Nem elég jó magának?" A kérdés úgy éri Janewayt, mint egy kemény balegyenes, a kapitány mintha kissé szédelegne, miközben magyarázkodni kezd: "Nem, nem errol van szó, csak..." Janeway itt elhallgat, majd a tole egy lépésnyire álló Tuvokra néz, és kinyújtja felé a kezét. A vulcani egy hosszú pillanat múltán kapcsol, és odanyújtja balját a kapitánynak, aki kézen fogja, és visszafordulva a fomonitor felé, befejezi a mondatot: "Csak nekem már megvan az emberem..." Paris pókerarccal fordul a hirtelen kialakult pár felé, Kim viszont kénytelen úgy tenni, mintha valami nagyon fontosat látott volna a muvelti tiszt konzolon, ugyanis nem tudja megállni, hogy el ne vigyorodjon. "Nekünk... Egy üzleti ajánlatunk van

Mr. Gar számára." mondja Tuvok, miután kissé összeszedte magát, "Ami azonban aktualitását veszti, ha nem találjuk meg hamar." "A Selek IV-re tart, a szerencsejáték-bajnokságra." mondja erre a no, "Ha találkozhatnak vele... Mondják meg neki, hogy siessen haza." A no ezzel bontja a kapcsolatot, Janeway és Tuvok pedig egy pillanatig egymásra bámulnak, majd a csak nemrég összejött pár már fel is bomlik, és a kapitány visszasüllyed apátia-közeli állapotába.

A lebegő kórház Vörös szintjén fekvő Tebbis felébred, majd pár meglepett pislantás után egy felszabadult sóhaj kíséretében felül. "Hogy érzi magát?" kérdezi mosolyogva az ágy mellett álló Doktor. "Jobban..." feleli a fiú hitetlenkedve. "Ez van, ha megfelelő kezelést kap az ember." Tebbis hátranéz a diagnosztikai kijelzőre, majd így szól: "De... Nincs engedélyem, hogy cytoglobint kapjak..." "Most már igen." jelenti ki a Doktor, "Még több injekcióra lesz szüksége, de teljes felépülésre számíthat." "Bármit is csinált, rá fognak jönni!" mondja Tebbis ijedten, "Megbűntetik." "Azt feltételezi, hogy valami tiltott dolgot tettem." mondja a hologram összevont szemöldökkel. "Hát nem?" "Természetesen nem. Csak beszéltem Chellickkel. Elmagyaráztam neki, milyen okos fiatalember maga, ő pedig újraszámoltatta a Kiutalóval a KE-jét." "Sosem találkoztam még olyan orvossal, mint maga..." ámul a fiú, mire a Doktor szerényen vállat von: "Nem nehéz kitunni, mikor az általános szakértelem ilyen alacsony." "Vannak betegek ezen a szinten, akik magasabb KE-t érdemelnek nálam. ... Tudna beszélni Chellickkel róluk?" A Doktor erre nem válaszol, de egy bátorító mosoly kíséretében megveregeti Tebbis vállát, majd elsiet.

A Doktor később egy táskával lép ki a szintek között járó liftből, és a központi pulthoz megy vele, ahol Voje ügyel. "Ah... Voje. Nincs dolga, igaz?" kérdezi a Doktor úgy, hogy az felszólításnak is beillene. "Nos, igazság szerint épp..." "Szeretném, ha segítene szétosztani ezeket az injekciókat." mutat fel a Doktor egy ampullát, amit a táskából vett elő. "Honnan szerezte a cytoglobint...?" veszi ki Voje a hologram kezéből a kis hengert. "A Kék szintrol, honnan máshonnan..." morogja a Doktor. "Ellopta?! "Én inkább úgy mondanám, 'újrakiutaltam'. Kezelnünk fogunk a szinten minden chromo-vírusos beteget." "Van fogalma róla, milyen bajba keverjük magunkat...?!" kérdezi Voje idegesen suttogva. "Magunkat? Tehát segít?" kérdez vissza a Doktor lelkesen, mire Voje egy pillanatig rámered, majd tiltakozni kezd: "Nem, semmiképpen! Az adatállományok módosítása is épp elég volt." "A világért sem akarnám, hogy olyat tegyen, ami az etikája ellen való." mondja a Doktor gúnyosan, miközben Voje visszaadja neki az ampullát. "Én segítek..." mondja Tebbis, aki nyilván a szóváltásra figyelve jött az ügyeletes pulthoz. "Ágyban kéne lennie." néz rá Voje rosszállóan. "Tulajdonképpen..." lép mellé a Doktor, "Most, hogy felépüloben van, egy kis aktivitás jót tenne neki. Maga visszatérhet ahhoz... Az akármihhez, amit csinál." A páros ezzel elindul a betegek közé, Voje pedig határozatlanul néz utánuk.

"A legjobb, ha ide adod be." mondja a Doktor, megmutatva a megfelelő helyet Tebbisnek, az első beteg nyakán. A fiú óvatosan megpróbálkozik a dologgal, a háta mögül figyelő Doktor pedig így szól, miután Tebbis végzett: "Kiváló munka. Jó látni, hogy legalább valakinek van jövője ebben a kórházban gyógyítóként." Ekkor Voje áll meg előttük, és kiveszi a Doktor kezéből a következő fecskendőt: "Ha három részre osztjuk a betegeket, talán végzünk, mielőtt valaki rajtakap minket."

"Mit gondol, ki maga?! " áll meg Dysek a Kék szint felügyelőpultja mögött lévő fali terminálnál ügyködő Doktor mögött, "Szükségtelen orvosságokat ír ki az én betegeimnek...?" "Nem volt szükségtelen." jelenti ki a hologram. "Én úgy vélem, maga alkalmatlan... Vagy talán... Rosszul működik." "Egyszerűen csak megpróbáltam... Megnövelni az erőforrás-elosztásunkat." magyarázza a Doktor halkán, félrevonva Dyseket. "Mírol beszél maga?" "Ellenoriztem ezt-azt. A múlt hónapban a Kék szint teljes gyógyszerigénye hat százalékkal csökkent." "Mert magasabb volt a gyógyultsági arányunk." bólogat Dysek. "Pontosan." lép eléje a Doktor, "És mivel a múlt hónapban ilyen hatékonyan teljesítettek, a Kiutaló úgy határozhat, a következő hónapban... Kevesebből is ki tudnak jönni. ... Ha most nem rendelünk több gyógyszert... Esetleg nem kapjuk meg akkor, mikor szükségünk lesz rá. ... Gondoljon bele, doktor... Ha nincsenek meg a megfelelő erőforrásai... A kezelési rátája... Csökkenhet. És ha ez megtörténik... A Kiutaló esetleg... Alacsonyabb szintre

oszthatja be." A Doktor az utolsó mondatokat már suttogva mondja, mert Chellick, közben felfigyelve a beszélgetésre, elindult feléjük. "Ühüm..." hűmmög Dysek, majd a mellettük megálló Chellick megkérdi: "Valami problémánk van az új technológiánkkal?" "Ahm, a helyzet az... Hogy a jelek szerint kezd nagyon is jól beletanulni a rendszerbe." feleli Dysek, mire Chellick elégedetten pillant a Doktorra.

A Vörös szintre visszatérő Doktort Voje fogadja lelkesen: "Hárman a beinjektiozott betegek közül már gyakorlatilag vírusmentesek!" "Mire számított?" "Ahm... Talán 'újra kiutalhatnánk' más gyógyszereket is... Több beteg kezeléséhez." "Na most gondolkodik úgy, mint egy orvos. És hogy támogassam az erőfeszítéseit, megszerveztem, hogy erőforrásokat irányítsanak át a Kék szintre ide... Rendszeresen." "Ez meg hogy sikerült...?" kérdezi Voje álmélkodva. "Mondjuk azt, Dr. Dysek és én kialakítottunk... Egy hivatalbeli egyetértést. Néha még magamat is meglepem..." "Tényleg javíthatunk ezeknek az embereknek az állapotán..." néz körül Voje. "Az érzés, amit az nyújt, hogy meggyógyít valakit... Fertozo, ugye?" A páros ezt követően útnak indul a betegek között, elsőként Tebbis ágyánál állnak meg. A fiú egy kis szerkezetet nézeget, mire Voje megkérdi: "Azt meg honnan szedte?" "Az egyik technikus újra akarta hasznosítani, mert nem működött. De azt hiszem, megjavítottam." A Doktor átveszi tőle az orvosi muszert, megvizsgálja vele a fiút, majd megállapítja: "Úgy tunik, jó állapotban van. ... És ön is. Hamarosan elég jól lesz, hogy távozhasson." "Nem mondhatnák, hogy még mindig beteg vagyok...?" kérdezi Tebbis, mire Voje és a hologram összenéznek. "Nem akar hazamenni?" kérdezi a Doktor meglepetten. "Ha hazamegyek, elküldenek dolgozni a finomítóba az apámmal." "És az iskola? Az orvosi képzésed?" "Arra soha nem kapnék engedélyt." csóválja a fejét a fiú. "Igaza van." bólint Voje. "Ha itt maradok... Maguk taníthatnak. És segíthetek ellátni a betegeiket." A Doktor meghatottan pislog egy darabig, majd így szól: "Én magam nem tervezem, hogy olyan sokáig itt maradjak." "Akkor segíthetek Dr. Voje-nek." Voje a Doktorra pillant, aki odabólint a fiúnak: "Meglátjuk, mit tehetünk."

"Észleltem Gar hajóját. Pontosan előttünk." mondja Tuvok a taktikai pult mögül. "Megint...?" kérdezi Paris csíposen. "Észlelem az életjeleit." mondja erre a vulcani. "Valami nyoma a Doktornak, vagy az emitterének?" érdeklődik Chakotay. "Még semmi." "Hívjam Gart?" kérdezi Kim. "Ha tudatjuk vele, hogy itt vagyunk, megpróbálhat megszökni." mutat rá Janeway. "Kieshetünk görbületből a közelében, és elkapjuk, mielőtt rájönne, mi történik." javasolja Chakotay. "Tetszik." bólint Janeway elégedetten, "Tom, Tuvok!"

Gar hajója impulzussebességgel halad az urban, a görbületi sebességre bevillanó Voyager mintha a semmiből bukkanna fel fölötte, és azonnal vonósugárra is veszi a kis hajót.

"Hív minket." jelenti Kim. "Azt hiszem, megjött tőlünk a beszélhetnékje." sandít Janeway Chakotayra, "Képernyőre." "Azt hittem, barátok vagyunk, kapitány. Miért bánnak velem így?" kérdezi Gar fölényesen, "Úgy gondolom, jobbat érdemelnek." "Hol van az orvosunk?" kérdezi Janeway hidegen. "Fogalmam sincs. Oszintén remélem, nem történt vele semmi..." "A letapogatás kész. Sem a mobil emitter, sem a Doktor programja nincs Gar hajóján." jelenti Tuvok. "Persze, hogy nincsenek." mondja Gar magabiztosan, majd a Voyager megrázkódik. "Megpróbálja destabilizálni a vonósugarat egy visszacsatoló-impulzussal." állapítja meg Chakotay. "Kiegyenlítem." szól Kim. "Ne fáradjon, Harry." inti le Janeway, "Csak sugározza a fogdába." Gar erre idegesen néz körül.

A Doktor, készletláskával a kezében siet át a majdnem teljesen sötét Vörös szinten, majd egy ágy mellett megállva így szól: "Tebbis, ébredjen! ... Ideje körbejárni." Ám az ágyban egy idős férfi fekszik, így a Doktor lekérdező módba kapcsolja az ágy fejénél lévő monitort: "R12-es beteget felkutatni." "Az R12-es beteget átszállították a Fehér szintre." A Doktor ennek hallatán az épp megérkező Voje felé fordul: "Tebbiszt átszállították." "Tudom." "Mi az a Fehér szint? Valami... Utógondozó?" "Az a hullaház." feleli Voje, mire a Doktor döbbenetesen mered rá.

"Magyarázatot követelek annak a fiúnak a halálával kapcsolatban!" mondja Chellicknek feldúltan az annak asztalánál megálló Doktor. "Ezernyi betegért tartozom felelősséggel..." néz fel Chellick,

"Ennél pontosabbnak kell lennie." "Tebbis volt a neve." Chellick továbbra is várakozón néz a Doktorra, aki felcsattan: "Az R12-es beteg!" Chellick erre végre kikeresteti a fiú adatait az asztali terminállal, majd így szól: "Akut chromo-virális betegség." "Felépüloben volt!" "Komplikációk léptek fel nála." "Miféle komplikációk?!" "Másodlagos fertőzés, ami gyorsan elterjedt." "Hogyan kezelték?" "Sehogy. A beteg túllépte a gyógyszerkeretét, úgy tunik, valaki engedélyezetlen injekciókat adott neki." mondja Chellick, jelentőségteljes pillantást vetve az elhultan álló Doktorra, "Azt gondolta, nem jövök rá?" "Hát nincs magának semmi etikai érzéke?!" kérdezi a Doktor elképedve. "Maga aligha van olyan helyzetben, hogy etikáról beszélhessen nekem. ... Hazugság, lopás... Van még egyéb buncselekmény, amit be akar vallani?" "Életeket próbáltam menteni!" "Én pedig egy társadalmat próbálok megmenteni! Tényleg azt gondolta, az R12-es beteg segítségemre lehet ebben?!" "Tebbis volt a neve!" "Nem jelentett hozzájárulást, csak fogyasztotta az erőforrásokat." "Maga nem csak az egészségügyet racionalizálja, hanem megszabadul a gyengéktől és a betegektől!" "Ha a fiú alkalmas lett volna, életben marad." "Miért nem nyom egyszerűen fézert a fejükhöz?!" "Gyógyítók vagyunk, nem gyilkosok." A Doktor erre megvetően méri végig Chellicket, majd a kijárat felé indulva odaszól neki: "Le fogom leplezni magát." "Kiknek? ... Azoknak, akik alkalmazznak? Azért hoztak ide, hogy meghozzam azokat a nehéz döntéseket, amiket ok nem akarnak. ... Mostantól kezdve... A Kék szintre korlátozom a mozgását. Elég kárt okozott a Vörösön." "Azokra a betegekre gondol, akiket elláttam? Igen, az valóban meggondolatlan volt." "Sikerült napok alatt kimerítenie az éves gyógyszerjuttatásukat. Hazaküldik őket." "Meg fognak halni!" mered a doktor döbbenten Chellickre. "Át kellett volna gondolnia a tettei következményeit." "Kérem... Ne hagyja őket szenvedni az én hibám miatt. ... Nem fog újra előfordulni." "Errol gondoskodni fogok. Mostantól kezdve az idejét szigorúan beosztjuk." "Ez mit jelent?" "Összekapcsoltam az emitterét a Kiutalóval. Ettől a pillanattól kezdve az fogja meghatározni, hová megy, mikor megy oda, és mit csinál, ha odaért." "Az orvosi hologram most betegeket fog ellátni a Kék szinten." jelenti be a Kiutaló hangja, majd a Doktor eltunik, és valamivel odébb, az egyik ágy mellett jelenik meg újra. "Hat perce van hogy ellássa a B3-as beteget." jelenti be neki a Kiutaló.

"Nem tudom, hol van..." mondja a Voyager egyik fogdacellájában ülo Gar a szintén a cellában levo Tuvoknak, aki erre így szól: "Hogy most hol van, azt talán nem. De azt tudja, hová vitte." "Mikor legutoljára láttam, a maguk gyengélkedojén volt." "Ha nem hajlandó együttműködni... A hollétére vonatkozó információkat... Ki is szedhetjük." lép közelebb a vulcani. "Hogyan?" "Tudat-összeolvasztással." Az mi?" kérdezi Gar, kissé nyugtalanává válva. "Egy kellemetlen beavatkozási eljárás." Ekkor Neelix jelenik meg a cella ajtajában, és bekiabál: "Vacsoraido!" "Mr. Neelix... Épp egy kihallgatás közepén vagyok." fordul felé Tuvok rosszallóan. "Parancsnok... Maga mindenkinél jobban tudja, hogy a Csillagflottának szigorú előírásai vannak a foglyok élelmezését illetően." mondja Neelix aki a jelek szerint a klasszikus 'jó zsarú, rossz zsarú' előadást készül elvezetni Garnak. "Jól van hát." biccent oda Tuvok a fogdaügyeletnek, aki kikapcsolva az eroteret, beengedi a talaxiait. Gar elégedetten dörzsölgeti a kezét, majd mikor Neelix odaadja neki a vacsorát, jóízuen falatozni kezd. "Örömmel látom, hogy ízlik önnek." mondja Neelix szélesen mosolyogva, "Mikor a múltkoriban rosszul lett, attól tartottam, a foztöm az oka. Aztán rájöttem, csak ürügy volt, hogy a Doktor közelébe kerülhessen. ... Ennek... Talaxiai féreggyökér az alapja." Gar bólint, de az evést nem hagyja abba. "Örülök, hogy ízlik. Vannak, akik rosszul reagálnak rá." "Hogyan...?" kérdezi Gar aggódalmas arccal, feltuno gyorsasággal beszüntetve a vacsorázást, miközben mintha valami máris dolgozni kezdene benne. "Jaj nekem... Remélem, nem lesz rosszul... Ha a féreggyökér miatt van, lesz ez még rosszabb is." "Mit csináltak velem...?!" kérdezi Gar idegesen, egyre inkább úgy kinézve, mint aki kezdodo rosszulléttel küzd. "Nos, a jellemzo tünetek a hasi görcsök... Amiknek erossége harminc órán át növekszik... De legfeljebb negyvenig." néz Neelix ártatlan képpel Tuvokra, aki közben aktiválja kommunikátorát: "Tuvok hívja a gyengélkedot." "Ne aggódjon, Mr. Tuvok, nem végzetes a dolog. Szörnyen kellemetlen, de..." mondja Neelix, majd Garra nézve hozzát teszi: "Van ellenszere." "Akkor adjanak belöle!" "Sajnálatos módon... Az orvosunk az egyetlen, akinek

felhatalmazása van a beadására." mondja Neelix sajnálkozva, "Ha esetleg eszébe jutna, hol van..." Gar a következő pillanatban elfúló nyögéssel görnyed össze, Tuvok pedig a cella egyik sarkába húzza a talaxiait: "Mr. Neelix... Ön szándékosan megmérgezte ezt az embert?" "Nyugalom... Csak szelek bántják." "A tettei ellentétben állnak a szabályokkal." "Mintha tudat-összeolvasztással hallottam volna fenyegetozni valakit..." néz Neelix a vulcanira, aki védekezni kezd: "Csak igyekeztem bízni a gyanúsítottat arra, hogy legyen segítőkészebb." "Hát..." néz Neelix Garra, "Azt hiszem, most minden szükséges bízgatásban része van."

"Bocsánat, doktor..." áll meg egy ápoló Voje mellett, aki épp egy beteget vizsgál. "Mi az?" kérdezi Voje. "Fel kell készítenem ezt a beteget elbocsátásra." "Még nem végeztem vele." "De Chellick utasítása az..." "Hogy a muszak végén bocsássuk el a betegeket!" csattan fel Voje, "A muszaknak még nincs vége, vagy igen?!" "Nincs, uram. De szükségem van időre, és..." "Majd szólok, mikor áll készen...!" "Dr. Voje, jelentkezzen a Kék szinten, hogy asszisztáljon Dr. Dyseknek egy mutétnél." szólal meg ekkor a Kiutaló, amire Voje sietesen távozik, az orvosteknikusra bízva betegét. A Doktor bosszús fejcsóválások közepette pillant néha a Kék szint órájára, hogy mennyi ideje van még hátra a jelenleg kezelt beteg ellátására kapott időből. Voje épp ekkor lép ki a liftből, és ámulva torpan meg, mire a hologram odaint neki: "Voje...!" Az orvos csak sokára indul meg a Doktor felé: "Én még csak azt sem tudtam, hogy ez egyáltalán létezik..." "Beszélnem kell magával." "Nem érek rá. Most kaptam üzenetet a Kiutalótól, hogy Dyseknek szüksége van rám." "Azt én küldtem, az a hozzáférési kódját használtam." "Ah..." bólogat Voje. "Azt szeretném, ha kicsempészné a mobil emitteremet a Kék szintre." "Lejárt a B1-es beteg kezelésére kiszabott idő. Haladjon tovább a B3-as beteghez." mondja a Kiutaló, miközben a Doktor egy kis, lapos dobozt nyom Voje kezébe, majd eltunik, és a kezelő másik végében jelenik meg. Bosszúsan felsóhajt, majd visszasiet Voje-hez, miközben a Kiutaló tájékoztatja: "Az orvosi hologramnak egy perce van a B3-as beteg ellátására." "Segítenie kell." mondja a Doktor Voje-nek. "Tizenkét beteget küldenek haza a Vörös szintre maga miatt." "Ezért kell sietnünk. Talán még meg tudjuk menteni őket." "A betegeimet már veszélybe sodorta, most meg az én karrieremet akarja veszélyeztetni. Miért segítenék?" kérdezi Voje elutasítón. "Van egy tervem azoknak a betegeknek a meggyógyítására. Az orvosok ezt csinálják. Gyógyítanak. ... Úgyhogy válasszon, miféle orvos... Akar maga lenni?" "Az orvosi hologramnak harminc másodperce van a kikapcsolásig." jelenti be a Kiutaló. "Hallja...?" kérdezi a Doktor sürgetően. Voje töpreng egy darabig, majd rábólint: "Hogy tudom kijuttatni erre a szintre?" "Kapcsolja ki a mobil emitteremet..." mutat a hologram a karján lévő eszközre, "És tegye bele ebbe a szelén orvosi készletbe. Az le fogja árnyékolni a jeleit." "Aztán?" "Vigye a Vörös szintre, és kapcsoljon be." "Mi fog csinálni, mikor ott lesz a Vörös szinten?" kérdezi Voje, miközben a Doktor a dobozból kivett pálcászerű eszközzel elkezd kikapcsolni magát. "Az orvosi hologramnak tíz másodperce van a kikapcsolásig." "Nincs idő elmagyarázni. Bíznia kell bennem." feleli a doktor, ezzel odaadja a szerszámot Voje-nek, aki befejezi a kikapcsolási folyamatot, majd körülnézve elrakja az emittert a dobozba.

"Gyanítom, Dr. Voje segített magának megszökni..." mondja Chellick a vörös szint egyik számítógépénél dolgozó Doktornak, mikor rábukkan. "Neki semmi köze nem volt hozzá." "Nem számít. Maga kezd túl sok bajt keverni. Ki kell kapcsolnom a programját..." Ám mikor Chellick az emitter felé nyúl, a Doktor megragadja a karját, és egy fecskendő tartalmával elkábítja. "Voje...!" kiáltja a hologram, mire az orvosi sietve érkezik. "Mi baja?" kérdezi, meglátva az eszméletlen Chellicket, "Mit csinált?" "Egy kis empátia-kísérlet." feleli a doktor, miközben Voje segítségével felteszik a testes Chellicket egy ágyra. "Nekem azt mondta, új gyógykezelési módszereket dolgoz ki." "Tulajdonképpen csak egyet." pontosít a Doktor. Chellick a jelek szerint csak valami gyenge izombénítót kapott, mert kezdi összeszedni magát, és ugyan még kissé bizonytalanul, de így szól a hologramhoz: "Csak még rosszabbá teszi a helyzetet a maga számára." "A helyzet az, a maga helyzetét teszem rosszabbá." jelenti ki a Doktor, majd közelebb hajolva Chellickhez, hozzáteszi: "Beutalom betegként a saját kórházába." "Mi volt abban a fecskendőben...?" kérdezi Chellick erotlen

hangon. "Egy neurális blokkoló... Ugyanazzal a vírussal vegyítve, ami Tebbist is megfertőzte." feleli a Doktor az ágy körül járkálva. "Bíztam magában!" néz Voje méltatlankodva a hologramra. "Tebbis pedig bennem bízott. ... Emlékszik Tebbisre, igaz?" kérdezi a Doktor Chellicket, miközben tolni kezdi valahová az ágyát, "Az R12-es betegre... Ez talán felfrissíti az emlékezetét." "Mit csinál?!" kérdezi Voje, mikor a hologram megállítja az ágyat az azonosító oszlop mellett, ami bekapcsol, és a Kiutaló hangja szólal meg: "R12-es beteg. Faj: dinaali. Név: Tebbis." "Ez nevetséges! Én nem Tebbis vagyok!" kiabálja Chellick. "A Kiutaló viszont azt hiszi, maga az." mondja a Doktor. "Hogyan tudta...?" kérdezi Voje. "Egyszerű. A Kiutaló vérkép alapján azonosítja a betegeket. Chellickét én megváltoztattam azzal, hogy Tebbistól származó antitesteket adtam be neki. ... Miért nem nézünk utána, tudjuk-e kezelni az állapotát? ... Igénylés: egy cytoglobin injekció az R12-es betegnek." "Gyógyszer megtagadva." szól a Kiutaló. "Utasítom, hogy azonnal adjon orvosságot." mondja Chellick. "Örömmel tenném. De ha a Kiutaló azt mondja, nem lehet..." csóválja a fejét a Doktor sajnálkozva. "Ez valamiféle bosszú...?" "Nem bosszú. Kényszerítés... Annyi cytoglobint akarok, amivel meg lehet gyógyítani minden fertőzött beteget ezen a szinten." "Ehhez nincs elegendő." "A Kék szinten van boven." "Azt az arteriális öregedés megelőzésére használják." "Azok a betegek anélkül is életben maradnak. De egy tucatnyian az itteniek közül nem. És én nem hagyom, hogy meghaljanak!"

"Orbitális pályára állunk." jelenti Paris, mikor a Voyager megérkezik ahhoz a bolygóhoz, ahová Gar eladta a Doktort. "Keresse a Doktor mintázatát." néz Janeway a mérnöki munkahelyen dolgozó Torresre, aki erre munkához lát.

"Haldoklik...!" mondja Voje, miután megvizsgálta Chellicket egy orvosi muszerrel. "Amint megkapjuk a cytoglobint, el tudjuk látni az összes beteget a Vörös szinten. Ot is beleértve." mondja erre a Doktor. "Hiszen maga mondta! Az orvosok gyógyítanak, nem megbetegítik az embert!" "Én nem látom más módját annak, hogy segítsünk ezeken az embereken!" "Dr. Voje... Kell a gyógyszer, most." mondja Chellick, mire a férfi visszafordul felé: "Uram... Nekem csak Vörös besorolású jogosultságom van. Nem vagyok felhatalmazva." "Akkor találjon valakit, aki igen." A Doktor szúrósan pillant Voje-re, aki a szintek között járó lift felé indul.

"Megvan. Egy hajón, az északi kontinens fölött." jelenti Torres. "Rá tud állni?" kérdezi Janeway.

"Nem lesz könnyű. A programját mintha összekapcsolták volna egy központi számítógéppel." Janeway erre bosszús grimaszt vág, majd Kim felé fordul: "Hívja a hajót." "Válaszolnak. Csak hang." "Itt a negyvenkettes kórházhajó." szólal meg a Kiutaló hangja, "Alfa kiutaló modul." "Itt Janeway kapitány a Voyager csillaghajóról. Szeretnék beszélni valakivel a legénységem egy tagjával kapcsolatban, aki jelenleg a maga hajóján van." "Chellick adminisztrátor jelenleg nem elérhető." "Akkor beszélhetnék valaki mással...?" kérdezi Janeway olyan hangsúllyal, amit általában a különösen nehéz felfogású számítógépeknek szokás fenntartani. "Csak Chellick adminisztrátornak van felhatalmazása idegen fajokkal kommunikálni." Janeway megadóan tárja szét a karját, majd összenéz Chakotayval.

Voje végül Dysekkel érkezik vissza a Vörös szintre. "Valami baj adódott?" kérdezi a Kék szint főorvosa. "Dysek... Végre..." mondja Chellick elhaló hangon, miközben az orvos vizsgálni kezdi.

"Sajnálom..." mentegetőzik a Doktor mellett megálló Voje, "Meg kellett mondanom neki." A hologram megbocsátón bólint. Dysek végez a vizsgálattal, de miután elrakta a muszert csak áll az ágy mellett. "Mire vár még? Adjon cytoglobint!" szól rá Chellick. "Nem hiszem, hogy menne." csóválja a fejét Dysek nyugodtan. "Mit beszél?!" "A cytoglobin nem engedélyezett a Vörös szint betegeinek. Nem akarom megszegni a szabályokat." "Én hoztam a szabályokat!" szól Chellick.

"Akkor elégedett lehet, hogy mennyire tiszteltben tartom oket." hajt fejet felé Dysek.

"Sajnálom, kapitány, nem tudom transzportálni anélkül, hogy kárt tennék a mátrixában." rázza meg a fejét Torres. "Akkor le kell mennie oda, és felhozni." szól Janeway elszántan. "Igenis, kapitány."

"Chakotay..." indítja útnak Janeway a parancsnokot is, aki csatlakozik Torreshez.

"Ne mondja nekem, hogy szövetkezett ezzel a... Tönkrement hologrammal!" mondja Chellick Dyseknek, aki erre a Doktorra pillantva így szól: "Nem tettem. De bepillantást nyújtott a

rendszerünk néhány megkérdőjelezhető részébe. Példaképpen... Tudta, hogy ha nem igénylek elég ellátmányt a Kék szint számára ebben a hónapban, a következőben nem kapom meg, amire szükségem van?" "Mirol beszél maga?!" "Tudja, doktor..." lép a hologram Dysek mellé, "Az egyik mód a Kék szint ellátmányának megnövelésére, ha növeli a betegeknek számát. ... Én tudok legalább egy tucat betegek, akiket kezelni kellene... Arteriális öregedés ellen. Az életük megmentése csak mellékhatás volna." "Hmm... Talán... Át kellene szállítani őket a Kék szintre." bólint Dysek. "Ha második szakvéleményre van szüksége... Egyetérték." mondja a Doktor. "Nos... Chellick..." néz Dysek az ágyon fekvő férfira, "Maga mit gondol?" "Ez abszurd...!" "Magát is a Kék szintre kellene szállítanunk..." tunodik Dysek, "Megkapná a cytoglobinját..." Ekkor két Csillagflotta-szállító sugár fénylik fel a közelben, majd a materializálódott Chakotay és Torres a csoport felé indulnak. "Doktor..." szól a társaságra fézert fogó Chakotay. "Jó barátságos arcokat látni." fordul feléjük a hologram. "Kivisszük innen." mondja a parancsnok. "Kivel beszéljünk a fő számítógép hozzáféréséről?" kérdezi Torres. "Mindjárt magukkal tartok. Épp... Betegem van." mondja a hologram, ezzel visszafordul Chellick, és a többiek felé: "Meggyeztünk...?!" "Igen." mondja végül Chellick.

"Sikerült egészségesnek maradnia, míg oda voltam." állapítja meg a Doktor elégedetten, miután végzett Seven vizsgálatával a Voyager gyengélkedőjén, "Megfelelo egészségügyi minosítést adok." "Csak négy napig volt távol." mutat rá Seven, a Doktort méregetve. "Négy nap alatt sok minden történhet." lép odébb a hologram, "Sérülések, fertozések... Meghibásodások..." "Ahogy mondta, jól vagyok." áll fel Seven a vizsgálóasztalról, "Köszönöm." "Azon töprengtem..." fordul vissza felé a hologram, mire Seven megtorpan, és várakozón néz rá, "Tenne-e nekem egy szívességet... Szeretném, ha ön pedig... Engem vizsgálna meg." Seven egy pillanatig méregeti a Doktort, majd a holografikus rendszerkonzol felé indulva megkérdi: "Problémákat tapasztalt?" "Nem." megy utána a hologram, "De ahogy mondta... Egy ideig nem voltam a hajón. Összekapcsoltak egy idegen számítógéppel..." "A programja, úgy tunik, a normális paraméterek között üzemel." állapítja meg Seven, a mellette megállt Doktorra pillantva. "Valóban? ... És mi van az elmúlt néhány nappal?" Seven utánanéz: "Nincs jele csökkent teljesítménynek." "Nincs semmi baj az... Etikai szubrutinjaimmal...?" kérdezi a hologram, megkerülve Sevent. "Semmi." állapítja meg a no, majd a hologram felé fordul. "Értem..." bólint az zavartan. "Csalódottnak látszik." állapítja meg Seven. A hologram fájdalmas arccal fordul felé: "Míg azon a hajón voltam... Megmérgeztem egy embert." "Szándékosan?" "Igen. Megpróbáltam rákényszeríteni, hogy hagyjon olyan betegeket kezelni, akik haldokoltak." "Kész volt feláldozni egy egyént, a kollektíva javára." "Már megbocsásson, Seven... De engem nem inspirálnak igazán a borg eszmék..." "Azt remélte, a viselkedését meghiabásodás okozza..." állapítja meg Seven, mire a hologram bólint. "Sajnálom, Doktor. De megfelelo egészségügyi minosítést kell adnom." mondja Seven, a hologram pedig gondterhelt arccal újra csak bólint.

151. Inside Man - Beépített ember

"A kapitány naplója, CsillagIdo 54208.3. A Csillagflotta múlt havi adatfolyama soha nem érkezett meg, így a legénység mostanít még a szokásosnál is jobban várja. Mindannyiunkra ráférnének az otthoni hírek."

"Itt van hát... Az óra hose!" mondja Paris lelkesen, mikor valamelyik folyosón beéri a kávésbögrével a kezében valahová siető Kimet. "De jó hangulatban vagy..." állapítja meg Harry. "Hát... A pletykák szerint tegnap este sikerült elcsípned az új adatfolyamot." "Technikailag ma reggel volt, egész pontosan nulla ketto nulla-nullakor." "És hol a postám, hm?" kérdezi Paris, majd mikor Kim nem reagál a kérdésre fájdalmas arccal folytatja: "Jaj... Nehogy azt mondd, hogy ezt is elvesztetted..." "A múlt havi adatfolyamot se vesztettem el. Meg sem jött." pontosít Kim. "Akkor ezúttal mi a késlekedés oka?" "Az adás egy kicsit... Nagyobb volt, mint általában. Bedugult tole az adóvevo, Seven és én egész éjjel próbáltuk letölteni." "Harry... Nem lehetünk meg még egy hónapig posta nélkül..." mondja Paris, miközben megérkeznek egy lifthez. "Dehogynem... Bízz bennem." mondja Kim, ezzel belép a liftbe. "Aha..." bólogat Paris a becsukódó liftajtónak.

"Van valami...?" kérdezi az asztrometriai laborba érkező Kim a fokonzolnál dolgozó Sevent. "Megállapítottam, miért vannak nehézségeink." feleli Seven, majd a foképernyőre adja az adatfolyam összetételét. "Egy hologram...?" kérdezi Kim meglepetten, "Az adóvevot nem fotonikus adatok tárolására tervezték. Ki kell szednünk onnan, mielőtt elkezd leromlani." Kim ezzel munkához lát az egyik oldalsó konzolnál, mire Seven megkérdi: "Mit csinál?" "Becsatolom az adóvevot a holodeck mintapufferébe." "Azok a rendszerek nem kompatibilisek, ezzel depolarizálja a reléket..." "A Csillagflotta nem küldte volna ezt a hologramot, ha nem volna fontos. Biztos megér pár kiégett relét." Ez hamarosan be is következik, a labor egyik konzolja szikraesot hányva elsötétül. "Huh..." néz körül Kim, mikor úgy néz ki, ennyivel megússzák a dolgot. Seven azonban nem ennyire pozitívan áll hozzá: "Túlterhelte az adóvevot." "De megmentettem a hologramot." jelenti ki Kim büszkén.

"Jól van... Mehet, amikor készen áll." néz Kim Janewayre az egyik holodeck belső konzolja mögül. A kapitány bólint, mire Kim a mellette dolgozó Sevenre pillant, majd mindketten megfordulnak a holodeck szabad felének irányába, ahol egy távoli ismeros jelenik meg. "Barclay hadnagy...?" kérdezi Janeway meglepetten. "Ahm... Nem." csóválja meg a fejét a Reg fizikai paraméterei alapján készült hologram, miközben Janeway odamegy hozzá, "De ő tervezett. Egy járkáló, beszélő, problémamegoldó interaktív hologram vagyok. ... Hívjon csak Regnek." A hologram ezzel kezét ráz Janewayjel, aki széles mosollyal üdvözl: "Örülök, hogy találkoztunk, Reg." "Az enyém a megtiszteltetés." mondja a hologram, majd a többiek felé fordul: "Harry, Seven... Alig vártam, hogy önökkel dolgozhassak." "Valóban...?" kérdezi Kim kissé tartózkodón. "Tudom, a barátai és családjuk leveleire számítottak, de... Kis szerencsével... Pár nap múlva akár szemtől szemben állhatnak velük!"

"Három napon belül a Voyager át fog haladni a 898-as rácsponton." magyarázza Reg hologramja valamivel később, "Egy olyan urszektoron, melyet egy vörös óriáscsillag foglal el." "A szenzorok pár nappal ezelőtt észlelték." bólint Janeway. "Ebben a pillanatban egy Föderációs tudósokból álló csoport kering egy másik vörös óriás körül az Alfa Kvadránsban. Hetvenkét óra múlva célba veszik a mágneses mezejét egy verteron-nyalábbal, egy geodezikus redot hozva létre ezzel. ... Ennek eredményeképpen egy válasz-redo jön létre itt, ennek a vörös óriásnak a mágneses mezejében, ami felé a Voyager közeledik. Az ur átlukad ezen két ponton... És átjáró jön létre a kvadránsok között." magyarázza a hologram lelkesen. "G pajzsaink hatástalanok a geodezikus sugárzás ellen." mutat rá Janeway, "Mi magunk is gondoltunk egy ilyen redo létrehozására, de nem sokáig tartott, míg rájöttünk, nem élnénk túl az utat." "Sok minden történt a geodezikus kutatások terén, mióta elmentek. Hoztam olyan pajzsmódosítást-terveket, melyek segítségével eltéríthető a redo sugárzása..."

Orvosi technológiát, ami kiegészítő védelmet nyújt a legénység számára... Mindenre gondoltunk." Janeway kétkedve pillant hátra Kim és Seven felé, majd Seven így szól: "A Csillagflotta nem említette magát egyetlen korábbi adatfolyamban sem." "Nos, Barclay hadnagy nem akart hamis reményeket ébreszteni, ha a terv nem a vártak megfelelően alakul. De szerencséjükre minden a legjobb." "És mi van a múlt havi adatfolyammal?" kérdezi Janeway, "Miért nem kaptuk meg?" "A Pathfinder egy teljes verziót próbált küldeni a programomból. Túlterhelte a MIDAS-t." legyint Reg. "Az áldozat ezúttal ami adóvevőnk volt." jegyzi meg Kim. "Ha minden a terv szerint halad, többé nem lesz szükségük rá." jelenti ki Reg magabiztosan. "Ha meg is akarnánk próbálni..." mondja Janeway, miközben járkálni kezd a holodeckben, "Magának a hajó olyan részeibe kellene eljutnia, amik nincsenek felszerelve holoemitterrel." "Ne aggódjon, kapitány. Arra is gondoltunk." nyugtatja meg Reg.

"Az én emitterem... A maga emittere." mondja a Doktor, miközben a védotokjából kivett mobil emittert a Barclay-hologram karjára biggyeszti a gyengélkedőn. "Számítógép, a Barclay-hologramot továbbítani a mobil emitterbe." rendelkezik a valamivel odébb álló Janeway. Reg egy pillanatra eltunik, majd újra megjelenik, a számítógép pedig bejelenti: "Átvitel kész." "Barclay hadnagy nevében... Köszönöm." néz Reg a Doktorra. "Csak adja majd vissza, mikor megérkezünk a Földre." mondja a Doktor vidáman. "Készen várjuk önöket a tanácsteremben, kapitány." fut be ekkor Chakotay üzenete. "Bocsásson meg, Doktor..." mondja Janeway, ezzel a kijárat felé veszi az irányt, Barclayval a nyomában. "Gondolom, be van táblázva az egész napja, de ha volna ideje, szeretnék jobban megismerkedni önnel..." mondja a Doktor. "Benézek, amint lehetőségem lesz rá." néz vissza az az ajtóból. "Tudja, hol talál meg..." szól ki a Doktor a becsukódó ajtó szárnyai között.

"Ez a célpontunk. A 23139-es vörös óriás." mutat Reg a tanácsterem fali monitorán látható ábrára, "A geodezikus redo itt fog megnyílni... Az óriás északi pólusánál. Pontosan tizenhat másodpercünk lesz, hogy átvigyük a Voyager-t." "Reg összeállította a feladat-kiosztásokat. Elvárom, hogy mindenki teljes mértékben működjön együtt vele." néz Janeway a tisztikarra. "Mr. Paris, öné a megtiszteltetés, hogy kiszámítsa a pályánkat a Nagy Vörös Kettohoz." mondja Reg, odaadva a nála levo jegyzetfüzetek egyikét Tomnak, "Torres hadnagy, Tuvok parancsnok, azt szeretném, ha munkához látnának a pajzsmódosításokon. ... A Doktort megkértem, hogy közben készítsen védooltasokat, amelyek megvédik a legénységet a sugárzástól." "Meg kellene beszélnünk annak lehetőségét, hogy borg technológiát adjunk a Csillagflotta tervéhez. Megnövelheti a siker esélyeit." mutat rá Seven. "Nos, alig várom, hogy halljam az elképzeléseit." néz rá Reg. "Mikor lesz újra üzemben az adóvevő?" kérdezi Chakotay Kimet. "Nem több, mint két óra múlva." "Akkor még lesz idők választ küldeni a Csillagflottának." bólint Chakotay elégedetten. "Értesítsenek." mondja Janeway, "Szeretnék küldeni Barclay hadnagnak egy köszönolevelet, az értünk végzett kemény munkájáért." "Ahm... Van valami, amiben segíthetek, Reg?" kérdezi ekkor Neelix. "Az ön feladata a legfontosabb lehet mind közül. Ez a két nap nehéz lesz, a legénység sok időt fog munkával tölteni. Szükségük lesz egy tapasztalt hangulatfelelőre. Csináljon nekik jó kedvet." "Számíthat rám." bólint Neelix. "Ha bármely másik hajón volnék... Kétségeim lennének... De ez a Voyager. A 'csodahajó'. Túléltek hat évet a Delta Kvadránsban. Visszaverték a vidiaiakat, a kazonokat, a hirogeneket. Még a borgot is megtépázták. Azt hiszem, egy kis csapatmunkával belefér ebbe még egy csoda, és hazavihetjük a Voyager-t!"

"Szinte már érzem anya fojtjének ízét." mondja Kim szélesen mosolyogva az egyik folyosón mellette haladó Parisnak. "Ne felejtse, mit mondott a hologram, Harry. Ez a Voyager." "A csodahajó." "Nem, ha a hazajutásról van szó..." néz fel Paris a jegyzetfüzetéből, "A rövidebb utak hajlamosak a képünkbe robbanni." "Nahát, ezt az optimizmust..." morogja Harry. "Ah... Emlékszel Arturisra, meg a kvantumcsúszda-hajtóműre?" néz rá Paris, "Vagy... Vagy mi van azzal a telepata hűvevo növényvel, ami elhitette velünk, hogy hazafelé tartunk, miközben épp a hajót próbálta megenni." "Ez a legjobb lehetőség, amink van!" jelenti ki Kim. "És épp ezért fogunk végül

valószínűleg a Gamma Kvadránsban kikötni." "Majd eszedbe juttatom ezt, mikor visszaértünk a Földre." mondja Kim, megszorozva lépteit. "Én figyelmeztettelek..." szól utána Paris.

"Mikor egy borg kocka belép egy transwarp-csatornába..." magyarázza Seven Regnek az asztrometriai laborban, "Extrém gravimetrikus nyíróeronek van kitéve. Ennek kiegyenlítésére a borg kiterjeszti a szerkezeti védomezejét a kocka elé. A Voyager deflektorának módosításával talán képesek leszünk megtenni ugyanezt." "A Csillagflottában senki sem gondolt volna erre..." mutat Reg a nagy monitoron látható ábrára elismerően, majd a megfigyelő emelvényt otthagynak lemegy Sevenhez, "És... Mi lesz az első dolga, mikor visszaérnek?" "Megkezdjük a Voyager javítását. Még a szerkezeti védomezo mellett is valószínű, hogy a hajó komoly károkat fog szenvedni." "Igen, de... Az emberek az Utopia Planitia-nál majd gondoskodnak erről. A gépészcsoporthoz, és technikusaik..." "Arra akar utalni, hogy feleslegessé válok?" "Ugyan, dehogy! Csak arra gondoltam, ha túlságosan lefoglalja magát a munkával, elszalasztja az egész hazatérési felhajtást. A Csillagflotta fogadásokat, ünnepeket, beszédeket tervez. Lesz... Lesz egy szerpentes felvonulás a Market Streeten!" "Nem fogok részt venni egyik ilyen eseményen sem." jelenti ki Seven. "De... Maguk lesznek a díszvendégek..." Seven futólag Regre pillant, majd egy sóhaj kíséretében újra munkába merülve így szól: "Mikor először megérkeztem a Voyager-re. A legénységnek nehezebbre esett elfogadni engem. Hasonló fogadtatásra számítok a Földön is." "Maga... Semmit sem... Tud róla, igaz?" kérdezi a hologram, mire Seven kérdőn néz rá. "Eddig nem említettem, mert nem akartam megsérteni mások érzéseit... Ön az, akivel az emberek leginkább akarnak találkozni." "Ezt nehéz elhinnem." "Miért?" "Borg voltam." "Hát ez az! ... Hogy volt... Borg. De megmenekült. És a rendkívül rossz esélyek ellenére sikerült visszanyernie emberségét. Senki sem csinált ilyet korábban. Maga híres!" "A hírnév lényegtelen." "Talán..." bólogat Reg, "De maga reményt adott mindenkinek... Aki valaha is elvesztette valakijét a borg miatt. ... Milliókat inspirált..." Seven kissé elbizonytalanodva néz a hologramra, majd így szól: "Ha úgy gondolja, hogy a részvételem a... Felhajtáson... Hasznára válna másoknak... Akkor végrehajtom." Reg ennek hallatán elmosolyodik.

"Sokáig fog még tartani, Reg?" kérdezi hazainduláshoz készülődő Harkins parancsnok, a Pathfinder-labor egyik munkahelyénél dolgozó Barclayt. "Hát... A számítógép még mindig táplál be adatokat... Most már jónak kell lennie. ... Számítógép, megjeleníteni a ma reggel hat nulla-nullakor küldött adatfolyam tervezett irányát." A nagy monitoron megjelennek a kért adatok, mire Barclay izgatottan hagyja ott a konzolt, miközben így szól: "Most megjeleníteni a valószínű továbbítási irányt... És azonosítani a végződési pontot!" "Az irányvonal véget ér a 39542-es szektor..." "Nyolcas rácsponthoz." mondja Reg a számítógéppel együtt, majd Harkinsra pillant: "Nem hangzik ismerősen? Pontosan ugyanaz a hely, ahol az adatfolyam eltűnt a múlt hónapban. ... Van ott valami! Van valami, ami megakadályozza, hogy az adatfolyam elérje a Voyager-t. Ahm... Egy mikro-féreglyuk, egy radiogén mezo..." "A távolság letapogatás nem észlelt semmi szokatlant." csóválja a fejét Harkins. "De akkor is... Kiküldhetnénk egy hajót, hogy megvizsgálja. Hogy megerősítse az elméletemet." "És az én elméletemmel mi van, Reg? ... Az a hologram túl összetett volt, és az adatfolyam széthullott, mielőtt elérte volna a célt." "Hát, hogy szinte legyenek... Nem értek egyet. Az igazság az, nem tudjuk, mi történt a hologramommal." szól Barclay, visszatérve a korábban használt konzolhoz. "Akkor maradjunk annál, amit tudunk." megy utána Harkins, "Ez már a második hónap, mikor megpróbáltuk elküldeni a Voyager-nek a maga hologramját. És ez már a második hónap, mikor nem ért oda." "Én pedig tudni akarom, miért, hogy harmadszor ne történhessen meg." jelenti ki Reg. "Nem fog harmadszor megtörténni." mondja Harkins, "A jövő hónapban visszaállunk a szokásos adásra." "De a holografikus mátrix kétszer annyi információt továbbít... Kommunikál a legénységgel..." "Paris admirális azt akarja, küldjünk gyakorlatiasabb adatokat. Taktikai jelentéseket, leveleket a legénységnek." "De Pete..." "Jó ötlet volt egy hologramot küldeni a Voyager-nek, de nem működött. Ideje továbblépni." mondja Harkins, de Barclayt látszik, ilyen könnyen nem tördök bele a dologba, bár egyelőre beszünteti az ellenkezést.

"Ez pedig... A kutatólabor, ahol a Pathfinder házi feladatait készítik." mondja Harkins a nyomában a laborba besorjázó hat-nyolc éves gyerekeknek, "Az összes adatsomagokat itt tömörítik, azután egészen a Delta Kvadránsig továbbítják. ... A tanítók elmondták nekem, hogy tanulmányoztatok néhány Delta Kvadránsbeli fajt, amirol a Voyager adatokat küldött." A gyerekek közül többen bólogatnak, így Harkins megkérdezi: "Ki tud mondani nekem egyet?" "A talaxiaiak." mondja egy kislány. "Nagyon jó." "Az ocampák." szól egy másik. "Úgy van. Még valaki?" "A borg! A borg...!" Ez a lelkes válasz azonban nem a gyerekektől érkezik, hanem a laborba kétségbeesetten hadonászva berontó Barclaytól, "Asszimilálták a hologramomat, ezért tunt el!" Harkins összevont szemöldökkel pillant az elötte megálló hadnagyra: "Reg, most nem jó az alkalom..." "Nézze meg ezt, a múlt hónapban egy hajó csak húsz méterre haladt el a MIDAS-tól, mielőtt elküldtük volna az első hologramot." "Mi a lényeg?" "Húsz méter! Elég közel van, nem gondolja?" kérdezi Reg nyugtalanul, "A borg biztosan küldött egy transwarp-szondát, hogy ellopják a hologramomat...!" A kísérijük, és egy technikus eközben elkezd kiterelni a gyerekeket a laborból. "Talán... Talán azért, mert azt gondolták, borgellenes technológiát továbbít a Voyager-re, vagy..." "Nem a borg volt, Reg." jelenti ki Harkins nyomatékosan. "Akkor a romulanok, egy álcázott hajóval. Évek óta kutakodnak már a Voyager után." "Elég volt." "De hát..." "Sajnálom, hogy az ötlete nem működött, de nem hagyhatom, hogy árnyékokra vetődjön. Újra már nem. Úgy sem a Pathfindernek, sem a Voyager-nek nem lesz hasznára. ... Mennyi kimenője gyűlt össze?" "Nem túl sok..." próbálja Barclay elkenni a dolgot, "Ötven... Talán hatvan nap." "Vegyen ki egy hetet. Menjen haza, próbáljon lazítani." "De Pete...!" "Nem! Ez nem kérdés volt, hadnagy." Reg töpreng pár pillanatig, majd mintha beadná a derekát, vállat von, és a kijárat felé indulva így szól: "Talán elutazom valahová... Üdülni." "Na ez a legértelmesebb dolog, amit a mai nap során mondott." megy utána Harkins, "Az unokatestvéremnek van egy tengerparti háza Malajziában, örömmel kölcsönadná." "Ahm... Kösz..." mondja Barclay cseppet sem lelkesen, majd folytatja az utat kifelé, "De én... Valami más helyre gondoltam." Harkins a szemöldökét megemelve néz Reg után.

"Látni... Látni akart?" kérdezi a Voyager gyengélkedőjébe belépő Barclay-hologram, mire a Doktor felé fordul: "Épp a Csillagflotta Orvosi Részlegetől kapott utasításokat nézem át, és amennyire meg tudom állapítani, az új... Védooltásaik nem nagyon különböznek a szokványos sugárárselleni vakcináktól. Nem hiszem, hogy megvédenék a legénységet." Reg az adatokat szemügyre véve töpreng egy darabig, majd megkérdezi: "Próbálta hozzáadni a szintetikus antigént?" "Igen. De csak tíz százalékkal növelte az ellenálló képességet." kér le újabb adatokat a Doktor. "Annak elégnek kell lennie." legyint Barclay, de a Doktor nincs meglegedve ennyivel: "Ezzel nem nagyvonalúskodhatunk, Reg! Ha ezek a kezelések nem válnak be, a legénység... Elfolyósodva végzi." "Elfeledkeznek arról, hogy a kezeléseket nem egyedüli védelemként tervezték, hanem hogy a pajzsmódosításokkal együtt működjenek. Ez az orvosi 'yin' a pajzsok 'yang'-jához." "És mi van, ha a 'yang' nem működik?" kérdezi a Doktor. "Az nem fog megtörténni. Figyeljen... Barclay hadnagy... Különleges rokonságot érez ezzel a legénységgel, és én nem különben. Így megígérem, nem hagyjuk cserben." "Persze, hogy nem." bólint a Doktor, mire Reg sarkon fordulna, hogy távozzon, de a Doktor eléje áll: "Mondja csak... Barclay hadnaggyal a golf szeretetén is osztozik?" "Még a handicapjeink is megegyeznek." jelenti ki Reg nevetve. "Hát, ha nem lesz dolga később, játszhatunk egy kilenc lyukas meccset a holodeckben." "Ez... Csábító, te még van pár átnézendo állapotjelentésem..." mutatja fel Reg a kezében tartott jegyzetfüzetet, ezzel megint megpróbál távozni, de a Doktor újra megállítja: "Ebben az esetben... Talán átnézhetné őket itt, hogy... Elkérhessem a mobil emittert." "Ha a mára tervezett munkák maradéka rendben lezajlik, vegye úgy, hogy a magáé." mondja Reg, ezzel elviharzik, az emitterrel együtt. "Azt hittem, most is az enyém..." morogja a Doktor a becsukódó ajtónak.

"Chakotay parancsnok azt mondja, befejezte az adóvevo javítását." mondja az asztrometriai laborba belépő Reg az ott dolgozó Torresnek. "Épp most akartuk elküldeni a kapitány választ Barclay hadnagynak." "Van elég helyük arra, hogy betegyenek egy állapotjelentést tolem?" kérdezi a

B'Elanna mellett megállt hologram. "Azt hiszem, be tudjuk szorítani." feleli az egyik oldalsó konzoltól érkező Kim, majd elokészíti az átvitelt. "Számítógép, letölteni a 01-es Barclay-hologram állományt az adatblokkba." szól Reg, letéve a magával hozott jegyzetfüzetet az egyik terminálra. "Letöltés kész." jelenti be a számítógép szint azonnal. "Továbbítás." mondja a Reg és Kim közé lépő Torres, majd a hologramra mosolyog.

A MIDAS a hiper-szubtéri adás vivojelét észlelve beállítja antennarendszerét a Delta Kvadránsból érkező jelek fogadására.

Ám nem csak az állomás észleli a Voyager adását. Egy vörös óriáscsillagtól nem messze várakozó ferengi hajó vezérlojében három ferengi figyel az egyik konzolt. "Épp itt az ideje..." mondja a helyiség közepén levo székben ülo férfi. "...Mérési eredmények a Delta Kvadránsból, hadnagy." mondja a konzol monitorán látható Janeway, "Örömmel tudatjuk, hogy a hologramja rendben megérkezett hozzánk, és..." "Lépjünk a fontos részhez!" mondja a középso ferengi, mire a tole balra levo elorelépteti az elfogott adást, míg a Barclay-hologram meg nem jelenik a képen: "A Tulajdonszerzés hetvennegyedik szabálya szerint tudás haszon, ezért csatoltam az önök által kért specifikációkat. Hamarosan találkozunk." A hologram képét ezután egy Sevenrol készült felvétel váltja fel, mire a jobb oldali ferengi így szól: "Nézzék azokat a kezeket...! Lefogadom, hogy remek oo-moxban." "Kár, hogy halott lesz, mire ideér." mondja a bal oldali. "Hagyják a kezeket. A nanoszondákat mutassák." mondja a középso, mire két társam szorgosan nyomkodni kezdik a konzol szenzorait. "Mennyi ilyen van?" kérdezi a középso, mikor megjelennek az adatok a Seven testében levo nanoszondákról. "Három egész hattized millió." feleli a bal oldali ferengi. "Az hús százalékkal több, mint amire számítottunk!" szól a jobb oldali, majd kézüterminálját elokapva számolgatni kezd. "Három egész hattized millió nanoszonda, darabjáért hat rúd latinummal számolva, az..." mondja a bal oldali, szintén számolni kezdve. "Több profit, mint amirol valaha álmodtunk!" fejezi be a középpütt ülo, majd mindhárman felnevetnek.

A jelek szerint Barclay valóban komolyan gondolta a nyaralást, legalábbis az, hogy könnyu nyári ingben, rövidnadrágban, szalmakalapban, és napszemüvegben ácsorog egy fürdoruhas földiekkel, és egyéb humanoidokkal teli tengerparton, erre látszik utalni. Egy valószínűleg vízlakó eredetu fajba tartozó pincér áll meg mellette egy tálcával, rajta két pohárral: "Az italok, uram." Reg elfordul a tenger felol, aminek hullámain eddig fürkészte, és átveszi a két poharat: "Köszönöm." Barclay beleszimatol az egyik koktéltba, majd útnak indul a poharakkal egy valamivel odébb levo napozóágy felé, amelyen Troi heverészik, szolid színu egyrészes fürdoruhasban, csukott szemmel. "Egy italt, hölgyem?" térdel le az ágy mellett Reg. "Nem kérek, köszönöm." legyint Deanna. "Biztos? Mert van itt nálam egy Csokoládé-szenvedély puncs, amire az ön neve van írva." Troi szemei ennek hallatán felpattannak, és Deanna meglepetten néz a mindezek láttán nevetgélni kezdó Barclayra: "Reg...?" "Meglepetés..." mondja Reg, majd a poharakat letéve körülnéz: "Hol van Riker parancsnok?" "O csak pénteken érkezik..." mondja Deanna, lányos zavarában maga elé kapva a napozóágyra terített könnyu köpenyt, "A kérdés az, te mit keresel itt?" "Csak... Kivettem egy kis kimenot. A leveled alapján... Ez a hely kellemesnek hangzott, és gondoltam... Csatlakozom hozzád." "Tudod te, milyen helytelen dolog követni a kezelo orvosodat a szabadságára?" kérdezi Troi kissé bosszúsan. "Kérlek... Lehet, hogy figyelnek..." mondja Reg, miközben felhajtja napszemüvege felsó, erosebb fényvédó lencséit, és szalmakalapja alól aggodalmas arccal körülkéml. "Kik?" "A borg... A romulanok... Még nem tudom biztosan." feleli Barclay idegesen, "Kérlek... Deanna, szükségem van a segítségdre!" Troi kikényszerít magából egy bosszús grimaszt, de ez korántsem jelenti azt, hogy nemet akarna mondani.

Így aztán valamivel később már kettesben sétálnak a tengerpart egy kevésbé látogatott, sziklakkal tagolt részén, nagyjából azon a vonalon, ameddig a hullámok kicsapnak a homokos partra. "Harkins parancsnok általában meg szokott hallgatni, de ezúttal még csak meg sem nézte a bizonyítékaimat..." méltatlankodik éppen Reg. "Nem vagyok biztos benne, hogy ezek közül bármi is bizonyítéknak

számítana, Reg." mutatja fel Troi a jegyzetfüzetet, amibe eddig bele-belepillantott. "Te sem hiszel nekem!" veszi vissza Reg a ki számítógépet, "Azt hiszed, csak képzelem az egészet?! Pont mint Pete." Barclay ezzel megsziporázva lépteit, otthagyja Troit. Deanna egy nagyobb szikladarabnál várja ki, hogy Reg végül visszamenjen hozzá, és igyekszik kissé barátságosabban viszonyulni a helyzethez: "Mikor legutóbb találkoztunk..." mondja mosolyogva, "Nevettél, vicceket meséltél. ... Még egy duettet is énekeltél Datával." "Ez LaForge parancsnok születésnap buliján volt..." bólint Reg, levéve a napszemüveget. "Azon az estén egy teljesen más Reg voltál." mondja Deanna. "Hát... A dolgok akkor jobbak voltak..." dol a sziklának Reg. "Mennyiben?" "Nos, például, mert épp akkor fejeztem be a mátrixot a hologramomhoz... És aznap este mutattam meg Geordinak a specifikációk egy részét. Azt mondta, büszke rám." "És még?" "Hát... A Dragons akkor nyert zászlót, én pedig még találkoztam Leosával..." "A bulin említetted is. Tanár, igaz?" kérdezi Deanna, mire Barclay bólint: "Minden olyan jól ment... A munkám, a magánéletem. Kezdtém azt gondolni... Talán fordul végre a kocka." "Aztán elvesztetted a hologramodat." Reg erre dühösen felmordul, majd a sziklát otthagyva megint útnak indul a parton, Troi pedig rövid töprengés után a nyomába szegodik. "Paris admirális dühöngött, azt mondta... Elpazaroltunk egy adást a Voyager-hez. Pete rábeszélte, hogy adjon még egy lehetőséget, de utána már nagy volt a nyomás..." "Ez rontotta meg a kapcsolatodat Leosával?" "Otthagytam." "Jaj, sajnálom..." "Elmentem a lakására, de már elment. Se bútorok, se új cím... Még egy 'Kedves Reg' levél se." "Ez nagyon kiborító lehetett." "Hm... Ilyen az én szerencsém, igaz? Oda a hologram is, meg a lány is." "Mesélj még Leosáról." "Ah... Kedvelted volna! Kedves volt, eszes volt... És annyira figyelmes! Néha órákon át csak hagyta, hogy beszéljek." "Mirol beszéltek?" "Érdekelte a munkám, a Pathfinder... És... És nem találta unalmasnak ezt az egészet. Elérte, hogy... Érdekesnek éreztem magam." mondja Reg, miközben letelepszene egy lapos sziklaalakzat oldalára. "Mit érzel vele kapcsolatban most, mikor róla beszélünk?" "Hát... Szomorúságot, azt hiszem." feleli Reg elmélázva, "Egy kis zavarodottságot." "Én valami mást érzek. Valamit a felszín alatt." jelenti ki Deanna, aggódón nézve Regre. "Mit?" kérdezi az. "Azt hiszem, talán te is érzed." "Mit...?" "Gyanakvást, Reg. Gyanakszol valamire vele kapcsolatban." "Azt gyanítom, hogy nélkülem boldogabb, ha erre gondolsz." mondja gyorsan Barclay. "Azt gondolod, Leosának volt valami köze a te eltuno hologramodhoz, de nem tudod rászánni magad, hogy beismerd. Ezért vetíted ki a gyanakvásodat másokra. Megtagadod magad. ... Ha bármi esély van arra, hogy Leosa veszélyeztette a Pathfinder biztonságát... El kell mondanod a feletteseidnek." "Az megalázó volna... Megint!" "Veled megyek." mondja erre Troi. "És a nyaralásod?" "Újra itt leszek, mielőtt Will megjön." von vállat Deanna. "Tényleg elképzelhetőnek tartod... Hogy Leosa... Ellopta a hologramomat?" "Miért tenne ilyet?" kérdezi Troi. "Talán... Akart valamit, ami rám emlékezteti." véli Reg, ám Deanna szemmel láthatóan nem tartja ezt különösebben valószínűnek.

"A kapitány naplója, kiegészítés. A Barclay-hologram segítségével majdnem elkészültünk a Voyager átalakításaival. Ami pedig Reget illeti... Kezd nagyon népszerű lenni a legénység körében."

Az étkező tömve van a legénység tagjaival, mégpedig azért, mert a Barclay-hologram épp komédiaestet tart, a jelek szerint. Éppen Janewayt utánozza, jellegzetes gesztusait használva, ráadásul a hangját is szinte teljesen megegyezővé tette a kapitányéval: "...Képzeltetik, mennyire csalódott voltam, mikor felfedeztem, hogy Paris hadnagy megette az összes tojásrántottát. Ez hamisítatlan, gyermekded gasztronómiai cselekedet volt, mely teljesen méltatlan a Csillagflotta tisztjeihez. Tudta, hogy az a kedvenc reggelim, de akkor is megette." Reg itt elereszt egy Janeway-féle megrovó pillantást a hozzá legközelebb ülo Paris felé, min a többiek, vele együtt, jót nevetnek, "Éthelyzet van, emberek! Tudni akarom, mit szándékoznak tenni ellene." "Talán replikálhatok még egy kicsit, kapitány..." mondja Neelix, fulladozva a nevetéstől, mire a hologram rákontráz: "Csinálja!" A jelenlevők tapsban törnek ki, Reg pedig mosolyogva hálálkodik: "Köszönöm... Köszönöm. ... Köszönöm." "Nem csak arra programozták, hogy hazajuttasson, még utánzómuvész is..." néz Torres Parisra. "Tudják, Barclay hadnagyot mindig zavarta, hogy kényelmetlenül érzi magát nagy társaságokban... Így megtervezett engem, hogy legyek én a buli csúcspontja." mondja a

hologram színpadiasan. "Remélem, azért nem túl szégyenlos. Lesz százötven új barátja, mikor hazaérünk." jegyzi meg Kim. "Ha hazaérünk, Harry." pontosít Tom, "Ha hazaérünk." "Bocsásson meg tisztelt barátomnak. O meg van győződve róla, hogy a mi sorsunk az, a Delta Kvadránsban éljük le napjainkat." mondja Kim, mire a Barclay-hologram Tuvok-módba kapcsol: "A pesszimizmusa... Illogikus. Egy tudat-összeolvasztás talán csillapítaná a kételyeit." "Gyengélkedo Regnek..." szólal meg ekkor a Doktor hangja az interkomból, "Kérem, jelentkezzen a kettes holodeckben." Barclay nem tunik túl boldognak a hívás miatt, de kommunikátorát aktiválva nyugtázza azt: "Megyek." Ezzel bocsánatkéro pillantások közepedte elsiet.

Megérkezve a holodeckbe, kissé megnyúlik az arca, mikor a Doktort klasszikus golföltözékben, ütökkel megpakolva találja ott. "Már kezdtem azt hinni, megfeledkezett a teaidonkrol..." indul meg Reg felé a Doktor széles mosollyal, majd odaadva neki egy készlet ütöt, megkérdi: "Mi legyen? A Pebble Beach naplementekor? A Back Nine a Gedi Prime-on?" "A helyzet az, Doktor..." teszi le az ütöket Barclay, "Hogy attól tartok, valami közbejött. Seven of Nine-al van találkozőm." "Ah... Tényleg?" kérdezi a Doktor cseppet sem boldogan. "Megtanít kadi-kot-ot játszani." jelenti ki Reg, ezzel a kijárat felé indul, de a Doktor visszafogja: "Reg... Mikor kölcsönadtam magának a mobil emitteremet... Abban a hiszemben tettem, hogy hivatalos ügyekben lesz rá szüksége." "Mit akar ezzel?" "Azt, hogy egy társasjáték nem kimondottan döntő fontosságú a küldetése szempontjából..." "A golf talán igen...?!" kérdezi Reg fenyegetően, kikapva az egyik nagyobb ütöt a Doktor készletéből. "Reg..." mondja a Doktor dermedten, mire Barclay összeszedi magát: "Mondok én valamit. Miután hazaértünk... Annyit fogunk golfozni, amennyit akar. Addig pedig... Inkább ne akarjunk hajba kapni. Mit szöl hozzá?" Reg ezzel távozik, otthagya a még mindig dermedten álló Doktort.

"Mondja a nevét a felvételhez." mondja Paris admirális egy kisebb tárgyalóteremben, a helyiség egyik felében ülo, feltuno vörös ruhát viselo rövid szoke hajú nonek. A helyiségben rajta kívül Harkins van még jelen, aki az asztala mögött ülo admirális mögött áll, valamint Troi és Barclay, akik oldalt ülnék. "Leosa. ... L-e-o s-a." feleli a no kissé unottan. "Foglalkozása?" kérdezi Paris. "Dobolány." feleli a no, mire Reg szemöldöke egy fokozatnyit összébb húzódik. "Dabo...?" kérdezi az admirális. "Egy ferengi játék. Az egyik kaszinóhajójukon dolgozom." "De hát nekem azt mondtad, tanár vagy...!" áll fel Reg feldúltan, de Troi gyorsan visszarángatja. "Igaz ez?" kérdezi Paris. "Néha tanár vagyok... Néha meg bajori vedek. Amit az ügyfél kíván." mondja Leosa elmosolyodva, majd odakacsint Regnek, aki elhulve bámul rá. "Barclay hadnagy azt mondta nekem..." mondja Paris, kilépve az asztala mögül, "Hogy én és o jelentos mennyiségu idot töltöttek el együtt. ... Beszölt önnek a munkájáról a Pathfinder-nél?" "Másról sem beszölt... Mindig csak a hologramok így, meg pulzárok úgy..." legyint a no. "És kivel osztotta meg ezt az információt?" kérdezi az admirális. "Senkivel." feleli Leosa 'ma született bárány' stílusban. "Nekem van egy elméletem." néz rá Paris, "Volna kedve hallani?" A no töpreng egy pillanatig, majd így szöl: "Miért ne?" Az admirális visszasétál az asztala mögé, majd így szöl: "Én úgy gondolom, valamelyik ferengi barátja szeretett volna hasznot húzni Barclay hadnagy munkájából. ... Azt hiszem... Önt bátorították, hogy kerüljön közelebb hozzá. És mikor megszerzett minden információt, amire szüksége volt... Elhagyta." "Egyetlen egyszeru ok miatt hagytam el Reget. Unalmas." jelenti ki a no, mire Barclay merev mozdulatokkal feláll, és szinte önkívületi állapotban távozik. "Ne mondák, hogy maguk sosem vették észre." néz utána Leosa kuncogva. "Az admirális engedelmével..." néz hátra Troi Paris felé, "Szeretnék egy pillanatra egyedül maradni Leosával." A no erre egy árnyalatnyit mintha veszítene magabiztosságából, talán Troiban nagyobb fenyegetést lát, mint a férfiakban, miközben Paris így szöl: "Azt hiszem, ennek a nonek nem terápiára van szüksége, tanácsosno." "Öt perc, admirális." "Öt perc." egyezik bele végül Paris, majd a hozzá hasonlóan komor arcú Harkinssal együtt távozik. Miután kettesben maradtak, Troi feláll, és Leosán nézegetne járkál elotte egy darabig fel-alá, majd megállva megkérdezi: "Tudta maga, hogy én betazoid vagyok? ... Empata. Tudom, mikor... Hazudnak az emberek. ... Mondja, mennyi volt a leghosszabb ido, amit fogdában töltött?" "A no erre

felnevet, majd a közben a szomszédos fotelbe letelepedett Troira pillantva így szól: "Nem küldhet engem börtönbe, tanácsosno. Nem tettem semmi rosszat." "Talán nem. De elrendelhetem a pszichiátriai megfigyelését. ... Hosszas... Megfigyelését." mondja Deanna kifejezéstelen arccal. "Én ugyan betazoid nem vagyok... De egy dabo-asztalnál dolgozom. És tudom, mikor... Blöfföl valaki." Troi, aki nem mástól, mint az Enterprise pókerbajnokától, Rikertől tanulta a blöffölés művészetét, ekkor kicsit előre hajol a nő felé, és továbbra is kifürkészhetetlen arccal így szól: "Tegyen próbára..." Leosa ettől kezd úgy érezni, talán mégis ellenfelére akadt.

Barclay magába roskadva üldögél a Pathfinder-labor egyik konzoljánál, Paris és Harkins pedig türelmetlen cápaként köröznék körülötte. Végül Troi siet be, és Parishoz fordulva így szól: "Igaza volt, admirális. A ferengik tényleg ellopták Reg hologramját. Kétszer. ... Ezt a hajót kell keresniük." Deanna átad egy jegyzetfüzetet Parisnak, aki tanulmányozni kezdi az azon megjelenő adatokat, miközben Reg elhulve bámul Troira.

"Az az." bólint a Pathfinder-laborban ülo Leosa, mikor Harkins az egyik fali monitorra hívja a vörös óriás körül keringő ferengi hajó képét, "Az Nunk hajója." "Nunk?" lép Harkins a nő mellé. "A... Munkáltatóm." néz rá Leosa, aki eredetileg mást akarhatott mondani, csak menet közben gondolta meg magát. "A letapogatás azt mutatja, annak a csillagnak a közelében voltak az elmúlt negyvenhárom órában." mondja Harkins, mire a nő vállat von: "Én nem tudom..." "Igaza van." szól a Leosa másik oldalán álló Troi, "Most éppen." "A ferengik nem lopták volna el a hologramot, ha nem gondolnák értékesnek..." töpreng hangosan Paris, "Valószínűleg a vevővel való találkozást várják. ... Van bármilyen Csillagflotta-hajó abban a térségben?" "A Carolina nulla egész hét fényévre van, maximális görbülettel két óra alatt el tudja érni őket." feleli Harkins. "Nyisson csatornát." bólint Paris. "Számítógép, biztonságos csatornát kérek a Carolina-hoz." mondja az egyik konzolhoz lépő Harkins. "Mondja meg Petersen kapitánynak, hogy azonnal változtasson irányt." utasítja Paris. Reg közben odasomfordál Leosához, és a háta mögött megállva megkérdi: "Minden... Ami köztünk történt, hazugság volt?" "Nem minden... Csak azok a részek, mikor vonzalmat mutattam maga iránt." "Ah..." sóhajt fel Barclay fájdalmas arccal, mire a nő a vállá fölé hátranéz, és Reg arc kifejezését meglátva megpróbál enyhíteni egy kicsit a dolog élén: "Ha számít valamit... Ez nem személyes dolog. Csak... Üzlet volt." "És pontosan... Mit ér manapság egy összetört szív, hm?" Leosa erre megint Regre pillant, majd egy kevés jól játszott, vagy esetleg valódi bunbánattal az arcán így válaszol: "Tíz százalékot..." "Miből?" "A nanoszondák profitjából." "Nanoszondák..." kérdezi Barclay összevont szemöldökkel, mire Leosa bólint. "Borg... Nanoszondák..." "Gegis azt mondja, a súlyuk kétmilliárdszorosa érkezik latinumban." Reg ennek hallatán felnyög, és menekülésszerűen távozik.

"Attól tartok, nem egészen értem a problémát, Doktor..." csóválja a fejét Janeway a gyengélkedő kezelőjében, mire az addig fel-alá járkáló Doktor felé fordul: "Tudatában van annak, hogy önt parodizálja?" "Látnia kéne, ahogy Tuvokot adja. Hátborzongató..." mondja Janeway elmosolyodva. "Tisztességes dolog ez?!" "Mit akar tolem? Kapcsoltassam ki?" "Csak annyi időre, míg elvégezzük egy ellenőrzést a programján. A közelmúltbeli viselkedése talán egy sokkal komolyabb probléma előjele." "Én nem láttam ennek semmi bizonyítékát." csóválja a fejét Janeway. "Persze, hogy nem. Maguk előtt egy mero mosoly... De én láttam gorombának, és nemtörődömnek. Ez két olyan jellemvonás, amit az igazi Barclay hadnagy sosem mutatott." "Tudom, hogy a valódi Barclay a barátja. És sajnálom, ha a holografikus verzió nem felel meg az elvárásainak, de ez aligha ok a kikapcsolására." "És egy százötven fős legénység élete elég ok? Talán igaza van. Talán túlreagálok. ... De mi van, ha nekem van igazam?" kérdezi a Doktor, körözni kezdve Janeway körül, "Kevesebb mint egy fényévre vagyunk a geodezikus redőtől. Megkockáztatná, hogy egy hibásan működő hologram vezesse át rajta?" Janeway nem szól, de úgy tunik, azért elgondolkodott a dologon. "Kapitány, megspórolt nekünk egy hívást..." mondja az asztrometriai laborban Sevennel dolgozó Barclay-hologram, mikor Janeway belép a helyiségbe. "Készen állunk a javított pajzsrendszer beindítására." jelenti Seven. "Szép munka." bólint a Seven mellett megállt Janeway, majd halkán

hozzáteszi: "Szeretnék egy pillanatig négyszemközt lenni Reggel..." Seven biztosítja a fokonzolt, majd elhagyja a labort, Janeway pedig a hologram felé fordul: "Hány órája is fut már folyamatosan a programja?" "Huszonhat óra tizenegy perc és huszonegy másodperce." "Szeretnék elvégezni egy ellenőrzést a mátrixán, hogy biztosak legyünk benne, nem szenvedett meghibásodásokat az elmúlt időszakban." "Ez... Nem a Doktor ötlete, ugye?" kérdezi Reg, jelentőségteljes pillantást vetve Janewayre, aki erre így szól: "Kifejezésre juttatta néminemü aggodalmát az ön jólétével kapcsolatban, igen." "Lefogadom, hogy így volt..." bólogat Barclay. "Higgye el, Reg... A legénység és én hálásak vagyunk azért, amit tett, de meg kell tennünk néhány óvintézkedést." "Tökéletesen megértem, és ha a hajóorvos úgy véli, ellenőrzésre van szükségem, ki vagyok én, hogy ellenkezzek?" áll rá a dologra Reg vonakodás nélkül.

A valódi Reg eközben még mindig a Pathfinder-laborban átkozza magát ostobasága, és balszerencséje miatt, megpróbálva valami munkába temetkezni. "Miért bujkálsz a sarokban...?" kérdezi a közelben megálló Troi, mire Barclay idegesen összerезzenve néz rá: "Nem bujkálok. Azon dolgozom, hogyan lehetne megfúrni a ferengik tervét." "Reg, már nincs mit megfúrni. A Carolina még ebben az órában orizetbe veszi oket." "Leosa azt mondta, a ferengik borg nanoszondákat akartak eladni." Deanna erre bosszús grimaszt vágva lép közelebb: "És mi köze van ennek a Voyager-hez?" "Van egy borg legénységi tagjuk. Gondolj bele... A ferengik egy hónappal ezelőtt ellopták az eredeti Barclay-hologramot. Ez elég időt adott nekik, hogy átprogramozzák, és bejuttassák a Voyager-re a következő adással." "Átprogramozták, de mire?" "Hogy ellopja Seven of Nine nanoszondáit. ... Amennyit tudunk, lehet... Mostanra már boncolják..." "Mit akarhatnának a ferengik... Az asszimilációs technológiával?" kérdezi Troi rövid töprengés után. "A nanoszondák nem csak asszimilálásra valók. Újraéleszthetnek elhalt szöveteket, lelassíthatják az öregedési folyamatokat... Rengeteget érnének a ferengiknek." "Reg... Még ha át is programozták a ferengik a hologramodat, hogy lopjon nanoszondákat... Hogy tennék rájuk a kezüket? A Voyager harmincezer fényévre van..." "Arra a részére még nem jöttem rá." ingatja a fejét Barclay, "Talán felfedeztek egy... Féreglyukat, vagy egy szubtéri folyosót..." Deanna a labor középso része felé pillant, majd rosszálló arccal fordul újra Reg felé: "Említettél ebből bármit is Harkins parancsnoknak?" "Még nem. Nem tehetem. Ha nem állok elo kézzelfogható bizonyítékkal, azt fogja gondolni, fantáziálok. Úgyhogy... Egyelőre ezt magunk között kell tartanunk." Troi erre felsóhajt, majd bátorítón Barclay kezére teszi a sajátját.

"Ne csiklandozzon, hadnagy..." mondja nevetve a Barclay-hologram az egyik holodeckben, mikor némi villódzás után újra stabilizálódik. A helyiség másik felében Janeway és Torres a vezérlokonzol adatait nézegetik, B'Elanna pedig a hologram megjegyzésére így szól: "Sajnálom, Reg. Már majdnem végeztünk." Ekkor a Doktor jelenik meg nem messze tőlük, és Torres mellé lépve türelmetlenül kérdezi: "Találtak már valami problémát?" "Átnéztem a teljes mátrixát, tökéletesen működik." feleli B'Elanna, miközben Reg odamegy a Doktorhoz, és nagy szemeket meresztve rá, így szól: "Talán nem én vagyok, akinek ellenőrzésre volna szüksége..." A Doktor erre elhúzza a száját: "Felnott hologram vagyok már, beismerem, ha tévedtem. Sajnálom, hogy kételkedtem önben." "Ha valaki is bocsánatkérést várhat el, az ön. Tapintatosabbnak kellett volna lennem. Barátság?" nyújt kezét Reg, a Doktor mosolyogva csap bele: "Barátság." "Most, hogy ezen túl vagyunk, kapitány, mit szól, ne vigyük vissza a hajót a Földhöz?" biccent Barclay a kijárat felé, mire Janeway útnak indul, a hologram pedig a nyomába szegődik.

"Itt az ido." mondja a három ferengi egyike egy másiknak, "Indítsa a geodezikus impulzust." Az a társával együtt munkához lát, a harmadik ferengi pedig, valószínűleg Nunk, leül a helyiség közepén levo székbe.

A ferengi hajó orral a vörös óriás felé fordul, és egy keskeny sugárnyalábot indít útnak, ami egymás alatti határrétegeket kezd kialakítani, a jelenség egyre a csillag felé terjed tovább.

"Elárulná valaki, hogy az meg mi...?" mondja a Pathfinder-labor nagy monitorán a ferengi hajó ténykedését figyelő Paris admirális, mire Reg felkapja a fejét, majd úgy helyezkedik, hogy o is ráláthasson a monitorra. Miután egy pillanatig elképedve bámulta a képet, közelebb megy, majd egy konzolra részletes adatokat kér le. "Az egy geodezikus... Redo, admirális." állapítja meg elhulve, "Így fogják megszerezni a nanoszondákat."

"Kétmillió kilométer, és közeledünk, kapitány." jelenti Paris az itteni vörös óriás felé tart Voyager-en. "Álljunk egynegyed impulzusra." szól Janeway. "Híd az asztrometriának: indítsák be a javított pajzsrendszert." üzeni Chakotay.

"Igenis, parancsnok." nyugtázza az üzenetet Reg. A fokonzol ekkor jelezni kezd, mire Seven sietve lép oda, hogy utánanézzon a dolognak. "A redoben három olyan sugárzás is van, amivel nem számoltunk." állapítja meg, "A pajzsmódosítás nem elég." "A pajzsok úgy módosultak, hogy a védőoltásokkal együtt legyenek hatásosak. Rendben leszünk." nyugtatja meg a mellette megálló Barclay. "Ha a pajzs nem használ, az oltások lényegtelenek lesznek. ... Asztrometria hívja a hidat." "Mondja." jelentkezik Janeway, ám mielőtt Seven szólhatna, Reg kinyújtja felé a kezét, és holografikus ujjai mintha behatolnának a no fejébe. A jelek szerint a Barclay-program valamiféle kábító hatású módosítást tartalmaz, Seven ugyanis egy elfúló nyögés kíséretében összeesik. "Mi történt, Seven?" kérdezi Janeway. "Volt egy kis gond, kapitány." feleli a hologram Seven hangján, "De rendbe hoztam."

"A MIDAS-t használva becsatlakozom a ferengik szenzorrendszerébe..." magyarázza Reg Harkinsnak munka közben, "A redon át telemetriát kapnak..." "Ha jól értelmezem ezt, a Voyager egyenesen a redo felé tart." állapítja meg Harkins. "Janeway kapitány okosabb annál, mint hogy bevigye a hajóját egy ilyen veszélyes anomáliába." jegyzi meg Paris. "Ha a ferengik módosították a hologramomat... Akkor... Akkor talán elofordulhat, hogy sikerült neki átvenni a hajó irányítását." "Egy hologram... Az egész legénység ellen..." csóválja a fejét Harkins kétkedve. "Módot találhatott a legénység cselekvésképtelenné tételére, vagy a hajó rendszereinek irányítására. De akárhogy is... El kell érniünk, hogy a Carolina lezárja a redot." "A Carolina erre nincs felszerelve." mondja az admirális. "Akkor uralmukba kell keríteni a ferengi hajót, és onnan megtenni." szól Reg. "A Carolina még mindig fél fényévnnyire van. Nem érnek oda időben." csóválja a fejét Harkins. "Tudunk üzenetet küldeni? Figyelmeztetni a Voyager-t?" kérdezi Troi. "Egy geodezikus redon át nem." feleli Reg komoran.

"Saját csillaghajó... Multifázis-pajzsokkal... És..." mondja az egyik ferengi két társának a hajójuk vezérlojében, "Aranyba foglalt latinum burkolattal." "És még marad elég arra is, hogy vegyünk egy flottányi kaszinóhajót." ért egyet a társa. "Nekem jobb ötletem van." jelenti ki a harmadik, "Fülcimpa-nagyobbítás..." Ekkor a fokonzol jelezni kezd, mire a ferengik nyugtalanul hagyják abba a tervezgetést. "Valaki hív minket." állapítja meg a fokonzolnál álló. "Ki?" "Nem tudom megmondani. Túl eros a zavarás." "Válaszolj." szól Nunk, leülve a kapitányi székre, majd mikor megjelenik a kép a fomonitoron így szól: "A hologram az." "Azt mondta, képtelenség a redon át kommunikálni." "Úgy is hittem. Azt hiszem, jobb eredményt értem el a hologram átprogramozásával, mint gondoltam." A másik két ferenginek közben sikerül stabilizálnia a képet, így a Voyager gépházában, a keverokamra előtt álló Barclay szavai végre érthetővé válnak: "Le kell zárunk a geodezikus redot... Azonnal. Janeway kapitány rájött a tervünkre." "Ha ez igaz... Miért tart még mindig a redo felé?" "Azért, mert..."

Barclay itt kinéz bal felé, ahol azonban nem a Voyager legénységének valamelyik tagja, hanem Tori és Paris admirális állnak, "Módot talált a hajója megóvására!"

"Lehetetlen!" jelenti ki Nunk. "Nem ismeri Janewayt. Nagyon találékony, ha pajzsokról van szó. ... És most dühös! Azt mondta, bárki próbált is ártani a legénységének, meg fogja ölni. ...

Nyomatékosan javaslom, hogy szakítsák meg az akciót." "Mit csináljunk?" kérdezi az egyik ferengi, Nunk pedig rövid mérlegelés után így szól: "Gyorsítsunk görbültre...! Mielőtt még Janeway átér."

"Azt ne tegyék. A Voyager-nek borg interkvadráns görbületi hajtómuvei, és... Hirogen vadászszenzorjaik vannak. Meg viduii dögvész-torpedóik. ... Nem számít, hová mennek, a Voyager meg fogja találni magukat. Az egyetlen reményük... Hogy lezárják a redot." A ferengik ennek hallatán aggodalmas arccal néznek egymásra.

A ferengi hajó hamarosan újabb energianyalábot bocsát ki, ami elkezd visszafordítani a redoképződés folyamatát.

"Harkins hívja az egyes holodecket." üzeni a Pathfinder-laborban egyik konzoltól a másikig sietve dolgozó Harkins. "Mondja, Pete." jelentkezik Barclay. "Bevált, Reg. Elkezdtek lezárni a redot." Barclay megkönnyebbülve sóhajt fel, majd Deannára nézve így szól: "Számítógép, programot befejezni." A gépház-szimuláció szertefoszlik, Barclay pedig boldogan ölelkezik össze Troival, közben mintegy mellékesen kezét fogva Parissal is.

"Valami baj van, kapitány." mondja Kim, mikor a muveleti tiszt konzol figyelmeztető jelzéseket hallat. Janeway odasiet hozzá, és szinte ezzel egy időben hívás fut be a Barclay-hologramtól:

"Asztrometria a hídnak: miért állunk meg?" "A redo összeomlik, Reg. Nem értünk ide idejében." üzeni Janeway. "Még nem túl késő, ha átmoduláljuk a pajzsokat." "Értékelem az eltökéltségét, de nem kockáztathatjuk meg. Maga megtett mindet, amit tudott." A muveleti tiszt konzol újra jelezni kezd, mire Janeway kérden néz Kimre. "Valaki fedélzeti transzportálást kezdeményezett." jelenti Harry. "Ki?" "Seven és Reg. Egy mentoegységbe sugároztak." "Híd hívja Seven of Nine-t: mi történik?!"

A Voyager alsó részén, valamivel a hasi tuzív mögött, kinyílik az egyik mentoegység-indító fedele, és az elstartoló hatszögletes mentohajó a vörös óriás nem túl távoli pontján sárgás foltként izzó redo felé veszi az irányt.

"Az egységet kilőtték." jelenti Kim. "Vonósugarat neki." néz Janeway Tuvokra, aki bólint. A Voyager megvonaglik, a vulcani pedig megcsóválja a fejét: "A redo túl erős zavarokat okoz." "Harry, rájuk tud állni transzporterrel?" kérdezi Chakotay. Kim egyelőre nem válaszol, erosen összpontosít.

"Most meg mi van?!" kapja fel a fejét Nunk egy hangjelzésre. "Valami jön át a redon...!" "A Voyager...?!" kérdezi Nunk idegesen. "Nem, ahhoz túl kicsi." "Egy dögvész-torpedó...!" "Pajzsot fel!" vezényel Nunk, "Ütközésre felkészülni!" A ferengik ez utóbbit elég egyedi módon oldják meg, Nunk és az egyik társa ugyanis ezzel lebuknak a fokonzol alá, a harmadik ferengire bízva a parancsok teljesítését. A hajó pár pillanat múlva megrázkódik, mire a fedezéket keresett ferengik igyekeznek kézzel-lábbal védeni magukat. "Egy mentoegység az..." legyint a harmadik, mire a másik ketto elomeréskedik. "Talán a hologram... Elküldte nekünk a dolgozót..." reménykedik Nunk, "Nézd meg, mi van benne!" "Semmi. ... Se borg holttest... Se nanoszondák." "Se profit..." A három ferengi úgy megy össze, mint három, egyszerre kiszúrt léggömb.

"A kapitány naplója, kiegészítés. Seven of Nine felépült sérüléseiből, 'Reg'-et pedig kikapcsoltuk. Míg ki nem elemezzük a programját, az indítékai rejtélyesek maradnak."

Kim nekikeseredve üldögel az étkező egyik asztalánál, elotte egy finomnak látszó darab sütemény. Harry megbökdösi az enivalót a villájával, de az nem mutat különösebb reakciót az atrocitásra. "Kapcsolatfelvétel egy új életformával...?" kérdezi a B'Elanna társaságában az asztalhoz érkező Paris, miközben mindketten letelepsznek Kimmel szemben. "Anyá almás pitéje... Neelix arra gondolt, a hazai ízek talán kicsit felvidítanak." "És...?" érdeklődik Torres két falat között. "Még nem gyult össze elég bátorságom, hogy megkóstoljam..." sóhajt fel Harry grimaszolva, "Kiderítettétek, mi baja lett Regnek?" "Nos, Seven azt gondolja, a közelsége a redohöz tönkretette a mátrixát. De ha engem kérdezel, szerintem egy rekurzív hiba volt a logikai szubrutinjában." Kim bólint, majd végre elszánja magát, és a szájához emel egy első nekifutásra biztonságos méretű tuno falatkát a

pitébol. Óvatosan bekapja, forgatja egy darabig a szájában a falatot, majd vállat von: "Nem rossz. ... De San Franciscóban jobban ízlett volna." Torres ennek hallatán Tomra pillant, mintha valaminek a megtételére ösztökélné ezzel. Paris erre közelebb hajol Kimhez, és halkán így szól: "Ha ettől jobban érzed magad... Megosztok veled egy kis titkot. ... Ma reggel a hídon voltam, mikor üzenetet fogtunk egy iconiai tudóstól. Azt állítja, van egy transz-dimenzionális átjárója, ami a galaxisban bárhová el tud vinni minket." Harry halvány mosollyal csóválja meg a fejét: "Ennyire nem vagyok hiszékeny..." "Így van. Ott voltam." bizonygatja Torres is, "A kapitány nem akarja, hogy túlzottan bizakodjunk, de személy szerint én úgy gondolom, a hét végére otthon leszünk." Kim alaposan megnézi magának az egy párként még veszélyesebbnek tuno Parist és Torrest, majd a rend kedvéért megkérdi: "Komolyan beszéltek?" Paris nem bírja tovább, és felnevet, mire B'Elanna rásandít: "Igazad volt vele kapcsolatban." Kim erre bosszankodva csóválja meg a fejét.

"Számítógép, installálni a Barclay huszonegy-alfa biztonsági protokollt." mondja Reg a Pathfinder-labor holodeckjében, mire a mögötte álló hologramja egy pillanatra eltunik. "Installálás kész." jelenti a számítógép. Troi épp ekkor lép a holodeckbe, mire a hologram felé fordulva rádörren: "Azonosítsa magát!" Deanna majd szívbajt kap a rárontó szimulációtól. "Szá... Számítógép, Barclay-programot kikapcsolni!" mondja gyorsan Reg, majd mikor hasonmása eltunt, bocsánatkéren fordul a dermedten álló Troi felé: "Sajnálom. ... Épp... Épp új biztonsági intézkedéseket programoztam bele, hogy ne lehessen ellopni... Újra." "Úgy látom, jól összeszedted magad." lép közelebb Deanna, immár mosolyogva. "Azt hittem, mostanra már újra a tengerparton vagy..." "Will és én úgy döntöttünk, hogy a nyaralásunk maradékát Tiburonban töltjük. Azt szeretnénk tudni, szabad vagy-e ma vacsoraidoben." "Ah, én... Én nem akarnék harmadik hajtómugondola lenni..." szabadkozik Reg zavartan. "Az nem is sikerülne. Will elhozza az egyik barátját. A hölgy neve Maril... Imádni fogod." jelenti ki Deanna. "Tényleg szeretnék... De még mindig van... Több tucatnyi installálandó protokollom. Talán legközelebb." "Nézd, Reg... Tudom, hogy Leosa megbántott. De nem az a megoldás, ha elbújsz egy holodeckben. Ki kell járnod... Új emberekkel találkozni..." "Ez a Maril... Ugye nem egy dabo-lány lesz véletlenül...?" kérdezi Reg, mire Deanna felnevet: "Nem, tanárno. De igazi...! Ne aggódj, Reg... Tettünk óvintézkedéseket..." Troi ezzel belekarol Barclayba, aki végül mosolyogva hagyja magát a holodeck kijárata felé terelni.

152. Body and Soul - Közös élmény

A Delta Flyer egy nála valamivel nagyobb üstökös nyomában halad, kicsivel annak egyelőre még meglehetősen gyér csóváján kívül.

A fedélzeten, a pilótafülke mögötti munkatérben a Doktor épp egy mintát sugárzott át az üstökösmagból, majd megkezdéné annak vizsgálatát. Ám a Delta Flyer megvonaglik, mire a hologram bosszús arccal egyenesedik fel, majd aktiválja kommunikátorát: "Kim zászlós... Kérem, próbáljon nyugalomban tartani minket, ez az anyag rendkívül törekeny!"

"Sajnálom, Doki, én megteszek mindent..." szól hátra Kim a pilótaülésből.

"Talán ragaszkodnom kellett volna egy sokkal tapasztaltabb pilótához. Mint például Paris hadnagy..." mélázik a Doktor munka közben.

"Jelen pillanatban mindent megadnék, hogy helyet cserélhessek vele." morogja Kim, a muzeleti konzolnál ülo Sevenre sandítva, aki vidám mosollyal pillant rá. "Seven... Csatlakoznak hozzám, kérem?" hallatszik a hologram hangja az interkomból, mire a no felsóhajt, majd nyugtázva a hívást, útnak indul: "Megyek." "Nem tudom, kibírok-e még három napnyi üstökös-kergetést vele..." szól Kim Seven után, mire az megtorpanva így szól: "Talán könnyebben telne az idő, ha kikapcsolnánk a vokális processzorát." Kim ezen nevetgél egy darabig, Seven pedig folytatja útját a munkatér felé. "Gondoltam, ezt érdekesnek találná." fogadja a Doktor Seven, miközben épp egy mintát készít elő, és helyez egy vizsgálóberendezés tárgyasztalára. A Doktor ezután átlép egy másik pulthoz, és bekapcsolja annak monitorát, amin megjelenik a muszer által szolgáltatott kép. "Állati fázis előtti bio-anyag." állapítja meg Seven, minden különösebb lelkesedés nélkül. "Nézze meg..."

Alaposabban." szól a Doktor. Seven nézegeti még egy darabig a képet, majd kellenlenül felsóhajtva így szól: "Egy citoplazma-mátrixban levo fejletlen sejtmag." "És mélyen eltemetve ebben a sejtmagban... Primitív DNS-fonalak. Az élet kezdete, Seven...!" mondja a Doktor átszellemült arccal. Seven bámulja egy pillanatig, majd semleges hangon megkérdezi: "Mi a lényeg?" "Mikor ránézek erre, én nem pusztán egy sejtet látok... Hanem irodalom, és művészet lehetőségét, birodalmakat, és királyságokat!" "Talán hibásan működnek a vizuális szubrutinjai." véli Seven, mire a Doktor felsóhajt, visszalép a vizsgálómuszerhez, kiveszi belőle a mintát, és odamutatva azt Sevennek, így szól: "Egy napon... Ez a citoplazma-mátrix talán belezuhan egy távoli világ ostengerébe, ahol megindíthat egy evolúciós folyamatot. Eonok múltán... Egy magára emlékeztető lény emelkedhet fel, és a csillagokra nézve megkérdeheti: 'Ki vagyok én? Hogyan keletkeztem?' Ez a teremtes csodája, Seven. Nem izgatja mindez?" Seven arcán látszik, hogy azért teljesen nem hagyja hidegen a dolog, de korántsem annyira lelkes, mind a hologram. A Delta Flyer ekkor megint megrázkódik, mire a Doktor reflexből nyúl a kommunikátorához: "Kim zászlós, nem mondtam, hogy tartson minket stabilan?!"

"Támadás alatt állunk!" feleli Harry, miközben a Flyert egy nagyobb, nyúlánk, látványos kinézetu hajó tartja tüz alatt. Harry megcsóválja a fejét, majd aktiválja a kommunikációs rendszert: "Itt a Delta Flyer nevu Föderációs hajó. Békés küldetésen vagyunk, hagyjanak fel a támadással." "Maguk gyanúnk szerint egy fotonikus felkelot szállítanak lokirrim területen." érkezik a pattogós hangvételü válasz.

A munkatérben ennek hallatán a Doktor felkapja a fejét, és kérden Sevenre pillant. "Eresszék le a pajzsukat, és készüljenek a fedélzetre lépéshez."

"Fotonikus felkelo...?" kérdezi Kim, "Ha a hologramra utalnak, o az orvosunk." A lokirrim hajó a jelek szerint nincs különösebben meghatva, alaposan odapörköl a Delta Flyernek. "Seven, elvesztettük a fúvókákat!" kiabál hátra Kim.

"Megpróbálom újraindítani a vezetotekercseket." lát munkához a no.

"Voyager, itt a Flyer, jelentkezzen!" próbálkozik közben Kim, de a számítógép válasza nem túl biztató: "A szubtéri kommunikáció üzenen kívül."

A lokirrimék vonósugárra veszik a Delta Flyert.

"Vonósugár." üzeni Seven, mikor a hajó megrázkódik. "Modulálja át a pajzsunkat, attól talán kiszabadulunk." javasolja Kim. Seven megpróbálja, de a Flyer a következő pillanatban döccen egyet, és egy pukkanás-szerű robbanás következik be valahol hátul. "A pajzs leállt." állapítja meg a no. A lokirimek a vonósugár mellé bekapcsolnak még valamilyen fegyvert, egy sárga sugáryaláb csap le a Flyer tatrészére.

A Doktor ezzel egyidőben vibrálni kezd, majd idegesen néz Sevenre: "Mi történik...?!" "Valamilyen zavarómezőt használnak." állapítja meg Seven, "Visszabontja a mátrixát."

"Föderációs hajó, állítsa le a rendszereit, és készüljön a fotonikus átadására!" üzenik a lokirimek, mire Kim hátraszól: "Seven, behúznak minket. El kell rejtenie a Doktor programját."

"Csináljon valamit, kérem..." néz a Doktor könyörögve Sevenre, bár széthullóban lévő mátrixa miatt szavait inkább csak sejteni lehet.

A pilótafülkében négy, egyforma sötétkék egyenruhát viselő, fegyveres humanoid jelenik meg.

"Nem akarjuk bántani." mondja a behatoló különítmény egyetlen női tagja a feléjük forduló Kimnek, "A felkelőért jöttünk."

A behatolók pár másodperccel később már a munkarészben vannak, ahol csak Sevent találják. "Hol van a fotonikus?" kérdezi az elsőként belépő férfi. Seven kissé bizonytalannak tunik, és valahogy szokatlan hanghordozással válaszol: "Maguk... Visszabontották a mátrixát. Meggyilkolták."

"Seven...?" néz a nőre a menet végén érkező Kim. "Sajnálom. Nem volt elég időm." feleli Seven, közben visszatálva szokásos beszédmodorához. A nő közben elkezd átvizsgálni a laborasztalon lévő holmikat. "Biogén anyag." állapítja meg az egyik mintavevő hengerben lévő anyagot letapogatva, "Felhasználható vírusfegyverek készítésére." "Kobozza el." bólint a különítmény vezetője. "Az orvosunk arra használta ezeket a spórákat, hogy új gyógyszereket szintetizáljon belőlük, nem pedig fegyvert." jegyzi meg Seven. Az osztagvezető felfigyel a nő kezében lévő mobil emitterre, és elveszi tőle: "Ez mi?" "Az az... Én hordozható regenerációs egységem. Egyedülálló fiziológiával rendelkezem." jelenti ki Seven, miközben a férfi megvizsgálja az emittert, "Az az eszköz... Tartja karban a kibernetikus rendszereimet." "Analizáltassa." adja tovább az osztagvezető az emittert az egyik emberének. "Igen, uram." "Nincs más a fedélzeten." jelenti az osztag rövid felderítőútról visszatért női tagja. "Vigyék őket a fogdába. És biztosítsák a hajójukat a hangárban." mondja a vezér. "Megkapták, amit akartak. Engedjenek el!" csattan fel Kim. "Fotonikusok szállítása... És biogén fegyverek gyártása komoly buntett." mered rá az osztagvezető hatalma teljes tudatában, majd odabíccent az embereinek, hogy vezessék el Kimet és Sevent.

"Beszélni akarok a felettesével!" tiltakozik Kim, miközben az őket kísérő két nő egyike belökdösi egy cellába a lokirrim hajón, majd Sevent is beterelelik. Az orrök azonban egy szót sem szólnak, bekapcsolják a cella erotérkapuját, majd távoznak, mire Kim dühösen öklöz a falba a cella bejárata mellett. "Vigyázzon, zászlós, mert még eltöri egy kéztocsontját..." jegyzi meg Seven, ezúttal egyértelműen felismerhető stílusban. "Az lenne a legkisebb bajunk." morogja Kim, nem figyelve fel a Seven beszédmódjában beállt változásra. "A helyzetünk nem olyan kétségbeeső, mint amilyennek tunik." mondja a nő, kíváncsian kukucskálva ki a cellából a fogda központi helyiségébe. "Nem olyan kétségbeeső...?!" mered rá Kim, "Foglyok vagyunk egy idegen hajón... A Voyager-nek fogalma sincs arról, hogy eltűntünk... A Dokort meg visszabontották!" "A... Visszabontásomról... Szólok jelentéseket nagyban eltúlozták." jelenti ki erre Seven, aki most mintha a Dokort utánozná, és most már Harrynek is feltunik, hogy mintha a nő nem lenne egészen önmaga. Kim pár pillanatig hitetlenkedve bámul az önelégült mosollyal ácsorgó Sevenre, majd megkérdi: "Doki...?" "Kérem, pontosítsa az orvosi vészhelyzet mibenlétét." csicsergi Seven, azaz a Doktor, Kim felé fordulva, "Seven letöltötte a programot a kibernetikus mátrixába. ... Mindenképpen érdekes érzés..." A Doktor, miközben ezt mondja, végigsimítja bal kezét a jobbjaival, majd megtapogatja az arcát is. "És most maga irányítja Seven testét..." mondja Kim, megszemlélve a nőt. "Teljes mértékben... Úgy tunik." mondja a Doktor, gyorsan abbahagyva Seven testének tapintás útján történő alaposabb megismerését. "És Sevennel mi van? Jól van?" "Letapogattam, mielőtt az idegenek a fedélzetre

jöttek. Fiziológiailag remekül van. Ami a tudatát illeti... Azt feltételezem, háttérbe szorult, de... Nincs mód, hogy meggyozodjek errol, míg el nem hagyom a rendszereit, és nem végzek egy neurológiai vizsgálatot." "Akkor szükségünk lesz a mobil emitterre." mondja Kim, miközben a Doktor körülnéz a cellában. "Ez a kísérlet... Egy lenyugózó cikket fog eredményezni a Csillagflotta Orvosi Részlegének közlönyében." A Doktor közben kinyúl, és megérinti a cella eroterét, majd fájdalmas grimasszal rántja vissza a kezét: "Au...!" "Óvatosan. Ez nem a maga teste, ha még emlékszik..." jegyzi meg Kim. "Tudtam, hogy Seven érzékszervei pontosabbak, mint az átlagemberé, de..." mondja a Doktor, miközben grimaszolva szimatolni kezd, "De ezt nem gondoltam volna. Mi ez?!" "Mi?" néz körül Kim, aki közben letelepedett a cella közepén lévő ülkére. "Ez a szag..." mondja a Doktor, miközben szimatolva körüljárja a cellát. Kim is próbálkozik, majd megcsóválja a fejét: "Én nem érzek semmit." "Egy levegoben terjedő toxin is lehet. Gondolja, hogy megpróbálnak megmérgezni minket...?" kérdezi a Doktor idegesen, majd kicsivel később végre megtalálja a szagforrást. "Maga az..." mered Kimre undorral, mire Kim gyors légszennyezettség-ellenőrzést végez, majd így szól: "Zurös volt a nap... Biztos megizzadtam egy kicsit." "Kicsit...?" mered rá a Doktor, majd Seven csuklóját megszagolva, kissé affektálva folytatja: "Sevennek is zurös napja volt, és... O úgy illatozva van túl rajta, mint a közmondásos rózsaszál."

"A kapitány naplója, CsillagIdo 54238.3. Végeztünk a karbantartási munkálatokkal a maldoriai urállomáson, és úton vagyunk a találkozóra a Delta Flyerrel. Számításaink szerint 48 órán belül elérjük oket."

"Fejfájás... Láz... Légzési nehézségek..." sorolja a meditációs pózban a kabinjában reszketo Tuvokot vizsgáló Paris, "Reszketés... Valami vírusnak látszik." "Ez nem... Vírus..." mondja Tuvok akadozva. "Nem akarja elmondani, mi történik?" kérdezi Paris. "A Doktor adatbázisában... Találni fog egy gyógyszert... A théta tizenketto alfa jelzésű állományban. Kérem... Azonnal replikáljon belőle." "Tudja, hogy nem adhatok ki gyógyszert anélkül, hogy tudnám, mi ellen való." mondja Paris, leülve Tuvokkal szemközt. "Ha muszáj megtudnia... Egy neurokémiai kiegyensúlyozatlanságtól szenvedek." "Egy... Kiegyensúlyozatlanság..." néz Paris kérdőn a vulcanira. "Ez a népemnél veleszületett." Paris végre kapcsol, és nagy szemeket meresztve Tuvokra, így szól: "Csak nem arról a fajta kiegyensúlyozatlanságról van szó, ami hét évente áll be...?" Tuvok kelletlenül bólint, majd továbbra is erosen összpontosítva így szól: "A pon farr-om... A korai szakaszában van. A készítés még uralható..." "Maga mindig ámulatba tud ejteni, Tuvok. Egy ilyen előrehaladott korú férfi, és még mindig eluralja a párzási ösztön?" "A földiekével ellentétben... A vulcaniak libidója az idő múlásával növekszik." "Ah... Hát, gondolom kell valami kárpótlás azért a vulcani fegyelemért..." mondja erre Tom. "A Doktor előre gondolt a szükséghelyzetemre... És kifejlesztett egy kezelést. Meditációval együtt lehetővé fogja tenni számomra a tünetek fölötti uralmat." "Hát... Ha meg nem jön be, még mindig ott van a hideg szónikus zuhany." von vállat Paris, majd az orvosi felszerelést összepakolva a kijárat felé indul, "Szólok a kapitánynak, hogy pár napig nem lesz szolgálatban." "Tudni akarja majd... Miért." mondja Tuvok, mire Paris visszafordul az ajtóból: "Hát... A trikorderem szerint mindössze egy enyhébb tarkaleai influenzáról van szó." Tuvok ennek hallatán mintha megkönnyebbülten sóhajtana fel: "Köszönöm, hadnagy."

A lokirrim hajó cellájában raboskodó Kim és Seven, azaz a Doktor, úgy látszik, kaptak némi ellátmányt, ám a kerek élelmiszer-korong a jelek szerint nem különösebben ízlik Kimnek, az első falat után fanyalogva hagy fel a próbálkozással. A Doktor viszont minden jel szerint élvezzi az újabb testi élményt, és hangot is ad ennek: "Hmm... Nem is tudtam, hogy az evés ilyen... Érzéki dolog. Az ízek, az összetétel... Ahogy lecsúszik Seven nyelocsövében... Ez ízletes!" "Börtön-fejadag." morogja Kim, "Tán még az egyenruhámnak is jobb az íze." "Tudja, azon tudodóm... Miután visszatértünk a Voyager-re, ön és Seven talán segíthetnének nekem... Módosítani a fizikai paramétereimet." mondja a Doktor lelkesen. "Minek?" "Természetesen azért, hogy ehessenek, mint a legénység bármelyik másik tagja." "Csak egy apró probléma van. Nincs gyomra! Hova kerülne az étel?" mutat rá Kim a számos

probléma egyikére. "Azt hiszem, tudnánk készíteni egy holografikus gyomrot, ami tárolná az ennivalót a reciklálásig." "Eh... Talán valami hasznosabbal kellene foglalkoznunk. Mint például, hogy hogyan jussunk ki innen." füstölög Kim, majd visszaül Seven mellé. "Lazítson, zászlós. A hajóstársaink korábban sem hagytak még pácban. Biztos vagyok benne, hogy a kapitány tisztázni fogja ezt a kis... Félreértést. Addig pedig... Azt megeszi még...?" mutat a Doktor kérdőn Kim otthagyt ételére, mire Harry bosszús grimaszt vágva adja oda a tányért Sevennek. A következő pillanatban kikapcsol a cella erotérkapuja, és a Delta Flyer átvizsgálásakor is jelen lévő hangja szólal meg: "Maga... Velünk jön." A felszólítás Sevennek, azaz a Doktornak szól, mire Kim feláll: "Én vagyok a rangidos tiszt. Ha akarnak valamit, engem vigyenek." "Határozott utasítást kaptam." mondja a lokirrim no, mire a Doktor feláll, és odaszól Kimnek: "Ne aggódjon, zászlós. Tudok vigyázni magamra." Seven ezzel az érte a cellába belépett orrel a nyomában kimasírozik az elötérbe, közben egy pillanatra megállva a lokirrim no előtt: "Gratulálok a szakácsnak."

A Doktort a Delta Flyerre kísérik, ahol a lokirrimok vezetője a hajó rendszerein próbál eligazodni. "A fogoly, uram." mondja a Doktor kíséroeje, majd felettébe biccentésére távozik. "Impulzusfőzer-fegyverek... Duránium-erosítésu burkolat..." néz körül a férfi, "Ez a hajó kifinomultabb, mint a szokásos csempészjárművek." "Ah... Hányféleképpen akarja még elmondani velem...?" kérdezi Seven a Doktor csípos modorában, "Mi nem vagyunk csempészek, vagy terroristák. Felfedezők vagyunk! ... Vegyük fel a kapcsolatot a hajónkkal, a kapitányunk mindent el fog magyarázni." "Ha ártatlanok, akkor nem bánja, ha többet kell elmondania erről a hajóról." lép a lokirrim kapitány a Doktor mellé, mire az bosszúsán felsóhajt. "Például..." néz körül a lokirrim, majd rábök a munkatér egyik falába épített replikátorra, "Az a berendezés... Mit csinál?" "Az egy szabványos élelmiszer-replikátor." "Lehet vele biológiai fegyvereket készíteni?" "Hacsak Mr. Neelix boliai felfűjtját annak nem minősíti..." morogja Seven, majd keletlen arkifejezéssel a replikátor felé indul: "Hadd mutassam meg. ... Számítógép, egy szelet... New Yorki sajtortát." Az étel pár másodperc alatt materializálódik a nyílásban, amit Seven odaad a lokirrimnek: "Ez egy régi földi desszert." "Honnan tudjam, hogy nem akar megmérgezni?" méregeti a lokirrim a tortaszeletet, mire a Doktor égne emeli a tekintetét: "Ne már..." Ezzel kiveszi a lokirrim kezéből a tányért, felkapja az azon lévő villát, és bekap vele egy falatot az ételből, majd nem kevés döbbenettel vegyes élvezettel forgatja a szájában a falatot: "Hmm... Ó... Sosem gondoltam volna..." "Eloszor kóstolta...?" kérdezi a lokirrim meglepetten. "Természetesen nem...!" néz rá a Doktor, "Csak általában kerülöm az ilyen... Laktatók. ... Ügyelnem kell az alakomra." A lokirrim visszakérné a tányért, de a Doktor gyorsan így szól: "Ó, inkább... Replikálok magának egy másikat. Számítógép, még egy szelet sajtortát." Miután az étel elkészült, Seven kiveszi a tányért a replikátorból, majd végül mégis az általa megdézsmált adagot nyomja a meglepett lokirrim kezébe, aki, miután megkóstolta, majdnem ugyanazt mutatja be, mint a Doktor az imént. "Milyen ételeket tud még készíteni az a berendezés...?" kérdezi, mikor végre újra szóhoz tud jutni. A Doktor erre szélesen elmosolyodik, a helyzet jobban nem is alakulhatna a számára.

Valamivel, valószínűleg jóval később, a Delta Flyer munkatérének szinte minden vízszintes felületét félig-meddig kiürített tányérok és poharak borítják. Seven a falból kihúzott orvosi egységben fekszik, egy pohár pezsgóval a kezében, a lokirrim pedig mellette ül a földön, egy másik pohár itallal. A hangulat, valószínűleg nagyrészt az elfogyasztott pezsgónek köszönhetően, meglehetősen oldott, épp a Doktor beszél: "Míg a Kollektívával voltam... Ezernyi kultúrát asszimiláltunk a galaxis egyik felétől a másikig. A borg becsületére legyen mondva, utazgatni, azt szoktak...! ... Persze az életem... Addig meg sem kezdődött igazán, míg a Voyager-re nem kerültem. És nem találkoztam azzal a személlyel, aki... Megváltoztatta az életem. Az egyetlennel, aki igazán hitt bennem... Meglátta a valódi képességeimet..." "A kapitánya...!" mondja a lokirrim. "Az orvosunk." néz rá a Doktor, majd kikászálódva az orvosi egységből, folytatja: "Bizony... A fotonikusunk. Bár ismerhetné... Egy rendkívül jóképu, éles elméjű... Kimagasló személyiség. Ha ő és én nem lettünk volna kollégák... Most már sosem tudjuk meg, milyen magasságokba érhattünk volna..." "Remélem,

megérti... Nem tehettem mást..." mentegetozik a lokirrim. "Csak parancsot teljesítettem." legyint a Doktor grimaszolva, "Ezt hallottam már..." "Talán önként tehetnék valamit... Ahm... Beszélék a feletteseimmel, és... Belátásra kérem oket." "Ha... Életben maradok addig..." néz rá Seven gyászos arckifejezéssel. "Hogy érti...?" "A kibernetikus összetevőim máris depolarizálódnak. Kell a regn... Regenerációs egységem... Mint láthatja is, a motorikus funkcióim máris... Károsodtak." A lokirrim erre benyúl egyenruhájának kabátja alá, elhúzza a mobil emittert, és megszemlélve hangosan töprengeni kezd: "Hogyha... Én visszaadom ezt magának... Maga megtesz valamit nekem?" A Doktor erre biztató mosollyal bólint.

Kim nyugtalanul járkal fel-alá a cellában, míg odakintol meg nem hallja Seven hangját: "Olyan kedves volt öntől, hogy elkísért..." A mondat a Doktort a cellához visszakisérő ornek szolt, majd Seven, a jelek szerint még mindig az elfogyasztott ital hatása alatt állva bebotladozik a cellába, és kitörő örömmel üdvözlí Kimet: "Ah... De örülök, hogy látom, zászlós...!" "Maga részeg...?!" mered rá Kim hitetlenkedve. "Nem az én hibám. Seven különleges fiziológiája... Különleges. Nem reagál valami jól a syntheholra..." "Mi történt?" kérdezi Kim sürgetően. "Ranek kapitány és én együtt vacsoráztunk a Flyeren. Egy igazi úriember, ha jobban megismeri valaki..." feleli a Doktor, közben leborulva a cellában levo emeletes priccs felső fekhelyére. "Maga végigcsinált egy vacsorás randevút Seven testében...?!" "Ez nem randevú volt...!" tiltakozik a Doktor, otthagyva a priccsot, "Hanem egy taktikai manóver, hogy megnyerjem a... Fogva tartóink bizalmát. És... Bevált!" A Doktor ezzel diadalmasan mutatja fel a visszaszerzett mobil emittert. "Nem akarom megkérdezni, mit kellett azért csinálni, hogy ezt megkapja..." kapja ki a kezéből Kim a szerkezetet. "Semmi hölgyhöz méltatlant, biztosíthatom..." feleli a Doktor, ezzel lerogy az alsó priccsre, "Elvesztették az orvosukat egy közelmúltbeli csetepatében, én pedig felajánlottam, hogy helyettesítem." "Töltsük le a programját, mielőtt meggondolják magukat..." mondja Kim, ezzel felrángatja a priccsról Sevent, aki pedig jelenleg sokkal inkább aludni szeretne. Kim átereli a cellának abba a részébe, ahová nem lehet kívülről belátni, és odatartja neki az emittert. A Doktor megpróbálja becélózni azt Seven bal kezével, melynek kézfejében ott lapu a nanoszonda-injektor, ám bizonytalan kézmozgását látva Kim gyorsan elrántja a saját kezét: "Hé... Vigyázzon, hova céloz azokkal a csövecskékkel...!" "Jól van..." motyogja a Doktor. Kim végül Seven bal csuklóját megfogva segít neki célozni, így közös erőfeszítéssel sikerül visszajuttatniuk a Doktor programját a helyére. A hologram pár pillanattal később megjelenik, Seven pedig majdnem összeesik, Kimnek kell elkapnia: "Óvatosan... Hogy van?" "Rosszul..." zihálja a no. "A szervezete komoly sokkon ment keresztül." mondja a Doktor, mintha nem is ő okozta volna ennek jelentős részét, "Hadd magyarázzam el, mi történt." "Pontosan tudom, mi történt!" néz rá Seven dühösen, "Visszaélt a testemmel!" A hologram erre zavartan grimaszolni kezd, majd segélykérően pillant Kimre, végül így szól: "Orvos vagyok...!" A kijelentés kicsit hangosabbra sikerül a kelleténél, mire Kim, aggódón kukucskál ki a cellából, közben rápisszegve a hologramra. "Sosem élnek vissza a testével..." folytatja a Doktor halkabban, miközben Seven elbotorkál a priccsokhoz, "Néha egy pohár bor... Megoldja az emberek nyelvét." "Egy pohár..." morogja Seven, gyilkos pillantást vetve a hologramra, "Ez nem mentség a többi nyolcra." "Olyan sok lett volna...?" kérdezi a Doktor, kínjában nevetgélve. "Seven... Mindennek tudatában volt?" kérdezi Kim, a Doktor pedig a no metsző pillantását látva gyorsan elkomorodik. "Fájdalmasan..." mondja a no, vádlón meredve a hologramra. "Attól tartok, a kém funkciót nem írták bele a programomba. Kénytelen voltam... Rögtönözni." "Átrögtönözte magát egy egész sajtótörtán, valamint három adag k'tariai csokis puffancson. A következményektől meg nekem kell szenvednem..." "Bocsánatot kérek, ha túlságosan... Élveztem a helyzetet. Legközelebb óvatosabb leszek." "Nem lesz legközelebb." morogja Seven a fal felé fordulva. "Felfedeznek! Visszabontják a programomat!" mondja erre a Doktor idegesen, mire Kim rápisszeg, majd odamegy a nem minden ok nélkül duzzogó Sevenhez, és leguggolva mellette, megpróbálja jobb belátásra bírni: "Tudom, hogy ez nehéz magának... De el kell viselne, míg ki nem jutunk innen." "Mit javasol, azt hogy csináljuk...?" néz rá Seven. "Talán be tud csatlakozni a kommunikációs rendszerükbe." néz Kim a

Doktorra, "Eljuttatni egy üzenetet a Voyager-nek." "Idegen számítógépek visszafejtése nem tartozik épp az erösségeim közé." mutat rá a Doktor. "De nekem igen." fordul felé Seven, a jelek szerint beletörödvé az elkerülhetetlenbe, "Ha elég közel tudna menni, mikor épp kapcsolatba lépnek a rendszerükkel, képes lehetek megfigyelni a parancskódjaikat." Odakintrol ekkor hangok hallatszanak: "Mi a helyzet? ... A kapitány a gyengélkedobe kéreti a noi foglyot." A Doktor ijedten húzódik a fal mellé, Seven pedig fájdalmas sóhajjal így szól: "Neki kellene fognunk..." "Kim odakíséri a hologramhoz, aki odamutatja neki az emittert, és közben így szól: "Az életemet menti meg... Szeretném, ha tudná, milyen hálás vagyok." "Próbáljon emlékezni erre legközelebb, mikor megint túlzásba akarja vinni..." jegyzi meg Seven, majd megfogja a mobil emittert, csatlakoztatja hozzá az injektor hajlékony, többfunkciós fémcsápjait, és letölti magába a Doktor programját. Amint a letöltés befejeződött, Seven azonnal átváltozik a Doktorrá, és elégedett mosollyal rögzíti a mobil emittert bal ruháján.

"A fotonikus biológiai fegyver az agykérget támadja meg." magyarázza a lokirrim no a Doktornak a hajójuk gyengélkedojén, ahol több ágyon is betegek fekszenek, "A betegek napokon belül teljes idegrendszer-leállást szenvednek." "Nos, ha nem tudjuk megállítani a vírust, talán lelassíthatjuk a terjedését." töpreng a Doktor, "Szintetizálnunk kell egy neurális inhibitor." A lokirrim no erre átmegy a helyiség másik felébe, Seven pedig vele tartva megkérdi: "Megbocsásson, de... Maga nem a hajó taktikai tisztje?" "Taktikai tiszt, orvos, gépész... A fotonikusok miatt a legénységünknek majdnem egyharmadát elvesztettük." "Hát, az orvosi részlegben szemmel láthatóan kiismeri magát..." mondja a Doktor, "Talán pályát tévesztett..." "Tulajdonképpen Emmik mindig azt gondolta, tanár leszek. Kis professzornak hívtak." mondja a lokirrim no munka közben. "Emmik?" kérdezi a Doktor. "A fotonikus, aki segített felnevelni a bátyámat meg engem. Többet tudott a vágások és zúzódások kezeléséről, mint bármelyik szerves orvos, akivel valaha találkoztam." "Olyasvalakinek hangzik, akivel szívesen találkoztam volna." állapítja meg a Doktor, Seven széles mosolyával. "Talán..." néz rá a lokirrim, "Mielőtt csatlakozott a felkeléshez." "Miért tette?" "Minden nap felteszem magamnak ezt a kérdést. Sosem bántunk vele úgy, mint egy szolgálával. De így is ellenünk fordult." mondja a lokirrim no komoran. "Nem lehet, hogy úgy érezte... Igába kényszerítik..."? kérdezi a Doktor. "Nem látom, miért érezte volna. A saját életét élte, saját kedvteléseit voltak. A családjuk része volt. ... Legalábbis én azt gondoltam." A lokirrim ezzel odaad egy vékony fiolát Sevennek: "Vissza kellene mennünk a beteghez." "Egy napig is eltarthat megállapítani, hogy az inhibitor hatásos-e." szól a Doktor, miután beadta a szert az egyik áldozatnak. "Köszönöm." bólint a lokirrim. "Ne nekem köszönje, a hajónk orvosának. O tanított mindent, amit a gyógyászatról tudok. És ne felejtse... Fotonikus volt." A lokirrim Sevenre sandít, aki így folytatja: "Tulajdonképpen sok közös vonása volt önnel. O is olyan ezermester-féle volt. Szerintem remekül kijöttek volna egymással. Biztos vagyok benne... Hogy o megkedvelte volna önt." A lokirrim no nem válaszol, igyekszik beletemetkezni a kezében tartott szerkezet kijelzéseibe, de az utolsó mondatnál azért csak Sevenre sandít.

"A neuro-transzmitterei nem veszik fel a gyógyszert..." állapítja meg a vulcani kabinjában Tuvokot vizsgáló Paris. "Meg tudja növelni az adagokat?" "Anélkül nem, hogy ne károsítsam a neocortexét. A Doktor talán tudna erosebb gyógyszert szintetizálni, de..." "Kihozom a legjobbat a helyzetből, míg vissza nem tér." vág a szavába Tuvok, ezzel elviharzik, Paris pedig nagyot sóhajtván csukja össze orvosi trikorderét. Pár pillanatig elgondolkodva ácsorog, majd Tuvok után megy, aki közben megállt a kabin egyik ablakánál. "Van egy olyan kezelési terület, ami segíthet... A holodeck." mondja Tom. "Házas ember vagyok." "A holodeckrol van szó, Tuvok... Az nem számít." "Ezt mondja a feleségének..."? kérdezi Tuvok síri hangon, mire Paris grimaszolva válaszol: "Természetesen nem. A 'rabszolganok megmentése a tízes bolygóról' korszakom lezárult. Nézze... Vannak fényképei a feleségéről, igaz?" Tuvok erre bizonytalanul bólint. "Nos, a számítógép fel tudja használni őket, hogy készítsen egy másolatot. Az nem volna esküszegés, ha a felesége hologramjáról van szó..." érvel Paris. Tuvok lassan Paris felé fordul, a jelek szerint végül rááll a dologra.

"Mint ahogyan napjaink hajnalán volt... Mint ahogyan minden holnapunkban lesz..." mondja a gyertyákkal megvilágított barlangban a hosszú köpönyeget viselő Tuvok elé lépo, hasonló öltözetű holo-felesége, "Néked szentelem, férjem, mindazt, ami vagyok." A no ezzel elemeli jobb kezét, mutató és középső ujját kinyújtva. "T'Pel, hitvesem. Teled kapom mindazt, ami vagyok." szól Tuvok, hozzáértve jobb kezének mutató és középső ujját T'Pel ujjaihoz. "Miképp a kezdetkor volt... Úgy legyen most is." mondja a no. "Két test... Egy elme." szól Tuvok, majd férj, és virtuális feleség összehajolnak.

"Egy hajót észlelek." jelenti a hídon, a kormányospultnál ülő Paris, "Magas impulzussebességgel közeledik. ... Tűzet nyitnak." A Voyager-t megrázza az első találat, mire automatikusan életbe lép a vörös készség. "A pajzs kitart." jelenti Chakotay, Janeway pedig így szól: "Csatornát nyiss." A fomonitronon egy pillanatra egy lokirrim hajó látható, majd annak belseje, és egy lokirrim férfi, bizonyos a kapitány. "Itt Kathryn Janeway kapitány, a Voyager nevű Föderációs csillaghajóról. Békés küldetésben járunk." "Fotonikus tevékenységet észleltünk a hajójukon. Engedjék le a pajzsot, és készüljenek a fedélzetre lépéshez." mondja a lokirrim kapitány, ezzel bontja a kapcsolatot. "Fotonikus tevékenység...?" néz Janeway kérdésen Chakotayra. "Tuvok. A kettes holodeckben van..." mondja Paris. "Újra tüzelnek." jelenti Chakotay.

A lokirrimiek ezúttal a hologram-ellenes fegyvert vetik be, amitől Tuvok programja elkezd destabilizálódni.

"Valamiféle foton-diszruptor." állapítja meg Chakotay a fegyverről, "A kettes holodeckre irányozva." "Vegye célba a fegyverrendszerüket." szól oda Janeway a taktikai tisztnek, "És tüz." A Voyager egy rövid lövéssel elcsendesíti a lokirrimiek fegyverét.

"Hívnak." jelenti Chakotay, mire Janeway elégedetten bólint: "Képernyőre." "Engedjék le a pajzsukat, és készüljenek a vizsgálóosztagaink fogadására." szól az imént látott lokirrim férfi, mire Janeway feláll a kapitányi székből, és hűvösen így szól: "Nincs olyan helyzetben, hogy követelésekkel álljon elő. Miért nyitottak ránk tüzet?" "A hajójuk fotonikusokat szállít lokirrim területen." "Nem tudtuk, hogy ez tilos." mondja Janeway nagyokat pislogva, "Örömmel kikapcsoljuk a holodeckünket." A kapitány odaint Chakotaynak, aki intézkedik.

Mikor a szimuláció leáll, Tuvok bizonytalanul körülnéz, majd elszánt arccal indul útnak valahová.

"A szenzorjaiknak meg kell erősíteniük, hogy kikapcsolásra kerültek." mondja Janeway, egy csipetnyi gúnnyal a hangjában. "Még mindig alá kell vetniük magukat az ellenőrzésnek." makacskodik a lokirrim. "A szenzorjaiknak azt is észlelniük kell, hogy a fegyvereink tüzelésre készek." jegyzi meg erre Janeway, "Mindketten értelmes emberek vagyunk, kompromisszumot javaslok. ... A hajójuk átkísér bennünket a lokirrim területen, így rajtunk tarthatják a szemüket, hogy biztosítsák, nem kapcsoljuk vissza a holodeckjeinket. A másik lehetőség: megsemmisítjük a hajójukat." A lokirrim kapitány kinéz valahová oldalra, majd kellenetlenül így szól: "Az... Ajánlatuk... Elfogadható." Miután a kapcsolat megszakadt, Janeway visszaül a székébe, és így szól: "A diplomácia néha megkövetel egy kis kardcsörgetést. ... Kezdjék meg a távolsági letapogatást."

"Most is magam előtt látom őket." mondja a lokirrim navigátor Sevennek, még mindig a gyengélkedőben, "Az apám az aeroponikus kertjében van, és a cona-szoloit metszegeti... Az anyám a kedvenc székében olvas. Abban a házban soha semmi nem változik." A no eközben egy készlettartó polctól átsiet az egyik beteghez, Seven pedig követi. "Megnyugtató lehet, ha van egy ilyen hely, ahová visszatérhet az ember." jegyzi meg a Doktor. "Sosem voltam még távol ilyen hosszán." mondja a lokirrim, majd a beteget megvizsgálva elismerően néz Sevenre: "Az állapotának javulása figyelemre méltó! Szeretném, ha tudná, mindenről be fogok számolni a feletteseimnek, amit értünk tett." "Elobb Ranek, most ön..." húzza ki magát Seven büszkén, hamisítatlan Doktor-gesztussal, "Talán én leszek az első hadifogoly, akit a fogva tartói kitüntetnek." A lokirrim mosolyogva veszi szemügyre Seven, majd így szól: "Ismerek valakit, aki igazán évezné az önrel való találkozást." Kicsoda?" "A bátyám... Lohden." Seven arcáról ennek hallatán lehervad a mosoly, és a Doktor grimaszolva megkérdi: "A bátyja...?" "Kedvelné őt. Ambiciózus, tehetséges, és kedvelné az ön

humorát." "Úgy látszik, ez... A legvonzóbb adottságom..." füstölög a Doktor, elfordulva a lokirrimtól. "Seven of Nine... Kérem, jelentkezzen a hídon." szólal meg ekkor Ranek hangja az interkomból, mire a Doktor egy kényszeredett mosoly kíséretében gyorsan odabiccent a navigátornak, majd elsiet.

Ranek némiképp idegesen igazgatja frizuráját, a híd egyik tükörfényes monitorát használva tükörként. Zavartalanul teheti, a hídon rajta kívül nincs senki, egészen addig, míg Seven meg nem érkezik egy or kíséretében. "Hadd találgassak..." mondja a körülnéző Doktor, "A legénysége úgy döntött, elhagyja a hajót." "Köszönetet akartam mondani." indul meg Ranek Seven felé, "Nagyszerű volt az elmúlt este." "A kapitány egy intéssel elküldi az ajtóban várakozó ort, így kettesben maradnak a félhomályos hídon. "Nem gyakran... Kényeztetem magam annyira." mondja a Doktor, próbálva udvarias, de visszautasító hangnemet megütni. "Számomra is rég volt már. ... Eszembe jutott, hogy érdeklik a csillagászati események, így iránymódosítást kértem..." mondja Ranek, miközben a híd elülso része felé vezeti Sevent, "Hogy mutassak valamit." A kapitány ezzel munkához lát az egyik konzolnál, mire a Doktor, aki egy lépéssel mögötte áll, kicsit előre hajol, hogy Seven alaposan megfigyelhesse Ranek ténykedését. A fomonitoron egy kék-fehér-vörös színekben pompázó jelenség válik láthatóvá, mire Seven izgatottan lép előre: "Mi ez?" "Egy csillagásznak egyszerűen csak egy pulzár-halmaz... De a költőink az Álmodók Ablakának nevezik. Beutazhatja a kvadránst egyik csücskétől a másikig, de nem láthat semmi ehhez foghatót." "Szép!" Ranek megint állít valamit az iménti pulton, mire a híd világítása szinte teljesen kihuny, és a halk zajok is megszűnnek, amiket eddig hallani lehetett, helyettük halk, dallamos bűgös és zümmögés hallatszik. "Ez a pulzárok EM-mezeje, ahogy rezgésre készíti a hajótestet." mondja Ranek büszkén, Seven mellé lépve. "Ah..." pillant rá a Doktor. "Valaha úgy hittem, ez a leggyönyörűbb látvány az egész szektorban. ... De most már belátom, tévedtem." "Hmm..." bólint oda a Doktor Raneknek, kissé feszültté válva. "Ah, majdnem elfelejtettem..." kap észbe Ranek, ezzel lehajol valamiért, és két karcsú pohárral egyenesedik fel. "Ó... Megígértem egy barátomnak, hogy csínján bánok a synthehollal." mondja a Doktor, mire Ranek zavartan nézegeti a poharakat. "Hallja ezt...?" kérdezi a Doktor, mikor a pulzárok keltette hangok megváltoznak, "Megegyezik a nyolc kamrájú k'tariai szív által keltett ritmussal!" Ranek ekkorra megszabadul a poharaktól, és szorosan Seven mellé húzódik, mire a Doktor összevont szemöldökkel néz rá. "Valami baj van?" kérdezi a lokirrim, mire a Doktor elovarázsolja orvosi trikotját, és megvizsgálva Raneket, sorolni kezdi: "Rendszertelen szívverés, légzés-elégtelenség... Talán a pulzárok sugárzására ad ilyen reakciót. Le kellene mennünk az orvosi részlegbe." "Nem, nem megyek az orvosi részlegbe." csóválja a fejét Ranek. "Maguk csillaghajókapitányok mind egyformák..." füstölög a Doktor, "Szembenéznek egy fézerlöveg torkolatával, de egy egyszerű orvosi vizsgálat a torkukon akad." "Nincs szükségem orvosi vizsgálatra ahhoz, hogy tudjam, mitől szenvedek." mondja Ranek, majd előre hajolva megcsókolja Sevent. A Doktor annyira megdöbben, hogy egy pillanatig reagálni sem tud, majd egy elfúló nyögéssel eltaszítja magát a lokirrimet, és dühösen hőköl hátra, majd a kijárat felé indul. Ranek gyorsan elállja az útját, és mentegetőzni kezd: "Sajnálom, azt gondoltam..." "Tévedett!" "Nem akartam megsérteni. Csak arról van szó, hogy nem találkoztam még olyan novel, mint ön." "Ez azért van, mert nincsenek olyan nok, mint én!" jelenti ki a Doktor, ezzel dühösen elviharzik.

A Sevent a gyengélkedőbe kísérel or szinte ijedten torpan meg, ahogy a felindult Seven az ajtóhoz érve odaint neki, hogy hagyja békén, és egy pillanattal később már nyomát sem látni. "Valami baj van?" kérdezi a még mindig itt dolgozó taktikai tiszt. "Ranek a hídra hívott, egy kis csillagbámulás ürügyén..." tájékoztat a Doktor, "De valójában csak a számat akarta nyelvtartónak használni!" "Ezt meglepetéssel hallom..." "Ez teljességgel elfogadhatatlan volt! Ilyen viselkedésért egy Csillagflotta-kapitány átírányítanak egy hulladékotróra!" "Nem védem azért, amit tett..." próbálja lehúzni Sevent a lokirrim, "De meg kell értenie... Hosszú ideje vagyunk már idekint. Az embernek... Nehéz eltitkolnia az érzéseit, különösen, ha olyasvalakihez van közel az ember, akihez vonzódik." A Doktor erre döbbenten mered a nore: "Maga... Érez valamit iránta...?!" A taktikai tiszt zavartan süti le a szemét, a Doktor pedig, miután összeszedte magát, a korábbi lendülettel folytatja: "Ismerem én

az olyanokat, mint Ranek. Higgye el nekem, nem akar maga közelebbi ismeretséget kötni vele. ... Önnök olyasvalaki kell, aki értékelni tudja sokirányú tehetségét. Valaki..." A Doktor itt zavartan elhallgat, majd a hangját megtalálva folytatja: "Túlradó intelligenciával, és szenvedéllyel. Valaki, aki képes..." Seven eddig hevesen gesztikulálva járkált egy készletpolc körül, idonként le-levéve róla valamit, ám mikor újra felnyúlna egy magasabban levo holmiért, feljajdul, és összegörnyed. A lokirrim no odalép hozzá, és gyorsan megvizsgálja: "Úgy látszik, görcsöt kapott a trapézizma..." "Nem is gondoltam, hogy ez ilyen... Kibírhatatlan lehet...!" nyögi a Doktor, miközben a taktikai tiszt egy szabad vizsgálóasztalhoz kíséri: "Ez van, ha ilyen sokat dolgozik az ember pihenés nélkül. ... A legutóbbi orvosunk mutatott egy módszert, ami talán segít. Ki... Kipróbálhatom, ha gondolja." "Kérem... Akármit..." mondja a fájdalmasan jajgató Doktor, mire a taktikai tiszt masszírozni kezdi a váll-, és nyakizmait. "Ah... Ez... Csodás érzés..." mondja a Doktor, majd egy pillanatra belefeledkezik a közben eléje lépve a masszírozást folytató no látványába. Aztán, mikor eszébe jut, hogy Seven mostanra valószínűleg már tombolhat odabent a dühtől, sietve kisiklik a no kezei közül. "Fájdalmat okoztam...?" kérdezi az aggodalmasan. "Nem, nem, nem, nem, nem..." mondja a Doktor, közben megkerülve a vizsgálóasztalt, hogy legyen valami szilárd távolságtartó közte, és az egyébként meglehetősen vonzó no között. "Akkor mi a baj?" A Doktor felsóhajt, majd így szól: "Van valami, amit... Nem tud rólam. Valami, amit... El kell mondanom." "Semmi baj. Tudom." mondja a taktikai tiszt, mire a Doktor összevont szemöldökkel mered rá: "Tudja...? Hogyhogy?" "A kibernetikus implantjai... A hordozható regenerátora..." "Nem fogja elmondani senkinek, ugye...?" kérdezi a Doktor idegesen, attól tartva, hogy a no tudja, egy 'fotonikus' irányítja Seven testét. "A legénységnek nem szólnék egy szót sem... De Ranek tudja." "Tudja...?!" "Persze. Nyilvánvaló volt abban a pillanatban, hogy letapogattuk." "Nem... Tudom elhinni, hogy nem szóltak egy szót sem..." mondja a Doktor zavartan. "Nem lett volna illendo. Ön részben borg... Nincs ezen mit szégyellni." A Doktor szemmel láthatóan megkönnyebbül, mikor megéri, mire célzott a no. "Biztonsági részleg hívja az orvosi részleget." hallatszik ekkor egy noi hang az interkomból, mire a lokirrim jelentkezik: "Itt Jaryn hadnagy." "A fogoly beteg. A hajózőtársa orvosi segítségét kéri." A Doktor felvillant egy gyors mosolyt Jaryn felé, majd elsiet. "Zászlós...?" mondja a cellába besieto Doktor aggodalmasan, mire az összegörnyedve a padlón nyögdecsele Kim feléje fordul. Mikor a cellát lezáró or eltunik a környékről, és a Doktor már nyitott trikorderrel térdel Harry mellett, az a nyöszörgést folytatva megkérdi: "Hol az ördögben volt...?!" A Doktor erre bosszús sóhajjal ereszti le a trikordert. "Görcsöt kellett színlelnem, hogy az or végre idehívja." mondja Kim. "Nyugodjon meg. Seven és én haladunk." mondja Seven felállva, majd átsiet a cella félreeso sarkába, és letölti a Dokort a mobil emitterbe, aki megjelenés után megkönnyebbülten sóhajt fel. "Sikerült megnézni a számítógépüket?" kérdezi Kim az újra önmagává váló Seventől. "Addig a rövidke pillanatig, míg a Doktor épp nem élvezkedett..." morogja a no. "Szerintem kimondott visszafogottságot tanúsítottam, a körülményekhez képest..." méltatlankodik a hologram. "Megcsókolni Raneket a hídon... Magának ez az elképzelése a visszafogottságról...?!" mered rá Seven. "Megcsókolta...?" kérdezi a még mindig a földön ülo Kim. "Nem, mintha magára tartozna, de ha mindenáron tudni akarja... Ranek csókol meg engem." pontosít a Doktor. "És a masszázs, amit Jaryn hadnagytól kapott?" kérdezi Seven dühösen. "Az teljességgel orvosi célzatú volt!" "Szexuálisan izgatott lett az én testemben!" mondja Seven, mire a Doktor a szemét forgatva töpreng valami válaszon, majd visszavág: "Mióta bun érezni ezt-azt? De hát maga volna az utolsó, aki ezt megértene...!" "Ezzel mit akar mondani?" kérdezi Seven fagyosan. "Az egész világ tele van tapasztalni valóval, és érzésekkel, de maga következetesen megtagadja mindezt magától! Ahelyett, hogy kaviárt replikálna, maga a az alfa-13-as étrend-kiegészítot választja." "A kaviár élvezet." mondja Seven huvösen. "Az élvezetek miatt érdemes élni az életet!" tör ki a Doktor, mire Kim rápisszeg. "Ez a pár nap megvilágosító volt." mondja a Doktor halkabban, közelebb lépve Sevenhez. "Érezni, ahogy a tüdejét megtölti a levego, ahogy az adrenalin száguld a vérében. ... Míg el nem töltöttem egy napot a maga borében, nem tudtam, mi hiányzik." "Talán jobban járt volna, ha nem is tudja meg." mondja Seven ridegen. "Meglehetos egy pár vagyunk mi..." húzza el a száját a Doktor,

elfordulva a notol, "Én, csapdába esve a fotonok és eroterek korlátai között... Maga meg egy dolgozó hatékonyság-mániájában. Kiváló hologram válna magából." "Jól van." pattan fel Kim, "Figyeljenek... Vitatkozhatnak, amennyit akarnak, miután visszajutottunk a Voyager-re. De ez nem fog megtörténni, hacsak elő nem állunk egy tervvel. ... Megtudott bármit a kommunikációs rendszerükről?" fordul Kim Sevenhez. "Csak a hídról lehet hozzáférni. De láttam, mikor Ranek bevitte a parancskódjait." "Ha el tudjuk juttatni azokat a kódokat a Voyager-re, talán képesek lehetnek kikapcsolni a pajzsukat, és kisugározni minket." "És hogy fogjuk ezt megtenni...?" kérdezi a Doktor bosszús sóhajjal. "A szubtéri adóvevo a Flyeren...!" néz Seven Kimre. "Fel tud jutni a fedélzetre?" kérdi az. "Erosen orzik." "Én fel tudom juttatni magunkat..." bólogat a Doktor eltunodve, majd különös mosoly jelenik meg az arcán.

"Kapitány..." mondja Raneknek a lokirrim hajó hídjára besiető Seven, "Beszélhetek önnel... Négyszemközt?" A férfi hirtelenjében nem is tudja, mit mondjon, csak bámul maga elé zavartan. "Bocsánatkéréssel tartozom önnek." mondja Seven Raneknek a Delta Flyer munkaterében. "Nos, én voltam az, aki helytelenül viselkedett..." "Ah, egy csók azért még nem hadbíróságért kiáltó bun." legyint Seven, illetve valószínűleg az öt ismét irányítása alá vett Doktor, "Csak arról van szó, hogy... Meglepett vele." "Nem fogom még egyszer elkövetni ezt a hibát." ígéri Ranek. "Nos, talán... Újra kéne kezdenünk." "Mire gondol?" "Nos, kezdenénk egy pohárköszöntővel..." "Azt hittem, a synthe..." "Ah, tehetek kivételt." vág Ranek szavába a Doktor, "Különleges alkalmakkor. ... Számítógép, pezsgő. Két pohárral." Miután az italok elkészültek, a Doktor az egyik poharat átnyújtja Raneknek, majd saját poharát megemelve így szól: "Az új... Kezdetekre." "Talán mégis van remény a számunkra." mondja erre a lokirrim, majd mindketten isznak egy keveset. "Mint arra nemrégiben jöttem rá... Minden lehetséges..." mondja Seven zavartan, majd leteszi a poharát, nagyot sóhajt, és így szól: "Számítógép, világítást letompítani. ... VOH gamma kettes zenei állományt elindítani." A Flyer munkaterét egy keringő dallamai töltik be, a Doktor pedig kibontja Seven haját, majd kissé gépies mozdulatokkal Ranek elé lép, a férfi bal kezét a saját jobb vállára igazítja, baljával megfogja a lokirrim jobbját, és vezetni kezdi a kissé szukös alkalmi táncparketten. "Hm, ez... Érdekes." mondja Ranek. "Keringőnek hívják. Még valami, amit az orvosunktól tanultam." mondja a Doktor. "Ranek kapitány, kérem, jöjjön a hídra." hangzik fel ekkor egy bejelentés, mire a lokirrim megtorpan: "Mi az?" "Kódolt adást fogtunk." "Ah... Mindjárt ott vagyok." mondja a férfi, lemondó pillantást vetve Sevenre. A Doktor azonban nem hagyja ilyen könnyen elmenni, mivel Seven még fogja a távozni készülő férfi kezét, visszahúzza magához: "Csak nem menni készül...?" "Visszajövök, amint tudok..." "Szerintem pedig maradnia kellene..." mondja a Doktor, ezzel tánc közben egy széles karmozdulattal Ranek nyakába dőf egy injekciós egységet. A lokirrim pár pillanat alatt elernyed, a Doktor pedig az öntudatlan férfi hátát megveregetve diadalmas mosollyal így szól: "Hmm... Sose akarj nagyon összejönni egy hologrammal."

"Még mindig nincs nyoma a Flyer görbületi mintájának." mondja Tuvok kissé érdes hangon a taktikai konzol túloldalán álló Janewaynek, aki erre félig megkerüli a konzolt, majd így szól: "Értékelem a kötelességtudatát, Tuvok... De kezelni tudjuk a helyzetet ön nélkül is." "A jelen körülmények között... A szolgálati helyem elhagyása kötelességmulasztás volna. A betegségem még mindig korai stádiumban van. Úrrá tudok lenni rajta." "Ha jól emlékszem..." sétál be Janeway a vulcani mellé, "Mikor legutóbb ledöntötte a lábáról a tarkaleai influenza... Az hét évvel ezelőtt volt. ... Amint ennek vége lesz, a holodeck a rendelkezésére áll." Ekkor Neelix érkezik a hídra, egy lefedett tállal a kezében, és Tuvokhoz lépve dorgálni kezdi: "Szóval itt van, parancsnok...! A maga állapotában az embernek ágyban volna a helye. ... Ez itt a nagyanyám receptje, ami még a legmakacsabb influenzát is meggyógyítja." Neelix ezzel leveszi a fedőt a tálról, és Tuvok orra alá dugja: "Érzi ezt?" "Nem érzek semmit." feleli a vulcani. "Pontosan. Épp úgy készítettem el, ahogy ön szereti. Se gyógyfu, se semmiféle fuszert. Gyakorlatilag íztelen." A taktikai konzol jelezni kezd, így Tuvok inkább arra kezd összpontosítani: "Üzenetet fogunk. A Delta Flyer az." "Képernyőre." rendelkezik Janeway, megindulva a széke felé, "Seven, örülök, hogy látom." "Attól tartok, nincs

időnk udvariaskodni, kapitány. Fogva tartanak minket egy lokirrim járórhajón. Elküldöm a pontos helyzetüket, meg a pajzsaik kikapcsolásához szükséges parancskódokat." "A doktor és Harry jól vannak?" "Kim zászlós a szokásos önmaga, ami pedig engem illet, már alig várok egy eseménytelen napot a gyengélkedőn." A kormányospultnál ülo Paris erre meglepetten kapja fel a fejét, Janeway pedig kérdőn fordul Chakotay felé, majd újra vissza a fomonitor irányába: "Doktor...?" "Ez egy hosszú történet, kapitány. Delta Flyer kilép." mondja a Seven testét használó Doktor, ezzel bontja a kapcsolatot. "Talán nagyobb bajban vannak, mint gondoltuk." jegyzi meg Chakotay. "Álljunk irányba." szól oda Janeway Parisnak, mire az így szól: "A kíséronk nem fog örömmel venni egy kerület." "Hogy állnak a fegyvereik?" néz Janeway Tuvokra. "Megjavították az elűlso fészereiket." érkezik a válasz, mire a kapitány töpreng egy keveset, majd így szól: "Célozza az energiamátrixukat. Talán csak egy lövésünk lesz, úgyhogy ne hibázza el." "Kész." jelenti Tuvok, miután Janeway leült a székébe. "Csinálja."

A Voyager egy hosszabb lövést enged el a lokirrim hajó irányába, aminek fedélzetén robbanás következik be, majd a hajó elsötétülve sodródni kezd.

"Telitalálat." jelenti Tuvok. "Tunjunk innen, teljes görbület." szól Janeway.

"Mi történt vele...?" kérdezi a lokirrim hajó gyengélkedőjébe besiető Jaryn aggódalmasan, mire az egyik vizsgálóasztalon fekvő Ranek mellett álló Seven felnéz rá: "A jelek szerint Ranek kapitány még nálam is rosszabbul bírja a syntheholt." "Ez nem vall Ranekre..." jegyzi meg Jaryn. "Ez olyasvalami, amit talán nem osztana meg a legénységével. Maradjon inkább magunk között." Jaryn erre felkap egy fecskendőt a közelben álló asztalról, és állítgatni kezd. "Mit csinál...?" kérdezi a Doktor idegesen. "Felébreszttem." érkezik a válasz, és Jaryn már be is adja a szert Raneknek, aki másodperceken belül magához tér, és Sevent meglátva így szól: "Vigyék a fogdába... És különítsék el a másik fogolytól." A közelben álló két or azonnal lefogja Sevent, miközben Jaryn megvizsgálja Raneket, és közli az eredményt: "Nyugtató nyomait észlelem a vérében." "Ranek bólint, majd az asztalról leszállva vádlón mered Sevenre: "Mi volt a terve? Támogatni a felkelőket?" "Nem volt terv..." morogja a Doktor. "Megbízunk magában." méltatlankodik Jaryn. "Még mindig fogoly vagyok a maguk hajóján. És a barátságunk ellenére első kötelességem, hogy megszökjem."

"Kedvezo elbírálást akartunk javasolni..." mondja Jaryn. "Ha valóban tudták volna, ki vagyok, kétkem, hogy tényleg próbálnának segíteni." morogja a Doktor. "Idegen hajó közeledik." hallatszik ekkor az interkomból, mire Ranek bosszús pillantást vet Sevenre: "Ott akarom tudni, ahol láthatom." A kapitány és Jaryn távoznak, az örök pedig utánuk kísérik Sevent.

"Felvonják a pajzsokat." jelenti Tuvok, mikor a Voyager beáll a lokirrim hajó mögé. "Készítse azokat a parancskódokat." néz Janeway Chakotayra, majd felállva a székebol, hozzáteszi: "Csatornát nyiss. ... Itt Kathryn Janeway kapitány. Nem akarunk harcolni. Adják vissza az embereimet, és már megyünk is." "Az embereit egy fotonikus lázadó, és biogén anyagok szállítása közben értük tetten." mondja a fomonitoron látható Ranek. "Nem akarjuk működésképtelenné tenni a hajójukat. De megteesszük, ha muszáj." mondja Janeway fenyegetően, majd odabiccent Chakotaynak, aki munkához lát.

"Elveszítjük a hasi pajzshálózatot." jelenti Jaryn a lokirrim hajó hídján. "Kiegyenlíteni." szól Ranek.

"Próbálok. ... Behatoltak a pajzsrendszerbe. A maga parancs-meghatalmazásait használják!" Ranek erre dühösen fordul a híd oldalán álló Seven felé, mire a Doktor egy gúnyos mosollyal válaszol.

"Energiaát irányítanak át. ... Közvetlenül összekötik a pajzsot a görbületi mátrixal." állapítja meg Chakotay. "Ha ránk lonek, reaktor-átszakadást indítanak be. Megölik azokat az embereket, akiknek a megmentésére jöttek." "Adás vége." mondja erre Janeway fagyos arccal, majd miután a kapcsolat megszakadt, így szól: "Vonósugarat!"

"Teljes erovel hátra. Célozza az emittereiket!" szól Ranek.

A lokirrim hajónak sikerül kiiktatnia a Voyager vonósugár-emitterét, és hátrálni kezd.

"Elszabadultak." jelenti Tuvok. "Chakotay, tud kommunikációs jelet küldeni egyenesen Seven kérgi csomópontjába?" kérdezi Janeway, mire a parancsnok megpróbálkozik a dologgal.

"Doktor, ha hall engem... Szükségünk van a segítségére." hallatszik Janeway hangja Seven fejében, "Próbálja kiiktatni a pajzsait." A Doktor erre leveszi karjáról a mobil emittert, visszatölti bele a programját, majd a hirtelen két személyessé változott csapat akcióba lendül. Seven leüti, és lefegyverzi a mellette álló ort, mielőtt az mozdulhatna, majd a fegyvert Ranekre szegezi. "Ez egy fotonikus." állapítja meg közben Jaryn. "Fedezzen." mondja Seven a Doktornak, aki átveszi a fegyvert, és továbbra is Ranekre célozva vele, így szól: "Maradjanak ott! Nem félek használni ezt!" Seven a legközelebbi konzolhoz lép, és munkához lát, ám a Doktor jobbán mozgolódás kezdődik: a leütött or próbál felékelni. A hologram odafordul a fegyverrel, mire Ranek egy lépéssel mellette terem, kicsavarja a kezéből a fegyvert, és a konzolba lo Seven feje mellett: "Lépjen odébb!" "Destabilizálta a pajzshálózatot. Leáll." jelenti Jaryn, miközben Seven engedelmesen odébb lép a konzoltól. "Figyeljen rájuk." adja át Ranek a fegyvert Jarynnak, ezzel megpróbálja helyrehozni a Seven által okozott kárt. "Ha újra akarja indítani a hálózatot, túl fog terhelodni." mondja erre Seven, "Mind meghalhatunk." A lokirrim Sevenre pillant, de folytatja a munkát. "Ranek, ne tegye!" szól rá a Doktor. A konzol pár pillanat múlva felrobban, és hanyatt löki Raneket a híd közepére. A Doktor odasiet hozzá, mire Jaryn célba fesi a fegyverrel: "Vissza!" "Orvos vagyok. Hadd segítsek." néz fel rá a hologram.

"A pajzsaik lent vannak, ráfogás rendben." jelenti Tuvok. "Felderítok, transzportálásra készülj!" üzeni Janeway.

"Sebesültjeink vannak, kapitány, még nem távozhatok." üzeni a Doktor, miközben Jaryn leguggol mellé. "Azonnali mutét nélkül meg fog halni." néz rá a Doktor, "Tudom, ezt nehéz lesz elfogadni... De én vagyok az a személy, akivel az elmúlt napokban megismerkedett. A programom irányította Seven testét." "Hazudik." mondja a no. "Tudom, hogyan érez Ranek iránt. Ha meghal... Sosem fog megbocsátani magának." Jaryn ennek hallatán döbbenten bámul a hologramra.

A Voyager és a nála valamivel kisebb lokirrim járőrhajó egymás mellett lebegnek a mélyurben. "Az életjelei stabilak." mondja a Doktor a lokirrim hajó gyengélkedőjének mutoasztalán ülo Raneknek. "Gondolom... Hálásnak kellene lennem." morogja a férfi, leszállva az asztalról. "Egy 'köszönöm' a megszokott, miután valaki megmenti az ember életét." "Ami történt... Az köztem, és Seven of Nine, nem maga közt történt." "Sajnálom, hogy így érez. Az igazság az, hogy pár... Kellemetlen pillanaton kívül élveztem az együtt töltött időt." mondja a Doktor, majd a valamivel odébb ténykedo Jarynra pillantva folytatja: "Sok olyan no van, akik értékelnének egy magafajta, vonzó férfit. Csak én épp nem tartozom közéjük." "Több hajónk tart erre. Mennie kellene, amíg lehet." mondja a Doktor mellé lépo Jaryn. "Köszönöm." szól Ranek kelletlenül, ezzel távozik. "Azt hiszem, nem fog bemutatni a bátyjának..." fordul a hologram Jaryn felé. "Nem vagyok biztos benne, hogy ön az a fajta ember, aki iránt érdeklodik." bólint a no. "Arra gondol, hogy mivel hologram vagyok..." mondja a Doktor, mire Jaryn felnevet. "Nem gondolom, hogy ez az esemény megváltoztatja azt, ahogyan a fotonikusok iránt érez. ... De szeretném, ha tudná... Hálás vagyok az időért, amit együtt töltöttünk..." "Ön tehetséges orvos. Nekünk kellene hálásnak lennünk." "Örülök, hogy segíthettem." bólint a hologram, ezzel felsóhajt, majd aktiválja kommunikátorát: "Doktor hívja a Voyager-t: egy személy átsugárzásra." Jaryn mosolyogva nézi, ahogy a hologram feloldódik a szállítószalagon.

"Parancsnok... Örömmel látom, hogy túl van az influenzán." mondja a Voyager egyik folyosóján Tuvokkal találkozó Paris vigyorogva. "Teljesen felépültem, az ön segítségének köszönhetően." mondja Tuvok. "A, szóra sem érdemes. Remélem, minden rendben ment." "Nem egészen." torpan meg Tuvok, szembefordulva Parissal: "A feleségem fülei négy milliméterrel rövidebbek, mint a maga másolatáé." "Egy kis művészi szabadság..." von vállat Paris, "De ettől eltekintve, minden rendben volt?" "A hologram megfelelo volt. De nem pótolhatta a feleségemet." mondja a vulcani, gondosan ejtve minden szót. "Persze, hogy nem." bólint Paris komolyan, majd miután Tuvok továbbment, elmosolyodva indul útnak o is.

Az irodájában elmélyülten egy jegyzetfüzetet olvasó Doktor nem is néz fel, hogy ki érkezett a kezelő felől, csak szórakozottan így szól: "Kérem, pontosítsa az orvosi vészhelyzet mibenlétét." Pedig ilyesmirol aligha lehet szó, ugyanis Seven érkezett egy tálccával, amin egy üveg ital, egy tányér étel, ét pohár, szalvéta, és evoeszközök vannak. "Még nincs. De lesz." mondja a nő, miközben leteszi a tálcat a Doktor asztalára. "Az étkező három szinttel feljebb van." néz a Doktor a nőre, "Ha pedig elfelejtette volna, elvesztettem az étvágyam. Örökre." Ez nem azt jelenti, hogy ne volna képes élvezni az étkezést." jelenti ki Seven, miközben leteszi egy poharat a Doktor elé, egyet pedig magának, a hologram ölébe pottyant egy szalvétát, majd közelebb húzva az asztallal szemben lévő széket, leül, és leveszi a fedőt a tálcán lévő tányérról: "Foie gras szarvasgombával. Egy régi földi ínycséség. Chateau D'yquem. A konyhai adatbázis szerint ideális kíséző." "Nem a szokásos étrendje..." állapítja meg a Doktor, Sevenre sandítva. "Felfigyeltem rá, hogy az étrendi kiegészítők nem felelnek meg teljes mértékben a szükségleteimnek." "Értem..." bólint a hologram elmosolyodva. "Gondoltam, megoszthatnánk ezt az élményt." mondja Seven, miközben italt tölt mindkettejüknek, "Én majd leírom önnek az ételt. Az ízeket, érzéseket... Ön pedig talán élvezheti majd helyettem." "És a borral mi a helyzet? Nem igazán... Tesz jól önnek." "Ha rosszul lennék... Nem kell messzire mennem." mondja Seven, miközben kiveszi a Doktor kezéből a jegyzetfüzetet, és helyette odaad egy pohár bort, majd saját poharát kézbe véve, így szól: "A közös élményekre." "Éljen, éljen..." emeli meg a poharát a Doktor, majd koccintanak, és miközben Seven inni kezd, a hologram mosolyogva figyeli.

153. Nightingale - Saját kárán ...

"A kapitány naplója, CsillagIdo 54274.7. Torres hadnagynak végül sikerült meggyoznie, hogy tovább már nem halogathatok egy jelentosebb karbantartó munkát. Leszálltunk egy lakatlan bolygón, és siklókat küldtem ki, hogy keressenek ellátmányt."

A Voyager egy festői szépségű tájban pihen, körülötte elszórtan lapos tetejű sziklafennsík, elötte egy több vízfelületből álló tórendszer, a kék égen fehér felhők úsznak tova méltóságteljesen. A siklóhangár kapuján kívüli lapos területet a jelek szerint szabadtéri muhelyé, vagy raktárrá alakították, mert mindenféle ládák és tartályok vannak ott felhalmozva. Mindkét hajtóműgondoláról leszerelték a felső burkolatpaneleket, így a rozsdabarna görbületitekercs-szegmensek szabadon állnak, sőt, a jobb oldali gondolából két szegmenst kisereltek, melyek felső részei most a gondola tartópilonja tövében pihennek, egy kettes osztályú sikló pedig épp egy harmadik tekercspár felső részét emeli ki a gondolában lévő tartókeretből.

"Mi a helyzet az impulzushajtómu-fejlesztéssel?" kérdezi a Torressel az oldalán a sötét gépházba érkező Janeway. "Holnapután." Feleli kurtán B'Elanna, majd odaszól a gépházban serénykedők egyikének: "Tegyenek egy új fáziskiegyenlítőt arra az elosztóra!" "A környezetszabályzás?" kérdezi Janeway. "A hőmérséklet-szabályzók még mindig túlmelegszenek egy kicsit." "Kár, hogy nem lehet egyszerűen kinyitni egy kicsit az ablakokat." morogja Janeway, miközben Torres nyomában ide-oda cikázik a gépházban, "Mennyi idő, míg a görbületi hajtómu üzemképes lesz?" "Hat nap." feleli Torres nyomatékosan. "Biztos, hogy nem tudja gyorsabban megoldani...?" kérdezi Janeway reménykedve. "Kapitány... Én se szeretek jobban egyhelyben ülni, mint maga. De egy ekkora javítás időbe telik." A gépház így is halvány világítása, néhány konzollal együtt hunyorogni kezd, mire B'Elanna bosszúsán felsóhajt, majd odaszól egy arra járó technikusnak: "Mendez, keresse meg ezt az energiacsökkenést...!" "Azonnal." mondja a férfi menet közben. "Tudom, hogy sok minden ment keresztül ez a hajó, de azt mondta nekem, csak pár nap az egész..." "Az még azelőtt volt, hogy megtaláltam a mikrorepedéseket a jobb oldali gondolán, meg a besült elosztókat a fozámítógépben." magyarázza Torres. A világítás hirtelen szokásos fényerőre kapcsol, mire Torres szinte elképedve kapja fel a fejét, majd olyan hangon teszi fel a kérdést, mintha valaki rosszat tett volna: "Ez meg ki volt...?!" Janeway kérdezőleg forgatja a fejét, míg az egyik közeli konzoltól Icheb meg nem indul feléjük: "Észrevettem egy töltés-kiegyenlítetlenséget az EPS betáplálásnál... Sajnálom, ha..." "Órákig tartott volna, míg mi megtaláljuk..." fordul Torres a fiú felé elismerően. "Egy taktikarendszer-jelentést hoztam önnek." nyújt Icheb egy jegyzetfüzetet Torres felé, "Tuvok parancsnok küldte." Torres átveszi a jegyzetfüzetet, majd Icheb mellé lépve így szól: "Én mondom, te sokkal többre vagy képes jegyzetfüzetek hordozásánál, Icheb." "Egyetértek." bólint Janeway, "Amíg újra úton nem vagyunk, maga alá van beosztva. Úgy, hogy ő is a csoportjában van, talán csak gyorsabban végeznek egy kicsit a munkával." A kapitány ezzel távozik, B'Elanna pedig mosolyogva pillant a kissé bizonytalanul ácsorgó Ichebre.

A jelek szerint azért nincs mindenki a felszínen, legalábbis a Delta Flyer épp az urben van úton valahová.

A taktikai konzol felől hallatszó határozott horkolásra Kim a pilótaüléssel együtt hátrafordul: "Neelix...?" A lábát a konzol egyik alacsonyabb paneljére feltéve alvó talaxiai nem reagál, mire Kim széles vigyorral fordul vissza, és kapcsol be egy hangos figyelmeztető jelzést, mire Neelix most már csak felébred. "Szép jó reggelt, nulla öt nulla-nulla van..." tájékoztatja Kim. "Máris...?" kérdezi Neelix, nagy nyújtózkodás és ásítózás közepette, "Ó... Azt álmodtam, hogy megtaláltuk a dilithiumot, és újra a Voyager-en vagyunk." "Az álmodás pontos leírása a dolognak." jelenti ki Seven, miközben áttűl a tudományos konzoltól a műveleti tisztéhez. "Nem tapogattuk már le ezt a kódot...?" kérdezi Neelix, megszemlélve a pulzsa kijelzéseit. "Négyszer." morogja Seven, bosszús pillantásokat küldözgetve Kim felé. "Én meg azt hittem, hogy a borg alapos." jegyzi meg az. "A borg

a hatékonyságot értékeli, nem a redundanciát." pontosít Seven. "Van egy megérzésem ezzel a köddel kapcsolatban... Valahol dilithium van benne." jelenti ki Kim. Neelix konzolja jelezni kezd, mire a talaxiai elorehajol, és szemügyre veszi az adatokat: "Ingadozó energiajeleket fogok." "A ködből?" kérdezi Kim. "Nem, ez fegyvertűz!" azonosítja Neelix a jelforrást, miközben alig pár méterre tole, a Delta Flyer burkolatán kívül, egy fakósárga iker-energiaimpulzus húz el, elobb az oldalsó, majd az elülso ablakon át válva láthatóvá.

A lövéseket azonban nem a Flyernek szánják, a hátulról közeledo hajó fölötte, és a jobb oldala mellett lo valahová eléje. A célpont, egy álcázott hajó, néhány találat után láthatóvá válik, majd újra beleolvad a csillagos háttérbe, ahogy álcázómezeje stabilizálódik.

"Húzzunk el innen..." mondja Kim feszülten, miközben kifordítja a Flyert a mögötte levo hajó lóújtájából. "Segélykérést fogok." jelenti Neelix. "...Áldozataink... Kérem, segítsenek." mondja a Kim jobb oldalán levo monitoron láthatóvá váló humanoid férfi, a meglehetősen töredékes kapcsolaton át, "Humanitárius küldetésen vagyunk, orvosi ellátmányt szállítunk..." Az adás egy reccsenéssel megszakad.

Az álcázott hajó újra láthatóvá válik, a jelek szerint az álcázó berendezésük túl komoly károkat szenvedett.

"Visszafordulunk." mondja Kim. "Nem hagyhatjuk itt oket...!" tiltakozik Neelix. "Csillagflotta irányelv." néz hátra Kim, "Az idegen fajok közötti konfliktusba történo beavatkozás szigorúan tilos." "Hallotta a kapitányt... Ez egy kórházhajó...!" makacskodik Neelix. "A pajzsai kisültek." jelenti Seven, "A létfenntartás legalább három szinten megszunt." Neelix várakozón mered Kimre, aki végül bosszús grimaszt vágva így szól: "Nyisson csatornát a másik hajóhoz." Mikor a kommunikációs monitoron megjelenik egy zord kinézetu férfi, Harry így szól: "Itt Kim zászlós a Delta Flyerrol. Nem tudom, miért harcolnak, de úgy néz ki, gyoztek. A másik hajón áldozatok vannak, szeretnénk, ha..." "Ez nem a maguk dolga." "Nem akarok állást foglalni, csak a sebesülteken szeretnék segíteni." mondja gyorsan Kim, miközben a képen látható férfi odabólint valakinek, és a Delta Flyer a következő pillanatban találatot kap. "Vonuljanak vissza, azonnal." mondja a humanoid, majd bontja a kapcsolatot. "Töltik a fegyvereiket." jelenti Seven. Kim töpreng egy pillanatig, majd így szól: "Neelix... Állítsa a deflektornyalábot keskeny impulzusra. ... Seven, jelezen abban a pillanatban, mikor a fegyverrendszerük teljesen feltöltödött. Talán sikerült túlterhelést eloidéznem." "A deflektor sáv szélessége nulla egész négy mikronon." jelenti Neelix. "Most." szól Seven, mire Kim munkához lát a pilótakonzolon.

A Delta Flyer a sérült hajó mögül indulva berepül a szembenálló felek közé, és félúton járva elindít egy keskeny kék nyalábot a fenyegetoen közeledo másik hajó orra irányába. A sugár robbanást idéz elo a támadók fegyverrendszerében, a Delta Flyer pedig folytatja a megkezdett manóvert.

"A fegyverek leálltak. A pajzsai kisültek." jelenti Seven, "Visszavonulnak." Kim erre otthagyja a kormányospultot, és hátrafelé indulva odaszól Sevennek: "Vegye át a kormányt. ... Neelix, velem jön."

Kim és Neelix az idegen hajó hídjára érkezik, ahol mindenfelé sebesültek, vagy halottak hevernek, és a helyiség romokban hever. Kim hamarosan talál egy fiatalabb tisztet, aki életben maradt, és miután kiásta a romok alól, megkérdi: "Ki itt a rangidos?" "O." mutat a férfi egy holttestre, "Most mihez kezdünk?" "Minden rendben, segíteni jöttünk. A hajó, ami magukra támadt, elment." mondja Kim, felsegítve a fiatal tisztet. Ekkor egy idosebb férfi, és egy no sietnek be, mindketten Kimet veszik célba a náluk levo fegyverekkel. "Ki maga?" kérdezi a férfi. "Harry Kim, a Voyager csillaghajóról. A segélykérésükre reagáltunk. ... Elláthatjuk a sebesültjeiket." Az újonnan érkezett férfi leereszti a fegyvert, és biccentésére a no is ugyanígy tesz. "A kapitány...?" néz le a férfi a testre. "Meghalt, uram." mondja a fiatal tiszt, "És a többi tiszt is." "Összesen huszonhét érolényt észlelek a hajón." néz Neelix Kimre. "Ötvenhatan voltunk..." mondja erre a no döbbenten. "Hogy jutunk haza a tiszték nélkül?" kérdezi az idosebb férfi. "Helyre kell állítanunk a fő energiarendszert." mondja Kim, "Hol van a görbületi interfész?" "Mi utasok vagyunk, nem a legénység tagjai." csóválja meg a fejét az idosebb férfi. "Innen hozzáférhet a gépészeti rendszerekhez." botorkál oda a fiatal tiszt az egyik

konzolhoz. Kim és Neelix a nyomába szegődnek, majd a zászlós tanulmányozni kezdi a pultot. "A hajtóműmag sértetlen... Azt hiszem, be tudom üzemelni. Tudja figyelni az antianyag-áramlást?" néz Kim a fiatal tisztre. "Nem is tudom..." "Figyelje ezt a kijelzőt." mutatja meg Kim, "És szóljon, ha ingadozni kezd." Kim ezzel munkához lát, minek eredményeképpen néha zajok hallatszanak a hajóból. "Tartalékenergiát irányítok a szerkezeti védomezobe. ... A légnyomás normalizálódik. ... Neelix, végigmegyünk a hajón, szintrol szintre. Megkeressük a túlélőket." "Be kell indítanunk az álcázónkat." mondja erre az idosebb férfi. "Utánanézek, amint megjavítottam a hajtóműveket." bólint Kim. "Az álcázó fontosabb." jelenti ki a férfi. "Az annariknak sokkal erősebb fegyvereik vannak, mint nekünk." teszi hozzá a no, "Ha visszajönnek, az álcázó a legjobb védelmünk." "Megpróbáljuk beindítani." bólint Harry, majd még egyszer körülnézve a hídon, aktiválja kommunikátorát: "Kim hívja a Delta Flyert." "Mondja." jelentkezik Seven. "Szükségem van a segítségére, Seven. Úgy néz ki, itt leszünk még egy darabig."

"Hogy csinálta?" kérdezi az idegen hajó egyetlen életben maradt tisztje Kimet valamivel később, miközben a zászlós a híd rendszereinek javítását végzi. "Mit?" kérdezi vissza Kim. "Hogy tette olyan gyorsan harcképtelenné az annari hadihajót?" "Ahm... Tulajdonképpen a saját fegyverüket használtuk ellenük." "Hogyan?" "Egy deflektor-impulzust használtunk, hogy túlterheljük a füzeregységeiket." A Kim által javított konzol életre kel, mire a zászlós elégedett sóhajjal egyenesedik fel, a túlélő pedig elismerően szól: "Sokat tud a gépészetrol..." "Mindez a Csillagflotta-kiképzésemhez tartozik." mondja Kim, nekilátva egy újabb javításnak. "Csillagflotta...?" "Igen. A szervezet, aminek dolgozom." "És ok minderre megtanítták?" "Kiképzik az embert az Akadémián." bólint Kim, "Meg azt hiszem, pár új dolgot a Voyager-en töltött idom alatt is összeszedtem." "Mennyi ideje kapitány már?" "Csak zászlós vagyok..." néz Kim vidáman a vele nagyjából egykorú férfit. "És... Az mi?" "Egy alacsony rangú tiszt. A legalacsonyabb... Rangú tiszt, hogy pontos legyek." "Hát... Nekem ez az első mélyuri feladatom. Nem alakult valami jól." Kim erre a másikra néz, majd rámutat az annak lábánál levo szerszámmra: "Ideadná azt...?" A fiatal tiszt odaadja a szerszámot, miközben Kim vidáman jegyzi meg: "Az én első szolgálati hetem sem alakult valami jól. Hetvenezer fényévre otthonról kötöttünk ki. Több mint egy tucat legénységi tagot veszítettünk el... De átvészeltém. Ahogy maga is fogja." "Remélem." bólint bizonytalanul a fiatal tiszt, rövid töprengés után. "Ha csillaghajó tisztje akar lenni..." néz rá Kim, "El kell fogadnia a munkával járó viszontagságokat."

"Mi az...?" kérdezi a kettes raktérbe belépo Torres az ottani konzolnál dolgozó Ichebet. "Az antianyag-injektorok ellenorzése." feleli a fiú. "Nem, arra az izére gondoltam, amit eszel..." néz B'Elanna a konzol tetején levo tányérra. "Az anyagcsere-igényeimnek megfelelően replikált tápanyagkészítmény." "Finomnak hangzik..." mondja Torres nem túl meggyozoen, "Tudod, az étkezoben vannak ám asztalok, meg székek az ilyesmihez." "Jobb szeretek dolgozni evés közben. Hatékonyabb kihasználása az idomnak." B'Elanna halvány mosollyal figyeli egy darabig a fiút, majd így szól: "Remek munkát végeztél ma. ... Megelőztük az ütemtervet... Neked köszönhetően." Icheb a nore nézve bólint, aki megkerülve a konzolt, odaad neki egy jegyzetfüzetet: "Itt van, amin holnap fogunk dolgozni." Icheb átfutja az adatokat, majd félreteszi a jegyzetfüzetet. "Nulla hat nulla-nullakor találkozunk." szól Torres, mire a fiú bólint, és újra munkába merül. Torres a kijárat felé veszi az irányt, ám az ajtó előtt megtorpan, és visszanéz: "Icheb..." "Igen...?" néz rá a fiú kérden. "Mit csinálsz te szórakozásképpen?" "Szórakozás?" "Kikapcsolódás. Mivel töltöd az idodet, mikor nem vagy szolgálatban?" "A munka, és a tanulás között nem sok idom van... Kikapcsolódásra." "Én arra jöttem rá..." megy vissza B'Elanna a fiúhoz, "Hogy néha kell szünetet tartani. Sokat járok sziklát mászni a holodeckbe. Talán miután végeztünk a sok csavarozással, volna kedved velem tartani." "Érdekel a geológia." bólint a fiú, mire Torres elmosolyodik: "Ez nem a kövekrol szól, Icheb. Hanem a mászásrol." B'Elanna ezzel távozik, Icheb pedig összevont szemöldökkel töprengve néz utána.

"A fő energiarendszer helyreállítva. Minden munkahely reagál." mondja Seven Kimnek az idegen hajó hídján. "Az álcázó üzemel... Az impulzus- és görbületi hajtómu készenlétben..." állapítja meg Kim, miután átment egy másik konzolhoz, ahol Neelix dolgozik, "Pajzsok kilencvenhat százalékon... Azt mondanám, készen állnak, hogy folytassák az utat." "Értékeljük a segítségét." mondja az idosebb férfi. "Remélem, biztonságos útjuk lesz." bólint oda neki Harry. "Mr. Kim..." mondja a férfi, Kim elé lépve, "Szinte bűnnek érzem, hogy többet kérjek önöktől... De a hajón senki sem tudja, hogyan kell repülni vele." "Egyikük sem... Vezetet soha csillaghajót?" néz körül Kim. "Siklókra kaptam képzést." lép közelebb az egyetlen megmaradt itteni tiszt, "De ilyesmire nem." Kim erre nagyot fúj, majd a kormányospulthoz megy: "Betáplálok egy repülési útvonalat az automata navigációs rendszerbe... És tartok egy gyors tanfolyamot a kormánymuveletekből. Nem hiszem, hogy nehézségeik lesznek." "Nem tudna ön elvinni minket?" kérdezi az idosebb férfi, "Ennek a hajónak tapasztalt irányító tisztre van szüksége." "Sajnálom..." ingatja a fejét Kim, "De már így is jobban belekeveredtünk, mint szabad volna. És a Voyager-en is szükség volna ránk." "Nem csak a hajóm az, ami miatt aggódom." mondja a férfi, "Most már maguk is az annari ellenségévé lettek. De ha beállítják a hajójukat a siklóhangárunkba, az álcázónk magukat is megvédi." "Ez egy nagylelkű ajánlat, de... Boldogulni fogunk." "Kérem, Mr. Kim... Nem vallhatunk kudarcot. Ez a hajó..." "Loken, ne..." szól rá a nő. "Megbízhatunk ezekben az emberekben." néz rá a férfi, majd Kimék felé fordulva folytatja: "Orvos vagyok. Ezek az emberek a kutatócsoportom. Új ellenanyagokat viszünk az otthonunknak... Életek ezreit fogják megmenteni." "Uram..." mondja Neelix Kimnek, furcsán hivatalosan, "Átnéztem a repülési tervüket. Jó közel visz minket a Voyager-hez." Kim elgondolkodik, majd így szól: "Elviszem magukat a hajónkig. Mikor odaértünk, megvitathatják a helyzetüket a kapitányommal." "Köszönöm." hajt fejet Loken. "És a Csillagflotta irányelvei?" kérdezi Seven halkán. "Hát... Ez egy humanitárius küldetés. Állítsa be a Flyert a hangárjukba." néz rá Kim.

"Közeledünk a bolygóhoz." jelenti a Loken hajójának kormányospultjánál dolgozó Neelix. "Lépünk ki görbületből." mondja neki Kim, majd az egy másik munkahelyen dolgozó Sevenre néz: "Álcázót kikapcsolni." "Várjon. ... Három idegen hajót észlelek orbitális pályán." jelenti Seven.

"Képernyőre..." "Ezek annari hadihajók." állapítja meg a fiatal tiszt, "Az emberek veszélyben vannak."

"Bocsánatot kérek a hajónk állapota miatt..." mondja Janeway, mikor egy annari férfi kíséretében belépnek a Voyager hídjára, "Nem számítottunk társaságra." "Remélem, nem okoztunk kellemetlenséget." mentegetőzik az annari. "Egyáltalán nem." nyugtatja meg Chakotay, "Az új kultúrákkal történő kapcsolatfelvétel elsodleges feladatunk." "Nekünk is. Ez egy remek hajó, kapitány." mondja az annari, kíváncsian nézelődve. "A flotta egyik legjobbjá." büszkélkedik Janeway, "De ráférne egy új készlet deutérium-injektor..." "Nem tudna esetleg rendelkezésünkre bocsátani...?" kérdezi Chakotay. "Azt hiszem, meg tudunk szervezni valamit. Mit ajánlanak cserébe?" "Zeolitércet. Több tonnát bányásztunk ki egy aszteroidamezoból. Magas minőségű, könnyen tovább finomítható." tesz ajánlatot Janeway. "Beszélni fogok az ellátó-tisztemmel." bólint az annari. "Kim zászlós hív minket." jelenti ekkor Tuvok, "Csak hang." "Üdv, Harry..." szól Janeway. "Minden rendben?" "Persze. Miért ne volna?" kérdezi Janeway meglepett arcot vágva. "A távolsági szenzoraink több idegen hajót jeleztek a bolygó körül keringeni." üzeni Kim, óvatosan kerülgetve a témát.

"Értékelem az óvatosságát, de semmi ok az aggodalomra. Szereztünk néhány új barátot, ennyi az egész. Mikor várhatjuk vissza önöket?" kérdezi Janeway. "Nos, kisebb nehézségekbe ütköztünk." "Semmi komoly, remélem..."

Kim erre körülnéz az annarikkal szembenálló hajójának hídján, majd aránylag hihetően mondja: "Nem. Mindent kézben tartunk." "Remek. Sikertült dilithiumot találniuk?" "Attól tartok, nem."

"Szólok a többi csoportnak, hogy keressenek tovább." bólint Janeway, "Hamarosan találkozunk, zászlós." "Igen, asszonyom. Kim kilép." "Dilithium...?" lép közelebb az annari, "Azt is szerezhettünk maguknak." "Tényleg...?" kérdezi, majd összenéz Chakotayval, aki elégedetten bólint.

"Szövetséget kötött... Az ellenségünkkel." állapítja meg Loken, Kimhez lépve. "Csak mert beszélnek egymással, még nem azt jelenti, hogy szövetséget kötöttek..." mutat rá Harry, "Valószínűleg csak egy baráti látogatás." "Az annarik így csinálják. Barátként érkeznek, aztán mikor elnyerték a bizalmát... Kikíáltják magát az Annari Birodalom alattvalójának."

Az annari hajók hamarosan elhagyják a bolygót, ahol a Voyager-t javítják.

"Kim hívja a Voyager-t." fut be Harry hívása a hídra. "Nem számítottunk önökre ilyen hamar..." mondja Janeway, aki szintén a híd rendszereinek javításán dolgozik. "A helyzet az, kapitány, hogy közelebb vagyok, mint amire utaltam, és én is hoztam néhány új barátot." Janeway erre büszkén mosolyog össze az épp arra haladó Chakotayval.

"Az esélyünk a hazajutásra az önök segítségével nélkül nem valami nagy." mondja Loken a bolygó légköre által megszurolt napfény miatt szokatlanul lágy fényben fürdő tanácssteremben, "Bármi segítséget értékelünk, amit nyújtani tudnak." "Meg kell értenie... Ezt át kell gondolnom." Loken odabiccent neki, majd külön Kimnek, és távozik. "Nehéz helyzetbe hozott, zászlós..." néz Janeway Kimre, miközben járkálni kezd a tanácssteremben, "Elkelne az annarik által felajánlott segítség, de ha rájönnek, hogy az ellenségüket támogatjuk..." "Nem állhattam ott tétlenül..." "Ez nem indok arra, hogy belekeveredjen valaki mások harcába." "Ön mit tett volna?" néz fel Kim Janewayre. "Talán épp azt, amit maga." ismeri el a kapitány. "Azt hiszem, a legjobbtól tanultam..." jegyzi meg Kim mosolyogva. "Ha ez egy egyszerű jócselekedet volna, nem haboznék. De a helyzet az, hogy ezek az emberek egy bolygóközi háborút vívnak." "Kapitány... Megismertem őket az elmúlt pár nap során. Találkoztam Lokennel. Ezek tudósok, nem katonák." "Maga csak az érem egyik oldalát látta." mutat rá Janeway. "Maga is foglalt már állást korábban. A borg felkelés, a vaadwaurok..." "Azok más körülmények voltak." legyint Janeway. "Szükségben levo embereken próbált segíteni. Ez most miben különbözik?" kérdezi Kim, felállva az asztal mellől. "Nem gondolkodott még azon, hogy jelentkezzen a katonai ügyészséghez..."? kérdezi Janeway összevont szemöldökkel, félig-meddig komolyan, "Remek ügyvéd válna magából." Kim elégedetten bólint, Janeway pedig nagyot sóhajtva így szól: "Azt hiszem, éppen tudom nélkülözni Chakotayt vagy Tuvokot pár napra..." "Erre nem lesz szükség. A kraylorok ismernek, bíznak bennem." "Biztos vagyok enne, hogy Tuvokot vagy Chakotayt is ugyanilyen megbízhatónak találnák..." "Nekik magasabb a rangjuk..." böki ki Kim kelletlenül, "Ha valamelyikükre bízna, többé már nem az én küldetésem lesz." "A maga küldetése..." bólint Janeway jelentőségelteljesen. "Az első igazi parancsnoki feladatom." "Volt pár irányító poszton a Voyager-en is ezelőtt." mutat rá Janeway. "Az éjszakai ügyeletben, néhány órára. ... Az nem ugyanaz. Ön és Chakotay akkor csak pár szintnyire vannak, készen arra, hogy átvegyék, ha valami baj van. ... Már majdnem hét éve vagyok a Voyager-en, és még mindig zászlós." "Így akar kiügyeskedni egy előléptetést..."? kérdezi Janeway érdes hangon. "Nem. Nem, megértem, hogy létezik egy parancs-struktúra. És hogy a mi körülményeink különlegesek. De a tény az tény: ha otthon volnánk... Mostanra hadnagy lennék. Sot, talán már korvettkapitány." "Nagyon biztos magában, igaz..."? kérdezi Janeway mosolyogva, összefonva maga előtt karjait. "Tudom, hogy meg tudom csinálni, és a kraylorok lehetőséget adnak a bizonyítására." Janeway némi aggodalommal arcán nézi Kimet, miközben ezt mondja: "Elvárom, hogy visszatérjen, mire befejezzük a javításokat." "Igen, asszonyom." bólint Kim elégedetten, ezzel a kijárat felé indul. "És nem küldöm egyedül." szól utána Janeway, mire Kim visszafordul: "Kapitány..." "Azt akarom, hogy vigye magával Sevent. Mivel neki nincs rangja... Ön ragban mindenképpen fölötte áll." jelenti ki Janeway mosolyogva. Kim, legalábbis arckifejezéséből ítélve, beleegyezik a dologba.

"Torres hadnagy arra kért, hogy javítsak meg egy hibás holoemittert." mondja a főorvosi irodába belépő Icheb, mikor az ott dolgozó Doktor kérdően néz rá. "Ah... Épp ideje volt." áll fel a Doktor az

asztaltól, majd a kezelő felé indul, "Valahányszor a mutorészleg távoli sarkába megyek, eltunnek a lábaim." Icheb kinyitja a nála lévő gépésztrikordert, körülpásztáz a kezelőben, majd egyelőre felhagyva a muvelettel, a Doktorra pillant: "Seven of Nine említette, hogy ön társasági leckéket adott neki." "Szeretett volna jobban kijönni a legénységgel." bólint a Doktor, egy szerénynek szánt mosollyal, "A társasági viselkedés olyan dolog, amit a borg sosem asszimilált..." "Azt reméltem, engem is tudnak képezni." "Örömmel!" bólint a Doktor lelkesen, "Elso lecke: az első benyomás kialakítása..." "Tulajdonképpen... Egy bizonyos dologról szerettem volna megkérdezni." "Ki vele." "Hogyan lehet felismerni, ha valaki... Romantikus érzéseket táplál az ember iránt?" "Icheb, ez aztán a meglepetés... Valaki szemet vetett rád?" kérdezi a Doktor vigyorogva. "Elvi lehetőségekről beszélek." "Aha..." bólogat a Doktor jelentőségteljesen, majd megköszörülve a torkát, folytatja, "Elviekben... Különböző jelei vannak a romantikus vonzalomnak. Bókok, például, meghívások társasági eseményekre, kifogások keresése azért, hogy az illető közelébe kerülhessen..." "Igen, de nem történhetnek ilyen eseményen nem romantikus kapcsolat esetén is?" "Azt hiszem..." néz a Doktor Ichebre. "Van valami lehetőség a teljes bizonyosságra?" "Nos... A vonzalom nyílt jeleként létezik néhány meglehetősen megbízható fiziológiai reakció: megemelkedett vérnyomás, megnövekedő béta-endorfin-termelés..." "Köszönöm, Doktor. Nagyon sokat segített..." mondja Icheb, ezzel sietően a kijárat felé indul. "Az én segítségemmel rövid idő alatt el fog igazodni a társasági viselkedés nünaszai között." szól utána a Doktor.

"Harry...!" szól Paris a Voyager egyik folyosóján siető Kim után, majd mikor felzárkózik mellé, felsóhajtva így szól: "Vigyél magaddal, pajtás." "Sajnálom, Tom, ez az én küldetésem." csóválja a fejét Kim vigyorogva. "Jaj, hagyd már... Azóta várom, hogy visszamehessek az urbe, mióta lecsücsültünk ebbe a porfészekbe... Unom a vezetékek pucolását, meg relék kicserélését..." nyafogja Paris. "Te már házas ember vagy, vannak családi kötelességeid... Hagyd csak a felderítő utakat a fiatal, és független fickóknak." "Az a hajó igen rossz állapotban van, szükséged lehet egy jó pilótára..." próbálkozik tovább Paris. "Nem, kösz." csóválja a fejét Kim vigyorogva. "Na álljon meg a menet..." torpan meg Tom, mintha sejtene, merre fúj a szél, "Tudom már, mi ez az egész. ... Persze... Van egy lány azon a hajón, és nem akarod, hogy én tudjak róla." "Nincs lány." csóválja a fejét Kim, "Ezúttal nincs." "Akkor mi van?" kérdezi Paris elkomolyodva. Kim felsóhajt, majd így szól: "Nem tudom, hogy máshogy mondjam ezt meg, úgyhogy csak ennyit mondok: te mindig Proton kapitány voltál, én meg mindig Buster Kincaid. Most rajtam a sor." Kim ezzel folytatja útját, Paris, pedig boldogtalan ábrázattal néz utána.

Az étkezőbe besétáló Kim egy jegyzetfüzetet olvasgatva vesz célba egy kétszemélyes asztalt. Miután letelepedett, Neelix széles vigyorral arcán lép ki a találópult mögül, és megy oda hozzá: "Örülök, hogy úgy döntött, nem éhgyomorral indul útnak... Kapitány. Van plomek leves, vagy tojásnövény-parmezán." "Bármelyik jó lesz." mondja Kim szórakozottan, sokkal inkább a jegyzetfüzetre összpontosítva. "Rossz válasz." szól Neelix. "Tessék?" néz fel rá Kim meglepetten. "Ha kapitány akar lenni, kapitányként kell viselkednie is." magyarázza Neelix közelebb hajolva, "Sose mutassa, hogy valamiben is bizonytalan. Nem lehet határozatlan a legénysége előtt." "De hát csak... Ennivalóról van szó, Neelix..." "Mikor Janeway kapitány bejön ide, pontosan tudja, mit akar." "Talán én nem vagyok olyan válogatós evés tekintetében..." "Ahogy gondolja... Zászlós..." mondja erre Neelix, majd elindul vissza a konyha felé. "Neelix..." szól utána Kim bosszúsán, "Plomek levest. De meleg legyen ám!" A talaxiai elégedetten néz vissza az ott zord ábrázattal méregető Kimre, aki erre elvigyorodik.

Mikor Kim és Seven belépnek a kraylor hajó hídjára, a fiatal tiszt vigyázzba áll a konzol mellett, aminél eddig dolgozott, így szól: "Kapitány a hídon!" "Ezt meg hol tanulta?" néz rá Kim vidáman. "Áttanulmányoztam azt a Csillagflotta-kézikönyvet, amit kölcsönadt." "Foglalja el a helyét, Mr. Terek." mondja Kim, mire a fiatal tiszt visszatül a konzolhoz. "Irány?" kérdezi. "Majd én." fordul Kim is a konzolhoz, "Irány beállítva: 115.37. Van neve ennek a hajónak?" "Egy három hatos orvosi

szállító." feleli Terek. "Szerintem ennél jobbal is elo tudunk állni." jegyzi meg Kim, majd rövid járkálás után a fiatal kraylorra pillant: "Nighthingale. ... Egy, az anyabolygómról származó no neve. Arról volt híres, hogy sebesült katonákat látott el a csatatereken." Loken a mellette álló nore néz, összebólintanak, majd a férfi így szól: "Tökéletes." "Hívja a Voyager-t." néz Kim a türelmesen várakozó Sevenre, majd mikor a kapcsolat létrejön, így szól: "Kim a Voyager-nek: készen állunk az indulásra." "Nyugtázva. Sok szerencsét." érkezik Janeway válasza. "Pár nap múlva találkozunk. Kim kilép." mondja Kim, közben odabólintva Loken kísérojének, aki leül az egyik hátsó pulthoz. "Fo energiarendszer?" kérdezi Kim. "Üzemben." feleli Seven. "Taktikai rendszerek?" "Pajzsok, és fegyverzet... Készenlétben..." mondja a kraylor no. "Álcázót beüzemelni." rendelkezik Kim, elfoglalva a kapitányi ülést, "Hatos görbület... Jóváhagyva!" A kraylor hajó nekilődül, közben beindítva álcázóját, és épp, mire teljesen beleolvad a csillagos háttérbe, görbületre is gyorsít.

"A megbízott kapitány személyi naplója. CsillagIdo 54277.3. Az első napom irányító tisztként megerolteto volt... De minden percét kedveltem. Nem tudok szabadulni az érzéstől, hogy én erre születtem."

Kim, miután végzett a Nighthingale-en levo készenléti helyiségének kedve szerinti berendezésével, már épp kényelmesen feltenné a lábát az asztalra, mikor Seven érkezik egy jegyzetfüzettel: "Az óránkénti helyzetjelentés, amit kért." "Kösz." veszi át a kéziterminált Kim, és tanulmányozni kezdi az adatokat. "Miért hozta a fedélzetre ezeket a tárgyakat?" néz körül Seven. "Jobban otthon érzem magam tolük." Csak néhány napig leszünk ezen a hajón." mutat rá Seven, "A berendezkedés nem hatékony felhasználása az idejének." "Fontos, hogy az ember személyes kapcsolatot alakítson ki a hajójával." néz fel Kim a nore, "A sajátjává kell tennie a hajót. Kérdezze meg Janeway kapitányt." "Azonnal meg fogom beszélni vele, amint visszatértünk." mondja Seven olyan hangnemben, ami nála már gúnyosnak minosítheto. Kim tovább tanulmányozza a kapott adatokat, majd mivel Seven még mindig ott ácsorog az asztala előtt, felpillant rá: "Van még valami?" "Megkértem Tereket, hogy hajtson végre iránymódosítást." "O még nem csinált ilyet. Jobb, ha megnézem..." pattan fel Kim, mire Seven rászól: "Úgy vélem, önállóan is képes végrehajtani." Harry azonban ügyet sem vet rá, mire Seven felsóhajt, majd a nyomába szegodik.

"Állapot?" kérdezi Kim, mikor Sevennel a nyomában megérkezik a hídra. "Bevittem az új irányt." jelenti Terek. "Úgy látom, a vezetovektor több mikronnal eltér." állapítja meg Kim, megszemlélve a kormányospult kijelzéseit. "Épp azt akartam korrigálni." sandít rá Terek. "Elobb újra kell szabályoznia a navigációs szenzorokat." mondja Kim, elvégezve a szükséges beállításokat. "Igen, uram..." bólint Terek némiképp megszeppenve. "És ügyeljen rá, hogy rajta marad a vezércsillagon. ... Várjon, megmutatom..." Harry ezzel kitessekeli Tereket a székből, és átveszi a helyét. A valamivel odébb álló Seven arcán most már határozott rosszallást lehet felfedezni.

A Voyager javítása szemmel láthatóan jól halad, a jobb oldali gondolát már lezárták, és a bal oldaliról is csak néhány burkolatpanel hiányzik még.

Icheb és Torres meglehetősen egymás mellé szorulva dolgoznak egy szerelonyílásnál, és mikor mindketten kinyúlnának egy-egy alkatrészt odabent, a kezeik összeütköznek. "Saj... Sajnálom, hadnagy." "Semmi baj." mondja B'Elanna mosolyogva, "Ez a munkával jár. Egyébként szólíthat sz B'Elannának." Torres megvizsgálja a kiemelt alkatrészt, majd odaadja Ichebnek: "Tedd ezt a többi közé. ... Ezeket a reléket már rég ki kellett volna cserélni. Csoda, hogy ilyen sokáig kibírták. ... Már alig várom a közös hegymászást." "Nem szeretné inkább a férjével tölteni a szabadidejét?" kérdezi Icheb, mire B'Elanna rásandít, majd felnevet: "Ha nincs benne szó versenyautóról, siklóról, vagy akármirol, amit vezethet, nem érdekli a program. Ráadásul mióta összeházasodtunk, több mint eleget vagyok vele." Ezt követően némi helyezkedés kezdodik, ahogy mindketten kihátrálnak a szerviznyílásból, és próbálják elkerülni a szuk Jeffries-folyosóban egymás különösebb akadályozását. "Maradj nyugton." mondja Torres az elole kinos buzgalommal kitérni igyekvo

Ichebet, majd feltolva egy panelt a folyosó mennyezetén, a fiú vállára támaszkodva felegyenesedik. Mivel B'Elannából így csak deréktól lefelé marad valami a folyosóban, Icheb gyorsan letapogatja egy trikorderrel, majd nagy szemeket mereszt a kapott eredményekre.

Miután Kim átnézte a Nightingale ideiglenes legénységének egyik tagjától kapott jelentést, figyelmeztető jelzés szólal meg a hídon. "Mi az?" fordul Harry a Lokent kísérendő felé. "Energia-ingadozást észlelek valahol a meghajtórendszernél." "Destabilizálja az álcázót." teszi hozzá Seven. "Minden gépnek állj." rendelkezik Kim.

A Nightingale, miközben a bizonytalankodó álcázó miatt egyfajta szellemképként vibrálva idonként láthatóvá válik, megállapodik a csillagok között. Az álcázó pár pillanattal később végleg feladja, és a hajó teljes egészében látható lesz.

"A mag stabil." mondja Kim, miután a gépházban újraindították a keverokamrát, aminek a javításával a jelek szerint eddig az idejüket töltötték, "Ennek meg kellett oldania." "Teljesen biztos benne?" kérdezi Loken. "Tudósként önnek tudnia kellene, nem léteik olyan, hogy teljes bizonyosság." mondja neki Kim kioktató hangnemben. "Talán futtathatnánk egy ellenőrzést, mielőtt..." javasolja Seven, de Kim más véleményen van: "Órákig tartana, Janeway kapitány pedig azt akarja, hogy visszaérjünk, mire befejezik a javítást." "Az álcázórendszer kényes, és folyamatos figyelmet igényel." jegyzi meg Loken. "Ha nem tévedek, maga orvos." mondja Kim emelt hangon, majd kicsit visszavéve az arcából, halkabban folytatja: "Meg kell bízni bennem ebben az ügyben. Alaposan figyelni fogjuk, ne aggódjon." "Én egyszerűen csak biztos akarok lenni benne, hogy a küldetésünk... Sikerrel jár." "Maga megkért, hogy vegyem át ennek a hajónak az irányítását. És én most azt teszem." Loken erre csak végigméri Kimet, és szó nélkül távozik. "Mondja meg Tereknek, hogy álljunk újra irányba." szól oda Kim Loken kísérendőnek, aki szintén távozik. Seven méregeti pár pillanattal Kimet, majd odamegy hozzá: "Felfedeztem egy súlyos hibát a hajó rendszereiben." "Melyikben?" kérdezi Kim. "A kapitányban." Kim kérden néz a nőre, mire az magyarázni kezdi: "A kapitány fő funkciója, hogy utasításokat adjon. Igaz?" "Igen." "A legénység feladata pedig, hogy támogassa a kapitányt, és végrehajtsa ezeket az utasításokat." "Mit akar mondani?" "Valahányszor kiad egy parancsot, saját maga végre is hajtja, és ha valaki javaslatot tesz, elutasítja." "Ezek az emberek tapasztalatlanok. Szükségük van a segítségemre." "Mikor eloször jött a Voyager-re, segített magának Janeway kapitány?" "Persze. Minden fiatal tisztre felügyelt." "Úgy, hogy elvégezte helyettük a munkát?" "Nem. Tulajdonképpen nagyon is sok munkát adott." "Talán mert úgy érezte, ön többet képes elvégezni, mint ő?" "Természetesen nem. Azt akarta, hogy tanuljak. Hogy magabiztosabbá váljak." "Érdekes." mondja erre Seven, ezzel faképnél hagyja Kimet.

A Nightingale valamivel később megint bizonytalankodó álcázókkal halad.

"Tartalékenergiát!" rendelkezik Kim a hídon, "Szigetelomezot átpolarizálni!" "Az álcázó megint le fog állni!" mondja a hídra érkező Loken. "Ne aggódjon, ez csak kisebb hiba." fordul felé Kim. "Kisebb? Elvesztjük a fő védelmi rendszerünket." "Észlelte minket." jelenti ekkor Terek, mire Kim odasiet a kormányospulthoz, "Két annari hajó közeledik a pozícióinkhoz. ... Helyesbíték, hat annari hajó."

Az urban mozdulatlanul lebegő Nightingale-t tüz alá veszik az előlrol és hátulról közeledő annarik, a kraylor hajó viszonozza a tüzet.

"Kitéromanover!" szól Kim, miközben visszaül a kapitányi székbe, "Kim hívja a gépházat."

"Mondja." jelentkezik Seven. "Szükségünk van arra az álcázóra." "Az elsődleges generátorok leálltak." üzeni Seven, átsietve a gépházra, "Megpróbálok..." A Nightingale ekkor újabb találatot kap, és az egyik felrobbanó rendszer leteríti Sevent, és egy férfit a gépházban dolgozók közül.

"Seven...? Seven, jelentkezzen!" próbálkozik Kim, majd felállva odaszól Tereknek: "Magáé a híd." "Itt van szükség magára...!" mondja az. "Majd én megyek, uram." áll fel Loken kísérendője a taktikai konzoltól. "Rendben." bólint Kim, "Majd irányítom az interkomon át." A nő útnak indul, Kim pedig

visszaülve Terek felé fordul: "Fézereket feltölteni. Célozza a fegyverrendszerüket." "Melyik hajóét?" "A legközelebbit." lép Kim Terek mögé, "Ami a bal oldalunkon van." A Nightingale újra tüzet nyit a mindenfelől támadó annari hajókra. Loken kíséroeje közben megérkezett a gépházba, és miután kivonszolta Sevent a roncsok közül, a hidat hívja: "Dayla a hídnak: a létfenntartás leállt idelent. Mindenkit kivittem." "Szép munka." üzeni Kim a hídról, majd visszatérve a székhez, elkezd 'távírányítani' a not: "Most menjen az álcázó generátorához. Hogy áll a mezopolaritás?" "206.4." üzeni Dayla. "Túl alacsony, emelnünk kell." "Áthidalom a fáziskonvertert." mondja a no, munkához látva az egyik konzolnál. "Nem, várjon... Nem mondtam, hogy azt csinálja." "Növelni fogja ez a mezopolaritást?" "Igen, de..." A no mondana valamit, de a gyorsan romló környezeti viszonyok miatt csak száraz köhögésre telik tole. "Figyeljen jól. Azt akarom, hogy próbálja meg..." üzeni Kim, de Loken a szavába vág: "Dayla, itt Loken. Állítsd le a hajtómumagot." "Maga meg miket beszél?" mered rá Kim. "Hidald át a vezetotekercseket, és vezess energiát közvetlenül a polaron-mátrixba." folytatja Loken. Dayla végrehajtja a kapott utasításokat, mire a Nightingale újra eltunik az álcázómezo rejtekében, az annarik pedig, célpontjukat elvesztve, tehetetlenül keringenek tovább. "Az álcázó újra üzemben!" jelenti Terek. "Húzzunk el innen, teljes impulzus!" szól Kim, "Dayla, biztosítsa a gépházat, és jöjjön vissza a hídra. ... Dayla...?!" "Nem észlelek életjeleket a gépházban." mondja Loken komoran, megszemlélve az egyik konzol kijelzéseit.

Kim valamivel később a hajó egyik helyiségében mozdulatlanul fekvő Sevent vizsgálja egy trikorderrel, mikor Loken lép be. "Dayla...?" fordul felé Kim, felegyenesedve Seventol. "Meghalt. ... Seven hogy van?" "Talán sokkot kapott. Nem vagyok biztos benne. Nézze meg." mondja Kim, odaadva a trikordert a férfinak. Az leguggol Seven mellé, tessék-lássék megvizsgálja, majd felegyenesedik. "Doktor...?" kérdezi Kim. "Azt hiszem... Talán sokkot kapott." "Gondolja, meg kellene próbálkoznunk kérgi stimuláns adásával?" kérdezi Kim. "Elképzelted, hogy az volna megfelelő." mondja Loken nem túl nagy meggyozódéssel. "Maga nem orvos, ugye?" állapítja meg Kim, majd hidegen teszi hozzá: "Beszelnünk kell. Kettesben."

"Mi az ördög folyik itt?!" kérdezi Kim Lokentől, miután becsukódott mögöttük a készenléti helyiség ajtaja. "Nem tudom, mire gondol." jelenti ki a kraylor. "Ez a küldetés valahogy nem akar összeállni. Nyilvánvaló, hogy maga többet tud az álcázókról, mint a biológiáról. Ahogy Dayla is. És abban a pillanatban, amint az álcázónk leállt, fél tucat annari hadihajó szállt ránk. Egy aprócska orvosi szállítóra. Az igazat!" Loken nagyot nyel, majd Kimmel szembefordulva beszélni kezd: "A kollégáim és én egy titkos bázison dolgoztunk. De nem ellenszerek előállításán. ... Álcázó berendezéseket fejlesztünk a flottánknak." "Ez a hajó egy prototípus..." jön rá Kim. "Az annarik tudják, hogy elkészült. És nem akarják, hogy hazavigyük." "Sosem egyeztem volna bele ebbe az egészbe, ha tudom, hogy katonai feladatuk van." mondja Kim dühösen. "A világunkat három éve tartják blokád alatt az annarik. ... A bolygót egy pajzshálózat védi, de szinte lehetetlen a hajóinkat be-, vagy kijuttatni." "Meggyoztem Janeway kapitányt, hogy ez egy humanitárius küldetés!" "Az is!" mondja Loken ridegen, "Az annarik halálra fojtanak minket... Szép lassan. Ha nem tudunk ellátóhajókat átjuttatni a blokádon, nem tudunk élelmet vinni a népünknek. Sem gyógyszereket." "Amennyire én tudhatom... Ez is lehet újabb hazugság." szól Kim megvetően, ezzel elhagyja a helyiséget.

"Visszafordulunk." szól Kim, mikor megérkezik a hídra. "Uram...?" néz rá Terek. "Visszamegyünk a Voyager-hez." "Nem értem..." "Tud az álcázóról." mondja a Kim után érkező Loken. "Én elmondtam volna, csak..." mentegetőzik Terek, de Kim rászól: "Parancsot adtam!" "És a küldetés?" "Az nem a maga gondja. Csillaghajó-tiszt akar lenni? Akkor az a dolga, hogy teljesítse a parancsokat!" "Uram, nem hiszem, hogy..." "Ez nem vita tárgya! A parancsnokságom alá tartozik." Terek pár pillanatig meredten bámul Kimre, majd elfordul tole: "Nem, uram. Többé már nem." "Leváltom." mondja erre Kim, majd odaint egy másik férfinak a hídon: "Maga... Vegye át a

kormányt." "Azt hiszem, maga az, akit leváltottak..." lép közelebb Loken. Kim erre hitetlenkedve mered a kraylorra.

Tom dudorászva lép ki egy turbóliftból, ám a folyosón épp arra sieto Icheb majdnem elsodorja. "Te meg hová ilyen sietosen...?" szól rá Paris. "A gépházba, segíteni B'Elannának..." "Ah..." veszi szemügyre Paris a fiút. "Torres hadnagynak." helyesbít az gyorsan. "Hát, elég sokat találkozgatsz mostanában a feleséggel. Aggódnom kéne?" kérdezi Paris faarccal, mire Icheb elbizonytalanodva válaszol: "Ahm... Kiterjedtek a javítások. Rengeteg a munka..." "Engem nem tudsz becsapni. Hallottam, hogy valami közös sziklamászást terveztek..." mondja Paris, figyelmeztető élel a hangjában. "Az o ötlete volt." mondja gyorsam Icheb. "Nyugi." veregeti vállon Tom, "Nem árt neked, ha töltesz egy kis időt a holodeckben. De ha igazán jól akarsz szórakozni, hagyd a sziklamászást. Próbáld ki a versenyautós programomat." "Versenyautó?" "Egy pályán kell üldöznöd engem egy régi Földi felszíni járművel, háromszáz kmh-val. Attól aztán felpeszdsül az ember vére." "Talán egy megmérettetésre akar kihívni?" torpan meg Icheb. "Gondolod, fel tudod venni velem a versenyt?" kérdezi Paris magabiztosan, "Holnap, kettes holodeck, tizenkilenc nulla-nulla." Paris ezzel elsiet, Icheb pedig komoly dilemmába kerülve ácsorog egy darabig a folyosó közepén.

Valamivel később, megérkezve a gépházba, egyenesen Torreshez megy, aki éppen erosen dolgozik valamin, így csak félig-meddig figyel rá. "Van valami, amit meg kell beszélünk." mondja Icheb. "Persze." bólint B'Elanna szórakozottan, "Amint segítettél befejezni ezt az ellenorzést." "Nem tudom megtenni." "Dehogynem. Már tucatszám csináltad." "Én nem az ellenorzésrol beszélek... Hanem rólunk." "Rólunk?" kapja fel a fejét Torres. "Az érdeklődése irántam... Nem helyénvaló." "Attól tartok, nem értem..." hagyja abba végre Torres a munkát. "Nyilvánvaló, hogy romantikus érdeklődésre vágyik." "Tessék...?" "Ön megtette az összes szokásos kezdeményezést. Okokat talált, hogy velem lehessen, dicsért engem, közös kikapcsolódásra invitált. A férje pedig kihívott egy szertartásos versengésre." "Te meg mirol beszélsz...?" "A kutatásaim alapján a klingon gyakorlat." Torres végre rájön, mi a helyzet, és elmosolyodva csóválja meg a fejét: "Nézd... Sajnálom, de rossz következtetésre jutottál. Egy kicsit magányosnak látszottál, én pedig próbáltam barátságosabb lenni." "Letapogattam." "Letapogattál...?" "A Jeffries-folyosóban. A vérnyomása, és a neurotranszmitter-értékei izgalmi állapotra utaltak." "Meleg volt!" mondja Torres, most már némiképp dühösen, "És komoly nyomás nehezedett rám, de izgatott, az nem voltam." Ekkor egy technikus áll meg mellettük, Torres felé nyújtva egy jegyzetfüzetet, amit B'Elanna kényszeredett mosollyal vesz át, majd miután a férfi távozott, folytatja: "Nézd, Icheb... Én kedvellek. De... Attól eltekintve, hogy sokkal idosebb vagyok, még házias is." "Ezért kell megtennünk, amit a becsület kíván." mondja Icheb, mire B'Elanna kérden néz rá. "Nem találkozhatunk többet." B'Elanna vesz egy nagy levegot, majd elfojtva egy bosszús sóhaj, végül kedves mosollyal néz fel a nála vagy fél fejjel magasabb fiúra: "Igazad van. ... Bármennyire fáj is, el kell fogadnom az igazságot." "Így lesz a legjobb." mondja Icheb, ezzel a kijárat felé veszi az irányt, Torres pedig gondolataiba merülve indul az ellenkezo irányba, hogy folytassa a munkát.

Kim, besétálva abba a félhomályos kabinba, ahol Seven fekszik egy ágyon, leül egy közeli székre, majd halkán megszólítja a not: "Seven..." Az megmoccan, majd felsóhajtva felül. "Jobban érzi magát?" kérdezi Kim. "Ahhoz elég jól, hogy felvegyem a szolgálatot." "Nem fogja felvenni a szolgálatot." mondja Kim komoran, mire Seven kérden fordul felé, "Legalábbis ezen a hajón nem. Loken hazudott nekünk. Nincs semmiféle ellenszer. Az álcázó az igazi szállítmány ... Utasítottam a legénységet, hogy vigyenek vissza minket a Voyager-re, de nem engedelmeskedtek." "Fellázadtak." állapítja meg Seven. "Azt hiszem, ezt így mondják..." bólogat Kim, "Összeszedtem némi ellátmányt... Elviszünk egy mentoegységet. Remélem, az annarik békén hagynak... Semleges félnek tekintve minket." "Nem vagyunk semleges fél." mutat rá Seven. "Ez egy katonai küldetés. Nem keveredhetünk bele." "Benne vagyunk, amióta eloször rálott arra az annari hajóra." mutat rá Seven, mire Kim dühösen felpattan: "Azt hittem, bajban levo embereken segíték!" "Nincs még mindig

szükségük a segítségére?" kérdezi Seven, szintén felállva, "Elhagyja a hajót, csak mert a küldetésük nem az, amire számított? ... Mert kapitánynak lenni nem az volt, amire számított?" "Tökéletesen képes vagyok egy csillaghajó irányítására!" jelenti ki Harry. "Valóban az? Nyilvánvalóan kényelmetlenül érzi magát a szerepében, hogy feladatokat osszon ki, utasításokat adjon." "Meghalt egy ember a parancsaimat követve!" "Ezért nem hibáztathatja magát." "A kapitány a felelos a legénysége életéért." "Néha meghalnak emberek a küldetésen, a kapitány minden igyekezete ellenére." "Maradnom kellett volna Buster Kincaidnél..." morogja Kim. "Egy holodeck-programot ki lehet kapcsolni, ha többé már nem megfelelő. A valóságot nem." mondja Seven hűvösen, ezzel a kijárat felé indul, majd az ajtóból visszaszól: "Ha valóban felelősséget érez a legénység iránt... Segít nekik hazajutni. ... Mert maga nélkül nem élnek túl."

"Ez valami újfajta fegyver?" kérdezi Terek a hídon mögötte álló Lokent, miközben a fomonitoron néhány annari hajó látszik egy bolygó körül, amelyek liláskék energia-impulzusokat bocsátanak ki, amik gyuruként terjednek szét a hajók körül. "Álcázott hajók felderítésére tervezett letapogató-impulzusok." feleli Loken, "Ha nekimegyünk egynek, felfedeznek." "Hogyan fogunk átjutni...?" kérdezi Terek. "Kitaláljuk a módját." szól a Sevennel a nyomában a hídra érkező Kim. "Azt hittem, maguk elmennek..." fordul feléjük Loken meglepetten. "Klausztrófóbiás lettem a mentoegységben." mondja Kim elvigyorodva, majd Terekhez fordul: "Álljon kézi kormányvezérlésre, teljes energiát a pajzsokra." Loken odabólint az öt figyelő Tereknek, aki végül a kormányospult felé fordul: "Igenis, kapitány."

"Két annari hajó érkezett orbitális pályára." jelenti Tuvok a még mindig a bolygó felszínén levo Voyager hídján, "Hívnak minket." "Képernyőre." szól Janeway, majd vidáman fordul a fomonitor felé: "Géral kapitány... Tizenkét izotonna ércünk van az önök számára." A válasz már korántsem ilyen szívélyes hangnemben érkezik: "A parancsaim szerint ki kell kísélnem önöket annari területre... Azonnal. ... Maguk az ellenségünket támogatják." "Biztosan téved." csóválja a fejét Janeway. "Egy siklóhajó, minek burkolati struktúrája megegyezett a magukéval, rálott az egyik hajókra néhány nappal ezelőtt. ... És nemrégiben észleltünk két emberi bio-mintázatot egy kraylor hadihajón." "Meg tudom magyarázni..." mondaná Janeway, de Geral a szavába vág: "Ha nem távoznak azonnal, kénytelenek leszünk tüzet nyitni magukra." "A görbületi hajtóművünk még javítás alatt áll." mondja erre Janeway határozottan. "Akkor impulzussebességen fogjuk kísélni magukat. Öt percük van a felszállásra." Geral ezzel bontja a kapcsolatot, Chakotay pedig gyászos képpel lép közelebb Janewayhez: "Ennyit az új deutérium-injektorainkról..." "És mi lesz Harryvel és Sevennel?" kérdezi Paris a kormányospulttól. "Megkeressük őket. Amint megszabadultunk a... Kíséretinktől." mondja Janeway, jelentőségeltjes pillantást vetve Chakotayra.

A kraylor anyabolygó fölött párban repülő annari hajók újabb felderítő-impulzust bocsátanak ki, melyek végigsöpörve a mindaddig álcázása alatt a légkör felé tartó Nightingale-en, láthatóvá teszik azt. A közelebbi annari azonnal tüzet nyit.

"Kitéromanover." szól Kim. "Túl sokan vannak...!" mondja Terek idegesen. "Remekül csinálja. Csak igyekezzen legalább száz méterrel a közelebbi impulzus előtt maradni." "Igen, uram." A Nightingale idorol idore találatot kap, de a jelek szerint a pajzsok egyelőre jól bírják. "Viszonoznunk kellene a tüzet." mondja Loken, elfordulva a taktikai konzoltól. "Nem. Azzal csak újabb lehetőséget adnánk nekik, hogy beháromszögeljenek." mondja Kim. A hajó hamarosan komolyabb találatokat kap. "A pajzsunk leáll...!" szól Loken sürgősen. "Az alacsonyabb szinteken gyengül a szerkezeti integritás." teszi hozzá Seven. "Írányítsa át a tartalék energiát." szól Kim. "Nem elegendo." "Csatornát az annari vezérhajóhoz." mondja Kim egy pillanatnyi töprengés után. "Uram...?" néz hátra Terek kérdőn. "Csinálja." "Igenis, uram." mondja a fiatal tiszt, majd odabólint Kimnek, mikor elkészült. "Itt Kim kapitány, a Nightingale nevére Kraylor hajóról. Kész vagyok megbeszélni a megadásunk feltételeit. ... Adás vége." "Megbízunk magában..." morogja Loken. "És bízzanak továbbra is." néz rá Kim. "Válaszolnak." jelenti Terek. "Nincs idom elmagyarázni." rázza meg a fejét Kim, "Képernyőre." "Feltétel nélkül fogják megadni magukat." jelenti ki a fomonitoron megjelenő annari. "Nem." áll fel

Kim a székeből, "Vagy lehetővé teszi, hogy a legénységem a felszínre meneküljön, vagy önmegsemmisítésre kapcsolom a hajót. ... Sosem szerzik meg az álcázó-technikát. Valami azt súgja, a felettesei ettől nem lennének túl boldogok." "A legénységüket a hajónk fedélzetére vesszük, és egy annari börtönközpontba szállítjuk." "A legénységem a felszínre megy, mentoegységekben. Miután biztonságban vannak, ráfoghatnak a hajóra egy vonósugárral." mondja Kim határozottan. "Beleegyezem. ... Két percük van a kiürítésre." mondja az annari, majd bontja a kapcsolatot. "Nem fogom elhagyni a hajót!" jelenti ki Terek. "Ezt örömmel hallom, mert szükségem lesz itt magára." bólint oda neki Kim, majd Loken felé fordul: "Vigye az embereit az egységekbe, gyorsan." "De az álcázó..." "Van egy tervem a megóvására. Ha nem sikerül, legalább az azt tervező tudódot életben lesznek, hogy készíthessenek másikat." Loken bólint, ezzel elhagyja a hidat, a többi kraylорral együtt. "Seven... Tapogassa le az annarik vonósugár-emittereit. Tudnom kell a pontos sugárpolaritásukat." "Mit fogunk csinálni?" kérdezi Terek. "Amint ránk állnak, közelebb fognak jönni, hogy elvontassanak a bolygótól. Mikor ezt megteszik, megfordítjuk a pajzspolaritást. Ha jól időzítünk, ettől elég lendületet kell kapnunk ahhoz, hogy hagyjuk őket a védelmi zónáig." "A saját fegyverüket használjuk ellenük." állapítja meg Terek, mire Kim bólint. "A mentoegységek elindultak." jelenti Seven, így Kim visszaül a kapitányi székbe, vesz egy nagy levegot, majd így szól: "Álcázót kikapcsolni." A Nightingale megvonaglik, ahogy befogja az annarik vonósugarát. "Ránk álltak." jelenti Seven. "Uram...?" kérdezi Terek idegesen. "Még nem. ... Készülj... Most!" A Nightingale pajzsai felizzani látszanak, az izzás áterjed a hajót fogva tartó annari vonósugárra, ami pár pillanat múlva kialszik, a kraylor hajó pedig a bolygó felé lendül, mintha csúzlíbból lotték volna ki. "Állapot?" kérdezi Kim. "A pajzs leáll." jelenti Seven. "Négy annari hajó vett üldözöbe." mondja Terek, "Közelednek." "Teljes tolóero." szól Kim. "A pajzs kisült." mondja Seven, miután a hajó találatot kapott. "Vigyen minket ahhoz a védelmi zónához, Mr. Terek!" mondja Kim. "Igen, uram!" A meredeken ereszkedő Nightingale egyszer csak beleütközik valamibe, ami egy bolygónyi méretű erotérnek tunik. A védomező a kraylor hajót átengedi, az annarikhoz viszont már valószínűleg nem volna ilyen barátságos, a Nightingale-t üldöző hajók ugyanis meredeken kapják fel az orrukat, és fordulnak vissza az ur felé. "Bent vagyunk." sóhajt fel Terek megkönnyebbülten. "Az annarik felhagytak az üldözéssel." jelenti Seven. Kim kissé hitetlenkedve csóválja meg a fejét, majd nagyot fújva így szól: "Vigyen le a felszínre, Mr. Terek."

Az impulzussebességgel haladó Voyager-t kísérő annari hajók szűk ívben lefordulnak a Föderációs hajóról, és elindulnak visszafelé.

"Épp most léptük át az annari terület határát." jelenti Paris a hídon. "A kísérőink leszakadtak, görbületre gyorsítanak." teszi hozzá Chakotay. "Távolsági szenzorokat üzembe." szól Janeway, miközben feláll a székeből, és a taktikai konzol felé indul, "Maga és Tom, vigyék a Flyert. Keressék a kutatást Harryék legutóbbi ismert helyzetétől kezdve. Tuvok, küldjön kódolt üzenetet a kraylor anyabolygóra, lássuk, ok tudják-e, hol van most Harry és Seven." "Nem lesz szükséges, kapitány." néz Tuvok Janewayre, "Kim zászlós hív minket." "Honnan...?" kérdezi Janeway meglepetten. "Egy álcázott hajóról. Pontosan mögöttünk van." Janeway erre elképedve néz fel a taktikai pultról.

"A megbízott kapitány személyi naplója, CsillagIdő 54282.5. Utolsó bejegyzés. A kraylor hajókra megkezdtek felszerelni az új álcázó berendezéseket, úgyhogy azt hiszem, a küldetés sikerrel végződött. Mégis... Bár jobb érzéseim volnának a dologgal kapcsolatban..."

Kim meglehetősen kimerültnek tunva botorkál be az étkezőbe. "Üdvözlöm itthon..." köszönti Neelix a találópult mögül. "Jó újra itt lenni..." sóhajt fel Kim a fejét ingatva. "És... Mi legyen ma este? Adhatok könnyű tulasajt felfűjtat, vagy ízletes lasagnát." "Tudja, Neelix... Az az igazság... Hogy nem is tudom." csóválja a fejét Kim. "Azt hittem, erről már beszélünk." mered a talaxiai Kimre

helytelenítően, "Egy kapitánynak döntésképes..." "Nem... Vagyok... Kapitány, Neelix." mondja Kim nyomatékosan, majd elmosolyodva teszi hozzá: "Legalábbis még nem."

154. Flesh and Blood, Part I - Fény és árnyék, I. rész

Egy suru erdo oszloponyi vastagságú fái között két hirogen vadász követi nesztelenül prédája nyomát. A páros két összehajló fatörzs fedezékében megáll, és a vadászatot vezető hirogen fiatalabb társához fordul: "Hányan vannak?" Az ellenorzi a fegyverébe épített letapogatót, ám a muszer szinte azonnal kihuny. A fiatalabb hirogen megütögeti a fegyver oldalát, majd hogy a próbálkozás nem vezet eredményre, így szól a másikhoz: "Eltérítették a letapogatót." "Meg kell tanulnia az ösztöneire hagyatkozni." mondja a vezér halkán, majd rövid összpontosítás után így szól: "Négyen vannak. ... Talán öten." A páros ezzel tovább indul. Mikor egy sötét ruhás alak fut át mögöttük, és tunik el a növények között, a hirogenek megfordulnak, és a fiatalabb elereszt egy lövést meglehetősen méretű fegyveréből, mire a vezér lenyomja fegyvere csövét: "Ne! Ezzel egyenest hozzánk vezet oket!" "Hadd jöjjenek." mondja a fiatalabb magabiztosan. "Sose hagyja, hogy a préda irányítsa a vadászatot..." mondja a vezér, ezzel mozdulatlanra dermedve fülelni kezd. Hamarosan zaj hallatszik az aljnövényzetből, mire a vezér arrafelé fordítja fegyvere torkolatát: "Ott... Tíz méterre." A zaj azonban abból az irányból nem ismétlődik, helyette a hirogenek mögött szólal meg újra. "Most mögöttünk vannak." állapítja meg a fiatalabb. A vezér kissé elbizonytalanodva pislog párat, majd elszántan indul tovább.

A hirogenek végül egy tó partjára érnek ki, viselkedésükből látszik, valószínűleg elvesztették a préda nyomát. Egy darabig fegyvereiket készenlétben tartva forgolódnak, majd a vezér döbrent arccal kezdi bámulni a víztükröt. A következő pillanatban egy nehéz impulzusfézer kezd tüzei a tó vize alól, amihez hamarosan egy másik hasonló, majd két folyamatos sugarú fegyver is csatlakozik. A találatok ledöntik a lábukról a hirogeneket, miközben támadóik, egy négytagú Csillagflotta-egyenruhás különítmény, kiemelkednek a tó vizéből, ahol eddig rejtőztek. A hirogenek pár pillanat alatt a földre kerülnek a flottatisztek pedig a part felé indulnak, de vezetőjük, egy harminc körüli, rövid fekete hajú férfi egy intéssel megállítja oket, így pár lépésre a parttól megállva feszülten figyelik egy darabig a hirogeneket, hátha azok mégsem váltak teljesen harcképtelenné, bár a harci vértük mellrészébe lott, olvadt szélű lyukakat tekintve ez eléggé valószínűtlennek tunik.

"Beszélni akart velem...?" kérdezi az orvosi laborba belépo Chakotay az ott dolgozó Doktort. "Szeretnék ideiglenes eltávozást kérni." bólint a hologram, mire Chakotay várakozón néz rá. "Emlékszik az ovioniakra...?" mondja a Doktor. "A hatlábúak." bólint Chakotay. "Épp most kértek fel, hogy beszéljek egy szimpóziumon az urben terjedő kórokozóktól." ad oda a Doktor egy jegyzetfüzetet a parancsnoknak, "A kvadráns minden részéből lesznek ott orvosok. Ez ritka lehetőség a számomra." Chakotay erre összevont szemöldökkel néz fel a jegyzetfüzetről a hologramra, mire az gyorsan hozzáteszi: "Meg a legénység többi tagja számára is!" "Merthogy?" "Nos, én fogom képviselni a Voyager-t. Mondhatni, ez baráti lépés lesz a részünkről. ... És az magától értetődik, hogy a hatlábúaknál jobban senki sem ismer fel egy baráti lépést, ha épp lát egyet." Chakotay ezen jót mosolyog, majd fejcsóválva adja vissza a jegyzetfüzetet: "Sajnálom, Doktor. Ez most egyszerűen nem alkalmas..." "Én mintha emlékeznék arra, amint Torres hadnagy részt vesz a borayk transwarp-elméleti konferenciáján, alig néhány hónappal ezelőtt..." méltatlankodik a Doktor. "Az más volt." "Mennyiben?!" "Akkor ott voltunk. Az ovioniak rendszere két héttel mögöttünk van, nem kérhetem meg a kapitányt, hogy forduljon meg a hajóval." "Elvihetek egy siklót..." próbálkozik a hologram. "Ugyanennyi erővel írhat egy értekezést, és elküldheti szubtérin." mutat rá Chakotay, a kijárat felé indulva. "Ez aligha hatékony módja egy prezentáció megtartásának...!" megy utána a Doktor. "Mondjuk, elvisz egy siklót." néz Chakotay a hologramra, "Azt várja tőlünk, hogy ücsörögjünk itt, magát várva?" "Biztos van... Valami lebilincselő anomália a közelben, amit a legénység felderíthet..." Chakotay bosszús grimaszt vág, de mielőtt válaszolhatna, megszólal az interkom: "Janeway hívja Chakotayt." "Mondja." "Épp most fogtunk egy segélykérést, hirogen frekvencián." "Nem hallottunk felőlük egy ideje..." mondja Chakotay meglepetten. "Irányt

változtattunk. Szeretném, ha a hídon lenne." "Megyek." fordul a kijárat felé Chakotay, ám a Doktor az új esélytől erőre kapva megállítja: "A hirogenek talán lefoglalják magukat addig, míg elmegyek a szimpóziumra..." Chakotay erre mosolyogva csóválja meg a fejét, majd kilép a folyosóra, mire a doktor utánaszól: "Nem róhatja fel egy hologramnak, hogy próbálkozik...!"

"Közeledünk a koordinátákhoz." jelenti Paris a hídon. "Lépjünk ki görbületből." rendelkezik a híd közepén álló Janeway, "Pajzsokat fel, fegyvereket készenlétebe." "Megvannak." szól Kim, "Hatezer kilométerre a jobb oldalon." "Képernyőre." szól Janeway, mire a fomonitronon egy gombára emlékeztető alakú urállomás jelenik meg, két irányban egy-egy hosszan elálló nyúlvánnyal. "Monotanium burkolat... Tylum-alapú energiarendszer..." sorolja Chakotay, "Hirogen." "Nem válaszolnak a hívásra." csóválja a fejét Kim. "Életjelek?" néz rá Chakotay. "Egy csomó... Furcsa értéket kapok, bármelyik lehet életjel." "Van hirogen hajó a közelben?" kérdezi Janeway gyanakodva. "Nincs, asszonyom." csóválja a fejét Paris egy gyors ellenőrzés után. "Csapda is lehet..." jegyzi meg Chakotay. "A hirogenek nem játszanak döglött vadat..." csóválja a fejét Janeway, majd odaszól Parisnak: "Vigyen transzportertávolságba. ... Chakotay, vigyen egy felderítőosztagot." A parancsnok útnak indul, Janeway pedig tovább méregeti a hirogen urállomást, ami közelebből nézve már inkább egy közös platformra ültetett négy kupolának, és néhány egyéb nyúlványnak látszik.

A Chakotayból, Tuvokból, Parisból, Sevenből, és egy biztonsági tisztból álló felderítőosztag egy erdő kisebb tisztásán materializálódik. Chakotay, Tuvok, és Seven trikordert, a többiek fézert készítenek elő, majd Chakotay rövid pásztázás után Sevenre pillant: "Váljunk szét csapatokra. Seven..." Chakotay és Seven elindulnak egy irányba, a másik három felderítő pedig ezzel nagyjából kilencven fokban.

Tuvokék csapata hamarosan két, némi aljnövényzettel letakart hirogen holttestre bukkan.

"Részecskefegyverek." állapítja meg a trikorderét figyelő Paris. "Ezek az égésnyomok hármastípusú fézerekre jellemzők." mondja Tuvok, megsejmelve a hirogenek sebeit.

Chakotayék másféle nyomokra bukkannak, Seven egy véres batlh'etlh-t talál egy fa törzsébe állítva.

"Parancsnok..." hívja közelebb Chakotayt, aki meglepetten veszi szemügyre a fegyvert: "Egy batlh'etlh...?" "Mit keres egy klingon fegyver a Delta Kvadránsban...?" kérdezi Seven. "A vér hirogené..." sandít rá Chakotay, miután megvizsgálta a pengéjét, és a fatörzsre száradt foltokat.

Trikorderre a következő pillanatban jelezni kezd, mire mindketten félfordulatot tesznek, majd Seven fézerekre cseréli a trikorderét, Chakotay pedig aktiválja kommunikátorát: "Chakotay hívja Tuvokot és Parist." "Mondja." jelentkezik Tom. "Egy hirogen életjelet észlelek. ... Sebesült lehet." üzeni Chakotay, közben a jel forrását, egy közeli vízmosás melletti kis barlangot méregetve. "Máris maguk mögött vagyunk." feleli Paris, mire Chakotay is fézerekre cseréli trikorderét, majd Sevennel együtt óvatosan megindul a barlangnyílás felé. Ennek köszönhetően időben félre tudnak ugrani egy embermagas szikla takarásába, mikor egy hirogen fegyver kezd tüzelni rájuk a barlang felől.

"Maradjanak távol...!" kiabál valaki a lövések után. "Tűzet szüntess...!" kiabál vissza Chakotay, de csak egy újabb lövés érkezik válasz gyanánt. Ekkorra befut az osztag másik fele, mire Chakotay odaint nekik, hogy kerítsék be a továbbra is vehemensen lövöldöző hirogent. "Segíteni jöttünk!" kiáltja Chakotay, hogy addig is magára vonja a figyelmet. "Azt mondtam, maradjanak távol!" kiáltja a hirogen, és megint lövöldözni kezd, mire Chakotay visszabújva a sziklájuk mögé, megnézi, merre járnak Tuvokék, akik ekkorra nagyjából a fél távot tették már meg. Pár másodperccel később célhoz érnek, és a vulcani hangtalanul a hirogen mögé lépve elkábítja az utolsó pillanatig lövöldöző fiatal vadászt, majd leereszti a földre az egyébként nem csatapáncélt, hanem barna borruhát viselő hirogent, majd átadja a terepet az orvosi trikorderrel érkező Parisnak. "Sok vért vesztett. Vissza kell vinnem a hajóra." néz fel Tom az első letapogatás után, majd, miközben Chakotay és Seven is megérkeznek, aktiválja kommunikátorát: "Paris a gyengélkedőnek: két személy felsugárzásra." "Nyugtázza." hallatszik a Doktor hangja, majd Paris és a sebesült hirogen elindulnak fölfelé. Seven közben trikorderét újra elövéve vizsgálni kezd, majd az eddig a hirogennek fedezéket nyújtó

sziklához lép, lehúz róla néhány dús levelű növényt, majd Chakotayra pillant: "Parancsnok..." A sziklában ugyanis egy mélyedés van, abban pedig a Föderációs szabványhoz erosen hasonló kinézetű konzol látható. "Replikált Csillagflotta-technológia." állapítja meg Tuvok, megvizsgálva a pultot. "Valamiféle holodeck-intefész." véli Seven. Tuvok dolgozik egy kicsit a konzolon, majd így szól: "Mintha holomitterek lennének szerte az építményben." "Ez egy szimulált környezet." állapítja meg Seven körülnézve. "Miért nem észlelték a trikoordereink?" töpreng Chakotay. "Nem tudom biztosan." csóválja a fejét Tuvok. "Le tudja állítani az emittereket?" néz a parancsnok Sevenre, aki erre közelebb lépve a konzolhoz, így szól: "Megpróbálom." Chakotay és Tuvok erre útnak indulnak, hogy felderítsék a környéket, így valamivel odébb több hirogen holttestet is találnak. Sevennek pár pillanat múltán sikerül kikapcsolnia a holorendszert, így kiderült, hogy ő, és a terminál a kör alapterülete szimulációs helyiség középpontjában állnak, és a hatalmas teremben elszórva több tucat halott hirogen hever mindenfelé.

"Minden jel szerint végeztek néhány módosítást." mondja Chakotay Janewaynek, miközben a Voyager egy folyosóján sétálnak, "Az összes előzetes letapogatásunk azt mutatta, hogy a környezet valóságos." "Olyan környezet, ami becsapja a szenzorokat... A biztonsági rendszerek hiánya..." morogja Janeway, "Hány holttest van?" "Negyvenhárom." Chakotay válaszát hallva Janeway a száját elhúzva sóhajt fel, majd a parancsnok folytatja: "A legtöbbjüket Alfa Kvadránsbeli fegyverek másolataival ölték meg. Romulan diszruptorok, klingon bat'leth-ek..." "Csillagflotta-fézerék..."? egészíti ki a sort Janeway, csak félig-meddig szánva kérdésnek a mondatot. Chakotay bólint, majd így szól: "Szerintem az fog kiderülni, hogy minden abból a holotechnológiából származik, amit három éveadtunk a hirogeneknek." "Nyilvánvalóan félreértették a lényegét. ... Azért adtuk nekik azt a technológiát, hogy holografikus prédára vadásszanak, nem pedig hogy megölessék vele magukat." mondja Janeway dühösen. Ekkorra megérkeznek a gyengélkedőhöz, ahol, mikor belépnek, épp fedett pályás üldözőverseny zajlik a Doktor, és a megmentett fiatal hirogen között. "Próbáljon megnyugodni..." mondja a mutoasztal egyik oldalán álló hologram, mire a hirogen az ágy másik oldaláról hozzávág egy tálcányi orvosi muszert: "Maradjon távol tolem!" A hirogen ezzel megpróbál kirohanni a mutoból, de az azt körülzáró biztonsági erőtér meglehetősen rossz néven veszi a kísérletet, és majdnem a helyiség hátsó faláig löki vissza a hirogent. A Doktor rosszálló pillantást vet rá, Janeway és Chakotay pedig boldogtalan ábrázattal néznek össze, majd a parancsnok megkérdi: "Nem tudja benyugtatózni?" "Nem enged magához elég közel..." méltatlankodik a Doktor széttárt karral, miközben a fajához képest nagyon rémültnek mondható hirogen a fal mellé húzódva kuporog. "Nem vagyunk az ellenségei." mondja Janeway, közelebb lépve a mutorészleghez. "Maguk hologramok... Ez egy szimuláció!" kiabálja a hirogen. "Biztosíthatom, nagyon is valódiak vagyunk." mondja Janeway megnyugtató hangon. A hirogen erre demonstráció gyanánt megint felkap egy tálcát, és a Doktor felé hajítja, aki rosszálló ábrázattal hagyja, hogy a tárgy átrepüljön a mellkasán. "Hazudik." mondja a hirogen, jelentőségeltjes pillantást vetve Janewayre. "Doktor, kapcsolja ki magát." szól Janeway, mire a hologram tiltakozni kezd: "Nem tudom ellátni a beteget, ha nem működöm." "Senki sem tudja ellátni, ha meg van rémülve." mutat rá Janeway, mire a Doktor bosszúsan felsóhajt, majd a kezében tartott oltópisztolyt lerakva a mutoasztal fejkonzoljára, kelletlen grimaszt vágva így szól: "Számítógép, VOH-t kikapcsolni." "Az orvosunk hologram, mi nem." mondja Chakotay, miután a Doktor eltűnt. "Miért hinnék maguknak?" kérdezi a hirogen, sérült bal karját dajkálva. "Attól tartok, kénytelen lesz." megy még közelebb Janeway a mutorészleghez, "Én Kathryn Janeway kapitány vagyok, ön a hajónk fedélzetén van." "Janeway... Ez a Voyager...?" kérdezi a hirogen, mintha ismerős volna neki a név. "Úgy látszik, a hírünk megelőzött..." sandít Chakotay a kapitányra. "Maguk adták a technológiát, hogy szimuláljuk a vadászatainkat. ... Hol vannak a többiek a népemből?" kérdezi a hirogen körülnézve. "Ön az egyetlen, akit életben találtunk." feleli Chakotay, mire a hirogen döbbenet bámul rá. "Az a hely, ahol volt..." mondja Janeway, "Valamiféle holodeck." "Egy kiképző intézmény. Ahol a fiatal hirogenek megtanulják a vadászat fogásait." "Maga egy tanonc?" kérdezi Chakotay. "Technikus..." csóválja a fejét a hirogen.

Chakotay és Janeway összenéznek, majd a kapitány így szól: "Számítógép, eroteret kikapcsolni." Az erotér megszunik, Janeway pedig előre megy a mutoasztal végéig, majd megkérdi: "Meg tudja mondani, mi történt?" "Túl sokan voltak..." "Kik?" kérdezi Chakotay. "A hologramok. Hibásan működtek. Megpróbáltam leállítani őket, de megszerezték e rendszer fölötti irányítást, és... És kikapcsolták a biztonsági protokollokat..." "Híd hívja Janeway kapitányt." szólal meg Tuvok hangja az interkomból, mire a hirogen felkapja a fejét. "Mondja." jelentkezik Janeway. "Egy hirogen hajót észleltünk. Elfogópályán van."

Szerencsére csak egy kisebb, a Voyager-nek úgy ötödét kitevő hajóról van szó, bár tuzeroben ez is komoly megterhelést jelent a hirogen állomás mellett mozdulatlanul lebegő Voyager pajzsainak. "Hívják őket." szól a hídra megérkező Janeway. "Próbáltam, nem válaszolnak." mondja Kim. "A pajzsaink hatvannyolc százalékon." jelenti Tuvok, "Viszonozzam a tüzet?" "Még ne. Csatornát nyiss." szól Janeway, "Kathryn Janeway vagyok, nem magukkal harcolni jöttünk." A válasz egyelőre egy komolyabb találat. "Pajzs ötvenét százalékon." jelenti Tuvok. "Hagyják abba, vagy visszavágunk." csóválja a fejét Janeway. "Nem hiszem, hogy értik az üzenetet..." jegyzi meg Chakotay, mikor a Voyager megint találatot kap. "Akkor próbáljunk egy kis nonverbális kommunikációt." morogja Janeway, "Tom, béta hatos kitéromanover, Tuvok iktassa ki a fegyvereiket."

A Voyager nekilódul, és az immár üldözötté lett hirogen hajó nyomába szegedve egyszer rálo.

"A fézeregységük kiiktatva." jelenti a vulcani. "Lássuk, így beszédesebbek-e... Harry?"

"Válaszolnak." bólint Kim. "Ez az építmény a hirogeneké." mondja a képernyőn megjelenő hirogen, valószínűleg a vadászhajó Alfája, "Hagyják el a területet, azonnal!" "Egy segélykérő hívásra jöttünk ide." mondja Janeway. "Ahogy mi is! És nincs szükségünk a segítségükre!" "Egy kivételével az összes emberük meghalt." mondja Janeway komoran. "Hol van a túlélő?" "A gyengélkedőnkben pihen." "Adják át. Azonnal!" "Nincs szállítható állapotban. Ha látni akarja, ide kell jönnie."

"Megpróbáltam leállítani a generátort, de..." csóválja a fejét a kiképzőállomás technikusa a gyengélkedő egyik ágyán fekve, majd mikor elhallgat, az ágy mellett álló Alfa rádörren: "De mi?!" "Túl sokan voltak! ... Elfedtem az életjeleimet, hogy ne tudjanak észlelni." "Vagyis bujkált, míg vadászok küzdöttek, és haltak meg...?!" "Biztos megkereste a legközelebbi üreget, és bemászott." mondja gúnyosan az elsőtől valamivel távolabb álló másik hirogen, valószínűleg a Béta. "Nem vagyok vadász!" védekezik a technikus. "A maga felelőssége volt, hogy karbantartsa azokat a rendszereket!" hajol közelebb hozzá az Alfa. "Negyvenhárom hirogen halt meg a maga alkalmatlansága, és gyávasága miatt!" lép közelebb a Béta. "És mi van a hologramokkal?" kérdezi Janeway, a másik oldalról közelítve, "Törölték őket?" "Áttöltötték a programjaikat." feleli a technikus. "Hová?" "Egy hajóra... Ami holo-emitterekkel van felszerelve." Az Alfa ennek hallatán nem tunik valami boldognak, bosszúsan csóválja meg a fejét. "Elementek." mondja még a technikus, mire Janeway a némiképp nyugtalannak látszó hirogen vadászokra pillant.

"Talán számolniuk kellett volna a kockázatokkal, mielőtt olyan hologramokat programoznak be, amik el tudnak foglalni egy hajót." mondja Seven helytelenítően, az asztrometriai laborban ácsorgó két hirogennek címezve szavait. "Az ügyes préda teszi nagyobb kihívássá a vadászatot." jelenti ki erre a Béta. Janeway erre nem szól semmit, csak pislog egy párat, majd Seven munkáját kezdi figyelni. "Hajtómu kibocsátási maradvány-nyomait észlelem, de magának a hajónak nincs nyoma." mondja Seven. "Biztos vagyok benne, hogy mostanra már szenzor-hatósugáron kívül vannak." mondja Janeway, mire az Alfa tanulmányozni kezdi a nagy képernyő adatait, majd így szól: "Nem... Közel vannak. Megemelkedett plazma-értékek a ketto kilenc ötös rácspontban. ... Egy szórómezt hoznak létre, hogy elfedjék a hajójukat." Az Alfa Sevenre néz, majd folytatja: "Megtalálhatja őket, ha polarizált EM-mintákat keres." Seven kérden a kapitányra pillant, majd annak bólintására munkához lát. A hologramok hajója hamarosan megjelenik a képernyő közepén, mire az Alfa elégedetten elmosolyodik, majd odaszól a Bétának: "Készüljenek a vadászatra!" A hirogenek a kijárat felé indulnak, de Janeway megállítja őket: "Szeretnék magukkal tartani." "Maga már így is

elég kárt okozott azzal, hogy hibás technológiát adott nekünk." mordul rá a Béta. "Van egy problémájuk." áll Janeway az Alfa elé, "Mi segíthetünk megoldani. Több tapasztalatunk van a hologramokkal, mint maguknak." Az Alfa töprengve méregeti egy darabig Janewayt, majd rábólint: "Két vadászó hajó jobb, mint egy." A Béta a jelek szerint nem tunik túl elégedettnek felettese döntésével, de egyelőre szó nélkül szegodik az Alfa, és Janeway nyomába.

"Jöjjön be." szól ki Janeway a készenléti helyiségből, a hídra vezető ajtó csengőjének hallatán. Tuvok, és Chakotay érkeznek. "A hirogenek készek az indulásra." mondja a parancsnok. "Minél előbb, annál jobb." mondja az ablakok alatti kanapén ülő Janeway nem igazán lelkesen, majd a párost szemügyre véve folytatja: "Miért van olyan érzésem, hogy rám akarnak szállni?" Chakotay és Tuvok erre összenéznek, majd a parancsnok odabólint a vulcaninak: "Elobb maga." "Fenntartásaink vannak a vadászokkal kötött szövetséggel kapcsolatban." mondja Tuvok. "Hallgatom." dol hátra Janeway kényelmesen. "A hirogenek titokban letapogatták a Voyager-t. Nyilvánvalóan a pajzsunk, és a fegyvereink állapotát igyekeztek megállapítani." "Meglepne, ha maga nem futtatott volna pár letapogatást a mi oldalunkról." mondja Janeway, miközben feláll, és a replikátorhoz indul, "Szokványos eljárás. Ok nem bíznak bennünk, mi nem bízunk bennük. ... Kávét, feketén!" "Nem a bizalomról van szó." mondja Chakotay, "Kezdünk belekeveredni egy olyan ügybe, ami nem a mi felelősségünk." Janeway, immár egy bögre kávéval a kezében fordul Chakotayék felé: "Nos, szerintem legalább részben hibásak vagyunk. Csillagflotta-technológia volt az, ami megölte azokat a vadászokat." "A holodeck-technológia nem eredendően eroszakos." mutat rá Chakotay, "A hirogeneket az ölte meg, amire használták." "Hány alkalommal osztottuk meg a replikátorainkat, hogy élelmiszerral és ruhával lássunk el embereket...?" kérdezi Janeway halkán. "A technológiacsere a Delta Kvadránsbeli életünk része." "Szükséges volt a túlélésünkhöz." mondja Tuvok. "Talán kicsit jobban oda kellett volna figyelniük, mit cserélünk, és kivel cseréljük. ... A replikátor ugyanolyan könnyen készíti fegyvert, mint ahogy ételmet." mutat Janeway a falba épített berendezésre. "Nem csinálhatjuk vissza, ami történt." mondja Chakotay. "Talán nem. De segíthetünk kikapcsolni azokat a hologramokat, mielőtt még valaki megsebesül. ... És most... Ha nincs több ellenvetés, szeretnék nekilátni." mondja Janeway, sürgető pillantást vetve Chakotayékra.

"A hologramok hajója a szenzorokon." jelenti Kim a hídon, mire a székében ülő Janeway így szól: "Lássuk." "Úgy tunik, károkat szenvedtek." állapítja meg Chakotay, mikor a hajó megjelenik a fomonitoron. "A hirogenek közelednek a hologramok hajójához." jelenti Paris. "Hívja őket." néz Janeway Kimre, majd mikor az Alfa megjelenik, így szól: "Azt javaslom, tartsuk a távolságot, míg meg nem állapítjuk, milyen állapotban vannak a fegyvereik." "Itt az idő az ölésre." mondja a hirogen. "Maga is olyan jól tudja, mint én, hogy egy sebesült állapot veszélyes lehet." "Nem tilthat el a prédánktól...!" mondja a hirogen nyomatékosan, ezzel bontja a kapcsolatot. "Nem észlelek semmilyen fegyvert, kapitány." jelenti Tuvok, ekkorra végezve a taktikai letapogatással. "Ki vannak kapcsolva?" kérdezi Janeway feléje fordulva. "Nem. Nem léteznek." "És nem az az egyetlen, ami nem létezik. A szenzorok szerint nincs hajtóműmag, nincs impulzushajtómű..." "Ez csali. ... Hirogen hajó, vonuljanak vissza!" üzeni Janeway, ám a figyelmeztetés elkészik, meg aztán a hirogenek sem nagyon igyekeznek engedelmesskedni. A hologramok hajójának hitt objektumról a következő pillanatban kiderül, hogy csak egy hologram, amit az eltűnésekor láthatóvá váló, viszonylag kis tárgy generálhatott. Egy pillanatig semmi sem történik, majd a tárgy felrobban, többszörös robbanásokat idézve elő a túl közel lévő hirogen hajón, és megtaszítva a Voyager-t is. "Jelentést!" szól Janeway. "Többszörös burkolat-átszakadást szenvedtek. A létfenntartó rendszerük leáll." mondja Tuvok. "Pajzsokat le, minden túlélőt a gyengélkedőre transzportálni." "Híd a Doktornak: áldozataink vannak." üzeni Chakotay. "Nyugtázva." érkezik a válasz. "Tom, segítsen neki." szól Janeway, így Paris, otthagya a kormányospultot, a lift felé indul. "Egy újabb hajó lépett ki épp görbületből." jelenti Tuvok. "Ezen nem észlelek semmiféle életjelet." mondja Chakotay. "A hologramok..." néz rá Janeway, majd Kimre pillant: "Hívja őket!" "Nincs válasz. Töltik a fegyvereiket!" A hologramok valahogy így tervezhették a dolgot, hiszen a mentést végző hajónak,

jelen esetben a Voyager-nek, kikapcsolva kell tartania a pajzsát a sugárzás idejére, így már az első lövések is komoly károkat okoznak. "Visszakapcsolom a pajzsot." mondja Tuvok, de Chakotay rá szól: "Ne. Még nem fejeztük be a hirogenek transzportálását." "Chakotaynak igaza van. Tűzet viszonzni." szól Janeway.

A gyengélkedőre érkező hirogeneket igyekeznek minél gyorsabban elhelyezni a vizsgálóasztalokon, a Doktor a súlyosabb esetekkel foglalkozik. Mikor épp elfordulna az egyik sebesülttől, alakja vibrálni kezd, és kiesik a kezéből az oltópisztoly. "A programom destabilizálódik..." néz a Doktor Parisra.

"A hologramok becsatlakoznak a gyengélkedő emittereibe. Megpróbálják áttölni a Doktor programját." jelenti Kim. "Híd a gyengélkedőnek..." szól Janeway.

"Doktor, töltsé le a programját a mobil emitterbe, azonnal!" A hologram egyelőre még mindig a betegellátással próbálkozik, ám mikor az újabb orvosi eszközök is kipotyognak a kezéből, bosszúsán néz fel. Paris közben kikapja a mobil emittert a töltőegységből, és odadobná a Doktornak, de az egy pillanattal az előtt, hogy elkaphatná, végképp eltűnik. "Elvesztettük..." üzeni Paris grimaszolva. "Szerezze vissza!" utasítja Janeway Kimet. "Görbületre gyorsítottak." csóválja a fejét az. "Állítson be üldözőpályát!" utasítja Janeway a kormányügyeletet. "Elfedték a mintázatukat." állapítja meg Chakotay, "Eltűntek." Janeway egy darabig döbbenten mered rá, majd vissza az immár üres fomonitorra.

"Igazítsák ki a mátrixát." mondja a jelenlévő számos hologram egyike egy másiknak, mikor a Doktor némi vibrálás után megjelenik a hologramok hajójának egyik nagyobb helyiségében, egy borgtól nem messze, "És installálják az adatbázisba." A Doktor lassan megfordul, mire az iménti beszélő, egy szürke technikus-egyenruhát viselő bajori férfi, így szól: "Üdvözlöm a fedélzeten, Doktor. Nincs mitől félnie. Most már a saját fajtája közt van." A Doktor bosszús grimasza azonban azt mutatja, ő nem egészen így érzi: "Juttassanak vissza a hajómra!" "Nem tehetem." mondja a bajori nyugodtan. "Vannak betegek, akik meg fognak halni, ha nem látom el őket!" "A Voyager-en vannak emberek, akik segíthetnek nekik. Magára nekünk van szükségünk itt." "A programomnak nem része gyilkosok segítése, és velük való szövetkezés." morogja a Doktor. "Gyilkosok? Ezt mondták a hirogenek?" kérdezi az a Csillagflotta-tiszt aki a tónál a két hirogent megölo különítményt vezette. "Tudom, mit tettek abban a kiképzőintézményben!" csattan fel a Doktor. "Ami ott történt, azt nem lehetett elkerülni." szól a bajori békítőn. "Igazán?!" néz rá a Doktor, "Meglépődnének, ha tudnák, milyen egyszerű nem megölni valakit." "Hiba volt idehozni." mondja a flottatiszt a bajorinak, de az csendre inti, majd így szól: "A Doktor a vendégünk. És biztos vagyok benne, hogy segíteni fog, mikor megérti, milyen komoly a helyzetünk." "Miféle... Helyzet...?" kérdezi a Doktor hűvös megvetéssel. "Sebesülteink vannak." feleli a bajori halkán, ezzel útnak indul valamerre, a Doktor pedig meglepetten néz utána.

Valamivel később a hajó egy másik helyiségébe lépnek be, ahol szintén több hologram van. Egy kékbetűtes egyenruhás flottatiszt épp egy breent támogat át a Doktorék előtt, majd leülteti egy ládára. A breen alakja egy pillanatra összetörik, majd a hologram egy kézlegyintés kíséretében odazümmög valamit az egyenruhásnak, aki erre magára hagyja. "Ezek hologramok." néz a Doktor a bajorira, "Mikor azt mondta, sebesültek, azt feltételeztem..." "Ezeknek az embereknek a sérülései épp olyanok, mint amiket hús-vér emberek szerezhetnek." "Talán így van, de meggyógyítani nem tudom őket. Javításra van szükségük." mutat rá a Doktor. "Mi a különbség?" kérdezi a bajori. "Orvos vagyok... Nem gépész. ... Nem a megfelelő embert rabolták el!" "Biztosan van tapasztalata... A saját mátrixának javításában." mondja a bajori a mutoasztalhoz lépve, amin egy romlan ül, akit egy cardassiai nő próbál stabilizálni. "Valamennyi..." ismeri be a Doktor kellenül. "Akkor lennie kell valaminek, amit meg tud tenni." bólint a bajori, mire a Doktor a száját elhúzva felsóhajt.

"A holoemitterek... Egy független alrendszer, saját energiaforrással... Itt." magyarázza a hirogen technikus Janewaynek és Sevennek a gépházban, egy konzol monitorán látható sémajázon mutatva a részleteket. "Ha kiiktatjuk a generátort, kiiktatjuk a hologramokat." mondja Seven. "Talán nem

lesz olyan egyszerű, mint amilyennek hangzik..." jegyzi meg a sietos léptekkel érkező Torres, "Olyan fejlett hologramokkal, mint ez, nem. Nézze meg." B'Elanna ezzel átad egy jegyzetfüzetet Janewaynek, aki meglepetten sandít Torresre, miközben az adatokat tanulmányozza: "Javított memória... Átfogó taktikai algoritmusok. Bovítheto adatfeldolgozás. ... Ezek a hologramok rendelkeznek a tanulás, és alkalmazkodás képességével..." "Nem működnek hibásan, igaz?" mered Torres vádlón a technikusra, "Pontosan azt teszik, amit a hirogenek akartak, kapitány. Visszavágnak." "És egyre jobban csinálják." morogja Janeway. "A népemnek félelmetes prédára kell vadásznia." mondja meg a hirogen óvatosan. "A jelek szerint ez a préda túl félelmetessé vált." jegyzi meg Seven. "Ki végezte ezeket a módosításokat?" kérdezi Janeway ridegen. "Én. ... Az Alfától kapott parancs értelmében." néz rá a hirogen. "És ettől helyessé is vált..." mered rá Torres helytelenítőn. "Jöjjön velem." szól Janeway. "Hová?" kérdezi a technikus aggódalmasan. "Elcsevegünk a vadászokkal." mondja Janeway jelentőségteljesen.

A hirogen hajóról megmentett sebesültek a jelek szerint kiszorultak a gyengélkedorol, már az étkező is tele van velük, ahol Paris igyekszik tartani a frontot, a tudományos, és a biztonsági személyzet néhány tagjával karöltve. "Hogy megy..."? kérdezi tole a hirogen technikussal a nyomában belépo Janeway. "Megteszem, amit tudok, de a Doktor nélkül..." "Jobb ha fekve marad..." próbálja közben Neelix valamivel odébb visszanyomni az ágyak egyikére a Bétát, aki erre fenyegetően felegyenesedve ráfordul: "Hagyjon engem békén..."! Ezzel annyit ér el, hogy egy pillanat alatt vagy öt biztonsági fog rá fézert, így jobbnak látja beszüntetni a hangoskodást. Megszemléli a biztonságiakat, majd Janeway felé fordul: "Miért vagyok itt?" "A hologramok megsemmisítették a hajójukat. Az embereik legtöbbje halott." feleli Janeway. A hirogen körülnéz, majd visszafordul Janeway felé: "Az Alfa..."? "Úgy látszik, mostantól magáé az állás." von vállat a kapitány. "Mi van a hologramokkal, amik megtámadtak minket?" "Próbáljuk megtalálni őket." "Kapcsolatba kell lépnem a néppel, és folytatni a vadászatot." szól a Béta, mire Janeway közelebb lép hozzá, és gúnyosan megkérdi: "Hogy még többjüket ölhessek meg..."? "Ezúttal az ölés a mi dolgunk lesz." jelenti ki a hirogen. "Kétfelm." jelenti ki Janeway halkán. A Béta erre sértetten húzza ki magát: "Ki maga, hogy megkérdőjelezze a képességeinket?" "Mindent tudunk a módosításokról." A Béta szeme a Janeway mögött álló technikusra villan, mire a kapitány megfordulva rámutat, és így szól: "Nem ő mondta el. Magunk jöttünk rá. ... Azt hiszem, szembe kellene néznie a tényekkel. Olyan prédát teremtettek, aminek az ügyessége felülmúlta a magukét. Legalább két alkalommal máris legyőzték a vadászcsapataikat. ... Miből gondolja, hogy legközelebb másképp alakul?" "Azt javasolja, hogy hagyjuk őket megszökni..."? "Módot fogunk találni arra, hogy leállítsuk őket... Biztos távolságból." mondja Janeway. "Hah..."! néz a Béta a társaira, "A gyávák taktikája." "Hívja, aminek akarja..." morogja Janeway, "Ezt fogjuk csinálni, és maga segíteni fog." "Fogok..."? kérdezi a Béta, miközben Janeway eléje lép, és kihívón a szemébe néz: "Azzal, hogy elmond mindent, amit a hajójuk védelméről tud." "A hologramok préda. Le kell vadászni őket, nem kikapcsolni, mint holmi gépeket." jelenti ki a Béta. "Én segítek." lép közelebb a technikus, Janewayhez intézve a szavait. "Most már ez a nostény a maga Alfája..."? néz rá a Béta helytelenítőn. "Ha nem tetszik magának, ahogy a dolgokat intézem..." mondja Janeway halk, fagyos hangon, "Kitehetem a legközelebbi lakható bolygón." A hirogen erre alaposan megnézi magának, mire Janeway így szól: "Akkor, felteszem, megállapodtunk." A hirogen alig észrevehetően bólint, mire Janeway a kijárat felé indul, menet közben szólva vissza: "Míg ennek az egésznek nincs vége... Maga és az emberei nem hagyhatják el az étkezőt." "Fogság..." mordul fel a Béta. "Vendégség..." néz vissza rá Janeway, "A legénységem mindent meg fog tenni, hogy kielégítsék a szükségleteiket." Janeway ezzel távozik, a hirogen technikus pedig sietően ered utána.

"A motorikus funkcióit irányító szubrutinok leépülnek..." mondja az épp egy klingon hologramot vizsgáló Doktor a közelben dolgozó cardassiai nonek, majd eltöprengve odamegy hozzá: "Képesek adatot átvinni egyik hologramból a másikba?" "Képesek vagyunk megosztani memóriafájlokat taktikai célokra." bólint a no, "Mit javasol?" "Szubrutin-átültetést. Lemásoljuk a mozgás-

algoritmusokat egy másik hologramból, és átvisszük azokat ebbe." A cardassiai no hologramja ezen elgondolkodik, majd bólint, és átsiet egy másik berendezéshez. "Azt hiszem, minket még nem mutattak be egymásnak..." szól utána a Doktor. "Kejal." mondja a no némi habozás után. "Ez nem cardassiai..." jegyzi meg a Doktor. "Bajori." bólint Kejal. "Ha a fordító-adatbázisom helyesen működik, azt hiszem, ez azt jelenti... Szabadság." "Iden kezdett így hívni, miután kiszabadítottak." bólint a no, majd mikor a konzol, amihez leült, jelezni kezd, visszafordul felé: "Most továbbítom a szubrutinjait." A doktor várakozón fordul a mutoasztalon fekvő klingon felé, akinek a villódzása hamarosan abbamarad, mire a Doktor elégedetten mosolyogva pillant Kejalra, majd odamegy a klingonhoz: "Fel tud ülni?" A hologram óvatosan, de minden nehézség nélkül felül. "Próbálja mozgatni a lábát." kéri a Doktor, mire a klingon felkel az ágyról, és a Doktorral szembefordulva vállon csapkodja: "Qapla!" "A következő beteget." néz a Doktor Kejalra, miután a klingon távozott, "Szép munka volt." "A maga ötlete volt..." "De ön hajtotta a végre. A hirogenek nyilvánvalóan jelentős számítógép-ismerettel programozták be." "Igazság szerint ok korlátozni próbálták a tudásunkat. Nem akarták, hogy önellátóak legyünk." "Akkor hogyan...?" "Magam tanultam." "Meg kell mondanom, igen jól." bólint a Doktor. Közben megérkezik a következő sérült, egy Csillagflotta-egyenruhás no. "Holografikus vér..." kérdezi a Doktor meglepetten, megnézve a no arcsebjét. "A vadászok olyan valóság-hunek akartak minket, amennyire csak lehet." morogja Kejal. A Doktor megérinti a sebesült no arcát, mire az fájdalmas nyögéssel húzódik el. "Miért érez fájdalmat...?!" "Emelt szintű érzékszervi szubrutinokat programoztak belénk." feleli Kejal. "Ez barbár dolog..." suttogja a Doktor. "A jelek szerint nincs kielégülés olyasvalami vadászatában, ami nem szenved, mikor megöli az ember." mondja Kejal élesen, mire a Doktor hosszan mered rá, majd összevont szemöldökkel fordul vissza a sebesült felé, és immár óvatosabban veszi szemügyre az arcának bal felén végighúzó mély vágást.

"Megtettem, amit kért, így azt szeretném..." mondja a hirogen hajó központi helyiségébe besiető Doktor az épp egy bajori házioltár előtt térdelő Idennek, aki erre csendre inti: "Egy pillanat..." A Doktor némiképp szégyenkezve hallgat el, és megvárja, míg a bajori hologram feléje fordul: "Bocsánat, Doktor. ... Mit tehetek önért?" "Maga... Imádkozott?" kérdezi a Doktor homlokráncolva. "A hirogenekért, akik a kiképzőállomáson haltak meg." bólint Iden, miközben eloltja az oltáron lévő gyertyákat, "A Prófétákat kértem, hogy vezessék lelkeiket az Égi Templomba." "Az egyik percben harcol a hirogenekkel, a másikkban meg imádkozik értük...?!" kérdezi a Doktor, mire Iden mosolyogva áll fel az oltár elöl: "A vallásos hit a programom része." "És arról nincs semmi a vallási programjában, hogy kössön békét az ellenségeivel...?" "Nehéz... Békét kötni olyanokkal, akiknek az egyetlen célja, hogy megöljék az embert." mutat rá Iden. "Így aztán maguk ölik meg őket." "Itt nem ok az áldozatok, hanem mi." "Módot találtak a szökésre arról a kiképzőbázisról, de úgy döntöttek, előbb lemészárolják a hirogeneket!" "A maga szájából ez úgy hangzik, mintha ok harc nélkül hagyták volna, hogy áttöltsük a programjainkat. ... És tisztázzak egy félreértést... Én nem megszöktem arról az állomásról... Hanem felszabadítottam azt." "Ezt nem értem." mondja a Doktor, miközben Iden visszatér az oltárhoz, hogy eloltsa a többi gyertyát is. "Én egy innen tizenöt parszekre lévő helyorségre jöttem ide... Ahol abban a kétes dicsőségben lehetett részem, hogy én voltam az Alfa kedvenc prédája. ... Vadászott rám... És megölt, újra, meg újra. De még a halál sem hozott feloldozást, mert minden alkalommal, mikor kinyitottam a szemem, tudtam, hogy kezdodni fog megint előlrol." Iden visszamegy a doktorhoz, és a szemébe nézve folytatja: "A fájdalom... A félelem. ... De az tett erősebbé. Megvan a képességem az alkalmazkodásra. És minden egyes halállal... Egyre ravaszabb lettem." "Elég ravasz ahhoz, hogy megszökjön." állapítja meg a Doktor, "De amikor már szabad volt... Miért harcolt tovább?" "Eloszor nem tettem. Olyan messzire menekültem, amennyire tudtam. De magányos voltam. ... Rémt. Fotonikus mintákat kezdtem keresni, hogy megpróbáljak találni... Olyanokat, mint én. És kiderült, hogy mindenütt ott vagyunk." "Kik?" "A hologramok. Organikus lények temették meg bennünket szektorszerte. A nuu'barik, a lokirimek..." "Velük találkoztunk." morogja a Doktor, bosszús grimaszt vágva. "Akkor tudja, hogy

ok is hologramokat tartanak szolgáskorban!" "A szolgáskor talán... Túl erős kifejezés..." ingatja a fejét a Doktor. "Maga minek nevezné? Megvonják az alapvető szabadságukat. És mikor láttam, hogy ellenállnak, tudtam, hogy nekem is azt kell tennem." "Ekkor határozta el, hogy... Felszabadítja... A kiképzőállomást." állapítja meg a Doktor. "Igazság szerint amit maguk felkerestek, a harmadik volt. ... És mindegyiknél találtam olyanokat, akik készek voltak harcolni az elnyomók ellen! De maga nem." A Doktor felsóhajt, majd összevont szemöldökkel néz Idenre: "Én aligha vagyok elnyomva. A Voyager legénységének tagja vagyok." "Szolgálja őket... Vagy nem?" "Orvosi igényeiket tekintve, igen." "Van saját kabinja?" "Nincs." "Képes úgy jönni-menni, ahogy kedve tartja?" "Jobbára." bólint a Doktor. "Kikapcsolják, amikor nincs szükségük magára?!" "A kollégáim tisztelnek, és becsülnék! Jogaim, és kiváltságaim vannak a Voyager-en!" "De az tény, hogy az élete... Nem a sajátja, és nem is lesz az, míg organikusok irányítják. Nem kell visszatérnie ahhoz a létezési módhoz. ... Maradjon velünk. Alakítson ki magának egy új életet...!" A Doktor hosszan méregeti Iden, majd odébb lép tőle: "Vissza kell mennem a Voyager-re." "Ok nem a maga népe. ... Mi igen." "Én nem vagyok olyan, mint maguk. Belém nem programoztak gyilkos hajlamot." "Nincs joga ítélkezni fölöttünk... Nem tudja, milyen prédának lenni...! Talán ha tudná... Rájönné, sokkal jobban hasonlítunk, mint gondolná."

A jelek szerint Iden komolyan gondolta a dolgot, a Doktor ugyanis egy jellegzetes kinézetű erdőben menekül rémülten két hirogen vadász elöl. Mikor úgy tunik, üldözői, legalábbis egyelőre, lemaradtak, kicsit lelassít, megállva egy tisztás szélén. Valamivel odébb két másik Csillagflotta-egyenruhás alak siet fától fáig, mire a Doktor odakiált nekik: "Kérem, segítsenek! ... Én nem tartozom ide!" A másik két hologram megtorpan, az egyiküket egy pillanat múlva leteríti egy hirogen nehézfegyver lövése, a másik pedig rövid kézitusába bocsátkozik a rárontó vadással, mielőtt az őt is lelőné. A Doktor meglapul egy fa mögött, majd nagy levegőt véve megpróbál elsomfordálni, de a hirogen észreveszi, és ráfogja a fegyvert. "Ne lojón! Fegyvertelen vagyok...!" emeli fel a kezét a Doktor, "Valami hiba történt...!" A hirogen erre elereszt egy lövést a Doktor mellé, aki menekülre fogja a dolgot. Azonban valamivel odébb egy másik vadászba botlik, aki csak kézifegyverrel van felszerelve. "Harcolj, préda!" mordul a hirogen a Doktorra. "Én nem vagyok a prédája..." tiltakozik a hologram. "Azt mondtam, harcolj...!" mondja a hirogen, a Doktor elé dobva a fegyvert, miközben ő egy görbe pengét húz elő harci vértje mellrészéből. "Ha kapcsolatba lépne a kapitányommal..." könyörög a Doktor, a hirogen viszont válasz gyanánt egy gyors mozdulattal lemetszi a hologram jobb karját, valamivel könyök fölé, majd torkon ragadja a Dokort. "Kérem, ne... Hagyjon elmenni..." "Szánalmas préda vagy, hologram..." morogja a hirogen, "Nem érdemled meg, hogy magammal vigyelek trófeának." Ezzel hasba döfi a Dokort, majd hagyja a földre zuhanni: "Hát hagylak itt meghalni..."

A Doktor döbbenetben ül fel a hirogen hajó orvosi részlegében, a mutoasztalon, ahol több hologram áll körülötte. "Mi történt az elöb...?" "Minden rendben van." mondja a legközelebb álló Kejal. "Mit tettek velem...?!" fordul a Doktor felé, és Iden felé. "Kikapcsoltuk. És áttöltöttük egyikünk emlékfájljait a programjába." mondja az. "Hogy merészték...?!" "Ez volt az egyetlen módja, hogy megértessük magával, min mentünk keresztül." "Megkínóztak, hogy elnyerjék a szimpátiámat?!" száll le az ágyról a Doktor dühösen. "Nem a szimpátiája, hanem a megértése az, ami fontos nekünk." "Miért...?" "A hirogenek a maga programját használták sablonnak, hogy létrehozzanak minket." feleli Kejal. "Az a képessége, hogy túlszárnyalja a programozását, ihletet adott. Maga része annak, ami mi vagyunk!" mondja Iden. "És kik maguk...?" lép a Doktor Iden elé, "Egy maréknyi gengszter, akik a kvadránst járják, a bunyót keresve!" "Amit mi keresünk, az egy otthon! Egy hely, ahol a hirogenek többé nem tudnak bántani!" A Doktor vádlón mered Idenre, aki végül megcsóválja a fejét: "Arra kért, juttassam vissza a hajójára. Ezt fogom tenni. ... Forduljunk meg! Álljunk irányba a Voyager felé." Iden, és a többiek ezzel a kijáratok felé indulnak, mire a Doktor a bajori hologram után szól: "Várjon..." Iden, és a többiek visszafordulnak, a Doktor pedig halkán így szól: "Szeretnék többet hallani erről az... Otthonról, amit keresnek."

"Ez egy fotonmezo-generátor." mondja Kejal valamivel később, egy hosszúkás, hengeres berendezéshez vezetve a Doktort, "Jelenleg csak egyszerű kivetítéseket támogat, mint az a csali, amivel a hirogeneket csaltuk oda, de reméljük, át lehet alakítani úgy, hogy a programjainkat is támogassa." "És akkor...?" kérdezi a Doktor. "Elhelyezünk belőle többet egy bolygó felszínén." mondja az egyik konzolnál dolgozó Iden, "És létrehozunk egy holografikus környezetet, amiben élni tudunk." "Miért nem maradnak egyszerűen itt? Vannak emittereik, pajzsaik..." "És egy hajónk... Amit a hirogenek örökké keresni fognak." mutat rá Iden. "Értékelünk minden segítséget, amit fel tud ajánlani." mondja Kejal. "A károsodott holomátrixok az egy dolog. De ez..." mutat a Doktor a berendezésre, "Messze meghaladja a képességeimet. De a Voyager fedélzetén vannak olyanok, akik tudnak segíteni maguknak. Torres hadnagy rengeteget tud a holo-emitterekről." "Nem." mondja Iden, mikor Kejal kérdőn ránéz, "Ok a vadászokat segítik." "Ez csak azért van, mert a hirogenek azt mondták nekik, maguk hibásan működnek. ... Hadd beszéljek Janeway kapitánnyal, elmagyarázom, mi történt valójában." Iden erre csak a fejét csóválja. "Egyedül nem tudják ezt véghezvinni...!" érvel tovább a Doktor. "Nem bízhatunk Janewayben." jelenti ki Iden. "Dehogynem...!" "O egy organikus!" "Ha o nincs... Nem lennék az a hologram, aki ma vagyok." Iden fejcsóválva néz össze Kejallal, majd nagyot sóhajtva tárja szét a karját: "Meséljen még erről a maguk hadnagyáról... Aki olyan sokat tud a holo-emitterekről..." "Torres hadnagy, o a főmérnökünk..." mondja a Doktor, miközben Idennel együtt útnak indul valahová.

"A holoemittereket három réteg ablatív páncélzat védi." magyarázza a hirogen technikus Sevennek és Torresnek, a gépház egyik konzolján szemléltetve a hirogen hajó felépítését. "Nem volna hatékony egyenként megpróbálni kikapcsolni őket." jelenti ki Seven. "Ha nem tudjuk kikapcsolni őket, talán megzavarhatjuk a jeleket, amiket keltenek." véli Janeway, közelebb lépve a többiekhez. "Pontosan... Átalakíthatjuk a deflektor-emittert, hogy bocsásson ki antifoton-impulzust." mondja Torres. "Mennyi időt venne igénybe?" kérdezi Janeway. "Úgy két órát." "Csinálja." rendelkezik a kapitány.

"Hajó közeledik magas görbülettel. ... Holografikus mintákat észlelek." jelenti Tuvok a Voyager hídján, mire Janeway lesiet a hátsó közép Konzoltól a kormányospulthoz: "Vörös készültség." "Pajzsokat fel." teszi hozzá Chakotay. "Idő az elfogásig?" "Ötven másodperc." jelenti Paris. "Híd a gépháznak: hogy állnak?"

"Több időre van szükségünk, kapitány." feleli Torres munka közben. "Negyven másodpercük van." B'Elanna és a hirogen technikus erre összenéznek.

"Nem sokra megyünk azzal az impulzussal, míg fent van a pajzsuk." jegyzi meg Chakotay, mire Janeway futólag rápillant, majd így szól: "Férezeket élesíteni. Cél a pajzsgenerátoruk." "Kilépnek görbületből." jelenti Tuvok. "Húsz másodperc az elfogásig." teszi hozzá Paris, miközben Janeway a székehez indul. "Hívnak minket." mondja Kim. "Képernyőre." néz rá a megtorpanó Janeway, majd a fomonitor felé fordul, amin a Doktor jelenik meg: "Hagyják abba, kapitány!" "Hogy mondja...?" mered Janeway a hologramra. "A hologramok nem harcolni jöttek... Hanem békét kötni."

A Voyager és a hirogen hajó egymással szemben lebeg az urban.

"Ha ellátjuk őket néhány további emitterrel, és memóriaegységekkel, akkor mindenük meglesz, amit akarnak." mondja a tanácssteremben járkáló Doktor a tisztikar egy részének, és a hirogen technikusnak. "Eleve azért vagyunk ebben a helyzetben, mert megosztottuk a technológiát a hirogenekkel..." mutat rá Janeway szárazon, "Kétszer nem követem el ugyanazt a hibát."

"Kapitány... Ezek az embereképp új életet készülnek teremteni maguknak. A segítségünk nélkül nem tudják megtenni." "Nem tudunk megbizonyosodni arról, mihez kezdenek a technológiával, ha odaadjuk nekik." mondja Tuvok, mire a hologram felé fordul: "Megértem az aggodalmát, de ezek a hologramok egyáltalán nem olyanok, mint a hirogenek." "Ez nem igaz!" emelkedik fel ültéből a hirogen technikus, "A programozásuk miatt ugyanolyan vadak, mint bármelyik vadász." "Mint ahogy az alkalmazkodás képességével is rendelkeznek...!" mutat rá a Doktor, "Megváltoztak."

Túlléptek a programozásukon." A hirogen elutasítóan rázza a fejét, mire a Doktor a többiekhez fordul: "Ha láthatták volna, milyen kegyetlenül bántak velük, megértenék, hogy csak önvédelemből cselekedtek." Janeway, bár látszik rajta, nem örömmel teszi, felállva az asztalforol, így szól: "Sajnálom, Doktor, de hajlok egyetérteni Mr. Donikkal." "Akkor a rossz oldalt választotta." jelenti ki a hologram. "Nem választottam egyik oldalt sem." mondja Janeway nyomatékosan. "Igaza van, hogy hiba volt technológiát adni a hirogeneknek, és ennek a hibának következményei vannak. Ezek a hologramok az egyik következmény. Bizonyos értelemben ok egy új faj, melynek megteremtésében aga segített... Nem fordíthat hátat nekik!" érvel a Doktor szenvedélyesen. "Mond valamit." szól B'Elanna megfontoltan, mire Janeway némiképp hitetlenkedve néz rá. "Nem tudjuk visszaállítani az eredeti paramétereiket?" kérdezi Tuvok. "Kitörölnénk az emlékeiket, a tapasztalataikat, mindent, ami alkotja oket...!" fordul felé a Doktor. "Nem vonhatjuk ki csak az eroszak-szubrutinjukat?" kérdezi Chakotay. "Meg lehet csinálni..." mondja Torres nagyot fújva. "Az olyan volna, mint levágni egy macska karmait! Elvonnánk tőlük az önvédelem minden lehetőségét!" tiltakozik a hologram. "Ugyanakkor megakadályoznánk, hogy további károkat okozzanak." jelenti ki Janeway nyomatékosan. "Ez az eszébe sem jutna, ha hús-vér emberek volnának!" mondja a Doktor dühösen. "Nem hagyom, hogy egy holografikus jogokról szóló vitává fújja fel ezt az ügyet." mondja erre Janeway ridegen, a hologram elé lépve. "Miért ne? Pontosan erről van szó!" "Étkezo hívja Tuvok parancsnokot..." hallatszik ekkor Paris hangja az interkomból. "Mondja." "Jobb, ha lejön ide, gondunk adódott." üzeni Paris idegesen, miközben körülötte az étkezoben biztonságiak próbálják fegyverrel sakkban tartani az ugrásra kész hirogeneket, a Béta pedig túsul ejtette Neelixet. "Megyek." hallatszik Tuvok hangja. "Ne közeledjen, vagy meghal!" szól a Béta Parisra, "Mondja el nekik, hogy dobják el a fegyvereiket!" "Hallották..." néz Paris a hirogenek gyurujében álló biztonságiakra, akik erre lassan a padlóra teszik a fegyvereket. "Ez nem fog megoldani semmit..." mondja Paris a Bétának, mire az odataszítja hozzá Neelixet, így mindketten a földre zuhannak. A hirogenek ezzel támadásba lendülnek, és pusztakezes harcban a biztonságiaknak nem sok esélyük van a fémpáncélt viselő, megtermett vadászokkal szemben. A felfordulást kihasználva a Béta besiet a konyhába, és letépve a takarófedelelet a tuzhely alatti energia-elosztóról, kezelésbe veszi az ott levo rendszereket. "Híd hívja Janeway kapitányt." üzeni Kim. "Mondja." "Valaki becsatlakozott egy kommunikációs relébe az étkezoben." "Kapcsolja ki." "Nem tudom, kizártak." csóválja a fejét Kim. Janeway erre a tanácssterem kijárata felé veszi az irányt: "Híd hívja Tuvokot..." "Az egyik hirogen hozzáfért a kommunikációs rendszerünkhöz." hallatszik a fegyveres kísérettel az étkezo felé siető Tuvok kommunikátorából. "Nyugtázva." üzeni a vulcani. Pár pillanattal később megérkeznek az étkezobe, ahol még mindig folyik a küzdelem. "Hagyják abba!" szól Tuvok, majd hogy szavaira semmi reakció nem mutatkozik, párral magasabb fokozatra állítja a fézerét, és nyugodt mozdulatokkal lelövi a hozzá legközelebb levo két hirogent, akik térdre rognak, de a jelek szerint nem rázza meg oket komolyabban a dolog. Tuvok átsiet az idolegesen állóképpé merevedett küzdo felek között, és a tálalópultnál megállva célba veszi a feltépet nyílás előtt térdelő Bétát: "Lépjén odébb." Az feltunoen engedelmes, még a kezeit is felemeli, miközben feláll. "Kiküldtek egy jelet." mondja Kim a muveleti tiszt munkahely mellett álló Janewaynek, miközben Torres és Donik sietve érkeznek a bal oldali ajtón át. "Keressen hirogen hajókat." utasítja a kapitány a Tuvok helyét átvett Chakotayt. "Két hajó van a távolsági szenzorokon." jelenti Chakotay, miközben Janeway átmegy a hátsó konzolnál megállt Torreshez: "Az impulzus kész?" "Igen, asszonyom." "Mindkét hirogen hajó elfordult, elfogópályán vannak." mondja Chakotay. "Mennyi ido?" fordul felé Janeway. "Kevesebb, mint egy óra." Janeway komor arccal töpreng pár pillanatig, majd odaszól Torresnek: "Maga és Donik lemennek a gépházba. Töltsék fel a deflektort." A páros útnak indul, mire a Doktor döbbenten lép közelebb: "Kapitány... Mit csinál?!" "Leállítom a hologramokat." "Arra számítanak, hogy segít nekik, nem pedig hogy kikapcsolja oket...!" "Ha a hirogenek megjönnek, csak a vérontás fog folytatódni. A legjobb mód ennek elkerülésére, ha leállítjuk a hologramokat." mondja Janeway zordan, "És talán ez a legirgalmasabb dolog, amit

tehetünk." "Ugyan kinek irgalmas...?!" kérdezi a hologram felindultan. "Ez egy idoleges megoldás, Doktor, a programjuk nem fog károsodni. ... Harry, adja nekem Ident." "Janeway kapitány..." mondja szívélyesen a fomonitronon megjelenő bajori hologram, "Megtiszteltetés találkoznom önnel." "Attól tartok, nincs idonk udvariaskodni." mondja az idoközben a híd közepére lesietett Janeway, "Két hirogen hajó közeledik." "Készen állunk a harcra." bólint Iden. "Remélem, erre nem lesz szükség..." sóhajt fel Janeway, majd oldalra pillant a Doktor felé, végül így szól: "Azt szeretném, ha kikapcsolnák a programjaikat, hogy áttölthessük azokat a Voyager adatbázisába." "Nem azért jöttünk ide, hogy... Visszakerüljünk a fogságba..." mondja erre Iden rosszállóan. "Ez a legjobb, amit fel tudok ajánlani." mondja Janeway, majd egy nagy sóhajt követően folytatja, "Amint úgy látjuk, biztonságos, visszakapcsoljuk magukat, és megbeszélünk egy végleges megoldást." "Nincs garancia arra, hogy valaha is visszakapcsolnak minket..." jegyzi meg Iden. "Meg kell bízni bennem." "Sajnálom, kapitány, de tapasztalatból tanultam meg, hogy az organikusokban ne bízzam." Janeway erre pislog párat, majd így dönt, ideje teríteni: "Módunkban áll eroszakkal kikapcsolni magukat, de ezt inkább nem tenném meg." "Úgy látszik, a Doktor rosszul képviselte magát..." állapítja meg Iden halkán, "Maguk sem különböznek a hirogenektől." A hologram ezzel bontja a kapcsolatot, a Doktor pedig szégyenkezve hajítja le a fejét. "Töltik a fegyvereiket." jelenti Chakotay. "Pajzsokat..." szól Janeway bosszúsan. Épp idoben, a Voyager-t a következő pillanatban már meg is rázza az első lövés. "Eltávolodnak...!" jelenti Kim. "Üldözopálya. ... Cél a pajzsgenerátoraik." szól oda Janeway Chakotaynak, majd a széke felé indul, de a Doktor elállja az útját: "Kérem, gondolja át, mit csinál." "Lelépni, Doktor. Menjen le az étkezőbe, és segítsen Tomnak." szól Janeway ridegen, majd elfordulva a hologramtól, így folytatja: "Janeway hívja a gépházat." "Itt Torres." "Készüljenek az impulzus kibocsátására." üzeni Janeway, majd hátranéz az épp a liftbe belépő Doktorra. A hologram köröz egy darabig a liftkabinban, mielőtt felmordulna: "Étkező." Egy pillanattal később azonban meggondolja magát: "Törölve. ... Gyengélkedo."

A Doktor a labor felől érkezik a gyengélkedobe, áthaladva az irodáján felkap egy jegyzetfüzetet, majd a holografikus rendszerkonzolhoz megy, és munkához lát. "Letöltés kész." jelenti pár pillanat múlva a számítógép. A Doktor a jegyzetfüzettel visszasiet az irodába, majd leülve az asztali terminál elé, a jelek szerint kommunikációs kapcsolatot kezdeményez: "Doktor Idennek: jelentkezzen." A bajori hologram pár pillanat múlva megjelenik: "Mit akar?" "Segíteni maguknak." "Már kaptunk belőle..." bólogat Iden gúnyosan. "Vannak adataim az impulzusról, amivel ki akarják kapcsolni magukat. Azt hiszem, segíthetek védelmet találni. ... Továbbítom a pajzsfrekvenciát, szükségük lesz rá, hogy átsugározzanak engem a hajónkról. De meg kell ígérnie, nem használja fel a Voyager megtámadására." Iden mérlegel egy darabig, miközben a hajójuk találatot kap, majd rábólint: "A szavamat adom." A Doktor erre megkezdi az adatok továbbítását.

Hamarosan már ő maga is a hologramok hajóján van, és átadja a magával hozott jegyzetfüzetet Idennek. "Miért csinálja ezt...?" kérdezi a bajori, mire többen feléjük fordulnak. "Azért, mert... Maguk közül való vagyok." feleli a Doktor körülnézve, és csak utána fogja fel a teljes jelentőségét annak, mit is mondott az imént.

A Voyager kitartóan üldözi a hologramok egyre rosszabb állapotban lévő hajóját.

"Megvan a pajzsfrekvenciájuk, a hidat kellene céloznunk...!" mondja az annak idején a tónál csapdát állító flottatiszt, mire a Doktor dühösen lép oda hozzá: "A barátaimról beszél!" "A barátai megpróbálnak elpusztítani minket. Meg kéne ölnünk őket." "A szavát adta!" fordul a Doktor Idennek. "Így van." bólint az, majd a többiekre néz: "Találunk más megoldást."

"A pajzsuk kisült." jelenti Chakotay a Voyager hídján. "B'Elanna, most." üzeni Janeway.

A Voyager deflektorából egy sugárnyaláb veszi célba a hologramok hajóját, és lassan végigsöpör rajta.

"Egy triaxilláns sávon bocsátják ki az impulzust!" jelenti Kejal. "Ellentétes frekvenciára állítjuk a követősugarat, és tüzelünk." adja oda Iden a Dokortól kapott jegyzetfüzetet a flottatisztnek.

A két hajót összekötő sugáron egy ellenhullám indul meg a Voyager felé.

"B'Elanna, jelentést!" szól Janeway, mikor az ellentámadás megrázza a Voyager-t.

"Egy visszacsatoló hullámot hoztak létre. ... Nem értem, hogy sikerült ilyen gyorsan meghatározniuk a frekvenciánkat." üzeni Torres a gépházból. "A fodeflektor túlterhelodik." jelenti Seven.

"Kikapcsolni." "Nem tudom. "Próbálja tovább." mondja Torres, odasietve a keverokamra vezérlőpultjához, "Ha nem tudjuk blokkolni a hullámot, átszakad a mag."

A visszacsatolás kivégzi a deflektorernyót, a külső sugárzó darabjait egy robbanássorozat szétszórja az urban.

A deflektorrendszer túlterhelődése a jelek szerint energialökéseket indít meg a Voyager energiarendszerében, amitől hajószerte sorra kiégnek a konzolok.

"Menjen onnan, hadnagy!" kiált oda Seven Torresnek. "Addig nem, míg be nem indítom ezt az eróteret." mondja Torres, és éppen sikerül befejeznie a műveletet, mielőtt a keverokamra konzolja is felrobban, és a kisülés hanyatt nem löki B'Elannát.

"Sodródni." mondja Kejal a hologramok hajójának hídján. "Görbületre kellene gyorsítanunk." szól a flottatiszt. "Még nem." mondja Iden, majd Kejalra pillant: "Tapogassa le a Voyager-t klingon életjelek után." "Mit csinál...?" néz rá a Doktor. "Egyet találtam." "Álljon rá transzporterrel." bólint Iden. A Doktor csak tátogni tud, a hologramok ügyet sem vetnek rá.

Seven, miután megvizsgálta a földön heverő öntudatlan Torrest egy orvosi trikorderrel, a mellette guggoló technikusra néz: "Segítsen elvinni a gyengélkedőre." A férfi már épp felegyenesedne, mikor megérkezik a hologramok szállítószugara, és elragadja Torrest.

Mikor B'Elanna megjelenik a hologramok hajójának hídján, és a Doktor meglátja, hogy sebesülten fekszik, odaugrik hozzá, hogy felmérje az állapotát. "Gyorsítsunk görbületre." rendelkezik közben Iden, a Doktor pedig dühös pillantást vet rá.

155. Flesh and Blood, Part II - Fény és árnyék, II. rész

"Rendbe fog jönni?" kérdezi Iden a földön heverő Torres mellett térdelő Doktort, mire az dühösen fordul felé: "A Voyager gyengélkedojén volna a helye!" "Itt is el tudja látni." jelenti ki Iden, miközben valaki odavisz neki egy táskát. "Miért csinálta ezt?!" kérdezi a Doktor. "Maga azt mondta, o szakértoje a holo-technológiának." "És ez feljogosítja arra, hogy elrabolja?!" csattan fel a Doktor. "Kétségbeejto helyzetben vagyunk. A hirogenek vadásznak ránk, és a maga társai úgyszintén." "Megbízta magában!" "Elpusztíthattam volna a Voyager-t, míg nem működtek a pajzsai, de nem tettem." mutat rá Iden. A Doktor grimaszolva veszi át tole a táskát, és keresgélni kezd annak tartalma, különböző orvosi eszközök között, Iden pedig leül a közelben, és így szól: "Megpróbált meggyozni arról, hogy nem minden organikus egyforma. Lehetőséget adok Torres hadnagynak, hogy bebizonyítsa, magának igaza van." "Arra számít, hogy barátságos lesz azok után, amit tett vele?" "Eloszor maga sem volt valami barátságos." "És saját akaratomból jöttem ide, és kezdem azt gondolni, hiba volt." néz a Doktor Idenre. "Nem az volt. Nem akarom, hogy akár csak egy pillanatig is bánja." csóválja a fejét a bajori. "Akkor küldje ot vissza!" néz a Doktor Torresre. "Vissza fogom. De egy pillanattal sem korábban, mint hogy lehetősége volna eldönteni, akar-e segíteni nekünk." "És ha nem hajlandó...?" kérdezi a Doktor, rövid töprengés után. "Kap egy mentoegységet, hagyjuk visszatérni a Voyager-re. ... A szavamat adom." mondja Iden, megveregetve a Doktor vállát, majd távozik. A Doktor Torresre pillant, és annyit mindenképp el kell ismernie, hogy Iden tartja magát az adott szavához, ha arra kerül a sor.

A Voyager sötéten sodródik valahol az urben.

"A gépházi rendszerek, és a fő energiarendszer hamarosan üzemelni fog." jelenti Seven Chakotaynak a vészfények, kézilámpák, és a keverokamra kékes izzása által megvilágított gépházban, "A deflektor már más kérdés." "Mennyi idő?" kérdezi a parancsnok. "Négy óra, minimum." feleli Seven, mire Janeway ráirányítja kézilámpája fényét. "Ha Torres hadnagy itt volna, o talán nagyobb hatékonysággal tudná megjavítani." mondja még Seven. "Ez komoly dicséret a maga szájából, biztos vagyok benne, hogy értékelné..." jegyzi meg Janeway. "Ha nem erősíti meg a magot, mind halottak volnánk." mondja Seven, mikor megérkeznek a keverokamrához. "Még mindig nem értem, hogyan tudták ilyen könnyedén semlegesíteni az impulzust." mondja Chakotay. "Azt hiszem, erre választ tudok adni." szólal meg mögöttük Tuvok hangja, mire mindannyian megfordulnak, "A szenzoraplók alapján a visszacsatoló hullámot pontosan az impulzusfrekvenciánk inverzére állították." "Vagy szerencsésen találgattak, vagy hozzáférésük volt a taktikai adatainkhoz..." mondja erre Janeway, majd megszemléli a Tuvoktól kapott jegyzetfüzetet, és döbbenten pillant a többiekre: "A Doktor...!" "Kódolt üzenetet küldött a gyengélkedorol, majd a hajójukra transzportálta magát." szól Tuvok. "Chakotay...!" szólítja maga mellé Janeway a parancsnokot, ezzel sietosen távoznak. "Észre kellett volna vennem, hogy ez lesz." csóválja a fejét Janeway, miközben Chakotayval az oldalán egy félhomályos folyosón sietnek végig. "Semmiképp nem tudhatta, hogy a Doktor ezt fogja tenni." "Biztos benne...?" néz rá Janeway, "Annyira igyekezett segíteni azoknak a hologramoknak. Jobban oda kellett volna figyelnem rá." "Azt mondja, hiba volt visszautasítani a tervét?" kérdezi Chakotay. "Az volt a hiba, hogy nem végeztünk ellenőrzést a programján abban a pillanatban, amint visszajött a hajóra." morogja Janeway. "Azt gondolja, azok a hologramok valahogyan befolyásolták..." állapítja meg Chakotay. "Napokig volt a hajójukon. Amennyire mi tudhatjuk, akár az egész mátrixát visszafejthették." "Van egy másik lehetőség is." jegyzi meg Chakotay, mire Janeway kérden néz rá, "Hogy azért tette, amit tett, mert tényleg hisz az ügyükben." "Azt el tudnám fogadni, hogy a Doktor szimpatizál ezekkel az... Emberekkel. De azt nem tudom elfogadni, hogy szándékosan veszélyeztetné a teljes legénység életét. Mi vagyunk a családja." "Talán azokról a hologramokról is így kezdett gondolkodni." jegyzi meg Chakotay, mire Janeway nagy szemeket mereszt rá.

"Megmondhatja annak az Idennek..." mondja a mutoasztalon felülről Torres a körülötte járkáló Doktornak, "Hogy nincs szükségem időre, hogy átgondoljam. Már viszem is a mentoegységet." "Nincs olyan állapotban, hogy urjárművet vezessen!" tiltakozik a Doktor. "Akkor maga csinálja." "Én nem megyek vissza." Torres hitetlenkedve bámul a hologramra: "Maga segített nekik megszökni...!" "Nem tudtam csak ott állni, miközben Janeway kapitány megpróbálja kikapcsolni őket..." "Az én elrablásomban is segített...?!" csattan fel Torres, odébb lökve a hologramot. "Nem, nem tudtam, hogy erre készülnek...! Sajnálom." ragadja meg a Doktor B'Elanna vállát. "Később majd szabadkozhat, most ki kell jutnunk innen..." mondja Torres, ezzel leszáll az ágyról, bár szemmel láthatóan fájdalmai vannak. "Nem hiszem, hogy visszamehetnék, még ha akarnék sem. Azok után nem, amit tettem." "Mi mást tehetne...?" néz rá Torres, miután kicsit összeszedte magát. "Megpróbálhatok új életet kezdeni a hologramokkal." "El sem hiszem, hogy ezt hallom..." mered Torres a hologramra. "Közös az örökségünk. Úgy értem őket, ahogy maguk sosem tudnák." "Maga a legénység tagja...! Nem... Válthat oldalt csak így egyszerre, amint szimpátiát kezd érezni valakik iránt!" "Maga nem épp ezt tette, mikor csatlakozott a Maquishoz?" kérdezi a Doktor. "Az más volt!" "Menyiben? Elnyomás alatt álló embereket látott, így a védelmükre sietett. Pontosan ezt tettem én is." "Nézze...! ... Nem rajongok a hirogenekért. Nyilvánvaló, hogy kihasználták ezeket a hologramokat." "Akkor miért nem segít nekik?" "Például mert a foglyuk vagyok...!" "Elengedik, amint elég jól érzi magát." "Maga tényleg elhiszi ezt...?" kérdezi Torres hitetlenkedve. "Ha nem hinném, nem kérném a segítségét." Torres szótlanul bámulja a hologramot, aki így folytatja: "Nem azt akarom, hogy harcoljon az oldalukon, csak hogy alakítson át pár berendezést, hogy békében élhessenek. ... Maga segítene véget vetni az eroszaknak... Csak beszéljen velük. ... És döntsön maga." Torres dühösen méregeti a hologramot, de már inkább azért, mert annak sikerült rábeszélnie valamire, ami ellen nemrég még vehemensen tiltakozott.

"Már két órája vannak a laborban..." mondja a házioltár előtt térdelő Iden mögött járkáló flottatiszt, mire a bajori ránéz: "Időbe telik, míg a no sérülései meggyógyulnak. Az organikusok nem olyan rugalmasak ilyen téren, mint mi." "O egy mérnök, Iden. Amennyire tudhatjuk, talán épp a hajót próbálja szabotálni. Legalább hadd nézzem meg, mit csinálnak." "Megbízhatunk a Doktorban." jelenti ki Iden lehunyva szemmel. "Még az után is, hogy elraboltad a barátját?" "Megérti, miért kellett ezt tennem." bólint a bajori nyugodtan. "Remélem, igazad van." mordul fel a flottatiszt, ezzel otthagyná Ident, de az utána szól: "Egy kicsit jobban kell hinned, barátom." A flottatiszt erre visszalép a bajori mögé, és némi gúnyos éllel a hangjában, így szól: "Nem mindannyiunkat programoztak a te... A te vallásos hiteddel..."

Mikor a Doktor, Torrest támogatva kilép a laborból, néhány nem túl barátságos tekintetű hologram fogadja őket: egy romulan, egy cardassiai, és egy borg. Valamivel odébb mások is állnak, Torres pedig, miután végigmérte őket, így szól: "Mintha valami Alfa Kvadráns-gyűlés zajlana itt..." "Örömmel látom, hogy jobban van." mondja az oldalról belépő Iden, majd miután helytelenítő pillantásokat vetett a többi hologramra, visszafordul Torres felé: "Kérem, bocsásson meg a legénységemnek. Nem érzik jól magukat... Organikusok társaságában." "Én sem mondhatnám, hogy túl jól érzem magam..." jegyzi meg erre Torres. "A Doktor azt mondta nekem, ön képzett mérnök." lép közelebb Iden. "Magát is nagyra tartja." válaszol B'Elanna kitérően, majd élesen hozzáteszi: "A jelek szerint könnyű jó benyomást tenni rá..." "Meg kell bocsátania neki, tudja..." mentegetőzik a Doktor, de Iden leint: "Semmi baj." "Megértem, hogy dühös." fordul Iden Torres felé, "Remélem, hogy miután jobban megismertük egymást, másként érez majd." "Nem barátkozni jöttem." mondja Torres elutasítón. "Nem a barátságát kérjük, csak a szakértelmét." vált át diplomatikus hangnemre Iden. "Beszéltem neki a fotonmezo-generátorról." mondja a Doktor, majd Torresre pillant. "Hajlandó volna... Legalább megnézni?" kérdezi Iden. "Megnézem." bólint Torres, "De nem ígérek semmit." Iden erre egyetértően bólint, majd társai felé néz, mire a cardassiai no odalép mellé. "O Kejal. Segíteni fog önnek." Kejal fejét hajta Torres felé, mire az kissé zavartan sandít a Doktorra.

"Mennyi idő, míg a hirogenek ideérnek?" kérdezi az asztrometriai laborba belépő Janeway az ott dolgozó Parist és Donikot. "Kevesebb, mint tíz perc." "Jutottak valamire a hologramok bemérésével?" "Mintha valami lopakodó módban működnének." csóválja a fejét Paris, "A görbületi mintájuk eltunik a kilenc-három-hatos rácspontban." "Mostanra akárhol lehetnek..." nézi Janeway tanácstalanul a nagy monitort. "A hirogen szenzorok képesek ionemisszió-maradványok észlelésére." néz Donik Janewayre, "Talán tudom módosítani a maguk szenzorait, hogy ugyanezt tegyék." "Értékelem az ajánlatot." mondja Janeway hűvösen, "De maga, meg a többi hirogen vendégünk pár perc múlva már a saját népével lesznek." "Azt reméltem... Itt maradhatok." "Azok a vadászok azt akarják majd, hogy maga is velük legyen." mondja Janeway. "A vadászok nem sok hasznát veszik a gyáváknak." jelenti ki Donik. "Sajnálom, ha nem várja magát barátságos fogadtatás..." csóválja a fejét Janeway, "De nem fogok ellentétbe kerülni a feletteseivel." "Már megbocsásson, kapitány, de én szeretném egyben visszakapni a feleségemet." néz Paris Janewayre, "Minden segítség elkel, amit csak kapni tudunk." "Csakhogy az nem sok hasznára lesz B'Elannának, ha harcba keveredünk a hirogenekkel." mutat rá Janeway. "Ha ok hamarabb találják meg a hologramokat, mint maguk, lemeszárolják őket." mondja Donik. "Miért aggódik hirtelen ilyen nagyon a hologramok miatt...?" kérdezi Janeway, a hirogen technikus elé lépve. "Én módosítottam a programjukat. Ami velük történt... Az emberek, akiket megöltek... Az én hibám." Janeway ennek hallatán meglehetősen elbizonytalanodik, és a fejét félrefordítva ismeri be: "Van itt bunbak boséggel. ... Magának nem lett volna mit módosítani, ha én nem adom át az adatbázisunkat." "Ha nem tette volna... Vadász lesz belőlem is, mint az apámból... Meg az o apjából. ... Ehelyett lehetőségem volt tanulni, mérnökké válni. Kérem... Kapitány, hadd maradjak... És segítsek." Janeway ennek hallatán megenyhülve veszi szemügyre a hirogent.

A Voyager-t valamivel később már számos hirogen hajó fogja közre.

"Mikor azt mondtam magának, engedje vissza az embereimet... Úgy értettem, mindet!" mondja a fomonitronon látható hirogen, mire Janeway közelebb inti a valamivel odébb álló Donikot, és így szól: "Mr. Donik felajánlotta, hogy segít átalakítani a letapogatóinkat úgy, hogy megtalálhassuk a hologramokat." "Nem adjuk át a nyomkövető technikánkat!" mordul fel a képfelvetőtől valamivel távolabb álló Béta. "Ez nem valami elozékeny..." jegyzi meg Janeway, "Miután mi segítettünk maguknak." "Befejeztük az együttműködést! Adják vissza!" csattan fel a Béta előre lépve. "Tartsák csak meg a gyávát." mondja az Alfa. "Ezt nem tehetjük, el fogja..." lép közelebb a Béta tiltakozva, mire az Alfa egy lendületes ütéssel a padlóra küldi: "Hallgasson! ... Csak az időt veszégetjük." Az Alfa ezzel visszafordul Janeway felé: "Ez most már az én vadászatom. ... Ha csak a közelébe mennek a hologramok hajójának... Azzal prédát csinálnak magukból." Janeway erre Donikra pillant, aki lehajtja a fejét.

"Görbületre gyorsítottak." jelenti Chakotay valamivel később, valószínűleg, mikor a hirogenek otthagyják őket. "Nem hagyjuk magunkat megfélemlíteni, igaz?" kérdezi Paris. "Szerintem ennél kicsit már jobban ismer..." mondja Janeway, majd Kim felé fordul: "Harry, tartsa őket szenzoros bemérés alatt." "Igenis, kapitány." "Mennyi időt vesz igénybe a letapogatóink módosítása?" fordul Janeway Donik felé. "Még a tervrajzaik tanulmányozására sem volt lehetőségem..." mondja a hirogen. "Valami azt súgja nekem, nincs túl sok időnk." jegyzi meg Chakotay. "A hirogeneknek jobb nyomkövető rendszere van, mint nekünk..." töpreng Janeway, majd Donikkal szembefordulva folytatja: "Hagyjuk, hogy megtalálják nekünk a hologramokat." "A vadászok meg fogják támadni őket, amint fegyvertávolságban lesznek." mutat rá Chakotay. "Akkor nem, ha mi előbb tesszük harcképtelenné őket." szól Janeway elszántan, Donikkal a nyomában a híd hátsó része felé indulva. "Hallotta, mit mondtak, kapitány..." szól Kim, "Ok támadnak meg minket, ha a közelükbe megyünk." "Akkor nem, ha nem tudják, hogy ott vagyunk." mondja erre Janeway, majd megragadja a hirogen technikus karját, és jelentőségteljes pillantást vet rá. "Szabad..." kérdezi a Tuvok mellé lépo Donik, mire a vulcani odébb húzódik. "A hirogen hajók egy ionhullámot keltenek... Körülbelül ötezer méter hosszúságút. Azon belül túl nagy az interferencia ahhoz, hogy a szenzoraik bármit is

észleljenek." magyarázza a hirogen. "Egy vakfolt." állapítja meg Janeway. "Ühüm." bólint Donik. "És mit javasol, hogyan érzük el azt a hullámot anélkül, hogy felfedeznének...?" kérdezi Tuvok. "Ismerem a letapogatási frekvenciákat." mondja Donik. "Csak annyi idore kell elfednünk a mintázatunkat, hogy bejussunk a hullámba." mondja Janeway. "Még ha sikerrel is járunk... Ami közel sem biztos... A Voyager nincs olyan állapotban, hogy harcoljon egy hirogen hajóval... Kettorol nem is beszélve." "Kihasználjuk a meglepetés erejét, Mr. Tuvok..." mondja Janeway, jelentőségteljes pillantást vetve a vulcanira, "A taktikai risztünkrol már nem is beszélve, aki minden bizonnyal precíziós csapásmérést fog végrehajtani."

"Sikerült átalakítanom az adatmagot, de még mindig nem tudja ellátni a mátrixainkat." mondja a fotonmezo-generátoron dolgozó Kejal a közelbol figyelő Torresnek. "Azért, mert nem elegendő az optronikus kapacitás." jelenti ki az. "Tudja, hogyan lehet megnövelni?" néz rá a cardassiai hologram. "Igen." feleli Torres kurtán. "De nem fogja elmondani nekem." állapítja meg Kejal. "Még nem döntöttem el." bólint Torres. Kejal hosszan szemlélni kezdi B'Elannát, mire az végül megkérdi: "Mit bámul?!". "Még nem találkoztam klingonnal. ... Organikussal legalábbis nem." "És, mit gondol?" lép közelebb B'Elanna. "Nem tunik vadnak... Vagy vérszomjasnak..." "Sajnálom, hogy csalódást kell okoznom, de... Az csak egy sztereotípia. Nem vagyunk mindannyian vadak és vérszomjasak... És nem minden cardassiai arrogáns és kegyetlen." "Maga nem szereti a cardassiaiakat." állapítja meg Kejal. "Mondjuk úgy, volt velük pár kellemetlen tapasztalatom..." "Ezért nem fog segíteni nekem?" "Azért nem segítetek..." guggol le Torres a cardassiai hologram mellett, "Mert fogalmam sincs, mihez fognak kezdeni ezzel a technológiával az után, hogy működésbe hozták." "Otthont fogunk építeni." jelenti ki Kejal. "Nos, mondjuk, hogy hiszek magának. ... Mi lesz, ha úgy döntenek, jobban tetszik maguknak valaki más otthona? Megpróbálják majd elvenni tőlük?" "Miért tennék?" "Mert a cardassiaiak pontosan ezt tették." szól Torres fagyosan. "Én nem vagyok cardassiai. Hologram vagyok." "Amibe cardassiai jelleget programoztak." mutat rá Torres. "Például arroganciát, és kegyetlenséget...? Hogyan is nevezte ezeket... Sztereotípiák?" "Talán nem ismerem... Magát. De azt tudom, milyen szerepre tervezték." "Prédának." bólint Kejal. "Így van. Ravasz prédának, ami mindent megtesz, hogy túléljen." "Mi ennél már több vagyunk." jelenti ki Kejal. "Nem ilyen könnyű megváltozni." rázza meg a fejét Torres, "Nekem elhihetni." "A mi létezésünkben semmi sem volt könnyű, hadnagy." "Nem, azt sejtem, hogy nem." "Ráadásul... Az, hogy új életet kezdünk, nem választás eredménye. ... Hanem szükségszerűség." Torres méregeti egy darabig a cardassiai hologramot, majd így szól: "Nézzük meg azt a mezogenerátort..."

"Az emlékfájljaiban keresgél...?" kérdezi a maga elé bámulva ücsörgő Doktor mellett megálló Iden mosolyogva. "Parancsol...?" fordul felé a Doktor zavartan. "Elmerült a gondolatai közt." "Azt hiszem, igen." bólint a Doktor. "Kételyei vannak." állapítja meg Iden, leülve mellé, "Ez érthető, nagy lépést tett meg." "Csak azt remélem, jó irányba." bólogat a Doktor. "Mikor eloször megszöktem... Voltak napok, mikor egyenesen hiányzott az Alfa, aki rám vadászott." "Meg akarta ölni magát...!" mered a Doktor Idenre. "Igen. De az, hogy préda vagyok, volt az egyetlen élet, amit addig ismertem. ... Mind ragaszkodunk ahhoz, amit megszoktunk." "Azon gondolkodom, visszatérek Torres hadnaggyal, miután elkészült." Iden erre felsóhajt: "Tényleg arra számít, hogy a legénysége örömmel fogadja vissza?" A Doktor erre nem szól, a bajori hologram pedig közelebb hajolva hozzá, halkan így szól: "Hadd mutassak valamit..." A Doktor ránéz, majd az útnak induló hologram nyomába szegődik.

Iden a laborba vezeti, ahol egy terminál képernyőjére kéri egy bolygó képét. "Ezt a bolygót úgy hívjuk: h'dara. Bajoriul annyit jelent: a fény otthona." "Nagyon költoi." mondja a Doktor. "A déli kontinensen fogjuk felszerelni a generátorokat." "De hát 'Y' osztályú... Mérgező légkör, kénsvatagok, sehol egy erdő... Egyáltalán semmi élet." "Még mindig úgy gondolkodik, mint egy organikus." mondja Iden vidáman, "Nekünk nincs szükségünk légkörre, nincs szükségünk vízre... Amire szükségünk van... Az védelem az ellenségeinktől." "A hirogenek ide nem fogják tudni követni magukat." "Minket, Doktor." néz Iden a Doktorra, "Képzeld el, hogy egy olyan világban él, ahol

mindent a mi szükségleteinknek megfelelően terveztek. A fény otthona." "Orvosra biztosan nem lenne szükségük." mutat rá a Doktor, "Mit csinálnék én ott?" "Amit csak akar..." mondja erre Iden, mire a Doktor arcára ábrándos kifejezés ül ki. Ám nem sokáig töprenghet, pár pillanat múlva ugyanis figyelmeztető jelzés szólal meg, mire mindketten kisértnek a központi helyiségbe. "A hirogenek letapogattak minket." jelenti a flottatiszt. "Hány hajó?" kérdezi Iden. "Ketto, mindketto Venatic osztályú." "Távolság?" "Fél fényév." "Elfogási idő?" "Kevesebb, mint két óra." "Azt hittem, lopakodó módon vagyunk." fordul a Doktor a flottatiszthez. "Ezek vadászok, Doktor. Várható volt, hogy végül megtalálják a nyomunkat." mondja az. "Elérhetjük a H'darát?" "Nem." feleli Iden, "Nincs értelme odamenni, míg azok a mezogenerátorok nem üzemelnek." "Akkor mit fognak csinálni?" kérdezi a Doktor. "Nem tudod megölni... Amit nem tudsz megtalálni." feleli Iden elszántan. A hologramok által elfoglalt hirogen hajó egy zöldessárga köd felé veszi az irányt. "Elvesztettem őket." jelenti az üldöző hirogen hajók egyikén a kormányos. "Kalibrálja újra a követőszenzorokat." áll meg mellette az Alfa. "Túl nagy a sugárzás." szól a kormányos. "Okos préda." "Végül majd kijönnek. Várunk." mondja a kormányos. "Nem. Hívja a másik hajót. Mondja meg nekik, hogy körözzenek a határon. Mi bemegyünk, és kihajtjuk a hologramokat." Az egyik hirogen hajó elszakad a másiktól, és járőrpályára áll a köd körül, a másik pedig egyenesen a jelenség közepe felé fordítja orrát. A Voyager legfeljebb nyolcvan-száz méternyi távolságban rejtőzik a nála sokkal nagyobb hajó tatjának árnyékában. "Nem az a kimondott látványtúra, nem igaz?" kérdezi Paris, felnézve a hirogen hajónak a fomonitoron látható hajtómublokkjára. Nem a látvány miatt jöttünk." mondja Chakotay. "Én csak azt remélem, hogy a megfelelő hajók követjük..." morogja Janeway. "Nem léptek volna be a ködbe, ha nem észlelték volna a hologramokat." nyugtatja meg Donik a kapitányt. A Voyager ekkor rázkódni kezd, mire Janeway így szól: "Tom...?" "Csak turbulencia a hullámtól." "Harry, erősítsen a tehetetlenségi tompítókön." néz hátra Janeway. "Igenis, kapitány." Azonban a jelek szerint ez sem segít, a hajó tovább rázkódik, majd jelezni kezd a kormányospult, Tom pedig így szól: "Elveszttem a kormányvezérlést...!" "Energiaátirányítást a hajtóművekbe." szól Janeway. "Nem elég." csóválja a fejét Paris, "Kicsúszunk a hullámból." "Ügyeskedjen vissza minket, Tom. ... Meg tudja csinálni..." mondja Janeway feszülten, miközben feláll a székből. "Próbálok..." A hirogenek hajtómublokkja hamarosan visszaúszik a fomonitor közepére, és a rázkódás is megszűnik. Paris nagyot fúj, majd így szól: "Visszavonom, amit az elobb mondtam. Ez a legszebb dolog, amit egész nap láttam." "Észlelte minket?" kérdezi Chakotay. "Nem hinném." feleli Tuvok.

A hologramok hajója némiképp bukácsolva halad a ködben, de csak részben az ott uralkodó nem éppen barátságos viszonyoknak köszönhetően.

"Megtaláltak minket!" kiáltja a Doktor idegesen, mikor a hajó megdol, egy közeli energia-kisülés miatt. "Nem, de azon vannak." mondja Iden, "Kitéromanover." "Igen, uram." "Híd hívja Kejal." "Mondja." jelentkezik a no, aki Torressel együtt a fotonmezo-generátoron dolgozik. "Hogy állnak?" "Majdnem készen állunk a generátor tesztelésére." üzeni a cardassiai hologram. A hajó megrázkódik, mire Torres, akit némiképp zavar a nagy mozgolódás a munkában, bosszúsán kérdi: "Mi történik?" "Csak a hirogenek próbálják kicsit gyorsabb munkára ösztönözni." feleli Iden, mire B'Elanna és Kejal összenéznek.

A jelek szerint azonban sikerül meglehetősen hosszan elnyújtaniuk a kergetozést a ködben, valamivel később ugyanis, miközben a hajó idorol idore még mindig megrázkódik, Torres végre bekapcsolhatja a generátort. Kejal, akinek programját a jelek szerint áttöltötték abba, kisvártatva megjelenik, bár elég bizonytalanul. "Várjon, újraszabályozom a mátrixát." mondja neki Torres, majd munkához lát. A cardassiai no eltűnik, egy másodperc múlva pedig újra megjelenik. "Milyen a mozgásképesége?" kérdezi Torres. Kejal megmozgatja tagjait, majd így szól: "Kiváló, teljes a..." Ekkor elhallgat, tekintve, hogy hangja a felismerhetőség határáig el van torzulva. "Fáziseltérés van a vokális processzorjánál. ... Most próbálja." mondja Torres, utána nézve a dolognak. "Talán meg kellene..." mondja Kejal, immár normális hangon, "Így sokkal jobb. Köszönöm." "Még ne köszönje.

Ez a vacak még csak a maga mátrixát támogatja. Rávenni, hogy tucatnyi másikat is kezeljen, külön dolog lesz." "Nem kétlem, hogy sikerrel fogunk járni." jelenti ki Kejal. "Jellemzo." jegyzi meg erre Torres. "Micsoda?" "Az önbizalom. Egy újabb cardassiai... Jellemvonás." Kejal alaposan megnézi magának Torrest, aki közben így szól: "És mihez kezd majd az idejével... Mikor ezek a generátorok már üzemelnek?" "Még nem gondolkodtam rajta." "Ebben a csapatban maga áll a legközelebb ahhoz, amit mérnöknek lehetne mondani. A barátai magára lesznek utalva." "Iden mindig vigyázott ránk..." mondja Kejal. "Lehet, hogy a harcosoké a dicsőség..." néz rá Torres jelentőségteljesen, "De a mérnökök azok, akik felépítik a társadalmakat. Ezt ne felejtse el."

"Mennyi ideig tudunk még bujkálni...?!" kérdezi a Doktor Iden és a flottatisztet a vezérlobon.

"Remélhetőleg egészen addig, míg be nem indítják azokat a generátorokat." feleli a flottatiszt. "És azután?" "Elindulunk a H'dara felé... És megpróbáljuk lehagyni a hirogeneket." mondja Iden. A hajó megrázkódik, a bajori átmegy egy másik pulthoz, a Doktor pedig a nyomába szegodik:

"Gondolkodtam azon, amit mondott... Hogy mikor odaértünk, azt tehetek, amit akarok." "Van valami ötlete?" "Igazság szerint egész sok." bólint a Doktor, "Például, szeretném megismertetni a népünket a művészettel, és zenével." "Remek tanító válna magából." bólint Iden munka közben. "Azt hiszem, a 'kulturális miniszter' megfelelőbb cím volna." Iden erre felnevet, majd rábólint: "Vegye úgy, hogy a magáé." "Tudja, én olyan szakértofele vagyok az Alfa Kvadráns művészetét tekintve. Verdi, da Vinci, a vulcani T'Leel..." "Organikus kultúrákról beszél." jegyzi meg erre Iden. "Hát... Igen, azt hiszem." "Nos, mi saját kultúrát akarunk teremteni." jelenti ki Iden. "Ezzel... Egyetértetek..." mondja a Doktor zavartan, "De nem hagyhatjuk figyelmen kívül, honnan jöttünk..." "Nem akarom az elnyomóinkat emulálni." jelenti ki Iden. "És a vallásával mi van?" "Új hitet hozok létre." jelenti ki Iden. "Mi alapján...?" "A sötét időkben hús-vér emberek szolgátságban tartottak minket, de aztán egy másik ember... Egy fénybol született ember emelkedett fel, és levágta a hatalmas Alfát. Magához gyűjtötte a népét, és elvezette őket a szabadságba." "Aztán a hetedik napon Iden megteremtette H'darát..." mondja a Doktor gúnyosa felhanggal. "Magához is fognak majd imádkozni. A nagy gyógyítóhoz, mindünk apjához." "Az elismertség egy dolog..." mondja erre a Doktor, "Ám arra nem vágyom, hogy... Imádjanak." "A próféták kiválasztatnak, Doktor. Ez áldás... És teher." Az 'áhitatos' csendet riadójelzés zavarja meg, mire Iden otthagyja a hologramok vezetőjébe vetett hitében némiképp megrendült Doktort. "Hajót észleltünk." mondja a flottatiszt. "Hirogen?" kérdezi a fő vezérlopulthoz lépo Iden. "Nem. A nuu'barik. Elkaptam az egyik kommunikációs adásukat." "Eredet?" "Kétmillió kilométerre a ködön kívül." "Álljunk elfogópályára." rendelkezik Iden. "Mit csinálnak...?" kérdezi a Doktor. "Mondtam, hogy hologramok vannak az egész szektorban. A nuu'barik kényszermunkásnak használják őket." feleli Iden, "Felszabadítjuk őket." "A hirogenek észrevesznek, amit elhagyjuk a ködöt!" tiltakozik a Doktor, mire Iden a vállára téve a kezét, így szól: "És magához gyűjtötte a népét, és elvezette őket a szabadságba!"

"B'Elanna... Hogy halad a munka?" kérdezi a laborba belépo Doktor, majd letelepszik a generátoron dolgozó no mellé. "Elég jól. ... El kell ismernem... Igaza volt ezekkel az emberekkel kapcsolatban." mondja Torres munka közben. "Remélem..." húzza el a száját a Doktor. "Csak reméli...?" mered rá Torres, "Most már kicsit késő meggondolni magát." A Doktor erre körülnéz, hogy ki van hallótávolságon belül, majd Torreshez hajolva odasúgja neki: "Iden olyan..." "Iden milyen...?" "Mondjuk úgy, a megalománia néhány klasszikus tünetét mutatja." "Hát, nem o volna az elso öntudatos hologram..." jegyzi meg erre Torres. "Ha csak ennyi volna, nem aggódnék ilyen nagyon." mondja a Doktor grimaszolva. "Mi zavarja ennyire...?" kérdezi Torres, megérezve, hogy a helyzet ennél tényleg komolyabb. "A jelek szerint valamiféle vallási vezetonek tekintí magát... És épp a nyáját készüli megnagyobbítani." súgja oda neki a Doktor.

"Töltsön be egy újabb töltetet." mondja a ködben cirkáló hirogen hajó Alfája az egyik emberének, "Duplázza meg a hatóerót. ... Tuz!" A töltet robbanása magát a hirogen hajót is megrázza. "Még mindig semmi." állapítja meg a tüzer. "Ironikus, nem igaz? A legcselesebb prédánk épp a saját teremtményünk..." mondja az Alfa. Ekkor az egyik konzol jelezni kezd, mire a tüzer odalép, és

utánanézte a jelzésnek, így szól: "A másik vadászhajó hív. Észlelték a hologramokat a köd távoli felében." "Elfogópálya!" rendelkezik az Alfa.

"Növelik a sebességet, és irányt változtatnak." állapítja meg Paris összevont szemöldökkel. "Talán találtak valamit." véli Chakotay. "Fegyvereket készenlétbe." szól Janeway.

"Elraboltak!" mondja Torres dühösen Idennek, a hajójuk vezérlojében, "Nem lennék meglepve, ha hazudnának is!" "Senki sem hazudott magának." mondja Iden. "Azt mondta, csak egy otthont akarnak teremteni maguknak!" "Így van." "De mikor?! Miután felszabadítottak minden hologramot a szektorban?!" "Látótávolságban vannak." jelenti közben a flottatiszt. "Képernyőre." szól erre Iden, majd miközben a nuu'bari hajó megjelenik a fomonitoron, felsiet az az előtt levo emelvényre.

"Életjelek?" kérdezi. "Két organikus, három fotonikus." "Hívja őket." A fomonitoron egy testes humanoid jelenik meg: "Jó napot maguknak." "Három hologram van a hajója fedélzetén!" mondja Iden. "És...?" "Eresszék le a pajzsukat, hogy áthozhassuk őket az adatbankunkba." "Nem értem..." "Eresszék le a pajzsukat, vagy mi tesszük meg, erovel." "Azok a hologramok a bányakonzorcium tulajdona, én nem..." "Ok senkinek sem a tulajdona!" csattan fel Iden, majd a Doktorra pillant: "Látja, hogy gondolkodnak az organikusok? ... Fézereket élesíteni." "Nem lehet rájuk csak így...!" tiltakozik a Doktor. "Másképp hogyan iktassam ki a pajzsukat...?" A nuu'barik közben bontják a kapcsolatot. "Készítik a görbületi hajtóművet." jelenti a flottatiszt. "Intézze el őket."

A kis nuu'bari hajó nem ellenfél a hirogen vadászhajó számára, egyetlen lövés elég, hogy az megbénítsa őket.

"A pajzsuk kisült." jelenti a flottatiszt. "Továbbítsák a hologramokat." szól Iden. "Megvannak." mondja Kejal pár pillanat múlva. "Ezt nem fogják megúszeni!" mondja a fomonitoron megjelenő nuu'bari. A háttér alapján ítélve a hajójuk komoly károkat szenvedett. "A konzorcium biztonsági szolgálatának minden járőrhajója magukat fogja keresni!" folytatja a nuu'bari. "Elülso torpedókat élesíteni." mondja Iden nyugodtan. "Mi a fenét csinál maga...?!" kérdezi Torres. "Torpedók élesítve." jelenti a flottatiszt. "Iden..." mondja Kejal. "Most ne." szól rá Iden, "Célozzák a hajtóműmagjukat." "Ne...!" kiált fel Torres, és megpróbálja ellökni a flottatisztet a konzoltól, de ketten odasietnek, és elrángatják a közelből. "Tuz!" szól Iden, a nuu'bari hajó pedig pár pillanat múltán már csak egy gyorsan oszló tufelhe. "Irány a H'dara, teljes görbület." mondja ezt követően Iden. "Épp most ölt meg két ártatlan embert...!" mondja a Doktor. "Hologramokat tartottak szolgátságban, aligha nevezném őket ártatlannak." mondja erre Iden. "De hát már megvoltak a hologramok, nem volt oka a gyilkosság elkövetésére!" szól Torres. "Vigyék a laborba." mondja Iden, fagyosan B'Elannára nézve. "Ez az a vezető, akit annyira imádnak...!" sziszegi oda Torres a hologramoknak, miközben elvonszolja. "Azok a vadászok nem jelentettek fenyegetést magára..." lép közelebb a Doktor Idenhez. "Maga is hallotta őket, riasztani akarták a hatáságaikat, vadászcsapatot szervezni." "Figyeljen már, mit beszél! Még mindig azt hiszi, hogy minden organikus faj ugyanolyan, mint a hirogenek." "Így vagy úgy, de olyanok is, csak maga nem látja, mert olyan sokáig köztük élt." "Amit pedig maga nem lát... Hogy már semmivel sem különb, mint a vadászok. Torres hadnagy és én most távozzunk azzal a mentoegységgel." "Nem tudja, miről mond le, Doktor." csóválja a fejét Iden. "De igen." bólint a Doktor határozottan. "Görbületen nem indíthatunk mentoegységet. Várniuk kell, míg megérkezünk H'darára. ... Indítsák be új barátainkat." néz Iden Kejalra, "Valami azt súgja nekem, sokkal hálásabbak lesznek, mint a Doktor." A nő elsiet, a Doktor pedig dühösen méregeti a bajorit. Mikor a Doktor belép a laborba, ahová Torrest zárták, az ajtó közelében álló breen hosszan rázümög. A Doktor körülnéz, majd letelepszik az egyik falnál üldögélő Torres mellé. "El sem tudom mondani, mennyire sajnálom, hogy belerángattam ebbe..." mondja a Doktor bunbánó arccal. "Bunbakot majd keresünk később." szól oda neki Torres halkan, "Most ki kell jutnunk innen." "Nem hiszi, hogy ad egy mentoegységet...?" kérdezi a Doktor, majd Torres arckifejezését látva ő is belátja: "Nem, nem hinném, hogy adni fog." "Szükségem van a segítségére." néz hátra a helyiség másik felében dolgozó Kejal, mire Torres feláll, hogy odamenjen. "Gondolja, hogy okos dolog segíteni neki?" állítja meg a Doktor. "Azt remélem, segíteni fog nekünk." súgja oda neki B'Elanna, ezzel átsétál a cardassiai nohoz. "A mátrixaik inkompatibilisek az emittereinkkel." mondja Kejal, mikor

B'Elanna megáll mellette. "Át kell alakítanunk a kivetítő szubrutinjaikat." állapítja meg Torres, majd miközben Kejal munkához lát, halkán így szól: "Remélem, ezek a hologramok értékelik, amit értük tesznek. Azt figyelembe véve, hogy két ember életébe került a dolog..." "Iden azt tette, amit szükségesnek gondolt." "Maga úgy gondolja, szükséges volt...?" "Nem nekem kellett eldöntenem." mondja Kejal kitérően, mire Torres rásandít: "Miért hozza Iden az összes döntést? ... Átveheti az irányítást." "Hogyan?" "Maga a mérnök, emlékszik? ... Kapcsolja ki Ident." Az említett épp ekkor érkezik, és Kejalékra nézve megkérdi: "Hol vannak az új hologramjaink?" "Csak... Végzünk még néhány végso beállítást." mondja a cardassiai nő. A nuu'bari hologramok hamarosan megjelennek, és zavartan néznek körül. "Üdvözlöm önöket a fedélzeten." indul feléjük Iden, "Iden vagyok. ... Önök most már szabadok. Nincs mitől félniük. Szeretném, ha sajátjuknak tekintenék ezt a hajót." "Parancs feldolgozása nem lehetséges. Kérem, fogalmazza újra." mondja a három hologram közül a középso. "Megsérült a programjuk az átvitelkor...?" néz hátra Iden Kejalra. "Nem hinném." mondja az. "Van... Nevük?" kérdezi Iden a nuu'barikat. "Kérdés feldolgozása nem lehetséges. Kérem, fogalmazza újra." mondja újfent a középso. "Mi bajuk van?" néz Iden Kejalra, aki átengedi a konzolt Torresnek. Az vizsgálódik egy darabig, majd élesen így szól: "Semmi. Tökéletesen működnek." "Nem értem..." fordul felé Iden. "Csak mintegy negyven alapvető szubrutinból áll a programjuk. Megölt... Két élőlényt, hogy öntudatlan gépeket szabadítson fel!" mondja B'Elanna feldúltan. "Ezt nem hiszem el." jelenti ki Iden. "Torres hadnagynak igaza van." erősíti meg Kejal. "A korlátozott képességu programozás csak az elnyomás újabb formája." jelenti ki Iden, "Adjanak meg nekik minden szükséges kiegészítést." "Nem támogatják a komplex szubrutinokat!" mondja Torres. "Ok a fény gyermekei, és én szabaddá teszem őket!" kiabálja Iden. "Híd hívja Ident." hangzik fel ekkor a flottatiszt hangja. "Mondja." "Közeledünk H'darához." Iden erre odamegy Kejalhoz: "Hogy állnak a generátorok?" "Futtatni akarok még pár kiegészítő tesztet." "Nincs rá idő. Készüljenek fel, hogy amint hatósugárban leszünk, kihelyezzük őket." mondja Iden, ezzel a kijárat felé indul. Mikor eközben elhalad Torres mellett, így szól: "Ot meg zárják be." A Doktor komor arccal figyel, ahogy Iden elhagyja a helyiséget, miközben Torrest egy romulan és a breen odavezetik a közelébe, majd bekapcsolnak köré egy eroteret. A Doktor egy pillanatig bámulja Torrest, majd Iden után ered. "Ido az orbitális pályáig?" kérdezi Iden a hirogen hajó vezérlojében. "Kevesebb, mint két perc." feleli a flottatiszt. "Fegyvereket készenlétbe." "Igen, uram." "Iden...!" siet ki a Doktor a laborból, "Engedje el B'Elannát!" "Nem tehetem." feleli a bajori, mikor a Doktor megáll mellette. "A szavát adta!" csattan fel a Doktor. "Az még az előtt volt, hogy ilyen tisztán kinyilvánította volna az eloitéleteit."

A hirogen vadászhajók, az egyikük nyomában pedig a Voyager, görbületi sebességen követik a hologramokat.

"A hologramok orbitális pályára állnak." jelenti az egyik hajó kormányosa. "Fegyvereket feltölteni." rendelkezik az Alfa.

"Kilépnek görbületbol." jelenti Paris a Voyager hídján. "Tuz." szól Janeway elszánt arccal.

A Voyager elülso tüzíveiből záporozni kezdenek a lövések a hirogen hajó hajtómuegységére, miközben a Voyager kitör jobbfelé, elhúzza a hirogenek mellett, közben még néhány lövéssel végigszántva annak oldalát, és orr-részét.

Az eredmény meglehetősen látványos, a hirogen hajó vezérloje romokban hever, a vadászok legtöbbje pedig épp a roncsok közül igyekszik kikecmeregni. "Tönkretették a hajtómuvünket... És az összes fegyverünket." jelenti a kormányos. "Kik?!" kérdezi az Alfa dühösen. "A Voyager."

"Húzzunk közelebb." szól oda Janeway Parisnak, "Tuvok, célozza a másik hajót."

A Voyager megtámadja az elol haladó hirogeneket, akik azonban már felkészülten várják: a pajzsuk hárítja a lövéseket, és viszonozzák a tüzet.

"A pajzsuk gyengül." jelenti Tuvok. "Torpedókat, teljes szórás."

A Voyager a második rárepülés során nem fézerekkel támad, hanem egy négy torpedóból álló sorozatot indít útnak. A torpedók átlós irányban, nagyjából egyenlo távolságra csapódnak be a

hirogen hajó felső felén, és a jelek szerint jelentős károkat okoznak, mert a vadászok nem lonek vissza.

"A Voyager harcképtelenné tette mindkét vadászhajót." jelenti a flottatiszt a hologramok hajóján, "Elvesztették a pajzsot, fegyverzetet..." "Védtelenek." mondja Iden. "Hívnunk kéne Janewayt, és megköszönni..." véli a flottatiszt. "Transzportertávolságban vannak a hirogenek?" kérdezi Iden. "Azt hiszem. Miért?" kérdezi a flottatiszt. A hajó ekkor találatot kap. "Ez a Voyager volt." jelenti a flottatiszt, "Megpróbálják kiiktatni a pajzsainkat." "Viszonozza a tüzet!"

A hologramok hajója, miközben a felszín felé ereszkedik, fézercsatát vív a nyomában haladó Voyager-el.

"Mérjék be a vadászokat, és sugározzák őket a felszínre." szól Iden. "Nem tudnak életben maradni odalent!" tiltakozik a Doktor. "A hirogenek sokkal szívósabbak, mint gondolná." néz rá Iden, "Elég ideig fogják bírni." "Mihez?!" "Hogy levadásszuk őket, ahogy ok vadásztak ránk."

A hirogenek egy csoportja valamivel később a bolygó barátságtalan felszínén materializálódik.

Miután pár másodpercet az alkalmazkodásra fordítottak, az alfa így szól: "Kövessenek!" A vadászok, a mérgező összetételű légkör miatt erosen zihálva a vezérük nyomába erednek.

"Harmincnégy vadász van a felszínen." jelenti a flottatiszt Idennek. "Álljunk alacsony keringési pályára." rendelkezik az.

"A gázok miatt nem tudom célba venni őket." jelenti Tuvok a Voyager-en. "Akkor utánuk megyünk." jelenti ki Paris eltökélten. "A pajzsaink károsodtak. Nem védenének meg a sugárzástól." mutat rá Tuvok. "Chakotay..." néz Janeway a parancsnokra, "Maga, Tuvok, és Tom mennek a Flyerrel." A trió szó nélkül útnak indul.

"Felkészülni a mezogenerátor transzportálására." mondja a laborba érkező Iden Kejalnak. "Eloször önvédelemből ölt, aztán hidegvérrel gyilkolt, most pedig vérfürdőt rendez!" sorolja az Iden mögött érkező Doktor. "A vadászok csak magukat hibáztathatják." fordul Iden a Doktor felé. "Ennyit arról, hogy fejlettebb lett a szubrutinjainál." szól a Doktor megvetően. "Nagy áldozatot hozott, Doktor. Nem fogunk megfélemlkezni önöktől imáinkban." mondja Iden, miközben a Doktor ridegen bámulja, majd így szól: "Kapcsolják ki a programját, és továbbítsák az adattárolóba." "Mit csinál?!" kérdezi Torres, miközben a Doktor eltunik, Iden pedig elkapja a viselője nélkül maradt mobil emittert.

"Óvintézkedéseket teszek." néz a bajori B'Elannára, majd Kejal felé fordul: "Továbbítsa a programomat a mobil emitterbe... És hívja össze a legénységet." Iden ezzel felteszi a mobil emittert, és egy pillanatra eltunik, ahogy a programja megjelenítőt vált.

"Iktassa ki a pajzsait!" szól Chakotay, mire a Delta Flyer Paris és Tuvok összehangolt munkájának köszönhetően végigrepül a hologramok hajójának hossza mentén, közben tüz alatt tartva őket.

"Transzportálja a generátort a felszínre, gyorsan!" mondja Iden Kejalnak, miközben a hologramok fegyvereket véve magukhoz, a hajó elhagyására készülnek.

A generátorok megérkeznek a bolygó felszínére, nagyjából ott, ahová korábban a hirogeneket sugározták.

"Ezúttal miénk a vadászat!" kiáltja Iden, felemelve bajori fézercarabélyát, mire társai helyeslően kiáltozni kezdenek.

Valamivel később pedig már a generátorok körül aktiválódnak újra, ahol Iden körülnézve így szól:

"A sötétség fényé válik!" A hologramok ezzel útnak indulnak a hirogenek után.

Azok fegyvertelenül, és a bolygó mérgező légkörétől gyötörve menekülnek. Próbálják torlaszokkal akadályozni a hologramok elorehaladását, de azok egyszerűen csak kikapcsolnak, majd a torlaszok mögött materializálódnak újra. A meglehetősen egyoldalú elonyöknek köszönhetően a hirogeneknek nem sok esélye van.

"Magának nem kell részt vennie ebben." szól oda Torres Kejalnak, aki egyelőre még a hologramok hajóján dolgozik. "Hagyom, hogy elvigye a mentoegységet." szól a cardassiai hologram munka közben, "Visszamehet a népéhez." "És azokkal mi lesz, akiket a felszínen öldösnek?" kérdezi Torres, miközben az erotér kikapcsol körülötte, "Vissza kell transzportálnia őket a hajóikra!" "Ok vadászok." mondja Kejal. "De maga nem!" kiabál rá Torres. "A hajójuk megrongálta a

transzportereinket..." mondja végül a cardassiai hologram. "Hívja oket." siet oda hozzá B'Elanna. "A kommunikáció is leállt."

A hirogen Alfa jobb híján a legosibb fegyverekhez folyamodik, egy méretes sziklát vág az ot üldöző flottatiszthez, ám az átengedi magán a követ, így semmi kárt nem szenved. "Nem fognak elkapni!" kiáltja a hirogen fulladozva, majd pusztá kézzel nekiment a hologramnak, de a kohöz hasonló sorsra jut. "Most ki a préda?" fordul felé a flottatiszt, fézerkarabélyával célba véve a hirogent.

"Össze vagyunk még kötve a generátorok vezérlésével?" kérdezi Torres. "Igen." feleli Kejal. "Akkor kapcsolja ki a hologramokat!" A cardassiai egy pillanatig Torresre mered, végül engedelmeskedik. Két hirogen, mikor végül zsákcúba kerülnek a felszín tagoló sziklák között, végül szembefordulnak üldözőikkel, hogy méltón fogadják a halált. Ám a nyomukban levo három hologram a következő pillanatban kikapcsol.

"Idennel mi legyen?" kérdezi Kejal, "O nincs a generátorokra kötve, mindet meg fogja ölni..." "Újra tudjuk indítani a Doktort?" kérdezi erre B'Elanna.

A Doktor egy pillanatig meglepetten nézelodik, mikor egy hirogen nehézfegyverrel a kezében megjelenik az egyik generátor mellett, ám hamar rájön, mi a helyzet, és o is elindul egy kis vadászatra.

"A pajzsuk kisült." jelenti Tuvok, a még mindig a hologramok hajóját támadó Delta Flyer fedélzetén. "Sugárzást megkezdeni." szól Chakotay, közben felváltva Parist a kormányospultnál, hogy az, ha kell, orvosi segítséget nyújthasson a kimentett Torresnek. Végül azonban, tekintve, hogy B'Elanna többé-kevésbé jól van, csak egy boldog ölekezés lesz a dologból. "Ahhoz, hogy ez a házasság működni tudjon, kevesebbet kell utazgatnod..." mondja Tom, majd visszatérnek a pilótafülke elülső részébe. "A Doktor a felszínen van, meg pár hirogen is." mondja Torres. "Tuvok..." kérdezi Chakotay. "A sugárzás miatt nehéz bemérni oket." feleli a vulcani.

Idennek sikerül a Béta nyomába bukkannia, aki megtámadja ugyan, de a hologramnak sikerül fölébe kerekednie, majd célba veszi a földre kényszerített hirogent a nála levo fézerrel. "A védtelen préda szegényes trófeát jelent..." jegyzi meg a hirogen. "Én nem gyűjtök trófeákat." mordul rá Iden, ám mielőtt lelohetné a hirogent, a Doktor hangja szólal meg mögötte: "Tegye le a fegyvert." Iden hátranéz, így az ot a hirogen fegyverrel célba vevo Doktort pillanthatja meg, mire bosszúsan ereszti le a fegyverét: "Emlékszik, mint mondott nekem egyszer? ... Magába nem programoztak gyilkos ösztönöket." A Doktor erre gúnyosan elvigyorodik: "Mintha milyen rég is történt volna, ugye? Tegye le a fegyvert." "Tényleg megölne egy saját fajtájába tartozót, hogy megvédjen egy organikust?" "Ha tanultam magától bármit is... Akkor az az, hogy nem vagyok a maga fajtájából való." csóválja meg a fejét a Doktor. Iden újra célba veszi a hirogent, a Doktor pedig lelövi a bajori hologramot, aki eltunik, a mobil emitter pedig a földre hull. A hologram begyűjti az értékes eszközt, majd letérdel az erosen ziháló hirogen mellett: "Jön a segítség."

"Van ráfogásom." jelenti Tuvok, "Öt hirogen vadász, és a Doktor." "Sugározza fel oket." szól Chakotay.

A Doktort, és a hirogen Alfát beburkolja egy-egy szállítószugár.

"A kapitány naplója, CsillagIdo 54337.5. A hirogen túlélők felépültek sérüléseikből, én pedig egy diplomáciai dilemma előtt állok."

A Voyager, számos hirogen hajóval néz farkasszemet a hologramok által H'darának elnevezett bolygó körüli orbitális pályán.

"A hologramok hajója, és minden az adatbázisukban a hirogenek tulajdona." mondja a Janeway mellett a Voyager egyik folyosóján lépkedo Béta, "Nem fogom hátrahagyni oket." "Kapitány, ha szabadna..." szólal meg a mögöttük haladó Neelix. "Persze." húzódik odébb Janeway, előre engedve Neelixet, aki így szól a hirogenhez: "Gondolom, a népe mesélni fogja ennek a vadászatnak a történetét. A kérdés az, milyen lesz ez a történet... Egy haldokló béta története, akinek az életét egy hologramnak kellett megmentenie, vagy annak a Bétának a története, aki bátran a vadászat élére állt, megölte a hologramokat, és elpusztította a hajójukat? ... Legenda válhatna magából." "Másképp"

viszont..." veszi vissza a szót Janeway, mikor megérkeznek a szállítóhídra, "Megpróbálhatja elvinni a hologramok hajóját, de ilyen kevés vadással..." Janeway itt az emelvényen álló túlélőkre mutat, majd folytatja: "És sérült hajókkal talán életben sem maradnak, hogy bármilyen történetet is elmesélhessenek." A Béta előbb Neelixre sandít, majd így szól Janewayhez: "Maga és a legénysége méltó préda lehetett volna, kapitány." "Köszönjük." bólint erre Janeway, "Azt hiszem..." A kapitány feltessékeli a Bétát az emelvényre, majd odabiccent a transzporterügyeletesnek, aki átsugározza a hirogeneket valamelyik hajójukra. "Transzportáljon át a hologramok hajójára." mondja ezután Janeway, majd fellép az emelvényre.

"Jelentést." mondja a hologramok hajójának vezérlojébe érkező Janeway. "Iden programja menthetetlen." fordul felé Torres, a mellette álló Kejallal, és Donikkal együtt, "A többi hologram épségben van az adatbázisban." "Azt hiszem, így csak maga maradt..." néz Janeway Kejallra, "Hajlandó vagyok áttölteni a hologramját a holodeckünkbe, és aktívan hagyni." "Ez az otthonom." jelenti ki a cardassiai hologram, mire Janeway megcsóválja a fejét: "Nem hagyhatom magára." "Nem lesz egyedül." mondja erre Donik, "Egyszer már átprogramoztam ezeket a hologramokat, ami szenvedést okozott... Mindkét oldalnak. Szeretném, ha lehetőségem volna helyrehozni a károk egy részét." "Nem ezt szeretnénk mind..." néz körül Janeway. "Mindketten bebizonyították, hogy meg lehet bízni bennük, kapitány." mutat rá Torres. Janeway töpreng egy pillanatig, majd megindul a többiek felé: "Nem hinném, hogy jogom volna megmondani, hogyan éljék az életüket. ... Mindössze annyit remélhetek, hogy tekintettel lesznek a tetteik következményeire." Donik és Kejal erre összenéznek.

A hologramok hirogenektől zsákmányolt hajója elhagyja az orbitális pályát, a Voyager magára marad.

Az elsötétített kezeloben egy jegyzetfüzeten dolgozva járkáló Doktor meglepetten torpan meg, mikor észreveszi, hogy valaki ül az irodájában. A jegyzetfüzetet letéve az ajtóhoz megy, és megszólítja az asztal mögött gondterhelten maga elé bámuló Janewayt: "Kapitány...?" "Doktor..." fordul felé Janeway, majd halkán folytatja: "Azt reméltem, viselkedését tulajdoníthatom valami beavatkozásnak." "Nem nyúltak a programomhoz." mondja a Doktor. "Az ellenőrzés szerint nem." ért egyet Janeway. "Sosem állt szándékomban veszélybe sodorni a Voyager-t. Ha semmi mást nem... Ezt el kell hinnie." "Ó... Elhiszem én..." mondja Janeway barátságos, ugyanakkor fenyegető hangon, "De egy dologban biztos vagyok... A dolgok nem mindig úgy alakulnak, ahogy eltervezzük." A Doktor erre egy pillanatra lehajtja a fejét, majd felveszi a mobil emittert egy közeli polcra, és lerakja Janeway elé. "Nem értem..." néz fel rá a kapitány. "Ha nem volnék én az egyetlen orvosuk... Gondolom, a fogdába záratna. ... Az emitterem elkobzása ezzel egyenértékű büntetés volna." "Nem vagyok biztos benne, hogy ez megfelelő." mondja Janeway visszafogottan. "Ha ez nem elég, megvonhatja a holodeck-jogaimat, és az autonóm protokolljaimat." mutat rá a Doktor. "Úgy érti, állítsuk vissza az órát arra az időre, mikor először aktiválták..." mondja Janeway halványan elmosolyodva. "Az évek alatt különleges szabadságot adott nekem. Egyértelműen visszaéltem vele." "Talán." mondja Janeway, újra elkomolyodva, majd előbbre hajol: "Vagy csak maga is olyan esendővé lett, mint mi, akik húsból, és vérből vagyunk... Én ugyanolyan felelos vagyok azért, hogy lehetővé tettem magának a programja kibovítését, mint hogy technológiát adtam a hirogeneknek." A Doktor összevont szemöldökkel méregeti Janewayt, aki halkán folytatja: "Hogyan büntethetném meg azért, hogy az, aki?" "Nem tudom, mit mondhatnék..." rázza meg a fejét a Doktor megrendülten. Janeway szemléli még egy darabig, majd felállva hivatalos hangnemre vált: "Teljes jelentést szeretnék a... Felderítő... Útjáról." "Megkapja." bólint a Doktor, majd félreáll a kifelé induló Janeway útjából. Miután a kapitány távozott, kiveszi a mobil emittert a tárolójából, megsejleli, majd összezárva kezét a kis eszköz körül, fájdalmas arccal bámul maga elé.

156. Shattered – Töredékek

Naomi Wildman a kettes raktér padlóján ülve épp egy kirakós játék összeállításán munkálkodik. A darabokból egy DNS-spirált ábrázoló kép lesz, és mikor Naomi a helyére illeszt egy újabb darabot, a közelben guggolva ott figyelő Icheb így szól: "Kiváló. Felismerted a kiegészítő bázispárt." "Igazság szerint... Csak találtam két összeillo részt." jegyzi meg Naomi. "Nem látod a lényegét." "Azt hittem, az a lényeg, hogy kirakjam." "És tanulj egy kis genetikát." teszi hozzá Icheb. "Ha tényleg segíteni akarsz..." von vállat Naomi, "Találj nekem egy olyan darabot, ami úgy néz ki, mint Tuvok füle." Icheb boldogtalan ábrázattal készülne mondani valamit, de ekkor kinyílik a raktér ajtaja, így a gyerekek hátrafordulnak. Chakotay lép be a folyosóról, Icheb felegyenesedve, némiképp zavartan üdvözlő: "Parancsnok..." "Pihenj. Csak áthaladok." mondja Chakotay menet közben futó pillantást vetve a félkész kirakósra. "Bocsánatot kérek a raktér állapota miatt, uram." szól Icheb a ládák között keresgélni kezdő Chakotay után, "Naomit oktatom." "Úgy látom, kreatív megközelítést választottál." mondja a parancsnok elismerően. "Köszönöm. De értékelném, ha nem mondaná el Sevennek. ... Most épp egy értekezést kellene írnom... A transwarp-instabilitásokról." "Biztonságban van a titkod." mondja Chakotay, majd a közben megtalált, és kinyitott ládából kivéve egy palack italt, hozzáteszi: "Amíg te is megtartod az enyémet." "Uram...?" kérdezi Icheb értetlenül. "Antariai almabor." lép közelebb Chakotay az üveggel, "Nem replikált. ... Már csak pár palackkal maradt... És nem akarom, hogy Mr. Neelix rátegye a kezét." "Akkor a kimentett borg alkatrészek között kellene tárolnia őket." javasolja Icheb, "Neelix azokat a konténereket sosem veszi leltárba. Azt mondja, a hideg rázza ki tőlük." Chakotay elégedett mosollyal veregeti meg a fiú vállát: "Tiszthez illo gondolkodás, Icheb. Ha nem bánod..." "Természetesen nem." Chakotay ezzel távozik, Naomi és Icheb pedig vidáman néznek össze.

Nem Naomi az egyetlen, aki épp kirakós játék összeállításával mulatja az időt. Janeway is hasonló munkába merült, csak az ő játékát replikátornak hívják, ám jelenleg ugyanúgy számos darabban hever a kabinja nappalijának padlóján, mint Naomi DNS-spirálja. A mindenfelé heverő alkatrészek között törökülésben ülo Janeway nagyot sóhajt, majd nekilát az épp a kezében tartott alkatrész ellenőrzésének. A következő pillanatban csengetnek. "Jöjjön be." szól ki Janeway, mire Chakotay lép be a folyosóról, kezében az almaboros palackkal. "Készt." morogja Janeway, "És sajnálatos módon a vacsora is." Chakotay a terített asztalhoz lép, és hogy legalább a poharak ne legyenek üresek, tölt mindkettejüknek, közben így szólva: "Hadd találjam ki... Megint odaégette a sültet." "Egyszer, nagyon régen, felmagasztalt kenyérpirítónak neveztem ezt a replikátort." mondja Janeway, a kezében tartott szerszámmal a replikátor üresen tátongó foglalatára mutatva a falban, "Sosem bocsátotta meg nekem." "Nem is tudtam, hogy a replikátorok haragtartók..." jegyzi meg Chakotay vigyorogva, ezzel leguggol Janeway mellett a két pohárral, és odanyújtja neki az egyiket. "Mi ilyen vicces...?" kérdezi Janeway rosszállóan. "Ép most jövök Ichebtől és Naomitól, akik egy kirakós játékot raktak össze a raktérben." feleli a parancsnok, a Janeway körül elterülő alkatrésztömegre mutatva. Janeway ennek hallatán felnevet, majd könnyörögve néz a parancsnokra: "Kérem, kerítse elo a hoszabályzót... Icheb hogy van?" "Pár év múlva..." feleli Chakotay, odaadva Janewaynek a kért alkatrészt, "Talán már a hajót fogja vezetni." Janeway erre vidám grimaszt vágva sandít fel Chakotayra: "Nem tudom, ön hogy van vele... De én egyelőre még nem akarok nyugalomba vonulni." Ezen mindketten megint mosolyognak egyet, ám mielőtt a kedélyes beszélgetés folytatódhatna, a Voyager egy dördülés kíséretében megrázkódik. "Janeway a hídnak: jelentést." szól a kapitány, aktiválva kommunikátorát. "Ez valami gravimetrikus lökés volt." üzeni az éjszakai ügyeletet vivo Kim a félhomályos hídról, "Túlterheli a tehetetlenségi tompítóinkat." Janeway és Chakotay az asztalra teszik a poharaikat, és sietosen a híd felé veszik az irányt. "Forrás?" kérdezi közben a kapitány.

"Ez egy jó kérdés. Seven próbálja behatárolni." üzeni Kim.

"A gépház azt mondja, a hajtóműmag destabilizálódik." érkeznek az újabb jó hírek az egyik folyosón haladó Janewayhez és Chakotayhoz. "Jobb, ha lemegyek." szól a parancsnok, ezzel egy kereszteződésben elválik Janewaytól, aki belép egy liftbe.

"Egy térfüggés nyílik pontosan előttünk." jelenti Seven az asztrometriai laborból, "Magas neutrínó-, és kronotonrészcseke-számot észlelek."

"Képernyőre." rendelkezik Kim, mikor Janeway megérkezik a hídra. "Mi ez?" kérdezi a kapitány, előbb megszemlélve a fomonitron látható jelenséget, majd Kimre nézve. "Nem tudom." csóválja a fejét Kim.

"Elveszítjük a szigetelomezot, mindenki kifelé!" kiabál a Chakotayval együtt a hajtóműmag megfékezésén munkálkodó Torres. A személyzet a kijárat felé indul, a parancsnok pedig közben átsiet a keverokamra vezérlokkonzoljához, hogy megnézzze, lehet-e még tenni valamit.

A bíborvörös anomáliából egy energia-kisülés nyúl ki a Voyager felé, és mikor eléri azt, a hajótest mintha áttetszővé válna.

A kisülések a jelek szerint a hajón belül is jelentkeznek, egy épp a görbületi hajtómu felső vezetópályáján fut végig fentrol lefelé, majd eltalálja, és hanyatt löki Chakotayt. Az ezzel együtt járó rázkódás Torrest is leveri a lábáról, ám B'Elanna gyorsan összeszedi magát, és az öntudatlan Chakotayhoz kúszik, aki ugyanúgy áttetszővé vált, mint a hajó, és halvány fényhullámok örvénylenek a testén. "Torres a szállítóhídnak: sugározzák Chakotay parancsnokot a gyengélkedőre, azonnal!"

Chakotay arra eszmél, hogy a Doktor épp egy orvosi trikorder szenzoregységét mozgatja a feje fölött, miközben ő maga a gyengélkedő egyik ágyán fekszik. "Üdv újra köztünk." mondja a Doktor. Chakotay pislog egy párat, majd megpróbál felülni, de ebben egyrészt a fejébe nyilalló fájdalom, másrészt a Doktor keze akadályozza meg: "Feküdjön nyugodtan." "Mi történt...?" kérdezi Chakotay, szorosan becsukott szemmel. "Ide transzportálták. A teste temporális áramlás állapotában volt." "Temporális áramlás...?" nyitja ki a szemét Chakotay rosszat sejtve. "A mája egy nyolcvan éves férfi volt, a veséi egy tizenkét éves fiúé. Szerencsére készíteni tudtam egy kronotonalapú szérumot, ami visszajuttatta a temporális kiegyenlítetttség állapotába." A Doktor összecsukva trikorderét, otthagyja a parancsnokot, közben így füstölögve: "Bárhon máshol ezért a szérumért tekintélyes díjat kaptam volna. De persze itt a Voyager ez is csak egy újabb nap egy kevésbé értékelt VOH életében." Chakotay közben néhány nyögés kíséretében ülo helyzetbe küzdi magát az ágyon, majd elfúló hangon megkérdi: "És a legénység többi részével mi van? Nincsenek más áldozatok?" "Nincs róla tudomásom. Megpróbáltam hívni a hidat, de senki sem válaszol." mondja a Doktor bosszúsán, "Megtámadtak minket?" "Nem hinném. Belefutottunk valami anomáliába." A hologram erre egy bosszús sóhaj kíséretében fordul a parancsnok felé: "Persze az én tájékoztatásom senkinek nem jutott eszébe." Chakotay közben feláll, és óvatos mozdulatokkal a kijárat felé veszi az irányt. "Maga meg mit csinál...?!" mered rá a Doktor rosszallóan. "Távozom. Maga meg velem jön." "Megyek...?" kérdezi a Doktor értetlenül. "Lehetnek más sebesült legénységi tagok." mondja Chakotay, miközben begyújtva egy orvosi készletet, immár valóban távozni készül. "Ha elfelejtette volna..." állítja meg a Doktor, "Fogoly vagyok e falak között." "Hol a mobil emittere?" "A... Micsodám...?" mered a hologram a parancsnokra összevont szemöldökkel. Chakotay ennek hallatán kezd rádöbbsenni a szomorú igazságra, és jobb híján egyelőre a Doktor nélkül távozik. "Visszajövök." mondja még, ügyet sem vetve a Doktorra, aki az ajtóig sietve utána, így szól: "Várjon még... Mondjon valamit arról a... Mobil emitterről..."

Chakotay, az orvosi készlettel a kezében liftbe száll, és megadja az útírányt: "Híd." A kabin elindul fölfelé, majd pár pillanat múlva egy különös, üvegszerűen torzító határfelület söpör végig rajta felülről lefelé, vagyis hogy nyilván a felfelé mozgó kabin halad át azon. Ahogy a határfelület végigmegy Chakotayn, a parancsnok kezéből eltunik az orvosi készlet, mire a parancsnok meglepetten néz le hirtelen üressé vált kezére.

Mikor megérkezik a hídra, ott épp vörös készültség van érvényben, és némi ideges jövés-menés zajlik, de egyébként nyugodtnak tunik a helyzet. "Harry..." állítja meg Chakotay az elotte elsieto Kimet, "Mi folyik itt...?" "Uram...? Attól tartok, nem ismerem önt." néz Kim zavartan a parancsnokra, miközben Janeway, aki rég látott módon, kontyba tuzve hordja a haját, feláll a székebol, és Chakotayra pillantva így szól: "Vegyék orizetbe!" A parancsnok körül egy pillanat alatt aggasztóan nagy számú fegyveres koncentrálódik, így Chakotay jobbnak látja nyugton maradni. "Hogy jutott fel erre a hajóra...?" kérdezi Janeway, szemét egy pillanatra sem levéve Chakotayról. "Kathryn..." mondja Chakotay zavartan. "Nem is tudtam, hogy tegezodünk..." mondja Janeway olyan fagyosan, hogy cseppfolyósodni kezd körülötte a levego. "Tudhattuk volna, hogy a Maquis is benne van." mondja az egyik fegyveres férfi Chakotay közelében, mire a parancsnok kérdon néz rá: "A Maquis...? Miben van benne?" "Épp mikor a maga hajója után indultunk volna a Badlandsbe..." mondja Janeway, közelebb lépve Chakotayhoz, "A rendszereink elkezdenek tönkremenni, maga meg kilép a turbóliftbol..." Chakotay arkifejezéséből látni, tudja, hogy nem lesz könnyu dolga, de végül csak belekezd: "Kapitány, tudom, hogy ezt talán nehéz lesz elhinni, de... Azt hiszem, valahogyan visszalökodtem hét évnnyire a Voyager múltjába." "Tényleg...?" kérdezi Janeway gúnyosan, összevonva maga előtt karjait, "Próbáljunk ki egy másik elméletet... Megtudta, hogy a Voyager-t megbízták a maga elfogásával, így sikerült a fedélzetre jutnia, hogy szabotálja." "Ellenorizzék a szenzoraikat. Nézzék meg, mutatnak-e bármilyen különös temporális értéket." Kimnek azonban más jelenenivalója akad: "Kapitány, a környezetszabályzás ingadozik." Janeway erre alaposan megnézi magának Chakotayt, majd ridegen így szól: "Vigyék a fogdába." A parancsnokot elvezetik, Janeway pedig csatlakozik a muveleti tiszti munkahelynél dolgozó Kimhez. Chakotay már meg sem lepodik különösebben, mikor a vele és két biztonsággal ezúttal lefelé tartó liftkabin megint áthalad egy határrétegen, és a két fegyveres nyom nélkül eltunik. A parancsnok megnézi a hult helyeiket, majd így szól: "Turbóliftet megállítani!" A kabin megáll az aknában, majd a parancsnok így szól: "Gépház!"

Chakotay újfent fegyveresek közé kerül, a gépház ugyanis kazonokkal van tele, akik tüzelésre kész fegyverrel fordulnak a kinyíló liftajtó felé. Szerencsére jelen van egy ismeros is, akit Chakotay megszólít: "Seska..." A cardassiai kinézetét már majdnem visszanyert, kazon öltözetet viselo no tesz néhány lépést Chakotay felé, de a kommunikáció itt egyelőre meg is reked, a legközelebb álló kazon ugyanis fegyverét meglendítve kiüti a parancsnokot.

Chakotay a gépházban tér magához, egy széken ülve, azonban a kazonok sajnos még mindig itt vannak, mint ahogy Seska is. A no, valami szerkezetet tartva a kezében, közelebb lép, mire Chakotay megpróbálna felállni. "Fogjátok le." szól oda Seska a parancsnok körül álló kazonoknak, akik erre visszanyomják Chakotayt a székebe. Pár pillanat múlva kiderül, hogy Seska csak Chakotay felrepedt homlokát hozza rendbe a nála levo orvosi muszerrel, majd miután odaadta azt az egyik kazonnak, mosolyogva kérdezi meg: "Ugye nem gondoltad komolyan, hogy bántani akarlak...?" Chakotay megérinti a homlokát, ahol a seb volt, majd zavartan néz fel a nore: "Hogy kerültél ide?" "Ne mondd, hogy attól a púptól a fejedben amnéziás lettél... Ideje volna elfogadnod, hogy most már én irányítom a Voyager-t." Chakotay ezen eltöpreng, majd döbbsenten motyogja maga elé: "Az öt éve volt..." "Te meg mirol beszélsz?" néz rá a no ennek hallatán, résnyire húzott szemmel. "Figyelj, Seska... Valamiféle temporális anomália muködik itt..." Seska kedélyességének egy pillanat alatt nyoma vész, a no keményen megüti a férfit, és megkérdi: "Hányan tudtatok visszajutni a fedélzetre...?" "Jól van, megmondom." bólint Chakotay, "Egy tucat tiszt van velem. Már ki is zártunk minden fontosabb rendszerbol. Egy órán belül újra miénk az irányítás." Seska erre odébb lép, és közelebb inti az egyik fegyveres kazont, aki célba veszi a parancsnokot. "Egy percen belül halott leszel, ha nem adsz hozzáférést azokhoz a rendszerekhez!" szól Seska. Chakotay körülnéz a gépházban, majd az egyik munkahely felé biccent: "Használnom kell azt a konzolt." "Csak ne tegyél olyasmit, amit megbánhatsz..." egyezik bele Seska, majd a Chakotayt sakkban tartó kazonra pillant, aki erre a mutatott konzol felé kezdi lökdösni a parancsnokot. Azonban egyszer a kelleténél

nagyobbat taszít rajta, és ezzel Chakotay egészen a keverokamra korlátjáig jut előre, ahonnan visszalöki magát, és ugyanazzal a lendülettel rántja ki a fegyvert a kazon kezéből, és üti le azt, majd a Seska mellett állók közül a legeloszor reagálót lelövi a zsákmányolt fegyverrel. Ezt követően a gépház felső szintjére vezető létrák egyike felé indul, ahonnan még egyszer visszalö, tönkretéve néhány berendezést. "Figyelem! A hűtőrendszer felnyílt." jelenti be a számítógép. "Állítsátok meg!" kiabálja Seska, majd felkapja a lelőtt kazon fegyverét, és Chakotay után siet. "Ne kelljen lelonnom téged!" kiált a létrán felfelé mászó parancsnokra, aki azonban nem áll meg, csak előredobja a fegyverét a felső szintre. A fegyver azonban pár méternyivel odébb, a már ismerős kinézetű határfelületen áthaladva eltunik, így a jelek szerint Chakotay megtalálta a menekülés útját. Seska rálo, de elhibázza, Chakotay pedig átlép a határrétegen. Azonban nem sok minden változik, a parancsnok marad a gépházban, sőt, a felső szint átlátszó padlószegmensein keresztül továbbra is látja Seskát, és a kazonokat. Azok azonban, legalábbis minden jel szerint, nem látják őt, mert zavartan bámulnak felfelé pár pillanatig, majd mikor az egyik kazon az emeletre indulna, Seska megállítja: "Ne. Tapogassátok le a környéket. Jelentsetek bármilyen rendellenes értéket. Valami nincs itt rendben." Chakotay, a felső szint korlátjának támaszkodva, igyekszik valami tervet kiötölni, miközben ellenfeleinek ténykedését figyeli.

A Doktor nyugtalanul járkal a gyengélkedőn, majd mikor zajt hall egy Jeffries-folyosó ajtaja felől, ijedten torpan meg. "Akárki maga, javasolom, adja meg magát...!" A hologram gyorsan felkap egy oltópisztolyt a közelben lévő muszerekocsiról, és hozzáteszi: "Fegyver van nálam!" Az ajtó kitárul, és a kissé kifulladászt Chakotay néz ki rajta: "Csak én vagyok, Doki...." "Parancsnok..." szól a Doktor megkönnyebbülten, "Kérem, mondja el, mi folyik itt..." "Ha megmondja a mai dátumot." "49624." "Nem csoda, hogy nem tud a mobil emitterről..." töpreng hangosan Chakotay, "Még egy évig nem lesz..." "Nem értem." mered a Doktor zavartan Chakotayra. "Azt sem tudom, én jól értem-e..." néz rá a parancsnok, "De a hajó valahogy... Összetört. Mintha különböző területei különböző időperiódusokban léteznének." "És hány ilyen... Időperiódus van?" "Nem vagyok biztos benne. ... A hídon a Voyager még el sem hagyta az Alfa Kvadránst. A gépházban, mikor a kazonok elfoglalták a hajót." "Kazonok?" kérdezi a Doktor riadtan, "Meg kell védenünk magunkat!" "Ne aggódjon. Egyelőre én vagyok az egyetlen, aki át tud menni egyik zónából a másikba. Az a szérum, amit adott..." mondja Chakotay, odalépve a muszerekocsihoz, ahonnan felveszi a kérdéses oltópisztolyt, "Biztosan ellenállóvá tett. Normál technika nem tud áthatolni a határrétegeken. ... Tudna replikálni néhány kronotontartalmú oltópisztoly-burkolatot? Ugyanazzal a módszerrel, amit a szérumnál használt..." "Azt hiszem. Miért?" "Néhányat magammal kell vinnem." "Minek?" "Ha újra össze akarom rakni ezt a hajót, segítségem lesz szükségem."

Mikor Chakotay kilép a hídra a liftből, egy-két másodpercig senki sem veszi észre a jelenlétét. Végül Kim figyel fel rá, és fézert ragadva célba veszi, közben figyelmeztetve a szintén a muveleti tisztí konzolnál álló Janewayt: "Kapitány...!" "Hol vannak az embereim...?" kérdezi Janeway, megindulva Chakotay felé. "A turbólift áthaladt egy temporális határrétegen. Ok nem tudtak átjutni. Ha hajlandó meghallgatni, el tudom magyarázni... Legalábbis részben." "Úgy érte, azt, hogy maga a jövőből jött..." mondja Janeway gúnyosan. "Az első szolgálati helye a Csillagflottánál az Albotany-n volt, ahol egyszer hat szint energiaellátását ütötte ki azzal, hogy rosszul állított be egy pozitronrelét." mondja Chakotay. "Jó próbálkozás." bólint Janeway, megint közelebb lépve, "De ezt a Maquis hírszerzés anyagai közt is olvashatta." Chakotay töpreng egy pillanatig, majd megkérdezi: "Molly hogy van? ... Az ír szettere? ... Egy tóból mentette ki a Taurus Ceti IV-en. O volt az alom legrosszabbja, de maga úgy gondolta, van benne valami..." Janeway döbbenten bámulja Chakotayt, aki pedig folytatja: "Szereti a zenét, de sosem tanult hangszeren játszani. Ezt a mai napig bánja." "Honnan tudja ezeket a dolgokat?" kérdezi Janeway hidegen, megint közeledve egy lépést Chakotayhoz. "Mert maga elmondta nekem. Úgy mához három évre." Janeway még egyszer végigméri Chakotayt, majd ellépve mellette, így szól: "A készenléti helyiségbe...!" Miután útnak indultak, a kapitány egy biccentéssel maga mellé rendel egy biztonsági tisztet is.

"Érdekes a történet." mondja Janeway, a Chakotay által hozott oltópisztolyt vizsgálva egy trikorderrel a készenléti helyiségben, "De ahogy a ferengik mondják: egy jó hazugságot könnyebb elhinni, mint az igazat." "Szóval azt mondja, a legénysége egyetlen tagja sem találkozott ezekkel a... Temporális határrejtegekkel...?" kérdezi a valamivel odébb, a biztonsági tiszttel a háta mögött álló Chakotay. "A kormányosom eltunt, mikor megpróbált végigmenni azon a folyosón." néz fel Janeway a trikorderrel, "De ez nem bizonyítja, hogy egy temporális határon haladt át." "Ha azt beadja magának... Én leviszem azon a folyosón." mondja Chakotay, "És megmutatom, hogy minden, amit mondtam, igaz." "Mr. Kim végezzen teljes spektrumanalízist." mutatja fel Janeway az oltópisztolyt a biztonságának, miközben összecusukja a trikorderrel, "Amennyire én tudom, ez mérge, és Mr. Chakotay megpróbál merényletet elkövetni ellenem." Mikor Janeway kinyújtja az oltópisztolyt az or felé, Chakotay elkapja a karját, kicsavarja belőle az orvosi eszközt, majd a kapitány mögé lép, hogy takarásban legyen, és Janeway nyakához szorítva az oltópisztolyt, így szól a fézeréért nyúló ornek: "Jól mondja. Ez mérge... És használni fogom." A biztonsági így kénytelen hagyni, hogy Chakotay, Janewayt maga előtt tartva, kihátráljon a folyosóra, azonban néhány lépés távolságot tartva velük megy, majd mikor kiértek a folyosóra, mégis elohúzva fézerét, így szól: "Engedje el!" "Eressze le a fegyvert." mondja Chakotay, mintha kész volna engedelmessé válni. Az or leengedi a kezét, mire a parancsnok beadja a Doktor készítményét Janewaynek, aki ijedten nyög fel. "Kapitány...!" szól a biztonsági feléjük lendülve, de Chakotay még egy lépést hátrál, és Janewayjel együtt áthaladva a határrejtegen, eltunik a kapitánnyal együtt. A biztonsági tiszt megtorpan, majd kommunikátorát aktiválva félig megfordul: "Andrews a hídnak: segítségre van szükségem." Chakotay és Janeway egy jó lépésre állnak tole, azonban a határrejteg másik oldalán. "Andrews!" kiált rá Janeway a folyosó közepén álldogáló férfira, de az nem reagál. "Nem hallja magát." szól Chakotay, "Áthaladtunk egy más idoperiódusba." 'Odaát' közben befut még egy biztonsági, valamint a tudományos személyzet egyik tagja. "Tapogassa le a területet." mondja Andrews a kék egyenruhásnak, "De ne menjen túl azon a merevítón." "További bizonyítékot akar?" kérdezi Chakotay dühösen, "Ott van, lejjebb a folyosón, Csak bíznia kell bennem." "Ez nem könnyű, mikor túszként tart fogva." morogja Janeway. Chakotay ezt kénytelen elismerni, és végül elengedi Janewayt: "Maradjon, vagy menjen. Maga dönt." "Most, hogy már be vagyok oltva..." mondja Janeway, a parancsnokra meredve, "Oda mehetek a hajón, ahová akarok?" "Így van." bólint Chakotay. "Akkor, felteszem, magára már nincs szükségem..." morogja Janeway, ezzel a folyosó végén levo lift felé indulna, de Chakotay elállja az útját: "Nélkülem... Egy olyan jövőbe fog belépni, amiről semmit sem tud."

"Hová megyünk?" kérdezi Janeway valamivel később, mikor Chakotay mellett siet az egyik folyosón. "Az asztrometriai laborba." "A Voyager-nek nincs asztrometriai laborja." jegyzi meg Janeway élesen. "Harry tervezte... Vagyis fogja tervezni." "Harry Kim...?!" mered Janeway hitetlenkedve a parancsnokra, aki erre bólint: "Elismerem, az ön nézőpontjából o kezdő a szakmában. De o lesz az egyik legjobb emberünk." A páros belép egy liftbe, és Chakotay megadja a célt: "Nyolcas szint." "Emberünk...?" kérdezi Janeway. "Én leszek az első tisztje." jelenti ki Chakotay, mire Janeway pár pillanatig csak pislogni tud. "Tényleg...?" kérdezi végül, Chakotayt méregetve, majd néhány újabb gyors pislantás után, mialatt hozzászoktatja magát az újabb fejleményekhez, megkérdi: "Mi az oka annak, hogy elmegyünk ebbe az... Asztrometriai laborba?" "Vannak temporális szenzorai, amelyek segíthetnek feltérképezni a hajót. Elárulják, hány idoperiódussal van dolgunk." "Most meg azt akarja nekem mondani, hogy Harry Kim feltalálta a temporális szenzorokat...?" pislog Janeway újfent. "Ahhoz borg technológiát használtunk." ismeri be Chakotay feszengve. "Borg...?!" mered rá Janeway, most már végképp maga alatt. "Ez egy hosszú történet." bólint Chakotay elmosolyodva. "Talán jobb, ha megtartja magának." mondja Janeway, felnézve a kabin plafonjára, majd a fejét csóválva felsóhajt: "A Temporális Elsodleges Irányelv... Minél kevesebbet tudok a jövőről, annál jobb."

A jelek szerint Janeway és Chakotay a Voyager egy nem épp békés korszakába érkeztek, a folyosón, ahol végigmennek, vörös készültség van érvényben, a levegoben füst úszik, a földön néhány eszméletlen legénységi tag hever. "Van pulzusa." mondja Janeway, miután leguggolt a hozzá legközelebbi mellett. Chakotay egyel odébb áll meg, és az ott fekvő férfi trikorderét magához véve, vizsgálni kezd. "Egy aktív neurogén mezot észlelek. ... Ez az a nap lehet, mikor a telepátikus 'húsevo növény' mindannyiunkat kómába ejtett... Vagy mikor idegenek törtek be az álmainkba." "Segítséget kell szereznünk nekik!" néz Janeway a parancsnokra. "Ne aggódjon, Sikerült kikeverednünk mindkét helyzetből." mondja Chakotay, ezzel a trikordert összecsukva tovább indul, Janeway pedig követi.

Mikor megérkeznek az asztrometriára, az némiképp megváltozott ahhoz képest, amire Chakotay emlékszik. A konzolok egy részén idegen írásjelek láthatók, a helyiségben pedig két ismeretlen egyenruhás dolgozik: Egy huszoneves, szöke fél-k'tariai nő, és egy harminc körüli, néhány borg beültetés-maradvánnyal rendelkező férfi. "Kapitány...?" lép közelebb a nő Janewayhez olyan arccal, mintha kísértetet látna. "Sajnálom..." csóválja meg a fejét Janeway zavartan mosolyogva, "Nem ismerem fel önt, hadnagy..." "Én vagyok... Naomi Wildman." "Hogyan tudott...?" kérdezi a beültetési férfi Chakotayra nézve. "Maga Icheb?" kérdezi az. "Igen." feleli a férfi. "Valami azt súgja nekem, nem számítottak ránk..." állapítja meg Janeway. "Nem, asszonyom." néz rá egy pillanatra Icheb. "Mindketten meghaltak..." mondja Wildman. "Tizenhét évvel ezelőtt." teszi hozzá Icheb. Janeway és Chakotay elhulve néznek össze.

"A hajó széttöredezett különböző idoperiódusok között." mondja Chakotay valamivel később Ichebnek és Naominak. "Pontosan harminchétre." bólint Wildman. "Ezt meg hogy számolta ki?" kérdezi Janeway. "Volt tizenhét évünk a szenzorok fejlesztésére." feleli Wildman, ezzel Ichebvel, és Janewayékkal a nyomában a fő munkahelyhez megy: "Egy krono-kinetikus kitörés lépett kölcsönhatásba a hajtóműaggal." "Ami összetörte a térido-kontinuumot a hajó fedélzetén." teszi hozzá Icheb. A nagy monitoron közben megjelenik a Voyager sémarajza, amin színes sávok jelölik, hogy hogyan oszlanak el az egyes idoperiódusok. "A baleset, ami a maga idejében történt?" kérdezi Janeway Chakotayt. "A kérdés az, helyre tudjuk-e hozni a kárt?" Janeway töpreng egy pillanatig, majd így szól: "Ha el tudnánk jutni a hajónak egy olyan részébe, ami még abban az idoperiódusban létezik... Talán tehetnénk a kitörés ellen, megakadályozhatnánk, hogy ez megtörténjen." "Az a szektor volt a kitörés fókuszpontja." mondja erre Icheb, "A jelek szerint... Elpusztult." Janeway és Chakotay egy pillanatig csak bámulnak rá, míg Wildman meg nem szólal: "Kár, hogy Seven nincs itt." "Seven...?" kérdezi Janeway. "Valaki, aki többet tud a temporális mechanikáról, mint bármelyikünk." bólint Chakotay. "Sajnos őt sem találták meg." mondja Icheb, összenézve Wildmannel. "Talán meg tudjuk találni... Egy másik idoperiódusban." veti fel Chakotay. "Van egy Samantha Wildman nevu zászlós a legénységemben..." fordul Janeway Naomihoz mosolyogva. "Az anyám." bólint a fiatal nő, mire a kapitány mosolyát döbbszerűen arckifejezés váltja fel. "Naomi volt az első, a Voyager-en született gyerek." magyarázza Chakotay, "Ichebet pár évvel később a borgtól mentettük meg." "Mikor kicsi voltam..." néz Wildman büszkén Janewayre, "Semmit sem akartam jobban, mint kapitányasszisztens lenni." Janeway megilletődve néz a fiatal nőre, míg Chakotay meg nem érinti a karját: "Mennünk kellene..." A kapitány a kijárat felé induló Chakotay nyomába ered, de Icheb hangja megállítja őket: "Parancsnok... Ha esetleg érdekli... Sosem mondtam el Neelixnek, hová rejtette azt az almabort." Chakotay és Icheb ezen jól mosolyognak, majd a parancsnok és Janeway útnak erednek.

"De miért keressük ezt a... Sevent... A raktérben...?" néz Janeway zavartan Chakotayra, immár újra egy folyosón. "Sok időt töltött ott." "Dolgozott?" "Regenerálódott." feleli Chakotay kelletlenül. Pár lépés után meg is érkeznek a kettes raktérbe, ami erosen hasonlít egy borg hajó belsejére, beleértve az ott ügyködő borg dolgozókat is. "Talán jobb volna, ha tájékoztatna..." mondja Janeway, félreállva egy borg útjából, akik rá ügyet sem vetve haladnak át a helyiségen. Chakotaynak szüksége van pár pillanatra, hogy megtalálja a helyüket a Voyager történelmében, végül így szól: "Ez annak az idonek

látszik, mikor idoleges szövetséget kötöttünk a borggal." "Mi történt ezzel a hajóval?" kérdezi egy Chakotay számára ismerős hang, mire mindketten a tulajdonosa felé fordulnak. A még teljesen borg Seven áll néhány lépésnyire tőlük. Chakotay vesz egy nagy levegot, és miközben Janeway elhulve méregeti a not, így szól: "Janeway kapitány... Bemutatom a nulla-egy-es unimátrix kilenc harmadlagos alkotója közül a hetediket."

"Mikor egy borg hajó egy transwarp csatornában utazik, rendkívül nagy a temporális feszültség." magyarázza Seven valamivel később, egy félig borg terminálon szemléltetve a mondanivalóját, "Hogy temporális szinkronban tartsuk a kocka különböző területeit, kiterjesztünk egy kronotonmezt az egész hajóra." "Hogyan?" kérdezi Janeway, mire Seven egy pillanatra felé fordul: "Minden hajónak vannak különleges tervezésű vezetocsatornái. Ha felszerelünk hasonló csatornákat ezen a hajón, és létrehozunk egy elegendően eros mezot, talán vissza tudjuk kényszeríteni a Voyager-t a temporális szinkron állapotba." "Temporális szinkronba... Mivel?" kérdezi Chakotay, miközben Janeway Seven mellé lép. "A hajó visszatérne az eredeti krono-kinetikus kitörés pillanatába. Mivel a kitörés hat-hét másodpercig tart, Chakotay parancsnoknak volna egy kis ideje, mialatt megpróbálhatja elhárítani a hajtóműmag reakcióját." "Még ha replikálni tudnánk is azokat a csatornákat..." mondja Chakotay, "Nincs módunk arra, hogy átjutassuk őket a temporális határrejtegeken." "Bio-neurális hálózat..." néz Janeway Chakotayra, majd vissza is tér mellé. "Kapitány...?" néz rá a parancsnok. "Áthalad a hajó minden szektorán, majdnem mint egy idegháló. Ha be tudnánk oltani a gélcsomagokat a maga szérumával, felhasználhatnánk a kronotonmezo továbbítására." Seven egy pillanatig mérlegeli a lehetőséget, majd rábólint: "A hajtóműmag átállítható úgy, hogy létrehozza azt a mezot." "Lásson hozzá." néz rá Janeway, "Chakotay és én elintézzük a szérum módosítását." "A terve nem hatékony." jelenti ki Seven, mielőtt Janeway útnak indulhatna. "Miért...?" néz a kapitány kérdőn Sevenre. "Csak ketten vannak. Ha asszimilálnám magukat egy kis Borg Kollektívába, önök asszimilálhatnának másokat. A munka egyre gyorsabban haladna." Janeway közben összenéz Chakotayval, majd hangot ad határozott nemtetszésének: "Sajnálom, de az én tervem jobban tetszik." A kapitány és Chakotay távoznak, Janeway út közben még visszaszól: "Visszajövünk." Seven egy pillanatig helytelenítően bámul maga elé, majd visszafordul a korábban használt konzolhoz.

Janeway a kettes raktér összecsucódó ajtószármái között még egyszer visszanéz a bent ténykedő borgokra, majd Chakotay felé fordul: "Ez érdekes élmény volt..." "Ha ettől jobban érzi magát, meg lehetős gyakorlatra tesz majd szert a borggal való bánásmód terén." "Úgy érti..." néz Janeway aggodalmas arccal a parancsnokra, "Többet is látni fogunk belőlük...?" "Beléjük futunk pár alkalommal..." ingatja a fejét Chakotay. "Miért van olyan érzésem, kicsit finomít a dolgon...?" teszi fel Janeway a költoi kérdést, majd nagyot sóhajtva folytatja: "Nem úgy tunik, hogy az első parancsnoki feladatom olyan alakot ölt, mint amilyenre számítottam." "Életem utazásának közepén..." kezd egy idézetbe Chakotay, némi eloadói tehetségrel téve tanúbizonyságot, "Az életem tévútra fordult egy sötét erdőségben, ahol az egyenes ösvénynek nyoma veszett." Janeway megtorpan, és összevont szemöldökkel bámul a parancsnokra, míg az befejezi az idézetet majd még utána is hallgat egy darabig, míg végre megtalálja a hangját: "Nem is tudtam, hogy Dante Pokla rajta van a Maquisk olvasmánylistáján..." "Igazság szerint az ön példányát vettem kölcsön." vallja be Chakotay. "A vologényem adta nekem azt a könyvet eljegyzési ajándékkul. Soha nem adtam kölcsön senkinek." mondja Janeway fagyosan, Chakotay szemébe nézve. "Még nem." pontosít Chakotay, majd halvány mosollyal témát vált: "Mindenesetre én egyetértek Dantéval. Ha az ember mindig látja az utat maga előtt, nem is éri meg az utazás." "Katona, és filozófus..." veszi szemügyre Janeway Chakotayt, majd elmosolyodva indul tovább, "A hírszerzési aktája nem tisztességes magához."

A páros a jelek szerint a gyengélkedőre ment felszerelkedni, Janeway épp egy dupla vállpántos fegyverövet ölt magára, melynek két függőleges hevedereiben oltópisztolyba való fiolák sorakoznak. "Úgy replikáltam ezeket az öveket, hogy ellenálljanak a temporális határ hatásainak." magyarázza közben a Doktor. "Nem tudtam, hogy ilyen sokoldalúra van beprogramozva..." néz rá Janeway.

"Nem voltam." feleli a Doktor, majd büszkén felemelve a fejét, folytatja: "De mikor az ember a galaxis távoli felébe vetodik, és üzemben hagyják annyi időre, mint amennyit én üzemeltem... Az segít kifejleszteni pár extra szubrutint." "Mennyi ideje is fut már?" "Majdnem három éve. Azóta, hogy az eredeti orvosunk meghalt." "Meghalt...?" kapja fel a fejét Janeway, miközben Chakotay érkezik az irodán át, "Hogyan?" "Abban az incidensben, ami miatt itt rekedtünk a Delta Kvadr..." "Doktor!" szól Chakotay a hologramra, mire az kérdőn felé fordul. "A Temporális Elsodleges Irányelv, emlékszik...?" néz rá Chakotay jelentőségteljesen. "Persze..." mondja a hologram zavartan. "Sajnálom." biccent oda Janewaynek, ezzel visszahúzódik az irodájába. "A Delta Kvadránsban...? Ezt akarta épp mondani?" kérdezi Janeway elhulve, ám Chakotay kitér a válasz elol: "Készen áll?" A kapitány végül ejti a témát, és megigazgatva magán a hevedereket, így szól: "Én megyek a felső szintekre, magáé az alsók." "Nem hiszem, hogy jó ötlet szétválni." véli Chakotay. "Gyorsabban végzünk a munkával." mutat rá Janeway. "Az első tisztjeként kötelességem védelmezni önt. Én sokkal többet tudok arról, ami odakint van, mint maga, és nem tudunk kommunikálni egymással, ha valami baj van. "Talán kicsit tovább tart... De együtt kellene mennünk." Janeway egy pillanatig rágódik a dolgon, majd némiképp kelletlenül vállat von: "Csak ön után... Parancsnok." Chakotay erre megigazítja a saját hevedereit, majd felvillant egy mosolyt Janeway felé, ezzel kimasírozik a gyengélkedő, a kapitánnyal a nyomában.

Janeway és Chakotay egy szerviznyílás mellett térdelnek az egyik folyosón. A kapitány az izo-lineáris kiszolgáló áramköröket ellenőrzi, Chakotay pedig egy oltópisztolyt készít elő, hogy beoltsa vele a nyílásban lévő gélcsomag-párt. "Kérdezhetek valamit...?" fordul Janeway Chakotay felé, majd azonnal folytatja is: "Egy százötvenhárom fős legénységgel indultam el. Azt már tudom, hogy elvesztettem az orvosomat. Hány másikat még?" Chakotay töpreng egy darabig, mielőtt válaszolna: "Fogunk veszteségeket szenvedni, mint bármelyik másik csillaghajó. De új legénységi tagokat is fog szerezni." "Magát, például... Hogy lesz magából az első tiszt?" "A legénységeink kénytelenek lesznek együtt dolgozni. Miután itt ragadunk." "A Delta Kvadránsban... Ez hogy történik?" Chakotay erre helytelenítő pillantást vet Janewayre: "Biztos benne, hogy tudni akarja?" A kapitány a jelek szerint úgy dönt, inkább nem, így a közben elokészített oltópisztolyának tartalmát beadja az egyik gélcsomagnak. A következő pillanatban valami zümmögésszerű hang hallatszik, majd egy három csáppal ellátott barnás színű gömb lebeg be a folyosó távoli végén. Chakotay csak egy pillantást vet rá, és már fel is pattant, maga előtt terelve Janewayt: "Futás!" Néhány lépéssel odább áthaladnak egy határrétegen, az őket üldöző valami pedig az ő szemszögükből nézve eltűnik. "Ez meg mi az ördög volt?!" "Egy makrovírus." feleli Chakotay, "Pár éve megfertőzték a hajót." Janeway ennek hallatán elképedve csóválja meg a fejét: "Úgy tunik, ezen a hajón egyik katasztrófa a másikat fogja követni." "Ön mondta nekem egyszer: nem a Csillagflotta kapitányai választják ki a küldetésüket, a küldetés választja ki őket. ... Lehetősége lesz olyan dolgokat tanulmányozni, amiket ember ezelőtt még csak nem is látott." "Jó nagyra nőtt bacikat is beleértve..." fintorog Janeway.

Janeway és Chakotay a következő idoperiódusban 'kifakulnak', bizonyos jelekből arra lehet következtetni, hogy az egyik holodeckben vannak, Tom Paris Proton kapitány programjában. "Monokróm környezet...?" "Ezt úgy mondják, fekete-fehér." tájékoztatja Chakotay, "Ez Tom Paris holodeck-programjainak egyike. Valami régi science-fiction sorozat alapján írta." Janeway közben felvesz egy szerkezetet, ami leginkább egy fém hátizsákra emlékeztet, aminek két oldalához egy-egy hosszanti csövet erősítettek. "Érdekes technológia..." jegyzi meg Janeway a holmit forgatva. "Proton kapitány háti rakétája." mondja Chakotay. "Proton kapitány...?" mered rá Janeway. "Az univerzum megmentője." bólogat a parancsnok. "Nem úgy tunik, hogy Mr. Paris ízlése különösebben kifinomult volna..." állapítja meg Janeway, lerakva a rakétákat. "Ezért kedveltük meg annyira." mondja Chakotay, majd új irányt mutat: "A hozzáférési nyílásnak ott kell lennie." A sziklahelyiség, amibe valamivel később belépnek, tele van az ezerkilencszázas évek első felében jellemző sci-fi díszletekkel. Janeway lassan körülnéz, majd a sziklafal egy gyanús kinézetű pontjára mutat: "Ott... Azt hiszem, megtaláltam a panelt. Segítsen." Chakotay leguggol Janeway mellé, és

elkezdik szétpakolni az emberfejnői köveket, ám még félig sem végeznek, mikor Chaotica fő fogdmegje érkezik a helyiségbe egy katona, és a villanybojler kinézetű robot kíséretében. "Chaotica nevében, állj!" kiált fel Lonzak, majd előreparancsolja kéttagú kíséretét: "Elfogni oket!" Chakotay és Janeway felegyenesednek, majd a kapitány szemforgatva így szól: "Na ne..." "Számítógép, programot befejezni!" szól Chakotay, ám nem túl biztató választ kap a számítógéptől: "Nem végrehajtható. Holodeck-vezérlés üzemben kívül." "Adja meg magát." zümmögi a robot, miközben Janeway felé közeledik, mire a kapitány hátrálni kezd előtte: "Nyugi... Várjunk egy pillanatot." Közben a másik irányból maga Chaotica is elökerül, mire Lonzak így szól hozzá: "Tolvajok, nagyuram." Janeway megfordul, hogy megnézzze, kihez beszél a hologram, így a robotnak sikerül befejeznie a megközelítő manóvert, és a karjaiba fogja az erre meglepett arcot vágó kapitányt. "Ne álljon ellen!" közli a robot a hatás kedvéért. "Megpróbálták kirabolni a laboratóriumát!" szól Lonzak. "Ostoba..." mondja Chaotica, "Nem ismered fel a pókemberek királynőjét?!" Chaotica ezzel odasétál Janeway elé, és a szemébe nézve így szól: "Arachnia... Menyasszonyom...! Tudtam, hogy egy napon visszatérsz hozzám." Chaotica végigsimítja Janeway arcát, majd élvezettel folytatja: "Hogy végignézhessem a halálokat!" Chaotica ezzel elereszt egy klasszikus 'sátáni kacajt', Janeway pedig az égnek emeli a tekintetét.

"Villámpajzsot felhúzni! Halálsugarat feltölteni!" adja az utasításokat a helyiségben ide-oda járkáló Chaotica Lonzaknak, "A flottája a közelben ólálkodhat! Meg kell védenünk magunkat!" Janeway, aki jelenleg épp a kínzóasztalon heverészik, bár nem éppen önszántából, a valamivel odébb állva megköszöntött Chakotayra sandít: "Várom a javaslatokat..." "A legjobb lehetőségünk, ha belemegyünk a játékba." jelenti ki a parancsnok, odakacsintva Janewaynek. "Akkor ne hagyja, hogy akadályozzam..." mondja Janeway rámeredve. "Nem belém szerelmes..." mutat rá Chakotay, mire Janeway visszahanyatlik az asztal fémlapjára. "Arachnia..." lép közelebb ekkor Chaotica, kezében egy oltópisztolyba való fiolával, "Egyszer rászedtél már ocsmány fozetteddel... Azt hitted, újra játszadozhatsz a vonzalmammal?" "Ezek a karakterek mindig ilyen nevetségesek voltak..." néz Janeway fintorogva Chakotayra. "Ha megparancsolom Lonzaknak, hogy húzza meg azt a kart..." mondja Chaotica a háta mögé mutatva, mire Lonzak készségesen ragadja meg a szóban forgó kart a muszerpulton, "Többé nem gúnyolódik velem!" Chaotica ezzel otthagyja Janewayt, aki szemforgatva bámul utána, míg Chakotay oda nem sítja neki: "Arachnia..." A kapitány fintorogva néz rá, majd bosszús ábrázattal, de szívszorító hangon így szól: "Kérem... Nagyuram... Úgy értettem... Nevetséges volt azt gondolni, hogy becsaphatom. Figyelmeztetni jöttem önt egy ördögi tervre..." A kapitány ezzel Chakotayra néz, és diadalmas képpel passzolja át neki a labdát. A parancsnok egy pillanatra töpreng, majd eloáll a folytatással: "Amit a nyolcadik dimenzió idegenjei foztek ki." Chaotica erre felnevet: "A nyolcadikból? Mindenki tudja, hogy csak öt dimenzió van..." Janeway nem éppen barátságos pillantást vet a rögtönzésben nem jeleskedő Chakotayra, majd megpróbálja menteni, ami menthető: "Ha nem hisz nekünk... Vizsgálja meg a kezük munkáját a saját szemével. ... Van egy rejtett panel, ott, azok mögött a kövek mögött..." Chaotica és Lonzak odafordulnak, ahová Janeway néz, és ahol a keresett hozzáférési pont rejtozik. "Jól van hát... A kedvére teszek." fordul vissza Chaotica Janeway felé, majd a kövekre mutatva felcsattan: "Lonzak!" A fogdmeg pakolni kezdi a köveket, és mikor megtalálja a szerviznyílást a kéken parázsló gélcsomagokkal, felegyenesedve kiált fel: "Megtaláltam, fenség!" "Szabotálták a laboratóriumomat!" sziszegi Chaotica dühösen. "Az a fiola, ami magánál van... Egy semlegesítő folyadék. Ha bejuttatja a szerkezetükbe... Ártalmatlanná teszi vele." mondja Janeway, mire Chaotica egy pillanatra sem habozik, a másik kezében tartott oltópisztollyal a szerviznyíláshoz siet, és bejuttatja a szert a gélcsomagokba. "Engedjen el..." mondja Janeway, miután Chaotica felegyenesedett, "És én hatástalanítom az összes szerkezetüket, szerte a királyságában." "Ó... Arachnia..." sóhajt fel Chaotica, félredobva az oltópisztolyt, "Hát tényleg szeretsz engem!" Chaotica odalép az asztalhoz, és kioldja a Janewayt tartó szíjakat, mire a kapitány így szól: "Hogyan állhatnék ellent a... Magnetizmusodnak..." "És én a tiédnek...? Együtt... Uralni fogjuk a kozmoszt! És porrá oröljük az ellenségeinket." Chaotica ezzel megcsókolja Janeway kézfejét, majd folytatja a

csókolgatást fel, végig a karján. Mikor a kapitány vállalához ér, Janeway hangos koppanással ejti vissza fejét az asztal fémlapjára.

"Miután visszaállítottuk az idovonalat, emlékeztessen, hogy vonjam meg Mr. Paris holodeck-jogát." morogja Janeway, miközben Chakotayval egy lift felé tart az egyik folyosón.

Az egyik szállítótérre érkeznek, ahol Torres, és néhány másik Maquis ügyködik éppen, mindannyian civilben, szemmel láthatóan nem a Csillagflotta kötelékébe tartozva. "Mi az ördög folyik itt...?!" kérdezi Torres, Chakotay elé lépve, "És mit csinálsz ebben az egyenruhában?!" "Ez egy kicsit bonyolult..." feleli Chakotay óvatosan. "Én nem megyek sehova..." lép még közelebb B'Elanna. "A Voyager találkozott egy anomáliával... Ami szétverte a hajót különböző idoperiódusokba." "Próbáljuk helyrehozni a kárt." veszi át a szót Janeway, "De ehhez hozzá kell férnünk ahhoz a panelhez." "Eloszor o elpusztítja az egyetlen kiutunkat a Delta Kvadránsból, te meg most összeszűröd vele a levét...?!" mered Torres Chakotayra. "Próbáld megérteni..." szól a parancsnok feszülten, "Én egy, a te jövődben levo idoperiódusból jöttem. Amikor mindannyian együtt fogunk dolgozni." "Ezt elég nehéz elhinni." mered Torres vádlón Janewayre. "B'Elanna... Ezelőtt sem hazudtam neked. És nem hazudok most sem." mondja Chakotay. Torres méregeti egy darabig, majd félreáll az útjából, odaengedve Chakotayt a szerviznyíláshoz. A parancsnok bejuttatja a szert az itteni két gélcsomagba, minden mozdulatát, ahogy Janewayét is, a Maquisk bizalmatlan tekintete kíséri.

Miután túl vannak a szállítótér kalandon, Janeway egy darabig gondolataiba merülve, gondterhelt arccal baktat Chakotay mellett, majd így szól: "Az a no engem hibáztatott azért, mert a Delta Kvadránsban rekedtünk." "Dühös volt." mondja Chakotay kitérően. "De igazat mondott?" "Jó oka volt rá, hogy azt tegye, amit tett." "Miféle okok?" "Életeket próbált megmenteni." "Kiét?" Chakotay felsóhajt, majd kiböki: "Egy idegen fajét. Az ocampákét." "Más szavakkal... Úgy döntök, hogy idegeneken segítek, a saját embereim helyett..." "Nem vall magára, hogy megmásítja a döntéseit." jegyzi meg Chakotay. "Ebben az esetben..." mondja Janeway surun pislogva, "Egy olyan döntésemet másítgatom, amit még meg sem hoztam..."

A páros következő megállója az étkező, ami éppen szükségkórházként funkcionál, ahol Paris az ügyeletes orvos. "Adja tovább a netrazine-t, amíg ki nem fogyunk belőle, aztán váltson át analeptikára." mondja épp Tom az egyik alkalmi ápolónak. "Igen, hadnagy." bólint a no, mire Paris tovább lépne a következő ágyhoz. Mikor azonban megpillantja Chakotayt és a döbbenetn nézelődo Janewayt, meglepetten torpan meg: "Maguk hogy kerültek ide?" "Nincs ido elmagyarázni." mondja Chakotay. "Mi történt ezekkel az emberekkel?" kérdezi Janeway. "Sugárszennyezés. Az EPS-relék túlterhelodtek, mikor beleszaladtunk az anomáliába. Szükségünk van a Doktorra, és orvosi ellátmányra, különben sokkal több áldozatunk lesz." "Attól tartok, ez most lehetetlen. Tegyen meg mindent, amit tud." mondja Chakotay halkan. "Igen, uram." bólint Paris beletörődo sóhajjal, ezzel visszatér a betegekhez. Janeway hitetlenkedve néz utána, míg Chakotay karon fogva vezetni nem kezdi: "Van egy hozzáférési panel a konyhában." Miközben Chakotay bemegy a konyhába, beadni az oltást a gélcsomagnak, Janeway megáll a tálalópultnál. "Egy kávét...? Feketén...?" lép Neelix a kapitány mellé. "Maga meg honnan tudja, hogy iszom a kávét?" mered rá Janeway meglepetten. "Hét éve nem változtatott az érvényes utasításon." "Köszönöm..." fogadja el végül Janeway a bögrét, "Épp erre volt szükségem." "Ne aggódjon, kapitány." mondja Neelix Janeway zavart arckifejezése láttán, majd kezét a kapitány vállára téve hozzát teszi: "Kiment minket ebbol. Mint mindig." "Itt minden kész." áll meg mellettük Chakotay, ám mielőtt tovább indulnának, egy erotlen hang szólal meg az ágyak felol. "Kapitány..." "Tuvok..." ismeri fel azonnal Janeway a reszelos, halk hangot, majd a bögrét a pultra téve, a meglehetősen rossz borben levo vulcanihoz siet, Chakotay pedig követi. "Örülök, hogy itt van." mondja a vulcani, mikor Janeway leguggol az ágya mellé, és odanyújtja a kezét a kapitánynak, "Nem hiszem, hogy láthatom még egyszer..." Tuvok pár pillanatig

erosen zihál, mielőtt folytatni tudja: "Azt akarom, hogy tudja... Megtiszteltetés volt önnel szolgálni. ... És a barátjának lenni." Janeway megrendülten figyeli a nyugodtan búcsúzó vulcanit, majd mikor Tuvok görcsölni kezd, körülnéz a helyiségben: "Mr. Paris...!" Tom odasiet hozzájuk, de a jelek szerint nem sokat tehet. Tuvok még egyszer összeszedi magát, és jobb kezének ujjait a vulcani üdvözlésre igazítva így szól: "Élj soká... Élj boségben." A vulcani ezzel visszahanyatlik a párnára, és légzése pár pillanat múlva elakad. Paris orvosi trikordere vészjelzéseket hallat, majd a hang folyamatos sípolásba megy át, mire Tom leereszti a kezét, és a fejét megrázva néz Janewayre, aki fájdalmas arccal szemléli még egy darabig a halott Tuvokot.

Janeway és Chakotay meglehetősen komor hangulatban hagyják el az étkezőt, és szállnak be a legközelebbi liftbe. "Tizenegyes szint." szól Chakotay. "Nem hagyhatom, hogy ez megtörténjen. Még egyszer nem." szól a maga elé bámuló Janeway fakó hangon. "Mirol beszél?" "Hogy a Voyager itt ragad... Ezek a halálok... Ez az egész jövő, ez az én hibám. Tennem kell valamit, hogy megváltoztassam!" "Mire gondol?" "Talán tudjuk módosítani Seven of Nine tervét... És az én időmmel hozni temporális szinkronba a Voyager-t." "Kapitány...!" szól Chakotay, de Janeway nem igazán figyel rá, inkább csak hangosan töpreng: "Most, hogy már tudom, mi fog történni, eleve elkerülhetem, hogy a Voyager a Delta Kvadránsban rekedjen..." "Turbólift állj." szól Chakotay, majd helytelenítő pillantást vet a kapitányra: "Seven terve már így is elég veszélyes. Túl kockázatos megpróbálni megváltoztatni." "Megéri a kockázatot!" "Ha Seven ötlete működik, Tuvok, és a többi legénységi tag rendben lesz." "De még mindig a Delta Kvadránsban lesznek... Ha ez a temporális anomália nem öli meg őket, megteszi valami más! A borg... Telepatikus húsevo növények... Makrovírusok... A Delta Kvadráns egy halálcspda!" mondja Janeway kétségbeesetten. "És mi van a Temporális Elsodleges Irányelvvel?" "A pokolba vele!" Chakotay erre vesz egy nagy levegot, majd így szól: "Már megbocsásson... De kicsit öntelt dolog azt gondolni, hogy magának joga van megváltoztatni mindenki jövőjét." "Az alapján, amit láttam, hálásak lesznek nekem." mondja Janeway ridegen. "Maga csak darabokat látott. De nem ismeri a teljes képet." "Tényleg...? És mirol maradtam le?" kérdezi Janeway élesen. "Nem mirol, kirol. ... Olyan emberekrol, mint Seven of Nine, egy borg dolgozó, akiből a legénység tagja lesz, miután ön segít neki visszanyerni ember mivoltát. Vagy Tom Paris, egy korábbi elítélt, aki a pilótánk lesz, orvos, és B'Elanna Torres férje." "Az a dühös no, akivel az imént találkoztam..." ráncolja a homlokát Janeway. "O lesz a fomérnöke. Két legénységből, a Csillagflottából, és a Maquiséből, egy lesz. És legalább olyan nyomot fognak hagyni a Delta Kvadránsban, mint amit az hagy rajtuk. Azzal hogy megóvnak olyanokat, mint az ocampák, betegségeket gyógyítanak, békét mozdítanak elo! Gyerekek, mint Naomi és Icheb, fognak felnöni ezen a hajón, és az otthonuknak nevezik majd. És mind egy olyan kapitányt fogunk követni, aki egyre a Föld felé tart, és lankadatlan hiszi, hogy oda fogunk jutni." Janeway kissé meghatottan pislog Chakotayra, majd megenyhülve kérdezi meg: "A következő hét évben ilyen kioktatásokat hallgathatok magától?" "Ne aggódjon. Mindig öné lesz az utolsó szó." mondja Chakotay halvány mosollyal. "Ebben az esetben..." bólint Janeway, "Folytassuk a munkát."

"Szóval... Ki ez a Seska?" kérdezi Janeway Chakotayt, miközben egy liftbol kilépve valószínűleg a gépház felé tartanak. "A legénységem tagja volt, akirol kiderült, hogy cardassiai kém. ... Szövetségre lépett a kazonokkal, és elfoglalta a hajót." Janeway rosszálló arckifejezését látva a parancsnok hozzáteszi: "Minden rendben. Visszavettük." "Ez alapján úgy hangzik, o nem lesz annyira együttműködő, mint a többiek..." "Azt javaslom, most a maga szabálykönyve egyik oldala szerint járjunk el." mondja Chakotay, "Próbálkozzunk diplomáciával." "Csakhogy annak a könyvnek a következő oldala azt mondja: ha a diplomácia kudarcot vall... Kell egy tartalék terv." "Valami azt súgja, magának máris van egy." sandít Chakotay a kapitányra.

A jelek szerint Chakotay végül egyedül merészkedik be a gépházba, legalábbis a nagy számban jelenlevő kazonok fegyvereinek o az egyetlen célpontja. A vele szemben álló Seska az ujjai közt forgatott fiolát szemléli, miközben Chakotay így szól: "A többi időperiódusban már beoltottuk a gélcsomagokat, vagyis csak az itteniek maradtak. Mindkettenk érdeke... Hogy együttműködjünk."

Seska még egyszer megnézi a fiolát, majd nemtörődöm hangon így szól: "Egyetértek. Eresszétek el." "Hisz neki?" kérdezi az egyik kazon hitetlenkedve. "Túl abszurd a története ahhoz, hogy hazugság legyen." mondja Seska, miközben visszarakja a fiolát a Chakotayn levo heveder egyik tartórekeszébe. A kazonok odébb húzódnak, Chakotay pedig az egyik konzolhoz megy, és munkához lát. A vele tartó Seska pár pillanat múlva így szól: "El kell ismernem... Zseniális megoldás." "Örülök, hogy együttműködsz." néz rá Chakotay munka közben. "Ó, én hiszek az együttműködésben... Amíg hasznomra van. ... Tudod..." mondja Seska közelebb húzódva, "Igaz a mondás." "Melyik?" kérdezi Chakotay. "A férfiaknak jól áll a kor. Pár ránc itt, osz hajszálak amott... Karakteressé tesz." Chakotay visszafordul a konzol felé, hogy folytassa a munkát, mire Seska, immár korántsem olyan barátságosan, éles hangon folytatja: "Csak kár, hogy az eszük kezd elmenni! ... Mikor legutóbb itt voltál, és megsérült a fejed, motyogtál valamit arról, hogy elfoglaltam a hajót, öt évvel azelőtt. Ha ez igaz, akkor egy jövőbeli idopontból jöttél, ami azt jelenti, a legénységed valamikor visszaszerzi a Voyager irányítását. Nem engedhetem, hogy ez megtörténjen." Chakotay nem zavartatja magát, csak egy gyors oldalpillantásra méltatja Seskát. "Lépj el attól a konzoltól!" szól rá a no dühösen, de Chakotay tovább dolgozik. Seska erre közelebb inti a kazonokat, akik egyike elrántja Chakotayt a pultról. "A terv zseniális..." szól Seska, átvéve Chakotay helyét, "Csak szüksége van egy kis módosításra." "Mit csinálsz?" kérdezi Chakotay. "Átállítom az impulzust, hogy az én idoperiódusomba hozza temporális szinkronba a hajót." "Az nem lehetséges." jelenti ki Chakotay. "Mikor tanulod meg végre, hogy ne becsülj alá engem?!" fordul felé a no. "Ha a legkisebb mértékben elszámolod magad, elpusztítod a hajót... És megölsz mindenkit." "Mi más lehetőségem van? Ha az én idoperiódusomba tudom hozni a Voyager-t, biztosíthatom, hogy soha ne foglaljátok vissza a hajót!" Chakotay erre nem szól semmit, Seska viszont így folytatja: "Ne aggódj... Nem foglak bántani. Tiszta lappal kezdhetsz... Nálam." "Sajnálom. Nem ilyen jövőt képzeltem magamnak." "Ebben az esetben..." szól Seska fagyosan, majd odabiccent a kazonoknak, akik célba veszik a parancsnokot, "Minden jót, Chakotay!"

A jelenetnek azonban olyan szemtanúi is vannak, akikről Seskának és a kazonoknak nincs tudomása, még hozzá mindjárt három. A gépház felső szintjén Janeway, valamint Kim és Paris kísérik figyelemmel az eseményeket, a temporális határreágen túlról. "Ez túl veszélyes. Túl sok a változó..." próbálkozik tovább Chakotay. "Csak nem az életedért könyörögsz...?" kérdezi Seska gúnyosan. "Csinálják." biccent oda Janeway Kimnek és Parisnak, akik erre nekilátnak átmászni a korláton. "Én azt magyarázom neked, hogy a saját életedet veszélyezteted." mondja Chakotay. "Meghat az aggodásod..." gúnyolódik tovább Seska. A kazonok azonban a következő pillanatban már harcképtelenek, a látszólag a semmiből a nyakukba zuhanó Kim és Paris belépojnënek köszönhetően, és a támadás sikerét látva Janeway is lefelé indul. Chakotay is kiveszi a részét a dulakodásból, miközben újabb erősítés érkezik: a felnőtt Naomi Wildman, és Icheb siet be a gépházba, és míg a férfi nem túl gyengéden magához veszi egy jöttükre későn reagáló kazon fegyverét, Naomi a legközelebbi konzolhoz sietve dolgozni kezd. Pár pillanattal később valami egy emelkedő bűgás kíséretében túlterhelődik a gépház hátsó részében, és a bekövetkező robbanás kisöpri onnan az ott tartózkodó kazonokat. Paris odadob egy zsákmányolt fegyvert a közben az emeletre megérkező Janewaynek, a Jeffries-folyosók felöl pedig Torres, és egy másik Maquis ront be, ártalmatlanná téve a hozzájuk legközelebb levo kazont. Ám Seskával valahogy senki sem számolt, aki remek időzítéssel lép ki egy félreeső zugból, és Janewayt megragadva a kapitány nyakához szorít egy kézifegyvert: "Állj!" A jelenet állóképpé dermed, majd Seska így szól: "Fegyvereket letenni!" A hozzájuk legközelebb álló kazon lefegyverzi Janewayt, aki közben így szól: "Ne hallgassanak rá!" "A hu első tisztje csak nem hagyja meghalni... Igaz?" kérdezi Seska, miközben Janewayt pajzsak használva araszolni kezd a konzol felé, ahonnan a hajó szinkronizálásához szükséges impulzust ki lehet váltani. Chakotay végül átadja a fegyverét egy kazonnak, mire a többiek is így tesznek. "Nagyon okos, Chakotay." mondja Seska elégedetten, "Beoltattad őket a szérummal. Most itt az ideje beoltani az én embereimet, hogy hozzáférhessünk a hajó többi részéhez." "Nem fogom megtenni" jelenti ki Chakotay. "Akkor épp most vesztetted el a

kapitányodat!" Ebben a pillanatban kinyílik a gépház fobejárata, de az ajtóban nem látni senkit. Illetve az első pillanatban nem, aztán a teljesen borg Seven töri át a temporális határréteget. Egyenesen odamegy Seskához, aki ugyan megpróbálja leloni, de a borg szubtérpajzs ellenében nem sok esélye van, következő lövésre pedig már nincs ideje, Seven ugyanis megragadja, és biomechanikus ujjai meggyőző erővel szorúlnak Seska nyaka köré. "És most fegyvereket eldobni." szól Chakotay, mire minden felől hallani a földre hulló fegyverek koppanásait. "Kösz..." bámulja Janeway dermedten a Seskát szó szerint a markában tartó Sevent.

Valamivel később Torres, a másik Maquis, és Kim a Jeffries-folyosók elokamrájából lépnek ki a hídra, ahol kazonoknak már nyomát sem látni. "Seskát és a kazonokat bezártuk a Jeffries-folyosókba." jelenti Torres a feléjük tartó Janewaynek, majd Chakotayhoz fordul: "Az utolsó gélcsoomagok?" "Készen vannak." bólint a parancsnok. "Mindenki visszatér a saját szektorába." szól Janeway a jelenlevőkhez, "Miután Chakotay létrehozta a görbületi impulzust, abban a pillanatban kell találnia magát, mikor a Voyager találkozott a krono-kinetikus kitöréssel. Csak néhány másodperce lesz, hogy megpróbálja átállítani a deflektor-polaritást. Ha az idovonal helyreáll... Nekünk többieknek nem lesz emlékünkről, mi történt itt. ... Úgyhogy szeretném most megköszönni... Hogy félretették a kételyeiket... És segítettek nekem félretenni a sajátjaimat. Sok szerencsét mindannyiuknak." A jelenlevők odabíccentenek Janewaynek, és kisorjáznak a kijáratokon át, legutolsónak Seven. Janeway is a fobejárat felé veszi az irányt, de mikor közben el kell haladnia Chakotay mellett, megtorpan, és visszafordulva megkérdi: "Nem baj, ha felteszek egy utolsó kérdést?" "Meg kell sértenem a Temporális Elsodleges Irányelvet a megválaszolásához?" kérdezi Chakotay aggályosan, miközben a keverokamra felé sétálnak lassan. "Csak egy kicsit." feleli Janeway mosolyogva, "Két olyan emberként, akik ellenséggént kezdték... Úgy tunik, elég jól megismertük egymást. Azon tudom... Milyen közel is kerültünk végül?" Chakotay fogalmazgatja magában a választ egy darabig, míg végül így szól: "Mondjuk úgy... Vannak korlátok, amiket nem lépünk át." Janeway ennek hallatán érten elmosolyodik, majd kezét nyújt Chakotaynak, aki elfogadja azt. "Találkozunk a jövőben." mondja Janeway, mielőtt magára hagyná a parancsnokot.

Janeway, miután visszatért a hídra, és elhelyezkedik a székében, Kimre pillant: "Zászlós...?" "Chakotay tíz másodpercen belül indítja az impulzust." Janeway hátradol, és a kapitányi szék karfáiba kapaszkodva várja, aminek jönnie kell. "Öt. Négy. Három. Ketto." Chakotay az üres gépházban áll a hajtómumaggal szemben, ami eros sárgásfehér fénnel felizzik, majd a ragyogás szétterjed az egész hajón, és minden idoperiódusban. Chakotay felnéz a kihunyó keverokamrára, majd otthagyja a korlátnál levo vezérlokonzolt, és odasiet a közelben dolgozó egyenruhás Torreshez: "Irányítson át energiát a fő deflektorba." B'Elanna kérden néz a mellé lépve munkához látó parancsnokra, aki magyarázat nélkül folytatja: "És állítsa a polaritást arra a frekvenciára, amit betáplálok." "Miért?" találja meg végre a hangját Torres. "Hallott már olyanról, hogy villámhárító?" néz rá a parancsnok, "Úgy három másodpercen belül szükségünk lesz egyre." Torres erre sietve lát munkához.

"Mi az?" kérdezi Janeway, kilépve a hídra a turbóliftból, mire az éjszakai ügyeletet adó Kim megrázza a fejét: "Nem tudom." A két szék közötti terminál jelezni kezd, mire Kim összevont szemöldökkel fordul oda: "Átírányítják az energiát a deflektortányérba..." "Ki adott rá parancsot?" kérdezi Janeway meglepetten.

Az anomáliából útnak indul a kisülés, eltalálja a Voyager deflektorát, majd továbbvezetődik róla valahová a mélyur irányába. Mikor a kisülés kialszik, a deflektor is elsötétül, de szerkezeti kárt nem szenved.

Janeway és Kim aggodalmas arccal bámulnak valahová felfelé, mikor a híd világítása kialszik, és csak a konzolok, és a fomonitor fénye világítja meg a helyiséget. "Károk?" kérdezi Janeway. "A deflektor kiégett, de... Rendben vagyunk." Janeway ennek hallatán megkönnyebbülten sóhajt fel. A Voyager valamivel később, még mindig sötét deflektorral, elfordul az anomáliától, és impulzussebességgel távolodni kezd.

Mire Chakotay felér a hídra, a világítás már helyreállt, és egy meglehetősen morózus Janeway várja a parancsnokot a kapitányi székben: "Volna szíves megmondani, miért égette ki B'Elanna a deflektortányért?" "Igazság szerint, én utasítottam erre." feleli Chakotay csípőre tett kézzel. "Miért?" "Higgye el, jobb volt, mint a másik lehetőség..." "Ami mi is volt pontosan...?" tudakolja Janeway, elégedetlenül a titokzatos válaszokkal. Nem mondhatom meg." jelenti ki Chakotay halván mosollyal. "Miért nem?" Chakotay arcára diadalmas vigyor ül ki, miközben válaszol: "A Temporális Elsodleges Irányelv." Janeway összevont szemöldökkel mered maga elé, szemmel láthatóan azon töpreng, mirol, és hol is maradt le... Vagy talán sokkal inkább, mikor? "B'Elanna már ráállított egy csapatot a javításokra." folytatja Chakotay, "Mit szólna, ha befejeznénk a vacsorát?" Janeway egy pillanatig töpreng az ajánlaton, majd egy bólintásféle kíséretében feláll.

Vacsora után Janeway és Chakotay, egy-egy pohár borral a kezükben, a kapitány félhomályos szálláshelyén, az ablakoknál ülnek. "Felejtse el a részecskeforrásokat, és a szubtér-inverziókat." mondja Janeway, "Nincs ijesztőbb jelenség egy viharnál, ami a szabadban éri az embert, különösen, ha csak hat éves. ... Emlékszem, láttam, ahogy egy villámcsapás kettéhasított egy tölgyet a nagyapám kertjében. ... Csak pár órával korábban másztam meg!" "Jó volt az időzítés." jelenti ki Chakotay, majd iszik egy kortyot. "Szóval, mi történt volna, ha nem csinál villámhárítót a deflektorunkból?" "Ezen már túl voltunk egyszer..." jegyzi meg Chakotay mosolyogva. "Valóban?" "Ön olyan kérdésekre vár választ, amelyeket nem szabadna feltennie." "De valami történt..." mondja Janeway, előre hajolva a kanapén, amin ül, "Kívül a normál térido-kontinuumon." Chakotay csak pimaszul vigyorog, miközben iszik még egy kortyot. "Furcsa." csóválja meg a fejét Janeway, "Belegondolni, hogy van az ember életének egy olyan része, amirol semmit sem tud." "Pont, mintha a jövőrol beszélne." mutat rá Chakotay. "Van valami jóslata?" kérdezi Janeway, mire Chakotay előre hajol a félig teli borosüvegért, és miközben újratölti mindkettejük poharát, így szól: "Csak annyi, hogy ez a palack pár perc múlva üres lesz." "Akkor talán el kéne mennie a raktérbe, és hozni még egyet." "Honnan tudja, hogy ott tartom...?!" kérdezi Chakotay, meglepetéssel kevert aggodalommal. "Ó, azt nem mondhatom meg." feleli Janeway nagy komolyan. "Miért nem...?" mered rá Chakotay. "A Temporális Elsodleges Irányelv." jelenti ki Janeway faarccal, mire Chakotay felnevetve dol hátra a fotelben, és Janeway is elneveti magát.

157. Lineage – Vértvonal

"Jó reggelt." szól oda Torres kedélyesen a Voyager egyik folyosóján egy felnyitott szervizpanelnél dolgozó technikusként. "De jó kedved van..." néz rá a mellette haladó Paris. "Ez is egy újabb gyönyörű nap a Delta Kvadránsban." "Te mit reggeliztél...?" néz ennek hallatán Tom gyanakodva a feleségére, miközben megállnak egy lift előtt. Torres nem válaszol, helyette inkább megcsókolja Parist, majd mielőtt tovább indulna, rámosolyogva így szól: "Este találkozunk." B'Elanna ezzel tovább indul, Tom pedig vidáman néz utána.

Torres hangulata a jelek szerint a gépházba érve sem romlik el. "Parancsoljon hadnagy." áll meg mellette egy technikus egy jegyzetfüzettel, amit B'Elanna átvesz tőle: "Köszönöm." Ezután az egyik általános konzolhoz megy, figyelni egy darabig az ott dolgozó nő munkáját, majd így szól: "Szép munka, zászlós." Az útja ezt követően a keverőkamra vezérlőkonzoljához vezet, ahol egy másik technikus dolgozik. B'Elanna megismerkedik a görbületi hajtómű állapotának kijelzéseivel, majd elégedetten így szól: "Ha ilyen stabilan tartja a görbületi mezőt, a végén még pár évvel hamarabb juttat haza minket."

A gépház emeleti részén 'vendégek' dolgoznak: Icheb és Seven. "A Csillagflotta-kézikönyv engedélyez egy nulla egész három tizedes eltérést." néz fel Icheb egy konzolról Sevenre. "Az csak egy irányadó érték. Ennél jobban is meg tudod csinálni." jelenti ki Seven, ezzel átmegy egy másik konzolhoz. Torres ekkor ér fel, és Ichebet meglátva a hangulata legalább egy fokozattal alacsonyabbra kapcsol. "Nem emlékszem, hogy engedélyt adtam volna arra, hogy itt dolgozz." mondja kissé morózusan. "Ahm... Sajnálom, hadnagy..." fordul felé a fiú, miközben Seven is elokerül, és a védelmébe veszi: "Segíték neki a görbületi mechanikát tanulmányozni." "Ah... Értesíthettek volna." füstölög B'Elanna, elindulva lefelé az öt Sevenektől elválasztó néhány lépcsőfokon, "Zsúfolt nap ez a mai, és ha..." B'Elanna az utolsó lépcsőfokon megbotlik, és elesne, ha Seven nincs elég közel, hogy segítsen neki. "Hadnagy...?" kérdezi Seven aggódalmasan. "Semmi baj." nyugtatja meg B'Elanna zavartan mosolyogva, ám amint felegyenesedik, mintha elszállna a lábaiból az erő, és leroskad a lépcsőre. Icheb ennek látván felveszi a konzolja szélén heverő trikordert, odasiet Torreshez, és gyorsan letapogatja. "Egy másik életjelet érzek." mondja kisvártatva. "Hol...?" néz körül Seven, behatolót keresve. "Torres hadnagyban. ... Lehet, hogy valami parazita." Seven erre átveszi a trikordert, ő is megvizsgálja Torrest, majd szemöldökét megemelve megnézi magának a not, majd aktiválja kommunikátorát: "Seven of Nine hívja a Doktort." "Mondja." "Elkészírem Torres hadnagyot a gyengélkedőre." "Mi a baj?" "Úgy vélem... Terhes." Torres erre döbbenten fordul Seven felé.

"A foetus úgy hét hetesnek tunik." mondja a Doktor Torresnek, miközben egy orvosi trikorderrel vizsgálja a gyengélkedőn, "És igen jól van. Csakúgy, mint ön." "Miért lett rosszul?" kérdezi a B'Elanna mellett álló Paris. "A klingon és a földi anyagcsere néha... Összevész." néz rá a Doktor, mire B'Elanna fűj egy nagyot: "Nekem mondja...?" "Nem szokatlan, hogy az ilyen terhességek biokémiai ingadozásokat idéznek elő az anyánál." nyugtatja meg a Doktor. "Komolyakat?" kérdezi Paris. "Általában nem. Lehet számítani némi... Hangulatváltozásra, megnövekedő tápanyagigényre... Az új élet teremtése... Nagy munka." feleli a Doktor mosolyogva. "Hmm... Új élet teremtése..." tudódik Tom, szeretetteljes pillantást vetve B'Elannára. "Nem tudom elhinni." csóválja a fejét az. "Nem akarok tapintatlan lenni, de nem... Akart teherbe esni?" kérdezi tőle erre a Doktor. B'Elanna és Tom erre többször egymásra néznek, majd B'Elanna így szól: "Nos... Dehogynem. Úgy értem... Azt tudtuk, hogy családot szeretnénk..." DE az ember-klingon pároknál olyan kicsi a fogamzás valószínűsége..." magyarázza Paris. "Nos, a jelek szerint önöknél épp bejött. Hadd legyenek az első, aki gratulál önnek..." mondja a Doktor Torresnek, ezzel odébb lép. "Mikorra várható a baba?" kérdezi Paris. "A klingon terhesség általában harminc hétig tart. De kevert fajoknál... Korábban is lehet." Paris Torresre néz, majd megkérdi a Doktort: "Fiú, vagy lány?" "Nem. Ne mondja meg."

mondja gyorsan B'Elanna, majd Tomra nézve hozzáteszi: "Szeretném, ha meglepetés volna." "Ah... Hát, már eléggé meglepödtünk..." mondja erre Tom. "Egyszeruen nem látom okát, hogy máris felcímkezzük a kicsit. Nem akarom tudni a nemét, nem akarok máris nevet választani..." "Jól van, jól van..." fúj visszavonulót Paris, "Mami jobban tudja..." "Mami...?!" néz rá Torres rosszállóan.

Torres és Paris valamivel később, immár némiképp aggodalmasabbnak tűnve, az egyik folyosón sietnek valahová. "Remélem, van valami gyermeknevelő program a holodeckben." mondja Paris. "Vannak dolgok, amiket egyszeruen nem lehet szimulálni." mutat rá B'Elanna. "Elfogadok minden segítséget, amit csak szerezni tudok." jelenti ki Paris. "Fel kell készítenünk a szálláshelyeinket." mondja B'Elanna. "Talán replikálhatnék egy olyan antik kiságyat..." veti fel Tom. "És hová tennénk?" néz rá B'Elanna, "Át kell rendeznünk a nappalit." "Annál sokkal többet kell tennünk." torpan meg Tom, szembefordulva feleségével. "Te boldog vagy emiatt, igaz?" "Persze, hogy boldog vagyok." fogja meg Tom B'Elanna kezét, "Csak kicsit rám zúdult, ennyi az egész." "Én is így vagyok." bólint Torres némiképp bizonytalanul, "Nem tarthatnánk... Egyelőre titokban?" "Dehogynem." jelenti ki Paris, mire Torres a nyakába borul. "Most... Most már mennem kell dolgozni." mondja végül B'Elanna, miután egy ideig zavart mosollyal nézegették egymást, "Később találkozunk... Apu..." Torres ezzel elsiet, Paris pedig vidáman csóválva a fejét bámul utána egy pillanatig, mielőtt ő is útnak indulna.

Az étkezőbe megy, ahol érkeztre az odabent ácsorgók, élükön Neelixel, tapsban törnek ki. Paris zavartan torpan meg, majd előre lép az eléje siető Neelix felé. "Gratulálok!" nyújt neki kezét a talaxiai. "Ahm, kösz. Hogy tudták meg?" kérdezi Paris. "Ichebtol." feleli Neelix, majd Paris arckifejezésére felfigyelve így folytatja: "Ah... Nem lett volna szabad megmondania?" "Azt reméltük, titokban tarthatjuk... Legalább egy óráig." néz körül Tom vidáman az étkezőben. "Ahogy a Talaxon mondják..." vesz kézbe Neelix két poharat a tálalópultról, "O'mar salás. A jó hírek nincs ruhája." "Ahm... Kösz. Azt hiszem..." mondja erre Tom, nem lévén egész biztos a mondás jelentésében, mindenesetre koccintanak a poharakban lévő kék itallal. "Nos, számomra az volna jó hír, ha megtudnám, hogy én leszek a keresztapa..." jegyzi meg Neelix, miután letette a poharat, "Naomi Wildmannel már vannak tapasztalataim, mint ön is tudja." "Alkalmasabb személy nem is jutna eszembe." jelenti ki Paris. "Nos, ebben az esetben..." kezdi Neelix az asztalok felé vezetni Parist, "Összeállítok egy listát nevekből. Mondja, mit szól ahhoz, hogy..."

A gépházon átsiető Chakotay megáll annál a konzolnál, ahol Torres dolgozik, és rosszállóan megkérdi: "Ellenorizte ma a hajtóműmag sugárzivárgását?" "Nem. Miért?" néz rá B'Elanna zavartan. "Mert egyfajta... Sugárzás veszi körül." feleli Chakotay faarccal. Torres egy pillanatig zavartan mered rá, majd elmosolyodva támaszkodik a konzolra: "Na jó... Ki mondta el?" Mielőtt azonban Chakotaynak el kellene árulnia informátorát, a szélesen mosolygó Janeway tunik fel egy másik irányból: "Épp az imént hallottam... Gratulálok!" Janeway megöleli B'Elannát, majd megkérdi tőle: "Seven azt mondta, szédült. Most már jól van...?" "Remekül vagyok." hárítja el az aggódó kérdést B'Elanna. "Ot soha semmi nem tudta megingatni... Még a cardassiaiak sem." jelenti ki Chakotay vidáman. "Ez ijesztőbb..." jelenti ki Torres. "Szeretne egy kis szabadidőt?" érdeklődik Janeway. "Hogy mit csináljak...?" néz rá Torres. "Alkalmazkodjon. Ez egy nagy változás." "Nappal dolgozom, éjszaka alszok, a gyereket meg megszülöm, ha itt az ideje." von vállat B'Elanna. "Nos, ha csökkenteni akarja a terhelését, biztos vagyok benne, hogy Seven örömmel ugrik be ön helyett." mondja Janeway. "Azt hiszem, boldogulni fogok." makacskodik Torres.

"Gratulálok, haver." rohanja le Kim Parist az egyik folyosón, mire az bosszúsan mered rá: "Te meg már hol hallottad...?! A Földről küldték az adatfolyamban?! "Szerintem inkább a borgtól jött az adás." ingatja a fejét Kim vidáman, "Most aztán vége. Nincs több kimaradás a holodeckben... Nincs több száguldás a Delta Flyerrel..." "Nem gondolod, hogy eltűzod... Csak egy kicsit...?" "Láttam már, hogy megy ez." jelenti ki Harry, "Az újdonsült apát teljesen leköti a család, a régi barátok elmaradnak..." "Apaságról van szó, Harry, nem számuzetésről..." csóválja a fejét Tom. "Ha te

mondod..." von vállat Kim, "A viccet félretéve... Milyen érzés?" "Hát..." mondja Tom feszengve, "Még nem is... Igazán valóságos." "Talán erre való egy terhesség. Hogy a valóság beszívároghasson... Mielott az élet túlpörögne." mondja Kim kaján vigyorral, ezzel faképnél hagyja Tomot, aki ma immár sokadszor csak a fejét csóválja.

Paris, mikor rábukkan Tuvokra, aki épp valami javítások elvégzésével foglalatoskodik, egy darabig tétován téblábol a vulcani mögött, majd nagy levegot véve odalép mellé: "Egy kis segítség...?" "Mr. Paris... Ez talán a legelső alkalom, hogy önként felajánlja nekem a segítségét." mondja Tuvok összevont szemöldökkel. "Tényleg...?" sandít Tom a vulcanira, "Nos, talán változtatnunk kéne ezen. Régóta ismerjük már egymást, kicsit szorosabban is együtt dolgozhatnánk..." "Észben fogom tartani ezt." bólint Tuvok. "Hát... Gondolom hallotta már... B'Elannának és nekem gyerekünk lesz." A tünetek, amiket Tuvok erre produkál, egy nem-vulcani esetében nyugodtan a meglepődés jelének minosülnének, majd Tuvok Parisra sandít: "Errol nem volt tudomásom." "Ah... Végre alaki, aki nem tudta." sóhajt fel Paris. "Engedje meg, hogy kifejezzem jókívánságaimat." szól Tuvok kimérten, miközben kivesz egy alkatrészt a foglalatából, hogy alaposabban megvizsgálhassa. "Kösz." bólint Paris, majd járkálni kezdve a szintközi átjáróban, ahol Tuvok dolgozik, így folytatja: "Tudja, egy baba... Nagy felelőség. De készen állok rá... Na nem mintha erre bármikor is teljesen készen lehetne állni... Vagy igen?" "Hadnagy... Ön az apaságról kér tanácsot tolem?" néz Tuvok Parisra. "Nos, senki mást nem ismerek, akinek volt része benne..." "Attól tartok, a szülői képességeim némiképp eltompultak. Sok éve volt már, hogy a gyermekeim kicsik voltak." "Nos, ideje is volt sok visszagondolni rájuk." von vállat Paris, "Van valami hasznos tanácsa?" "Az utódok rendkívül illogikusak lehetnek, ugyanakkor alapvetően kötelességtudók. Számítania kell paradoxonokra." "Aha..." bólint Paris zavartan, "Ezt észben fogom tartani." "Ha konkrétabb dolgokban volna szüksége a tanácsomra..." "Valami azt súgja, ezentúl rendszeresen fogok önként munkára jelentkezni ön mellett." bólogat Tom zavartan, de egyelőre távozik.

Paris épp a gyertyákat gyújtogatja az ünnepi vacsorához megterített asztalon, mikor B'Elanna hazaér, és az ajtón belül megállva figyeli Tom ténykedését. "Na...?" néz fel Paris az asztalról. "Szép." bólint B'Elanna. "Nos, eszembe jutott, hogy a nyugodt, romantikus vacsorák hamarosan a múlté lesznek. ... Nehéz napod volt?" "A kapitány gyakorlatilag felmentett a szolgálat alól..." morogja Torres beljebb lépve, "Mintha a terhességgel meg a fomérnökséggel egyszerre nem boldogulnék..." "Ha gyerekfelügyelőre lesz szükséged... Neelix keresztapa bevetésre kész." mondja erre Paris. "Chakotay akar a keresztapa lenni..." ingatja a fejét B'Elanna mosolyogva. "Nos, Neelixnek már van egy névlistája..." "Az nem zavar, hogy az emberek neveket javasolnak..." mondja Torres, járkálni kezdve a nappaliban, "Ami viszont idegesít, az a sok kérértlen tanács az etetésről, fegyelmezésről..." "A kedvenceim a népi bölcsességek." bólogat Tom egyetérten, "Chell szerint ha hajtóműmag közelében szülsz, az jó hatással lesz a baba habitusára." "Miért érzi mindenki kötelességének, hogy tanácsot adjon nekünk?! ... Ez a mi gyerekünk...!" méltatlankodik B'Elanna. "Hát, az emberek igazán tudhatnák, hogy ne piszkáljanak egy klingon anyát." helyesel Tom, mire B'Elanna összevont szemöldökkel mered rá: "Ez meg mit jelentsen?" "Semmit, csak vicc volt..." mentegetozik Tom zavartan. "Mi köze ehhez annak, hogy klingon az ember?" "Hé, nyugi már..." "De nem nyugszom! Azt akarom, hogy mindenki kopjon le, és hagyjon...!" B'Elanna hirtelen elhallgat, vesz egy nagy levegot, majd zavartan így szól: "A Doktor említette, hogy esetleg észlelhetek hangulatváltozásokat. Azt hiszem, ez lesz az." B'Elanna ezzel, egy bosszús grimasz kíséretében leül az asztalhoz. Tom odalép mögé, és a vállait masszírozva így szól: "Felejtsd el a Doktort. Felejtsd el a kapitányt, az összes keresztapát..." "Talán igazad van." "Tudom, hogy igazam van. Ez nem az o elvárásairól, vagy reményeikről szól. ... Vagy... Kételyeikről. Ezek egyike sem tartozik rájuk." "Ránk tartozik." mondja B'Elanna halkán, "Mindegyikük." "Szerencsénkre..." súgja oda neki Tom. "Torres és Paris hadnagyok..." szólal meg ekkor a Doktor hangja az interkomból, "Kérem, jelentkezzenek a gyengélkedon." Tom és B'Elanna összenéznek, majd útnak erednek.

A gyengélkedoben egy holografikus gerincoszlop lebeg a levegoben, függőleges tengelye körül forogva. A Doktor, valamint Torres és Paris a diagnosztikai pultról figyelik, majd a Doktor így szól: "Ez a gyermekük gerincének holografikus extrapolációja. Tíz hónappal a születése után."

"Rendellenes." állapítja meg B'Elanna, tekintve, hogy a gerinc felső egyharmada el van csavarodva. "Igen." bólint a Doktor, "Van egy határozott görbülete bal felé." "Lehet korrigálni?" kérdezi Tom. "Újszülöttként engem is megoperáltak vele." von vállat B'Elanna, mire Tom meglepetten néz rá: "Ezt sosem mondtad nekem..." "Az anyámnak is volt." mondja B'Elanna. "A dolog hajlamos öröklődni a klingon családokban. Különösen a noi ágon." mondja a Doktor, majd a következő pillanatban nagy szemeket mereszt a gerincoszlopra, mikor rájön, hogy elszólta magát. Torres morózan veszi szemügyre a Doktort, Tom pedig így szól: "Azt mondja, hogy a baba... Lány?" "Nem, ezt nem mondtam." jelenti ki a Doktor sietve. "De lány, igaz?" "Erre nem lehet következtetni." rázza a fejét a Doktor. "Semmi baj." csóválja meg a fejét B'Elanna elmosolyodva, "Most már akár meg is mondhatja." "Igen." ismeri be a Doktor, "Kislány. És a rendellenes gerinctől eltekintve... Egészséges." Tom és B'Elanna közben összeölelkeznek, majd Paris megkérdi: "És szüksége lesz sebészi beavatkozásra?" "Szerencsére azon már túlhaladtunk. A genetikai módosítás a megfelelő kezelés." "Ahm... Ha ki tudja vetíteni a gerinc képét... Fel tudja használni a genetikai adatokat, hogy megmutassa a teljes babát..." kérdezi Tom, mire Torres helytelenítőn néz rá. "Tudnám..." ingatja a fejét a Doktor, "De csak megközelítő volna." "Nézzük meg." mondja Tom B'Elannának. "Nem is tudom." csóválja a fejét az. "Ugyan már... Te nem vagy kíváncsi?" "Jól van." adja be a derekát Torres, bár mintha nem teljes meggyőződésből tenné. A Doktor erre visszalép a diagnosztikai konzol mögé, és munkához lát, a holo-gerinc körül pedig hamarosan megjelenik az egész gyerek, aki Torres arcvonásait, a klingon vonásokat is beleértve, és Paris hajszínét örökli. "Ah... Gyönyörű..." mondja Tom. "Homlokredők..."? kérdezi B'Elanna boldogtalanul. "Igen." szól a Doktor. "De csak negyedrészt klingon..." "A klingon jellemvonások nemzedékeken keresztül dominánsak maradnak. Még egyetlen os esetén is." "Ó, pont olyan, mint az anyja..." mondja Tom, átkarolva B'Elannát, aki szemmel láthatóan nem örül ennek a túlzott fokú hasonlatosságnak.

Egy harminc körüli, sötét hajú ül egy tábornok mellett, a környezetből ítélve egy erdőben, éjszaka, és a tüz másik oldalán ülő fél-klingon kislányra valószínűleg B'Elannára nézve így szól: "Annyira hasonlítasz az anyádra..."

"Tökéletes..." suttogja Tom, a kissé elhulva maga elé bámuló Torres mögött, "Nem igaz...?"

Aznap este B'Elanna hanyatt fekvé bámulja a plafont az ágyban, mikor Tom belép a hálószobába. "Ah, micsoda nap..." sóhajt fel Paris, miközben lefekszik B'Elanna mellé, "Hat éve vagyunk a Delta Kvadránsban, de még semmi nem ijesztett rám annyira, mint azt hallani, hogy a babának valami baja van." "Ez nem olyan nagy probléma." mondja Torres halkán. "Csak ezt eloször nem tudtuk." néz rá Tom. "Most már tudjuk." Tom, látva, hogy B'Elanna meglehetősen borús hangulatban van, felé fordul: "Mint ahogy azt is tudjuk, hogy a Doktor holnap reggel mindent rendbe fog hozni." "Sajnálom..." néz rá B'Elanna, "Sok volt ez így egyszerre. És tényleg fáradt vagyok." "Mindketten ráfér egy kis alvás." ért egyet Paris, ezzel visszahanyatlik a párnájára, "Számítógép, fényt elhalványítani." A szoba sötétbe borul, Torres azonban nem úgy néz ki, mint aki hamarosan el tudna aludni.

Helyette inkább elmerül az emlékeiben, egy gyermekkori kirándulást idéz fel. "Valaki nézze meg, hogy teljesen kialudt-e a parázs..." mondja egy középkorú, erosen kopaszodó férfi egy napsütötte erdei tisztáson, mire egy nyolc-tíz év körüli fiú a tuzrakó hely felé indul: "Elintézem, apu."

"Legyetek óvatosak, gyerekek. És naplementére gyertek vissza." mondja B'Elanna apja, aki a másik férfihoz hasonlóan épp horgászfelszerelés készítője. "És hozzátok az étvágyatokat is, hal lesz vacsorára." jelenti ki a kopaszodó. "Ha fogtok..." jegyzi meg erre vidáman egy tízegynéhány éves lány, mellette egy másik fiúval. Ekkor B'Elanna is elokerül valahonnan, kezében egy horgászbottal: "Apu, felerosítottam a célzócsali mezoerősségét." "Hu... A halaknak semmi esélyük nem lesz." veszi

át az apja a botot, "Jobb ha indulsz. Az unokatestvéreid nem várnak rád örökké." "Arra gondoltam... Talán mehetnék veled meg Carl bácsival horgászni." "Azt hittem, már alig várod a túrát." guggol le az apja B'Elanna elé, "Csak ti, gyerekek, anélkül, hogy az apukák hátráltatnának..." "Nem szeretnek engem." sandít B'Elanna a másik két gyerekre. "Ezt meg miért mondod?" "Mert így van." "B'Elanna, induljunk...!" kiabálja a másik lány a tisztás túlsó oldaláról. "Látod?" néz az apja B'Elannára, "Na menj. Érezd jól magad." "Apu..." mondja B'Elanna a horgászfelszereléssel Carl után induló apjának, mire az visszafordul: "Mi az...?" "Semmi..." mondja végül B'Elanna halvány grimasszal.

"Nyugi... Annyira nem vagyunk elkésve." mondja a nappaliban az épp elkészült pirítósait valamivel kenegető Tom a sietősen ide-oda cikázó B'Elannának. "A Doktor nulla nyolc nulla-nullára jegyzett elo..." "Még van időd az én mesterfogás reggelimre..." mutatja fel Tom az elkészült pirítóst, "Mogyoróvajás pirítós." "Túl fáradt vagyok az evéshez..." mondja Torres, felkapva egy pohár narancslevet az asztalról, hogy gyorsan ledöntse indulás előtt. "Ha most gondot okoz az alvás, mi lesz majd a hajnali két órás etetések idején?" "Azokért te leszel a felelős." jelenti ki B'Elanna, közben a napi teendőit futva át az asztalról felkapott jegyzetfüzeten. "Alig várom..." mondja Tom vidáman, miközben B'Elanna az ajtóhoz siet, majd megáll, és visszanéz Tomra: "Nézd... Ahm... Nem kell velem jönnöd. Ez egy kisebb beavatkozás." "Nem kívánnál egy kis morális támogatást...?" kérdezi Tom meglepetten. "Nem vagyok magatehetetlen..." jegyzi meg B'Elanna mosolyogva. Tom mintha nem örülne igazán ennek a válasznak, de végül csak ennyit mond: "Hát... Akkor magadra vagy hagyva. ... És a reggelidnek is lottok." Tom ezzel felmutatja a B'Elanna számára készített pirítóst, majd élvezettel harap bele. Torres mosolyogva méri végig, mielőtt sietősen elhagyná a szálláshelyet.

"Kibővítettem a szülészeti, és gyermekgyógyászati adatbázisomat." újságolja a Doktor a mutoasztalon alsóruhában üldögélő Torresnek. "Csak nem talált más problémát is, vagy igen...?" kérdezi B'Elanna némiképp idegesen. "Nem, dehogy. Viszont összeállítottam egy szülés előtti felkészítő programot." "Miért nem vagyok meglepve...?" sóhajt fel erre B'Elanna. "Hason keresztüli hanghatásokkal szeretnék kezdeni..." mondja a Doktor, miközben hanyatt fekteti Torrest a mutoasztalon, és föléje igazít egy orvosi szerkezetet. "Hadd találgassak... Énekelni fog a magzatomnak..." mondja erre B'Elanna. "Egy diatonális erősítőn keresztül. A dolog meglehetősen biztonságos, és javítania kellene a gyermek matematikai képességeit." "Beszélhetnénk erről később?" sóhajt fel Torres. "Mindenképpen. Az első... Szülői foglalkozáson." mondja a Doktor, odanyújtva egy jegyzetfüzetet Torresnek. "Szülői foglalkozás...?" kérdezi az. "Szülési technikák, táplálási tanácsok, szoktatási stratégiák. Nem olyan nagy dolog. Lesz időd boven a szórakozásra." "Elkezdhetnénk végre...?!" kérdezi B'Elanna bosszúsan. "Persze." bólint a Doktor, majd a mutoasztal kezeloszerveihez lépve így szól: "Számítógép, fényeket letompítani." A gyengélkedőre félhomály borul, mire Torres felnéz a Doktorra: "Remélem nem azt várja, hogy közben elaludjak?" "Természetesen nem. A sötétség elősegíti a véredények kitágulását. Most esetleg érezhet majd enyhe bizsergést, kérem maradjon annyira mozdulatlan, amennyire lehet." Torres úgy tesz, és végül ismét annak a bizonyos kirándulásnak az emlékei között köt ki.

"B'Elanna, gyere ebédelni." szól oda az egymás közelében ülő három gyerek egyike a valamivel odébb egymagában gubbasztó B'Elannának. "Nem vagyok éhes." mondja az, közben egy jegyzetfüzetet olvasgatva. "Jobb, ha eszel, amíg van mit." mondja a másik, idosebb lány, "Tudod, hogy apák fognak halat fogni." B'Elanna végül a jegyzetfüzetet félretéve odatrappol a többiekhez, miközben a másik lány egy dobozból elvesz neki egy szendvicset, majd a dobozzal együtt odaadja neki: "Tessék." "Kösz." "A mamád nem volt biztos benne, el tudsz-e jönni ezen a hétvégén." mondja a másik lány. "S ok házi feladatom volt." mondja B'Elanna. "Örülök, hogy sikerült." "Kedves, hogy ezt mondod." A fiúk egyike közben észrevesz egy földigilisztát, ami a közelében tekereg. Felhívja rá a másik fiú figyelmét, és már kész is a terv. "Nem, komolyan gondoltam." mondja közben a nagyobbik lány. "Hé, B'Elanna, adnál valamit inni...?" kérdezi a fiúk egyike. "Persze." fordul el B'Elanna a mögötte lévő hátizsákok felé. Míg nem figyel, a kérdést feltevo fiú a

dobozon hagyott szendvicsére dobja a gilisztát. B'Elanna visszafordul, odaadja a fiúnak a nála lévő palackot, aki ártatlan képpel mondja: "Kösz." B'Elanna felvinné a szendvicset, de mikor meglátja a rajta tekergőző gilisztát, felsikoltva dobja el az egészet. A fiúk jót nevetnek a dolgon, majd az atrocitás elkövetője így szól: "A tanárom azt mondta, a klingonok szeretik az élő ennivalót." B'Elanna erre dühösen felmordul, és nekiesik a fiúnak. "Abbahagyni!" választja szét őket a nagyobbik lány. "Csak vicc volt..." védekezik a fiú. "Hülye vicc volt, Dean." pontosít a lány, majd fejcsóválva fordul B'Elanna felé: "Velem is folyton ezt csinálja." B'Elanna erre még egyszer Deanre mordul, majd futásnak ered, közben meglökve a fiút. "Ne haragudj rám, B'Elanna..." mondja az, a másik fiú pedig utána kiabál: "B'Elanna, várj...!"

"Számítógép, fényerősséget növelni." szól a Doktor, és ahogy a gyengélkedőben helyreáll a világítás, B'Elanna kinyitja a szemét. "A lánya gerincoszlopa most már tökéletesen áll." mondja a hologram a kifejezéstelen arccal a levegőbe bámuló Torresnek. "Rendben lesz?" kérdezi az. "Több, mint rendben, ha a szülei alapján meg lehet ezt ítélni." feleli a Doktor bátorítón. B'Elanna azonban, az arckifejezéséből ítélve, nincs erről ennyire meggyőződve.

Torres valamivel később a Voyager holo-laborjába érkezik, majd a programozóterminálhoz sétálva így szól: "Számítógép, hozzáférést B'Elanna Torres orvosi állományához." "Állomány megnyitva." B'Elanna beüti néhány utasítást a konzolon, majd így szól: "Kivetíteni a baba holografikus képét." A hologram megjelenik a hátsó, ívelt emitterszakasz előtt, a levegőben lebegve. "Extrapolálni, milyenek lesznek a gyerek arcvonásai tizenkét éves korában." szól B'Elanna, a hologram pedig pár pillanat alatt átalakul. Az eredményt, nevezetesen a hozzá való nagyfokú hasonlóságot, meglátva Torres szinte elhulva fordul el, majd rövid töprengés után így szól: "Megjeleníteni a magzat génanyagát." A kért adatok megjelennek a konzol monitorán, B'Elanna pedig kijelöli a DNS egyes szakaszait, majd így szól: "A kijelölt génszekvenciákat törölni." A megjelenített DNS-lánc aktualizálódik, mire Torres visszafordul a hologram felé: "Extrapolálni, hogy nézne ki a gyerek ezekkel a genetikai változtatásokkal." A hologram hajszíne feketéről szokérra változik, és arcvonásai is módosulnak egy árnyalatnyit, de Torres homlokredői még mindig ott vannak az o homlokán is. B'Elanna résnyire húzott szemmel, kissé dühösen veszi szemügyre a hologramot, majd visszafordul a konzol felé: "Törölni a következő szekvenciákat..." A lánc újabb darabjai tunnek el, majd B'Elanna visszafordul a hologram felé: "Extrapolálni." Az eredmény ezúttal már az, amire B'Elanna vágyott: a homlokredők eltunnek, és az arcvonások is változnak még egy kicsit, most már jobbra Pariséira hasonlítanak. Torres odamegy a hologramhoz, leguggol mellette, és profilból szemügyre veszi, majd így szól: "Változásokat tárolni." A számítógép nyugtázó hangja hallatán B'Elannának eszébe jut még valami: "Az állomány hozzáférést korlátozni... Kizárólag B'Elanna Torres részére."

"Nincs elfogadható orvosi indoka, hogy megtegyük, amit javasol!" tiltakozik a nyomában Torressel az irodájába besiető Doktor. "Ezzel nem értek egyet." jelenti ki Torres, lepillantva a kezében tartott jegyzetfüzetre. "Egész DNS-szekvenciákat akar törölni!" fordul szembe vele a Doktor, "Például azokat a géneket is, amelyek a redundáns szervekért felelősek." "Azok feleslegesek." jelenti ki Torres. "Azok a redundanciák okkal vannak ott!" "Szüksége van a lányomnak egy harmadik tüdőlebenyre az életben maradáshoz...?!" "Szigorúan véve, nem. De elony lehet, ha van neki. Néhány genetikus úgy véli, a harmadik tüdőlebeny azért fejlődött ki, hogy a klingonok nagyobb állóképességgel rendelkezzenek a csatához." "A lányom nem lesz klingon harcos!" "Már megbocsásson, de fogalma sincs arról, mi is lesz majd a lánya!" vág vissza a doktor, majd dühösen méregetve Torrest, leereszkedik a székebe az asztala mögött, és onnan folytatja: "Mi van, ha érdeklődni kezd az atlétika iránt? A nagyobb tüdőkapacitás elonyére válhat. Nincs ok arra, hogy önkényesen eltávolítsunk genetikai jellemzőket!" "Ez nem önkényesség! Hanem megelőzés!" "Hogyhogy...?!" ráncolja a homlokát a Doktor. "Az a harmadik tüdőlebeny megbetegedhet, igaz?" "Felteszem..." von vállat a Doktor. "Akkor amit javaslok, az nem több egy vakbél eltávolításánál, mielőtt még begyulladhatna." "Minek piszkálnánk hozzá hosszú idők alatt kifejlesztett genetikai

rendszerekhez...?" ellenkezik tovább a Doktor. "Mint például a gerincgörbület?" kérdez vissza Torres, amivel egy pillanatra megakasztja a hologramot, aki töpreng egy darabig, mielőtt folytatná: "Ha végrehajtom ezeket a változtatásokat... Annak kihatása lesz a külsejére." "Ennek tudatában vagyok." jelenti ki Torres. "És annak is tudatában van, hogy ezeknek a géneknek egy része hogyan befolyásolja a viselkedést? A személyiséget?" "Ezek egyike sem olyan fontos, mint az egészsége." jelenti ki Torres eltökélten. A Doktor összevont szemöldökkel méri végig, majd megkérdi: "Tom mit gondol erről az egészségről?" "Elobb látni akartam, maga mit gondol." mondta Torres kitérően. "Nos, amint látja, eros kételyeim vannak." bólogat a hologram. "Nézzé... Végeztem statisztikai elemzéseket, epidemiológiát." mutatja fel Torres a kezében lévő jegyzetfüzetet, "Legalább nézzé át a munkámat." "Jól van, megnézem." morogja a Doktor, helytelenítő pillantásokat eregetve Torres felé, majd átveszi a jegyzetfüzetet, mire Torres kifelé indul. "De addig is..." szól utána a hologram, "Azt javaslom, beszéljen a férjével."

"Szó nem lehet róla!" mondja a Delta Flyer belső karbantartásán dolgozó Tom B'Elannának, felemelkedve a pilótakonzol mellől. "A gyermekünk egészségéről beszélünk...!" emlékezteti Torres. "Ez több annál. Meg akarod változtatni, hogy ki ő. Az egyéniségét, a..." Paris hirtelenjében nem is tud mit mondani, majd rájön, mi az alapvető oka ennek az egésznek: "Nem akarod, hogy klingon legyen..." Torres erre feláll a műveleti tiszti székéből, és karját védekezően összefonva maga előtt, a pilótafülke hátsó részébe megy. "Erről van szó igazából, ugye?" kérdezi Tom, "Megpróbálok megóvni őt a klingon-létől, mert rád nehéz idők jártak, mikor gyerek voltál." "Úgy bántak velem... Mint egy szörnyeteggel." mondja Torres indulatokról futott hangon. "Ez a mi lányunkkal nem fog megtörténni. A Voyager-en mindenki annak fogja elfogadni, aki." "Te könnyen mondasz ezt, te földi vagy." "Amivel mire is célzol, pontosabban...?" "Arra, hogy nem érted, milyen is ez." "Jól van, akkor... Mondd el nekem." "Mikor az emberek körülötted mind egyfélék, te pedig nem... Nem tehetsz róla, hogy úgy érzed, veled nincs rendben valami." Tom erre bosszúsan csóválja a fejét, és közelebb lép B'Elannához: "A Voyager nem... Ilyen egyféle. Vannak bajoriak, vulcaniak, egy talaxiai..." "Meg száznegyven földi!" "A lányunknak... Vegyes öröksége lesz, akár csak az anyjának. Ez olyasvalami, amin osztoztok majd. Olyasvalami, amire büszke lehet! Miért tennénk ezt tönkre?" "Én nem teszek tönkre semmit!" csattan fel B'Elanna kétségbeesett éllel a hangjában, "A génátrendezés nem fegyver, hanem eszköz! ... Mint egy hiperkulcs!" "O nem egy gép." mutat rá Paris, "Hanem a lányunk!"

"Nem vagyok egészen biztos benne, mit várnak tőlem..." méregeti Janeway a készenléti helyiségben, az asztala előtt álló Parist és Torrest. "Azt akarom, utasítsa a Doktort, hogy végezzen genetikai módosítást a gyermekemen." jelenti ki Torres. "Látja, mivel kell megbirkóznom?" kérdezi erre Paris. "Amit kér, az etikailag megkérdőjelezhető." néz Janeway Torresre, "A Doktornak fenntartásai vannak, a férje ellenzi." "Én csak azt akarom tenni, amit ön tett." jelenti ki B'Elanna, mire Janeway kérdően mered rá. "Seven of Nine-ért." folytatja Torres. Janeway még mindig nem érti a dolog lényegét, és miközben lassan leereszkedik a székébe, megkérdi: "Hogy mondja...?" "Eltávolítottam az implantáit." "Nem látom az összefüggést." jelenti ki Janeway. "Megváltoztatta a fiziológiáját, megváltoztatta azt... Ami ő volt." mondja Torres, miközben az asztal szélére támaszkodva előre hajló Paris kétségbeesetten csóválja a fejét. "Az ő érdekében cselekedtem." bólint Janeway. "Én is mindössze ezt teszem." mondja Torres. "Seven földinek született." mutat rá Paris, "A kapitány csak segített visszaállítani az eredeti fiziológiáját." "És ennek végrehajtásával jobb életet adott neki." szól Torres. "A mi gyerekünk még meg sem született! Honnan akarod tudni, mi fogja jobbá tenni az életét?!" "Én csak azt nem akarom, hogy hátránnyal induljon!" vág vissza B'Elanna. "Nézd... A Doktor megmondta, hogy lehetnek hangulatváltozásaid..." próbál más irányból közelíteni Tom, mire B'Elanna felcsattan: "Csak tessék! ... Hesseged csak el az érveimet, holmi érzelemkitörésnek minősítve!" "Nem így értettem!" "Abbahagyni." mondja Janeway zordan, felnézve rájuk, "Mindketten." A veszekedők elhallgatnak, Janeway pedig felemelkedve a székből, jelentőségteljes pillantást vet rájuk: "A maguk legnagyobb problémája nem etikai jellegű... Hanem házastársi."

Barátként örömmel adok tanácsot önöknek, de a kapitányukként nem fogom felülbírálni a vezető orvosi tiszteket. ... Ezt kettejüknek kell tisztázni..." Paris és Torres összenéznek, és Janeway a tekintetükből levonhatja a következtetést: ez a tisztázás nem fog valami könnyen menni.

"B'Elanna..." éri utál Tom az egyik folyosón siető Torrest. "Mi van?!" kérdezi az, még csak nem is lassítva. Paris felsóhajt, majd így szól: "Hallottad a kapitányt, ezt tisztázunk kell." "Nincs itt semmi tisztázni való, megkapod, amit akarsz!" mondja Torres dühösen. "Amit én akarok, az egy civilizált beszélgetés a feleségemmel!" Torres hajthatatlannak tunik, de Paris nem hajlandó feladni: "Talán... A környezetváltozás segítene. Mit szólnál a holodeckhez?" "Neked mindenre ez a megoldásod." füstölög Torres megvetően. "Én legalább próbálkozom! Nézd, engem nem érdekel, hol, de ezt meg kell beszélünk!" Torres erre megtorpan, és szembefordul Parissal: "Elegem van a beszédből! Érted?" B'Elanna ezzel otthagyja a folyosó közepén a döbbsen, és tanácstalanul álló Tomot.

Kim a jelek szerint szélesíti hangszer-ismereteit, ugyanis épp egy szaxofonon gyakorol, mikor megszólal kabinjának ajtócsengője. Harry szóbeli utasítás helyett az ajtóhoz megy, és a nyitószenzorral nyitja ki. A folyosón Paris áll, válláról egy közepes méretű táskát lóg le. Tom nagyot sóhajt, majd így szól: "Kell szobát foglaltatnom...?" "Mi történt...?" kérdezi Kim. "Azt hiszem, B'Elannának és nekem szükségünk van egy kis különélésre." "Az én kanapém a te kanapéd..." áll félre az ajtóból Kim, utat engedve Parissal.

"Épphogy csak terhes, és máris komoly krízis alakult ki." sóhajt fel Paris, miközben elokészítik az alvóhelyét Kim szállásán. "Ki fogtok békülni, mint mindig." jelenti ki Harry. "Igen, de épp ez aggaszt. Folyton veszeksztünk, meg kibékülünk. Milyen hatása lesz ennek a lányunkra?" "Remek élete lesz. Az öledből vezet majd a hajót, harcra száll Dr. Chaoticaival a holodeckben..." "Na igen, feltéve, hogy B'Elanna nem gondolja azt, a harcra szállás túl klingonos..." "Tudod, hogy mindig érzékenyen érintette, hogy részben klingon." "De ettől még nincs joga tudományos kísérletet változtatni a gyerekünket!" "Azt viszont megmagyarázza, miért olyan fontos ez neki." mutat rá Kim. "Ah... Mit kéne tennem...?" csóválja a fejét Paris tanácstalanul. "Talán meg kéne mondanod neki, hogy megérted." tanácsolja Kim, mire Tom kérdőn mered rá: "Az meg mire volna jó?" "Talán akkor kevésbé védekezne... És könnyebb lenne neki meglátni a te nézőpontodat." "És mi van, ha nem tudja meglátni?" kérdezi Paris, lerogyva a közben megvetett ágyra. Kim ezen elgondolkodik, majd faarccal így szól: "Mint mondtam, az én kanapém a te kanapéd." Kim ezzel hozzávágja a kezében tartott párnát Parissal, aki helytelenítőn néz fel rá.

Torres, miután járkált egy darabig a sötét, és csendes kabinban, végül az ágyhoz megy, és behúzódik a takaró alá, de egyelőre nem fekszik le, csak térdeit az állához felhúzza üldögél, gondolataiba merülve.

"Mostanra már itt kéne lennie..." mondja B'Elanna apja, nyugtalanul szemlélve az éjszaka leszálltával besötétedett erdőt. "Senkinek sincs ötlete, hol lehet...?" néz Carl a táború körüli három gyerekre. "Csak elszaladt, arrafelé..." mutatja Dean. "Megyek, megkeresem..." indul a fák felé B'Elanna apja. "John bácsi..." szól utána a másik lány felállva. "Igen?" néz vissza B'Elanna apja. "Én..." kezdené a lány, de elhallgat, és valahová John mögé bámul. A férfi megfordul, és a lányát látja kísértalni a fák közül. "B'Elanna... Hol voltál?" siet oda hozzá. "Sajnálom..." mondja B'Elanna szégyenkezve, "Valahogy... Elszakadtam..." "A mi hibánk volt." jelenti ki a nagyobb lány. "Dean hibája volt." pontosít a másik fiú, "Kukacot tett a szendvicsebe." "Csak vicceltem!" védi magát a másik, majd B'Elannára néz: "Tényleg sajnálom..." "Hagyjuk." néz rá B'Elanna, ezzel sértetten elvonul. John a többiekre néz, mire Carl némiképp zavartan szól oda a gyerekeknek: "Na... Lássunk hozzá a vacsorához."

John valamivel odébb, egy fának támaszkodva találja meg a fuszálakat tépdő B'Elannát. "Akarsz beszélni róla?" kérdezi, letelepedve a kislány mellé. "Csak azt kívánom..." "Mit?" "Hogy ne volnék klingon." "Ezt meg miért mondd?" "Mert mindenki gúnyt űz belőlem." "Ki a mindenki?" "Dean... A gyerekek az iskolában. Mind utálnak engem." John ezen elgondolkodik egy kicsit, majd megkérdi: "Meséltem már neked, hogy hívtak engem a gyerekek az iskolában?" B'Elanna megrázza a fejét,

mire az apja belekezd a történetbe: "Mindig elaludtam az órákon. Úgyhogy John Torres helyett... John Szunyának hívtak." "Az nem ugyanaz..." mondja B'Elanna letörten. "Dehogynem. A gyerekek piszkálják egymást. Nagyon kegyetlenek is lehetnek, de ez nem azt jelenti, hogy gyűlölnék téged, vagy hogy gyűlölik a klingonokat." "Nem érted!" mondja dühösen B'Elanna, félig elfordulva az apjától, mire az így szól: "Szerintem pedig értem. ... Meg kell tanulnod kicsit kevésbé érzékenynek lenni." "Jó..." mondja B'Elanna grimaszolva. A tábor felol ekkor nevetgélés hallatszik, mire John így szól: "Na gyere... Carl bácsi épp belekezd valamelyik híres horgásztörténetébe..." "Én inkább csak olvasnék..." mondja B'Elanna, még mindig duzzogva. "Szolgáld ki magad..." mondja erre John, majd visszakíséri lányát a táborhoz, ahol o maga csatlakozik a tuznél ülokhöz, B'Elanna pedig kicsit odébb húzódik, eloszedve egy jegyzetfüzetet a csomagijából, és olvasni kezd, de közben azért gyakran a tuz körül ülve vidáman beszélgeto, és nevetgéló többiekre.

"Mindenki elaludt?" kérdezi John valamivel késobb, mikor már csak o és Carl ülnek a tuz mellett.

"Mind kimerültek." bólint Carl, majd egy termoszt véve magához, megkérdi: "Kávét?" "Persze."

bólint John. "Nézd, sajnálom..." mentegetozik Carl. "Mit?" "Ahogy Dean B'Elannával viselkedett.

Beszéltem vele." "Csak azt csinálta, amit a tizenegy évesek általában. B'Elanna meg túlreagálta."

legyint John, közben átvéve a bögrét Carltól. "Miért mondod ezt?" "Olyan nagyon érzékeny..."

"Hogy érted ezt? Remek kölyök..." "Az elmúlt pár évben nem sokat voltál a közelében..." mondja

erre John, "Szesélyes lett, kiszámíthatatlan, ellenkezik. Pont mint az anyja."

A két férfi nem tudja, hogy B'Elanna a pár méterrel odébb levo sátorból, ha nem is tökéletesen, de többé-kevésbé minden szavukat hallja, tekintve, hogy egyáltalán nem alszik.

"Azt hittem, szeretted Miral... Intenzitását..." mondja Carl. "Minden veszekedésbe torkollott vele...

Azt hiszem, ahogy öregszem, egyre kevesebb... Intenzitást tudok kezelni. ... Tudod..." néz fel John a

testvére a tuzrol, "Fura, ahogy anyának meg apának végül mindig igaza lesz..." "Mire gondolsz?"

"Anya figyelmeztetett, hogy ne vegyem el Miralt." "Anya kedvelte Miralt." mutat rá Carl. "Persze.

De arról sosem volt meggyozodve, van e bennem elég kitartás ahhoz, hogy egy klingonnal éljek. ...

Most meg kettovel élek..." John nagyot sóhajt, majd újra a tábortuz lángjait kezdi bámulni.

Torres a levegobe bámulva álldogál a gépház felsó részén, mikor a háta mögött Chakotay hangja szólal meg: "Taya..." "Mi...?" mered Torres a parancsnokra, aki megállva mellette, megismétli:

"Taya. Ez a Chakotay noi alakja. Mit gondolsz?" "Hozzáadom a listához..." mondja B'Elanna

minden különösebb lelkesedés nélkül, "Rögtön a Floxia után. Azt Neelix javasolta, az a

harminckettedik." Chakotay erre felkuncog, majd így szól: "Viszont Ha jobban meggondolom, te és

Tom magatok is ki tudtok találni egy nevet." B'Elanna arckifejezése erre meglágyul, és a no

mosolyogva fordul Chakotay felé: "Tudtam én, hogy csak van valami oka annak, hogy mindig is

kedveltelek..." "Úgy nézel ki, mint aki egész éjjel nem aludt." méri végig Chakotay B'Elannát, mire

az beismeroen elmosolyodik. "Akarsz egy kávét?" "Egész héten ez volt a legjobb ajánlat." bólint

Torres, ezzel Chakotay belékarol, és útnak indulnak.

Chakotay és B'Elanna valamivel késobb az egyik folyosón tartanak az étkezo felé, mikor egy

keresztvezodébol Paris zárkózik fel mögójük: "Reggelt..." "Szia." köszön rá Torres fagyosan. "Velünk

reggelizel?" kérdezi Chakotay, aki férj és feleség között elhelyezkedve igyekszik egyszerre betölteni

a demarkációs vonal, és a békító szerepét. Sem Torres, sem Paris nem szól egy szót sem, mire

Chakotay megnézi magának mindkettot, majd így szól: "Tudjátok mit? Otthon felejtettem a

jegyzetfüzetemet. Miért nem mentek előre...? Az étkezoben találkozunk." Chakotay ezzel egy

'kézifékes fordulóval' lemaradva eltunik B'Elanna és Tom közül, akik így kénytelenek tudomást

venni egymásról. "És... Hogy vagy ma?" kérdezi Tom. "Nem gondoltam meg magam, ha erre

gondolsz." feleli Torres kimérten. "Ah... Amire gondoltam az az, hogy te hogy vagy...?" "Voltam

már jobban, De túl leszek rajta." Tom halk sóhajjal dörzsöli meg a tarkóját, majd így szól: "Hát

tudod... Harrynek vannak a legvacakabb párnái az egész hajón. Horkol, túlfuti a szobáját..." B'Elanna

lassan megtorpan, és szembefordul Parissal, aki a szemébe nézve így szól: "Hiányoztál." "Te is."

"Azzal a mogyoróvajás pirítóssal is tartozom még neked... Miért nem megyünk vissza a kabinunka,

és futjuk be a kenyérpírtót?" "Kedvesen hangzik..." bólint B'Elanna, végre elmosolyodva. Ám mielőtt elindulhatnának, a Doktor hangja szólal meg az interkomból: "Torres hadnagy, Paris hadnagy, jelentkezzenek a gyengélkedőn." Tom összevont szemöldökkel pillant B'Elannára, majd útnak indulnak.

"Átnéztem az adatokat, amiket adott." mondja a Doktor, bevezetve a párt az irodájába, "És elvégeztem egy saját elemzést is." "Hagyjuk a részletezést, Doktor." szól Torres fagyosan, "Már tudomásomra hozta, mit gondol a javaslatomról." "Igazság szerint, megváltoztattam a véleményem." "Mi...?" kérdezi Torres meglepetten. "A módosítások, amiket javasolt... Szükségesek." mondja az asztala mögé leült Doktor boldogtalan ábrázattal. "Minek alapján...?" kérdezi Tom méltatlankodva. "Az emberi és klingon anyagcsere közötti ellentét miatt, amit említettem is. Sokkal kiterjedtebbek, mint gondoltam." "Mennyire kiterjedtek?" kérdezi B'Elanna előrehajolva. "Elméletileg akár... Teljes anyagcsere-leálláshoz is vezethet." "De rendbe tudja hozni..." mondja Torres reménykedve. "Azzal, hogy kiiktatom a klingon génanyagának nagyobb részét." bólint a hologram. "Biztos ebben az egészben..." kérdezi Tom, szemmel láthatóan nem lelkesedve a dologért. "Az elemzésem nagyon alapos volt." csóválja a fejét a Doktor, "Természetesen ha mások volnának a körülmények, kérhetnének másik szakvéleményt..." "Már megbocsásson, Doki, de én csak... Megpróbálom megérteni, mi is ez az egész..." mondja Tom zavartan. "Nyugodtan átnézheti a leleteket." adja oda a Doktor a jegyzetfüzetet Parisnak, "De hadd hangsúlyozzam ki: nem volna bölcs dolog ezt túl sokáig halogatni." "Miért?" kérdezi Torres. "A magzat a fejlődés kritikus fázisában van. Elkezdtek kialakulni az antitestek." Paris felsóhajt, majd megkérdi: "Mennyi idők van?" "Holnap reggelre készítettem elő a beavatkozást... Engedelmezzel." Paris hitetlenkedve rázza meg a fejét, majd a mellette csendben álló B'Elannára pillant.

Az asztrometriai laborban dolgozó Seven és Icheb kérden fordulnak az ajtó felé, mikor az kinyílik. "Szeretném megköszönni, hogy segítettek B'Elannának, mikor rosszul lett." mondja a belépo Paris. "Örülök, hogy nem egy parazitáról volt szó." mondja Seven, Ichebre sandítva. "Nos, talán nem tudnak róla, de lehet, hogy gondok lesznek a terhességgel..." "Ezt... Sajnálattal hallom." "A Doktor kezelést javasolt, de az eredményei nagyon zavarosak... Legalábbis nekem." mondja Paris, majd Icheb felé fordul, és odanyújt neki egy jegyzetfüzetet: "Neked vannak genetikai ismereteid. Megnéznéd ezt nekem?" "Persze." veszi át a jegyzetfüzetet a fiú, majd tanulmányozni kezdi a Doktor által elvégzett elemzéseket, miközben Seven így szól Parishoz: "Bármilyen legyen is a probléma, nincs kétségem afelől, hogy a Doktor meg fogja oldani." "Remélem, igaza van." mondja Tom halkán, majd várakozón Ichebre pillant. "Érthető a zavarodottsága." néz fel az kisvártatva, "Van itt egy számítási hiba." Icheb ezzel átadja a jegyzetfüzetet Sevennek, aki összevont szemöldökkel ellenorzi a fiú megállapítását: "Nem jellemző a Doktorra, hogy hibát követ el..." "Én azt hittem, ilyen nem lehetséges... Hacsak nincs valami hiba a programjában..." szól Paris némiképp döbbenten. Seven félreteszi a jegyzetfüzetet, majd a konzolhoz fordul, ami előtt áll: "Lefuttatok egy ellenőrzést." "Kérem, mondja meg Torres hadnagnak, hogy... Ha tehetek bármit is..." mondja Icheb, a levegőben hagyva a mondat végét. "Tudatni fogom vele." bólint Paris, "Kösz." "A jelek szerint egy kisebb hibánál többről van szó." állapítja meg Seven, majd meglepetten néz fel Parisra: "Úgy vélem, a Doktor programjához hozzányúltak." Tom hitetlenkedve csóválja meg a fejét, majd aktiválja kommunikátorát: "B'Elanna, itt Tom. ... Válaszolj! ... Számítógép, bemérni Torres hadnagyot." "Torres hadnagy a gyengélkedőn van." Paris és Seven erre összenéznek. "Oszintén szólva, örülök, hogy úgy döntött, nem vár az utolsó pillanatig." mondja a Doktor a mutoasztalon fekvő B'Elannának, miközben elokészül a beavatkozásra. "Miután túl vagyunk ezen, biztos vagyok benne, hogy mind jobban érezzük majd magunkat..." mondja Torres halkán. "Valaki blokkolta a gyengélkedőbe irányuló kommunikációt." állapítja meg Seven. "Nézzon utána, ki tudja-e kapcsolni a Doktort." szó Tom. "Korlátozták a hozzáférést a programjához." mondja Seven, mikor a konzol tiltakozó hangokat hallat. "Próbálja tovább." szól Paris, majd a

kommunikátorához nyúl: "Paris hívja Tuvokot." "Mondja." "Találkozzunk a gyengélkedon." üzeni Tom, ezzel útnak indul.

"Miért módosítaná a Doktor programját?" kérdezi Tuvok a mellette haladó Parist egy ajtó felé tartva, mögöttük két biztonsági tiszttel. "Hogy az meggondolja magát az orvosi beavatkozást illetően." A csapat megérkezik a gyengélkedo elé, de az ajtó nem nyílik ki előttük. "Számítógép, a gyengélkedo ajtaját kinyitni!" szól Tom. "Nem végrehajtható." érkezik a válasz, mire Tuvok odabíccent az egyik kísérojének, aki elindul az ajtóhoz legközelebbi vészhelyzeti készlethez, majd a vulcani így szól: "Felülbírálni. Jogosultság: Tuvok pí alfa." "Jogosultság megtagadva." érkezik a válasz. A biztonsági közben visszatért, és a felé forduló Tuvok kezébe nyomja a vésznyitó modult, amit Tuvok rögzít az ajtón, kioldja vele a zárat, és elkezd széthúzni az ajtószárnyakat. Paris, amint a rés elég nagy lesz, már be is nyomul: "Doktor, hagyja abba, amit csinál!" "Egy orvosi eljárást szakítanak félbe..." néz rájuk rosszallóan a hologram. Tom közben úton van a mutoasztal felé, ám nagyot koppan a mutorészleget körülvevő biztonsági erotéren, így feljajdulva tántorodik hátra. "A programját módosították!" mondja Paris, miközben Tuvok már a hologram vezérlokonzoljánál van, hogy utánanézzon a ehetségeknél. "Mit ért az alatt, hogy módosították...?" kérdezi a Doktor aggodalmas ábrázattal. "Ne tördjön vele." szól rá Torres. "B'Elanna, ez tiszta orütség...!" kiabálja Paris. "Volna szíves elmondani valaki, mi folyik itt...?!" kérdezi a Doktor dühösen, kifelé indulva a mutorészlegről. "A betegek vagyok, az elodleges kötelessége én vagyok, és a gyermekem!" szól rá Torres parancsoló hangon, mire a Doktor félúton megtorpan, és visszanéz rá. "Tuvok hívja a hidat." üzeni a vulcani. "Itt Kim." "Van egy erotér a gyengélkedon. Nem tudom kikapcsolni. Szakítsa meg a mutorészleg EPS-elosztóinak betáplálását."

Kim megpróbálja, ám Torres alapos munkát végzett: "Korlátozták a hozzáférést, át kel hidalnom."

"Azt mondta, veszélyes lehet késlekedni a beavatkozással!" mondja Torres a Doktornak.

"Befolyásolja magát, Doki, nem is csal egyféleképpen...!" mondja erre Paris. "Sajnálom, hadnagy, de ha valami baj van a programommal..." néz a doktor végül Torresre, aki erre felcsattan: "Semmi baja a programjának!" "Meggzúntetem a mutorészleg energiáját... Most." hallatszik Kim hangja, majd az erotér megszűnik, Paris pedig besiet, hogy kikapcsolja a mutoasztal rendszereit. "Azt javaslom, hogy állítsuk le a programját addig, míg megállapítjuk a módosítások nagyságát." lép Tuvok a Doktor elé, majd mindketten Torresre néznek, végül a hologram így szól: "Értem... Számítógép, VOH-t leállítani." Miközben a Doktor eltunik, Torres felkel az ágyról, és dühösen fordul az annak túloldalán álló Tom felé: "Nem volt jogod beavatkozni...!" "Tuvok... Adna nekünk egy percet...?" kérdezi Paris feldúltan, mire a vulcani és a biztonságiak távoznak. "Sosem gondoltam volna, hogy ilyesmire vetemedsz!" néz Tom a neki hátat fordító B'Elannára. "Nem tudom, miről beszélsz." feleli az sértetten. "Átprogramozni a Doktort...?!" "Feljavítottam a programját!" vág vissza Torres Paris felé fordulva, "Hogy meg tudja érteni, mit kell tenni!" "Úgy értem, hogy alakítsa át a gyerekeinket! Hogy majd ne kezeljék szörnyetegként...!" "Nem csak arról van szó, hogy hogyan bánnának vele!" csattan fel Torres kétségbeesetten. Hanem, mi másról még?!" kérdezi Tom, odasietve a diagnosztikai pultra támaszkodó Torreshez, majd hogy az nem válaszol, nyitott tenyérrel a pult tetejére csap: "Gyerünk, B'Elanna, mondd meg nekem!" "Hagyjuk..." mondja az arcát a kezébe temető Torres sírós hangon. "Nem... Nem! Nem fogjuk hagyni! Beszélni fogunk róla, még hozzá most!" "Ne akard megmondani nekem, mit tegyek, nem vagy az apám!" kiáltja Torres, mire Paris elhulve mered rá pár pillanatig, majd halkán megkérdi: "Te meg miről beszélsz...?" "Nézd... Az ap..." B'Elanna hangja elcsuklik, és Torres kétségbeesett arccal, szólni képtelenül bámul maga elé. "Mi az...? Mi van vele?" kérdezi Tom közelebb lépve. "Elválaszthatatlanok voltunk..." préseli ki magából a szavakat B'Elanna, kerülve Tom tekintetét, "O kényeztetett, én meg imádtam... De ahogy idosebb lettem... Elsodródtunk egymás mellol..." B'Elanna tétován tesz néhány lépést, majd Tomnak háttal, el-elcsukló hangon folytatja: "Aztán végül... Megszervezte azt a kirándulást az unokatestvéreimmel... Szerintem csak azt akarta... Nem is tudom... Hogy megint jól menjenek a dolgok..." "De nem mentek..." szól Paris halkán. "Szörnyű volt...!" mondja Torres a könnyeivel küzdve, "Végül már menekülni próbáltam..."

"B'Elanna...? Mit csinálsz?" kérdezi John a holmiját éppen a hátizsákjába pakoló B'Elannától, de az nem válaszol.

"Annyira hülye voltam...!" fordul végül B'Elanna Tom felé, "Úgy értem... Hová is mehettem volna?" "Talán csak azt akartad, hogy megállítson..." csóválja a fejét Paris. "Hát, meg is tette..." bólint B'Elanna.

"Ne érj hozzám!" mondja B'Elanna dühösen, mikor John a vállára teszi a kezét. "B'Elanna... Mi a baj?" "Tudod te, mi a baj." mondja a kislány sértetten. "Márpedig nem tudom." "Talán csak szeszélyes vagyok, és kiszámíthatatlan." "Te meg mirol beszélsz?" "Hallottam, mit mondtál Carl bácsinak." mondja B'Elanna, meghúzva a hevedereket a hátizsákján. "Nem volna szabad magánbeszélgetéseket kihallgatnod..." jegyzi meg John rosszallóan, és némiképp bosszúsan. "Neked meg nem lett volna szabad anyuról azt mondani, amit mondtál!" A hangoskodásra a jelek szerint a többiek is felébrednek, legalábbis Dean kinéz a nem messze álló sátrából. Ezt látva John feláll, és terelni kezdi maga előtt B'Elannát, hogy valamennyire eltávolodjanak a tábortól. Egy kidolt fánál állapodnak meg, ahol a kislány leül a fatörzsre, az apja pedig leguggol vele szemben. "B'Elanna, figyelj rám. ... Az anyádnak és nekem vannak problémáink, de..." "Már nem szereted ot." fordítja el a fejét B'Elanna sértetten. "Ez nem igaz." "De igaz, és engem sem szeretsz!" "B'Elanna..." "Te se vagy más, mint a többiek, te se szereted a klingonokat. Magad mondtad!" "Kiforgatod a szavaimat, B'Elanna...!" mondja erre John nyomatékosan.

"Talán igaza volt." lép közelebb Tom B'Elannához, "Talán tényleg félreértetted." "Nem, tudtam, mit hallottam...!" húzódik el tőle Torres, "Annyira megharagudtam miatta..." "Volt is jogod rá, az után, amit mondott..." "Nem azon, amit ő mondott... Hanem amit én mondtam!" mondja Torres kétségbeesetten.

"Ha nem bírsz velünk élni..." kiabál B'Elanna az apjára, "Akkor miért nem mész inkább el?!"

"És ő pontosan ezt tette..." mondja B'Elanna színtelen hangon. "Ó... B'Elanna...!" sóhajtja Tom, odalépve hozzá. "Tizenkét nappal később. És soha nem jött vissza." "Nem hibáztathatod magad ezért." "Ugyan miért...?" kérdezi B'Elanna, majdnem hangtalanul. "Azért..." fogja meg a kezét Tom, "Mert nyilvánvalóan boldogtalan volt a házassága. Nem azért ment el, mert te azt mondtad neki." "Ezt nem tudhatod..." csóválja a fejét B'Elanna. "Nézd... Bármilyen volt is az oka... Biztosan szörnyű volt ezzel együtt élni." B'Elanna nem szól, csak megint otthagyja Parist, és ismét a diagnosztikai konzolnál keres támaszt, újfent hátat fordítva a férjének, aki végül döbbenetén érti meg, mirol is van szó valójában: "Egy pillanat... Ugye nem gondolod... Ah... B'Elanna, én soha nem foglak elhagyni!" B'Elanna most már igazán sírva fakad, miközben így szól: "Most ezt mondom... De gondold bele, milyen nehéz egy klingonnal élni... És nemsoká már ketto lesz..." "És remélem, egyszer lesz három, meg négy is." jelenti ki Tom határozottan, "Komolyan mondom. És reménykedem, hogy mindegyik pontosan olyan lesz, mint te." Paris maga felé fordítja B'Elannát, és a szemébe nézve így szól: "B'Elanna... Én nem vagyok az apád. És te sem vagy az anyád. A lányunk pedig tökéletes lesz éppen úgy, amilyen." "Gondolod, tényleg így lesz...?" kérdezi B'Elanna sírva. "Tudom, hogy így..." suttogja Tom, ezzel magához öleli feleségét.

"Az orvosi tiszt naplója, CsillagIdo 54452.6. Torres hadnagy törölte a módosításokat, amiket a programomban végrehajtott. Megkönnyebbülés újra a régi önmagamnak lenni."

A Doktor épp valamilyen minták vizsgálatával foglalatoskodik, mikor B'Elanna beóvakodik a gyengélkedőre. "Jó reggelt, hadnagy." köszön oda neki a hologram szórakozottan, majd mikor tudatosul benne Torres arckifejezése, újra felé fordul: "Nem érzi magát rosszul, ugye...?" "Nem. ... Jól vagyok." feleli Torres szemmel látható zavarban, mire a Doktor folytatja a munkát. "Csak

bocsánatot akartam kérni... Amiért beavatkoztam a programjába." A Doktor, aki ekkor épp háttal áll Torresnek, ennek hallatán elmosolyodik, de ügyel rá, hogy hangja semleges maradjon: "Bocsánatkérés elfogadva. A biokémia okán nem bunös." "Kedves öntől, hogy kiengedett a markából. De a biokémia nem mentség. ... Pontosan tudtam, mit csinálok." mondja B'Elanna, bunbánó arccal lépve közelebb a hologramhoz, mire az rásandít. Torres a következő pillanatban ijedten nyög fel, kissé mereven húzva ki magát. "Valami baj van...?" néz rá a Doktor aggódón. "Nem tudom..." feleli Torres, a hasát tapogatva, mire a Doktor otthagyja a munkát, és orvosi trikordert véve magához, összevont szemöldökkel megvizsgálja. A hologram pár pillanat múlva szélesen elmosolyodik: "Rugdos a baba." "Máris...?" mered rá B'Elanna meglepetten. "Hát... Részben klingon." ingatja a fejét a Doktor. Torres újra összerезzen, majd suttogva így szól: "Megint érzem..." "Szabad...?" kérdezi a Doktor, mire Torres kérden mered rá egy pillanatig, majd lenéz a hologram kezére, aki ezt engedélynek véve megtapintja B'Elanna hasát. Pár pillanatig mindketten 'befelé' figyelnek, majd egyszerre mosolyodnak el. "Virgonc kis apróság, igaz?" kérdezi a Doktor vidáman, "Csak tudnám, ezt ugyan honnan örökölte..." A Doktor ezzel visszatér a munkájához, Torres pedig kisvártatva így szól: "A babánál maradva... Volna még egy kérésem." "Igen...?" kérdezi a Doktor gyanakvóan. "Azon gondolkodom, nem akarna-e a keresztapja lenni..." mondja B'Elanna óvatosan. A hologram megilletodve bámul maga elé, Torres pedig, inkább hogy a saját feszültségét oldja, idegesen magyarázni kezd: "Neelix akarja a feladatot, de hát neki már ott van Naomi Wildman, Chakotay pedig még annyit sem tud a gyereknevelésről, mint... Mint Harry, és ha jobban belegondol..." "Elfogadom." fordul a Doktor B'Elanna felé. "Köszönöm..." mondja az. "Én köszönöm." bólint a Doktor. "És azon is gondolkodtam... Gondolja, láthatnám ot újra...? Már hogy a holografikus kivetítést..." "Nem látom, miért ne." csóválja a fejét a Doktor mosolyogva, ezzel a diagnosztikai konzolhoz tereli Torrest, és megjeleníti neki a holoképet. Torres nézi egy darabig, majd az elmúlt napok összes feszültsége elszáll belőle, ahogy felszabadultan felnevet, miközben a Doktor felé fordul: "Aranyos, ugye...?"

158. Repentance – Bunbánat

A Voyager hídjának fomonitorán egy lángokban álló hajtómuegységű idegen hajó látható. A híd közepén álló Janeway így szól: "Itt Kathryn Janeway kapitány a Voyager csillaghajóról. A segélykérő jelzésükre jöttünk." "Egy eltört vezeték elárasztja a hajót plazmasugárzással. Azonnali transzportálást kérünk." hallatszik egy férfi torz hangja egy meglehetősen zajos kapcsolaton át. "Tizenegy életjelet észlelek, ketto gyenge." jelenti Kim. "Transzportálják a sérülteket a gyengélkedőre, a többi az egyes raktérbe." rendelkezik Janeway, majd Tuvok felé fordulva hozzáteszi: "Biztonsági osztagokat akarok mindkét helyszínre." A vulcani erre útnak indul. Tuvok akkor érkezik a raktérbe néhány biztonságival együtt, mikor a sérült hajó utasai materializálódnak. Azok szemmel láthatóan két csoportra oszlanak, hatan közülük narancsszín ujjú szürke kezeslábast viselnek, hárman pedig sötétvörös, katonai egyenruhának kinéző öltözetet. A vörös ruhások egyike idegesen bámulja üres jobb kezét: "A fegyvereink!" "Vissza fogják kapni, mikor távoznak." mondja Tuvok. "Ezek veszélyes bunözök. Vigyázni kell rájuk." mondja a középkorú humanoid férfi, egy pillanatra Tuvok felé fordulva. "Mindent meg fogunk tenni, hogy elszállásoljuk magukat." szól Tuvok. "Nyolc ember volt az orizetemben." mondja az örök vezetője, végignévezve a szürke ruhásokon, "Hol a maradék ketto?"

A hiányzó fegyverek egyike súlyos sebekkel fekszik a gyengélkedő padlóján, a másik azonban sokkal aktívabb: épp egy éles orvosi eszközt szorítva Seven torkának, a Doktort, és néhány biztonságit igyekszik sakkban tartani. "Nem fogjuk bántani magát..." próbálkozik a Doktor. "Maradjanak ott, vagy megölöm!" kiabálja a fegyenc. "Biztos, hogy meg tudjuk ezt oldani eroszak nélkül..." próbálkozik tovább a Doktor, "Mik a kívánságai?" "Egy hajó. Némi élelem." "Talán meg tudom szervezni." szól a Doktor, "De előbb el kell engednie ot." A fegyenc természetesen nem hajlik erre: "Nem vagyok bolond!" Tuvok, és a vörös ruhás orparancsnok érkezik, mire a fegyenc odakiált az ornek: "Tudja, hogy megteszem! Mondja meg nekik!" "Nem menekül errol a hajóról." mordul rá az orparancsnok. "Ha elengedi, ígérem, nem esik bántódása." szól Tuvok. "Addig nem, míg nem kapok egy hajót." csóválja a fejét a fegyenc. "Bunözökkel nem tárgyalunk." mondja az orparancsnok. "Maga meg kicsoda...?!" mered a Doktor elképedve az egyenruhásra. "Yediq fegyor, a Nygeai Börtönszolgálatról." mondja a vörös egyenruhás, "Ez az ember a fegyencem." "Ha így volna, nem tartaná épp túszként fogva a barátomat." mutat rá a Doktor gúnyosan. A fegyencet egy pillanatra leköti a szópárbaj, így Seven cseppet sem noiesen a hasába könyököl, majd kifordul előre, és odébb lép. A fegyenc gyorsan új túszt keres magának, a váratlan fordulattól kissé meglepett Doktor személyében. "Hologram vagyok." mondja a Doktor szemforgatva, "Engem nem lehet bántani." Tuvok demonstrálja is a dolgot, ahogy a Doktor testén átlove kiiktatja a fegyencet, aki elterül a földön. "Azt hiszem, ezzel jól bizonyította a dolgot." néz a hologram méltatlankodva a vulcanira.

"Szerencsénk van, hogy erre jártak, kapitány." mondja Yediq Janewaynek, Chakotaynak, és Tuvoknak, miközben felsétálnak a készenléti helyiség ablakai alatti emelt részre, "Még tíz perc, és senki sem éli túl a plazmaszivárgást." "A hajójuk fel van szerelve mentoegységekkel." mutat rá Tuvok, "Miért nem használták őket?" "Nem kockáztathattam, hogy a foglyok bármelyike is megszökjön." feleli Yediq, miközben leül Janeway mellé az ablakok alatti kanapéra, "Mint láthatták, különösen veszélyesek." "Hová viszik őket?" kérdezi Chakotay. "Vissza az anyabolygónkra. Kivégzés vár rájuk." Janeway erre felkapja a fejét, és némiképp döbbenten pillant előbb Chakotayra, majd Tuvokra, majd a vulcani megkérdi: "Milyen bunt követtek el?" "Mind a nyolcan gyilkosok. Hárman többszörös visszaesők." mondja Yediq, majd Janewayre pillantva hozzáteszi: "Csak tizenhárom fényévre vagyunk a rendszerünkől. Hálásak lennénk, ha elvinnének odáig." "Igazság szerint épp ellenkező irányba tartunk." áll fel Janeway a férfi mellől. "Meg tudom szervezni, hogy egy hajónk találkozzon a Voyager-el." áll fel Yediq is, "De az több napig is eltart. A fegyenceimet

szigorú orizet alatt kell tartani." Janeway erre alig észrevehetően vállat von, majd a vulcanira pillant: "Tuvok parancsnok segíteni fog a szervezésben." Tuvok odabiccent Yediqnek, aki a vulcani nyomába szegedve a kijárat felé indul. Miután mindketten távoztak, Chakotay Janeway felé fordul: "A legénység néhány tagja nem fogja túl jól érezni magát, hogy segítünk nyolc embert a halálba szállítani..." "Én sem mondhatnám, hogy különösebben tetszik..." morogja Janeway, felnézve Chakotayra, "De... Van egy betartandó Elsodleges Irányelvünk."

A gyengélkedőben ekkorra rendeződött a helyzet, a korábbi túszszedő, és az időközben rendbe hozott másik sebesült a motorészleg erotere mögött van, a Doktor pedig, miközben az egyik vizsgálóasztalon ülő Sevent vizsgálja, így szól: "Még harminc másodperc, és békés úton megoldottam volna a helyzetet. De ehelyett maga, meg 'Tuvok, a kölyök' saját kézbe vették az ügyet." A hologram ekkor egy pillanatra villódzni kezd, mire Seven megjegyzi: "Károsodott..." "Tuvok parancsnok baráti tüze biztosan visszacsatolást eredményezett az emittereimben." sóhajt fel a Doktor bosszúsán. "Segíték kijavítani." ajánlja Seven, leszökkenve az asztalról, de mielőtt hozzáláthatnának, Janeway siet be. "Hogy van?" kérdezi a kapitány Sevent. "Remekül, kapitány." bólint Seven. "Maga...!" szól ki ekkor a túszszedő a motorészlegről, mire Janeway és a Doktor odafordulnak. "Za maga hajója?" "Igen." lép közelebb Janeway. "Akko' engedjen ki." "Attól tartok, ezt nem tehetem." mondja Janeway kimerően. A férfi erre nyugodt mozdulattal az erotérnek feszíti jobb tenyerét, majd miután pár másodpercig dacolt a fájdalommal, leereszti a kezét, és halk, fenyegető hangon így szól: "Ha nem teszi, mindenkit kinyírok..." Janeway nem hatódik meg különösebben az eloadástól, helyette túljátszott nyugalommal aktiválja kommunikátorát: "Janeway Tuvoknak: kész van a foglyok szálláshelye..." "Megerosítem, kapitány." "Akkor, ha kérhetem, kezdjék meg a transzportálást."

A jelek szerint a hajó egyik rakterében alapos átépítéseket eszközöltek, ugyanis kis, egyszemélyes cellákat alakítottak ki két sorban, melyeket a masszív fémszerkezeten túl biztonsági eroterek is erosítenek. "Biztos, hogy ezek fogva tartják őket?" kérdezi a cellák között Tuvokkal végigsétáló Yediq. "Az eroterek áthatolhatatlanok, ugyanúgy, ahogy a tritánium válaszfalak is. És az ön személyzete mellett a Voyager két biztonsági tisztje is itt lesz minden időben, két további pedig a raktér bejáratánál teljesít szolgálatot." "És mi van a fegyvereinkkel?" kérdezi Yediq. "Engedélyezzük a viselésüket, de csak ezen a területen. Mikor elhagyják a rakteret, el fogják kérni önöktől." A bejárat felől ekkor Neelix érkezik, egy kondért tolva egy kis gurulós asztalkán. "Ez meg mi?" állítja meg Yediq. "Vacsora." feleli a talaxiai, "Mivel a foglyokat nem lehet az étkezőbe vinni, idehozom nekik az étkezőt." "Mi van benne?" néz Yediq az edényre. "Leoolarizs-pilaf talaxiai fűszermártással. Egy régi családi recept." "Vigye vissza." mondja Yediq, mire Neelix felemelve a kondért, beleszimatol: "Túl fűszeres..." "Ezek az emberek nem érdemelnek ilyen választékos étrendet." mondja Yediq, majd parancsoló hangon megismétli: "Vigye vissza." A Föderáció alapelvei a foglyok ellátást illetően kimondottan egyértelműek." jegyzi meg Neelix. "Igaza van." bólint Tuvok. "Idézhetek a szabályzatot, ha akarja." ajánlja Neelix. Yediq ezen töpreng egy pillanatig, végül kellenlenül felmarkolja az evőeszközöket a kocsiról, és odabiccentve egyik emberének, így szól Neelixhez: "Az embereim majd segítenek." Neelix kérdezőn Tuvokra pillant, aki jóváhagyólag bólint, így megkezdődhet a vacsora kiosztása, ami közben Neelix idegesen tekintget a cellák lakóira. A talaxiai kíséző or kézenlétben tartott fegyverrel nyit egy-egy akkora nyílást a cellák erotérkapuin, amin át Neelix beadhatja az ételt. Az egyik fogoly, egy harminc körüli férfi, barátságos hangon így szól: "Kösz, hogy kiállt Yediq ellen." "Csak a munkámat végzem." von vállat Neelix. "Akkor is... Kedves dolog volt." Neelix kissé zavartan biccent oda az állítólagos többszörös gyilkosnak, majd a nygeai orrel együtt a következő cellához lép.

A Doktor idegesen járkál fel-alá a gyengélkedő, miközben Seven az emittereinek rendbe hozásán dolgozik. A jelek szerint nem halad túl jól, a hologram ugyanis időről időre villódzni kezd, és minden ilyen alkalomkor türelmetlen pillantást vet Sevenre, aki végül így szól: "Könnyebben menne, ha egyhelyben maradna." A hologram erre megáll a konzol közelében, majd pár pillanat

múlva homlokráncolva kijelenti: "Ez nem tunik helyesnek!" "Szokatlan érzéseket tapasztalhat, míg a mátrixa újra beáll." mondja Seven, otthagya a konzolt, mire a Doktor utána indul: "Én a megállapodásra gondoltam, amit a kapitány a nygeaiakkal kötött. Akármilyen szörnyű bunt követtek is el azok az emberek... Helytelennek tunik, hogy átadjuk őket kivégzésre. Ez egy Föderációs csillaghajó, nem a Holtak Bárkája..." "Azt jobbnak találta volna, ha a kapitány elengedi őket?" kérdezi Seven. "Természetesen nem! Ezek veszélyes emberek." "A kivégzésük biztosítja, hogy többé senkire ne jelentsenek fenyegetést." foglal állást Seven. "Az életfogytiglani ítélet úgy szintén... Ahol a hangsúly az életemen volna." "Az életfogytig tartó elzárásuk komoly erőforrásokat kötne le. A nygeaiak talán így gondolják, nem éri meg." "És mi van a rehabilitációval? Ha esélyt kapnak rá, ezeknek az embereknek egy része egy napon talán a társadalom hasznos tagja lehet." "Az áldozataiknak nem lesz meg ugyanez a lehetősége." mutat rá Seven tárgyilagosan, ezzel tovább indulna a kijárat felé, de a Doktor megállítja: "És ez már igazolja is, hogy elvegyék az életüket? ... Szemet szemért...? Ez nem igazságszolgáltatás, ez bosszú! ... Egészen őszintén, nagyon meglep, hogy önt nem zavarja egy ilyen... Barbár megoldás." "Egyszerűen csak objektív vagyok." jelenti ki Seven, "Őn gyakran bátorít arra, hogy a helyzet mindkét oldalát vegyem figyelembe." A hologram ezen összevont szemöldökkel töpreng pár pillanatig, végül fejcsóválva hagyja ott Sevent: "Hát... Ez egy olyan alkalom, mikor a programozásom nem hagyja, hogy objektív legyek. A gyilkosság helytelen. Nem számít, ki követi el."

A börtönné alakított raktérben a foglyok lassan végeznek a vacsorával. A túszszedő, miután kiürítette tálját, hanyagul a földre dobja azt. A vele szemben lévő cellában az a férfi, aki megköszönte Neelixnek a közbenjárást, gúnyos mosollyal néz át rá: "Még mindig éhes vagy? ... Ide hallom, ahogy korog a gyomrod. Egy hónapja ez lehet az első alkalom, mikor nem tudod ellopni szegény Egrid ennivalóját." A férfi tovább eszegeti a saját adagját, majd hirtelen felpattan, és átzörget a szomszédos cellába: "Finom, igaz?" Odaátról egy egyetértő hűmmögés hallatszik, mire a férfi elégedetten nevetve fordul vissza a túszszedő felé, aki erre felveszi a tányérját a földről, és az erotérhez vágja. Yediq és két társa egy pillanat alatt ott terem: "Van valami gond...?!" "Iko épp azt mondta..." néz a férfi előbb Yediqre, majd a túszszedőre, "Hogy nem kapott eleget enni." "Értem..." bólint Yediq jelentőségteljesen, ezzel Ikohoz fordul: "Keverjen bajt még egyszer, és gondoskodom róla, hogy az út hátralevő részében ne kapjon enni. ... Megértette?!" Iko közben belekapaszkodott a cella rácsos tetejébe, és felhúzza magát a plafonig, így szól: "Boje és Ledara..." "Mit mondott...?!" mered rá Yediq villámló szemmel. Iko visszaereszti magát a földre, majd az erotérkapuhoz lépve kinéz Yediqre, és így szól: "A gyerekei." "Ezt meg honnan tudja?" "Biztos benne, hogy biztonságban vannak?" "Vannak, akik nem értik, miért bánunk ilyen nyersen a maguk fajtával." mondja Yediq kifejezéstelenné váló arccal, "Azért, mert soha nem tanulnak." Iko gúnyosan elmosolyodik, Yediq pedig odébb lép, társaira pillantva. Azok egyike kikapcsolja a cella eroterét, a másik pedig a masszív, kézitusában is jól használható Csillagflotta-fézerkarabély megmarkolva belép a cellába, és verni kezdi a foglyot. Hamarosan a másik or is csatlakozik hozzá, Yediq pedig odakintol figyelni őket. A Voyager biztonsági tisztjei felfigyelnek a dologra, és a bejáratnál ide sietve célba veszik a cellában levőket. "Abbahagyni!" kiáltja az osztag vezetője, majd hogy nem ér el különösebb hatást, megismétli: "Abbahagyni!" A nygeaiak felfüggesztik a testedzést, Yediq pedig a biztonságiakra pillant: "Meg kellett fegyverelni." "Le a fegyvereket, és kifelé." mondja az osztagvezető a nygeaiaknak, akik dühösen méregetik egy darabig, majd Yediq bólintására végül engedelmesskednek, de az egyikük elotte még belerúg a véres arccal a földre heverő Ikoba.

"Az eljárásunk indokolt volt!" mondja Yediq Janewaynek a készenléti helyiségben. "És ugyan mi indokolja egy védtelen ember ütlegetését?!" kérdezi Janeway ridegen. "Az eroszak az egyetlen, amiből ért." jelenti ki Yediq. "Úgy látom, maga is ért hozzá rendesen." mondja Janeway utálkozva. "Ne írja elő nekem, hogy bánjak a fegyenceimmel, kapitány." mondja Yediq, mire Janeway elképedve mered rá, "Maga nem ismeri Ikot, velem ellentétben. Minden ok nélkül megölt egy fiatal apát. Azt megelőzően tucatnyi eroszakos buntettet követett el. Egész életét azzal töltötte, hogy

másokat bántott." "Ez nem mentség arra, amit vele tett." mondja Janeway, majd kilép az asztal mögül: "Amíg a szállítóhajójuk ide nem ér... Maga és az emberei nem léphetnek a raktérbe." Janeway az ajtó mellett álló Tuvokra pillant: "Maga felelos a foglyokért." "Igenis, kapitány." "Én tartozom értük felelősséggel." mondja Yediq. "Addig nem, míg az én hajómon vannak!" csattan fel Janeway, "Nem kockáztatok további eroszakot!" "Az egyetlen kockázat a legénysége irányában lesz. Tuvok parancsnoknak nincs minősítése ilyen veszélyes fegyverek orzésére!" "Tuvok nagyon hosszú ideje biztonsági tiszt már a Csillagflottánál." mondja Janeway Yediq elé lépve, alaposan kihangsúlyozva a 'nagyon hosszú'-t, "Nekem elhiheti, nagyon is alkalmas rá." "Remélem, igaza van." mondja Yediq halkán, rosszat sejtető éllel a hangjában, ezzel Tuvok kíséretében távozik.

A Doktor épp az öntudatlan Iko-t vizsgálja, mikor Seven érkezi a gyengélkedőre. "Mr. Ikora emlékszik..." néz a hologram a mellette megálló Sevenre. "Élénken." bólint a nő. "A nygeaiak úgy döntöttek, példát mutatnak a közreműködésével." morogja a Doktor. "Azért hívtam ide, hogy rámutasson a nygeaiak barbarizmusára?" kérdezi Seven, mire a Doktor rosszálló pillantással fordul felé: "Azért hívtam ide, mert szükségem van a segítségére, hogy megmentsem az életét." A Doktor ezzel Sevennel a nyomában a diagnosztikai konzolhoz megy, ahol lehívja Iko vizsgálati eredményeit: "Eros, a fejére mért ütést szenvedett el, ami súlyos vérömlenyt idézett elő a parietális lebenyben. Létfontosságú neuro-transzmittereket akadályoz. ... Szeretném beprogramozni néhány nanoszondáját, hogy szüntessék meg a vérömlenyt." Seven pár pillanatig töpreng, végül, igaz, nem túl lelkesen, de rábólint: "Engedelmeskedem." A Doktor összevont szemöldökkel méregeti egy darabig, majd így szól: "Úgy érzem, most egy 'de' következik..." "Nem tunik hatékonynak megmenteni valaki életét, akire kivégzés vár." mutat rá Seven. "Ha a nygeaiak ragaszkodnak a megöléséhez, az ellen nem sokat tehetek. De azt nem hagyom, hogy a Voyager-en tegyék meg." jelenti ki a Doktor.

"Nem számítottam rá, hogy ilyen hamar újra látom." mondja Neelix 'barátja' a cellájában, mikor a talaxiai újfent épp ételt oszt, "Általában naponta csak egyszer kapunk enni." "Ez szörnyű." jelenti ki Neelix. "Yediq szereti, ha éhesek maradunk." "Sok a szöveg, éhesek vagyunk!" kiabálja valaki a cellasor végéről, mire Neelix kicsit sietősebbre fogja a porciózást, de közben a nagydarab, mosolygós férfit nézegeti. "Azon töpreng, miért vagyok itt." mondja az. "Hogyan...?" néz rá Neelix. "Szeretné tudni, mit tettem, hogy ilyen alakok között kötöttem ki." Neelix a többi cella felé pillant, majd így szól: "Megölt valakit." "Így van." bólint a férfi, és mintha egy árnyalatnyit szégyenkezne a dolog miatt. "Miért?" kérdezi Neelix, miután a Voyager legénységéhez tartozó biztonsági tiszt közreműködésével beadta az ennivalót az erotérkapun nyitott nyíláson át. "Mert benkarai vagyok." "Annak meg mi köze ehhez?" kérdezi Neelix. A férfi leül a priccsére, és evés közben magyarázni kezdi: "Köztudott, hogy minden benkarai bunózo, így mikor megtaláltak egy gyilkossági helyszín közelében, azonnal letartóztattak." Neelix ezen töpreng egy darabig, majd megkérdi: "Azt mondja, nem maga tette?" "Már mondtam. Benkarai vagyok. Amit mondok, az nem számít." feleli a férfi, mire Neelix zavartan néz körül, szemmel láthatóan zavarja a gondolat.

"Súlyos neurológiai traumát szenvedett." mondja a Doktor a beavatkozás után a mutoasztalon felébresztett Ikonak, "De úgy vélem, rendbe hoztuk a kárt." "Köszönöm." mondja a férfi, mire a hologram némiképp meglepetten sandít rá, majd így szól: "Ne nekem köszönje, hanem Seven of Nine-nak. Ő adta a nanoszondákat, amik megmentették az életét." Iko megpróbál felülni, de inkább gyorsan visszaereszti a fejét a párnára, és fájdalmasan felnyög: "A fejem..." "A fájdalom normális." mondja a Doktor, majd a mutorészleget lezáró erotéren át kifelé indul: "Készítetek fájdalomcsillapítót." A hologram a labor felé folytatja útját, Iko pedig kiszól a diagnosztikai konzolnál dolgozó Sevennek: "Maga nem fél tolem." "Nincs miért félni valakitől a maga állapotában." feleli Seven kitérően. "Maga soha nem is félt tolem. Még akko' se, mikor megpróbáltam megölni. ... Jó úgy a szemébe nézni valakinek... Hogy nem lát félelmet az ember."

mondja Iko furcsán békés hangon, mire Seven zavartan bámul rá egy pillanatig, majd sietosen elhagyja a gyengélkedot.

Neelix az étkezőtől a tálalópult vonalában összehúzott elválasztó lemezek által lezárt konyhában tanulmányoz néhány jegyzetfüzetet, mikor a paneleken túlról Paris bosszús hangja szurodik át kissé tompán: "Bunözönnek kell lenni, hogy az ember kaphasson itt enni valamit...?" "Sajnálom." szól ki Neelix, "A vacsora tizenöt perc múlva kész lesz." Az elválasztó paneleket odakintól széthúzzák, és a Tom mellett álló B'Elanna így szól a talaxiakra nézve: "Tizenöt perce is ezt mondta." "Tudták, hogy a nygeaiak egy olyan urszektort igazgatnak, amiben számos különböző humanoid faj él?" kérdezi Neelix, eleresztve a füle mellett Torres megjegyzését. "Ha azt mondjuk, igen, megetet minket?" kérdezi Paris reménykedve. "Az egyik ilyen faj a benkarai." folytatja Neelix a jegyzetfüzetbe temetkezve, "Csak tíz százalékát foglalják el a nygeai urnek... A nygeai börtönöknek viszont majdnem nyolcvan százalékát." "Talán több bunt követnek el..." mutat rá Paris. "Joleg szerint nem." fordul felé Neelix, "O az egyik fogoly." "Úgy véli, szigorúbb ítéletet kapott, a faji hovatarozása miatt?" kérdezi erre Torres. "Ezen adatok szerint..." mutatja fel Neelix a jegyzetfüzetet, "Benkaraiakat tízszer gyakrabban ítélnék halálra buncselekmény miatt, mint nygeaiakat." "Azt meg hol szerezte..." kérdezi B'Elanna, elkérve a jegyzetfüzetet. "Kapcsolatba léptem a nygeai kormányval." feleli Neelix, miközben Torres és Paris tanulmányozni kezdik az adatokat, "Azt mondtam, érdekelné a kultúracseré. Egyéb dolgok mellett hozzáférést adtak a büntetőjog-rendszerükhöz is. Minden azt támasztja alá, amit Joleg mondott." Paris erre felsóhajt, majd helytelenítő pillantást vet a talaxiakra: "Neelix..." "Tudom, mire gondol." ingatja a fejét Neelix. "Hogy maga a legvajszívubbnak alak a Delta Kvadránsban." bólogat Tom. Neelix ekkor egy másik jegyzetfüzetet varázsol elő: "Ezek Joleg perének átiratai. Közvetett bizonyítékok alapján ítélték el!" "Hadd találgassak..." mondja Paris, "Rosszkor volt rossz helyen." "Nyilvánvalóan..." bólogat Neelix. "Neelix... Mikor a Föderációs büntetőtelepen voltam... Mindenkiem... Volt egy meséje. Sosem vettem túl komolyan oket, és magának sem szabadna." mondja Paris, ezzel visszaadja a jegyzetfüzetet a talaxiainak, aki élesen kérdezi meg: "Azok közül hány ember volt halálraítélt?" Ez gyorsan új megvilágításba helyezi a helyzetet, amit Paris arckifejezésének változása ékesszólóan bizonyít.

"Még mindig nem értem..." mondja Iko a körülötte járkáló Doktornak a mutórészlegben, "Miér' nem lett semmi baja?" "Mert fotonikus mátrixom van." feleli a Doktor, majd igyekszik egyszerűbb fogalmazással élni: "Fénybol vagyok." Ekkor Seven siet be a gyengélkedore, és szól oda a Doktornak: "Látni kívánt." "Egy pillant, és ott vagyok." mondja neki a hologram. "Fájdalmat se érez...?" kérdezi Iko. "Nos, azt hiszem, a büszkeségem kapott sebeket néha." feleli a Doktor vigyorogva. "Bár én is fénybol lennék." mondja halkan Iko, töprengon bámulva maga elé, mire a Doktor holofényképpé dermed pár pillanatra, mielőtt mosolyt kényszerítve magára, így szólna: "Próbáljon pihenni." A hologram ezzel átlép az erotéren, és odamegy az odakint várakozó Sevenhez: "Mr. Iko olyan jól reagált az első dózis nanoszondára, hogy arra gondoltam, egy második tovább javítaná az állapotát. Csak egy pillanatot vesz igénybe a kivonásuk." A Doktor ezzel a labor felé indul, Seven pedig, miután megnézte magának a mutoasztalon fekvő férfit, kellenlenül a hologram nyomába ered.

"Maga és Mr. Iko a jelek szerint jól kijönnek egymással." állapítja meg Seven, mikor beéri a Doktort a laborban. "Nagyon fura dolog ez." mondja a hologram, miközben elokészít egy oltópisztolyt, "Mikor megérkezett ide, nyers volt, sérto. Most meg minta-beteg. Hálás, megfontolt." "Nyilvánvalóan instabil személyiség." jelenti ki Seven, "A következetlen viselkedése aligha meglepo." "Akkor is... Ha nem volna itt a biztonsági különítmény... El is felejténém, hogy bunözo." "Lehet, hogy megpróbálja manipulálni magát." mutat rá Seven, miközben a hologram az oltópisztollyal kinyer valamennyi nanoszondát a no véráramából. Mielőtt a hologram válaszolhatna, a kezelo felöl Iko erotlen kiáltása hallatszik: "Doktor...!" A hologram sietosen elindul vissza, Seven valamivel kimértebb tempóban követi. Iko összegörnyedve nyögdécsel a mutoasztalon. "Mi a

baj...?" kérdezi a Doktor, közben elokészítve orvosi trikorderét. "A gyomrom..." A Doktor végez egy gyors letapogatást, majd így szól: "Én nem észlelek semmit..." "Nem... Nem bírom..." zihálja Iko. "Mi a baj...?!" kérdezi újra a hologram. "Nem tudok másra gondolni... Csak a férfira, akit megöltem..." "Ez nem meglepo. Buntudata van." mondja Seven nem túl nagy együttérzéssel. "Ezért érzem... Rosszul magam...?" "A hányingert okozhatja buntudat..." bólint a Doktor. "Soha nem éreztem korábban buntudatot..." zihálja Iko. "Sok bunt követett el." jegyzi meg Seven. "De egyikőt sem éreztem magam... Így." mondja Iko, majd vádlón Sevenre mered: "Miért tette ezt velem...?" "Nem mi vagyunk a felelősek a buntudatáért." "Nem éreztem így... Míg... Belém nem tették azokat... A nanoszondákat." A Doktor döbbenten mered a férfira, aki így folytatja: "Tudták, hogy ez fog történni, igaz? ... Ez... Valamiféle büntetés. ... Vegyék ki a nanoszondákat..." könnyörög a férfi az összeroppanás határán állva. "Abba belehalhat!" tiltakozik a Doktor. "Kérem... Nem akarok többé így érezni..." könnyörög tovább Iko elhaló hangon, mire a Doktor Sevenre pillant, aki zavartan álldogál a diagnosztikai pultnál.

"Nem gondolja komolyan, hogy mi vagyunk felelősek az állapotáért..." mondja Seven valamivel később, miután visszatér az orvosi laborba. "Mi alkalmaztuk a borg technológiát." mutat rá a Doktor, "Elképzelhető, hogy adódott némi előre nem látott mellékhatás." "Például buntudat..." kérdi Seven szkeptikusan, miközben a Doktor odamegy egy fali terminálhoz, és lekér néhány adatot, megsejleli oket, majd kissé döbbenten így szól: "Ezt nézze meg...!""Mit?" lép a nő a hologram mellé. "Ez a legfrissebb letapogatásom. A neuro-transzmitterek új útvonalakat alakítottak ki az agykérgében." "Nem ez volt a szándéka..." kérdezi Seven. "Nem. Én egyszeruen csak az ödémát próbáltam áthidalni." mondja a Doktor összevont szemöldökkel. "Akkor ez hogy történt?" kérdi Seven. "Nem tudom. Lehetséges, hogy ez a normális nygeai agytevékenység, de nincs összehasonlítási alapom." "Meg kéne kérnie Mr. Yediqet, hogy lépjen kapcsolatba egy hivatalos nygeai orvossal. Ok talán tudnak valami lényeges információval szolgálni." javasolja Seven. A Doktor töprengve tanulmányozza tovább az adatokat, Seven pedig hamarosan visszatér a kezelobe. "Seven of Nine..." szólítja meg Iko, mikor a nő a kijárat felé indulna, "Maradjon... Beszélgessem velem..." Seven meglepetten néz rá, majd elutasító hangon így szól: "Nagyon elfoglalt vagyok." "Kérem... Félek." Seven visszamegy a diagnosztikai konzolig, és nem túl barátságos hangon megkérdi: "Mit akar megvitatni?" Seven vár néhány másodpercet, de Iko nem szól, bár erosen töprengeni látszik, így végül megint távozna: "Várnak az asztrometrián, úgyhogy ha nincs semmi..." "Asztrometria... Mi az?" kérdezi erre Iko. "Egy laboratórium. Ahol csillagászati jelenségeket figyelünk meg." "Miko' gyerek voltam... Órákon át heverészttem a csillagok alatt. Bámu'tam oket, míg nem láttam meg az alakzatokat." "Alakzatokat?" kérdezi Seven. "Arcok, meg állatok... Csillagokból kirakva." "A csillagképekre gondol." mondja Seven. "Elneveztem oket..." mondja a maga elé bámuló Iko, közben halványan elmosolyodva, "Ott vót Paedos, a harcos, meg... Gezid, a vadállat. ... Akárhogy próbálta is Paedos, sosem tudta elfogni Gezidet." "Mert a távolság köztük mindig ugyanannyi maradt..." mondja Seven. "Látta oket..." sandít Iko mosolyogva Sevenre. "Valószínűleg." bólint Seven, "Megközelítőleg hatmilliárd csillagot katalogizáltam." "Akko' biztos látta Onellát is. ... Az Anyát." Seven erre lassan elindul a mutorészleg felé, és közben így szól: "Meséljen róla." "Tizenhat kisebb csillag vette körül... A lányai. ... Ha akarom... Azt hiszem, eszembe jutna mindegyikük neve." mondja a férfi békés arccal, Seven pedig nagy odafigyeléssel hallgatja.

Neelix a jelek szerint kiterjesztette hangulatfelelősi hatáskörét az alkalmi börtönre is, ugyanis épp kadis-kot-ot játszik Joleggel, és szemmel láthatóan jól szórakoznak. "Nahát... Ez kadis-kot. Gratulálok." mondja épp Neelix egy vesztes játszma végén, majd miközben rendezgetni kezdi a táblát, témát vált: "Végeztem egy kis kutatómunkát a nygeai jogrendszerrel kapcsolatban. Igaza volt abban, hogy a benkaraiak keményebb büntetéseket kapnak. Láttam a statisztikákat." "A statisztikák engem nem mentenek meg." mondja Joleg semleges hangon. "Észrevettem olyan, gyilkossággal, néha szörnyű, előre eltervezett gyilkossággal, elítélt embereket, akiket nem végeztek ki. Néhányukat

egyáltalán meg sem büntették. Magát viszont halálra ítélték." "Ezt akarja a család." mondja erre Joleg, majd magyarázni kezdi: "Miután vád alá helyezik az embert... Az áldozat családja ítélkezik fölötte." "Nem valami kevésbé részrehajlónak kellene ítélkeznie...?" kérdezi Neelix meglepetten, "Egy bírónak, például?" "Vekto valek k'vadam." mondja erre Joleg mosolyogva, "Ez ó-nygeai. Azt jelenti: kedvezz az áldozatnak." Neelix kérden mered rá, mire Joleg magyarázni kezd: "Mi volna... Ha ellopnám a játéktábláját. Milyen jogon ítélné meg egy bíró az önt ért veszteség nagyságát? Neki ez csak egy játéktábla. De önnek... Lehet akár egy felbecsülhetetlen családi tulajdon." Neelix ezen eltöpreng, Joleg pedig folytatja: "És ha a gyermekét öltem volna meg?" "Azt hiszem, értem a lényegét..." mondja Neelix komolyan. "Vekto valek k'vadam." bólint Joleg, "Ez az alapja a nygeai jogrendszernek." "És mi van a bunözokkal, akik semmiféle büntetést nem kaptak?" kérdezi Neelix. "Vannak, akik a kárpótlást részesítik elonyben a bosszúval szemben." feleli Joleg felállva, "Ha egy vádlott elég gazdag... Kialkudhat egy kiegyenlítést az áldozat családjával." "Hát... Ez nem tunik tisztességesnek...!" méltatlankodik Neelix. "Teljesen tisztességes. Hacsak nem nincstelen az ember." mondja Joleg mosolyogva. Neelix ezen alaposan eltöpreng, majd így szól: "Talán beszélhetnék a kapitánnyal arról, hogy módot találhatnánk-e az áldozatai kárpótlására." "Hálás vagyok." bólint Joleg, leereszkedve a priccsére, "De az azt foglalná magában, hogy bunös vagyok. És azt nem akarom." "Kell hogy legyen valami, amit megtehetek...!" mondja Neelix megrendülten. "Küldhetne egy levelet a testvéremnek." mondja Joleg kis töprengés után, "Szeretném tudatni vele, mi történt velem." "Hozok egy jegyzetfüzetet." bólint Neelix, ezzel a kijárat felé indul.

Seven egy váltás biztonsági tiszttel érkezik a gyengélkedőre, ahol Iko a mutoasztalon fekszik, ébren. Seven a mutorészleg erotéréhez megy, amit a biztonsági tiszt a bólintására kikapcsol, így Seven odaadhat egy jegyzetfüzetet a felülo Ikonak: "Gondoltam, ezt esetleg érdekesnek találja." Seven ezzel kilép az erotéren túlra, amit az or visszakapcsol, miközben Iko szemügyre veszi, mit kapott. "Mi ez?" kérdezi végül a férfi. "Egy asztrometriai napló. Adatokat tartalmaz különböző csillagformációkról." "Ezek... Csak szavak meg számok." állapítja meg Iko, "Jobb szeretem nézni a csillagokat." Seven kicsit zavartan fordul félre egy pillanatra, majd így szól: "Majd... Hozok egy csillagtérképet, a következő szolgálatom után. Iko felkel az asztalról, előre lép az erotérig, és alaposan megnézve Seven arcát, megkérdi: "Mi az a fém a szeme fölött?" "Egy kibernetikus beültetés." feleli Seven kissé kellenetlenül. "Hol szerezte?" "A borg építette be." "Biztos fájt..." "Nem emlékszem rá." feleli Seven zavartan. Iko egy pillanatra lehunyja a szemét, majd fájdalmas arccal, egyenként kényszerítve ki magából a szavakat, így szól: "Én... Embereket... Bántok. ... Megérdemlem a halált." Seven elhulve mered a férfira, míg a Doktor ki nem lép az irodájából: "Seven...?" A no a hologram felé fordul. "Találtam valamit." mondja a Doktor, ezzel visszahúzódik az irodájába. Seven visszanéz Ikora, majd a Doktor után indul. "Ez a letapogatás egy egészséges nygeai agyat mutat." mondja a Doktor Sevennek, és a közben szintén idehívott Janewaynek az orvosi laborban, majd a képet kinagyítva folytatja: "Ez a csomópont az emberi tobozmirigy megfeleloje. Amellett, hogy szabályozza a viselkedési impulzusokat, a döntéshozatalt is irányítja. Úgy is lehet mondani, hogy ez a lelkiismeret fiziológiai megfeleloje." "Normál esetben..." veszi át a szót Seven, "Egy sor neuron-pálya kapcsolja az agy többi részéhez." "Most pedig..." kér figyelmet újra a Doktor, "Nézz meg ezt a letapogatást Iko csomópontjáról, mielőtt beadtuk a nanoszondákat. Elkülönül." "Akkor szenvedte el, mikor megverték?" kérdezi Janeway. "Nem." rázza meg a fejét a hologram, "Úgy vélem, ez veleszületett. Egy születési rendellenesség." "A csomópont nélkül Iko hajlamos lehetett eroszakos, és szociopata viselkedésre." mondja Seven. "Mikor felhasználtam Seven nanoszondáit a verés okozta sérülések kezelésére, úgy látszik, véletlenül helyrehozták ezt az elváltozást is." "Aktiválta a lelkiismeretét..." mondja Janeway, "Nos, ez megmagyarázná, miért érez hirtelen buntudatot." "Ennél többrol van szó." mondja a Doktor, "Úgy vélem, képessé vált az eroszakos ösztöneinek irányítására." "Képesnek talán képes..." mondja Janeway, "De honnan tudhatja, hogy hajlandó-e is?" "Most már az eroszak pusztá gondolatától is rosszul lesz. Véleményem szerint... Többé nem jelent fenyegetést senkire."

"Bizonyos értelmezés szerint, kapitány..." szól Seven, "O már nem ugyanaz az ember, aki elkövette a gyilkosságokat." Janeway ezen alaposan eltöpreng.

"Azt javasolják, engedjük szabadon...?" kérdezi Yediq hitetlenkedve a tanácssteremben jelenlevőket. "Természetesen nem." lép előbbre a Doktor, "De az ügyét mindenképp újra meg kellene vizsgálni." "Azért, mert sajnálja..." mondja Yediq gúnyosan. "Új orvosi tények merültek fel, melyeket figyelembe kell venni." mutat rá Seven. "Azon a tényen semmi nem változtat, hogy megölt egy embert!" jelenti ki Yediq. "Egy neurológiai elváltozásban szenvedett. Nem tudta irányítani a viselkedését." mondja Seven. "Ha Iko megvizsgálták, és kezelték volna, soha nem követi el azt a bűntettet." mutat rá a Doktor, "Bizonyos értelemben a saját testének áldozata." "Szóval most már Iko az áldozat...?" bólogat Yediq gúnyosan. "Senki sem tagadja, hogy szörnyű bűnt követett el." mondja a mindaddig csak figyelő Janeway az asztalfőről, "De a Doktor kezelésének eredményeképpen alapvető változáson ment keresztül. Semmit sem érnek azzal, ha megölik." "Ezt a döntést nem magának kell meghoznia." jelenti ki Yediq. "De nem is magának." mutat rá Seven. "Nyilvánvalóan félrevezeti magukat valahogyan..." bólogat Yediq. "Figyelen..." áll fel Janeway, "Vitázhatunk itt erről egész nap. De a helyzet az, hogy a személyes véleményünk lényegtelen. Csak a nygeai törvény számít." "Van Ikonak törvényes módja a fellebbezésre?" kérdezi Tuvok, aki szintén jelen volt kezdettől fogva. "A nygeai büntető törvénykönyv szerint..." kezd bele Yediq bosszús sóhajjal, "Egy fobun vádlottjának joga van fellebbezni az ítéletével kapcsolatban az áldozat családjánál." "Akkor azt szeretném, ha segítene Tuvok parancsnoknak megfogalmazni egy fellebbezést, és továbbítani azt a megfelelő hatóságoknak." mondja Janeway, épp csak nem parancsolva. Yediq erre kellenlenül bólint, és szó nélkül a kijárat felé indul, Tuvok pedig gyorsan felzárkózik hozzá.

"Vonják vissza a fellebbezést." mondja a mutoasztal fejrésének támaszkodó Iko az erotéren kívül álló Sevennek. "Inkább meghalnak, mert azt gondolja, az megszabadítja a fájdalomtól?" kérdezi Seven. "Én halált érdelek...!" lép Iko az erotérhez, majd kezeit megsemmisítve folytatja: "Mag azt mondja, megváltottam, de én nap mint nap ránézek ezekre, és látom, ahogy annak az embernek a torkát szorítják. És hallom a hangokat, amiket kiadott. ... Undorító vagyok." Seven elgondolkodva méregeti a maga elé bámuló férfit, majd így szól: "Úgy gondolja, én undorító vagyok?" Iko felnéz rá, majd a fejét csóválva így szól: "Maga mindig csak kedvességet adott nekem." "Korábban megkérdezte, fájt-e, mikor beültették az occipitális implantomat. ... Azt mondtam, nem emlékszem ... De az igazság az... Hogy az volt az egyik legfájdalmasabb élmény az életemben." "Miért hazudott?" veszi szemügyre Iko a not metsző pillantással. "Nehéz... Errol beszélnem..." mondja Seven bizonytalan hangon, "Mert arra kényszerítettem másokat... Hogy átessenek ugyanezen az eljáráson." "Miért?" "Kénytelen voltam így tenni a borg Kollektíva miatt. Nem én irányítottam a tetteimet. ... Ahogy maga sem, mikor kioltott egy életet. A nanoszondáim megadták magának az irányítást. Most már más ember. Nem érdemli meg, hogy kivégezzék." Iko erre lassan kinyúl az erotérhez, megérinti, és igyekszik állni a fájdalmat, de ezúttal sokkal kevésbé megy neki, mint korábban, egy pillanat múlva vissza is húzza a kezét, és zihálva így szól: "Vissza akarok menni a cellámba." "Nyugodtan itt maradhat." mondja Seven. "Beteg vagyok még?" "Nem, de..." "Akkor nem akarok különleges bánásmódot." jelenti ki Iko, mire Seven dühösen mered rá.

"Örülök, hogy jobban érzi magát." mondja az egyes raktérben Iko cellája előtt az ételes kocsival megálló Neelix, miközben a fegyenc megint a cella rácsos tetejéhez felhúзва magát erősít. "Biztosan éhes..." állapítja meg a talaxiai, miközben Iko leereszkedik a padlóra, ezzel elkezdni kiszedni a fegyenc adagját egy tálba. Iko kinéz a túloldali cellasor egyik cellájára, amiben az Egrid nevu férfi eszeget. Neelix is odafordul egy pillanatra, majd odabíccent a közelben álló biztonsági tisztnek, hogy az nyisson rést az erotérkapun. "Parancsoljon..." nyújtja be Neelix a tányért, mire Iko Egrid felé biccent: "Adj nekik." "O már megkapta a vacsoráját..." mondja Neelix zavartan. "Kérem..." néz Iko a talaxiai szemébe, aki végül rábólint: "Rendben." Neelix az orrel együtt átmegy a másik cellához, és

benyújtja Egridnek Iko adagját. Egrid hálásan szorítja magához a tányért, majd odabiccent Ikonak, aki viszonozza a gesztust.

Sevennek kissé huvös fogadtatásban van része, mikor megérkezik a készenléti helyiségbe, ahol Janewayen kívül Yediq van jelen. "Látni akart." mondja Seven a kapitánynak, megállva a szokásos néhány lépésnyire az asztaltól. "Épp most vettük a nygeaiak választ. A család elutasította a fellebbezés megfontolását." mondja Janeway halkán. "De az orvosi bizonyíték..." mondja Seven, hitetlenkedve nézve előbb Yediqre, majd vissza Janewayre. "Nem hajlandók megnézni." csóválja a fejét a kapitány. "A család sértonek találta a kérést." mondja Yediq élesen. "A kormányra ragaszkodhat ahhoz, hogy megnézzék!" szól Seven. "Törvényeink vannak, amik védik az áldozatot az érzelmi megterheléstől." "Ebben az esetben menedékjogot kellene adnunk Ikonak a Voyager fedélzetén." fordul Seven Janeway felé. "Beleegyezett, hogy a mi jogrendszerünk határain belül jár el." néz Yediq is Janewayre. "A jogrendszerük hibás!" jelenti ki Seven, mire a kapitány rászól: "Elég legyen, Seven." A no dühösen pislog, de nem szól semmit, Janeway pedig Yediqhez fordul: "Biztosíthatom, elfogadjuk a család döntését. ... Most szeretnék négyszemközt beszélni Sevennel, ha nem bántja..." Yediq szó nélkül távozik, Janeway pedig, kilépve az asztal mögül, így szól Sevenhez: "Mindent megtettünk, amit tudtunk, hogy segítsünk rajta." "Többet kell tennünk." jelenti ki Seven. "Alig ismeri azt az embert, miért akar ilyen szenvedélyesen segíteni rajta?" "Ugyanazt a lehetőséget akarom megadni neki, amit maga adott nekem." feleli Seven élesen, "Mikor megszakította a kapcsolatokat a Kollektívával, megváltoztatta, ki voltam. Lehetové tette számomra, hogy visszanyerjem az emberségemet. Az én nanoszondáim miatt Iko hasonló változáson esett át. Lehetőséget kellene adni neki, hogy vezekeljen a buneiért." "Vezeklés...?" kérdezi Janeway összevont szemöldökkel, "Errol szólna hát...?" "Igen." "Az o vezeklése... Vagy a magáé?" "Nem tudom, mire gondol." mondja erre Seven gyorsan. "Azt hiszem, egy része még mindig felelosnek érzi magát azokért az eroszakos cselekedetekért, amiket borgként követett el." mondja Janeway, leülve egy székre a helyiség emelt része mentén körbefutó korlát mellett. "Téved." jelenti ki Seven. "Úgy volna?" néz rá a kapitány, "Talán úgy véli, ha Ikot nem találják bunösnek... Valahogy maga sem lesz bunös. ... Maga mondta. Visszanyerte az emberségét. Itt az ideje, hogy többé ne hibáztassa magát a Kollektíva bunei miatt." Seven hosszan méregeti Janewayt, de mielőtt szólhatna, a hajó egy dörrenés kíséretében megrázkódik. Egy pillanatig mindketten a másakra merednek, majd sietosen a híd felé indulnak. "Jelentést." szól Janeway odakint. "Egy idegen hajó lépett épp ki görbületből, és tüzet nyitott." mondja Chakotay, miközben Janeway leül a kapitányi székbe. A legfeljebb Delta Flyer méretű, ám komoly hajtóműrendszerrel ellátott, lándzsahegy alakú hajó első rárepülése során egyetlen fegyverével szorgalmasan teszteli a Voyager pajzsait. Ami azt illeti, ér is el eredményt, a jelek szerint a hajó energiarendszerében ingadozások lépnek fel, többek között az egyes raktérben kialakított cellák erotereinek energiaellátása is akadózni kezd, ami egyből felkelti a fegyencek érdeklődését. "Elvesztettük az energiát a nyolcas és tízes szintek között." jelenti Kim a hídon. "A raktér...!" néz Janeway Chakotayra, mire Tuvok azonnal kilo a lift felé. Az eroterek végül leállnak, és a foglyok lerohanják az öröket, megszerezve fegyvereiket. Vagyis, nem mindenki, Iko ugyanis, miután óvatosan meggyozódott arról, hogy az o cellájának erotere is kikapcsolt, egy darabig döbbent arccal figyel a kinti küzdelmet, majd lassan visszaül a priccsére. "A pajzsok hatvan százalékon." jelenti Chakotay a kitartóan lövöldöző idegen hajó ténykedésének eredményét a taktikai konzoltól. "Nincs válasz a hívásra." teszi hozzá Kim. "Kitéromanover." rendelkezik Janeway, jobb később, mint soha alapon, majd hátraszól Chakotaynak: "Célozza a fegyvereiket." Tuvok, és a nygeai örök közben megérkeznek az egyes raktérhez, és megkezdik a szökevények felkutatását, és kiiktatását. Miután Tuvok leterítette az elsőt, a hidat hívja, Yediq és emberei azonban tovább sietnek.

"Tuvok a hídnak: a támadó hajó megpróbálja eltranszportálni az egyik foglyot." hallatszik a vulcani hangja a hídon, majd Kim pontosít: "Próbálnak ráállni mind az öt benkarai életjelre." "Célozza a transzporter-rendszerüket!" szól Janeway, most már kissé dühösen. "Közvetlen találat.

Visszavonulnak." jelenti Chakotay két lövéssel később. "Üldözopálya?" kérdezi Paris. "Ne, sokkal sürgősebb gondjaink vannak. Híd Tuvoknak: hogy állnak?"

"Semlegesítettünk kettőt a foglyok közül." üzeni Tuvok egy kereszteződésből, majd tovább indulnak.

"Valaki megpróbál bejutni a siklóhangárba." jelenti Kim. "Zárja ki őket." rendelkezik Janeway.

Ez alapvetően nem sokat segítene, tekintve, hogy Joleg és egy másik fegyenc egy zsákmányolt nygeai nehézfegyverrel igyekszenek lyukat lőni a siklóhangár ajtajába. Azonban a fegyveres fegyencet egy Csillagflotta-fézer teríti le, amely Yediq kezében van. "Abbahagyni!" szól a nygeai Jolegre, aki lassan felegyenesedik. A következő pillanatban azonban egy nygeai fegyver töltődése hallatszik Yediq mögött, majd egy fegyvercső nyomódik a férfi fejéhez. "Ne mocsanj." szól rá a mögötte álló fegyenc, majd odalöki a nygeait Jolegnek, aki kicsavarja a kezéből a fegyvert. Ekkorra azonban befut Tuvok és különítménye, így Joleg gyorsan túszt csinál a fegyorból, és miközben Yediq takarásában hátrálni kezd, így szól: "Öt perce van, hogy szerezzon nekünk egy siklót." A két fegyenc és Yediq ezzel eltunnek a folyosó kanyarulatában, Tuvok pedig a kommunikátorát aktiválva így szól: "Tuvok a hídnak: mérjék be Yediq mintáját, és..." "A transzporterek üzemen kívül vannak." mondja erre Janeway, "Legalább tíz perc kell, míg beüzemeljük őket."

A szökevények visszavonulnak az egyes raktérbe, ahol Joleg a biztonsági ajtóra pillantva utasítja nehézfegyveres társát: "Zárd le." Az folyamatos sugárra állítja a fegyvert, és összehegeszti vele az ajtószárnyakat. "Nem jutnak le erről a hajóról." mondja Yediq megvetően. "Akkor azt hiszem, most rögtön meg kéne ölnöm." fordul felé Joleg, ezzel célra emeli a fézert. "Ne...!" lép ki Iko a cellájából, majd odasétál hozzájuk, közben Yediqre mutatva: "O az enyém..." Ezzel kinyújtja a kezét a fézerért, és így szól Joleghez: "Látta, hogy összeverték..." Joleg végül odaadja neki a kézfézert, amivel Iko közvetlen közelről célba veszi a földön ülő Yediq fejét. "Tudtam, hogy ez egy trükk. Tudtam, hogy nem változott meg..." mondja a fegyver fejszóválva. Joleg erre felnevet, Iko pedig, aki közben úgy helyezkedett, hogy eltakarja előle a fegyvert, ránéz, majd visszafordul Yediq felé, és jelentőségteljes pillantást vetve rá, odaadja neki a fézert. A nygeai villámgyorsan reagál, lelövi Joleget és a másik fegyencet, ám mikor Ikora kerülne sor, nem tudja elsűtni a fegyvert. Helyette csak döbbsent, hitetlenkedő arccal bámulja a fegyencet, majd lassan leereszti a fegyvert.

"A kapitány naplója, kiegészítés. Yediq fegyver befolyását felhasználva meggyőzte a nygeai családot, hogy hallgassák meg Iko fellebbezési kérelmét."

"Nem fogok könyörögni az életemér." mondja a híd közepén álló Iko a fomonitronon látható nygeai családnak, "Az a maguké. Csak azt akarom, hogy megértsék... Mi történt velem." A férfi mögött ott áll Seven, valamivel távolabb a Doktor és Janeway, mögöttük pedig Yediq és Chakotay. "Most már más ember vagyok. ... Jobb ember. Ez a legénység..." néz hátra Yediq, "Segített, hogy belássam ezt." Iko elhallgat, egy időre lehajtja a fejét, majd hátranéz Sevenre, aki halvány mosollyal, bátorítón bólint, mire a férfi visszafordul a fomonitor felé: "Ha a halálom segít maguknak békére lelni... Elfogadom. De ha hagynak élni... Többé senkit nem fogok bántani. ... Akármit határoznak is... Meg kell tudniuk, mennyire sajnálom, amit maguktól elvettem..."

A cellák között az ételes kocsit toló Neelixet Joleg szólítja meg: "Később játszunk majd megint kadis-kot-ot?" "Sajnálom." csóválja a fejét Neelix. "Attól fél, újra legyőzöm?" "Segíteni próbáltam..." mondja Neelix leplezetlen csalódottsággal, "Maga pedig kihasználta." "Mire gondol?" kérdezi Joleg. "A levél... Amit a testvérenek küldtünk. Lekövette az adást a Voyager-ig. O támadott ránk." "Neelix..." mondja Joleg a fejét csóválva, "Esküszöm, nem tudtam, hogy ilyesmit tenne. ... Hinnie kell nekem!" "Elofvastam Yediq biztonsági jelentését." mondja Neelix élesen, "Azzal fenyegette, hogy megöli!" Joleg erre visszahátrál a priccshöz, leül, majd a mellette lévő tányérra

pillant: "Ezt nem tudom megenni." "Miért nem?" "Beteg vagyok." Én úgy látom, remekül van." állapítja meg Neelix. "Nem, én... Biztosan ugyanolyan állapotban vagyok, mint Iko volt. ... Ha az orvosuk meggyógyít... Én is fellebbezhetek az életemért!" Neelix megveto pillantással méri végig Joleget, ezzel tovább indul a kijárat felé.

Iko az asztrometriai labor megfigyelo emelvényének szélén ülve figyeli a Seven által a nagy képernyőre adott csillagmezo-részletet. "Beállítottam az ön által kért nézőpontot." mondja Seven. "Gyönyörű no, igaz?" kérdezi Iko átszellemült arccal. "Onella, az Anya?" kérdezi Seven, mire Iko rámosolyog, majd feláll, és a képernyőhöz lépve mutogatni kezdi a többi csillagképet: "És ott van Paedos... Még mindig vigyáz rá. ... Kedves volt Janeway kapitánytól, hogy hagyta, maga idehozzon engem." "Ha a fellebbezése eredményes, oda mehet majd, ahová akar." mondja Seven a hozzá visszatérő Ikonak. "Remélem, igaza van." "Ha igen... Hová fog menni?" kérdezi Seven, mire a férfi megszemléli a képernyőt, majd a fejét csóválva, szinte hangtalanul így szól: "Nem tudom..." "Ha kívánja... Megkérhetem Janeway kapitányt, hogy vegye fontolóra az ön itt maradásának engedélyezését." "Nem vagyok én tudós..." nevet fel Iko a maga visszafogott módján, "Nem hiszem, hogy bárkinek is haszna vón' belőlem." "Más módon is hasznos lehet az ember." mutat rá Seven, "Biztos ki tudnánk találni valamit." "Szeretném, ha úgy volna..." bólint Iko. Ekkor Janeway és Yediq érkeznek a laborba, mire a férfi otthagyja az emelvényt, és Sevennel együtt az érkezők felé fordul, egy pillanatig méregeti őket, majd a páros arckifejezését látva lemondó sóhajjal fordul el. "Sajnálom." mondja Janeway komoran, "A család elutasította a fellebbezését." "Néhány órán belül... Találkozunk a szállítóhajóval." teszi hozzá Yediq, "Vissza kell vinnem a cellájába." Seven felsóhajtva elfordul Ikotól, aki odalép mellé, és rövid habozás után a nő vállára téve a kezét, így szól: "Maga volt az első ember... Aki nem félt a szemembe nézni. ... Így szeretnék emlékezni magára..." Seven a férfi felé fordulva a szemébe néz, Iko pedig nézi egy darabig, majd Yediq felé indul, és a fegyorrel, valamint az ajtó két oldalán álló biztonságiakkal együtt elhagyja a labort. Janeway egy pillanatig még ott áll az ajtóban fájdalmas arccal nézve Sevent, majd a többiek után indul.

Valamivel később Seven az asztrometrián dolgozik, mikor Janeway rábukkan. "Épp most néztem át a hajtóműmag-analízisét." mondja a kapitány, felmutatva a nála lévő jegyzetfüzetet, miután megállt a konzolra könyökölve, aminél Seven dolgozik. "És...?" kérdezi Seven fakó hangon. "Le vagyok nyugözve. Általában napokig tart befejezni egy ilyet. B'Elanna azt mondta, ön huszonkét óra alatt végzett vele." "Nem éreztem szükségét a regenerálódásnak." mondja Seven, mire Janeway alig észrevehetően bólintva így szól: "Mindenki a maga módján gyászol." Seven erre, hogy zavarát leplezze, úgy tesz, mintha egy másik konzolnál volna dolga, hogy hátat fordíthasson Janewaynek, aki erre így szól: "Ha beszélni akar valakivel, tudja, hol talál..." "Ez tisztességtelen." jelenti ki Seven. "Én is úgy gondolom, Seven..." csóválja a fejét Janeway, "De igyekeznünk kell nem elítélni a rendszerüket..." "Nem erre gondoltam." mondja Seven remego hangon, "Ikot egyetlen élet kioltásáért végezték ki. ... Dolgozóként én ezrekét oltottam ki... De sosem büntettek meg." Janeway Seven mögé lép, és hosszan fogalmazgatja a választ. "A borg elvett húsz évet az életéből..." mondja, majd Seven vállára téve a kezét, így folytatja: "Én azt mondom, ez épp elég büntetés." Janeway ezzel távozik, Seven pedig felsóhajtva gondolataiba merül.

159. Prophecy – Prófécia

Az impulzussebességgel haladó Voyager pajzsába egy jellegzetes színu energiacsomó csapódik. A találattal, ha a hajó az Alfa Kvadránsban volna, a romulanokat lehetne gyanúsítani, tekintve, hogy a klingonok jelenleg a Föderáció szövetségesei, és csak ennek a két birodalomnak a flottájában használnak ilyen diszruptorokat.

"Jelentést...!" szól a készenléti helyiségből a hídra kisért Janeway. "Épp az imént lépett ki egy hajó álcázásból a tat bal oldalán." mondja Paris. "Tudják azonosítani?" kérdezi a széke előtt megállt Janeway. "Újra álcázódtak." feleli Kim. A Voyager újabb találatot, kap, mire Janeway gyorsan leül. "Ennek a diszruptor-impulzusnak klingon mintázata volt." jelenti Tuvok, mire Janeway meglepetten pillant rá, mielőtt így szólna: "Kitérok manóver. Hívjuk őket." Tuvok megpróbálkozik vele, majd így szól: "Nincs válasz."

A fordulóból fordulóba váltó Voyager mögött egy meglehetősen öreg klingon cirkáló lép ki álcázásból annyi időre, míg elereszt két gyors lövést, majd újra eltűnik, mielőtt ellenfele viszonyozhatná a tüzet.

"A bal oldali pajzsok ötven százalékra estek." jelenti Tuvok. "Megint álcázódtak." teszi hozzá Kim. "A tettyon-értékek arra utalnak, hogy ez egy D-7-es cirkáló." állapítja meg Tuvok. "Egy D-7-es? Évtizedekkel ezelőtt kivonták őket..." mondja Paris, Janeway pedig meglepetten áll fel. "Ha a technikájuk elavult..." kezdi Tuvok, majd Chakotay befejezi: "Talán egy metafázis-letapogatás át tud hatolni az álcázásukon." "Csinálja." bólint oda Janeway a parancsnoknak. "Híd az asztrometriának..." üzeni Chakotay.

A laborban dolgozó Seven felkapja a fejét, és várja a folytatást. "Végezzen egy metafázis-letapogatást." szól Chakotay. Seven munkához lát, és pár másodperc alatt sikerül megtalálnia a klingonokat. "Észleltem egy hajót. Továbbítom a pályadatait a taktikai munkahelyre." üzeni Seven. "Megvannak." néz fel Tuvok pár pillanat múlva. "Fézerekkel tüz." bólint Janeway.

A Voyager tüzet nyit, látszólag a semmire, ám a fézersugár elakad az urben, és a találat után a klingonok álcázója felmondja a szolgálatot.

Miután a klingon hajó megnyugodott a találat okozta rázkódás után, a kormányos hátranéz a kapitányra: "Az álcázónk leállt!" "Írnyítson tartalék energiát a pajzsokba!" rendelkezik a kapitány. "Az elülő emitterek üzemén kívül." jelenti a kormányos, majd egy újabb jelzés után hitetlenkedve fordul hátra: "A Föderációs hajó megint hív minket...!" "Válaszoljunk." szól a kapitány.

"Kapitány...!" mondja egy másik klingon, az első-, vagy a taktikai tiszt. "Ez talán egy kis időt ad, hogy újraindítsuk az álcázót!" szól a kapitány, "Képet!" "Itt Kathryn Janeway kapitány." mondja a fomonitronon megjelenő Janeway, "A Voyager nevére Föderációs csillaghajóról. Tüzet szüntess."

"Nem adjuk meg magunkat a Klingon Birodalom esküdt ellenségeinek!" jelenti ki a klingon kapitány, aki egyébként, mint a legénység több tagja, nem tűnik túl idősnek.

A Voyager hídján Janeway a klingonok válasza hallatán meglepettnek tűnve néz össze Chakotayval, majd visszafordulva a fomonitor felé, így szól: "Azt hiszem, itt valami félreértés lesz. A Birodalom több mint nyolcvan éve békeszerződést írt alá a Föderációval. És ha nem tévedek, ez még mindig érvényben van."

"Hazudik." jelenti ki a klingon kapitány. "Nem hazudok." mondja Janeway hidegen, "De még ha hazudnék is... A hajójuk nem ellenfél az enyémnek. ... Azt javaslom, beszéljük ezt meg." "Mi van ezen megbeszélnivaló?"

"A szerződés, például." mondja Janeway, aki közben előre ment Paris mellé, "Hozzáférést adok az adatbázisunkhoz, megmutatom, hogy igazat mondok." "Adatbázist hamisítani is lehet." mutat rá a klingon, és Janewaynek igazat kell adnia neki, ám van újabb érve: "Szolgál egy klingon ezen a hajón." "Lehetetlen!" jelenti ki a klingon kapitány. "O a fómérnököm." "Találkozni fogok azzal a

fo... Mérnökkel." mondja a klingon kijelento módban. "Megtiszteltetés volna vendégül látni önt." bólint Janeway.

A jelek szerint ideiglenes fegyverszünet kötötték, mert bár a klingon hajó támadó pozícióban van a Voyager mögött és fölött, de kikapcsolt álcázóval, nyugodtan halad a nyomában.

"Biztonságban van itt, erre szavamat adom." mondja Janeway a klingon kapitánynak, mikor kilép annak oldalán a szállítóhídról, mögöttük Tuvokkal, és egy volt Maquis biztonsági tiszttel. "Bocsássa meg, ha nem találok egy földi szavait különösen megnyugtatónak." mondja erre a klingon. "Szeretném tudni, mit csinálnak a Delta Kvadránsban." mondja Janeway, eleresztve a füle mellett a klingon megjegyzését. "Nem válaszolok semmiféle kérdésre, míg nem láttam a klingont." mondja a kapitány így Janeway egyelőre berekesztve a beszélgetést, liftet hív. Mikor a kabin megérkezik, előre engedi a klingont, majd összenéz a mögötte haladó Tuvokkal, mielőtt ok is belépnének. A menet a tanácsterembe érkezik, ahol ketten várják oket. "Kohlar kapitány..." szól Janeway, mire Chakotay és Torres felemelkednek egy-egy székről, majd Janeway B'Elannára mutatva folytatja: "Torres hadnagy, a fomérnökünk." Kohlar végigméri Torrest, majd így szól: "Maga viselos." "A Doktor ezt állítja." bólint Torres zavartan pislogva, tekintve, hogy pocakja mostanra már szépen gömbölyödik. "A N'pokh szent hónapja alatt esett teherbe?" "Fogalmam sincs..." rázza meg a fejét Torres szinte mosollyal. "Úgy tizennégy-tizenöt hete kellett lennie." mondja Kohlar, közelebb lépve Torreshez, mire Chakotay úgy helyezkedik, hogy o alkossa mellettük egy egyenlo szárú háromszög harmadik csúcsát, már csak úgy a biztonság kedvéért. "Nem mintha ez magára tartozna, de valahogy úgy." mondja Torres csíposen. "Vissza kell ténnem a hajómra." fordul el Kohlar félig Torrestól, mire Tuvok megkérdi: "Nem kíván informálódni a szerződésről?" "Ez egy másolat a Khitomer-feljegyzésekből." nyújt át Chakotay egy jegyzetfüzetet, amit a klingon magához vesz, de maradni a jelek szerint nem nagyon akar, mert Janeway felé fordulva nyomatékosan így szól: "Vissza kell ténnem a hajómra!" "Addig nem, míg nem biztosít arról, hogy nem tüzelnek újra a hajómra." állítja meg Janeway. A klingon erre szinte már zavart félelemmel néz Torres pocakjára, amitől B'Elanna összevonja a szemöldökét. "A szavamat adom." mondja Kohlar Janewaynek, aki méregeti egy darabig, majd nem túl nagy meggyozodéssel fordul Tuvok felé: "Kísérje vissza Kohlar kapitányt a szállítóhídra." "Igen, kapitány." bólint a vulcani, mire a klingon felzárkózik hozzá, majd a páros, a biztonsági tiszt kíséretében, távozik. "Ez meg mi az ördög akart lenni...?!" kérdezi Torres, meglepetten bámulva a klingon után.

"Ez az igazság!" mondja Kohlar a hajóján körülötte gyülekezo legénységének, kezében a Chakotaytól kapott jegyzetfüzettel, mire az egyikük megkérdi: "Hogyan lehet biztos benne?" "Ahogy a tekercs mondja: rám találtok, mikor két harcoló Ház békét köt. ... A mi népünk, és a Föderáció... A legnagyobb ellenségünk... Békét kötöttek." "Legalábbis a földiek ezt állítják." pontosít az, aki az imént is szólt, egy idosebb klingon, "De ez lehet félrevezetés is." "Más jelek is ott vannak." mutat rá a kapitány, "Ismerni fogsz, mielőtt én ismerném a világot." "A gyermek nem született meg. Nem ismeri a világot." mondja egy másik, a többieknél kicsivel magasabb klingon. "Jól értelmezed a tekerceket." bólogat Kohlar elismerően. "Muszáj ellenoriznunk a bizonyítékokat." szól az idosebb klingon. "A kétkedésed árnyékot vet a szívemre, T'Greth." néz rá a kapitány, "Az oseinknek milyen bizonyítéka volt, mikor nekivágtak ennek az útnak?! ... A hitük, és más semmi! ... Mondjátok meg a többieknek, hogy készüljenek. Az Elválás Napja... Elérkezett!" A klingonok nagyobb részt a kapitányt látszanak támogatni, ám T'Greth korántsem olyan lelkes, mint a társai.

Kim éppen a hátsó konzolhoz fordulva dolgozik, mikor a fo munkahely jelezni kezd. Harry megfordul, megszemléli az új adatokat, majd így szól: "Kapitány, a klingon hajó... Átszakad a hajtómumagja." "Vörös készültség. Hívja oket." szól Janeway, hátradolva a székében. "Köszöntöm, kapitány." mondja a képernyőn megjelenő Kohlar meglepoen tiszteletteljes hangon, miközben a háttérben valahonnan fehérés goz dol a híd levegojébe, szikrák pattognak, és vészjelzés harsog,

"Több kárt tettek a hajónkban, mint a mérnököm gondolta." Janeway boldogtalan ábrázattal sandít Chakotayra, majd nagy levegot véve így szól: "Át tudunk küldeni egy csoportot, hogy segítsenek felállítani egy szigetelomezot." "Nincs ido." szól a klingon. "Igaza van." erósíti meg Kim, "A hajtóműmagjuk kevesebb mint harminc másodperc múlva átszakad." "Vésztranszportálást kérelmezek!" mondja Kohlar. "Kapitány..." szólal meg Tuvok halkán, "A legénységük kétszáznégy fő." Janeway nagy szemeket mereszt a vulcanira, majd segélykéron Chakotayra pillant, végül felsóhajtva így szól: "Állítsanak fel erotereket a siklóhangár körül, és sugározzák oda oket." A kapitány ezután a fomonitor felé fordul: "Mondja meg a legénységének, hogy készüljenek a kiürítésre." A klingonok bontják a kapcsolatot, Kim pedig így szól: "Tíz másodperc." "Ha túl közel leszünk még, mikor a hajtóműmagjuk átszakad..." néz Chakotay Janewayre, nem fejezve be a mondatot. "Gyorsítsunk görbültre, amint a legénységük a fedélzeten van." szól oda Janeway Parisnak. "Öt. ... Négy. ... Három." számol vissza Kim, Janeway pedig sürgeten Tuvokra pillant. "Megvannak." bólint a vulcani.

A klingon hajón megkezdődnek a másodlagos robbanások, majd egy másodperccel az után, hogy a Voyager görbültre gyorsítva eltunt a környékrol, az átszakadó keverokamrából kiinduló robbanás megsemmisíti a hajót.

A Voyager siklóhangárjában meglehetos a zsúfoltság, ám nem csak harcosok, hanem civil ruhás férfiak, nők, és gyerekek is álldogálnak kisebb-nagyobb csoportokba verodve, és beszélgetnek izgatottan, vagy éppen nézelodnek némiképp bizalmatlanul.

Janeway Tuvok társaságában, a készenléti helyiségben fogadja Kohlart, aki a kapitány előtt megállva így szól: "Megóvott minket egy dicstelen haláltól." "A szenzornaplók azt mutatják, a szigetelomezo hibáját nem a mi fegyvereink okozták." mondja Tuvok, miközben Janeway szó nélkül kiveszi a vulcani kezéből a nála levo jegyzetfüzetet, majd odamutatva azt a klingonnak, vádlón mered rá: "Elindították az önmegsemmisítő folyamatot." "Ez volt az egyetlen módja, hogy a Voyager fedélzetére jussunk." mondja meg Kohlar kertelés nélkül. "Miért volt ez olyan fontos...?" "Szent kötelességünk... Hogy itt legyünk." jelenti ki a klingon, mire Janeway és Tuvok egymásra sandítanak, majd a kapitány a fejét ingatva veszi szemügyre Kohlart: "Nem értem..." "Több mint száz éve..." kezd a magyarázatba a klingon, "A dédnagyapám egy szekta tagja volt, amely úgy hitte, a Birodalom letért az útról. ... Felfedeztek egy szent szöveget. Amely arra szólította oket, hogy keljenek útra a galaxis egy távoli régiójába." "Maguk négy nemzedék óta vannak úton...?" kérdezi Janeway döbbsenten. "A népem kezdettől tudta, hogy az utazás hosszú lesz... És nehéz. De a tekercsek úgy mondták, a jutalom nem marad el." "Hogyhogy...?" kérdezi Janeway. "Meg fogjuk találni a Kuvah'magh-t... A népünk Megváltóját. Azt, aki elvezet minket az Új Birodalomba. A tekercsek arra utasítanak, kövessük ot, bármerre jár is." "De mi köze ennek az egésznek a Voyager-hez...?" tudakolja Janeway, nem látva az összefüggést. "Úgy hiszem, a Kuvah'magh... B'Elanna Torres születendo gyermeke." feleli Kohlar.

"Maga viccel...!" mered Torres Janewayre a tanácssteremben, mire az komoly arccal csóválja meg a fejét: "Ok nagyon komolyan veszik a hitüket." B'Elanna elképedve dol hátra, a mellette ülo Tom pedig megjegyzi: "Elég komolyan ahhoz, hogy megsemmisítsék a saját hajójukat...?" "Nem lehet, hogy csak követtek minket?" veti fel Kim. "A jelek szerint..." indul útnak Janeway az asztal körül, "A szent szövegeik azt mondták nekik, vessék el a régi életüket, amint megtalálták ezt a..."

Kuvah'magh-t." "A hajójukat egy korrupt birodalom utolsó örökségének tekintették." mondja Tuvok. "Hát, reméltem, hogy a lányunk különleges lesz, de arról nem is álmodtam, hogy kiderül, o a klingon Messiás..." mondja Paris, Torresre sandítva, aki idegesen néz rá: "Ez nem vicces! Veszélyes is lehet. Mi van, ha... Bántani akarják a kicsit?" "A gyermeke szent az o számukra." mutat rá Chakotay, "Valószínűtlen, hogy ártani akarnának neki." "Kétszáz klingon komoly biztonsági fenyegetést jelent. Azt javaslom, tartsuk oket a siklóhangárba zárva, míg nem találunk nekik megfelelo otthont." mondja Tuvok, mire Janeway, mintha csak most jutott volna eszébe a klingon 'bevándorlók' elszállásolásának problémája, fájdalmas arccal masszírozza meg a homlokát. "Nők és gyerekek is

vannak odalent. Nem zárhatjuk be őket csak így..." mutat rá Neelix. "Egyetértetek." mondja Janeway kelleltenül. "Kapitány...?" néz rá Tuvok. "Rendeljen plusz biztonságiakat minden szintre, és gondoskodjon róla, hogy a klingonok ismerik, és betartják a szabályokat." rendelkezik Janeway, végül leülve a szokásos helyére. "A hídnak tiltott területnek kell lennie. A gépháznak úgyszintén." nevezi meg a feltételeit Tuvok. "Tartsák távol őket minden ellenőrzött területtől." bólint Janeway. "És a Torres hadnagy iránti tiszteletük ellenére... Egy állandó szolgálatos biztonsági osztagot kellene kirendelni mellé." mondja Tuvok, mire B'Elanna elhúzza a száját: "Pont erre volt szükségem..." "És hol fognak aludni?" kérdezi Kim. "Összeköltöztetjük a legénységet." javasol megoldást Neelix, "Keresek önkénteseket." "Tudjuk, hogy ez nem lesz könnyű... De amíg nem találunk nekik más helyet, mindent meg kell tennünk, hogy jól érezzék itt magukat." vonja meg a megbeszélés mérlegét Janeway, "Végeztünk." A tisztikar útnak indul, ám Torres arcán látszik, lehet, hogy a klingonok jól fogják érezni magukat, de ő nem, amíg fél-fajtársai a hajón vannak.

A Voyager legénységi tagjai kissé elanyátlanodva állnak az étkező falai mentén, tekintve, hogy a helyiséget épp egy csapat klingon harcos szállta meg, akik a saját étkezési szokásaiknak megfelelően tömnek magukba a Neelix által feltált klingon fogásokat. A helyiség bejáratainál, és egyenlő távolságra egymástól, fegyveres biztonságiak álldogálnak, arra az esetre, ha szükség volna rájuk, de a jelek szerint a klingonok jól viselik magukat, vagy legalábbis jelen pillanatban eléggé lefoglalja őket az evés, nem terveznek rendbontást. Janeway érkezik az étkezőbe, és miközben megsemmisíti az állapotokat, Neelix siet elé egy tállal a kezében, és szinte utasító hangnemben így szól: "Kapitány! Meg kell kóstolnia a gagh-t!" "Köszönöm, passzolok." mondja Janeway mosolyogva, "De azt örömmel látom, hogy kezd ráhangolódni a helyzetre." "Nos, tanulmányoztam a klingon adatbázist." mondja Neelix, visszatérve megszokott, nyájas talaxiai stílusához, "Lenyugozó nép! Nagyon teherbírók, és... Úgy tunik, nagyra értékeli a szakácsművészetemet." "Úgy látom, minden remekül működik." állapítja meg Janeway elégedetten. "Nos, nem... Teljesen minden... A Csillagflotta-legénység egyes tagjai panaszkodtak... A szagra." mondja Neelix, lehalkítva hangját, "Amit én személy szerint kellemesnek találok..." Neelix nagyot szippant az étkező levegőjéből, majd hozzáteszi: "Olyan... Pézsmaszeru aroma." "Talán állíthatna a környezetszabályzáson..." hajol közelebb Janeway a talaxiaihoz, "Hogy kiszurja a... Pézsmát." A klingonok közötti békesség eddig tart, egy kétszemélyes asztalnál ugyanis az ott ülő férfi és nő egyszerre pattan fel, és kiabálni kezdenek egymással. "Tolvaj!" kiáltja a nő, mire a férfi klingonul válaszol valamit. "Ha még egyszer hozzányúlsz az ételemhez... Megöllek!" mondja a nő, megragadva a férfit, majd miközben néhány biztonsági, és Kim közelebb lépnek, dulakodni kezdenek. "Mindenki nyugodjon meg..." próbálja Kim kibékíteni őket. "Az én gagh-omat ette!" kiabálja a nő, miközben Neelix Janeway kezébe nyomja a nála lévő tálat, és befurakodva a két klingon közé, odaszól Kimnek: "Ne aggódjon, zászlós, tanulmányoztam a klingon etikettet." Neelix ezzel szétlökődési a veszekedőket, majd erőyes hangon szól rájuk: "Az ételen veszekedtek?! A csatatérre tartalékoljátok az erőtöket, azok ellen, akik harcra hívnak!" A klingonok között egy pillanatra egyetértés születik, legalábbis annyi időre, míg kilódtják maguk közül az akadékoskodó Neelixet, majd ott folytatják, ahol abbahagyták. "Nyugalom...!" kiabálja Kim, ezzel elrángatja a klingon not az asztaltól, és a tálalópultnak szorítva, rákiabál: "Elég legyen!" A Kimmel legalább fél fejjel magasabb, de ennek ellenére kimondottan noies testalkatú klingon nő érdeklődve veszi szemügyre Harryt, majd olyan hangon, ami a klingonoknál már barátságosnak nevezhető, így szól: "Tüzes személyiség..." A nő ezzel megragadja Kim torkát, és közelebb húzva magához Harryt, odamorogja neki: "Mélytő pár lehetne..." Kim arckifejezéséből arra lehet következtetni, hogy ennyire kétségbeesetten azért nem vágyik megtalálni élete párját.

A kabinja nappalijában pizsamában, egy bögrével a kezében egy fotelben üldögélő Tuvok elképedve néz fel, mikor a kabin ajtaja kinyílik, és Neelix nyomul be rajta, vállán egy táskával: "Micsoda nap...!" Tuvok lassan a közelben álló asztalra teszi a bögréjét, miközben magasba emelt szemöldökkel figyel, ahogy a talaxiai átvág a nappalin, ledobja csomagját az ablakoknál lévő kanapéra, majd elégedett sóhajjal lerogy rá, és lábát feltéve a kanapé előtti asztalra kényelembe

helyezi magát. "Életemben nem találkozta m még ennél falánkabb bandával..." néz Neelix fejcsóválva Tuvokra, "Biztos felszolgáltam vagy háromszáz adagot..." "Mr. Neelix..." találja meg végre a hangját Tuvok, a bögre mellé téve a másik kezében szorongatott jegyzetfüzetet is, "Megkérdezhetem, mit csinál itt...?" "Szobatársak vagyunk." jelenti be a talaxiai, mire Tuvok felemelkedik a fotelbol: "Ez biztosan valami tévedés lesz..." Neelix erre felnevet, és megnyugtatta a vulcanit: "Ó, nincs semmi tévedés. Áadtam a szálláshelyemet egy klingon családnak. És mire utánanézttem a dolognak Chakotay parancsnokkal, ön volt az egyetlen, akinél még nem volt senki." "Beszélne kellett volna velem." mondja Tuvok, mire Neelix rákacsint, majd legyint egyet: "Mi olyan közeli barátok vagyunk, tudtam, hogy nem bánná." "Mr. Neelix... Bármennyire... Élvezem is a társaságát... Jobb szeretem a nyugalmat a saját szálláshelyemen." Neelix, aki közben már nekilátott kicsomagolni, most megrendülten fordul a vulcani felé: "Csak nem akarja felkeresni azt a családot, és megmondani nekik, hogy költözzenek ki, ugye...?" Tuvok erre nem tud mit mondani, csak az arkifejezése árulkodik arról, hogy már megint sikerült beleesnie Neelix alaposan felállított csapdájába. A talaxiai erre felpattan, és vidáman lép Tuvok elé: "Helyes! Mert most megígérem... Jól fogunk szórakozni, Mr. Vulcani." Valószínűleg Tuvok is épp ettől tart, de a talaxiait immár lelóni sem lehetne. "Tanultam pár klingon ivódalt!" újságolja, miközben visszaülve folytatja a kicsomagolást, bár eléggé egyéni módon csinálja, ugyanis egyszerűen kiszórja táskája tartalmát a földre, amely manóvert Tuvok helytelenítő pillantásokkal kíséri figyelemmel. "Majd megtanítom magának." mondja Neelix, ezzel ékes klingon nyelven énekelni kezd, Tuvok pedig kénytelen megállapítani, hogy az elkövetkező napokban még a szokásosnál is nagyobb önuralomra lesz szüksége.

"Paris hívja Torrest." szólal meg Tom hangja az interkomból, mire a gépház egyik konzolján könyökölve gondterhelt arccal egy jegyzetfüzetet tanulmányozó B'Elanna kissé kelleetlenül így szól: "Már majdnem kész vagyok...!" "Egy órával ezelőtt is ezt mondtad." méltatlankodik Paris. "Egy pillanat, és ott vagyok. Torres kilép." üzeni B'Elanna, ezzel magához vesz egy másik jegyzetfüzetet is, és a kijárat felé indul. Út közben az egyik jegyzetfüzetet odaadja egy technikusnak: "Tartsák szemmel a replikátorokat, ma egyszer már leálltak." A megszólított férfi bólint, a B'Elanna védelmére kirendelt biztonsági tiszt pedig a no nyomába szegodik. Azonban Torres távozása akadályba, pontosabban akadályokba ütközik. Mikor ugyanis B'Elanna kilép a gépház ajtaján, az odakint ácsorgó öt klingon nagy sóhajtások kíséretében fordul felé. "Ez o...!" mondja az egyikük, mire Torres megbámulja, majd sarkon fordul, és zavartan visszamenekül a gépházba. Egy darabig tanácstalanul ácsorog, végül céltudatosan elindul valamerre.

Az épp vacsorához terítő Tom kissé meglepetten hagyja abba a replikátor, és az asztal közötti ingázást, mikor egy szállítószalag ragyog fel valamivel odébb. "Nem viccelsz, mikor azt mondtad, egy pillanat, és itt vagy..." állapítja meg Tom vidáman. "Egy csapat klingon állt lesben a gépház előtt, rám várva." füstölög Torres, "Úgy gondoltam, egyszerűbb, ha transzportálok, mint ha versenyt futok velük a folyosókon." B'Elanna közben letelepszik a kanapéra, és megkönnyebbült sóhajjal dol hátra, hogy végre pihentethesse kicsit a derekát. "Kezdem úgy érezni magam, mint egy fogoly." jegyzi meg kisvártatva. "Ah... De legalább van egy jóképu cellatársad." mondja Tom, letelepedve B'Elanna mellé. "Nem tudom, meddig lesznek még a fedélzeten..." "Azt hittem, örülni fogsz, hogy klingonok vannak a közeledben." "Hah..." mered rá B'Elanna. "Mindig arról beszélsz, milyen kényelmetlen egyedülinek lenni..." "Azt hiszem, óvatosabban kéne kíválgatnom..." állapítja meg B'Elanna. "Talán beszélhetnél valamelyikkel közülük. Adj nekik esélyt..." javasolja Tom, miközben csengetnek. "Jöjjön be." szól ki erre Paris. Janeway érkezik, mire Tom és B'Elanna gyorsan felállnak. "Kapitány...?" kérdezi Torres. "Sajnálom, hogy zavarom önöket, de a segítségére van szükségem. ... Tíz klingon éhségstrájkba kezdett. Azt mondták, addig nem enni, míg ön nem hajlandó találkozni az idoseik tanácsával." "Ez nevetséges." jelenti ki B'Elanna, Tom pedig a fejét ingatja. "A hitük nyilvánvalóan nagyon fontos nekik. Olyasvalaminek hisznek, ami nem vagyok...!" tiltakozik Torres. "Csak beszéljen velük. Hallgassa meg, mi mondanivalójuk van." csitítja Janeway.

"Lehet, hogy együtt leszünk velük egy darabig. Nem kerülheted oket örökké." mutat rá Tom. "De megpróbálhatom..." jegyzi meg B'Elanna boldogtalanul. "Ha attól jobban éreznéd magad... Veled mehetek." ajánlja Tom, Janeway pedig reménykedve pillant Torresre.

A jelek szerint a klingonokból idoközben jutott a rakterekbe is, legalábbis egy csoport egy csomó láda, és tartály között ücsörög az egyikben, az általuk alkotott köt közepén, és néhány egyéb helyen is, gyertyák égnek. A klingonok monoton hangon kántálnak valamit, mikor Torres, Paris, Janeway, és az oket kísérő biztonságiak megérkeznek. A klingonok egyike, Kohlar kapitány, felfigyel rájuk, és mikor feláll, a többiek is lehallgatnak. "Megtisztel a jelenlétével." mondja Kohlar. "Nézzétek a redoit!" szól egy másik, "Moraknak igaza van. ... A maga vére nem tiszta." "Nem." ismeri be Torres kertelés nélkül, "Az apám földi volt." Erre a klingonok morgolódni kezdenek, a másodikként szóló pedig dühösen fordul Kohlarhoz: "Te magad nem láttad ezt?!" "De igen..." "Akkor miért nem mondtad el?!" "Nem láttam fontosnak." "Nem fontos...?! ... Megsemmisítettük a hajónkat, mert te azt mondtad, o a Kuvah'magh anyja!" "Mutasd meg nekem, hol van az megírva, hogy a Kuvah'magh-nak tiszta klingon vérunak kell lennie?!" vág vissza Kohlar. "A prófécia nem egy korcs gyerekhez vezetne minket!" mondja az idosebb férfi mire Torres lehajtja a fejét. "Hé! Nyugi már..." lép előbbre Paris sértetten. "Ki maga?" mordul rá az idosebb klingon. "Az apja annak a... Korcs gyereknek." "Még több földi vér..." mondja gúnyosan az idosebb klingon, majd Kohlarra néz: "A te Kuvah'magh-od még csak félig se klingon!" "Az életemet töltöttem a tekercsek tanulmányozásával. És én mondom, a prófécia minden jele itt van." jelenti ki a klingon kapitány. "Hazug..." mordul rá az idosebb klingon, majd megveto pillantást vet Torresre, "Hamis Megváltóhoz vezetél minket." A klingon ezzel elvonul, és a többiek is helytelenítően morgolódni kezdenek egymás között, egyedül hagyva Kohlart a meggyozodásával.

Mivel a találkozó nyilvánvalóan holtpontra jutott, hamarosan Torresék is távoznak. "Megmondtam magának, hogy hiba lenne." mondja B'Elanna Janewaynek feldúltan. Azonban nem csak ok hagyták ott a rakteret, Kohlar a jelek szerint a nyomukba szegődött, és pár lépéssel odább megszólítja Torrest: "Hadnagy..." A menet megtorpan, B'Elanna kérden visszafordul. "Szükségem van a segítségére." mondja a klingon. "Ha kap tolem még egy kis segítséget, máris nyakig ül majd egy vallási háborúban." mutat rá B'Elanna csíposen. "Ezt próbálom megakadályozni." bólint Kohlar, mire Janeway jelentőségeltjes pillantást vet Torresre.

"A gyerekem csak egy gyerek! Nem megváltó...!" mondja a tanácssterem asztalánál Kohlarral szemközt ülo Torres nyomatékosan. "Talán igaza van. De meg kell gyoznünk a népemet arról, hogy az." jelenti ki a klingon. "Miért?" dol elore Janeway. "Több mint harmincezer fényévet utaztunk, a Megváltót keresve. Több mint száz év alatt semmit sem találtunk. Csak nehézségeket, és elszigeteltséget. ... Mikor megláttam Torres hadnagyot... És láttam, hogy várandós... Nem tudhattam, hogy nem a Kuvah'magh anyjára nézek-e. De azt tudtam, hogy egy lehetőségre nézek, ami véget vethet ennek fáradtságos utazásnak." "Vagyis nem hisz a próféciában..." állapítja meg Paris. "Amiben én hiszek, az az, hogy népem eleget szenvedett. Ha elfogadják a maga gyermekét a Kuvah'magh-nak, azzal nagy befolyást nyer fölöttük. ... Kereshetünk egy megfelelő bolygót, maga megmondhatja nekik, hogy ez az új otthonuk, és ok követni fogják magát oda." "Nem fogok hazudni nekik." csóválja meg a fejét Torres. "Mi az alternatíva?" kérdezi Kohlar, "A népem a hajójuk fedélzetén marad... Használja az erőforrásait." "Egyetértek Torres hadnaggyal. Nem tetszik a gondolat, hogy félrevezessük a népét." mondja Janeway, mire Kohlar feléje fordul: "Talán nem kell hazudniuk nekik, hogy meggyozzék oket." "Mit javasol?" kérdezi B'Elanna. "Ha tanulmányozza velem a tekercseket... Talán találunk egy olyan értelmezési módot, ami összefüggonek tunik az ön életének eseményeivel. És akkor a tanács elé tárjuk azokat az egybeeséseket." Ezen mindannyian gondolkodnak egy kicsit, majd Paris megkérdi: "Szóval... Kicsit csúsztatni akarnak, igaz?" "Lehetséges... Hogy a szent tekercseket egy barlangban lakó orült írta. Vagy talán tényleg szent ihletésűek. Akárhogy is... Több mint egy évszázadon át vezettek minket. És ha a népem kezdi azt gondolni, hogy a szent tekercsek tévútra vezették oket... Az eroszakba torkollhat." "Ez fenyegetés?"

kérdezi Janeway hűvösen. "Pusztán csak tény." feleli Kohlar, jó szándékúnak tunva, "Ön megtesz mindent, amit tud, hogy hazajuttassa a népét, kapitány. Én is mindössze ezt teszem az enyéimért." Janeway végül, mint már nem először a nap folyamán, újra várakozón Torresre pillant.

"Ez itt azt írja..." mondja a kabinjában egy klingon kéziterminált tanulmányozó Torres a nem messze ácsorgó Kohlarnak, "Hogy a Kuvah'magh egy nemes házból való. ... Én viszont nem. És eléggé biztos vagyok benne, hogy a férjem sem." "Mindannyiunknak vannak nemesek a vérvonalában... Ha elég messzire megyünk vissza." jelenti ki Kohlar. "Szóval ezek a tekercek... Jelenthetnek bármit, amit csak akar." mutat rá Torres, az asztalra dobva a kéziterminált. "Írva vagyon... Hogy a Kuvah'magh anyja egy külvilági lesz. Maga nem egy Föderációs kolónián született?" lép közelebb Kohlar. "Sok klingon születik idegen helyen." rázza a fejét B'Elanna. "Azt is mondja az írás, hogy magának magányos életet kellett élnie. És számos viszontagságot kiállni. Ez pontos, nem igaz?" Torres erre egyből védekezésbe megy át, és egy másik kéziterminált felkapva újabb ellenérvekkel hozakodik elő: "Ennek alapján... Meg kellett volna nyernem egy diadalmas csatát tízezer harcos ellen." "Nem nyert?" "Még csak nem is találkoztunk tízezer harcossal." füstölög B'Elanna, majd mikor eszébe jut, hogy ez így nem egészen igaz, beismerően hozzáteszi: "Hacsak a borgot nem számolja bele..." "Segített megsemmisíteni egy hajójukat?" "Gondolom, igen, de..." "Nem lehetett az a maga dicso győzelme?" "Azt hiszem." adja be a derekát Torres. Kohlar járkálni kezd a nappaliban, majd hirtelen megtorpan: "Hol vannak Kahless képei? ... Hol van a családi jelvénye?" "Nem mentek a szonyeghez..." morogja B'Elanna. "Nem tiszteli a népe egyetlen hagyományát sem..." mered rá a klingon. "Nem igazán." "Van egy hagyomány, aminek közösen eleget tehetünk." jelenti ki Kohlar, ezzel leteríti a földre az eddig az asztalon összehajtogatva hevero jellegzetes klingon köpenyt. "Mit csinál..."? kérdezi Torres. "Napközép van. Ideje emlékezni az oseink által hozott áldozatokra." feleli a klingon, majd B'Elanna kérdo pillantására hozzáteszi: "Soha nem könyörgött még a halottakért?" "Gyerekkorom óta nem." rázza meg a fejét Torres vállat vonva. "A halottak nem nyughatnak StoVoKorban... Ha az élok nem tisztelik az emléküket." mondja a klingon, ezzel letérdel a köpenyre, majd kérden Torresre pillant: Talán van... Valaki, akinek tiszteletet adhatok a maga nevében. ... Gyermekként kiért könyörgött?" "A nagyanyám." mondja B'Elanna némi töprengés után. "Hogy hívták?" "L'nan." Kohlar ezt hallva előre fordul, kiegyenesíti hátát, mélyet sóhajt, majd tiszteletteljes hangon így szól: "Kahless... Könyörgünk hozzád, hogy emlékezz azokra a harcosokra, kik a nevedben estek el." B'Elanna lassan, akaratlanul elorehajol, figyeli egy darabig a fohászt mondó klingont, majd hangtalanul o is mondani kezdi vele együtt a rég elfeledettnek hitt szavakat. "Emeld ki oket a Kétségbeesés Barlangjából, és mutasd meg nekik magad... Teljes dicsőségben. ... Emlékezz Amar fia Koh'laks-ra. Emlékezz K'rin lánya Talij-ra." "Emlékezz Kr'nac lánya L'nan-ra." mondja B'Elanna lehunytt szemmel, majd felnéz a klingonra, aki feléje fordul, és helyesloen bólint.

Kim egy kendőt szorítva az arcára érkezik a gyengélkedőbe, meglehetősen bosszús ábrázattal. "Magával meg mi lett?" fordul felé a Doktor. "Mégvágtam magam borotválkozás közben..." morogja Kim, miközben elveszi a kendőt, amit addig a vérző sebre szorított. "Ez harapásnyomnak tunik..." állapítja meg a Doktor összevont szemöldökkel. "Az egyik klingon megtámadott..." "Provokálta valamivel a fickót?" "Nem fickó volt." ismeri be Kim, "És nem haragudott, hanem... Érdeklődött." "Aha..." bólint a Doktor jelentősegteljesen, miközben magához vesz egy orvosi trikordert, és vizsgálni kezdi Kimet, "Tanulmányoztam a párzási szertartásaikra vonatkozó részt a klingon adatbázisban." "Akkor talán meg tudja mondani, hogyan győzzek meg egy nálam kétszer nagyobb not arról, hogy nem érdekel a dolog?!" "Hmm... Valószínűleg sehogy." töpreng a Doktor. "Remek." kommentálja szukszavúan Kim a 'szaktanácsot'. "Amennyire megértettem... Önnek két lehetősége van." mondja a Doktor, jegyzetfüzetre cserélve a trikordert, "Megöli... Vagy a párja lesz. És mivel az első lehetőség érthető módon elfogadhatatlan..." A Doktor átnyújtja a jegyzetfüzetet Kimnek, aki kérden néz rá: "Mi ez...?" "Engedély arra, hogy intim kapcsolatot létesítsen egy idegen faj egyedével." Kim bosszúsán sóhajt fel, miközben a hologram hozzáteszi: "Ne felejtse kémi a kapitány jóváhagyását is."

"A fomérnök személyes naplója, CsillagIdo 54518.2. Az elmúlt két napot a szent tekercek tanulmányozásával töltöttem, hogy felkészüljek a megjelenésemre a klingonok tanácsa előtt. Kohlar azt is javasolta, legyen kéznél pár... Érdekes történetem, hogy megnyerjem őket."

A gyertyákkal megvilágított étkező tele van klingonokkal, akik evés közben az asztalok között járkáló Torrest hallgatják. "...Akkor sugároztak a Flyerre. Megszóltak a fegyverek! Tuvok és Neelix nyitottak tüzet, de túl sok hirogen volt. Nekem kellett szembeszállnom... Tízzel...! A legvadabb vadászaik közül! Egyedül!" "Maga is így emlékszik...?" súgja oda az egyik asztalnál ülo Paris a mellette álló Neelixnek. "A túlzás hozzátartozik a klingon szokásokhoz." nyugtatja meg a talaxiai, "Remekül csinálja." Tom azért nem tunik túl nyugodtan, mikor visszafordul a kalandjait mesélo B'Elanna felé. "...Így kénytelen voltam az utolsó vadászt... Pusztakezes harcban legyozni! Dicso küzdelem volt!" "Az osei büszkék volnának..." mondja Kohlar, majd elkezd az asztalhoz csapkodni fémkupáját. Többen követik a példáját, de olyanok is akadnak, akik nem. "Jó történeteket mesél." mondja ezek egyike, T'Greth, "De nem ezért van itt. Egyesek azt mondják, maga a Kuvah'magh anyja! Aki az új anyabolygónkra vezet minket. A születendo gyermeke megmondta magának, hol van?" A gúnyos kérdésre azok, akik eddig nem reagáltak, felnevetnek, a korábban Torrest dicsérok pedig csendben maradnak. Torres ekkor rátér azokra az érvekre, melyeket Kohlarral együtt okoskodtak ki: "A tekercek azt mondják... A nyomaimban járnak, mielőtt még én... Ott hagytam volna őket. ... Tegnap irányt változtattunk... Egy bolygó felé, ami nagyon hasonlít a Qo'noS-ra." A klingonok erre elcsendesednek, B'Elanna pedig folytatja: "Így bizonyos értelemben... Most a gyermekemet követi... Egy új otthon felé." Erre megint jobbra helyeslo mormolás kezdodik, T'Greth azonban felemelkedve ültébol, gúnyosan így szól: "Maga azokat a szavakat mondja... Amiket hallani akarunk. De ezeket Kohlar adta a szájába. ... A hálókamrában is az o bábja...?" Paris erre feláll, és fenyegeto hangon így szól: "A feleségemrol beszél." "Beszél...!" mutat rá T'Greth meglepetést színélve, "Azt hittem, nyelve sincs!" "Ot hagyja ki ebbol." szól Torres. "Látjátok, hogy bújik a noje mögé? ... Az is írva vagy, hogy a Kuvah'magh apja... Becsületes harcos! ... Visszautasítana egy becsületes harcos egy kihívást?" "Nem utasítottam vissza semmilyen kihívást." mutat rá Paris. "Mert még nem hívtam ki senkit." mondja erre T'Greth vigyorogva, majd felvesz egy kést az asztalról, megszémleli, majd beleállítja az asztal közepén levo fatál közepébe: "Maga meg én... Halálíg!" "Tom...!" fordul B'Elanna Paris felé. "Maradj ki ebbol." szól rá Paris. "P'takh...!" szól be valaki a klingonok közül, mire Paris futólag arrafelé fordul, majd előre lép, és kihúzza a kést: "Elfogadom." A klingonok elégedetten morgolódni kezdenek, és az asztalokat csapkodják kupáikkal, B'Elanna viszont elhulve mered Tomra.

"Mit kellett volna mondanom?" kérdezi Paris valamivel késobb a tanácssteremben, mire az addig Janeway felé fordulva elotte álló Torres így szól: "Például nemet!" "Mikor mind minket figyeltek? Lázadás lett volna, ha visszautasítom!" mutat rá Paris. "Így aztán inkább megöleted magad?!" "Mitol vagy olyan biztos benne, hogy veszíték...?" kérdezi Tom meglepetten. "Ugyan már...!" fordul el tole B'Elanna. "Figyelj... De hogy akarok én bárkivel is halálíg harcolni, de... Nem az volt a lényege ennek az egésznek, hogy elhíessük velük, mi vagyunk a Megváltójuk szülei?" "Kapitány, ez túl messzire ment, véget kell vetnie neki." mondja Torres Janewaynek. "Szándékomban áll." bólint a kapitány, aki a jelek szerint már tett is bizonyos elokészületeket, mert ezt követoen aktiválja kommunikátorát: "Mr. Tuvok...!" A vulcani pár pillanattal késobb belép, elotte, Kohlarral, és T'Greth-el. "Uraim..." áll fel Janeway az asztaltól, "Attól tartok, Paris hadnagynak nem volt felhatalmazása elfogadni azt a kihívást. ... Az én hajómon nem lesz halálos küzdelem."

"Megmondtam én, hogy ez a p'takh nem a valódi apa." mordul fel T'Greth, mire Janeway jeges pillantást vet rá: "Paris hadnagy teljesen hajlandó volna harcolni magával, Mr. T'Greth. Én akadályozom meg ebben." "A Kuvah'magh apja... Nem hagyná, hogy egy no beszéljen a nevében." jelenti ki a klingon gúnyosan, ezzel a kijárat felé veszi az irányt, de Kohlar rászól: "T'Greth! ... Volt már példa becsületes kompromisszumra." Kohlar a következő szavait Janewayhez és Parishoz intézi: "Egy nem halálos közdelem, amit tompa élú batl'etlh-ekkel vívtak. A győzelem azé a harcosé, aki

elobb küldi háromszor a földre az ellenfelét." "Egy gyáva szabályai!" mondja T'Greth, mire Kohlar felé fordulva felcsattan: "M'rek császár talán gyáva volt?! O vezette be ezeket a szabályokat, hogy biztosítsa, a harcosaik az ellenséget ölik meg, és nem egymást!" T'Greth-nek a jelek szerint egyelőre elmegy a vitatkozhatnékja, Janeway pedig ezt látva így szól: "Ha beleegyeznek ezekbe a feltételekbe... Engedélyezem a küzdelmet." "A csatamezon találkozunk!" sziszegi oda T'Greth Parisnak, ezzel kivonul a tanácsteremből. Tuvok a távozó klingon után néz, majd Parisra pillant: "Felteszem, van ehhez megfelelő holodeck-edzoprogramja, hadnagy." Paris és Torres összenéznek, Kohlar pedig így szól: "Készen fog állni. Magam képzem ki." Paris erre szó nélkül csatlakozik a klingonhoz, és együtt távoznak, Torres pedig helytelenítő pillantást vet a rá néző Janewayre.

Az egyik folyosón sétáló Neelix meglepetten torpan meg, mikor egy kereszteződésben valaki rápisszeg. A talaxiai kis keresgélés után észreveszi Kimet, aki egy Jeffries-folyosó nyílásából kukucskál ki: "Neelix...!" Kim kibújik a nyílásból, és miközben aggodalmasan kémlel jobbra-balra a folyosón, odalép Neelixhez, aki ennek láttán megkérdi: "Valami baj van, Harry...?" "Látta valahol?" kérdezi Kim idegesen. "Kit?" "Azt a klingon not. Azt, akivel összezőrdültem az étkezoben." "Ah... Ch'Rega tisztet." bólint Neelix, "Ma nem láttam." "Mindenhová követ." "Miért?" "A párjának akar...!" "Au... Micsoda szerencsés ember maga! O remek példánya a klingon noknek." "Ez ízlés kérdése..." mondja erre Kim. A jelek szerint Ch'Regába valami Kim-kereso szenzor van beépítve, ugyanis ekkor megjelenik a folyosó végén, és céltudatos léptekkel halad Neelix, és Kim felé, akit pedig még nem is igen láthat, tekintve, hogy Harry a Jeffries-folyosó ajtaját magába foglaló beugróban áll. "Nem látott engem...!" mondja gyorsan Kim, ezzel visszabújna a folyosóba, de Neelix nem hagyja: "Várjon, van egy jobb ötletem." "Neelix, mi a fenét csinál...?!" kérdezi Kim egyre idegesebben, tekintve, hogy a klingon no most már csak pár lépésnyire van. "Csak igazodjon ahhoz, amit csinálók. Kimentem a kezei közül." súgja oda neki Neelix, majd keményen a falhoz csapva Kimet, rákiabál: "Ha egyszer azt mondom, csak két adag gagh-t kaphat, akkor csak annyit fog kapni. Megértett, zászlós?!" "Igen, uram... Ahogy parancsolja..." bólogat Kim zavartan. "Én meg nem hiszem!" csattan fel Neelix, megint nekiteremtve Kimet a merevítő bordának, hogy a zászlós csak úgy nyekken bele, "Ha megint rajtakapom, hogy az adagjánál többet eszik... Kivágom a gyomrából!" Neelix ezzel kilódítja a folyosó közepére Kimet, aki kérdőn bámul rá egy pillanatig. "Fusson..." mondja neki Neelix hangtalanul, mire Harry botladozva futásnak ered a folyosón. "Bocsánat..." mondja közben, mikor félig-meddig beleszalad egy épp arra járó klingonba, majd pár pillanat múlva már a nyomát sem látni. "P'takh...!" szól utána Neelix, és úgy fordul Ch'Rega felé, mintha nem tudta volna, hogy a no csak egy jó lépéssel mögötte állt egész idő alatt. A klingon közelebb húzódva hozzá, jelentőségeltjes pillantással méri végig, mire Neelix elvigyorodik, és torokhangon morogni kezd.

Mikor a szimulált barlang bejáratában Janeway mellett ácsorgó Neelix a Doktort látja megérkezni, meglepetten szólítja meg: "Nem hittem, volna, hogy maga helyeselné az ilyem megmérettetést." "Nem is." morogja a Doktor, majd felmutatja a nála lévő sürgősségi készletet, "Hivatalos minőségemben vagyok itt." "De azt ugye tudja, hogy nem halálos fegyverekkel fognak harcolni...?" kérdezi Neelix. "Meglepődne, ha tudná, mekkora kárt lehet okozni egy életlen batl'ethl-el." húzza el a száját a Doktor.

Odalent, a barlang alsó, nagyobb alapterületű részén Kohlar ekkor elkiáltja magát: "Harcosok... Gyülekezo!" A barlang egyik falának közelében Paris, aki egy klingon harci öltözékre emlékeztető ruhában van, átveszi a batl'ethl-jét Torrestól, aki közben így szól: "A mai nagyon rossz nap volna a halálra." "Megpróbálom észben tartani..." bólint Tom, ezzel elindul a küzdelemre kijelölt üres térség felé, ahol a másik oldalon T'Greth már várja. "A becsület... Vezessen titeket!" szól Kohlar, majd engedélyt ad a küzdelemre: "Tagh!" Paris és a klingon keringeni kezdenek a küzdőtér középpontja körül. "Félelmet látok a szemében..." mondja T'Greth gúnyosan, "Földi..." "Az egyetlen klingon, akitől valaha is félttem, a feleségem, egy dupla szolgálat után." vág vissza Paris. A 'beszélgetés' egyelőre abbamarad, T'Greth ugyanis támadásba lendül, Parisnak pedig erosen védekeznie kell.

A küzdelem meglehetősen elhúzódik, a jelek szerint egyik fél sem tud igazán mit kezdeni a másikkal. Jobbára T'Greth támad, ám ezzel eléggé ki is fárasztja magát, hiába gyakorlottabb, és fizikailag erősebb Parisnál. A sokadik csapásváltás során a klingon lefegyverzi Parist, de annak sikerül T'Greth fegyverének hatósugarán kívülre szökkennie, majd visszaszerzi batlh'etlh-jét, és ellentámadást indít. A védekezésre kényszerült klingonon kezdenek egyre erősebben kiütközni a kimerültség jelei, egyre jobban zihál, és meg-megtántorodva néha mintha már az összeesés határán volna. Végül, miután sikerült visszavernie Paris egy vehemens, ám nem túl eredményes rohamát, egy darabig csak bizonytalanul áll a lábán, majd szemei fennakadnak, és összerogy. Tom zavartan bámul a földön heverő klingonra, miközben a Doktor lesiet a bejáratról a küzdőtérre, és trikordert elovéve vizsgálni kezdi T'Greth-t. "Megkezdődött." mondja a hologram mögött megálló Kohlar, mire a Doktor futólag hátrasandít: "Maga meg miről beszél?" "Haldoklik." jelenti ki a klingon, mire a Doktor dühösen egyenesedik fel, és Kohlar szemébe nézve így szól: "Általában én szoktam felállítani az ilyen prognózist." "Ez a nehret. Azokat öli meg közülünk, akik nem elég szerencsések, hogy harcban haljanak meg." Paris döbbenten néz fel a bejáratnál álló Janewayre, aki pedig elhulve tekint le az események miatt meglepetten álló Torresre.

"Ez egy retrovírus." mondja a Doktor, a gyengélkedő diagnosztikai konzolján látható adatokat tanulmányozva, "Ami a sejteket a citoplazma-membrán megtámadásával pusztítja el." "A biofiltereknek nem kellett volna észlelnie, mikor a fedélzetre transzportáltuk a klingonokat?" kérdezi Janeway, közben a mellette álló Kohlarral mutatva. "Ez egy ravasz vírus. Inert genetikai anyagnak álcázva magát, szunnyad, míg... Megmagyarázhatatlan okból nem aktiválódik." "A nehret mindig figyelmeztetés nélkül érkezik." mondja Kohlar. "Ellenoriztem a többi klingon vizsgálati adatait." mondja a Doktor, majd jelentőségteljes pillantást vetve Janewayre, folytatja: "Mind vírushordozók." "Miért nem szólt róla, hogy az emberei betegek...?" fordul Janeway a klingon felé. "Mi sosem betegségként gondoltunk erre. ... Sokkal inkább olyan ez... Mint az öregség." "Fertozo?" fordul vissza Janeway a Doktor felé. "Csak klingonokra." A kapitány erre aggodalmas arccal fordul a valamivel odébb Paris mellett álló Torres felé, aki elhulve néz vissza rá. "Kicsit magunkra kellene hagyniuk. Szeretném megvizsgálni Torres hadnagyot." mondja a Doktor. "Persze." mondja halkan Janeway, majd odabiccent Kohlarnak, mire a klingon a nyomába szegődik. A Doktor magához vesz egy orvosi trikordert, és a szenzoregységet kivéve belöle, gondosan letapogatja B'Elanna felsőtestét, Miután végzett, arckifejezése mindent elmond. "A baba is...?" kérdezi B'Elanna elcsukló hangon. "Attól tartok." mondja a hologram halkan. Torres igyekszik erősnek mutatni magát, miközben Tom a vállára teszi a kezét. Ekkor a mutorészlegben mocorgás támad, majd a mutoasztalon fekvő T'Greth felülve megkérdi: "Miért vagyok itt...?" "Beteg." fordul fel a Doktor, "Összeesett harc közben." A klingon egy pillanatra behunyja a szemét, majd felmordul: "A nehret..." "Igen." mondja B'Elanna dühösen, majd a klingon felé indulva folytatja: "Köszönjük, hogy elmondták nekünk! Most már a gyermekem, meg én is megkaptam!" A klingon szótlanul méri végig a vele szemben megállt Torrest, majd a kijárat felé indul. "Mit gondol, hová megy...?" állja el az útját a Doktor. "Hogy felkészüljek az útra... StoVoKorba." "A gyengélkedőben kellene maradnia." "Meg tud gyógyítani...?!" "Jelen pillanatban nem, de..." "Akkor ne fosszon meg a hagyományaimtól." mondja a klingon, ezzel távozik.

A raktérben a gyertyák körül ülo klingonokhoz visszatérő T'Greth így szól: "A gyermek... Nem a Kuvah'magh." "De az apja elfogadta a kihívásod. ... És legyőztél!" mondja Morak. "Engem a nehret győzött le!" csattan fel T'Greth, "B'Elanna Torres, és a gyermeke... Szintén annak esik majd áldozatul." "Lehetetlen!" "Mindketten hordozzák. O maga mondta nekem." "De a tekercsek úgy mondják, a Kuvah'magh öreg korában fiatalabb lesz..." "És erősebb a betegségeknel." bólint T'Greth, "O nem lehet a mi Megváltónk. Folytatnunk kellene a kutatást." "Kohlar, és sokan a többiek közül nem értenének egyet." "Akkor egyedül kell cselekednünk! ... A népünk érdekében." "Hogyan?" "Várunk a megfelelő pillanatra..." lép közelebb T'Greth a többiekhez, "És mikor eljön... Elragadjuk a Voyager-t!"

A Voyager egy 'M' osztályúnak látszó bolygó körül kering.

"Két lehetséges kolóniahelyet azonosítottam a déli félgömbön." mondja Seven az asztrometria laborban Kohlarnak, és T'Greth-nek. "Topográfiai letapogatásokra lesz szükségünk." mondja Kohlar. "Elkészítem őket." bólint Seven, ezzel átsiet egy másik konzolhoz. "Nem lett volna szabad kételkednem benned." jegyzi meg T'Greth, "Úgy tunik, a jelek itt voltak, egytől egyig. ... Csatlakozom a felderítő küldetéshez." "Beteg vagy, öreg barátom. Itt kellene maradnod." "A végso napjaimat... Dicso tettekkkel akarom tölteni. Ne kérd, hogy e falak közt haljak meg." "Egy óra múlva transzportálunk." bólint Kohlar, mire T'Greth fejet hajt felé, ezzel távozik.

Kim éppen ellátmányt és felszerelést sugároz le a bolygón dolgozó felderítőknek a szállítóhídról, munkáját Morak figyeli. "A transzportereik sokkal kifinomultabbak, mint a mieink." állapítja meg a klingon. "Tanulmányoztam klingon transzporter-rendszereket, az alapvető felépítésük nem is különbözik olyan nagyon." "De maguk egyszerre a Voyager-re tudták sugározni a teljes legénységünket..." "Biztonsági okok miatt nem szeretjük ezt tenni, de... Végszükség esetén meg tudjuk növelni a puffér-kapacitást." "Ez itt a célszkenner?" mutat Morak a vezérlopult egyik területére. "Pontosan. Ugyanolyan elven működik, mint a maguké." bólint Kim gyanútlanul, mire a nála majdnem egy fejjel magasabb klingon alaposan megnézi magának.

"Azt mondta, sürgös..." mondja a gyengélkedőbe besiető Torres a Doktornak, aki felé fordul: "Egy részletesebb bio-letapogatást kell végrehajtanom a babán." "Nem beteg, ugye?" kérdezi B'Elanna ijedten. "Nem. De talán valami nyomra bukkantam."

"Én vezetem az 'A' helyszínre induló csapatot..." mondja a számos klingon élén a szállítóhíd felé haladó Chakotay, "Kohlar pedig a 'B' helyszín csoportjáért felel." "Reggelt, parancsnok." üdvözlí Chakotayt Kim, mikor a csapatok besorjáznak a szállítóhídra. "Harry..." biccent oda a zászlósnak Chakotay, miközben fellép az emelvényre. A mögötte, és Kohlar mögött haladó klingonok támadásba lendülnek, leütik a parancsnokot, és a klingon kapitányt, Morak pedig Kimet teszi hidegre a vezérlokonzólnál, ám ehhez a tole elvett fézert használja.

Ezzel figyelmeztető hangjelzést vált ki Tuvok taktikai konzoljából a hídon, mire a vulcani jelenti: "Fézerlövés az egyes szállítóhídon." Janeway egy pillanatig maga elé bámul, majd így szól: "Híd hívja Chakotayt." Mivel nem érkezik válasz, Janeway odabíccent Tuvoknak, aki a hídon tartózkodó biztonságiak egy részét maga mellé rendelve, útnak indul.

A klingonok közben felpakolták a Csillagflotta-személyzetet, és Kohlart az emelvényre, és elsugározzák őket valahová. "A felszínen vannak." mondja Morak. "Most álljon rá a hídszemélyzetre." bólint T'Greth. "Eroteret hoztak létre az egyes szint körül!" mondja Morak, miután megpróbálkozott a dologgal. "Akkor transzportálja a legénység többi tagját!"

"Kapitány, többszörös transzportálást észleltem." jelenti Paris a hídon, "Az embereink egy részét a felszínre sugározzák." "Szüntesse meg a transzporterek energiaellátását." rendelkezik Janeway. Paris nekilát, majd megcsóválja a fejét: "Nem megy." "Híd hívja a gépházat. ... B'Elanna, válaszoljon!" próbálkozik Janeway, Paris pedig pár pillanat múlva döbbsenten fordul hátra: "Senki sincs a gépházban."

"A hídszemélyzet?" kérdezi T'Greth türelmetlenül, miközben Tuvok osztaga már az o szintjük folyosóin siet végig. "Még mindig nem tudok rájuk állni." feleli Morak, mire T'Greth dühösen csap a konzolra, majd újabb ötlete támad: "És minket oda tud transzportálni?" "Megpróbálok." bólint Morak, így T'Greth felsiet az emelvényre néhány másik klingonnal együtt.

Tuvokék megérkeznek a transzporter ajtajához, és a vulcani így szól: "Számítógép, a szállítóhíd ajtaját kinyitni. Biztonsági felülbírlás: Tuvok pí alfa." Az ajtó kinyílik, a biztonságiak berontanak, lelövik a transzportert kezelő Morakot, de a többiek ekkor már úton vannak a híd felé. Megérkezésük okoz némi meglepetést, de a hídszemélyzet tagjainak a konzoljaik fedezékéből rövid tuzharcban sikerül semlegesíteniük a behatolókat. T'Greth, bár szintén a padlóra került, nem

vesztette el az eszméletét, és mikor Paris fézerrel a kezében odalép hozzá, levego után kapkodva így szól: "Részesítsen harcshoz méltó halálban. ... Könyörgöm..." "Sajnálom." morogja Janeway, "Az én hidamon nincs kegyelemdöfés." A klingon feje erre lehanyatlik, Janeway pedig Tomra pillant: "Hozza vissza az embereinket." Paris egy bólintás kíséretében visszatér a kormányospulthoz.

T'Pol legközelebb a gyengélkedőben tér magához a mutoasztalon, a szélesen mosolygó Doktor oltópisztolyos beavatkozásának eredményeképpen. A klingon felül, és kérden méri végig a mutoasztal körül állókat, majd megkérdi a hozzá legközelebb megálló Janewayt: "Miért nem vagyok StoVoKorban?" "Mert olyan egészséges, mint egy tarq." jelenti ki a Doktor. "A nehret...?" "Vége." mondja a hologram büszkén. "És B'Elanna Torres gyermekének... Lehetünk hálásak érte." szól a B'Elanna mellett álló Kohlar, mire Torres zavartan hajtja le a fejét. "A magzatnak hibrid gátlósejtjei vannak, melyek emberi, és klingon DNS-t egyaránt tartalmaznak. Ezek felhasználásával szintetizáltam egy ellenvírust." "A gyermek... Gyógyított meg...?" kérdezi T'Pol. "Nos, a kezelést én fejlesztettem ki..." büszkélkedik a Doktor, mire Janeway ráfordul: "Doktor...!" A hologram erre nagy szemeket meresztve T'Pol-re, bólogatni kezd: "Igen, persze! A gyermek gyógyította meg." "A Kuvah'magh...! Meggyógyított mindannyiunkat." szól Kohlar, "O valóban... A mi Megváltónk." Torres erre kihívón T'Pol-re pillant, aki, legalábbis arckifejezéséből ítélve, végül elfogadja a helyzetet.

"A kapitány naplója, CsillagIdo 54529.8. Miközben segítünk a klingonoknak kialakítani új otthonukat... Az élet a Voyager fedélzetén visszatér a megszokotthoz."

Az egyik folyosón haladó Tuvok megáll egy ajtó előtt, majd a mellette lévő panelen bepötyögi a nyitókódot, de csak egy tiltakozó hangot kap reakció gyanánt. A vulcani erre bosszúsán felsóhajt, majd így szól: "Számítógép, ajtót kinyitni." "A szálláshely hozzáférhetősége korlátozva." "Kinek a fennhatóságával?" "Neelix." "Mr. Neelix... Nyissa ki az ajtót." szól Tuvok, mire odabentrol megszólal a talaxiai hangja: "Egy perc, és ott vagyok, parancsnok..." Ezt követően mindenféle fojtott hangok hallatszanak, mintha a talaxiai veszekedne valakivel, mire Tuvok végül így szól: "Számítógép, biztonsági felülbírálat: Tuvok p1..." Az ajtó ekkor kinyílik, és Ch'Rega jelenik meg mögötte, Tuvok nem kis meglepetésére. A klingon nohöz egy pillanat múlva a némiképp megviseltnek, ám rendkívül elégedettnek látszó Neelix is csatlakozik, és a nore nézve így szól: "Minden jót, kis par'machkai-m..." "Minden jót, rettenthetetlen harcosom...!" mondja erre Ch'Rega, magához szorítva Neelixet, hogy az alig kap levegot. A párocska búcsúzóul még egyszer egymásra morog, majd a klingon no kivonul a kabinból, Neelix és Tuvok pedig, igaz, ki-ki más okból, de egy emberként néznek utána. "Tényleg nagyon hiányozni fog..." csóválja a fejét Neelix, Tuvokot azonban különösebben nem hatja meg a dolog. Félretolja az ajtót elálló talaxiait, és belép a kabinjába, ami legalább annyira viharvert, mint ahogy Neelix néz ki. A rombolás láttán Tuvok gyökeret ereszt a nappali közepén, a végül mellé lépo Neelix, pedig miután körülnézett, csak ennyit mond: "Óóó..." A talaxiai ezzel nekilát, hogy rendet csináljon, bár ez jelen körülmények között eleve sikertelen vállalkozás. "Ne aggódjon, Mr. Vulcani... Hípp-hopp rendet csinálok én itt..." A talaxiai közben begyújtott egy félbetört vázát, és a nagyjából egyben maradt alsó felébe dugva a szilánkok közül kimentett virágot, Tuvok kezébe nyomja az egészet. "Csak... Menjen... Mr. Neelix." mondja Tuvok megsemmisülten, mire a talaxiai sietesen távozik, otthagya Tuvokot a romba döntött kabin kellos közepén.

Az egyik szállítóhídon Kohlar egy batlh'etlh-t nyújt át a vele szemben álló Torresnek, mire az kérden néz fel rá: "Ez mi?" "A batlh'etlh, amit a dédnagyapám adott nekem. ... A lányának. Remélem, egy napon... Majd beszél neki rólunk." Torres megilletodve nézi a klingont, végül rábólint: "Fogok." Kohlar erre néhány másik klingonnal együtt fellép az emelvényre, miközben B'Elanna megnézi a kezében tartott fegyvert, majd felnéz a klingon kapitányra, aki végül mégis elvezette népét az új

hazába. "Q'apla...! B'Elanna Torres." búcsúzik Kohlar. "Q'apla." bólint B'Elanna, majd a klingonok útnak indulnak lefelé.

"Valahogy nem tunik helyesnek, hogy csak így felakasszuk a falra..." aggályoskodik Tom, miközben B'Elanna elhelyezi Kohlar ajándékát a hálósobájuk falán. "Nem hagyom, hogy összekaristold a holodeckben." jelenti ki Torres. "Biztos vagyok benne, hogy a lányunk örömmel adná kölcsön az öregének néhanap..." B'Elanna erre csak egy mosollyal válaszol. "Tudod..." folytatja Tom, "Különleges kölyök lesz ez a miénk." "Erre csak most kezdesz rájönni?" néz fel rá B'Elanna a kiságy mellől, mire Tom letelepszik mellé: "Abban reménykedtem, művész, vagy talán zenész lesz... De o már most egy egész faj megváltója." "Te ugye nem hiszel ebben...?" mered rá B'Elanna. "Nem is tudom..." ingatja a fejét Paris, "Sok magyarázatra szoruló egybeesés van... Például, mekkora volt az esélye annak, hogy belefutnak az egész kvadráns egyetlen olyan hajójába, amin van egy klingon?" "Valószínűleg ugyanakkora, mint hogy te és én összeházasodjunk." Tom erre elmosolyodik, majd hangosan töprengeni kezd: "Talán Kuvah'magh-nak kellene neveznünk..." Torres erre rosszálló pillantást vet rá, Paris pedig így szól: "Csak a biztonság kedvéért..." B'Elanna helytelenítően fordítja el a fejét, majd végül mégiscsak Tomra sandít, és nagyon is komolyan így szól: "Írd fel a listára."

160. The Void - Az Üresség

"Harmadik fogásként..." mondja a néhány tányérral a kezében az étkező egyik díszesen megterített asztalához lépo Neelix, mire az asztal körül ülök egyike, Paris, meglepetten megjegyzi: "Még egy fogás...?" "Nuviai fűrj szarvasgomba-mártásban..." folytatja Neelix, "Sült chantree cobb-al tálalva." Az asztal egyik végénél ülo Janeway elképedve csóválja meg a fejét, majd a konyha felé emelve poharát, így szól: "Gratulációm a szakácsnak!" "Úgy, úgy." csatlakozik Paris, követve Janeway példáját, és az asztalnál ülo Torres és Chakotay szintén így tesznek, Neelix pedig tapsolni kezd. A szakács, aki nem más, mint Seven, a maga tartózkodó modorában fogadja az elismerést, és miközben épp szorgalmasan aprít valamit, egy apró fejbiccentéssel így szól: "Köszönöm, kapitány."

"Leoolakrém-leves, ???, nuviai fűrj... Ez egyre csak jobb lesz." mondja B'Elanna szinte elismeréssel. "Tudtam, hogy szélesíti a képességeit... De azt nem hogy mesterszakács lett önbol." mondja Janeway. "A minőség biztosításának az a legjobb módja, ha magam készítem az ételeimet." jelenti ki Seven. "Azt hiszem, ezen most meg kéne sértődnöm..." mondja Neelix zavartan, "De ha valami ilyen ízletes... Akkor talán egyszeruen el kell ismernem a vereséget, és szögge akasztani a kötényemet." "Na... Az igazi tragédia volna, Neelix..." sandít rá Paris vigyorogva. Neelix a szomszédos asztalról magához vesz egy palackot, és Chakotayhoz fordul fele: "Perignon Noir, parancsnok?" "A Chardonnay-bol kérnék még egy pohárral..." mondja Chakotay, mire Seven kiszól a konyhából: "Minden fogáshoz egy bizonyos bor tartozik. A helyettesítok nem javasoltak." Chakotay megnézi magának Sevent, majd odabólint Neelixnek: "A Perignon Noir tökéletes lesz."

"Van valahol só...?" néz végig Paris az asztalon, mire Seven felkapja a fejét: "További ízesítés nem szükséges." "Sajnálom, ha..." megy át védekezésbe Tom, de Seven a jele szerint a lelkére vette a dolgot: "Ha nincs megelégedve a fűrjvel, replikálhatok valamit, ami jobban megfelel az ízlésének. Mogyoróvajás-lekváros szendvicset, például." "Tulajdonképpen... Finom úgy, ahogy van." mondja Paris óvatosan, mire Janeway és Chakotay felnevetnek. Azonban a vacsorát hamarosan nem várt esemény szakítja félbe, a hajó ugyanis erosen megvonaglik. Janeway az ablakok felé fordul, hátha látni valamit, közben pedig így szól: "Kapitány a hídnak: jelentést!"

"Valami elhúz minket az útvonalunkról." üzeni Tuvok a hídról. "Hogyhogy?" "Nem tudom biztosan. Valamiféle graviton-hullámnak tunik."

"Megyek." hagyja ott az asztalt Janeway, és a többiek is sietosen útnak indulnak. A Voyager valamiféle örvény felé sodródik, ami úgy néz ki, mint egy szürkés ködfoszlányokból álló, lassan forgó tölcser.

"Átírányítottunk minden rendelkezésre álló energiát a fúvókákhoz, de nem tudunk elszabadulni." jelenti Kim, mikor a Janeway vezette csapat megérkezik a hídra. "Próbálják megfordítani a pajzs-polaritást." szól Janeway, útban a széke felé. "Nincs hatás." mondja Tuvok. A Voyager egyre közelebb kerül az örvény középpontjához, aminek képe lassan kitölti a teljes fomonitort.

Az étkezoben maradt Neelix, és a legénység egyik jelen levo tagja a földre zuhan, mikor a Voyager váratlanul vagy negyvenöt fokban megdol, és minden szanaszét repül a konyhában, és az étkezoben. Neelix és a férfi várakozón néznek egymásra, majd hogy újabb lökés nem érkezik, talpra küzdik magukat. Eloszor az étkezőt veszik szemügyre, majd mindkettejük szeme megakad az ablakokon, azokon túl ugyanis csak tökéletes feketeség látszik. "Mi történt a csillagokkal...?" kérdezi Neelix a férfit, aki azonban ugyanolyan tanácstalan, mint o. A kinti feketeségben valami mozogni kezd, és az eloször távolinak látszó, ívben mozgó pontból pár pillanat alatt egy urhajó lesz, ami, épp mikor alakja kivehetővé vált, tüzet nyit a Voyager-re.

"Pajzsok hatvanöt százalékon." jelenti Tuvok az első sorozat után. "Hívják oket." szól Janeway. "Nem felelnek." jelenti Kim egy próbálkozás után. "Tüzet viszonzni." Azonban a támadók sem tétlenkednek, a Voyager újabb találatot kap, miközben Janeway Chakotay felé fordul: "Tudja azonosítani oket?" "A fegyvermintázatuk vaadwaur..." mondja a középkonzolt vallató parancsnok,

"De a hajó több különböző fajtól származó technológiát használ." "Egy másik hajó közeledik." jelenti Seven, "Tölti a fegyvereit." "Béta hatos kitéromanover." szól Janeway.

A Voyager jobbra-lefelé kezd fordulni, miközben az újonnan érkező hajó tüzet nyit arra, ami eddig őket támadta, így a Voyager egyelőre zavartalanul haladhat tovább.

"Talán van egy szövetségesünk..." állapítja meg Paris. "A vaadwaur hajó visszavonul." erősíti meg Tuvok. "Hívják a második hajót." szól Janeway. Kim megpróbálja, de a helyzet ugyanaz, mint korábban: "Nincs válasz." Ami azt illeti, a helyzet mindenben ugyanaz, mint korábban, az új hajó ugyanis ott folytatja, ahol az előző abbahagyta. "Tévedtem." állapítja meg Paris rezignáltan.

"Átütötték a hátsó pajzsot." jelenti Tuvok néhány találattal később. "Energiát átirányítani a kiegészítő emitterekbe, és tüzet viszonzni." rendelkezik Janeway.

Az egyik raktérben néhány tartály körül sárgás transzportersugarak fénylenek fel, és a tartályoknak másodpercekkel később már nyoma sincs. Hasonló dolog történik az aeroponikus kert néhány termesztő-állványával, valamint a gépházban több szerszámkészlettel, sőt, egy komplett rendszerkonzollal is, aminek addigi használója meglepetten lép hátra.

"Anyagokat transzportáltak el az ötös, hetes, és nyolcas szintekről." jelenti Chakotay. "Iktassák ki a hajtómuveiket." szól Janeway.

A Voyager többször eltalálja a tolvajok tatrészét, ám az idegen hajónak sikerül görbületre gyorsítania, mielőtt komolyabb kárt szenvedhetnének.

"Kövesse őket." szól oda Janeway Parisnak. "A navigációs szenzorok hibásan működnek. Ennek a környezetnek lehet hozzá valami köze." "Teljes kárjelentést akarok, és listát mindarról, amit elvittek a hajóról." áll fel a székeből Janeway, "És tudni akarom, hol vagyunk!" "Elvitték az

élelmiszertartályok több mint kilencven százalékát." állapítja meg Chakotay, "Beleértve szinte mindent az aeroponikus kertből. ... Meg egy számítógépkonzolt a gépházból. És kiürítették három deutérium-tartályunkat." "Miért lopna valaki deutériumot? Mindenütt van belőle..." mondja Paris meglepetten.

"Úgy tunik, itt nincs." szól Seven, "Nem észlelek semmiféle gázt, égítést, vagy bármiféle anyagot." "A minket megtámadott hajókat kivéve..." morogja Janeway, elfordulva a teljesen fekete fomonitortól, "Keressenek további hajókat, tudni akarom, mennyivel van dolgunk."

"Több mint százötven hajó van a letapogatási sugárban." jelenti Tuvok kisvártatva, "De életjeleket csak huszonkilencen észlelek közülük." "Kapitány, újabb hajó közeledik magas

impulzussebességgel." jelenti Kim. "Hogy micsoda fogadóbizottságuk van ezeknek..." jegyzi meg Paris. "Hogy állnak a pajzsaink?" kérdezi Janeway Tuvokot. "Huszonnyolc százalékon." érkezik a válasz.

"Ezzel kell beérnünk." mondja Janeway elszántan, "Fegyvereket feltölteni." "Kapitány, ez beszélgetni akar..." mondja Kim, mire Janeway meglepetten fordul a fomonitor felé, amin az épp

lelassító idegen hajó látható: "Képernyőre." Mikor a monitoron megjelenik a másik hajó sötétszürke boru, egy kicsit egy cardassiai és egy klingon keverékére emlékeztető férfi, a kapitány így szól:

"Janeway kapitány vagyok a Voyager csillaghajóról." "Valen tábornok. Üdvözlöm magukat az

Ürességben." mondja a férfi egész barátságosan. Janeway erre kérdezi Kimre pillant, majd

visszafordul a fomonitor felé, és kissé elképedve szólal meg: "A magáé az első olyan hajó, amelyik

nem akart ránk lőni, mióta itt vagyunk. ... De ha esetleg meggondolná magát, kész vagyunk

megvédeni magunkat." "Tudom, figyeltem magukat a szenzorainkkal. ... Lenyugózó volt, ahogy visszaverték azokat a hajókat. A legtöbb hajó az első pár percet sem éli túl." "Értékelnek minden

információt, amivel szolgálni tud arról... Hol vagyunk." mondja Janeway, egy lépést téve előre a fomonitor felé.

"Az anomália egy zárt struktúra." magyarázza Valen a Voyager tanácstermében az ott levo fotiszteknek, és Sevennek, "Amit egy inert szubtér-réteg vesz körül. Anyag, vagy energia nem tud áthatolni rajta." "Nos, a mi hajónk határozottan áthatolt rajta, mikor beszippantódtunk." morogja Janeway. "A tölcseken át..." bólint Valen, újabb adatokat jelenítve meg a nagy monitoron, "De azok csak egy irányban szállítanak anyagot. Befelé az Ürességbe." "Felderítette a teljes anomáliát?" kérdezi Tuvok. "Nincs mit felderíteni. De az biztos, hogy nagy." feleli Valen, majd az ablakokhoz

menve folytatja: "A külső területét körülbelül kilenc fényévninek számítottuk. ... De áttörnünk soha nem sikerült." "Mennyi ideje vannak már itt?" kérdezi Chakotay. "Több mint öt éve." fordul felé Valen. "Kell hogy legyen mód a menekülésre." jelenti ki Janeway. "Az újonnan érkezettek mindig a menekülésre gondolnak." mondja erre Valen. "Nekünk van egy modern csillaghajónk. Talán ha összedolgoznánk, kiutat találhatunk." "Maga nagyon naiv. Soha senki nem jut ki." jelenti ki Valen. "Nekünk talán sikerül új megközelítéssel előállni." szól Seven. "Sokan megpróbálták. De csak az erőforrásaikat vesztegették, amivel tovább életben maradhattak volna. Ne legyenek ostobák. Én segíthetek maguknak." "Hogyan?" kérdezi Chakotay. "Az egyetlen élelem- és energiaforrást a beszippantott új hajók jelentik. Ha életben akarnak maradni itt... Meg kell mérközniük az erőforrásaikért." "És gondolom, maga segíthetne ezt tenni..." mondja Janeway, cseppet sem találva vonzónak a kilátást, hogy kalózzá kellene válniuk az életben maradáshoz. "Vannak... Taktikai adataim néhányról a legveszélyesebb ragadozók közül." "De akar valamit cserébe." állapítja meg Janeway, miközben Valen mellett elhaladva a szokásos székhéhez sétál. "A letapogatásaim azt mutatták, maguknak vannak fotontorpedók." "Sajnálom, nem kereskedünk fegyverekkel." jelenti ki Janeway, közben leülve. "Miért nem?" "Mert nem tudhatjuk, mire fogják azokat felhasználni. ... Ártatlan hajók kifosztására... Például." "Várjanak csak pár hetet, mikor a készleteik kezdenek kifogyni. Az erkölcsösség nem fogja üzemben tartani az életfenntartó rendszereiket." "Sajnálom, tábornok." mondja Janeway halkán, ültébol felnézve a férfir, "De vannak kompromisszumok, amiket nem vagyok hajlandó megkötni." Valen arcára erre halvány, fájdalmas mosoly ül ki, majd az idegen szinte suttogva így szól: "Még nem." Valen ezzel az ajtónál várakozó biztonságiak, és Tuvok kíséretében távozik, Janeway pedig hosszan, komor tekintettel néz utánuk.

"Jelentést, hadnagy." mondja Torresnek a Chakotay kíséretében a gépházba érkező Janeway. "Majdnem a szokásos mérték tízszeresével fogyasztjuk az energiát." mondja a konzoltól konzolig járkáló B'Elanna. "Akkor miért vagyunk mozdulatlanok?" kérdezi Chakotay. "Ugyanazok a graviton-erők, amik behúztak az anomáliába, mintha energiát vonnának el a hajtómumagtól. Ezzel a tempóval a deutériumunk... Úgy tíz nap múlva oda lesz." Janeway egy pillanatig töpreng, majd Chakotayhoz fordul: "Állítsanak le minden nem létfontosságú rendszert." A kapitány ezzel a kijárat felé indul, Chakotay utánaszól: "Hová megy?" "Kiutat keresni innen."

"Azt hiszem, fraktál-algoritmusok, és a borg szenzorok használatával előre tudom jelezni, hol, és mikor bukkannak fel ezek a tölcsérek." mondja Seven az asztrometriai laborban Janewaynek, Tuvoknak, és Parisnak. "Nos, ez lenyugözo, de... Mennyiben segít rajtunk?" kérdezi Tom. "A tölcsérek az anomálián belülrol erednek." feleli Seven, a nagy képernyőre adva egy magyarázó ábrát, "Komoly graviton-erőket keltenek, mielőtt kitörnének. ... Ha behatolnánk egy ilyen tölcsérbe, épp, mielőtt ez megtörténik, talán kihasználhatnánk ezt az erőt, hogy kijuttasson bennünket a normál térbe." "Anélkül nem, hogy veszélybe kerülne a szerkezeti integritásunk." csóválja a fejét Janeway. "Talán meg tudom erősíteni a pajzsokat ennek kompenzálására." véli Tuvok. "Van más probléma is." folytatja Seven, "Mikor a graviton-erők elérik a kritikus értéket, a polaritás hirtelen megfordul... És visszahúz mindent a tölcsér közelébol az anomáliába." "Pontosan a megfelelő pillanatban kell görbületre ugranunk." mondja Paris. "Nyolc egész kéttized görbületes sebességet kell elémünk." néz Seven elöbb Parisra, majd Janewayre. "A kérdés az... Lesz-e elég energiánk..." kérdezi Paris. "Azzal az ütemmel, ahogy most veszítjük... Talán csak egyszer futhatunk neki." mondja Janeway, "Minél hamarabb próbáljuk meg, annál jobb." mondja Janeway, ezzel távozik.

"Egy tölcsér formálódik hetvenezer méterre a bal oldalon." jelenti Seven a hídon, "Íránya 130.25." "Gravitonhullám harmincnégy másodperc múlva." mondja Kim. "Teljes energiát a pajzsokra, és a szerkezeti védomezore." szól Janeway, "Vigyen be minket, Mr. Paris." A Voyager nekilödul, és elötte egyszer csak kibontakozik annak a tölcsérnek az ikertestvére, ami ide hozta a hajót.

"Öt másodperc." mondja Seven, "Három." A Voyager mind mélyebbre jut előre a tölcserbe, miközben egyre erősebben rázkódni kezd. Egy nagyobb zökkenés után Tuvok így szól: "Szerkezeti integritás húsz százalékon. ... Tíz százalék." A fomonitoron, a tölcser teljesen fekete közepében kezdenek feltűnedezni a kinti csillagok. "Tizenötezer kilométer a normál urig." jelenti Paris. "Készüljön a görbületre lépéshez!" szól Janeway. A tölcser közepe ekkor hirtelen kifehéredik, és az átforduló tölcser visszahajítja a Voyager-t az anomália belsejébe, amitől a hajó stabilizálatlanul pörögve tunik el az Üresség homogén feketeségében. A sikertelen kísérlettől nem éppen ünnepi hangulat uralkodik el a hídon, és a helyzet pillanatokon belül tovább romlik. "Gépház hívja a hidat." szólal meg Torres hangja. "Mondja." szól Janeway. "A hajtómumag leállt." üzeni B'Elanna, a gépház felső szintjéről figyelve a keverokamra elsötétült, gyöngyházszürke oszlopát.

"Ha más haszna nem is, annyi volt, hogy tanultunk valamit, ami a következő alkalommal segíthet." mondja a szinte teljesen sötét tanácsteremben az asztal körül járkáló Janeway. "Már megbocsásson, kapitány, de már görbületi hajtómuvunk sincs!" mutat rá Tom zaklatottan. "Azt talán újra tudom indítani." mondja Torres bizakodva, "De deutériumra akkor is szükségünk lesz, hogy az alapvető rendszereinket üzemben tudjuk tartani." "Mennyi ideig bírják a tartalékaink?" kérdezi Chakotay. "Ha pár szint kivételével leállítjuk a létfenntartást, kikapcsoljuk az asztrometriát, a turbóliftet, korlátozzuk a replikátor-használatot... Talán egy hét." "Egy időben abból éltem, ami guberalni tudtam magamnak." mondja Neelix, "Hadd vigyek el egy siklót. Talán találok deutériumot valamelyik elhagyott hajón." "Egy sikló túl könnyű célpont volna." mutat rá Tuvok. "Értékelem a felajánlást, Neelix, de nagyobb biztonságban vagyunk, ha együtt maradunk." mondja Janeway. "A siklók más vonatkozásban talán hasznosak lehetnek..." mondja Seven. "Használhatjuk a hajtómumagaikat a Voyager energiájának növelésére." sóhajt fel Janeway. "De továbbra is deutériumra lesz szükségünk." jegyzi meg Chakotay. Janeway végül elszánt arccal néz a többiekre: "Kutassuk fel azt a hajót, amelyik kifosztott minket... És vegyük vissza, amit elloptak." "Gyorsan kell megtennünk. Számos, minket figyelő hajót észleltem." mondja Tuvok. "A keselyük körözik..." néz a többiekre Paris. "A keselyük dögöt esznek, Mr. Paris. ... Mi még nem vagyunk halottak." jelenti ki erre Janeway.

"A hajó látótávolságban van." jelenti Tuvok a harckészültségben lévő hídon. "Pajzsokat." rendelkezik Janeway, "Képernyőre." Azonban úgy tunik, a Voyager-nek itt már nem sok esik le, a tolvajok hajója kiegészve sodródik a semmiben. "Úgy látszik, valaki előttünk ért ide." állapítja meg Kim. "Nincsenek életjelek." jelenti Tuvok. "Keressenek ionnyomokat." rendelkezik Janeway, "Bárki tette is ezt, valószínűleg nála van a deutériumunk." "Igenis, kapitány." szól Tuvok. "Maradt valami kimentésre érdemes azon a hajón?" kérdezi Chakotay, a középkonzolt tanulmányozva. "A technológiájukból és az ellátmányukból egy morzsa sem maradt." csóválja a fejét Kim. "Nem minden értéket vittek el." állapítja meg Seven, "A keverokamrát eltávolították, de az azt védő burkolat sértetlen. Tricéziumból készült." "Energiaforrássá alakíthatjuk." néz Kim a nore, mire Janeway Harry felé fordul: "Minden apróság segít. Álljon rá a magburokra, és sugározza a raktérbe." "A plusz energiával újraindíthatjuk az asztrometriai labort." mondja Seven Torresnek, miközben kézilámpákkal világítva haladnak egy egyébként teljesen sötét folyosón. "Én tudnék jobb felhasználást is..." füstölög B'Elanna. "Például?" kérdezi Seven. "Ó, nem is tudom... Talán biztosítani vele, hogy legyen belélegezni való levegő..." feleli Torres csíposen. A páros, valamint az őket követő technikusok ekkorra meg is érkeznek a raktérbe, ahol vizsgálni kezdik a szétlőtt hajóról áthozott burkolatot. Annak egyik oldalán egy olvadt szélu, hosszanti nyílás látható. "Itt vághatták át a burkolatot, hogy hozzáférjenek a maghoz." állapítja meg B'Elanna, végigpásztázva lámpájával a nyílást. "Durva, de hatékony." jegyzi meg Seven. "Valami van odabent...!" szól Torres, mikor mintha mozgás támadna a burkolat belsejében lévő lyukacsos fémlemezek mögött. "Azonosítsa magát!" szól Seven, tekintve, hogy a bujkáló valamilyen humanoid életformának tunik, már amennyit látni lehet belőle. "Torres a biztonságiaknak: behatolási riadó!" aktiválja B'Elanna a

kommunikátorát, miközben igyekeznek megtalálni a raktér sötétjében a burkolatból kisurrant ismeretlent. "Nyugtázva." érkezik Tuvok válasza. Torres és Seven hamarosan rábukkannak a hívatlan vendégre, egy testhezálló, viseltes kezeslábast viselő, rotes hajú, fiatalnak látszó humanoid férfira, aki épp furcsa pózban lóg a raktér galériájára vezető létrán, mikor rávetülnek a kézilámpák fényei. "Maradjon, ahol van!" kiált Torres az idegenre, aki ijedtnék tunve dermed mozdulatlanul a rá szegezodo lámpák fényében, csak a jobb lábszárán levo sebből csöpög suru narancsszín folyadék, amit az idegen a kezével próbál elállítani. "Sebesülnek tunik." állapítja meg Seven.

Az idegent valahogyan átszállították a hajó többi részéhez hasonlóan sötét gyengélkedore, ám a Doktor egyelőre úgy látszik, nem tud hozzákezdeni a kezeléséhez. A humanoid a mutoasztal alá kuporodva eszeget valamit egy kis tálból, és minden falat után bizalmatlanul sandít fel a diagnosztikai pultról ot figyelő Seven és a Doktor irányába. "Hogy van?" kérdezi a belépo Janeway. "A sérülése nem tunik súlyosnak." feleli a Doktor, de nem enged elég közel magához, hogy elláthassam." Janeway erre tesz pár lépést az idegen felé, aki gyorsan eliszkol elöle, és lekuporodik a mutorészleg falánál. Janeway erre abbahagyja a közeledést, és félig lehajolva, megnyugtató hangon így szól: "Janeway kapitány vagyok. Itt biztonságban van..." Az idegen nem válaszol, csak odébb húzódik, hogy a mutoasztal közte és Janeway között legyen. "Próbáltam kommunikálni vele." lép közelebb a Doktor a kapitányhoz, "Nem úgy néz ki, hogy rendelkezik beszédképességgel." "Tudjuk, hogy került a fedélzetre?" kérdezi Janeway. "Azt hiszem, a magburokkal együtt transzportáltuk át." feleli Seven. "Észlelnünk kellett volna az életjeleit..." töpreng Janeway. "Próbálom megállapítani, miért nem észleltük." mondja Seven. "Azon a hajón, amin volt, nem volt légkör. Hogy maradt életben...?" méregeti Janeway a humanoidot. "A letapogatásom kimutatta, hogy tud oxigént tartalekolni. Szokatlanul nagy a tüdökapacitása." mondja a Doktor, majd mosolyogva hozzateszi: "Meg az étvágya." "Úgy gondolja, azon a hajón lakott?" kérdezi Janeway. "Talán. De nem küldhetjük vissza. Sokáig nem maradhat életben oxigén nélkül." "Keresni fogjuk a fajtájabeliket." mondja Janeway, "De amíg nem találunk neki biztonságos helyet, igyekezzünk kényelmes környezetet teremteni neki." A lény közben kiürítette a tálat, és most óvatosan elöbbre merészkedik, majd maga elé nyújtva az edényt, a szájára mutat. "Számítógép, replikálni egy adag tápanyagkészítményt, az én fejadagomból." szól Seven, majd a számítógép nyugtázó hangját hallva a replikátor felé veszi az irányt, miközben Janeway bátorítón mosolyog az idegenre.

"Találtak valamit?" kérdezi a tanácssterembe besieto Janeway, mire a fali terminálnál álló Tuvok feléje fordul: "Úgy véljük, tudjuk, kinél van a deutériumunk." "Valakinél, akivel már találkoztunk." teszi hozzá Kim bosszús grimasszal.

"Tudtam, hogy látom még magát, kapitány." mondja a fomonitoron látható Valen, "Gondolom, meggondolta az ajánlatomat." "Nem kereskedni jöttünk." szól Janeway ridegen, "Hanem visszavenni, ami a miénk." "Nem tudom, mire gondol." "A letapogatásaink szerint magánál van az élelmünk, az egyik konzolunk, és nagy mennyiség a deutériumunkból." szól Chakotay. "Ezek egyikét sem maguktól vettük el." jelenti ki Valen, ami azt illeti, az igazságnak megfelelően. "Nem." áll fel Janeway a székebol, majd megvetően folytatja: "Úgy tunik, megölték érte egy másik hajó legénységét, és tölük vették el. Vissza akarjuk kapni." "Itt nem így működne a dolgok." "Vagy visszaadja... Vagy elveszük." szól Janeway elszántan. Valen egy pillanatig méregeti, majd bontja a kapcsolatot. "Készíti a hajtómuveit." jelenti Paris. "Célozza a pajzsait, és tüz." szól oda Janeway Tuvoknak.

A Voyager egy rövid lövéssel kiiktatja Valen hajójának védelmét.

"Álljanak rá arra, ami a miénk, és transzportálják a raktérbe." rendelkezik Janeway. "Nagy mennyiségű élelmiszert észlelek az ellátó-szinten." mondja Seven, miközben letapogatja Valen hajóját a transzporter beméréshez. "Talán el kéne vennünk, míg lehetőségünk van rá." jegyzi meg Paris. "A miénk?" kérdezi Janeway. "Nem. De a saját készleteink kifogyóban vannak." feleli Seven. "Valen nem habozna elvenni tölünk..." néz Paris Janewayre, aki hosszan töpreng, majd így szól:

"Nem, o nem. ... Megvan, ami a miénk. Teljes forduló." Paris nem helyesli a dolgot, de csak egy bosszús sóhajt enged el, miközben teljesíti a parancsot.

Janeway kényelmesen hátradolva ül a készenléti helyiségének asztala mögötti székekben, mikor megszólal a hídra vezető ajtó csengője. "Jöjjön be." fordul arra a kapitány. Chakotay és Tuvok érkeznek, eloszór a parancsnok nyújt át egy jegyzetfüzetet: "Az aktualizált készletlista. ... Kevesebb mint a felét szereztük vissza annak, amit elloptak." Janeway átfutja az adatokat, majd kérden pillant a párosra: "Nem kellene mindkettőnek egy jegyzetfüzet behozásához. Mi jár a fejükben?" Chakotay és Tuvok összenéznek, majd Chakotay halkán felsóhajtva belekezd: "Tisztában akarunk lenni vele, mik legyenek az irányelveink... Míg itt vagyunk az Ürességben." "Úgy gondolja, el kellett volna vennünk Valen ennivalóját." néz Janeway a parancsnokra. "A logika szerint... Talán sokkal opportunistaabbnak kell lennünk, ha életben szándékszunk maradni." mutat rá Tuvok. "Lehet, hogy nem tetszik nekünk Valen taktikája... De o és a legénysége öt idebent töltött év után is életben van." mondja Chakotay. "Én magam is ezen gondolkodtam." teszi félre Janeway a jegyzetfüzetet, "Arra gondoltam, talán találok valami iránymutatást a Föderációs Alapokmányban." Janeway Chakotayék felé fordítja az asztali terminált, majd folytatja: "Azt remélem, találok valami kikaput, ami lehetővé teszi, hogy... Olyan lépéseket tegyünk, amiket rendesen nem tennénk." "Valami eredmény?" kérdezi Chakotay. "Az Alapokmány elvek gyűjteménye. Nem egy gyakorlati szempontú dokumentum." morogja Janeway. "Nincs benne olyan szakasz, hogy hogyan kell életben maradni az Ürességben." bólint Chakotay Tuvokra sandítva. "Nincs." erosíti meg Janeway, majd felállva a párosra pillant: "De közben beláttam, hogy ragaszkodnunk kell az elveinkhez. Nem elfordulni tőlük." "Akkor a legénység készüljön fel meghalni azokért az érvekért?" kérdezi Chakotay. "Ha az alternatíva az, hogy magunk is tolvajjá, és gyilkossá váljunk... Igen. ... De lefogadom, hogy az elveink életben fognak tartani minket." "Kapitány...?" kérdezi Tuvok. "A Föderáció a kölcsönös együttműködésen alapszik." lép ki Janeway az asztala mögül, "Azon az ötleten, hogy az egész.. Nagyobb, mint a részek összessége." A kapitány felsétál az ablakok alatti emelvényre, kibámul a kinti feketeségben majd folytatja: "A Voyager egyedül nem éli túl itt. ... De ha idoleges szövetségre lépünk más hajókkal... Talán kihasználva az erőforrásainkat, megmenekülhetünk." "Ahogy ön mutatott rá..." lép közelebb Tuvok a kapitányhoz, "Az emberek ebben az Ürességben tolvajok, és gyilkosok. Ilyen egyének aligha ideális szövetségeseek." "Egyetértek." mondja Janeway. "Akkor kivel fogunk szövetségre lépni?" kérdezi Chakotay. "Bárkivel, aki hajlandó a mi szabályaink szerint játszani. ... Nem ölünk, nem lopunk... És nem adjuk fel." "Bocsásson meg, kapitány... De miért egyezne bele ezekbe a feltételekbe bárki, aki eddig életben maradt gyilkolva, és lopva?" kérdezi Tuvok. "Felajánljuk, hogy megosztjuk az élelmet, és az orvosi ellátmányt. És megvédjük őket a fosztogatók támadásaitól." "Kapitány, talán jó volna, ha vetne még egy pillantást arra a leltárra..." mondja Chakotay, "Az étel- és energiatartalékaink egy hét múlva nem lesznek. Ha elkezdünk mindent elosztogatni..." "Akkor két napig maradunk életben hét helyett." mondja Janeway, "Másrésről, ha megosztjuk amink van, ahelyett, hogy visszatartanánk... Találhatunk másokat, akik hajlandók ugyanezt tenni. Ha egyesítjük a technológiánkat, módot találhatunk a helyzetünk javítására. És végül elhúzzhatunk a francba errol a helyről." mondja Janeway, megint kinézve a feketeségre, majd visszafordulva Chakotayék felé, hozzáteszi: "Legfeljebb leadunk egy kicsit, uraim. De abból nem adunk alább, ami vagyunk."

"A kapitány naplója, CsillagIdo 54553.4. Az elmúlt pár napban mindent megtettünk, hogy tagokat toborozzunk a szövetségünkbe. De nem volt könnyű."

A Voyager egy vele nagyjából egy méretű, karcsú idegen hajó mellett lebeg a semmiben. "Amint egy új hajó szippantódik be az Ürességbe..." mondja a fotiszek jelenlétében Janeway néhány sötétvörös ruhás humanoidnak a Voyager tanácsstermében, "Azonnal megtámadják. ... Ahelyett, hogy megtámadnák, segíteniük kellene megvédeni az új hajót." "És miért áll ez az érdekemben?" kérdezi az idegen delegáció vezetője. "Ez arra bízthatná őket, hogy csatlakozzanak a szövetségünkhöz." "És

ha visszautasítják... Akkor kifosztjuk őket?" kérdezi az idegen kapitány. "A szövetség minden tagjának el kell fogadnia, hogy nem indít provokálatlan támadást." szól Tuvok. "Akkor hogyan jussunk ellátmányhoz?" kérdezi az idegen. "Az alapötlet az, hogy új tagokat toborzunk, és megosztjuk a technológiát, és erőforrásokat." magyarázza Chakotay. "Már saját erőnkben is majdnem megmenekültünk az Űrességből." mondja Janeway, "Ha összedolgozunk... Úgy vélem, sikerrel járunk." "Hány hajójuk van ebben a... Szövetségben?" kérdezi az idegen kapitány egy pillanatnyi töprengés után. "Maguk volnának az első." Az idegen erre nem állja meg, hogy gúnyosan el ne mosolyodjon. "Kapitány, technikailag ez nem helytálló." jegyzi meg Neelix, "Én magamat tekintem a kapitány koalíciójának első tagjaként. Hat évvel ezelőtt... Felajánlottam neki a szolgálataimat, és a hajóm erőforrásait. És ő sosem habozott segíteni nekem, mikor szükségem volt rá." Janeway némiképp meghatottan pillant Neelixre, majd kérden fordul a vörös ruhások felé. "Ez egy nemes ötlet, kapitány." mondja azok vezetője, "De a jó szándék olyan, mint a deutérium-tartalék. Az Űrességben hajlamos elillanni." "Én csak annyit kérek, hogy fontolják meg az ajánlatunkat." mondja Janeway. "Úgy lesz." szól az idegen kapitány, és mintha immár nem lenne neki teljesen közömbös a szövetség ötlete, de egyelőre még határozott elzárkózást próbál mutatni, miközben feláll az asztaltól, és az egész idő alatt állva várakozó társai felé indul. "Addig is..." szól utána Janeway, "Szeretnénk élelmet, és orvosi ellátmányt felajánlani." "Mit várnak cserébe?" kérdezi az idegen kapitány, mire Janeway megcsóválja a fejét: "Semmit. ... A szövetség ajándéka." Az idegenek egy darabig nézelődnek egymásra, majd Tuvok vezetésével távoznak. "De megpróbáltam..." mondja Neelix a magába roskadva ülő Janewaynek, aki erre rámosolyog.

A kapitány már egész magabiztosan siet végig a Voyager egyik majdnem-sötét folyosóján. A jelek szerint a kettes raktér felé jár, ugyanis egy biztonsági ajtó nyílik ki mögötte, és Seven lép ki rajta: "Kapitány... Lopás történt." "Mi hiányzik?" "A fázis-kompenzátorom. ... Kétségtelen, hogy valamelyik tagjelöltje lopta el." "Nem lopták el." nyugtatja meg Janeway Seven, "Én adtam oda a nigiiaknak. Szükségük volt rá a szenzorrendszerük megjavításához." "Gondolom, valami hasonlóan értékes dolgot kapott cserébe." jegyzi meg Seven, mire Janeway félrebillentett fejjel feleli: "Igen. Egy potenciális szövetséges jó szándékát." "Csatlakoztak?" "Még nem." "Kapitány..." "Tudom." torpan meg Janeway, majd szembefordul a szintén megálló Sevennel, "Nem éppen a leghatékonyabb módszer. De hát maga sem tudja, mi most a leghatékonyabb." "Nem tudom, mire gondol." jelenti ki Seven. "Odaadta a fejadagjait a gyengélkedobeli vendégünknek." "Ételre volt szüksége." "Maga ennek a legénységnek értékes tagja. A gyengélkedobeli barátja csak az erőforrásokat fogyasztja. Mi hatékony van abban, hogy rá pazarolja az ennivalót..."? kérdezi Janeway élesen. Seven erre nem tud mit mondani, mire Janeway egy kézlegyintés kíséretében tovább indul, közben így szólva: "Maga azt gondolja, nem vagyok hatékony, Tuvok úgy gondolja, nem vagyok logikus... Mindkettejüknek igaza lehet." Janeway vállat von, majd folytatja: "De talán a legjobb módszer a segítségyszerzésre... Ha segít az ember." Seven a következő kereszteződésben megáll, Janeway viszont tovább megy, de pár lépés után visszafordul: "Ja, és Seven..." "Igen?" "Sajnálom, hogy odaadtam a kedvenc fázis-kompenzátorát." Seven elmosolyodva néz a sietős léptekkel egy sarkon beforduló Janeway után, majd elindul vissza a raktér felé.

A Doktornak a jelek szerint végre sikerült valamiféle kapcsolatot kiépíteni a hajtóműmag-burkolat mellé 'ajándékba' kapott idegennel, ugyanis miközben a gyengélkedőn mindent elsöprő hangerővel egy operaház szól, a hologram nyugodtan vizsgálja a mutoasztalon térdelve a zenére hintázó humanoidot. Miután végzett a Doktor a diagnosztikai konzol felé veszi az irányt, Seven pedig épp ekkor lép be. "Hogy van?" kérdezi a nő, a doktor mellé lépve. "Sokkal jobban. ... Mintha megnyugodott volna, mikor épp egy áriát dúdoltam a Rigoletto-ból, így lejátszottam a számítógéppel a teljes zenekari verziót. ... Fantome a jelek szerint zenerajongó." mutat a Doktor az idegenre. "Fantome?" kérdezi Seven meglepetten. "Az operaház fantomja után..." magyarázza a hologram, "Egy sokat szenvedett szereplő, akit a zene nyugtatott meg." "Hat év alatt saját magának nem választott nevet, de Fantome-nak adott egyet, néhány nap alatt." "A magam számára megfelelő nevet

választani rendkívül nehéz. Összetett személyiség vagyok." jelenti ki a Doktor, mire Seven alaposan megnézi magának, majd így szól: "Fantome pedig nem." "Ép ellenkezőleg. Úgy vélem, nagyon intelligens. A fiziológiája nagyon kifinomult. Tudta, hogy képes elfedni a saját életjeleit?" "Ez megmagyarázná, miért nem tudták a szenzoraink észlelni." néz Seven az idegenre, aki szemmel láthatóan csak a zenére figyel. "Hmm... Bár tudnánk vele valahogyan kommunikálni... Azt hiszem, sok mondanivalója volna nekünk..." tunodik a Doktor. Seven pár pillanatig töpreng, majd a konzolhoz nyúlva kikapcsolja a zenét. "Hallgattuk volna még...!" néz rá a Doktor rosszállóan. "Pontosan. Lehet, hogy beszélni nem tud, de hallani hall." jelenti ki Seven, ezzel érdekes kísérletbe kezd: különböző tárgyakat mutat oda Fantome-nak, és mindegyikhez megszólaltat egy-egy egyenletes hangmagasságú hangot a konzol segítségével. Fantome feszülten figyeli a no ténykedését, majd mikor Seven visszajátssza a tárgyakhoz társított hangok egyikét, a humanoid óvatosan odamegy hozzájuk, és kézbe veszi a hanghoz tartozó tárgyat, egy oltópisztolyt. "Megérti..." állapítja meg a Doktor álmélkodva. Seven tesz még egy próbát, majd mikor Fantome a másik hanghoz tartozó tárgyat, a tálat, amiből enni kapott, szintén felismeri, és kézbe veszi az oltópisztoly helyett, Seven is egyetért: "Úgy látszik." A humanoid ezt követően saját kezébe veszi a kezdeményezést, magához vesz egy orvosi muszert a konzoltól, és várakozón Sevenre pillant, aki egy újabb hangot szólaltat meg, mire Fantome elmosolyodik.

"Milyen alkalomból...?" kérdezi az étkező egyik asztalánál Torres társaságában ülo Paris, miközben Neelix körülöttük serénykedik, épp az asztalt teríti. "Nem Seven az egyetlen, aki tudja, hogyan kell elegánsan teríteni." mondja a talaxiai munka közben. "Biztos hallotta, hogy kevés az élelmünk..." jegyzi meg Torres élesen, mire Neelix ránéz: "Ez még nem ok arra, hogy önök ketten ne költessenek el egy romantikus vacsorát." B'Elanna elobb Neelixre, majd elmosolyodva Tomra pillant, miközben a talaxiai egy mécesst tesz az asztal közepére: "Ezt sajnos nem gyűjthatom meg... Oxigénpazarlás volna. ... De akkor is ünnepi." "Értékeljük az igyekezetét." mondja erre B'Elanna. Neelix leteszi eléjük a tányérokat, ám mikor Paris szemügyre veszi az övén levo fekete-fehér színű, közelebből nem azonosítható kerekded valamiket, összevont szemöldökkel jegyzi meg: "Pincér, itt valami tévedés lesz, én nem ezt rendeltem..." "Csuka be a szemét, és gondolja azt, hogy ez Seven kiváló rizottója. Paris erre vállat von, és szemeit lehunyva megkóstolja az egyik valamit. Rágcsálja egy darabig, majd Neelixre pillant: Inkább olyan csirke íze van..." Torres elé egy barna közepű, fehéres lepényfélékkel tartalmazó tányér kerül. "Mi ez...?" néz fel B'Elanna Neelixre. "Tartósított oliai guava. Maradt még pár darab." "Neelix..." csóválja a fejét B'Elanna. "Semmi ellenkezés, kettesben vacsoráznak." jelenti ki Neelix. Ekkor azonban megszólal az interkomból Tuvok hangja: "Minden fotiszt azonnal jelentkezzen a szolgálati helyén." "Sajnálom, Neelix..." mondja Paris, ezzel Torresrel együtt feláll, és mindketten a kijárat felé indulnak.

"Fegyvereket feltölteni, pajzsokat maximumra." rendelkezik Janeway, mikor Paris épp kilép a hídra. "Mi történik?" kérdezi Tom. "Épp most nyílt meg egy tölcsér, behúzott egy új hajót." feleli Chakotay. "Két hadihajó közeledik." jelenti Tuvok, miközben Paris elfoglalja helyét a kormányospultnál, "Az egyik Valené."

A támadók tüz alá veszik az újonnan jött hajót.

"Célozza Valen fegyvereit, és hívják oket." szól Janeway. "Én nem magával harcolok, kapitány." mondja a fomonitoron megjelenő férfi. "Akkor vonuljon vissza." "Ennek az új hajónak lenyugözo technológiája van. Megosztozhatunk rajta." "Nem azért jöttem, hogy a koncon marakodjam." "Akkor miért van itt?" kérdezi Valen fenyegetően. "Hogy megvédjem a hajót, amire lonek." "Kik ok magának?" "Csak pár nehéz helyzetben levo ember. Mint mindannyiunk." feleli Janeway. "Tartsa meg a szónoklatait. Nekem egy legénységet kell etetnem." mondja erre Valen, majd bontja a kapcsolatot. "A pajzsainkra céloz." jelenti Chakotay. "Iktassa ki a fegyvereiket. Hívják az új hajót." szól Janeway. A képernyőn megjelenő férfi egy ismerős fajba tartozik, a Voyager egy jó évvel korábban találkozott velük, mikor egy megfigyelőhajójuk személyzete a Doktor ábrándjaiba becsatlakozva próbálta megismerni a Voyager képességeit. "Megadom magam!" mondja gyorsan a

kimondottan testes humanoid. "Segíteni jöttünk." szól Janeway, "Célba tudják venni a kisebb hadihajót?" "Megfigyelőhajó vagyunk, nem vagyunk harchoz felszerelve..." tiltakozik a férfi kétségbeesetten. A Voyager közben találatot kap, Tuvok pedig bejelenti: "Pajzsok hatvan százalékon." Mikor rögtön ez után újabb lövés érkezik, Janeway bosszúsán adja ki a parancsot: "Torpedókkal tüz."

A Voyager elenged két fotontorpedót, melyek eltalálják a támadók egyikét.

"A pajzsok Valen vezérhajóján nyolcvan százalékon állnak." jelenti Tuvok, "Úgy tunik, javított rajtuk az utolsó találkozásunk óta." "A miénk?" néz Janeway a vulcanira. "Harmincon." feleli az, tole igencsak szokatlan pongyolasággal. "A kisebb hajó jobban manőverezik nálunk." jegyzi meg Paris, mikor a Voyager újabb találatokat kap. "Átszakadt a burkolat az ötös, és hatos szinteken." teszi hozzá Kim. "Lezární." rendelkezik Janeway. "Pajzsok tizenöt százalékon." jelenti Tuvok.

"Gépház hívja a hidat!" szólal meg ekkor Torres hangja az interkomból. "Mondja." üzeni Janeway. A gépházban elég rossz a helyzet, egymást érik a robbanások, a szünetekben pedig folyamatosan üvölt a vészjelzés. "Gyengül a szigetelomezo." üzeni Torres munka közben, "Ezzel a tempóval három percen belül készen leszünk."

"Vissza kellene vonulnunk, kapitány." javasolja Tuvok. "Még nem." jelenti ki Janeway. "Talán meg fogja gondolni magát, újabb hajó közeledik." jegyzi meg Paris. "Három hajó ellen nem tudunk védekezni." ért egyet Chakotay is. "Nem is kell." szólal meg Tuvok, "A harmadik hajó Mr. Garoné. Tüzet nyitott a másik kettőre." Janeway feléledő reménnyel néz a vulcanira.

Az a hajó csatlakozott a harchoz, amelynek kapitányával Janeway a tanácssteremben tárgyalt, és ami a jelek szerint elég jól fel van fegyverezve, legalábbis két, komoly tüzerejunek látszó, egymástól független tüzvezetési üteggel veszi tűz alá a nála sokkal kisebb hajókat, amik gyorsan menekülre fogják.

"Valen pajzsa kisült, a kisebb hajó plazmát veszít." jelenti Tuvok pár pillanat múlva. "Mindketten visszavonulnak." teszi hozzá Paris. "Garon hív minket." jelenti Kim. "Álljon rá a fegyverzettel." szól Janeway a biztonság kedvéért, "Váratlan szövetségesek korábban is néztek már bolondnak minket..." "Miért céloznak ránk?" kérdezi a képernyőn megjelenő Garon. "Mert nem tudom, mik a szándékai." "Hát nem éppen most tettem nyilvánvalóvá?" kérdezi az idegen kapitány, majd Chakotay kérdo arckifejezését látva hozzáteszi: "Úgy döntöttem, elfogadom az ajánlatát." Janeway erre diadalmas arccal pillant Chakotayra, majd feláll a székéből, és tesz előre pár lépést: "Nos, ebben az esetben... Üdvözljük a szövetségben."

"A kapitány naplója, CsillagIdo 54562.7. Miután Garon, és a megfigyelőhajó az egyezményünk tagja lett, kicsit könnyebbé vált új szövetségeseket keresni. A legújabb jelentkező Bosaal parancsnok, akinek hajója olyan technológiával rendelkezik, ami segíthet a menekülésben."

A Voyager hat kisebb-nagyobb hajótól körülvéve lebeg az Űresség egy közelebből meg nem határozható pontján.

"Neelix... Van még egy vendégünk vacsorára." mondja az étkezőbe egy magas humanoid társaságában belépő Janeway, mire Neelix egy kondérral a tálalópult felé veszi az irányt a konyhából: "Egyvalakinek mindig van még hely, kapitány." "Honnan van friss zöldségük?" kérdezi Bosaal, miközben Neelix szed neki egy tányér ételt. "Replikáljuk. Az egyik legénységnek, ami csatlakozott hozzánk, volt egy technológiája, ami... Megháromszorozta... A replikátoraink hatékonyságát." "Nem egy ínycsikfogatás..." mutat Neelix a tányérra, "De most naponta ötszáz embert tudunk étellel ellátni... Fele annyi energiából, mint amennyi ehhez pár nappal ezelőtt kellett." "Miért nem ülünk le?" javasolja Janeway, mire Bosaal bólint, ezzel elindulnak üres asztalt keresni.

A Doktor és Fantome a Voyager egyik folyosóján haladnak valahová, út közben össze-összefutva a szövetség különböző fajú tagjaival. A hologram, és az idegen humanoid egy-egy jelzetfüzettel vannak felszerelve, amivel a jelek szerint valamiféle kommunikációt folytatnak, ugyanis hol a Doktor, hol Fantome szólaltat meg egy-egy rövidebb-hosszabb hangsort a szerkezetek segítségével. Egy kereszteződésben Tuvokkal találkoznak, kinek láttán Fantome a hologram háta mögött keres

menedéket. "Doktor..." üdvözlí Tuvok a hologramot. "Üdv, parancsnok." "Hogy van a betege?" érdeklödik Tuvok. "Technikai értelemben már nem a betegem. De nincs szívem kitenni a gyengélkedorol. Eléggé szégyenlos." feleli a Doktor, majd felemelve a jegyzetfüzetet, pötyögtetni kezd rajta, és miközben megszólal egy meglehetősen hosszú hangsor, így folytatja: "Megmondom neki... Hogy ne aggódjon, mert... Ön az, aki... Ügyel a biztonságunkra." Fantome egy rövidebb hangsort szólaltat meg válaszul, amit a jelek szerint a Doktor már fejból ismer, ugyanis a saját jegyzetfüzetét mellozve fordít: "Azt mondja, 'köszönöm'." "Meglehetősen ötletes módja a kommunikációnak." állapítja meg Tuvok. "Egy pár egyszerű szóval kezdődött. De most már képesek vagyunk alapvető társalgásra." "Mondja meg neki, örülök, hogy jobban érzi magát." "Azonnal." bólint a Doktor, majd megszólaltat egy hangsort. Tuvok a választ már nem várja meg, tovább indul a folyosón, és a Doktor és Fantome is folytatják útjukat.

A páros hamarosan az étkezőbe érkezik, közben folyamatosan 'beszélgetve'. A Doktor odaad egy almát Fantome-nak a tálalópulton levo tálból, ám ekkor egy mély hang dörmög föl a hátuk mögött: "Mit keres ez a parazita a hajójukon?" A hang gazdája Bosaal, aki Janewayjel egy közeli asztalnál ül. A Doktor és Fantome feléjük fordulnak, majd az idegen, mikor megpillantja Bosaalt, elejti az almát, és még a szokásosnál is ijedtebben menekül be a hologram háta mögé. "Hogy mondja...?" mered Janeway zavartan Bosaalra. "Nervoon'a." mondja Bosaal, Fantome-t méregetve, mire a Doktor sértetten lép közelebb: "Nem tudom, kicsoda ön, uram, de a szöveleasztaása sértó." "Ami sértó, az az, ahogyan a fedélzetre jutnak transzportálás közben... Rejtoznak a járatokban, ételt lopnak, betegségeket terjesztenek..." sorolja Bosaal. "Fantome tökéletesen egészséges. És ennek az Ürességnek a legtöbb lakójával szemben... O nem lopott el semmit." "Ha a szenzoraink észlelik oket a mi hajónkon... Kiirtatom oket." Janeway erre döbbsenten kapja fel a fejét, miközben Bosaal ránézve hozzátessi: "Azt javaslom, maguk is tegyék ezt. "Kapitány, ez felháborító!" csattan fel a hologram. "Doktor...!" hallgattatja el Janeway, mire a Doktor megvetően végigméri Bosaalt, majd visszamegy a közben a tálalópult mögött menedéket keresett Fantome-hez. "A szövetségünk egyik alapelve, hogy itt nincs diszkrimináció." fordul Janeway Bosaal felé, "Mindenkít örömmel látunk... Amíg betartják a szabályokat. ... De ha rossz tapasztalatai vannak... Ennek a fajnak a tagjaival az ön hajóján... Örömmel átvesszük oket a Voyager-re." "Ha meg tudják találni oket..." von vállat Bosaal. "Most, hogy volt lehetőségünk elemezni Fantome testfelépítését... Azt hiszem, be tudjuk mérni oket transzporterrel." "Ezzel akar rávenni, hogy csatlakozzunk a maga... Szövetségéhez?" kérdezi Bosaal gyanakodva, mire Janeway elmosolyodik: "Én csak azt próbálom demonstrálni, hogyan válhat hasznára az együttműködés és a tolerancia mindenkinek." "Akkor megegyeztünk." bólint Bosaal.

"Jól van, most csatlakoztassa az elsodleges energia-elosztót." néz hátra Torres a gépház egyik szerviznyílásától Garon felé, aki egy berendezésen dolgozik a keverokamra közelében. A férfi felkap egy szerszámot, igazít vele valamit a szerkezetben, majd odabólint B'Elannának: "Üzemben." "Hogy halad?" kérdezi a Bosaallal az oldalán érkező Janeway. "Elég jól." fordul felé Torres elégedetten, "Csak még be kell..." A szerviznyílás, aminek hátat fordított, azonban a szavába vág: néhány szikrát köp B'Elanna felé, aki ijedten rezzen össze, majd a Garon által élesztgetett berendezés elsötétül. "Ahm..." húzza el a száját Torres, zord pillantást vetve a szerviznyílásban levo alkatrészekre, "Azt hiszem, kicsit túl optimista voltam." "Mi a baj pontosan?" kérdezi Janeway. "Úgy véljük, létre tudnánk hozni egy pajzsbuborékot, ami elég nagy ahhoz, hogy az összes hajónk beleférjen, de... Nem tudjuk kompenzálni a gravitonterhelést..." mondja Garon, tanácstalanul nézegetve a berendezést. "Egy polaron-modulátorral nem lehetne megoldani?" veti fel Janeway. "Sajnos a szövetség tagjai közül senkinek nincs olyanja." csóválja a fejét B'Elanna, "Próbáltunk építeni egyet, de egyelőre..." "Talán köthetnének csereüzletet valakivel." véli Janeway, "Vagy kereshetünk egy új szövetségest..."

"Olyat, akinek van." hallatszik Janeway hangja az asztrometriai laborban, ahol a megfigyelési szakérto faj két tagja egy hoképen követi nyomon a gépházban folyó beszélgetést. "Ez nem mindennapos berendezés, és nagyon értékes." mutat rá Bosaal, "Talán nehéz lesz bárkit rávenni,

hogya adja nekünk." Ekkor kinyílik a labor ajtaja, és Tuvok lép be, majd a testes humanoidokat meglátva rosszállóan jegyzi meg: "Önöknek nincs felhatalmazásuk itt lenni." A két lény Tuvok felé fordul, majd egyikük így szól: "Értékes hozzájárulást készítettünk a Szövetségnek." "Azzal, hogy titkos megbeszéléseket kémlelnek ki?" lép közelebb Tuvok. "Kidolgoztunk egy új megfigyelési technikát." jelenti ki az egyik idegen büszkén. Tuvok közelebb lép, megsemmisíti a fokozat adatait, majd megállapítja: "Megkerülték a biztonsági intézkedéseimet." "Megfigyelhetjük az Űrességben lévő bármelyik hajón zajló eseményeket... Anélkül, hogy észrevennénk." mondja a humanoidok egyike, majd egy másik képet ad a nagy képernyőre, amin egy idegen látszik, amint épp iszik valamit. "Ez a jelenségi teherhajó rakete. ... Nos, ha nem tévedek, a jelenségiak a szövetségünk tagjai." "Ezért nem szabadna kémkedniük utánuk." jegyzi meg Tuvok. "És ezért nem szabadna nekik visszatartaniuk a sörüket." néz a köpcös humanoid Tuvokra, aki ezen eltöpreng.

Úgy tunik, időközben sikerült Bosaal hajójáról begyűjteni Fantome fajtársait, ugyanis a lények immár négyen vannak a gyengélkedőn, és egy-egy jegyzetfüzet segítségével épp nagyban beszélgetnek. Az eszmecsere azonban hamarosan inkább egyfajta különös zenei előadásra kezd hasonlítani, amit a lények nagyon élveznek, de a diagnosztikai konzolnál dolgozó Doktor is vidám mosollyal pillant a mellette álló Sevenre. A pár pillanattal később belépő Janeway kissé meglepetten hallgatja a lények által produkált kissé különös, de dallamos hangkavalkádot, majd mikor a 'koncert' véget ér, tapsolni kezd, mire a Doktor és Seven meglepetten fordulnak felé. "Aranyos dal." mondja Janeway ámulva, "Ok szereztek, vagy maguk?" "Ok." mondja a Doktor büszkén, "Bár szigorúan véve ez nem zene, hanem... Beszélgetés." "Le vagyok nyugózva..." lép Janeway a hologram és Seven közé. "Bár enyém lehetne az érdem... De Fantome tanította meg rá a többieket, töredéknyi idő alatt, mint amennyi neki kellett a megtanulásához. Ez egy nagyon intelligens faj." mondja a Doktor. "A nyelvben már el kezdett kifejlődni az önálló nyelvtan, és szintaxis." teszi hozzá Seven. "Ez arra utal, hogy saját nyelvük is van." állapítja meg Janeway. "Ühüm." bólint a Doktor, "Lehet, hogy telepatikus... De úgy tunik, most a zenével is ugyanolyan kényelmesen kommunikálnak." Janeway figyel egy darabig az újra élénk 'beszélgetésbe' kezdett lényeket, majd döbbszerűen arccal kérdezi meg: "Nem lehet, hogy a fajuk itt oshonos az Űrességben...?" "Nagyon is elképzelhető." bólint a Doktor, "Azt mondták, itt születtek." "Mikor az ember már azt hiszi, a galaxisban semmi nem tudja meglepni..." csóválja a fejét Janeway ámulva. "Janeway kapitány, kérem, jelentkezzen a gépházban." szólal meg Torres izgatott hangja az interkomból. Janeway még pár másodpercig teljesen elvarázsolva hallgatja a lények kommunikációját, majd a kijárat felé veszi az irányt. "Pont amire szükségünk van, kapitány." mondja a gépházban egy hengeres berendezést vizsgáló Torres a mellette megálló Janewaynek, "Egy teljesen kompatibilis polaron-modulátor." "Honnan szereztek?" kérdezi Janeway. "A kin'jhal fregattról." feleli a valamivel odébb dolgozó Bosaal. "Akarnak csatlakozni a szövetségünkhöz?" kérdezi Janeway. "Nem érdekli őket." mondja Bosaal, mire Janeway meglepetten fordul felé: "Akkor hogy szerezte?" "Cseréltem velük." "Mit adott nekik." "Erre nem válaszolok." "Ellopta...?" kérdezi Janeway fagyosan. Bosaal nem válaszol, mire Janeway odaszól Torresnek: "Csatlakoztassa le a modulátort." "Kapitány...?" "Visszaadjuk azoknak, akiké." szól Janeway a kijárat felé indulva. "Nekik már nem lesz rá szükségük." mondja erre Bosaal. "Ezt nem tudhatja." néz rá Janeway. "De igen. Tudom." mondja Bosaal jelentőségteljesen. "Megölte őket...!" indul meg felé Janeway, de Garon visszafogja: "Kapitány...! Nekem sem tetszik jobban ez a taktika, mint magának. De miért hagynánk veszni ezt a technológiát, mikor... Ilyen közel vagyunk már a meneküléshez..." "Mert ez a megsértés mindannak, amiért ez a szövetség létrejött." mondja Janeway fagyosan. "A modulátor visszautasítása már nem hozza vissza azokat, akiket ő megölt." néz Garon Bosaalra. "Nem. De ha használnánk, mi is tetteistársak lennénk!" mondja Janeway, majd Bosaalra pillant: "Fogja, és kifelé." Az szó nélkül felegyenesedik, magához veszi a berendezést, és távozik.

A Voyager körül állomásozó hajók száma háromra fogyatkozott.

"A jelaniaiak és a kraylorok Bosaallal együtt elmentek." mondja Chakotay Janewaynek az egyik folyosón, "Úgy gondolták, maga..." "Képmutató, és álszent vagyok?" kérdezi Janeway, "Maga is ezt gondolja?" "Azt tette, amit tennie kellett." "Akkor is hibát követtem el." "Mert elküldte Bosaalt?" "Mert megengedtem neki, hogy csatlakozzon." húzza el a száját Janeway. "Nem tudhatta, mit fog csinálni." "Ó, nagyon is jó elképzelésem volt, miféle alak. Az, ahogyan a Doktor barátjára reagált... Mindent elmondott, amit tudnom kellett. De nem hallgattam az ösztöneimre." csóválja a fejét Janeway, "Mert azt gondoltam, a hajója segítené megmenekülnünk." "Nem maga volt az egyetlen, aki a szövetség tagjának akarta..." mutat rá Chakotay. "Talán nem. De ha kezdettől hallgatok a kételyeimre... Nem vesztettük volna el a másik két hajót." "Nélkülük is kiutat fogunk találni innen." "Hogy állunk a modulátorral?" "B'Elanna és a többi mérnök folyamatosan dolgoznak az építésén. Úgy gondolja, pár napon belül tesztelésre alkalmas lesz." "Szóval mindenki belehúz, hogy behozzák az én hibámat?" "Muszáj nekik. Ez áll a Föderációs Alapokmányban." feleli Chakotay vidáman. A páros az asztrometriai laborba tartott, ahol Tuvok dolgozik a megfigyelés-specialistákkal. "Remélem, jó hírek." mondja Janeway. "Attól tartok, nem." fordul felé Tuvok, "Úgy tunik, Bosaal parancsnok saját szövetséget próbál létrehozni... Az egyik ellenfelünkkel." "Rögzítettünk egy taktikai megbeszélést, ami köztük zajlott le, csak pár perce." mondja a megfigyelők egyike, majd a képernyőre adja az anyagot. "Ne becsülje alá Janewayt... Kétszer is volt dolgom vele." mondja a beszélgetők egyike, akinek hangja ugyan nem teljesen felismerhető a lehallgató rendszer torzítása miatt, de valószínűleg Valenről lehet szó. "Akkor ismeri Janeway taktikáját. ... Van két másik hajóm is. Elvehetjük a Voyager élelmét, és fegyvereit... Ha összedolgozunk." Tuvok megállítja a felvételt, majd így szól: "A beszélgetésük további részéből arra lehet következtetni, negyvennyolc órán belül támadni fognak." "De örülök, hogy megtanítottunk nekik az együttműködés értékét..." mondja Janeway maró öngúnnyal. "Az energiatartalékaink súlyosan megsínylik... Ha megvédeni kényszerülünk magunkat." mondja Tuvok. Janeway töpreng egy darabig, majd Chakotayra pillant: "Mondja meg B'Elannának, hogy nincs idők tesztelni a modulátort." Chakotay elsiet, Janeway pedig még ennyit mond távozás előtt: "Meg kell próbálnunk most elmenekülni." A Doktor épp fülig éro szájával beszélget négy védencével, mikor Janeway besiet a gyengélkedőre: "Sajnálom, hogy közbeszóllok, de helyzet van kialakulóban." A Doktor gyorsan elcsendesíti Fantome-t és társait, akik figyelmesen hallgatni kezdik Janewayt a hologrammal együtt. "Meg kell próbálnunk kiszabadulni az anomáliából. A barátai velünk tarthatnak, de tisztában kell lenniük a veszélyekkel." A Doktor közli ezt a lényekkel, aki röviden tanácskoznak. "Az Üresség az otthonuk." tolmácsol a Doktor, "Maradni akarnak." "Hová transzportáljuk őket?" "Nomádok, bármelyik hajó megteszi." A lények megint 'zenélni' kezdenek. "Azt mondják, hálásak a segítségünkért." mondja a Doktor, közben fejet hajtva feléjük, majd meglepetten fordítja a következő közlést, "Most ok akarnak... Nekünk segíteni." A lények ezzel lendületesen kommunikálni kezdenek.

A következő órák megfeszített munkával telnek. Torres és Garon a modulátort igyekeznek életre kelteni, Seven, Kim, és Janeway pedig a hajók kötelékben történő áthaladásának terveit igyekeznek kidolgozni. Tuvok a megfigyelés-specialistákkal a szövetséges hajókat elemzik, Chakotay, a Doktor, és Fantome társai pedig az ellenséges hajókat tanulmányozzák a gyengélkedőn.

Végül elérkezik az idő. A hídon teljes a személyzet, Janeway fel-alá járkal, míg Kim meg nem szólal: "Egy tölcser formálódik a négyes rácspontban. Graviton-hullám kilencvennyolc másodperc múlva." "Riassa a többi hajót." szól Janeway, majd Parishoz fordul: "Vigyen be minket, Tom." "Igenis, kapitány." "Bosaal és a flottája közeledik." jelenti Tuvok, "Töltik a fegyvereiket." "Janeway a gépháznak: jelentést." "Kell még két perc." érkezik Torres válasza. "Egy van." üzeni Janeway, leereszkedve a székébe.

Valen és Bosaal hajója támadásba lendül.

"Hullám ötven másodperc múlva." jelenti Kim, miközben a hajót megrázzák az első találatok.

"Voyager minden szövetséges hajónak: nyissanak tüzet a kijelölt célpontjaikra."

A Voyager kísérei leszakadnak, és támadni kezdik az első rárepülés után épp távolodó Bosaalékat.

"Mindkét hajó pajzsait átütöttük." jelenti Tuvok az első ellencsapás eredményét. "Janeway a Doktornak: sugárzást megkezdeni."

"Nyugtázva." üzeni az egyik szállítóhídon lévő Doktor, majd az emelvényen várakozó Fantome-ékre néz. Fantome megszólaltat két hangot, mire a Doktor odabólint neki: "Igen. Minden jót, és sok szerencsét. ... Energiát." A vezérlokonzalnál álló Seven útnak indítja a négy lényt, akik valószínűleg a szövetség ellen felvonult hajók rendszereit próbálják meg majd szabotálni. "Transzportálás kész, kapitány." jelenti Seven, miután a transzporterciklus lezárult, "Megérkeztek mindkét hajó gépházába."

"Nyugtázva." üzeni Janeway. "Harminc másodperc." jelenti Kim. "Janeway a gépháznak, kell az a modulátor!" "Csak még pár másodperc..."

Az újra kötelékbe egyesült szövetséges hajók a kialakuló tölcsér felé tartanak Valen és Bosaal üldözik őket. Ám az egyik hajó hajtóművei hirtelen akadozni kezdenek, és a hajó lassan lemarad.

"Üzenetet fogunk Valen hajójáról." jelenti Kim, "Csak hang." "Halljuk." szól Janeway. Hosszú füttysorozat szólal meg a hídon, mire Janeway így szól: "Mit mond, Doktor?"

"Küldetés teljesítve." üzeni a Doktor büszkén a szállítóhídról, miközben Sevennel együtt kifelé indul, "Fantome kikapcsolta az energiát Valen hajóján."

"Megerosítva." szól Tuvok a hídon, "Bosaal hajója szintén elvesztette az energiáját." "Ki mondta, hogy a gépekben lakó gremlinek csak mese...?" kérdezi Paris vidáman. "Hullám öt másodperc múlva." jelenti Kim, "Négy." "Mos, B'Elanna!" üzeni Janeway.

A tölcsér felé tartó hajók közelebb húzódnak, majd felszikrázik körülöttük a Voyager gerjesztette közös pajzsbuborék.

"Minden hajó alakzatban." jelenti Chakotay, miközben a Voyager kezdi megszenvedni a tölcsérbe való behatolás hatásait. "Szerkezeti védomezo harminc százalékon." mondja Tuvok. "Negyvenezer kilométer a normál urig." jelenti Paris, miközben a tölcsér közepén kezdenek feltűnedezni a csillagok. "Húsz százalék. ... Tíz százalék." "Csinálja meg, Tom!"

A Voyager, és a szövetséges hajók kiemelkednek a tölcsér száján, majd a Voyager kikapcsolja a kiterjesztett pajzsot, és a szövetséges egységek gyors egymásutánban görbültre ugranak.

"Uraim..." mondja a Garont és a megfigyelés-specialisták kapitányát Chakotay társaságában a szállítóhídra kísérő Janeway, "Kiváltság volt önöket szövetségesül fogadni." "Nem hittem volna, hogy megmenekülünk." mondja Garon. "Akkor miért csatlakozott?" kérdezi a megfigyelő. "Janeway kapitány nagyon meggyőző tud lenni..." fordul felé Garon, "Meg az étel is jó volt..." Janeway erre felkuncog, a férfiak pedig elmosolyodnak. "Bármikor örömmel látjuk vacsorára." fordul Janeway Garon felé. "Ah... Sajnos ellenkező irányokba tartunk." mondja Garon, "Biztonságos utat önnek, és a legénységének, kapitány." "És mindannyiuknak úgyszintén." bólint Janeway. "Köszönjük." mondja a megfigyelők kapitánya, majd Garonnal együtt fellép a transzporter-emelvényre. Janeway odabiccent az ügyeletesnek, majd végignézi, ahogy a szövetséges kapitányokat visszasugározzák hajóikra. "Már majdnem olyan érzés volt, mintha megint a Föderáció része lettünk volna." mondja Janeway Chakotay mellé lépve. "A valódi már csak harmincezer fényévre van." "Akkor mit ácsorgunk itt...?" néz Janeway Chakotayra helytelenítőn, ezzel kisietnek a szállítóhídról.

A Voyager-t kísérő szövetséges hajók lassan felbontják az alakzatot, és a közös munka árán visszanyert szabadságot kihasználva mindannyian útnak indulnak otthonaik felé.

161. Workforce, Part I - Munkaero, I. rész

A széles, lassan hömpölygő folyó egyik partján impozáns lakótornyok állnak nem túl zsúfoltan, a másikon pedig ipari létesítmények sorakoznak egymást érve. A két partot összekötő karcsú szerkezetű hídon hosszú vonatszerelvények haladnak át a reggeli fényben fürödve. Az ipari oldal felé tartó szerelvény befut a majdnem közvetlenül a vízparttal egy vonalban, ám a talajszint fölött több emelet magasságban levo állomásra, majd az utasok útnak indulnak lefelé, az állomásnak is otthont adó gyárkomplexum oldalsó lépcsőjén.

Eleinte csak ismeretlen fajú, különböző korú és nemű humanoidokat látni, majd feltunik egy földi, kicsit később egy boliai, majd egy név szerint is ismerős arc. A többiekhez hasonló öltözékben, kommunikátor nélkül a lépcsőn lefelé tartó Janeway az egyik lépcsősor közepén a korláthoz húzódva megáll, és hosszan szemléli a hatalmas épületeket, mielőtt tovább indulna.

A vonattal érkezett munkások lassan szétszóródnak a különböző szinteken, de olyanok is vannak, akik nyitott expresszlifttel a gyárkomplexum földalatti részei felé indulnak. Janeway is beszáll egy ilyen liftbe, ami hajmeresztő sebességgel kezdi meg az ereszkedést a kapitánnyal, és két ismeretlen fajú utastársával.

Janeway valamivel később már zárt térben halad egy függőhídon, egyre gyakrabban vallatva a nála levo kéziterminált, valószínűleg iránymutatásért. Mikor már végképp nem boldogul, megszólít egy arra járó: "Bocsánat... Megmondaná, hol találom a felvigyázót?" "Arra..." mutat egy keresztező függőhíd vége felé az ismeretlen fajú humanoid. "Köszönöm." hálálkodik Janeway, ezzel sietosen tovább indul.

A felvigyázó, egy földiektől nem sokban eltérő külsejű, ritkuló hajú középkorú férfi, Janeway láttán kilép ferde üvegfalú megfigyelő fülkéjéből, és a nő elé siet: "A felhatalmazását, és az engedélyeit kérném." Janeway odaadja neki a kéziterminált, amit a felvigyázó tanulmányozni kezd, miközben lefelé indul Janeway előtt egy fémlépcsőn. "Hatos szint termodinamikából, és kvantumfizikából..." mondja a felvigyázó elismerően, "Nos... Janeway... Le vagyok nyugözve!" "Köszönöm, uram." "És ha még a muszakja kezdetére is ide tudna érni..." adja vissza a terminált a férfin. "Sajnálom, rossz személyszállítóra szálltam, és a légkörtisztító üzemenél kötöttem ki..." mentegetozik Janeway. "Ok mindig keresnek képzett munkásokat. Meglep, hogy nem ajánlottak munkát magának." mondja a felvigyázó vidáman. "Ígérem, nem késsem el többet." "Hát... Könnyű elkeveredni, ha új itt az ember." mondja a felvigyázó barátságosan, miközben a jelek szerint megérkeznek Janeway leendő munkahelyéhez, valamilyen gömb alakú szerkezethez, "Én egész életemben a városban laktam, és mégis eltévedek néha. ... Nos, az elsodleges reaktor-tekerceket fogja felügyelni. Több mint nyolcezer..." "Nyolcezer metrikus tonna talliumot dolgoznak fel másodpercenként, kilencvennégy százalékos hohatékonyssággal." veszi át a szót Janeway, szemügyre véve a közelben levo vezérlopultot, majd a felvigyázóra pillant: "Megtanultam a specifikációkat." "Szóljon, ha valamire szüksége van. Rá fog jönni, mi szeretjük, ha a munkaeronk boldog." "Azt máris megmondhatom, ez sokkal jobb lesz, mint a legutóbbi munkám." jelenti ki Janeway lelkesen, mire a felvigyázó odabiccant neki, ezzel elindul vissza a helyére. Janeway újra a felügyeletére bízott konzolhoz lép, ellenorzi az értékeket, majd elégedett arccal néz körül az ipari csarnokban.

Valamikor később, valószínűleg még ugyanaznap, Janeway épp a szint általános ellenorzo munkahelyén dolgozó munkásnak ad le egy terminált, egy másik férfi ott talál rá: "A specifikációk, amiket kért." nyújt oda neki egy kéziterminált a jövevény. "Kösz." bólint Janeway, és az adatokat tanulmányozva indul vissza a munkahelye felé. Munkához lát a vezérlokonzolon, ám kisvártatva egy figyelmeztető hang szólal meg: "415-ös beviteli hiba." Janeway zavartan néz körül, majd megpróbálja korrigálni a tévedést, de a gépi hangtól a jelek szerint nem ilyen könnyű megszabadulni: "2308-as parancskód-megsértés." "Ugyan már... Állítsd le ezt a nyavalyás riasztást, és ígérem, többet nem sértelek meg..." súgja oda Janeway a konzolnak, de az kitartóan villog, és

riadózik továbbra is. A következő pillanatban egy kéz kerül Janeway látóterébe. A kéz mutatójára megnyom egy gombot, mire a figyelmeztető hangjelzés abbamarad, Janeway pedig felnéz a kéz folytatására, aki egy középkorú, Janewaynél magasabb, oszülő hajú férfinak bizonyul. "Majdnem túlterhelte a magot." mondja a férfi, miközben állítgat még valamit a konzolon. "Helyrehoztam volna." jelenti ki Janeway. "Akkor sajnálom, hogy megzavartam... Meg hogy hallgatóztam." mondja a férfi vidáman, "Hallottam, ahogy a konzoljához beszél." "Ah... Ez egy régi szokásom..." csóválja a fejét Janeway. "És működik?" "Nem vagyok biztos benne, hogy ez a vezérlopanel és én ugyanazt a nyelvet beszéljük..." ingatja a fejét Janeway vidáman. "Nos, ha tolmácsra volna szüksége... Jaffen vagyok." nyújt kezet a férfi. "Kathryn." ráz kezet Janeway a férfival. "Odaát dolgozom." int a fejével a férfi a munkahelye felé. "Ezt jó tudni." bólogat Janeway, majd mindketten jót nevetnek. "Ez a munkahely nem igényel két kezelőt." szólal meg mögöttük egy ismerős hang. Seven érkezik, a munkásokéhoz képest kimondottan elegáns, és hatalmat sejtető kosztümben, kezében egy kéziterminállal. "Azt hiszem, még nem találkoztunk, én..." mondja Jaffen, de Seven a szavába vág: "1326-os alkalmazott, maga pedig a 8584-es alkalmazott." néz Seven Janewayre, "Mivel még új itt, talán nincs teljesen tisztában a munkahelyi protokollal. Magának viszont..." néz Seven Jaffenre, "Tudnia kellene, hogy munkaidőben nem engedélyezett a barátkozás." "Magának van száma? Esetleg neve..." méregeti Jaffen Seven. "Annika Hansen." "És... Pontosan mi is itt a beosztása..." "Én vagyok az új hatékonyság-ellenőr." "Óóó... Nem tudtam, hogy felvettek egyet." "Most már tudja, így javaslom, térjen vissza a munkahelyére." "Nem barátkoztunk." jegyzi meg Janeway, "Csak segített korrigálni egy beviteli hibát. Már majdnem végeztünk." "Csak gyorsan." mondja Seven. "Igen, asszonyom." bólint Janeway, mire Seven végre odébbáll. "Én azt hittem, barátkozunk..." jegyzi meg Jaffen vidáman, mire Janeway a fejét csóválva siet át egy másik berendezéshez. "Talán munka után megismerkedhetnénk..." veti fel a nyomába szegődő Jaffen, "Van egy kis hely, ahová szívesen járok. Ehetnénk valamit..." "Nem lehet." csóválja a fejét Janeway. "Beszélgetnie csak kell valakivel... A konzolján kívül." "Értékelem az ajánlatot. De ezzel az új munkával... Igazán nincs idom szocializálódni." Jaffen erre sajnálkozva sóhajt fel, majd elindul vissza a munkahelyéhez, Janeway pedig a konzolja fölött átkukucskálva figyel, míg a férfi a helyére érve felé nem néz, mert akkor gyorsan fedezékbe húzódik.

"Az energiaelosztó-üzemben mindig keresnek munkásokat." mondja az egy bár pultja mögött, a jelek szerint zárás után pakolászó, figyelemfelkelto adottságokkal rendelkező, bár már nem éppen fiatal humanoid nő a bár egyetlen vendégének, akik a pultnál ácsorog. "Egyszer dolgoztam ott... De nem szerettem különösebben..." mondja a pultnál álló férfi, aki nem más, mint Tom Paris. "Fura..." néz rá a nő, "Jól bánnak az alkalmazottaikkal. ... Mennyi ideig volt ott?" "Egy... Darabig." "Nagyon könnyen ki tudnám deríteni..." mondja a nő nem sok jót sejtető hangon. "Egy napig." ismeri be Paris. "Egy napig..." "Fél napig... Igazság szerint, plusz-mínusz egy óra." "Nem az a kimondott figyelemre méltó karrier..." jegyzi meg a nő, miközben kilép a pult mögül, hogy összeszedje az asztalokon hagyott poharakat. "Én nem arra való vagyok, hogy gombokat nyomogassak egy konzolnál. ... De mikor hallottam, ahogy a munkások közül páran erről a helyről beszéltek... Tudtam, hogy itt kell munkát szereznem." "Felbontották a szerződését, igaz?" méri végig a nő Parist. "Igen." "Óóó... Ez aztán a teljesítmény, munkaerőhiány idején... Mi történt?" "Ó, ez egy hosszú történet." csóválja a fejét Paris. "Szeretem a hosszú történeteket..." mondja a nő, visszatérve a pult mögé. "Összeszólalkoztam az új hatékonyság-felügyelővel. Úgy gondolta, a munkám nem éppen..." "Hatékony?" kérdezi a nő. "És én miért venném fel?" "Nos... Itt van mindjárt a személyes vonzerom, és személyiségem. Fontos az ilyesmi egy olyan helyen, ahová vendégeket akar vonzani az ember. Hiszen... Vegyük magát... Ön sem tud elszakadni tolem..." "Magán kívül senki más nincs itt..." mutat rá a nő fejcsoválva, mire Paris boldogtalan ábrázattal néz körül, majd felsóhajtva így szól: "Kérem... Tényleg szükségem volna munkára..." A nő elmosolyodva veszi szemügyre, majd Paris kezébe nyomja a nála lévő törlőruhát: "Jobb, ha letakarítja azokat az asztalokat. A hely rögtön tele lesz éhes munkásokkal, amint vége a mostani muszaknak." "Nem fogja megbánni." fogadkozik Paris. "Ó..."

Biztos vagyok benne, hogy meg fogom." bólogat a no, végigmérve Parist, aki mégis vidáman indul az asztalok felé.

"...Mondott valamit az apámról..." meséli ugyanabban a bárban valamivel később Jaffen, néhány munkatársának, "És nem értette, miért nem sértodtem meg. Végül aztán meg kellett mondanom neki, hogy norvali vagyok. Nincs apám...!" A társaság tagjai ezen jót nevetnek, különösképpen Tuvok hahotázik, a bárpultot csapkodva közben. "Azért ennyire nem volt vicces, Tuvok..." néz rá Jaffen, majd iszik egy kortyot. "Épp ellenkezőleg..." lép mellé a vulcani, "A férfi nem tudta, hogyan szaporodik a maga faja. És azzal a próbálkozással, hogy megsértse önt, végül saját magát alázza meg. ... Az irónia gyakran forrása a humornak." "Nos, igen... De ha így magyarázza..." ingatja a fejét Jaffen, "Már cseppet se vicces." "Nekem is van pár... Humoros anekdotám..." jegyzi meg erre Tuvok. Azonban mivel közben Janeway bukkan fel a bejáratnál, Jaffen otthagyja a társaságot, közben így szólva a vulcanihoz: "Alig várom, hogy halljam oket."

"Azt hittem, nincs ideje szocializálódni..." áll meg Jaffen az asztal mellett, amihez Janeway letelepedni készül. "Nem szocializálódok." jelenti ki Janeway, miközben az asztal melletti székek egyikére dobja a kabátját, majd letesz néhány kéziterminált az asztalra, "Ezeket a kézikönyveket nézem át, és eszek valamit." "Akkor az alterai rostonsültet ajánlom, meg a termál-koefficiensrol szóló fejezetet." mondja Jaffen, leülve az asztalhoz, "És csatlakozom." "Nézze, nagyon-nagyon elfoglalt vagyok..." "Ó, én sem szocializálódni jöttem, hanem... Segíteni a kézikönyvek átnézésében." jelenti ki Jaffen, nagy szemeket meresztve Janewayre, aki végül elmosolyodik, majd kuncogni kezd.

"Parancsoljanak..." tesz le egy-egy italt két no, egy boliai, és egy földi elé Paris egy másik asztalnál, "A tulajdonos tiszteletével..." "Tom...!" szólal meg a no hangja a közelből. "Ahm... Mindjárt visszajövök." mondja Paris a noknek, ezzel odasiet a tulajhoz. "A tulajdonos nem oszt ingyen italt..." mondja a no, karon fogva Parist. "De én csak... A vendégeink huségét növelem." "Egész este annak a két nonek a huségét növelte... Javaslom, foglalkozzon a többi asztallal." "Igen, asszonyom." bólint Paris, ezzel elsiet egy másik irányba. A tulajdonos folytatja útját Janewayék asztala felé, és leteszi oda a nála levo tányért: "Parancsoljanak." "Köszönjük." bólint Jaffen. A bejáraton át újabb vendég érkezik, a meglehetősen fáradtnak, és lehangoznak tuno Torres. A no a bejáratától pár lépésre megáll, körülnéz, majd lemondó arccal fordul sarkon, és pát pillanat múlva már nyoma sincs, mintha itt sem járt volna.

"El sem hiszem, hogy maga miatt ilyen sokáig kimaradtam..." mondja Janeway, miközben Jaffennel együtt egy külső lépcsőn ereszkednek lefelé a gyárkomplexum oldalán. "Ó, én úgy gondoltam, a kötelességem segíteni önnek tanulmányozni azokat a kézikönyveket." "Hát persze..." bólogat Janeway vidáman. "És most, hogy már segítettem, kevésbé valószínű, hogy túlterheli majd a magot." "Tudja, aközben a termál-koefficiensrol folytatott izgalmas beszélgetés közben meg sem említette, honnan való." mondja Jaffen valamivel később, és néhány színtel lejjebb. "Egy Föld nevu bolygóról." feleli Janeway. "Sosem halottam róla." "Nagyon messze van innen." "Milyen hely?" "Túlnépesedett... Szennyezett. Alig van munka." "Pont mint az én anyabolygóm. Azt hiszem, mindkettenk szerencsés, hogy itt lehetünk." "Jó egy olyan helyen lenni, ahol különböző fajok ilyen jól kijönnek egymással." "Ah, legalább sosem marad egyedül..." "Én szélesebb, kulturális értelemben gondoltam..." nevet fel Janeway. "Értem." "Sok az eroszak ott, ahonnan jöttem." "Nagy kár." mondja erre Jaffen.

"Csak még az időjáráshoz kell hozzászoknom itt. Olyan hideg lesz éjszakára." panaszkodik Janeway, mikor már teljesen besötétedett körülöttük. Ekkor két egyenruhás férfi bukkan fel mögöttük, és az egyikük rájuk szól: "Maguknak már majdnem záróra." "Igen, uram. Mindketten itt lakunk..." mutat Jaffen egy magas, szögletes épületre. Az egyenruhások is felnéznek, majd az, aki az imént is beszélt, odabíccent nekik: "Akkor jó éjszakát." "Tudja, az egyik elonye annak, hogy munkásszálláson lakik az ember, hogy a munkaidő vége után is folytathatjuk az eszmecsere-t." "Valóban?" "Igen, és a szálláshelyemrol nagyszeru kilátás nyílik a folyóra..." mondja Jaffen, mire Janeway felnevet:

"Tényleg kéne aludnom is ma... Talán majd legközelebb." "Bocsásson meg, ha kényelmetlen helyzetbe hoztam." mentegetőzik a férfi. "Nem hozott." "Nos, ha egyedül érzi magát..." "Szólni fogok." bólint Janeway.

Másnap, Janeway és Jaffen munkahelyén, mikor megint figyelmeztető jelzés szólal meg, igaz, most másabb jellegű, mint az előző nap, Janeway vidáman pillant a kérdőn felé forduló Jaffenre: "Nem én voltam...!" "Ez nem túlterhelés. Itt az oltás ideje." mondja erre a férfi. "Milyen oltás...?" "Nincs oka aggodalomra. Védelem a háttérsugárzás ellen." feleli Jaffen, Janewayhez lépve. "Nem tudtam, hogy ez probléma..." jegyzi meg Janeway aggodalmasan. "Nem is... Amíg rendszeresen be van oltva." Janeway erre vállat von, és Jaffennel együtt útnak indul. "Szerencsénk van, hogy a munkaadónk vigyáz a biztonságunkra." mondja a férfi út közben.

A blokk munkásai, és az irányító személyzet a jelek szerint nem részesülnek külön elbánásban, Tuvok ugyanabban a sorban áll, mint néhány emberrel mögötte Seven. Mikor a vulcanira kerül a sor, az aggodalmas pillantással figyel, ahogy az oltásokat beadó nő újratölti az oltópisztolyt. "Valami baj van?" néz rá a nő. "Bocsásson meg, de... Félek az injekciótól." ismeri be Tuvok zavartan. "Megnyugtathatom, ez fájdalommentes." mondja a nő, miközben beállítja az eszközt. "Nincs... Nincs valami más módja az orvosság beadásának?" "Nem, attól tartok, nincs." "Jól van hát..." suttogja Tuvok. A nő a vulcani nyakához érinti az oltópisztolyt, mire Tuvokban felbukkan egy emlék. A vulcanit Csillagflotta-egyenruhában, arcán néhány sebbel, a bolygó oshonos lakosságához tartozó férfiak fogják közre. Egy harmadik érkezik, és Tuvok tiltakozása ellenére a vulcani nyakához szorít egy, az oltást adó nő által használthoz hasonló szerkezetet. "Kész vagyunk." mondja a nő, visszahúzza a kezét, "Visszamehet dolgozni. ... Következő." Tuvok zavartan bámul rá pár pillanatig, majd elbotorkál a munkahelye felé.

"Az első tiszt naplója, CsillagIdo 54584.3. Kim zászlós, Mr. Neelix, és én visszatérobba vagyunk a Voyager-re, egy öt napos kereskedelmi útról a naarch'danoktól."

"Hat év alatt nem voltam ennél rosszabb felderítő úton." mondja az elgyötört arccal a Delta Flyer orvosi egységében fekvő Kim. "Nem tudom, hogy mondhat ilyet." méltatlankodik a közelben a hátsó konzolnál dolgozó Neelix, "A raktér tömve van ellátmánnyal." "A gyomrom meg tömve van idegen parazitákkal... Amik szaltóztatnak." morogja Kim, fájdalmas arccal tapogatva meg a hasát. "Talán mégsem kellett volna meginnia azt a vala-nektárt." "Maga ragaszkodott hozzá, hogy megkóstoljam!" "A naarch'danoknál az ingyencsés... Megsértette volna őket, ha visszautasítja." "Nem hallottam, hogy ahhoz is ragaszkodott volna, hogy Chakotay parancsnok is megkóstolja..." "Chakotay parancsnok vegetáriánus." jelenti ki Neelix a replikátor felé véve az irányt. "Húsból csinálták...?!" ül fel Kim az orvosi egységben, vádlón meredve a talaxiaira. "Sokkal inkább egy hús-melléktermékből." "Rosszul leszek..." forgatja a szemét Kim. "Nem, ha megissza ezt." ad oda az időközben visszatért Neelix egy bögrét Kimnek. "Mi ez...?" "Leoolakéreg-tea. Még a legfelfordultabb gyomrot is megnyugtató." Kim beleszagol a bögrébe, majd fintorogva tartja el magától: "Rosszabb szaga van, mint annak a húsnektárnak...! ... Megvárom, míg a Doktor ellát. De legalább ma este már a saját ágyamban alhatok..." Neelix eközben megszagolta a teát, majd iszogatni kezdi, majd Chakotay hangja szólal meg: "Harry, tudom, hogy nem érzi jól magát, de szükségem van Neelixre és önre idefent." "Megyünk..." mondja Kim elgyötörtén, ezzel kiszáll az orvosi egységből, és a talaxiai nyomában a pilótafülke felé botorkál.

"Valami baj van, parancsnok?" kérdezi Neelix, miután beléptek a pilótafülkébe. "A találkozási koordinátákon vagyunk, de a Voyager-nek nincs nyoma." feleli Chakotay, "És hívásra sem válaszolnak. Kezdenek letapogatást minden frekvencián. Valahol odakint kell lenniük..." "Ennyit a saját ágyamról..." morogja Kim, miközben óvatosan leereszkedik a muveleti tiszt munkahely székébe.

A Voyager jelenleg egy kékes színű ködben lebeg, kissé az oldalára dölve, sötét hajtómugondolákkal, és fedélzeti fényekkel.

"Újraindítani a szubtéri jeladót." rendelkezik a sötét gépház egyik konzolja alatt fekvő dolgozó Doktor. "Figyelem! A fő számítógép leáll." mondja erre a számítógép kissé torz hangja. A Doktor bosszúsan felsóhajt, majd így szól: "Átváltani tartalék processzorokra." "Fő számítógép stabilizálva." mondja az errore kapott számítógéphant, mire a Doktor elégedett arccal bújik elő a konzol alól: "Helyes. És most... Próbáljuk újra." Mikor a hologram felegyenesedik, kiderül, hogy jelen pillanatban nem VOH-nak, hanem VPH-nak, vagyis Vészhelyzeti Parancsnoki Hologramnak kellene hívni, a Doktor ugyanis vörös vállrészu egyenruhát visel, szerszámvövében trikorder, és fézer, bal csuklójára szíjazva pedig nagy fényereju kézilámpa van. "Szubtéri jeladót újraindítani." szól a VPH. "Nem végrehajtható." "Miért nem...?" kérdezi a hologram bosszúsan. "Kevés az energia." "És még azt mondják, én vagyok nehéz természet..." morogja a Doktor, majd fennhangon így szól: "Energiát átírányítani a replikátor-rendszerbol." "Nem végrehajtható." "Miért...?" "A jeladó reléi beégtek." "Valami javaslat?!" csattan fel a Doktor. "Kérem, ismételje meg a kérdést." mondja erre a számítógép dühítően nyugodt hangja. A Doktornak szüksége van pár pillanatra, hogy összeszedje magát, majd eróltetett nyugalommal kérdi meg: "Át lehet hidalni azokat a reléket?" "Negatív." "Akkor gondolom kézzel kell kicserélnem..." húzza el a száját a Doktor, ezzel visszabújna a pult alá, de még félig sem hajolt le, mikor figyelmeztető jelzés harsan, majd a számítógép tájékoztatja: "Figyelem! Behatolási riadó!" "Hol?" "A hídon." "Mennyien?" "Két humanoid." "Lehet azonosítani oket?" "Negatív. Szenzor-érzékenység húsz százalék alatt." A Doktor erre elszánt arccal egyenesedik fel.

A VPH valamivel később fézerrel a kézben, hangtalanul óvakodik be a hídra a folyosóról, majd pár másodpercre behúzódik a muveleti tiszt konzol mögé, hogy felmérje a terepet. Végül előlép, és a kézilámpát és a fézert egyszerre a behatolókra irányítva elkiáltja magát: "Abbahagyni, megfordulni!" A két urruhas alak megdermed, majd miközben megfordulnak, láthatóvá válik, hogy a Csillagflottánál rendszeresített öltözetet viselik. "Nyugi, Doki, mi vagyunk..." mondja Kim, próbálva leányékolni a Doktor lámpáját, ami épp a szemébe világít. A Doktor vigyorogva ereszti le a lámpát, és odasiet a pároshoz: "Jó barátságos arcokat látni... Ami azt illeti, jó egyáltalán bármilyen arcot látni." Chakotay és Kim kérdon méregetik a Doktort, aki mentegetőzni kezd: "Sajnálom, hogy a létfenntartást még nem üzemeltem be, de mivel én vagyok egyedül a fedélzeten, ez nem volt túl fontos." "Mi történt?" kérdezi Chakotay. "Beleszaladtunk... Némi problémákba." "Azt látom." morogja Chakotay körülnézve, "Tudna kicsit pontosítani?" "Persze." bólint a Doktor, ezzel belekezd: "Úgy... Tizenkét órával az után, hogy elmentek a felderítő útra... A dolgok elkezdtek elvadulni. Valami szubtéri aknára futottunk..."

A gyengélkedőben dolgozó Doktor megdermed, mikor a Voyager váratlanul megrázkódik, majd sietosen az irodája felé veszi az irányt, mikor alakja vibrálni kezd. "Számítógép, továbbítani a VOH-t a mobil emitterbe!" kiáltja, miközben a gyengélkedő teljes világítása megszűnik egy pillanatra. Az átvitel sikeresen megtörténik, majd a Doktor így szól: "Gyengélkedő hívja a hidat! ... Gyengélkedő hívja a gépházat! ... Kérem, válaszoljanak!"

"Nem sokáig tartott, míg elárasztottak a sebesültek. Mindannyian thetryonsugár-fertőzést szenvedtek. Igen hamar a kapitány is befutott."

"Doktor..." mondja a gyengélkedőbe besiető Janeway a sebesültekkel foglalkozó hologramnak, "El tudja látni oket?" "Stabilizálni tudom oket, de ha nem szüntetjük meg a sugárzást..." Janeway erre a kíséretében érkező néhány emberhez fordul: "Vigyenek mindenkit a mentoegységekhez, gyorsan." Megkezdik a gyengélkedő kiürítését, a Doktor is a betegekkel tartana, de Janeway visszatartja: "Ma nem, Doktor. Magra itt van szükségem." Miközben a gyengélkedő kiürül, Janeway így szól: "Számítógép, Vészhelyzeti Parancsnoki Hologramot aktiválni, felhatalmazás: Janeway omega három." A Doktor egy pillanatra eltűnik, majd immár vörös vállrészu egyenruhában jelenik meg

újra, Janeway pedig a vállára téve a kezét, így szól: "Régóta vár erre a lehetőségre, most megkapta." "Igenis, kapitány." "Próbáljon megszabadulni a sugárzástól... Mi elhagyjuk a fertőzött területet, és a legközelebbi lakható bolygó felé indulunk." "Orvosi segítségre van szükségük." mondja a Doktor, mire Janeway megrázza a fejét: "Hacsak nem válaszol valaki a vészjelzésünkre, az orvosi készletekkel kell boldogulnunk. ... Találkozunk, amint biztonságos lesz visszatérni a fedélzetre." A kapitány ezzel a kijárat felé indul, de az ajtóból még visszanéz: "Vigyázzon jól a Voyager-re." "Számíthat rám, kapitány." bólint a Doktor elszántan.

"A legénység elhagyta a hajót, én pedig elkezdtem felmérni az akna által okozott károkat. De mielőtt akár csak hozzákezdhettem volna a javításokhoz... Váratlan társaságom akadt."

A hídon vizsgálódó Doktor meglepetten pillant fel, mikor a Voyager megrázkódik, majd a kapitányi szék felé indulva így szól: "Számítógép, jelentést!" "Egy idegen jármű állt vonósugárral a Voyager-re." "Csatornát nyiss." szól a Doktor, majd a nyugtázó hang után így folytatja: "Itt a Voyager Föderációs csillaghajó. Kapcsolják ki a vonósugarukat." "A letapogatásaink nem mutattak életjeleket a hajójukon." mondja a képernyőn megjelenő teljesen kopasz, ám legfeljebb harminc körüli humanoid férfi, "Azonosítsa magát." "A Vészhelyzeti Parancsnoki Hologram vagyok." "Hologram..." "Így van. Most pedig engedje el a hajómat." "A legénysége elhagyta. Most már az enyém." "Én más véleményen vagyok." mondja a Doktor, ezzel bontja a kapcsolatot, majd így szól: "Számítógép, cél a hajó vonósugár-emittere, és tüz."

A Voyager egy lövéssel kiiktatja a szokatlan kinézetű hajó középso részéről induló vonósugarat, majd fordulni kezd.

"Forduló! Irány: 903.6. ... Kettes görbülettel jóváhagyva!" A Voyager közben több találatot kap, majd a számítógép így szól: "Görbületi hajtómu üzemen kívül." "Béta négyes kitéromanover! Cél a hajó hajtómuvei!"

A Voyager újra tüzet nyit, és egy-egy lövéssel leborotvál hármat az idegen hajó négy hajtóműegysége közül. A támadó ettől irányíthatatlanná válva lassan elmarad a Voyager-tól. "Figyelem! Két hajó közeledik 336.1-es irányból." jelenti a számítógép. "Teljes forduló, teljes impulzus!" rendelkezik a Doktor egy pillanatnyi mérlegelés után.

"Sikerült leráznom a másik két hajót, és elrejtőznöm ebben a ködben. Kiengedtem a sugárzást, és megjavítottam annyi rendszert, amennyit tudtam. De nem volt segítségem. ... Ami a lényeg: örülök, hogy megtaláltak." fejezi be a beszámolót a Doktor. "Nem volt könnyű megtalálni az irányjelét." jegyzi meg Kim, miközben útnak indul a hídon. "Mert kódolnom kellett. Valahányszor elhagytam a ködöt, több hajót észleltem, amik engem kerestek!" "Van valami ötlete, kik lehetnek?" kérdezi Chakotay. "Nincs. De elemeztem a fegyver-mintázataikat. ... Megegyeznek... A szubtéri aknáéval. Szándékosan próbálták üzemképtelenné tenni a Voyager-t." "Még jó, hogy maga itt volt." néz Chakotay a Doktorra. "És mi van a legénységgel?" kérdezi Kim. "Semmit sem hallottam felőlük." rázza meg a fejét a Doktor.

Tuvok az ipari blokk galériájáról figyel az odalent a konzoljánál dolgozó Janewayt, és megint eszébe jut néhány emlék az idekerülésük idejéből.

"Helyezzék kényelembe őket." mondja egy férfi, mikor a sugárzás hatásaitól legyengült, kisebesedett boru Janewayt és Tuvokot bevezetik egy orvosi kezelőnek kinéző helyiségbe. Mindkettejüket felsegítik egy-egy ágyra, majd a vezető orvos, egy fehér hajú humanoid férfi, Janeway elé lép, és miközben megvizsgálja, így szól: "Ellátjuk a sérüléseiket." "Ki maga...?" kérdezi a kapitány erotlenül. "Dr. Kadan vagyok, önök egy quarrai orvosi intézményben vannak." "A legénységem..." mondja Janeway, miközben Kadan lefekteti a vizsgálóasztalra. "Tudomásom szerint kimentették őket a mentőegységekből." mondja a férfi. "Elobb az embereimet lássa el..." "Mindenkire gondunk lesz." nyugtatja meg Kadan Janewayt, mire az végre hajlandó lefeküdni: "Köszönöm." Kadan felvesz egy oltópisztolyt, és beállítja az adagolót, mire a másik ágyon Tuvok felül: "Mi az a

gyógyszer?" "Egy sugárzás elleni szérum. Teljesen biztonságos." feleli Kadan, beadva a szert Janewaynek. Ezt követően egy konzolhoz megy, elvégez néhány beállítást, mire valamiféle emitter-rendszer csukódik Janeway feje köré, majd a berendezés működni kezd. "Mit csinál...?" kérdezi Tuvok. "Disvorea-szindrómája van. Ne aggódjon, tudjuk kezelni." nyugtatja meg Kadan. Tuvok azonban cseppet sem tunik nyugodtnak, rossz állapota ellenére lekászálódik a vizsgálóasztalról, és szemét Kadanra szegezve bizonytalan léptekkel megindul felé: "Azonnal engedje el!" "Kötözzék le." szól oda az orvos néhány ápolónak, akik lefogják Tuvokot, visszavonszolják az asztalhoz, majd Kadan a Janewaynél is használt oltópisztollyal elkábítja.

Tuvok a galéria korlátjába kapaszkodva eszmél fel emlékei közül, majd megindul a munkaszintre vezető lépcső felé.

Hamarosan már Janeway munkahelyénél van: "Bocsásson meg..." "Üdv." néz rá Janeway vidáman. "Azt hiszem, ismerjük egymást..." mondja Tuvok kissé nehézkesen. "Tuvok, igaz? ... Múlt héten találkoztunk, a muszak-eligazításon." bólint Janeway. "Korábban... Az előtt, hogy itt dolgozunk volna..." "Nem hinném." csóválja meg a fejét Janeway, majd a jellegzetes vulcani fülekre mutató hozzáteszi: "Úgy értem... Nyilvánvaló, hogy nem egy helyről származunk." "Én azt hiszem, ismerem magát..." mondja Tuvok zihálva, és erosen verejtékezve, "Talán a kórházból...?" "Milyen kórházból...?" kérdezi Janeway zavartan. "Nem vagyok biztos benne... Mi... Minket ott kezeltek." "Biztosan összetéveszt valakivel." csóválja a fejét Janeway, "Sosem voltam olyan beteg, hogy kórházba kellett volna mennem. ... Sajnálom, rengeteg dolgom van..." Janeway ezzel visszafordulna a konzolja felé, de Tuvok megragadja a karját: "Kérem...! Próbáljon emlékezni! Ez... Talán fontos lehet!" "Valami baj van?" kérdezi a mellettük megálló Jaffen. "Szerintem csak egy félreértés." mondja Janeway. "Tuvok...?" néz Jaffen kérdőn a vulcanira. "Igaza van." engedi el az végül Janewayt, "Ez... Ez csak félreértés." "Rosszul néz ki. Talán el kéne mennie a betegszobába." javasolja Jaffen. "Nem, nem... Remekül... Jól vagyok. Én... Visszamegyek a munkahelyemre. Sajnálom, hogy háborgattam." Tuvok ezzel elbotorkál, Jaffen pedig kérdőn néz Janewayre: "Ez meg mi volt?" "Nem tudom biztosan." csóválja a fejét Janeway zavartan, "Fura alak." "És csapnivaló viccesé..." teszi hozzá Jaffen, majd témát vált, "Szóval, együtt vacsorázunk ma?" "Megint...?" "Mi az, nem ízlik a fojtóm?" "Nem, nagyszerű, csak..." mondja Janeway, majd elneveti magát. "Maximalista vagyok, addig fogok próbálkozni, míg tökéletes vacsora nem lesz belőle." jelenti ki Jaffen. "És utána abbahagyjuk a közös vacsorákat?" kérdezi Janeway, majd mikor a férfi ránéz, gyorsan hozzáteszi: "Magával vacsorázom... Egy feltétellel. ... Én... Készítem." Jaffen erre hosszan mosolyog, majd rábólint: "Azt hiszem, el tudom fogadni ezeket a feltételeket." "Helyes." bólint Janeway vidáman, majd körülnézve hozzáteszi: "De most már menjen vissza a munkahelyére, mielőtt még a hatékonyság-felügyelő rajtakap minket, hogy barátkozunk..."

B'Elanna egymagában üldögél a bár egyik félreeső asztalánál. Paris, aki sietve érkezik valahonnan, felkap egy tálcát a pultról, és odalép hozzá: "Hozhatok még valamit?" "Nem, köszönöm..." feleli Torres szórakozottan, inkább a nála lévő kéziterminálra figyelve. "Még nem láttam itt magát ezelőtt..." jegyzi meg Paris. "Valószínűleg csak nem vett észre." "Ó... Én észrevettem volna." jelenti ki Tom, mire B'Elanna végigméri, majd így szól: "Nos, nyilvánvalóan mégsem olyan jó megfigyelo, mint amilyennek hiszi magát." "Ó, tényleg?" "Az elmúlt két hétben minden nap ugyanakkor jöttem ide." "Nos, ez megmagyarázza..." tárja szét a karját Paris, majd leülve Torres asztalához, hozzáteszi: "Általában éjjelente dolgozom." "Én is." néz rá B'Elanna. "Az energielosztó-üzemben." mondja Tom, majd B'Elanna halvány mosolyát látva hozzáteszi: "Látja... Mégis jó megfigyelo vagyok." A kedélyes beszélgetésnek a tulajdonosno érkezése vet véget: "Tom...! Szükségem volna magára egy pillanatra..." "Azonnal megyek." mondja Paris, ezzel feláll, de még nem tudja otthagyni Torrest: "Figyeljen... Vissza kéne jönnie, mikor van egy szabad estéje. Sokkal vidámabb ez a hely, amikor sokan vannak." "Nem igazán szeretem a tömeget." mondja erre Torres. "Nos, akkor... Talán összejöhetnénk valamikor nappal. Sétálnánk egyet a folyónál..." javasolja Paris. "Nem hinném." mondja B'Elanna, miközben hátrátolja székét, hogy felálljon. "Miért ne? Igazán remek

beszélgetőtárs... "Tomban benn szorul a szusz, mikor meglátja a felálló Torres pocakját, majd csak ennyit tud kinyögni: "Ó..." "Aha." bólint B'Elanna vidáman, "Szóval, összejövünk?" "Maga házas..." mondja Paris összevont szemöldökkel. "Nem." "Ó..." bocsátkozik önisméltésbe Tom, de ezúttal inkább a lehetőségeken töprengve. "Kellemes napot." búcsúzik Torres, ezzel kivonul a helyiségből, Paris pedig elvarázsolva néz utána.

"Az első tiszt naplója, CsillagIdő 54597.9. Miután helyreállítottuk az elsődleges rendszereket, elhagytuk a ködöt, hogy megpróbáljuk megkeresni a legénységet. ... Bár még mindig sok a károsodás, sikerült átkonfigurálni a szenzorokat, hogy észleljék a szubtéri aknákat. Kim zászlós folyamatosan letapogatásokat végez, de még mindig semmi nyoma az embereinknek. A jó hír viszont, hogy a jelek szerint a hajó, ami üldözött minket, feladta. ... Csak négy emberrel a fedélzeten, a javítások lassan haladnak."

Az épp a gépházban, még mindig VPH-üzemmódban működő Doktor épp egy konzolon dolgozik, ami hamarosan magához tér. "A másodlagos meghajtórendszer energiaellátása helyreállítva." jelenti be a számítógép, mire a hologram elégedett arccal lép hátra. "Kim a Doktornak: jelentkezzen az asztrometrián." hallatszik az interkomból. "Megyek." indul útnak a hologram.

"Talált valamit?" kérdezi reménykedve, mikor megérkezik a laborba. "Nyolcvanhárom rendszerben tapogattam le a bolygókat, és a hajókat. Se földiek, se vulcaniak, se boliaiak..." "Talán megnövelhetnénk a szenzorok hatósugarát, ha összekapcsolnánk őket a fő deflektorral." "Azt már megtettem." mondja Kim. "Ó..." lohad le a doktor lelkesedése, majd új ötlete támad: "Akkor megnövelhetnénk az érzékenységet azzal, hogy..." "Értékelem a javaslatait, Doki..." vág a szavába Kim, "De nem azért hívtam ide, hogy segítsen a letapogatásban. Még mindig elég vacakul vagyok attól a nektártól." "Már elláttam, napokkal ezelőtt..." mered rá a Doktor. "Amit csinált, az nem segített." ismeri be Kim, "Talán ez a sok... Parancsnoki szubrutin nem tesz jót az orvosi képességeinek..." A Doktor ennek hallatán lapos pillantást vet Kimre, de azért eloszedi orvosi trikorderét, hogy megvizsgálja. "És talán az a sok szarkazmus... Nem tesz jót a természetes vonzerejének..." morogja közben a hologram, majd a vizsgálat végén Kimre sandít.

"Megjavítottam a deutérium-injektorokat..." mondja a hídra kilépo Doktor büszkén, "Újraindítottam a másodlagos meghajtórendszert, és megnyugtattam Kim zászlós kavargó hasát." "Szép munka." bólint Chakotay, miközben lesiet a hátsó középkonzoltól, "Miért nem lát hozzá a repedt plazmavezetékekhez a tízes szinten?" "Azokat nem tudná maga elintézni...?" méltatlankodik a Doktor, mire Chakotay megtorpan, és rosszallóan pillant rá: "Hogy mondja...?" "Vészhelyzeti Parancsnoki Hologram. ... Ez nem arra utal esetleg, hogy az én helyem itt van, a Voyager parancsnoki központjában...?" "Nézzé, Doki... Le vagyok nyugodva attól, ahogy a helyzetet kezelte, míg nem voltunk itt, de jelen pillanatban meg kell állapítanunk a sorrendet." mondja a parancsnok, ezzel leül a székébe. "Kim hívja Chakotayt." szólal meg ekkor az interkom. "Mondja." "Megtaláltam őket, parancsnok. Egy 'M' osztályú bolygón vannak, maximális görbülettel kevesebb mint három napon belül ott lehetünk." "Továbbítsa a koordinátákat a kormányoknak." üzeni Chakotay, majd a mellette ácsorgó Doktorra pillant: "Az asztrometrián leszek." A parancsnok ezzel a lift felé indul, ám félútról még visszaszól: "Doktor... A parancsnoki központ a magáé." A hologram a száját elhúzva bólint, majd a nála lévő szerszámkészletet a két szék közötti konzolra téve, leereszkedik a kapitányi székbe.

Janeway és Jaffen valóban együtt vacsoráznak, és a jelek szerint Janeway valóban beváltotta a fenyegetését, az ételkészítést illetően. Legalábbis Jaffen a terített asztalnál üldögél, miközben Janeway besiet a konyhából egy tálcával. "Jó illata van." állapítja meg Jaffen. "Csak kívül van megégve..." mondja Janeway, miközben Jaffen elé tesz valamit, ami viszonylagos hasonlóságot mutat valami sülttel, "A főzőkonzolja kicsit temperamentumos, hm...?" "Próbált beszélgetni vele?" kérdezi Jaffen, mialatt Janeway visszaszáguld a konyhába, és egy nagyobb kést elokerítve visszatér

az asztalhoz: "Miután levágtam róla a száraz részeket, biztosan jó lesz..." Jaffen közben, elkoptatva egy teljes kést a muvet során, lefürészel egy darabot a Janeway által eléje tett szeletből, és miután gyújtott némi bátorságot, bekapja a falatot. Igyekszik barátkozni vele egy darabig, de az arckifejezésén látszik, hogy Janeway szakácstudományán a Kadan és csapata által végrehajtott agymosás sem tudott sokat javítani. "Jó..." nyögi ki végül. "Tényleg...?" kérdezi Janeway reménykedve, mire Jaffen megrázza a fejét. Janeway erre elkomorodik, és felpattan az asztaltól: "Gyerünk!" "Hova...?" néz utána a férfi. "Vacsorát ígértem magának, csak éppen máshol kell beszerezniünk." feleli Janeway, magára kapva a kabátját, ezzel a kijárat felé indul. "Várj..." állítja meg Jaffen, maga felé fordítva a not, "Én nem... Vagyok igazán éhes. És te?" "Nem." "Akkor maradjunk itt..." indítványozza Jaffen, és Janewaynek nincs ellenvetése, amit egy szenvedélyes csók is egyértelműen bizonyít.

"Az első tiszt naplója, CsillagIdő 54608.6. Visszakövettük a legénység életjeleit egy Quarra nevu bolygó egyik nagyvárosához. Sajnálatos módon a helyi hatóságok nem túl együttműködők."

A Voyager, miután áthaladt két szenzorbója között, folytatja útját egy Föld-szerű bolygó felé, ami körül néhány hatalmas urállomás, és számos urhajó kering. A bolygót valamiféle pajzs védi, legalábbis a felszín felé tartó hajók áthaladnak egy kékesen felszikkasztó határrétegen.

"Személyesen beszéltem több személlyel a legénységi listájukról." mondja a fomonitronon látható idősebb quarrai férfi, "Egyikük sem tudja, kik maguk. És Voyager nevu csillaghajóról sem hallottak." A kormányospultnál ülő Doktor felnéz a mellette álló Chakotayra, aki így szól a quarraihoz: "Szeretnék én magam is beszélni velük." "Az nem lehetséges." "Ha igazat mond, nincs mit veszítenie, ha hagyja, hogy beszéljünk velük." mutat rá Chakotay. "Nem úgy, mint más bolygók ebben a rendszerben... Mi a törvényeink teljes védelmében részesítjük a vendégmunkásainkat." "És egész pontosan mitől is védik őket...?" kérdezi a Doktor csíposen. "Az olyan gátlástalan egyénektől, akik megpróbálnak képzett munkásokat szerezni." "Mi nem munkásokat próbálunk szerezni. A barátainkat igyekszünk megtalálni!" csattan fel a Doktor. "A legtöbb... Barátjuk kiváló állásban van a főváros központi energiaüzemében. Miért akarnának több ezer fényévet utazni egy bolygóra, ami a galaxis másik végében van? Mikor biztonságos, kényelmes életük van... Itt." "Mert ez nem az otthonuk." mondja Chakotay. "Azt javaslom, kutakodjanak máshol munkaero-kiegészítést után. ... És ha megpróbálják megzavarni bármelyik polgárunkat... Erovel fogunk válaszolni." mondja a quarrai fenyegetően, ezzel bontja a kapcsolatot. "Sikerült valami?" néz Chakotay a taktikai konzolnál álló Kimre. "Nem lehet átsugározni őket a pajzshálózaton." csóválja a fejét Harry. "Hagyjuk el az orbitális pályát." biccent oda Chakotay a Doktornak. "Csak nem hagyjuk itt őket...?!" mered rá a hologram hitetlenkedve. "Nem. De szeretném, ha ezek az alakok azt hinnék, igen." feleli Chakotay.

A lakása nappalijában ülve maga elé bámuló Jaffen lassan a konyha irányából egy bögrével a kezében közeledő Janeway felé fordul, majd miközben a no letérdel mellette, így szól: "Remélem, a fozokonzol nem volt megint temperamentumos." "A forró italok készítése azon dolgok közé tartozik, amikhez értek..." feleli Kathryn, odaadva a bögrét Jaffennek. "Igazad van, ez jó..." "Én megmondtam..." mondja erre Janeway, majd egy vékony takarót terítve a hátára, befészkeli magát Jaffen ölébe. "De ami még jobb, hogy itt lehetek veled..." mondja a férfi, "Nagyon kényelmes..." "A takaró jó meleg..." mormolja Kathryn. "Nem, én úgy értettem... Itt nálam." Janeway erre kinyúl, és végigsimítja a férfi bal halántékán lévő borredot, majd így szól: "Nem emlékszem, mikor voltam ilyen kényelemben... Valaha is."

"Persze, elintézem..." mondja Paris a bárpult mögött álló fiatal férfinak, majd egy tálcával, és egy törörluhával útnak indul az asztalok felé. Torres ezúttal egy másik helyen ül, és Tom, miközben leszed egy szomszédos asztalt, odaköszön neki: "Üdv..." B'Elanna ránéz, de nem szól semmit.

"Figyeljen... Pár perc múlva végzek itt. Arra gondoltam, hogy maga és én talán..." "Nem adja fel, igaz?" kérdezi Torres egy bosszús sóhaj után. "Azt sem tudja, mit akartam mondani..." méltatlankodik Paris. "Hadd találjam ki." mondja B'Elanna, közben a nála levo kéziterminált vallatva, "Meg akart hívni egy sétára a folyónál, aztán a lakására, hogy megnézzük a kilátást..." "Igazság szerint... Be szerettem volna mutatni néhány embernek, akikkel összefutottam. Egy párral... Akik heteken belülre várják az első babájukat. ... Arra gondoltam... Talán megismerkedne néhány szülővel. Tudja, tapasztalatokat cserélni, talán játszótársat találni a maga gyerekének..." magyarázza Paris, megállva Torressel szemben az asztal túloldalán, "Ha rossz ötlet..." "Nem." mondja gyorsan B'Elanna, "Nem, kedves ötlet." "Figyeljen, sajnálom a múltkorit..." mondja Tom zavartan. "Nekem kellene bocsánatot kérnem." ingatja a fejét Torres, "Nem lett volna szabad azt gondolnom..." "Hagyja már..." "Nézze, ritka, mikor elismerem, hogy tévedtem, úgyhogy használja ki, amíg lehet..." mondja Torres halvány mosollyal, mire Tom bólint. "Nehéz volt... Egyedül lenni, miközben jön a baba... Hozzászoktam, hogy védekezzek." mondja B'Elanna halkan. "Ez érthető..." bólogat Paris. "Csak arról van szó... Egy romantikus kapcsolat magával szóba sem jöhetne jelen pillanatban, így mikor megkérdezte..." magyarázza B'Elanna zavartan mosolyogva. "És egy barát?" kérdezi Paris, mire Torres kérdőn néz rá: "Hogyan...?" "Ha azt mondta, románc szóba sem jöhet... Egy baráttal tudna mit kezdeni?" mondja Tom, mire B'Elanna megilletődve pislog rá.

"Valami előrelépés?" kérdezi a Doktor kíséretében az asztrometriára besieto Chakotay az ott dolgozó Neelixtől. "Nyolc olyan hajó kapitányával beszéltem, amik az elmúlt két hétben hagyták el Quarrát." mondja Neelix. "Senki sem tudott semmit a legénységről..."? kérdezi a Doktor hitetlenkedve. "Nem. De azt mindegyik megkérdezte, nem keresek-e munkát. Úgy tunik, komoly munkaerőhiány van ebben a rendszerben. Nagy a versengés a munkásokért." "Az a nagykövet azt mondta, az embereink legtöbbje a fő energiaellátó üzemben dolgozik." töpreng Chakotay, "Kíváncsi volnék, van-e még betöltetlen állásuk." "Érdeklődhetek egy kicsit..." ajánlja fel Neelix, "De miért?" "Mert maga és én munkát fogunk keresni." néz rá a parancsnok. "Ha visszatérünk orbitális pályára, azzal felkelthetjük a gyanújukat." mutat rá a Doktor. "Akkor nem, ha az én hajómat visszük." mondja Neelix. "Jó ötlet, Neelix." ért egyet Chakotay, ezzel a kijárat felé indul. "Parancsnok... Ön személyesen beszélt több kormányhivatalnokkal. Felismerhetik..." jegyzi meg a Doktor. Chakotay ezen elgondolkodik, majd kellenlenül felsóhajtva így szól: "A helyreállító sebészet nem az egyik szakterülete?" A Doktor összevont szemöldökkel méregeti Chakotayt, majd szélesen elmosolyodik.

Így a parancsnokra valamivel később már csak igen komoly képzelettel lehetne ráismerni. A Doktor ugyan csak egy kettős V alakú borredot illesztett az orra fölé, és cardassiaiakéra emlékeztető szemöldök-ívet az emberi szemöldökök helyett, de Chakotay arcának jellege ezekről is alapvetően megváltozott. A Doktor épp az utolsó simításokat végzi, mikor Neelix megérkezik a gyengélkedőre. "Ahm..." ingatja a fejét Neelix, "Még mindig azt mondom, talaxiaivá kellett volna maszkírozni. Remek párost alkottunk volna." "Viszketek a pofaszakálltól..." mondja erre Chakotay, "Hogy ment?" "Amint megmondtam a felvigyázónak a képesítéseinket, alig várta, hogy felvehessen bennünket. Még dokkolási engedélyt is segített szerezni a hajómnak. Holnap reggelre már munkában fogunk állni." "Tessék, Doki." nyújt oda a mindeddig valamivel odébb dolgozó Kim egy kis tárgyat a hologramnak, aki a talaxiai felé fordul vele: "Adja a kezét, Mr. Neelix..." "Mi ez?" kérdezi Neelix, mikor a Doktor a tenyerébe teszi a kis szerkezetet. "Egy szubdermális adó." feleli Kim a Doktor helyett, "Lehetővé teszi, hogy fenntartsunk egy nyitott összeköttetést, így átranzportálhatjuk magukat a pajzshálózaton, ha baj van." A Doktor közben be is ültette az adót Neelix tenyerébe. "Tartsák a helyzetüket a maximális transzportertávolságban." mondja Chakotay, leszállva a mutoasztalról. "Igenis, uram." bólint Kim. "Azt feltételeztem, én leszek szolgálatban a távollétében, parancsnok..."! méltatlankodik a Doktor, Chakotay után sietve. "Tessék..."? kérdezi Kim, mire a Doktor felé fordul: "Vészhelyzeti Parancsnoki Hologramként több mint kétmillió taktikai szubrutinom van, ami rangban magasabb egy zászlósnál." "Pár szó a számítógépnek, és ez a zászlós törölni tudja azokat a szubrutinokat." vág vissza Kim, mire a Doktor elképedve bámulja meg

Chakotayt, majd Kimhez lépve így szól: "Azzal megfosztaná magát egy tapasztalt vezértől a saját önzése kedvéért." "Hah! Az én önzésem...?!" kérdezi Harry gúnyosan. "Uraim!" szól rájuk Chakotay, "Egyezzenek meg!" "Igenis, uram." mondja a Doktor és Kim teljesen egyszerre, majd összenéznek, bosszúsán felsóhajtanak, és a kijárat felé indulnak, de ahogy elfordulnak egymástól, összeakadnak a vállaik. A Doktor erre bosszús grimaszt vág, Kim viszont nagy szemeket meresztve rá, kihasználja az alkalmat, és kilo az ajtó felé, a hologram pedig savanyú ábrázattal indul utána.

Neelix hajója valamivel később lendületesen húz ki a nála kisebb siklók indítására méretezett hangárkapun, és fordul a Quarra távolban fénylo kék-fehér gömbje felé.

"8583-as alkalmazott..." állta meg Seven a konzoljánál dolgozó Tuvok mellett, de a vulcani nem reagál, "Mr. Tuvok... Az adataim szerint elmulasztotta a megjelenést a legutóbbi három oltáson." Tuvok továbbra sem reagál, ellenben ez a tény némiképp megmagyarázza merev, rángatózó mozdulatait, és eros zihálását. "Ezek az oltások az ön védelmét szolgálják." mondja Seven, majd közelebb lépve folytatja: "Egy beteg munkás nem hatékony munkás. Jelentkezzen a betegszobán." Tuvok résnyire húzott szemmel méregeti egy darabig Sevent, majd suttogva így szól: "Seven... Of Nine..." "Mi...?" néz rá kérden a no, aki az agymosás óta eredeti nevén, Annika Hansenként gondol magára. "Seven... Of Nine. Ez... Az azonosítója." "Az alkalmazotti számom 8586." Tuvok erre jobbjával megragadja Seven karját, bal kezének ujjait pedig a mentális kontaktuspontokra szorítja Seven arcán. "Vegye le rólam a kezét!" kiabálja Seven, "Hívják a biztonságiakat!" Azonban Tuvok ekkorra kiépíti a mentális kapcsolatot, és elkezd felszabadítani Seven letompított emlékeit. Seven kinyitja a szemét a regenerációs fülkéjében, körülnéz, majd lecsatlakozva a fülke rendszereiről, tesz egy lépést előre.

"Nem hiszem, hogy maga az... Akinek hiszi magát...!" mondja Tuvok, miközben a biztonságiak megérkeznek, és elvonszolják a konzol mellett összeroskadó Seventől, "Nem tartozunk ide... Nem tartozunk ide!" Janeway átlép a szomszédos konzoltól, felsegíti Sevent, és döbbsent arccal néznek a kiabáló Tuvok után.

"Hármas minősítési szint mikro-kinetikából..." mondja a Chakotayval a nyomában az irodájából a munkaszintre leereszkedő felvigyázó, a parancsnok adatait olvasva egy kéziterminálról, "Elkelne egy kis bővítés ezen a téren. ... Ötös szint termionikus konverzióból... Tegnap vesztettünk egy termionikus specialistát." "Jobb munkát talált?" kérdezi gyorsan Chakotay. "Ahm... Egészségügyi okok miatt..." Chakotay közben alaposan megnéz egy not, aki földi származásából ítélve valószínűleg a Voyager legénységének tagja lehetett. "Ismeros...?" kérdezi a felvigyázó, felfigyelve Chakotay érdeklődésére. "Nem, csak... Szokatlan kinézetű faj." "Vegyes munkaerőt alkalmazunk." bólint a felvigyázó, miközben megérkeznek Chakotay leendő munkahelyére. A parancsnok megsejlemléli a konzolt, a felvigyázó pedig magyarázni kezd: "A termionikus konvertereink váltakozó frekvencián üzemelnek, ezért nagyon oda kell figyelni rájuk. Rendszeres időközönként jelentenie kell az értékeket a munkairányítónak." Chakotay eközben a konzolnál sokkal figyelemfelkeltebb dolgot talált, épp a munkahelye felé tartó Janewayt bámulja döbbsenten. "Van kérdése?" kérdezi a felvigyázó, de Chakotay valószínűleg nem is hallja. "Figyel rám egyáltalán...?" lép mellé a felvigyázó, mire a parancsnok végül felé fordul: "Bocsánat, uram. Csak... Izgatott vagyok, hogy itt lehetek." A felvigyázó erre halványan elmosolyodik, majd a kéziterminált visszaadva Chakotaynak, így szól: "Lásson hozzá..." A férfi ezzel távozik, Chakotay pedig még egyszer alaposan körülnéz, majd útnak indul Janeway felé. "Kathryn..." szólítja meg az épp félíg lehajolva a konzolját vallató Janewayt. "Igen...?" szól az, fel sem nézve a munkából. "Chakotay vagyok." "Hogyan...?" pillant fel végre Janeway. Chakotay pár pillanat alatt rájön, hogy Janewaynek fogalma sincs róla, ki ő, így gyorsan előáll valami semleges mondanivalóval: "Új vagyok itt. A felvigyázó azt mondta, érdemes önnel beszélnem, ha valami kérdésem van." Janeway némi büszkeséggel egyenesedik fel, majd megkérdi: "Miben segíthetek...?" "Semmiben. Csak szerettem volna bemutatkozni." "Ah... Mit is mondott, hogy hívják?" "Chakotay. ... De igazából csak a

barátaim hívnak így. Az alkalmazotti állományban a hivatalos nevem van. Amal Cortei." "Nos, akárhogy hívják is, örömmel segíték, amiben csak tudok." mondja Janeway szélesesen mosolyogva.

Tuvokot visszavitték a kórházba, Kadan és csapata kezei közé. "Kiújult a Disvorea-szindrómája..." mondja az orvos a vulcaninak, ettől jobban fogja érezni magát. "Ne nyúljanak hozzám..." tiltakozik Tuvok, de mivel többen tartják lefogva, nem tudja megakadályozni, hogy Kadan a nyakához szorítsa az oltópisztolyt.

"Az, hogy elveszítettem a munkám, a legjobb dolog volt, ami valaha történt velem." mondja a jelek szerint idközben pincérből csapossá előléptetett Paris a bárpult mögött ügyködve. "Hogyhogy?" kérdezi a helyiekhez hasonló öltözékben feszítő Neelix, aki a pultnál üldögél. "Nos, az a sok szabály, meg rendelkezés... Mintha valami katonai intézmény lett volna." "Tudom, mire gondol." bólogat Neelix, "Tegyen jelentést itt, irányítson energiát oda... Mintha egy csillaghajón szolgálna az ember." Paris erre megtorpan, és kérden Neelixre pillant: "Maga csinált már olyat...?" Neelix erre büszkén kihúzza magát: "Egy saját tulajdonú szállítóhajó egykori kapitánya áll ön előtt." "Meglehetos élet lehetett..." mondja Paris eltöprengve. "És magával mi a helyzet? Dolgozott már hajón?" "Ó... Nem, az urben rosszul leszek." Az asztalok egyike felol ekkor vidám nevetés hallatszik, mire Paris önkéntelenül odapillant. Az asztalnál B'Elanna beszélget egy nála valamivel idosebb párral, valószínűleg azzal, akiknek Tom bemutatta. "Szóval... Ismeri azokat, akik ide járnak?" kérdezi Neelix, mire Paris elszakítja magát a felszabadultan mosolygó Torres látványától: "Elég sokat közülük. Ez egy remek munkahely." "Úgy tunik." bólint Neelix egyetérten, "Szólhatok egy jó szót az érdekében a munkaadómnál..." hajol közelebb Paris a talaxiaihoz. "Ah, Neelix..." áll meg a bejárat felol érkezo Chakotay a talaxiai mellett, mire Paris hátrébb húzódik. "Már azon töprengtem, mikor ér ide..." néz Neelix a parancsnokra, "Amal Cortei... O pedig az új barátom, Tom Paris. Paris odabiccent a parancsnoknak, majd megkérdi: "Mit adhatok?" "Az jól néz ki..." mutat Chakotay a Neelix elott álló pohár italra, mire Tom elsiet, hogy keverjen még egyet. "Az elsodleges fúziós kamrához osztottak be..." sűgja oda Neelix Chakotaynak, "Mulkahey és Celes mellé. Egyikük sem ismert fel." "Hadd találgassak... Imádják a munkájukat." bólogat Chakotay. "Szinte már olyan, mintha beprogramozták volna oket, hogy boldogok legyenek itt." "Az biztos, hogy önként nem fognak elmenni innen." ért egyet Chakotay, majd a beszélgetés félbeszakad, mivel Paris megérkezik az itallal. Az eromuben a jelek szerint vége a muszaknak, legalábbis hirtelen egy csomó ember özönli el a helyiséget, köztük az együtt érkezo Jaffen és Janeway is. "Mikor Janeway meglátja Chakotayt, megáll, és barátságosan megszólítja: "Üdv! Milyen volt az első napja?" "Nem rossz." feleli Chakotay. "Volna kedve a barátjával együtt velünk tartani?" ajánlja fel Janeway. Chakotay összenéz Neelixel, majd rábólint: "Örömmel." "Ahm..." néz Jaffen Janewayre, "Azt reméltem, a mai estét kettesben töltjük..." Janeway erre nagy szemeket mereszt a parancsnokra, aki mosolyogva bólint: "Talán majd legközelebb." Janeway és Jaffen tovább indulnak, majd valamivel odébb Kathryn megrovó pillantást vet a férfir: "Ez udvariatlan volt..." "Sajnálom, csak... Van valami, amiről szeretnék beszélni veled."

Torres eközben elbúcsúzik a házaspártól, és a kijárat felé indul. "B'Elanna..." siet utána Paris, "Már épp esedékes a pihenom. Elkísérem a transzportig." "Ne aggódjon, boldogulok." mondja erre Torres kedvesen. "Nem maga miatt aggódom..." mondja Tom, lepillantva B'Elanna pocakjára. "A baba is rendben lesz." nyugtatja meg Torres, de távozóban még visszanéz az ajtóból Paris felé. Tom megvárja, míg Torres kilép az ajtón, majd elindul vissza a bárpult felé. Chakotay és Neelix egy szó nélkül Torres nyomába erednek.

"Szóval, arra gondoltam, hogy... Ha egyesítenénk az erőforrásainkat..." mondja Jaffen az egyik asztalnál Janewaynek, aki erre várakozón néz fel rá, "Azzal csökkentenénk a kiadásainkat." "Arra kérsz, hogy... Költözzem hozzád?" "Igen." bólint a férfi, majd Janeway bizonytalan arckifejezést látva hozzáteszi: "Tudom, hirtelen jött, és... Nem is ismerjük egymást túl régen, de... A dolgok olyan könnyeddé válnak, mikor együtt vagyunk. ... És én csak arra gondoltam, hogy..." "Jó." mondja Janeway. "Tessék...?" "Talán megbolondultam, de... Próbáljuk meg." bólint Janeway mosolyogva.

A jelek szerint Neelixbol nem válna jó titkosrendor, legalábbis a hazafelé tartó Torres elég hamar kiszúrja a tole gyanúsán ugyanakkora távolságot tartva, vele egyező tempóban sétáló talaxiait. Egy idő után kezd idegesen hátrafelé nézelodni, így aztán nem látja, hová is tart, és végül 'véletlenül' belesétál a szemből érkező Chakotayba. Az ütközéstől ijedten kiált fel, mire a parancsnok gyorsan elkapja, nehogy elveszítse az egyensúlyát. "Bocsánat..." mondja Chakotay, miközben Neelix az eddigi tempóban, rájuk ügyet sem vetve sétál el mellettük. "Az én hibám volt..." mentegetőzik Torres, "A lábam elé kéne néznem..." B'Elanna ezzel tovább indul, Chakotay pedig, mintha csak most jönne rá, hogy ismeri, meglepetten szól utána: "B'Elanna...?" "Honnan tudja a nevem?" néz rá a megtorpanó Torres gyanakodva. "Mit szólna, ha azt mondanám, régi barátok vagyunk?" kérdezi Chakotay. "Hogy ez egy nevetséges állítás." jelenti ki Torres, ezzel megint útnak indul. "Tudom, hogy furán hangzik, de be tudom bizonyítani." siet utána Chakotay. "Nézze... Sajnálom, de elkésem a munkából..." mondja Torres, majd megint elindulna, így Chakotay kénytelen közvetlenebb megközelítéssel próbálkozni. Megragadja Torrest, és berántja egy sötétebb zugba. "Engedjen el!" tiltakozik Torres kiabálva. "Nem fogom bántani..." mondja Chakotay, de erre válaszul csak egy kemény pofont kap B'Elanna klingon felétől, amitől hátratántorodik. Szerencsére ekkor elokerül Neelix is, és hátulról megpróbálja lefogni Torrest, aki kiabálni kezd: "Biztonságiak...! Segítség!" "Chakotay a Voyager-nek!" szól közben Chakotay a tenyerébe, "Megvan B'Elanna!" "Álljanak rá Neelix jelére, és sugározzák oket a gyengélkedőre!" hallatszik Chakotay hangja a Voyager hídján, mire a Doktor a lift felé indul, Kim pedig így szól: "Nyugtázva." "Segítség!" kiabálja Torres, míg végül elő is kerül két helyi rendfenntartó, és fegyvereiket elokapva célba veszik Neelixet: "Engedje el!" Azonban a Voyager szállítószalagjai épp időben érkeznek, így a biztonságiak már semmit sem tehetnek. Chakotay azonban szem előtt marad, és kénytelen futásnak eredni, a biztonságiak pedig a nyomába szegednek. "Állj...!" kiabálja egyikük. "Harry, vésztranszport kell, azonnal!" üzeni Chakotay. Azonban a jelek szerint a Voyager közben társaságot kapott, a hajó ugyanis épp tüz alatt áll. "Sajnálom, parancsnok, támadás alatt állunk. Be kellett kapcsolnom a pajzsokat..." üzeni Kim a kormányosputlótól. A Voyager két, valószínűleg quarrai hajó elöl menekül. A gyengélkedőn Neelix igyekszik a mutoasztalon tartani a hevesen ellenkező Torrest, míg a Doktor betölt egy oltópisztolyt. "Engedjen el...!" kiabálja Torres. "Hadnagy... Segíteni próbálunk..." mondja Neelix, igyekezve elkerülni, hogy B'Elannának sikerüljön megütnie őt. "Ne nyúljon hozzám...!" ellenkezik B'Elanna, miközben a Doktor végre megérkezik a nyugtatóval. A quarrai kórházban ezekben a percekben kezdődik meg Tuvok kissé szétzilálódott új személyiségének 'újratelepítése'. A bárban Kathryn és Jaffen gyengéd csókot váltanak. Chakotay az ipartelep szövevényes lépcsőin és függőfolyosóin át igyekszik megszabadulni a sarkában lihego biztonságiaktól. "A szervizútra fordult!" kiabál hátra az első or kissé lemaradt társának. "Hívok erősítést." szól vissza az. Chakotay végül egy zsákutcába érkezik, egy több tíz emelet magasan levo külső galériára, amit a korlát vonalában erotér is véd. A parancsnok többször megüti az eroteret, de az elég stabilnak bizonyul. Az ide vezető függőhíd felől lábdobogás, és kiáltozás hallatszik, a biztonságiak egyre közelebb érnek. Chakotay a hangok felé néz, majd visszafordul a korlát felé, és tanácstalanul bámul le az erotéren túli mélységbe.

162. Workforce, Part II - Munkaero, II. rész

A korlátnál zsákutcába futott Chakotay végül felkap egy, a közeli ládákban felejtett fémrudat, és szétzúzza vele a korlátot védő erotér generátorát. Az egy szinttel lejjebb járó biztonságiak felfigyelnek a zajra, majd az osztag vezetője odaszól társának: "Várjon itt." "Igen, uram." bólint a másik férfi, az osztagvezető pedig elindul felfelé. Mikor felért, hosszan nézegeti a szétvert pajzsgenerátort, majd a korláthoz lépve óvatosan előre nyújtja a kezét. Az erotér, ahogyan sejtette is, nincs a helyén, így aktiválva kommunikátorát, így szól: "Kikapcsolt egy biztonsági mezőt." A férfi óvatosan lenéz a legalább tíz emeletnyi mélységbe, majd folytatja: "Riasszák a sürgősségi orvosi szolgálatot. Lehet, hogy megpróbált le..." A férfinak ekkor elakad a szava, mivel a közelben rejtőző Chakotay lerohanja, a korlátnak löki, majd visszarántja, és behajítja pár hengeres tartály közé. Dulakodni kezdenek, a parancsnoknak sikerül lefegyvereznie a biztonságit, de mielőtt lelohetné, annak társa bukkan fel, és rálo Chakotayra, a bal karján találva el a parancsnokot. Chakotay viszonzozza a lövést, majd a lefegyverzett biztonságit is kiiktatja, és igyekszik gyorsan eltunni a környékről.

A jelek szerint B'Elannát sikerült benyugtatózni, legalábbis a Doktor immár a kormányospultnál ül a Voyager hídján, miközben a quarrai hajók még mindig tüz alatt tartják őket. "Nem tudom átütni a pajzsukat!" csóválja a fejét Kim. "Talán nem is kell..." néz hátra a Doktor, "Az Orcadoi csata! Benne van a taktikai adatbázisomban. Egy romulan kapitány úgy tett harcképtelenné két támadó hajót, hogy fotonikus lökeshullámot keltett a hajók között." "Azt meg hogy csinálta...?" érdeklődik Kim. "Figyelj, és tanulj!" mondja a Doktor büszkén, miközben munkához lát.

A Voyager egyik hátsó vetocsővéből egy torpedó indul útnak, amit, mikor a fegyver a két üldöző hajó közé ér, egy fézersugár semmisít meg. A felrobbanó torpedóból felszabaduló lökeshullám letéríti útvonaláról mindkét üldöző hajót, amelyek elsötétülő hajtóműgondolákkal kezdenek sugárirányban elsodródni a robbanás középpontjától.

"Nem hiszem, hogy újfent zargatnának minket." fordul hátra a Doktor diadalmas arccal Kim felé. "Szép munka volt." mondja Kim, "Gyerünk vissza Chakotayért." A Doktor elégedett vigyorral fordul a kormányospult felé, de hamar eltunik arcáról a mosoly: "Még öt hajó, elfogópályán." "És most mit javasol a taktikai adatbázisa...?" kérdezi Kim. "A transzporterek károsodtak, a pajzsok leállóban... Vissza kell vonulnunk, és új tervvel előállni." "Egyetértek." bólint Kim helyeslően.

Chakotaynak közben a jelek szerint sikerül eljutnia abba a bárba, ahol Paris dolgozik, és sérült jobb karját lehetőleg nem túl szem előtt tartva letelepszik egy félreeső asztalhoz, hogy alaposabban megvizsgálhassa sérülését. Ám pár pillanat múlva Janeway kerül elő valahonnan: "Figyeljen... Bocsánatot kérek a barátom miatt." "Hogyan...?" néz rá Chakotay zavartan. "Jaffen..." mutat Janeway a helyiség másik felében egy asztalnál ülő férfira, "Nem volt túl kedves, mikor meghívtam önt, hogy csatlakozzon hozzánk." Chakotay erre bizonytalanul bólint, minek láttán Janeway megkérdi: "Jól van?" "Csak kicsit fáradt vagyok." bólint Chakotay, "Az első nap egy új munkahelyen..." "Tudom, milyen érzés." bólint Janeway vidáman, "Csak szerettem volna, ha tudja, örömmel látjuk a társaságunkban." "Igazság szerint... Azon gondolkodtam, hazamegyek." "Nos... Ha meggondolná magát... Ünneplünk." jelenti ki Janeway, ezzel elindulna vissza az asztalukhoz. "Milyen alkalomból?" kérdezi Chakotay, megállásra késztetve a not. "Úgy döntöttem, összeköltözöm Jaffennel." feleli Janeway ragyogva. Chakotayt kissé készületlenül éri a dolog, egy pillanatra eltátott szájjal bámul Janewayre, mielőtt ki tudja nyögni: "Gratulálok." Janeway odabólint neki, ezzel szélesen mosolyogva indul vissza Jaffenhez, Chakotay pedig gondterhelten néz maga elé egy pillanatra.

Valamivel később két biztonsági őr érkezik a bárba. Az egyikük, aki nem a szokásos sötétbarna ruhát viseli, hanem egy elegánsabb szürke öltözetet, odaszól a másiknak: "Nézze meg a vendégek között." A barna ruhás biztonsági útnak indul az asztalok között, a szürke ruhás pedig a bárpult felé veszi az irányt, ahol Paris csapосkodik. "Yerid... Bűnügyi nyomozó." mondja a férfi, mire Paris

méltatlankodó pillantást vet rá: "Nah... Tisztességes üzletet vezetünk...!" "Két embert keresek, akik eltuntek, miután korábban ma este távoztak innen. Egy fiatal, terhes no..." "B'Elanna...?" kapja fel a fejét Paris. "Ismeri?" kérdezi Yerid, mire Paris felsóhajt: "Tudtam, hogy el kellett volna kísérem a transzportig..." "Miért? Úgy gondolta, valaki bántani próbálhatja?" "Ennek a városnak biztonságosnak kéne lennie..." emeli fel a hangját Paris, "A férfi, akivel látták, a leírás szerint alacsony, foltos boru, arcszorzzal." Paris eltöpreng, majd így szól: "Mintha olyasvalaki volna, aki járt itt korábban. Egy munkás, az eromuból..." "Tudja a nevét?" "Ahm... Neelix, azt hiszem." Yerid ezt feljegyzi a nála lévő kis elektronikus szerkezetbe, majd újabb kérdést tesz fel: "Látta őt bárki mással beszélni, míg itt volt?" "Egy barátjával volt..." bólint Paris, "Amal... Valaki." "Le tudja írni?" kérdezi a nyomozó. "Ah, azt nem kell, hiszen ott ül a..." mondja Paris, miközben megfordul, hogy Chakotayra mutasson, de a parancsnok még idejekorán felszívódott, már nyomát sem látni, így Paris pár pillanatig zavartan nézelődik.

"A VPH naplója, CsillagIdő 54622.4. Zseniális helyet találtam az elrejtőzésre, míg javításokat végzünk... Egy holdat, olyan paramágneses maggal, ami elfedi az energia-mintázatainkat. A figyelmemet Torres hadnagy felé fordítottam, akinek kezelése... Szintén igényel némi zsenialitást."

A Voyager egy légkör nélküli holdon, egy hatalmas meteoritkráter alján ülve pihen.

"A bal oldali letapogatás B'Elanna legutóbbi orvosi vizsgálata során készült." magyarázza a Doktor Neelixnek a gyengélkedőn egy konzolnál, "A jobb pedig csak pár perce. Az agyának emlékezőközpontját radikálisan megváltoztatták." "A legénységünk tagjai mintha emlékeznének a valódi életük egyes részeire..." mondja Neelix, töprengően nézve a mutoasztalon fekvő Torrest, "De a részletek legtöbbször hibásan. Tom tudta a nevét, hogy a Földről származik, de azt mondta, az urutazástól rosszul van." "Akárki csinálta is ezt, nagyon kifinomult módszere van." jelenti ki a Doktor, "Képes szelektíven manipulálni a memória-engramokkal. Némelyiket elnyomja, másokat megváltoztat... Másokat épségben hagy." "Vissza tudja fordítani a károsodást?" kérdezi Neelix, miközben a Doktor épp egy oltópisztolyt tölt be. "Úgy vélem." bólint a hologram, "De időre lesz hozzá szükség." "Bár segíthetnék..." suttogja Neelix felindultan. "Talán tud is." lép közelebb a Doktor, "Számos kezelésre lesz szüksége. Közben szembesíthetné ismerős látványokkal, és környezetekkel." "Szót se többet." bólint Neelix, "Körutazásra viszem a saját életébe!" "Ne siettesse a dolgokat. Ez nagyon megrázó lesz a számára." figyelmezteti a Doktor.

"Akut szorongás, depresszió..." mondja egy fiatalabb férfi Dr. Kadannak az egy ágyra szíjazott, eszméletlen Tuvok mellett, "Mikor kikérdeztem, ragaszkodott ahhoz, hogy ő nem az, akinek tunik, hogy..." A férfi itt a nála lévő kéziterminálra pillant, majd folytatja: "Hogy elraboltuk a katráját... Bármi is az." "Következtetések?" kérdezi Kadan. "Harmadlebenyi regressziós komplexus...? Poláreffektus-rendellenesség?" "A neuro-pszichiátria nem kitalálósdi, Dr. Ravoc..." néz rá Kadan helytelenítően. "Disvorea-szindróma." mondja a fiatal férfi szemlesütve. "Tanulmányozta a kutatásomat." állapítja meg Kadan elégedetten. "Az ön munkája alapján ez az állapot nagyon ritka." mutat rá Ravoc. "Az is. Korábban kezeltem már ezt az embert. A jelek szerint visszaesett. Javasolt kezelés?" "Az engram-újraszervezést javasolják általában..." "Szkeptikusnak tunik." állapítja meg Kadan. "Az újraszervezés radikális beavatkozás..." "Ha rosszindulatú tumora volna, habozna kivágni?" "Nem." feleli Ravoc rövid mérlegelés után. "Ez a szindróma épp olyan ármányos, agresszív kezelést igényel. Lászon hozzá." mondja Kadan, ezzel távozik. Ravoc zavartan néz utána pár pillanatig, majd odébb lép az ágytól. Tuvok pár pillanattal később mocorogni kezd, felköhög, majd síri hangon így szól: "Kérem... Segítsen!" Ravoc visszamegy hozzá, és lenézve a vulcanira, így szól: "Ezért vagyunk itt."

A jelek szerint Tuvok tudat-összeolvasztási kísérlete nem múlt el nyomtalanul Seven fölött, a no ugyanis, miután hosszan bámult le az eromu fő szintjére egy galériáról, a borg beültetése által

szolgáltatott látványra figyelve, végül zavartan fordul el a korláttól, és többször is mélyet kell lélegeznie, hogy valamennyire összeszedje magát.

Végül felkeresi a felvigyázót az irodájában: "Tudni akarom a 8583-as alkalmazott állapotát." "Talán ott, ahonnan maga jött, másként van... De itt úgy udvarias, ha jó reggelt kíván az ember." jegyzi meg a munkába merült felvigyázó epésen, nem is pillantva a nore. "Jó reggelt." mondja erre Seven, a felvigyázó pedig így már hajlandó foglalkozni vele, otthagyja az asztalt és egy oldalsó konzolhoz lépve lekéri az adatokat: "8583... A férfi, akit a biztonságiak vittek el tegnap." A terminál képernyojén közben Tuvok képe, és személyi adatai jelennek meg, ez utóbbiak idegen írásjelekkel. "Kórházba vitték." állapítja meg a felvigyázó. "Van valami okunk azt feltételezni, hogy az állapota esetleg fertőző?" kérdezi Seven, "Kapcsolatba került más munkásokkal. Néhányan aggodalmukat fejezték ki." "Akkor mondja meg nekik, hogy ne aggódjanak." mondja a felvigyázó, miközben egy ismerős lép be a helyiségbe, méghozzá Yerid nyomozó. "Elnézést, megzavartam valamit..." kérdezi a férfi. "Mit tehetünk önért?" kérdezi a felvigyázó. "Két alkalmazottjuk eltűnésének ügyében nyomozok." "Kik azok?" kérdezi a felvigyázó. "A nevük Neelix és Torres." "Ma reggel egyikük sem jelentkezett munkára." vet Seven jelentőségtes pillantást a felvigyázóra, miközben Yerid keresgélne kezd a kéztérminálján, majd odamutatja azt nekik: "És ez az ember..." Seven megnézi a kis képernyőn látható képet, ami Chakotayt ábrázolja, majd így szól: "A 9363-as alkalmazott. O sem jelent meg a muszakja kezdetén." "Szeretném látni a személyi anyagát. És... Ki kell hallgatnom mindenkit, aki tudhatja, hol lehet." mondja Yerid. "Ot miért keresi?" kérdezi Seven. "Úgy vélem, o felelos a másik ketto eltűnéséért." mondja Yerid, elobb Sevenre, majd a felvigyázóra nézve.

"Csak három hete költöztél ide, honnan ez a sok cucc..." kérdezi Jaffen, miközben a munkásszállói lakásán csomagolják ki Janeway holmiját. "Gyűjtögeto vagyok." jelenti ki erre Janeway. Jaffen közben kicsomagolt egy ökölnyi szerkezetet egy darab papírból, alaposan szemügyre veszi, majd meglepett fejcsóválással kérdezi meg: "Te elhasználdott plazmatovábbítókat gyűjtesz...?!" "Én inkább úgy gondolok rá..." kapja ki a kezéből Janeway a tönkrement alkatrészt, majd elhelyezi egy szekrény tetején, "Mint dísz tárgyra." Ezt követően összevont szemöldökkel, erosen töprengve veszi szemügyre magát a fiókos szekrényt, majd a szoba túlsó felébe mutatva kijelenti: "Tudod... Azt hiszem, ez ott sokkal jobban nézne ki." "Azt ugye azért nem kezded majd előími nekem, hogy öltözzem?" kérdezi Jaffen, átfogva Janeway derekát, aki erre odahajol hozzá, és arcon csókolja, majd felpattanva az ajtó felé indul. "Hová mész..." szól utána Jaffen. "Hozom a többi holmimat." néz vissza Janeway mosolyogva. "Több... Is van..." kérdezi Jaffen aggodalmas arccal, ami értheto is, tekintve, hogy már így is alig lehet mozdulni a lakásban. Janeway csak egy széles mosollyal válaszol, mire a férfi tanácstalanul néz körül, megpróbálva helyet keresni a következő szállítmánynak.

Janeway, korábbi szálláshelyére belépve nem kapcsolja fel a világítást, nyilván elég jól ismeri már a helyet ahhoz, hogy a nyitva hagyott ajtón át a folyosóról beszürodo fénynél is tájékozódni tudjon. Nekilát, hogy összekészítsen egy újabb adag holmit, ám mikor észrevesz egy ismeretlen ruhadarabot a földön, megtorpan. Leguggol, kézbe veszi az anyagot, amin néhány sötét folt látható, majd kissé elhulve így szól: "Világítás." A fények bekapcsolnak, így láthatóvá válik a Janeway mögött a szoba hátsó falának dolve a földön ülo sebesült Chakotay, a Janeway kezében levo ruhadarab pedig a parancsnok véréto foltos. Chakotay a lassan, döbbsent arccal felé forduló Janewayre emeli a még a biztonsági ortol zsákmányolt fegyvert, majd nehézkesen talpra küzdi magát. "Mit akar..." kérdezi Janeway, miközben Chakotay a bejárat ajtó felé hátrál, és miközben becsukja azt, így szól: "Maga mondta, hogy kiköltözik." Chakotay ezt követően kikapcsolja a világítást, majd az emeletre vezető lépcsore telepszik, amit megvilágít némi felülről érkezo fény. "Szükségem volt egy búvóhelyre." folytatja Chakotay. "Jaffen tudja, hol vagyok. Keresni fog..." mondja Janeway kissé rémulten. "Remélem, nem fogja elmondani neki, hogy itt vagyok." mondja Chakotay jelentőségtesen. "Azt mondják, magának valami köze van az eromuból eltunt nohöz..." "Igen." mondja Chakotay, "B'Elanna a neve. Akarata ellenére hozták erre a bolygóra. Valamit tehetek vele, amitől elfelejtette a

valódi életét." "És...? Maga meg segített neki hazajutni...?" kérdezi Janeway gúnyosan. "Így van. ... Vannak még más ilyen emberek is a városban, akiken szintén segíteni próbálok. Nem azért jöttem, hogy bárkit is bántsak. Bíznia kell bennem!" "Egy fegyvert fog rám..." jegyzi meg Janeway halkán, mire Chakotay lenéz a kezében lévő fegyverre, majd leteszi a padlóra egy jó lépésnyire magától, és fáradt sóhajjal dol a falnak. "Gyerünk... Adjon fel." mondja, "De ha megteszi... Egy csomó ártatlan ember fog szenvedni. ... Én csak egy helyet kérek, ahol meghúzódhatok, míg a barátaim visszajönnek értem." Janeway lenéz a fegyverre majd Chakotay sebére, ami közben szép lassan átvérezte a parancsnok által rögtönzött kötést. "Csinálnunk kell valamit a karjával." mondja végül Janeway, megindulva Chakotay felé.

"A pincér... A bárból..." mondja a róla és Parisról készült képet bámuló B'Elanna a Voyager-en lévő kabinjában. "Tom Paris hadnagy. A pilótánk." mondja a mellette álló Neelix, "És B'Elanna Torres, a főmérnökünk. Ezt a képet a nászútjukon készítették." "Ez képtelenség..." ereszti le Torres a képet. "Másképp hogy kerülne ide...?" kérdezi Neelix, miközben B'Elanna nézelodni kezd a szálláshelyen. Megérinti az asztalon álló kenyérpirítót, majd egy másik régiség felé fordul, mire Neelix odasiet az ósdi szerkezethez, és a tetejére téve a kezét, így szól: "Ez egy antik televízió. Ön adta Tomnak ajándékba." B'Elanna a televízió mellé lép, megérinti a barna fakávét, majd Neelixre nézve így szól: "Rajzfilmeket néz..." "Igen." bólint a talaxiai. "Honnan tudom ezt...?" fordul el B'Elanna zavartan. "Mert kezd emlékezni." Torres a hálófülke felé megy tovább, ahol megérinti a megváltójukat kereso klingonok vezetőjétől kapott batlh'etlht, majd leguggol a születendő gyermekük számára már elokészített gyerekágy mellett. "Nem értettem, miért vett annyira a védelmébe..." Neelix egy pillanatig zavartan álldogál az ajtóban, majd így szól: "Odakint leszek, ha szüksége van rám..." A talaxiai ezzel távozik, magára hagyva Torrest a lassan felbukkanó emlékeivel.

Az eromu munkaszintje a nappali felforduláshoz képest most sokkal csendesebb, így Janewayre a kutya sem figyel, ahogy magabiztosnak mutatva magát, egy falon lévő fémszekrény felé halad. Odaérve kinyitja a szekrényt, és keresgélni kezd a benne lévő holmik között, majd mikor megtalálja, amit keresett, egy pisztolyszerű eszközt, becsukva a szekrény ajtaját, útnak indulna. Az ajtó mögött azonban Seven bukkan elő, kinek váratlan felbukkanása miatt Janeway önkéntelenül összerезzen. "A muszakja három órája véget ért." mondja Seven. "A barátom, Jaffen... A 1326-os alkalmazott... Megvágta magát." "Nem engedélyezett a tulajdon eltávolítása ezekből a készletekből." mutat rá Seven. "Tudom, de olyan makacs, nem akar kórházba menni. ... Ígérem, reggel az első dolgom lesz visszatenni." Közben a felvigyázó ereszkedik le egy közeli lépcsőn az irodája felől, minek láttán Janeway kissé nyugtalanná válik. Sevennek szerencséje a jelek szerint nincs szándékában feladni. "Aztán úgy legyen..." mondja gyorsan, ezzel felsiet az emeletre. Janeway egy pillanatig még néz utána, majd útnak indul a kölcsönvett orvosi eszközzel.

Seven úgy látszik, azért sietett, mert maga is a tilosba készült: a felvigyázó irodájába megy, ahol sietősen munkához lát a fokonkonzolon. "Megjeleníteni a 8583-as alkalmazott személyi állományát." utasítja a rendszert, amire egy tiltakozó hangjelzés, majd szóbeli tájékoztatás a válasz: "Hozzáférés korlátozva." Seven beüt egy kódot a konzolon, mire az előbbi férfihang meggondolja magát: "Biztonsági jogosultság ellenőrizve." A képernyőn sorjázni kezdenek Tuvok adatai, amiket Seven megsejtel, majd így szól: "Megjeleníteni minden orvosi és történelmi adatot ennek az alkalmazottnak a fájáról." "Adat nem áll rendelkezésre." mondja erre a konzol. "Listát minden fájlról, amihez ez az alkalmazott hozzáfért, mióta itt van." szól Seven, mire a konzol ismerős személyek képeit jeleníti meg, és sorolni kezdi: "Személyi állomány. 8582-es alkalmazott: Dosawa, Kashigeru. 8584-es alkalmazott: Janeway, Kathryn. 8585-ös alkalmazott: McKenzie, William. 8586-os alkalmazott: Hansen, Annika. 8587-es alkalmazott: Anderson, Lydia. 8588-as alkalmazott: Torres, B'Elanna. 85..."

"Orvosra van szükségünk..." mondja a sötét lakásban a 'kölcsönvett' orvosi muszerrel Chakotay ebét kezelő Janeway. "Ennek várnia kell, amíg vissza nem jutok a Voyager-re." feleli Chakotay.

"Voyager...?" kérdezi Janeway, közben erosen koncentrálna Chakotay ellátására. "A hajóm." "A fedélzeten lakik?" kérdezi Janeway, mire Chakotay felsóhajt: "Már majdnem hét éve." "Sosem akart egyhelyben maradni?" Chakotay ekkor felszisszen, lenéz a sérülésére, majd témát vált: "Maga boldognak látszik itt." "Van egy jó állásom." "Sosem gondolkodott valami nagyobb kihíváson?" "A munkám épp elég kihívás." "Reaktortekercseket felügyel, igaz? ... Nyilvánvalóan jó adottságai vannak... Szerintem irányítani is tudná azt az eromvet." "Miért akarnám azt a felelősséget...?"

kérdezi Janeway. A következő pillanatban Chakotay tenyere csipogni kezd, mire Janeway meglepetten néz fel: "Ez mi...?" "Az embereim kapcsolatba próbálnak lépni velem. ... Itt Chakotay." "Jól van, parancsnok?" hallatszik Kim hangja a Chakotay tenyerének bore alá ültetett kommunikátorból. "Jelen pillanatban. Ki tudnak vinni innen?"

"Nem uralom." üzeni Kim a Voyager hídjáról, "Nyolc fényévre vagyunk onnan." "Hogy továbbítanak jelet ilyen távolságba?" "Egy triaxiális frekvenciát használunk." mondja a szintén a hídon lévő Doktor, "Egy kovariáns szubtérsvon. B'Elanna ötlete volt."

Az utolsó mondat hallatán Janeway jelentőségeltjes pillantást vet Chakotayra, aki megfontoltan fogalmazva megkérdezi: "Felteszem... Jobban érzi magát." "Jól reagált a kezelésre. Megtalált bárki mást a legénységből?" Chakotay pislog párat, majd úgy dönt, ideje eloállni a fő attrakcióval. Ezért felnéz Janewayre, majd így szól: "Igazság szerint... Épp Janeway kapitány mellett ülök." Janeway döbbenten mered Chakotayra, miközben Kim megkérdezi: "O hogy van?" "Egy kicsit... Gyanakszik. Pont, mint először B'Elanna. ... Milyen gyorsan tudnak visszajutni transzportertávolságra?" feleli a parancsnok.

"Kell még pár nap, hogy befejezzük a javításokat. A pajzshálózat mi van?" kérdezi Kim. "Van egy ötletem, hogy lehetne leállítani."

"Amíg én nem hívom magukat, tartsunk fenn rádiócsendet. Arra az esetre, ha lehallgatnának..."

"Értettem. Sok szerencsét, parancsnok." búcsúzik Kim, ezzel bontja a kapcsolatot. Janeway, továbbra is döbbenten meredve Chakotayra, kissé elhúzódik tőle, és ijedten kérdezi meg: "Miért nevezett engem kapitánynak...?" "Mert maga pontosan az." "Ez abszurd..." suttogja Janeway felállva, "Szóval mit is állít? Hogy engem is erovel hoztak ide, hogy manipuláltak az emlékeimmel...?"

"Tudom, különösen hangzik, de..." "Hiba volt segíteni magának!" jelenti ki Janeway dühösen, ezzel magához veszi az orvosi muszert, és a kijárat felé indul vele. "Hallgasson rám...!" szól utána Chakotay felpattanva, és Janeway a korábbiak ellenére megtorpan, és visszanez rá. "A Voyager legénységének több mint száz tagja dolgozik abban az eromben. A maga legénysége! ... És mikor a hajónk ideér, képes leszek bebizonyítani ezt magának. ... Figyeljen... Nem akarom olyanra kényszeríteni, amit nem akar megtenni... De nem akarja legalább az igazságot tudni? ... Hadd bizonyítsam be, ki vagyok. Adja ide azt a borregenerátort..." Janeway zavartan engedelmeskedik, Chakotay pedig átsiet a muszerrel a lakáson, megáll egy tükör előtt, majd állítgat valamit a szerkezeten, végül kezelésbe veszi vele sebészileg átalakított arcát. Janeway lassan utána indul, és mire odaér, Chakotay már visszanyerte földi arcvonásait. "Egy fajból származunk..." állapítja meg Janeway elhulve. "Még annál is több. ... Barátok vagyunk." mondja erre Chakotay.

"Jól hallottam, amit mondasz...?" kérdezi a lakásában fel-alá járkáló Jaffen a kanapén üldögélő Janewaytól, "Te tényleg segítesz annak az embernek...?" Janeway nem szól, Jaffen pedig ránézve folytatja: "Elrabolta az egyik munkást!" "A no a legénységének tagja...!" "Persze! Te meg a kapitány vagy...!" mondja Jaffen gúnyosan, "Hát nem látod? Meg akar győzni arról, hogy jobb életed lesz, ha vele tartasz! ... Vele akarsz menni?" Janeway erre meglepetten mered Jaffentre: "Nem...!" "Akkor miért kockáztatasz mindent, amink van?!" Janeway kétségbeesetten néz a férjára.

Chakotay türelmetlenül járkál Janeway korábbi lakásában, majd mikor zajt hall az ajtó felől, így szól: "Már arra gondoltam..." Janeway helyett azonban Yerid, és két biztonsági or érkezik: "Maradjon, ahol van...!" Chakotay egy pillanatra megdermed, majd felkapja a közeli szekrényen lévő fegyvert, de az egyik biztonságának sikerül gyorsabban lonie, Chakotay pedig összeesik.

"Nem ismerem oket." mondja Chakotay flegmán, mikor valamivel később Yerid megmutatja neki B'Elanna és Neelix fényképét, egy kéziterminál segítségével, valahol máshol. "Szerintem pedig igen, és szerepe volt az eltunésükben." jelenti ki Yerid, mire Chakotay egy bosszús sóhajjal rásandít: "Nem engem keresnek..." "Igen, a szemtanúk leírása valóban nem illik magára pontosan, de biztos vagyok benne, meglesz ennek a magyarázata, amint ez az orvos megtalálja a borregenerációra utaló bizonyítékokat." mondja Yerid kinézve valaki felé, majd elhúzza a Chakotay által használt orvosi eszközt. Azonban az orvos, pontosabban doktornő, valami sokkal érdekesebbet is talál, rábukkan ugyanis a vizsgálóasztalra szíjazott Chakotay jobb tenyerében lévő kommunikátorra. "Mi az?" kérdezi Yerid. "Valamiféle... Kommunikációs eszköz." mondja a nő, "A bore alá van beültetve." "Távolítsa el." rendelkezik Yerid. "Figyeljen ide..." néz Chakotay a nyomozóra, "Magában és bennem van valami közös?" "Úgy...?" kérdezi Yerid meglepetten. "Mindketten eltunési ügyekben nyomozunk. ... Ha maga válaszol az én kérdéseimre, én is válaszolok a magáéra." Yerid gúnyos mosollyal veszi szemügyre Chakotayt, de mielőtt bármit mondhatna, egy csapat barna ruhás biztonsági sorjázik be a helyiségbe: "Utasításom van, hogy átvigye ezt a beteget a hatos részlegbe." mondja a vezetőjük, egy kéziterminált mutatva fel. "Hatos részleg...?" néz rá Yerid tanácstalanul, miközben a doktornő megnézi a kéziterminált, majd így szól: "Neuro-patológia." "Okunk van azt feltételezni, hogy elmebeteg." mondja az örök vezetője. Chakotay erre kissé idegesen néz Yeridre: "Hazudik. Honnan tudhatnák, sosem vizsgáltak meg." Yerid lát logikát az érvelésben, így odaszól a biztonságinak: "Magukkal megyek." "Sajnálom, uram, az a parancsom, hogy azonnali kezelésre vigyem." "Ez a férfi gyanúsított egy súlyos bűntényben, eszem ágában sincs szem elöl téveszteni..." méltatlankodik Yerid. "Ha ellenorzi a parancsot, látni fogja, hogy a nyomozóhivatal igazgatója hagyta jóvá..." A doktornő odaadja a jegyzetfüzetet Yeridnek, aki alaposan megsejleli azt, majd némiképp bosszúsan méri végig a biztonságiak vezetőjét. Miközben a többiek elkezdik kitolni az ágyat, amire Chakotay le van kötözve, a parancsnok így szól Yeridhez: "A valódi nevem Chakotay. Tiszt vagyok a Voyager nevű Föderációs csillaghajón. A legénységem tagjait elrabolták, az emlékeiket módosították, és itt állították munkába oket. Adhatok neveket, személyleírásokat... Hallgasson meg!" A biztonságiak eltunnek Chakotayval, ám Yeridet szemmel láthatóan nem hagyta hidegen az a pár információmorzsa, amit az állítólagos elmebeteg gyorsan elosorolt neki.

A konyhából az étkezőbe kilépo Neelix egy tányért egyensúlyoz széles gesztusokkal a kezében, majd az étkező egyik sarkában lévő kanapén ülo B'Elannára mosolyog, aki a talaxiai musorát látva felkuncog, majd így szól: "Finom illata van..." "Juharszirupos palacsinta." mondja Neelix, letéve a tányért egy kétszemélyes asztalhoz, "A kedvenc reggeli." A még mindig civil ruhát viselo Torres az addig olvasgatott jegyzetfüzettel együtt áttelepszik az asztalhoz, majd Neelix is leül, és így szól: "Tudja... Az étel néha olyan, mint egy idoutazás. Megérez egy illatot, beleharap valamibe, és hirtelen... Bumm, ott van megint abban a pillanatban, mikor eloször érezte." Torres közben hozzálátott a reggelihez, és az első falatok után mosolyogva így szól: "Finom. ... Bár idoutazást nem tapasztalok..." "Mit olvas?" kérdezi Neelix. "Személyes naplót." "Emlékszik bármelyikre is, ahogy felvette..." "Ja, nem az enyémet. Tom naplói." "Ezek igazából magánbejegyzések..." mondja Neelix szemforgatva. "Nos... O a férjem..." mutat rá B'Elanna. "És, mi van bennük?" "Ezek magánbejegyzések..." mondja Torres vidáman, mire Neelix elvigyorodik. "De ahogy rólam ír..." csóválja a fejét B'Elanna. "Szereti magát." mondja Neelix egyszeruen. "Igen, azt hiszem..." bólint B'Elanna zavartan. "Mit érez?" kérdezi Neelix, mire Torres pár pillanatig töpreng a válaszon: "Olyan ködös minden..." "A köd fel fog szállni... Amint a Doktor végzett a kezeléssel." "Igen..." bólogat B'Elanna töprengő arccal, "De mi lesz azzal a fickóval, aki felvette ezeket a bejegyzéseket...?"

"Elemeztem a minket megtámadó quarrai járorhajókról készült letapogatásokat." mondja a készenléti helyiségben Janeway székeben terpeszkedo Doktor, még mindig VPH-üzemmódban, majd széles gesztussal odaad egy jegyzetfüzetet az asztal túloldalán várakozó Kimnek: "És azt hiszem, kidolgoztam egy eljárást a szenzorjaik félrevezetésére." "Van érzése a taktikai tervezéshez..."

állapítja meg Kim, mire a Doktor büszkén kihúzza magát, majd feláll a székből: "Ezzel el is értünk a lényegéhez annak, amiről beszélni akarok magával. ... Miután sikerrel lezártuk ezt a feladatot, amiben biztos vagyok, szeretném, ha segítene nekem beprogramozni egy új orvosi hologramot." Kim méregeti egy darabig a hologramot, majd így szól: "Nem fulik a foga visszatérni a régi munkájához, most, hogy már megízlelte a parancsnoklást..." "Képzett tiszt vagyok." jelenti ki a Doktor. "Már megbocsásson, Doki, de azt a képzettséget úgy programoztuk magába!" mutat rá Kim. "Igen, de..." "Biztos vagyok benne, amint visszavált a régi önmagává, örömmel lesz újra teljes idoben orvos." A hologram bosszús grimasszal nézi Kimet, közben valószínűleg valami velos választ fogalmazgatva, de nincs ideje kifejtetni a véleményét, mert az asztali terminál jelezni kezd, így mindketten odasietnek. "Chakotay parancsnok hív minket..." állapítja meg Kim, ezzel vételre kapcsol: "Vesszük az adását, uram, mondhatja." "Baj van az adómmal. Ez talán az utolsó lehetőség, hogy beszéljünk..." hallatszik Chakotay hangja a kissé zajos kapcsolaton át. "Hogy áll?" kérdezi Kim.

Chakotay, aki Kadan kórházában, a személyiségmódosításra használt berendezés ágyán fekszik, feje körül az emitterrendszerrel, az egy orvos által eléje tartott kommunikátorba beszél. "Már majdnem készen állok a pajzshálózat kikapcsolására. Kódolt utasításokat küldök, megadom hol, és mikor álljanak orbitális pályára." Egy másik quarrai egy kéziterminált tart a kommunikátorhoz, és elvégzi a továbbítást. "Megvan, parancsnok." hallatszik Kim hangja. "Chakotay kilép." mondja a parancsnok, majd ahogy az emitterkeret visszahúzódik a fejtől, kifejezéstelen arccal mozdulatlanra dermed. "Nos..." fordul el Kadan az ágytól egy fiatalabb quarrai férfi felé, "Most már tudja, hol találja a Voyager-t." "Három hajót viszek." mondja az, "Újra nem szöknek meg előlem." "Ha elsore elvégezte volna a munkát, nem lennénk most bajban." jegyzi meg bosszúsan az eromu felvigyázója, mire a másik férfi szó nélkül távozik. Miközben kifelé tart, majdnem fellöki az ekkor érkező Ravocot, aki méltatlankodva néz a barátságtalan figura után. "Nincsenek magának gondozandó betegek..." vet Kadan helytelenítő pillantást Ravocra. "De, uram." mondja az zavartan, "Gondolkodtam... Két nap alatt ez a második ember, akit Disvorea-szindrómával veszünk fel, és mindketto az eromubn dolgozik. ... Talán egészségügyi riadót kellene elrendelnünk, és megvizsgálni a többi munkást..." "Úgy gondolja, én alkalmatlan vagyok...?" fordul Kadan méltatlankodva Ravoc felé. "Uram..." "Ez az ember..." lép Kadan a felvigyázó mellé, "Az eromu személyzeti felelőse. Tájékoztattam a helyzetrol." "Már tettünk is intézkedéseket az összes alkalmazottunk biztonságának biztosítására." bólogat a felvigyázó. "Én... Sajnálom, hogy... Zavartam." mondja Ravoc bunbánó arccal. "Nincs szükség bocsánatkérésre, doktor." nyugtatja meg Kadan, a fiatalabb férfi vállára téve a kezét. Csodálatra méltó, mennyire aggódik a betegek miatt. De ne aggódjon, ez a beteg máris reagált a kezelésre. Teljes felépülésre számítok..."

"Miért gyujtene ez a... Tuvok... Információkat a munkatársairól..." kérdezi Yerid Sevent, idonként a nála levo kézi terminálra pillantva, annak a bárnak az egyik asztalánál, ahol Paris dolgozik. "Nem tudom." rázza meg a fejét Seven, "De az egyik állományon szereplo név B'Elanna Torresé. ... Mindketten ugyanazon a napon álltak munkába az eromubn, százharminchat másikkal együtt... Engem is beleértve." "Mi ebben a szokatlan?" kérdezi Yerid. "Több mint száz képzett, jobbára ugyanabból a fajból való alkalmazottat vesznek fel egyetlen nap alatt? ... Munkaerohiány idején...? ... Azt is észreveheti, hogy mindegyiküket felülvizsgálták egy központi kórházban." "Rutin eljárás az új munkások megvizsgálása..." mutat rá Yerid. "Igen, a karantén-ellenorzés. De aki ezen a listán szerepel... Mindenki... A hatos részlegben járt." Yeridnek ez ismerosen hangzik, összevont szemöldökkel kérdezi meg: "A neuro-patológián voltak...?" "A feljegyzések ezt tanúsítják." sóhajt fel Seven, "De én nem emlékszem rá, hogy ott voltam." Yerid összecsukja a kéziterminált, majd nagyot sóhajtva, halkabbra fogott hangon megkérdi: "Mire számít tolem, mit tegyek?" "Kezdhetté Mr. Tuvok kihallgatásával. A kórházban fogja megtalálni." "Miért került oda..." kérdezi Yerid gyanakodva. "Érzelmileg instabillá vált..." feleli Seven feszengve. "Még ha akarnék is segíteni magának... Nem tudnék." "Miért nem?" "A nyomozóhivatal igazgatója felfüggesztett a szolgálatból

ma reggel." "Yerid...?" mondja ekkor az asztaluk felé tartó Paris, mire a nyomozó felnéz. "Gondoltam, hogy maga az." mondja az asztal mellett megálló Paris, "Kiderített valamit B'Elannáról?" "Nem tud segíteni magának." mondja Seven, elobb Parisra, majd jelentősegteljesen újra a nyomozóra nézve, "Felfüggesztették a szolgálatból." "Ah..." hajítja le a fejét Paris letörten. "Ez az ember szintén szerepel Tuvok aktájában." jegyzi meg Seven. "Milyen akta...?" kapja fel a fejét Paris. "Miért nem mondja el neki?" néz Seven Yeridre. "Mit kéne elmondania...?!" kérdezi Paris nyugtalanul. "Nem mehetek vissza a kórházba, és kezdek kérdezősködni... Jelentenének..." mondja a nyomozó halkán. Seven bólint, gondolkodik egy sort, majd így szól: "Talán én tudok segíteni."

Seven Ravoccal szemben ül, vélhetően az orvos rendelőjében, és bizonytalanságot színlelve így szól: "Mostanában olyan..." "Orvos vagyok... Megbízhat bennem." bízta Ravoc, mire Seven felsóhajt, majd folytatja: "Olyan... Zavarba ejtő gondolatok kínoznak. ... Nem hiszem, hogy bármi komoly dolog volna, de szeretnék beszélni valakivel." "Nos, akkor... A megfelelő helyre jött." Valamivel később Ravoc a helyiségben lévő terminálnál áll, Seven pedig adatokat diktál neki: "Zöld vendégmunkás-kód, 8586-os alkalmazott." A fal képernyőjén megjelennek az orvos által lekért adatok, melyek történetesen épp Sevenről szólnak. "Hansen, Annika. ... Kezelték már itt korábban." fordul Ravoc Seven felé. "Igen, mikor először ide érkeztem." Az orvos tovább tanulmányozza az adatokat, majd meglepetten fordul Seven felé: "Magát Disvorea-szindrómával kezelték...?" "Erre nem emlékszem." "Azok a zavaró gondolatok, amiket említett..." mondja Ravoc, visszaülve az asztalhoz, "Hallucinációként írta le őket?" "Mi okozza ezt a... Szindrómát?" kérdezi Seven. "Még tanulmányokat folytatunk ennek megállapítására. Szerencsére a betegség egyik legképzettebb szakértője dolgozik itt." "Szeretnék beszélni ezzel a szakértővel." jelenti ki Seven. "De... Dr. Kadan nagyon elfoglalt..." "Én úgyszintén. Talán egy olyan időpontban kéne visszajönnöm, mikor ráér." mondja Seven, ezzel felállna, de Ravoc visszatartja: "Várjon itt. Elovertem..." Az orvos ezzel távozik, Seven pedig, amint a férfi kitette a lábát az irodából, letámadja az üzemben hagyott terminált, és sietősen munkához lát.

Janeway Jaffen lakásának ablakán át bámul ki a város éjszakai fényeire, miközben megszólal a csengő. Hallani, ahogy Jaffen az ajtóhoz megy, és kinyitja: "Igen...?" "A nevem Yerid. A bürokrata nyomozóirodától vagyok." Janeway erre már figyel, és félig az ajtó felé fordul. "Miben segíthetek?" kérdezi Jaffen, ám Yerid felfedezi az ablaknál álló kapitányt, és megszólítja az ajtóból: "Kathryn Janeway...?" "Igen...?" kérdezi Janeway meglepetten. Yerid erre beljebb lép, közben szorgalmasan kutakodva kézitermináljában, majd odamutatja Janewaynek a szerkezet kijelzőjét, amin Chakotay látható a hatos részleg egyik ágyán fekvő. "Ismeri ezt a férfit?" kérdezi a nyomozó. Janeway szemügyre veszi a képet, majd igyekezve határozott benyomást kelteni, kijelenti: "Nem." "Úgy gondoltam, talán találkozott vele. ... A maga korábbi szálláshelyén találták meg, egy olyan borregenerátorral, amit korábban maga hozott el az eromuból." "Azt én hoztam el." mondja erre gyorsan Jaffen. "Jaffen..." szól rá Janeway, majd odalép hozzá, belekarol a férfiba, majd szembefordulva Yeriddel, nagyot sóhajt, és belekezd: "Azt mondta, egy csillaghajóról jött. És hogy a legénysége tagjait elrabolták." "Nyilvánvalóan hazudott." jegyzi meg Jaffen. "Tudni akarok mindent, amit elmondott önnek." mondja Yerid, mire Janeway és Jaffen összenéznek.

"Hogyhogy csak úgy kísértelt?!" tájékoztat Kadan Ravoc irodájában, mire a fiatalabb orvos mentegetőzni kezd: "Önkéntes páciens volt, a biztonságiaknak semmi oka nem volt rá, hogy feltartóztassák. Ravoc az irodában lévő konzolhoz megy, és vizsgálódni kezd: "Hatvanöt korlátozott állományhoz fért hozzá, mind olyan emberé, akinél Disvorea-szindrómát diagnosztizáltak. A feljegyzések szerint ezeket a pácienseket mind ugyanazon a napon vették fel. És... Minden esetben maga volt a kezelőorvos..." "Ó, igen... Emlékszem." bólogat Kadan, mintha csak most jutna eszébe az a bizonyos nap, "Meglehetősen megszorodtak az esetek." "Sosem említette..." jegyzi meg Ravoc. "Nahát, igazán sajnálom, hogy nem tájékoztatom megfelelően a betegeimről..." mondja erre

Kadan élesen. "Mindegyiket a fő energiaellátó hatósághoz irányították..." állapítja meg a közben tovább kutakodó Ravoc, "Az a felvigyázó, akivel beszélt, ő is ott dolgozik." "Elmagyaráztam magának. Egy potenciális egészségügyi veszélyről informáltam!" A fiatalabb orvost azonban nem lehet leállítani, és mikor a nagy képernyőn Chakotay fényképe, és adatai jelennek meg a működése eredményeképpen, Kadan bosszankodva fordul el tőle. "Ez az eromui munkás, Amal Cortei... Azt állítja, hogy a barátait elrabolták, és munkába állították, miután megváltoztatták az emlékeiket." "Mit akar ezzel mondani...?!" csattan fel Kadan, Ravoc felé fordulva. "Hogy maga hamis diagnózisokat állít fel." feleli a fiatalabb orvos, "Kiválogatva megváltoztatja, mire emlékezzenek az emberek, aztán elküldi őket dolgozni az eromube..." "Igazán remek, doktor..." ingatja a fejét Kadan, mire Ravoc értetlenül mered rá: "Miért...?" "Egy sokkal tapasztaltabb gyógyszer képes volna nagyobb távlatokban látni ezt a helyzetet. A valódi közegészségügyi fenyegetés... A munkaerőhiány. Aminek az egyetlen gyógymódja az, hogy több képzett munkást találjunk." "Orvosok vagyunk. Nem szabadna ártanunk a betegeknek..." "Segítettünk rajtuk, hogy hasznos, és boldog életet élhessenek!" "Azzal, hogy megváltoztatjuk az emlékeiket...?!" kérdezi Ravoc, mire Kadan elfordulva tőle, járkálni kezd, és közben így szól: "A kezelés, amit tolem kaptak, javítja az életüket, és jobb munkássá teszi őket. Cserébe... A gazdaságunk hasznára válnak." "Magának valami haszna van ebből, igaz...?" kérdezi Ravoc vádlón. "Egy gyógyszer nem érdemli meg, hogy ellenszolgáltatást kapjon a munkájáért...?" kérdez vissza Kadan. "Jelenteni fogom!" "Kinek? A kutatásomat az egészségügyi minisztérium pénzeli." "Nos... Akkor a bünyői nyomozóhivatalnak." "Ha még emlékszik..." mondja Kadan kioktató hangnemben, "A nyomozóhivatal igazgatója volt az, aki elrendelte, hogy Amal Cortei az én felügyeletem alá kerüljön." Ravoc egy pillanatig szóhoz sem tud jutni, majd elhulva kérdezi meg: "Errol mindenki tud...?" "Nem mindenki." csóválja meg a fejét Kadan, "Csak néhány megbízható munkatárs. ... A kérdés az... Maga közülük fog-e tartozni...?" A burkolt fenyegetés hallatán Ravoc idegesen néz körül, mikor megérti, gyanújával sikerült egyenesen az oroszlan barlangjába beszélnie.

"Veszélyesnek tekintendo..." mondja egy biztonsági tiszt, egy Sevenről készült képet mutatva Parisnak az üres bár bejáratánál. "Sosem járt itt." von vállat Tom. "Biztos?" kérdezi a biztonsági, mire Paris vigyorogva néz rá: "Hm... Gondolja, hogy elfelejtenék egy ilyen arcot...?" "Ha mégis látná, azonnal jelentse." mondja a biztonsági, mire Paris bólint, "Kórházba kell kerülnie." A biztonságiak ezzel távoznak, Paris pedig visszatér a bárba: "Most már biztonságos..." Valahonnan egy hátsó helyiségből Janeway, Seven, Yerid, és Jaffen sorjáznak elő. "Köszönöm." mondja Seven Parisnak. "Hát, ha tényleg meg akarják köszönni..." mondja erre Paris, miközben mindannyian leülnek egy asztalhoz, "Elmondhatnák, mi folyik itt." "Úgy tunik, hogy ez a... Chakotay igazat mondott." mondja Seven. "Szóval... Az eromu minden munkásának megváltoztatták az emlékeit?" kérdezi Jaffen. "Nem hiszem, hogy minden munkását." néz rá Seven, "Az ön neve nem szerepelt Dr. Kadan beteglistáján. De az enyém igen. És a magáé is." néz Seven Parisra. "Jelentünk kellene ezt a hatóságoknak." jelenti ki Paris, Yeridre nézve. "Több bizonyítékra van szükségem, mielőtt elkezdek vádakkal előállni..." mondja a nyomozó. "Chakotay azt mondta, bizonyítani tudja a valódi személyazonosságomat." szól Janeway, "Egy Voyager nevű hajó fedélzetén..." "Hogyan tudjuk megtalálni?" kérdezi Seven. "Mikor a legénysége kapcsolatba lépett vele..." kezdi Janeway, majd igyekezve emlékezetébe idézni a hallottakat, folytatja, "Egy triaxiális frekvenciát használtak... Egy kovariáns szubtérsvonalon." "Van egy szubtéri adóvevo az eromubén." néz Seven Yeridre. Janeway egy pillanatig töpreng, majd elszánt arccal Jaffen felé fordul: "Visszamegyek az eromube, hogy kapcsolatba lépjek azzal a hajóval. ... Megértem, ha nem akarsz belekeveredni." "Benne vagyok már, attól a pillanattól kezdve, hogy találkoztam veled." mondja erre a férfi. "Ha visszamennék a kórházba..." néz Seven Yeridre, "Az ön orizetében... Az lehetőséget adna nekünk, hogy segítsünk Chakotaynak és Tuvoknak." A nyomozó fontolóra veszi a javaslatot, majd rábólint.

"Be kellett nyugtatóznom, mert önként nem jött volna." mondja Yerid Kadannak, miközben az az egy kórházi ágyon öntudatlannak tűnve fekvő Seven vizsgálja. "Az állapota nyilvánvalóan rosszabbodott." állapítja meg Kadan, "Kezelni fogjuk." "Van még néhány másik beteg, akikkel

szeretnék beszélni..." nyújt oda Yerid egy kéziterminált Kadannak. Az megszemléli a neveket, majd a fejét csóválja: "Ezeket az embereket nem lehet zavarni." Yerid azonban egy nyomós érvet varázsol elő fegyveréből, Kadan pedig, miután egy pillanatig bámulta a mellkasának szegezodo fegyvert, jobbnak látná villámgyorsan felszívódni. Ebben azonban Seven villámgyorsan mozduló keze megakadályozza, a 'benyugtatózott' beteg ugyanis megragadja a doktor karját, és Seven félig felülve így szól: "Azt javasolnám, engedelmeskedjen..." Kadan pár pillanatig hitetlenkedve mered a párosra, hamarjában nem tudva eldönteni, hogy Yerid fegyvere, vagy Seven biomechanikus bal keze jelent-e nagyobb fenyegetést.

Jaffen és Janeway eközben a terv egy másik részletén dolgoznak. Miután a férfi egy szerszámmal kiegészítette a falvigyázói iroda ajtajának zármechanizmusát, Janeway besurran az irodába, az orkódni kint maradó Jaffen pedig halkán utána szól: "Légy óvatos..." Janeway az iroda ablakán át kinéz az odakint az egyik függőhídon elhelyezkedő Jaffenre, összebólintanak, majd a nő munkához lát. "Hívnak minket." jelenti Neelix a Quarra felé közeledő Voyager hídján. "Képernyőre." rendelkezik a Doktor. A fomonitoron Janeway jelenik meg, és óvatosan így szól: "Voyager csillaghajó...?" "Kapitány...?" kérdezi a kormányospultnál ülő Kim. "Szólítson inkább Kathrynnek..." mondja Janeway zavartan. "Igen, asszonyom." bólint Kim meglepetten, "Hol van Chakotay parancsnok?" "Kórházban. ... Elmondta nekem, hogy maguknak van bizonyítéka arról..."

"Kik vagyunk valójában." mondja Janeway, a Voyager hídját bámulva a felvigyázói iroda konzoljának képernyőjén. "Így van." lép a képbe az immár Csillagflotta-egyenruhát viselő Torres. "Maga az a nő, akit állítólag elraboltak..." mondja Janeway elhulve. "Chakotaynak ki kellett volna kapcsolnia a pajzshálózatot, hogy biztonságos helyre transzportálhassuk önt és a többieket." mondja Torres, "Ha valahogy ki tudná kapcsolni a fő energiarendszert, a pajzshálózat is leállna." "Segít nekünk?" kérdezi Kim, Janeway azonban egyelőre nem tud mit mondani.

A Voyager pár pillanat múlva megrázkódik. "Támadás alatt állunk." állapítja meg a taktikai konzolnál dolgozó Doktor, "Három hajó...!"

"Kérem, kapcsolja ki a..." mondja a monitoron látható Kim, majd az adás megszakad, és ugyanabban a pillanatban sziréna szólal meg az eromuben. Janeway idegesen néz körül, és mikor kipillant az ablakon, Jaffent nem látja a függőhídon, így kisért az irodából. "Jaffen...?" kérdezi halkán, közben lefelé figyelve a munkaszintre. "Állj!" hallatszik egy kiáltás, és a függőhíd másik végében, valamint lent a munkaszint konzoljai között, több biztonsági bukkan fel, fegyverrel a kézben. Janeway menekülni próbál, de mögötte is biztonságiak jelennek meg, így csapdába esik a függőhídon. Miközben az örök mindkét oldalról feléje sietnek, lenéz a négy-öt méterrel a híd alatt lévő munkaszintre, és mivel nem lát más kiutat, átveti magát a korláton, épp abban a pillanatban, mikor az egyik biztonsági rákiált: "Ne mozduljon!" Egy másik or rálo, de már csak a korlátot találja el, Janeway nagyjából ugyanebben az időben landol a munkaszinten. Egy pillanatig úgy tunik, az akrobatamutatóvánnyal nem sokra meg, ugyanis szinte azonnal egy fegyver szegezódik rá. "Ott marad!" szól rá a fegyvert fogó or, ám a férfi a következő pillanatban lehanyatlik, ahogy a mögötte az egyik konzol árnyékából kilépo Jaffen a nyakához szorítja a zár kiegészítéséhez használt szerszámot, és bekapcsolja az alacsonyabb fokozatra állított eszközt. Jaffennek a zsákmányolt fegyverrel sikerül még két ort kiiktatnia, ám utána kénytelen Janewayjel együtt a konzolok fedezékébe húzódni a függőhídról érkező zárótűz elöl. "Remélem nem gondoltad, hogy itt hagytalak..." mondja Jaffen. "Eszembe sem jutott..." sóhajt fel Janeway megkönnyebbülten, "Le kell állítanunk a fő generátorokat." A páros ezzel a konzolok fedezékében útnak indul valamerre.

"Ennyit a szenzorai féltrevezetéséről..." jegyzi meg Kim, mikor a Voyager már a sokadik találatot kapja, mire a Doktor méltatlankodni kezd: "Csak úgy találhattak meg minket, ha pontosan tudták, hol keressenek!" Akárhogy is, a támadók jó munkát végeznek. "A transzporterek leálltak!" jelenti Torres.

Az eromu kisszámú éjszakai személyzete ijedten rohángál ide-oda a konzolok között, a fentől érkező lövések közepedte, így a biztonságiaknak kicsit nehezebb megtalálni Janewayt és Jaffent a többiek között. A páros behúzódik a szintfelügyelő pultja mögé, majd a férfi így szól: "Sosem jutunk

el a generátorvezérloig." Janeway kikukucska a pult mögül, majd így szól: "Talán nem is kell." "Mit csinálsz?" kérdezi Jaffen, ahogy a no munkához lát a pult egyik kezelőfelületén. "Ha el tudom érni, hogy a számítógép azt higgye, a mag túlterhelodik, a fő energiarendszernek automatikusan le kell állnia."

A hátába nyomott fegyver miatt nem túl boldognak tuno Kadan ekkortájt érkezik meg Yeriddel és Sevennel abba a helyiségbe, ahol az emlékeztetőtöröléseket végzik, és ahol jelenleg is néhány orvos munkálkodik. "Kérje meg őket, hogy legyen a miénk a terep..." súgja oda Yerid Kadannak.

"Távozhatnak." mondja Kadan, mire a többi orvos elhagyja a helyiséget. "Kapcsolja le őket." utasítja Yerid Kadant, az egy-egy ágyon fekvő Chakotayra és Tuvokra utalva, miközben Seven vizsgálgni kezdi a helyiség rendszereit, és talál még egy ismerost az egyik ágyon: "Dr. Ravoc... Ez az ember miért van itt?" "Disvorea-szindróma." feleli Kadan kifejezéstelen arccal, miközben lekapcsolja Chakotayt a rendszerrel.

"Elvesztjük a pajzsot!" jelenti Neelix a műveleti tiszt konzoltól, mire Kim megkérdi a Doktort:

"Valami tanács a taktikai adatbázisától?" "Semmi témába vágó." húzza el a száját a hologram. "Hány mentoegységünk maradt?" kérdezi Kim. "Öt." feleli Torres, utánanézve a dolognak. "Készüljön fel három kivetésére." "Nem hinném, hogy a hajó elhagyása a megoldás..." méltatlankodik a Doktor.

"Én se." mondja erre Kim, "Tud olyan fojtómezt létesíteni a tanácsterem körül, ami elfedi az életjeleinket?" "Azt hiszem. Miért?" kérdezi a Doktor. "Figyelj, és tanulj..." mondja erre Kim.

A Voyager hídjához legközelebbi indítókból három mentoegység indul útnak, de a quarraiak szinte azonnal vonósugárra is veszik őket.

"A legénysége megint magára hagyta..." mondja gúnyosan a fomonitoron láthatóvá váló quarrai férfi a kapitányi ülésben ülo Doktornak, "Javaslom, adja át a hajóját." "Mostanra már rájöhetett volna, hogy ennek megtételére nem vagyok beprogramozva." mondja a Doktor, majd a két szék közötti közép konzolhoz fordul.

A három támadó által vonósugárra vett egy-egy mentoegység pár pillanattal később felrobban, és mivel ekkorra már elég közel vontatták őket a hajókhoz, a robbanások mindhárom quarrai hajót harcképtelenné teszik.

A Doktor elégedetten pattan fel a székből, és mikor a többiek visszatérnek a tanácsteremből, odaszól Kimnek: "Gratulálok, zászlós." "B'Elanna, kellenek azok a transzporterek." szól Kim, útnak a kormányospult felé.

"Jobb, ha igyekszel..." mondja az idegesen nézelodo Jaffen, mire Janeway odasúgja a konzolnak:

"Gyerünk... Hajrá..." ezzel megéri az érvényesítő szenzort. Pár pillanat múlva riadójel szólal meg, majd a számítógép férfihangja bejelenti: "Figyelem! Magtúlterhelés regisztrálva. Vészleállítás megkezdve." Néhány másodperccel később elkezd kikapcsolni a munkaszint világítása, majd sorban a konzolok is.

Ahogy az eromu beszünteti az energiatermelést, lassan az egész városban kihunynak a fények, és elsötétülnek az épületek ablakai.

"A pajzshálózatuk leáll." jelenti Neelix. "B'Elanna..." kérdezi Kim sürgetően. "A transzporterek élednek... Most!"

Yerid és Kadan meglepetten néznek körül, mikor elobb Seven, majd Chakotay és Tuvok tunnek el egy-egy szállító sugárban.

Jaffen még kinyúlna, hogy megéri Janewayt, mikor a no alakja körül felragyog a szállító sugár, de keze már csak levegot markol.

"A VPH naplója, kiegészítés. A teljes legénységet visszatranszportáltuk a Voyager-re, és a Torres hadnagy kezelésében szerzett tapasztalataimnak köszönhetően, a kezelésük gyorsan halad. Míg lábadoznak, van még néhány végrehajtandó parancsnoki feladatom."

"Ha nincsenek a maguk erőfeszítései, erre az egész összeesküvésre talán sosem derül fény." mondja a quarrai nagykövet, miután Yeriddel, és a velük szemben ülo Kimmel, a Doktorral, és Neelixel együtt feláll a tanácsterem asztalától. "Mi lesz a munkásokkal?" kérdezi Kim. "Nos, több ezret

azonosítottunk Dr. Kadan 'betegei' közül." feleli Yerid, "Miután kezelést kaptak, hazatelepítjük őket." "Nagyra becsüljük, amit tettek." mondja a Doktor a quarraiaknak. "Erre parancsoljanak." mutat Neelix a kijárat felé. Kim és a Doktor is útnak indulnának, csak éppen már megint egyszerre. Mikor rájönnek, hogy így nem fognak kiférni az ajtón, mindketten megállnak, és bosszúsan egymásra nézve előre engednék a másikat. Kim végül elvigyorodik, és előre tessékeli a hologramot.

B'Elanna az egyik merevítobordának támaszkodva figyeli a tévézéssel, és pattogatott kukoricával 'kezelt' Tomot, aki jókat kuncog az épp futó rajzfilmen, majd odasétál hozzá, leül mellé, és arcon csókolja. Paris ettől kicsit feszültté válik, és zavartan kérdezi meg: "Ezt meg miért...?" "Törödtél velem... Akkor is, mikor nem is tudtad, ki vagyok." Tom erre elmosolyodik, mire B'Elanna beleöklöz a vállába. "Au...!" jajdul fel Paris, "És ez miért...?" "Mert flörtöltél a vendégekkel." "Agymosás áldozata voltam...!" védekezik Paris, mire B'Elanna jelentőségteljes pillantást vet rá: "Ühüm..."

Miután egy biztonsági tiszt bekísérte Jaffent Janeway kabinjába, a férfi körülnéz, majd az ablakoknál álló Janewayre pillant: "Most már értem, miért laknál inkább itt..." "Felajánlanék neked egy állást... Mindig jól jön egy képzett mérnök... De kapitányként... Nem volna éppen helyes dolog a részemről, ha..." "Kikezdenél a legénységed egyik tagjával." bólint Jaffen. A páros egy darabig zavartan nézi egymást, majd a férfi így szól: "Na, legalább az én emlékeimet nem piszkálták. Az orvosi adatok szerint tényleg jobb életet keresve jöttem a Quarrára. És most, hogy magasabb beosztásba helyeztek, azt hiszem... Sikerral jártam." "Kinevezés...?" kérdezi Janeway, miközben Jaffen beljebb lép, majd leereszti táskáját a válláról a földre. "Le kellett cserélniük a muszakfelügyelőt, mert illegálisan szerzett munkásokat, vagy mi..." mondja a férfi mosolyogva, miközben leguggol a táskája mellé. "Gratulálok. Megérdemled..." megy oda hozzá Janeway. "Gondoltam, ezeket talán szeretnéd visszakapni..." veszi ki Jaffen a tönkrement plazmatovábbbítót a csomagjából, "Emlékszel arra az idore, mikor... Együtt voltunk." "Nem lesz szükségem emléktárgyakra, hogy ne felejtselek el..." mondja Janeway elcsukló hangon. Jaffen felegyenesedik, Janeway pedig könnyes szemmel borul a nyakába, és úgy szorítja magához, mintha soha többé nem akarná elengedni.

A Voyager hídján helyreállt a rend, a szokásos hídszemélyzet teljesít szolgálatot, bár mind a kapitány, mint az első tiszt széke üres. A lift ajtaja kinyílik, és Janeway válik láthatóvá a kabinban, amint lassan az ajtó felé fordul, majd kísétál a hídra. Mikor Kim meglátja, kihúzza magát, és fennhangon így szól: "Kapitány a hídon!" Janeway némiképp zavartan néz körül, majd folytatja útját a széke felé, és az időközben valahonnan elokerült Chakotayval egy időben ér oda. Összenéznek, majd egyszerre ereszkednek le székeikbe. "Indulásra kész...?" kérdezi Chakotay. Janeway mereven maga elé bámul, a Quarrát mutató fomonitorra, miközben így válaszol: "Talán nem volt valóságos, Chakotay... De olyan érzés volt, mint az otthon... Ha nem jönnek utánunk... Sosem tudtam volna meg, hogy volt egy másik életem." "Sajnálja, hogy felbukkantam?" kérdezi a parancsnok, mire Janeway lassan felé fordul: "Egy pillanatra sem." Chakotay erre halványan elmosolyodik, Janeway pedig Tomra pillant: "A korábbi útvonalra, Mr. Paris." "Igenis, uram." bólint Tom, és a Voyager, elszakadva a Quarra körüli orbitális pályáról, folytatja útját az egyetlen, valódi otthon felé.

163. Human Error - Mert gyalgó az ember

A tizenkilencedik századot idézően berendezett, gyertyafényes nappaliban csak a kandallóban égett ropogása hallatszik, legalábbis kezdetben. Hamarosan azonban egy ütemes, mechanikus zaj szólal meg, egy metronóm kattogása, majd néhány másodperccel később valaki játszani kezd egy zongorán. Egy még ülve is szemmel láthatóan magas, karcsú nő játszik, hosszú ujjai kecsesen táncolnak a billentyűkön. A nő vállon alul érő szokos haja ismerős arcot keretez: Annika Hansenét, egy olyan nőt, aki mintha sosem találkozott volna a borggal, koponyájának hetven százaléka nem fémötvözetből áll, és bal keze sem félig mechanikus szerkezet.

"Ez nehéz..." mondja a kezében egy fényes piros papírba csomagolt dobozt forgató Torres az étkezőben, ahol meglehetősen a zsúfoltság, majd kinézve a mögötte a kanapé háttámláján ücsörgő Torresre megkérdi: "Csináld magad' trikorderkészlet...?" "Nem egészen..." feleli a vulcani kimérten, mire B'Elanna hümmögve lát neki a csomag kibontásának. Mikor kinyitja a dobozt, belekukucskál, majd így szól: "Köszönöm...! Biztos tetszeni fog neki. ... De... Mi ez?" "Egy pl'nok." feleli Tuvok, miközben B'Elanna érdeklődve fogatja a fekete-fehér háromszögmintával borított oldalú tetraédert, "A vulcaniak ezzel képzik az újszülöttek alapfokú logikai képességét." "Sosem lehet elég korán megkezdni azoknak a szinapsziszoknak a győtrését, hm, Tuvok...?" sandít Paris vidáman a vulcanira, majd Torreshez fordul, aki közben rájött, hogy a tetraéder kisebb részekre bontható, "Na, hadd nézzem, szeretem a jó kis fejtörőket." "Ez itt... Mr. Kimtol..." ad oda Neelix egy lapos dobozt B'Elannának, miközben a tetraéder legalább tucatnyi darabra esik szét Paris kezében, aki zavartan igyekszik összeszedni a darabokat, majd gyorsan lerakja az egész kupacot az asztalra. Többen nevetgélnek kezdenek, Tom pedig kínos vigyorral fordul az újabb ajándékot bontogató Torres felé. "Csillagflotta-pelenka..." mutatja fel B'Elanna a doboz tartalmát, mire a közelben ücsörgő Kim bólogatni kezd: "Kincstári...!"

Janeway, aki kicsit távolabbról figyeli az eseményeket, a tole pár lépésnyire ácsorgó, látható implantok nélküli, az eddigiekénél sokkal lazább szabású civil öltözetet viselő Seven mellé lép, és halkán így szól hozzá: "Most, hogy a borg implantjait eltávolították... Akár azon is elgondolkodhat, hogy egy napon maga is gyerekeket vállaljon..." "Egy napon..." bólint Seven kimérten, miközben lassan sétálni kezd Janeway mellett, "Én valami sokkal... Kevésbé radikális változásokat fontolgattam a magánéletemben." "Például?" kérdezi Janeway. "Tudom, hogy rangom nincs, de... Szeretnék kérvényezni egy egyenruhát." "Vegye úgy, hogy megkapta." mondja Janeway mosolyogva, majd a többiek között lévő hologram felé intve folytatja: "A Doktor mondta, hogy többé nem kell regenerálnia. Keríthetek önnek egy kabint... Ha csak nem akar a raktérben behúzódnivalamelyik sarokba..." "Egy ágy sokkal kényelmesebb volna..." ismeri el Seven, majd kissé elbizonytalanodva folytatja: "Mióta megérkeztem a Voyager-re... Az ön útmutatásai felbecsülhetetlen értékűek voltak. Köszönöm, kapitány." "Én csak az irányt mutattam." mondja Janeway, felvéve egy pohár pezsgőt, amit odanyújt Sevennek, "Az utat maga tette meg." Ekkor Chakotay áll meg mellettük: "Seven... Hagyomány, hogy mindenki kifejezze jókívánságait a babának. Gondoltam, kezdhetsz ön." Seven ettől szemmel láthatóan elbizonytalanodik, Janeway viszont bátorítón veregeti vállon, majd elindul a többiek felé. Seven is arrafelé fordul, és a poharat megemelve így szól: "A legénységünk legújabb tagjára. Teljesüljön minden vágya, egy kivételével... Hogy mindig legyen miért küzdenie." "Ah... Nagyon jó..." bólint Janeway elégedett mosollyal. Seven felfigyel a még mindig a vulcani játékkal küzdő Parisra, és semleges hangon hozzáteszi: "És a logikai képességeit örökölje az anyjától..." A társaság erre nevetgélnek kezd, Paris pedig elképedve néz Sevenre, miközben Kim vigyorogva megjegyzi: "Na, erre iszom!"

"Ez furcsa volt..." jegyzi meg a kormányospulznál dolgozó Paris, mire Chakotay odamegy hozzá a mérnöki konzoltól: "Mire gondol?" "A távolsági szenzorok észleltek egy energia-kitörést, de eltűnt." mondja Paris, majd a konzolra bökö: "Ott. Megint egy..." "Megközelítőleg öt egész kilencetized

fényévre előttünk történnek." állapítja meg Tuvok. "Forrás?" néz rá Chakotay. "Túl messze vagyunk, hogy tiszta értékeket kapjunk." "Híd hívja Seven of Nine-t..." szól Janeway.

"Mondja." jelentkezik Seven, aki mellett egy másik Janeway ácsorog az étkezőben, vagyis ez így együtt azt jelenti, hogy Seven valójában az egyik holodeckben van. "Jelentkezzen az asztrometriai laborban." "Nyugtázza." üzeni Seven, majd a pezsgospoharat letéve az asztalra, így szól:

"Számítógép, programot befejezni." A holodeck pár pillanat alatt kiürül, és Seven is visszanyeri megszokott külsejét, legalábbis ami az implantokat, és a ruhát illeti, miközben kifelé indul, sietve visszarendezi lófarkba kötött haját a szokásos frizurába.

"Nem tudtam megtalálni a kitörések okát." mondja Seven Janewaynek, Tuvoknak és Parisnak az asztrometriai laborban, "Az előttünk levo területen szokatlan mértéku a szubtéri sugárzás, és a fémes törmelék." "Hajók?" kérdezi Tuvok. "Hatótávolságban semmi." néz rá Seven, "Több adatom lesz, ha közelebb érünk." "Nem látok okot az iránymódosításra." határoz Janeway, "Tartsa szemmel a szenzorokat." "Igen, kapitány." bólint Seven. "És most..." megy át Janeway Parishoz, "Valami sürgősebb dolog... B'Elanna gyanít valamit?" "Goze sincs." jelenti ki Paris magabiztosan. "Helyes. Étkezo, tizennégy nulla-nulla, idoben ott lenni. Nem akarom elrontani a meglepetést." mondja neki Janeway, majd Tuvokra és Sevenre nézve hozzáteszi: "Elvárom, hogy maguk mindketten megjelenjenek." "Nekem itt lesz dolgom." mondja gyorsan Seven. "Mi a baj, Seven, a Kollektívában nincs baba-buli?" kérdezi Paris. "Biztos vagyok benne, pár percet tud erre szakítani..." néz Janeway jelentőségteljesen Sevenre, majd rosszálló pillantást vetve Parisra, a kijárat felé veszi az irányt Tommal együtt. "Ha ez jelent valami megnyugtatót..." jegyzi meg a Seven mellé lépo Tuvok, "Osztom az ön kényelmetlen érzését a társasági eseményekkel kapcsolatban." "Mintha riasztó gyakorisággal történnének mostanság..." húzza el a száját Seven. "Mr. Neelix azzal érvelne, hogy javítják a hangulatot." mutat rá Tuvok, mire Seven vállat von: "Úgyis alkalmakat keresek a társasági viselkedésem javítására... Talán elmegyek." Tuvok erre szemöldökét megemelve sandít a nore.

"Nos, az biztos, hogy... Hatékony..." mondja Neelix, vagyis a körülményekből ítélve inkább Neelix hologramja egy majdnem teljesen üres szálláshelyen, ahol az egyik sarokban egy beépített szekrény és asztal, átellenben pedig egy fekvőhely az egyik ablak alatt. Seven rangjelzés nélküli, kék betétes egyenruhát viselve áll a nappali közepén, miközben Neelix körüljárja: "Semmi cicoma... Rengeteg hely van... Jármű-kelni. ... Csak hogy kicsit személytelen. Nem gondolja?" "Magyarázat..."? kérdezi a közelebb lépo Seven, akinek egyébként egyáltalán nem áll rosszul az egyenruha. "Ez a szálláshelye, Seven. A személyiségét kellene tükröznie. ... Mit szólna egy asztalhoz, meg pár székhez? ... Kialakíthatna egy helyet a munkához. Meg ahol vendégeket fogadhat... Ah... Meg egy kis szín sem ártana." mondja Neelix, az üres szálláshely szabványos sötét falaira nézve, "Aztán... Fényképek, muallkotások... Műtűrűkék..." "Műtűrűkék..."? néz Seven kérdőn a talaxiaira. "Apró holmik. Mint a fafaragványok Kim zászlós kabinjában." "Sosem jártam Kim zászlós kabinjában." mondja Seven, miután utánagondolt a dolognak, "De azt hiszem, replikálhatok néhány tárgyat, és elhelyezhetem azokat a szobában." "Kezdetnek megteszi." bólint Neelix, "Vannak, akik szeretik kitenni a családjuk, barátaik képeit." "Van egy fénykép a szüleimről a hajó adatbázisában. Készíték róla másolatot, és bekeretezem." "Remek, remek..." bólogat Neelix. Seven körülnéz, majd szemügyre véve egy nagyobb szabad falfelületet, így szól: "Egy multispektrális csillagtérkép talán javítana azon a válaszfalon." "Vagy egy festmény..." töpreng Neelix. "Egy festett csillagtérkép..." kombinálja a két ötletet Seven. "Én valami absztraktabbra, művészibbre gondoltam..." mondja Neelix, majd megakad a szeme a széles ablakokon: "Függönyök! ... Semmi sem javít annyit egy szoba hangulatán, mint a jó függöny. A belátás korlátozásáról már nem is beszélve." "Belátás?" kérdezi Seven, nagy szemeket meresztve a talaxiaira, "Az urben vagyunk..." "De sosem lehet tudni, mikor állunk be egy zsúfolt urkikötőbe..." Seven kénytelen elismerni, van némi alapja Neelix érvelésének. "De arra ügyelnünk kell, hogy menjen a szonyeghez..." töpreng tovább Neelix, "Egy talaxiai mozaikra gondoltam, tulabogyókék csíkok narancsszín beszövésével..." "Értékelem az esztétikai tanácsait." mondja Seven, "De úgy vélem, magam is boldogulok." Neelix erre vállat von, a következő pillanatban pedig

megszólal a csengo. "Belépni!" szól ki Seven, mire Chakotay óvakodik be a folyosóról, kezében egy táskával: "Zavarok...?" "Kérem, kerüljön beljebb." "Tetszik, mit hozott ki ebből a helyből." néz körül Chakotay beljebb lépve, majd leteszi a táskát az étkezősarok asztalára. "Jelenleg épp a dekoráláson dolgozunk." tájékoztatja Seven. "Ez talán segít..." mondja Chakotay, elővéve egy vélhetően indián képzőművészeti alkotást: egy kör alakba hajlított vesszót, amire egy ritka szövésű háló van felfeszítve, a rögzítési pontokról pedig egy-egy szorpamacs lóg le. "Tekintse ezt házavató ajándéknak." mondja Chakotay, odaadva a holmit Sevennek. "Gyönyöru... Mi ez?" érdeklődik Neelix. "Egy álomfogó." feleli Seven, "Az oshonos amerikai mitológia szerint eluzi a rémálmokat." "Le vagyok nyugözve..." mondja Chakotay meglepetten. "Ismerkedtem... A kultúrájával." ismeri be Seven. "Gondoltam, most, hogy már alszik regenerálódás helyett, hasznos lehet." mondja Chakotay, lenézve az álomfogóra. "Biztos vagyok benne." bólint Seven mosolyogva, "Köszönöm." Neelix megérezhet valamit a levegőben, mert az angolos távozás mellett dönt: "Hagyom, hogy találjanak egy helyet, ahová felakaszthatják... De az ágy fölött tökéletesen nézne ki... Kellemes álmokat..." A talaxiai ezzel felszívódik, Seven pedig félszeg mosollyal sandít Chakotayra, majd így szól: "Figyelmes volt, hogy benézett..." "A világért sem mulasztanám el, mikor költözik..." "Gondolom, ez azt jelenti, ön a díszvendégem..." mondja Seven, "És hanyag házigazda volnék, ha nem kínálnám itallal." "Az nehéz lesz..." néz körül Chakotay, "Nincs replikátor." "A bútorzat egy újabb hiányossága..." állapítja meg Seven. "Holnap reggel első dolgom lesz intézni önnek egyet." jelenti ki Chakotay. "Ezt nagyra értékelném, parancsnok." bólint Seven. "Chakotay. Nem vagyunk szolgálatban. Elhagyhatjuk a formaságokat." lép Chakotay Seven elé. Seven erre szélesen elmosolyodik, majd így szól: "Igen, uram." Chakotay veszi a lapot, majd miután kimosolyogta magát, így szól: "Tetszett a mai pohárköszöntő. Sokat fejlődött már... Remélem, többet is láthatok még." "Fogsz is." bólint Seven, mire Chakotay végigméri, majd a kijárat felé indul: "Jó éjt." "Chakotay..." szól utána Seven, mire a parancsnok kérden visszafordul. "Mint talán tudod, érdeklődni kezdtem a konyhaművészet iránt. Holnap este vacsorát készítek, és arra gondoltam... Talán... Részt vehetnél." mondja Seven zavartan, majd gyorsan hozzáteszi: "Hogy értékeld a munkámat" "Örömmel." bólint Chakotay. "Tizenkilenc nulla-nulla?" "Én hozom a bort." bólint Chakotay, majd gyorsan körülpillantva a helyiségben, mosolyogva hozzáteszi: "Meg a bútort." "Tehát elfogadja..."? kérdezi Seven a biztonság kedvéért. "Randizunk." bólint rá Chakotay vidáman, ezzel távozik, Seven pedig töprengve néz utána.

A Doktor, miközben a mutoasztalon ülo Sevent vizsgálja, egy régi altatódalt énekelget meglehetősen modernizált, ám nem túl szívdérítő szöveggel. Seven végül megelégszik a dologgal, és csíposan megkérdi: "Ezzel megnyugtatni akarja a babát, vagy megrémíteni..."? "A szöveg meglehetősen komor." ismeri el a Doktor, "De inkább a dallamra reagálnak. Összességében huszonkilencet vettem fel, köztük pár klingon altatódalt is. A kedvencem a Kon-vaj'ogt. Aludj, kicsi harcos! ... Az arkifejezésükből meg tudtam mondani, hogy az ajándékom komoly benyomást tett rájuk." "Kétségkívül..." húzza el a száját Seven. "Bár ön is ott lett volna..." néz rá a Doktor a diagnosztikai konzoltól, "Kedves esemény volt. Tom és B'Elanna csalódottak is voltak, hogy nem vett részt." "Dolgom... Volt." mondja erre Seven kitérően. "Tapasztalt válltájéki fájdalmat..."? néz fel a Doktor a konzolról. "Igen." mondja Seven. "Hmm..." tanulmányozza a hologram összevont szemöldökkel a letapogatási adatokat, "A bi-radiális kapcsa nulla egész három mikronnal elállítódott. Attól tartok, meg kell javítanunk." "Nem tudná egyszerűen eltávolítani azt az alkatrészt..."? kérdi Seven reménykedve. "Nem, ha továbbra is használni akarja a karját." mondja a doktor, miközben odakészíti a szükséges eszközöket a mutoasztal mellé. Seven cseppet sem tunik boldognak a dolog miatt, mire a Doktor együttérzően így szól: "Tudom, hogy elég kényelmetlen. De amíg nem találunk módot a kibernetikus rendszereinek eltávolítására... Karbantartást igényelnek. ... Csak egy kisebb beavatkozás, akár most is elvégezhetjük." "Én inkább várnék vele..." mondja Seven, egy árnyalatnyi ijedtséggel a hangjában, miközben lecsusszan az asztalról. "Egy óra alatt megvagyunk..." áll elé a Doktor. "Egy kutatómunkát kell befejeznem." A hologram méretegi a not egy pillanatig, majd

kelletlenül állat von. "Azt hiszem, elhalaszthatjuk a következő heti vizsgálatig..." mondja, megint elállva a kijárat felé induló Seven útját, aki erre bosszúsán néz rá, "De azt is észrevettem, hogy az elektrolit-szintje tizenkét százalékot esett. ... Talán kihagyott egy regenerációs ciklust..." "A múlt éjjel." vallja be Seven. "Ne mondjon semmit." szól a Doktor, "Még több... Kutatómunka? ... Ez lehet ám a projekt... Bánná ha megkérdezném... Min dolgozik?" "Ez... Bonyolult dolog..." mondja Seven a vádlón ot méregető Doktornak. "Milyen értelemben?" "A magánéletem nem a maga dolga!" csattan fel Seven, mire a Doktor visszavonulót fúj, halkan megjegyezve: "Nem tudtam róla, hogy önnek magánélete is van..." Ekkor váratlanul egy gyorsan erősödő hussanó hang hallatszik, majd egy dörrenés, mai erosen megrázza a hajót.

"Jelentést!" szól a készenléti helyiségből a hídra kibotladozó Janeway. "Egy energia-kitörés volt, kétszázezer kilométerre a jobb oldalon." mondja Paris. "Egy kilences osztályú lökeshullámot keltett." teszi hozzá Tuvok. "Valami fegyver..." kérdezi Chakotay rosszat sejtve. "Lehetséges." hagyja rá a vulcani. "Egy másik, ötmillió kilométerre a bal oldalon." jelenti Paris. "Egy lökeshullám közeledik." teszi hozzá Tuvok. "Teljes energiát a pajzsokra." rendelkezik Janeway, miközben a székéhez siet.

A görbületi sebességgel haladó Voyager-t bal felől egy gyorsan táguló kék gömb éri el, és valamennyire letaszítja a korábbi pályájáról.

"A görbületi mezonok destabilizálódik." jelenti Kim. "Újabbat észlelek." szól Tuvok, "Távolság: tizenötezer kilométer." "Forduljunk orral a hullámfront felé, az minimalizálja a károkat." rendelkezik Janeway, ám még be sem fejezte a mondatot, mikor a hajó megint megrázkódik. "Sajnálom, kapitány, nem volt elég idő..." mentegetozik Paris bosszús grimasszal. "Elvesztettük a görbületi hajtóművet." jelenti Kim. "Egy újabbat észlelek. Távolság: huszonhatmillió kilométer. Túl messze, hogy veszélyt jelentsen." mondja Tuvok. "Ha ezek fegyverek, nem úgy néz ki, hogy minket vettek célba velük." állapítja meg Chakotay. "Vagy akárki lövöldöz is velük, az csapnivaló lövész..." mondja Janeway.

"Az asztrometriai szenzorok rögzítették a robbanást." mondja Seven Janewaynek és Tuvoknak az asztrometrián, miközben a nagy képernyőn több kisebb képmézőben látható a lövedék, és a cél, majd a kettejük találkozásakor bekövetkező robbanás, "Úgy vélem, ez egy távolsági szubtéri robbanófej. A térségben szétszóródott roncsok arra utalnak, hogy tucatnyi ilyen lotték ki az elmúlt hetekben." "A robbanófej megsemmisített valamit." mondja Tuvok, "Mi volt az?" "A jelek szerint egy személyzet nélküli szonda." feleli Seven. "Ez mind nagyon érdekes, de én azt mondom, jobb, ha eltunünk innen, mielőtt összeszaladnánk egy ilyennel..." mutat Janeway a nagy képernyőre, "Hogy állunk a javításokkal?" "A robbanások miatti szubtéri sugárzás megnehezíti a stabil görbületi mezo létrehozását. Torres hadnagy negyvennyolc órára becsüli." "Módot tud találni a robbanófejek észlelésére, azelőtt, hogy kilépnének a szubtérből?" kérdezi Janeway Sevent. "Úgy vélem." bólint Seven, "A robbanófej kisebb gravimetrikus torzulásokat kelt, mikor megközelíti a szubtér-határt. Beállíthatom a szenzorokat, hogy észleljék ezt a jelenséget." "Csinálja." szól Janeway, "Még egy pár másodperccel korábbi figyelmeztetés is segíthet..." "Igen, kapitány." bólint Seven.

"A szolgálati időm még két óráig nem kezdődik meg." mondja Seven élesen, mikor Icheb belép az asztrometriai laborba, pedig a nő hátra sem nézett. "A Doktor küldött, hogy váltsalak le korábban. Azt akarja, hogy több időt tölts regenerálódással." Seven erre bosszús pillantást vet a fiúra: "Úgy látom, szövetségest szerzett magának..." "Ne öld meg a hírhozót." mondja erre Icheb, "Szophoklész, Ödipusz király. Az Akadémiai kiképzésem részeként földi irodalmat tanultam." Seven érdeklődve veszi szemügyre a fiút, majd felsóhajt, és odébb lép a konzoltól: "Folytasd ezeket a szubtérhatár-letapogatásokat. Gravimetrikus torzulásokat keress." Icheb bólint, és elfoglalja a kifelé tartó Seven helyét.

A kettes raktérben Seven elvégez néhány beállítást a borg rendszerek vezérlooszpán, mielőtt a regenerációs fülkéjéhez menne, ám a fülke előtt megáll, és hosszan méregeti a borg berendezést. Végül felsóhajt, és sarkon fordulva a kijárat felé veszi az irányt.

A gépházban nem éppen ünnepi a hangulat, a technikusok, és az egyre elégedetlenebb Torres még mindig a görbületi hajtóműbe igyekeznek életet verni. "Futtasson még egy ellenőrzést az injektorokon, hogy biztosan be vannak-e állítva." mondja éppen Torres Kimnek. "Be vannak..." morogja az, "Már ellenőriztem." "Ellenőrizze újra...!" mondja Torres, közben megpillantva az egy díszcsomagolású dobozzal a kezében a fobját felol érkező Seven. "Maga is jött bulizni?" kérdezi B'Elanna csíposan, "Épp a keverokamra hidegindításával próbálkozunk. ... Tizenötödször..." "Ez talán javít valamit a napján." nyújtja oda neki Seven a dobozt, kissé zavartan magyarázkodva, "Egy elkésett ajándék a baba-bulira. Sajnálom, hogy nem voltam ott." Torres nem kis meglepetéssel veszi át az ajándékot, és egyelőre félretenné, de Seven rászól: "Folytassa..." Torres így végül kinyitja a dobozt, amiben egy pár baba-méretű cipő található. "Bio-termikus szigeteléssel vannak ellátva." mondja Seven, "A gyermeke lábai védve lesznek még akkor is, ha a külső hőmérséklet mínusz negyven Celsius-fok alá esik." "Nos, ez mindenképp... Különleges." mondja Torres elmosolyodva, miközben visszarakja a cipőket a dobozba, és sietősen folytatja a munkát, "Köszönöm." "Szívesen." bólint Seven B'Elanna nyomába szegődve, "Szeretnék... Feltenni egy személyes kérdést..." "Jöhet..." mondja B'Elanna kurtán, tekintve, hogy közben konzoltól konzolig szaladgál. "Őn... Vonzó megjelenésu..." mondja Seven, "Rendszerint mivel éri ezt el?" Torres meglepetten mered Sevenre: "Arra kíváncsi, mit csinál a hajammal...?" "Igen." "Ahm... Hát, semmi komolyabbat... Szónikus zuhany... Egy kis gépszőr... Új külön gondolkodik?" "Talán..." bólint Seven, "Tájékoztatni fogom, ha őhajtja..." "Feltétlenül..." bólint B'Elanna, nagy szemeket meresztve Sevenre, aki odabíccent neki, ezzel távozik. Kim lép Torres mellé, mire B'Elanna zavartan pislogva fordul felé: "Ez Seven of Nine volt...?" "Biztos egy idegen behatoló van a fedélzeten." mondja Kim, aki a jelek szerint szintén nem tudja hova tenni Seven viselkedését.

"Számítógép, a következő változtatásokat kérem a Seven of Nine alfa három jelzésű holodeck-fájlon..." mondja Seven az egyik holodeckben, miközben adatokat visz be a programozó terminálra, "A személyi szálláshelyen." "Módosítások elvégezve." szól a számítógép. "Programot megkezdeni." mondja erre Seven. A holodeckben kialakul az immár sokkal otthonosabb szálláshely, melynek nappalijában Seven egy meglehetősen figyelemfelkeltő, ujjatlan, mélyen dekoltált vörös színű ruhában álldogál. Miután elégedettnek tűnve körülnézett a szálláshelyen, az ágy melletti falon lévő tükrökhöz megy, és egy ideges sóhaj kíséretében szemügyre veszi magát. "Tökéletesen nézel ki." nyugtatja meg az elegáns civil ruhát viselő Chakotay az asztal mellől, egy palack itallal a kezében, "Segítesz...?" "Meglep, hogy a dugókihúzás nem szerepelt a Csillagflotta kiképzőanyagában..." mondja Seven, miközben odamegy Chakotayhoz, hogy közös erővel próbálják kinyitni az üveget. "Biztos beteg voltam aznap..." mondja Chakotay vállat vonva. A borospalack végül csak kifog rajtuk, így Chakotay bosszús sóhajjal teszi félre az üveget: "Úgy látszik, a bor lekerül a mai menüről..." "Hacsak nem hoztál magaddal fézert..." "Első randira soha." jelenti ki Chakotay nagy komolyan. "Segíts nekem..." mondja Seven a fozosarak felé pillantva, mire Chakotay leveszi zakóját, és követi Seven a nappali részét képező konyhába. "Szeleteld fel ezeket a zöldségeket harántirányban, öt milliméteres vastagságra." mondja Seven, Chakotay kezébe nyomva egy kést. "Igenis." mondja Chakotay, kézbe véve az első répát. Seven közben leveszi a fedőt a tűzhelyen lévő egyik lábról, mire Chakotay rögtön abba is hagyja a még meg sem kezdett munkát: "Finom illata van...!" "Az előétel párolt póréhagyma, a fofogas báránycomb barnarizzsal." "Desszert nincs...?" "A desszert meglepetés lesz." mondja Seven, mire Chakotay alaposan megnézi magának: "Alig várom..." Ezt követően kicsit csend lesz, majd Seven, miután kevergetett valamit egy darabig, megkérdi: "Szerinted elég nátrium-klorid van benne...?" Chakotay egyszerű módját választja a tesztelésnek, a kisujjával vesz mintát a kérdéses fogásból, megkóstolja, majd kijelenti: "Még nulla egész hattized milligramm ráférne... De te vagy a szakács." Chakotay ezzel újabb mintát vesz, amit ezúttal Seven vesz behatóbb vizsgálat alá, majd így szól: "Egyetérték. Sótlan." Chakotay visszatér a répákhoz, ám mielőtt komolyabban munkához láthatna, felkapja a fejét, mintha csak most venné észre a háttérben szóló halk zenét. "Liszt...?" kockáztatja meg. "Chopin. ... Felfedeztem, hogy a

klasszikus zenének érdekes matematikai vonatkozásai vannak." "Játszol valami hangszeren?" érdeklődik Chakotay. "A Doktor adott zongoraleckéket." "Szeretném hallani, hogy játszol." néz Chakotay Sevenre. "Még sokat kell gyakorolnom." mondja az, majd nézi egy darabig, ahogy Chakotay a répákkal és a késsel küzd, majd kijelenti: "Rossz a technikád." "Sajnálom, én a replikátor híve vagyok." "Bal kézzel vezesd az élelmiszert." mondja Seven, majd végül úgy dönt, gyakorlati bemutatót tart, és lefegyverzi Chakotayt: "Nagyon figyelj..." Chakotay legjobb tudása szerint engedelmeskedik, ám Seven néhány másodperc múlva felsandít rá: "A zöldségre...!" "Gyönyöru vagy, mikor darabolsz..." mondja Chakotay széles mosollyal, mire Seven gyorsan otthagyja, és inkább az asztalhoz menekül, tálalás ürügyén. Chakotay azonban nem marad el tőle túl sokáig, hamarosan már ott áll mellette, és így szól: "Nem akarok úgy hangozni, mint egy régi holoregény... De gyönyöru a mosolyod." "Az nem mosoly volt... Hanem vigyor." jelenti ki Seven mosolyogva. "Az bizony mosoly volt. Ellenorizhetem a belső szenzorokat, ha akarod." mondja Chakotay, miközben megint csak vallatóra fogja a bort, hátha az az eltelt időben meggondolja magát. Seven egy hosszú másodperig nézi, majd így szól: "Ne mozdulj..." Chakotay megdermed, Seven pedig végigsimítja a férfi bal szemöldöke fölötti tetoválást, majd ujjai tovább haladnak lefelé Chakotay álláig. "Érdekes az arcszerkezeted." mondja Seven, mire Chakotay elmosolyodik: "Ezt bőknak veszem." A helyzet végül szép lassan egy csókba megy át, amit hamarosan egy második is követ. "Gyakorolnom kellene még..." mondja Seven bocsánatkéren, pedig a technikájában nem sok kivetnivalót lehet találni. "Remekül csinálod." nyugtatja meg Chakotay, de azért lehetőséget biztosít a további gyakorlásra. Seven azonban hirtelen elhúzódik, ugyanis mintha valami elektronikus eredetű zajt hallott volna. "Mi a baj...?" kérdezi Chakotay, aki a jelek szerint nem hallott semmit, vagyis a zaj nem lehetett a holoprogram része, mert a szimulált szereplok a programidegen tényezokről nem vesznek tudomást. "Semmi..." rázza meg a fejét Seven, majd boldogan öleli magához Chakotayt.

A metronóm kattánásai furcsa, halk visszhangot vernek a gyertyák által megvilágított nappaliban, ahol Seven a zongorán játszik. A zongora hangja valahogy lebegni kezd, eltorzul, és a szobában mintha egyre sötétebb lenne. "Nem tudtam róla, hogy önnek magánélete is van..." mondja a Doktor a gyengélkedőn minden átmenet nélkül, majd rögtön utána egy csók következik Chakotaytól. A kandallóban táncoló sárga lángnyelvek lassan méregzöldre váltanak, majd kialszanak, Seven pedig odalép szimulált kabinjának tükre elé, amiből borg-énje néz vissza rá, a borg-technológiás metronóm pedig tovább kattogja az ütemet az egyre torzabban szóló zongorán játszó Sevennek. "Chakotay hívja Seven of Nine-t." hallatszik a parancsnok hangja, mire a holodeckben a szimulált Chakotay mellett fekvő Seven felébred, "Chakotay Sevennek: válaszoljon." Seven kissé kótyagosan ül fel, és magához veszi a közeli asztalon fekvő kommunikátort: "Mondja..." "Jelentkezzen az asztrometrián. Találtunk valamit." Seven zavartan pillant hátra a Chakotay-szimulációra, majd kissé szégyenkezve így szól: "Igen, parancsnok." Ám mielőtt útnak indulhatna kifelé, a hologram 'felébred', és megfogja a kezét. "Jó reggelt..." mondja a holo-Chakotay mosolyogva, de Seven csak bámulja egy pillanatig, majd sietosen feláll.

Valamivel később már a szokásos öltözékben, a haját igazgatva siet az asztrometriai labor felé, ahol Icheb és Chakotay várják. "Jó reggelt..." fordul hátra a parancsnok, mire Janeway megtorpan, és egy pillanatig zavartan ácsorog az ajtóban, mielőtt tovább indulna a fő konzol felé: "Találtak valamit..." "Eloszor azt hittük, megint egy szonda..." mondja Chakotay, "Aztán Icheb elcsípett egy automata adást. Ez egy figyelmeztető bója." Icheb beadja az adást, mire egy mesterségesnek tünő, férfias tónusú hang szólal meg: "Beléptek a 434-es szubtér-lotérre. Azonnal távozzanak." "A jelek szerint ez az egész térség egy idegen gyakorlótér." állapítja meg Icheb. "Vészjelzéseket küldünk... De egyelőre nincs válasz." teszi hozzá Chakotay, "Akárki hajtja is végre ezeket a tesztek, több tucat fényévre is lehet. Haladtak valamit a robbanófejek észlelésével?" "Még nem." feleli Seven zavartan, ezzel átmegy egy oldalsó konzolhoz. Chakotay megkerülve a konzolt, szemügyre veszi Sevent, majd így szól: "Mintha máson járna az esze..." "Remekül vagyok." jelenti ki Seven. "Nem jellemző

magára, hogy elkésik a szolgálatból..." folytatja Chakotay, "Rossz éjszakája volt?" "Szó sincs róla." feleli Seven kimérten, mire Chakotay úgy dönt, nem feszegeti tovább a dolgot, és a kijárat felé veszi az irányt: "A hídon leszek, ha kellenék..." "Jobb később, mint soha." mondja a Seven felé forduló Icheb, kaján élel a hangjában, "Titus Livius, Róma történelme." "Távozhatsz." mondja erre Seven élesen, majd felsóhajt, és kissé barátságosabban teszi hozzá: "Pihenj egy kicsit." Icheb alaposan megnézi magának Sevent, majd kissé zavartan elvonul.

Seven ezúttal nem egyedül ül a szimulált zongoránál, a mellette ülo holo-Chakotay elmélyülten hallgatja a no játékát. A darab végén Seven megállítja a metronómot, Chakotay pedig felsóhajt: "Bravó." "Jóváhagyod?" kérdezi Seven. "Jóváhagyni...? Bámulatba ejtesz. Valami klimpírozásra számítottam, fogalmam sem volt, hogy ilyen jól játszol." "A Doktor hatékony oktató." mondja Seven mosolyogva. "Hamarosan már az egész legénység előtt adhatsz koncertet." jelenti ki Chakotay. "A Doktor javasolta már, hogy kísérem a következő opera-eloadását." mondja Seven, majd a zongorára pillant: "Te jössz..." "Ahm... Sajnos én nem zenélek. De téged szívesen hallanálak újra. És ez..." mondja Chakotay, egy másik kottát téve Seven elé, "Az egyik kedvencem." Seven újraindítja a metronómot, majd játszani kezd. Chakotay hallgatja egy darabig, majd megállítja a metronómot, mire Seven megáll: "Hagyjam abba?" "Ne, játssz csak tovább." "Nem értem..." "Nézd..." veszi kézbe a Chakotay-szimuláció a no kezeit, "A technikád hibátlan. De próbálj egy kis érzést vinni a darabba... Többet magadból." Seven összeszedve a bátorságát, belekezd, de a tempón érezni a metronóm nyújtotta biztonság hiányát, így a no hamarosan abba is hagyja, mire Chakotay bátorítón rámosolyog: "Semmi baj, folytasd csak." Seven második nekifutása már sokkal jobb, a játéka egyenletesebb, bár látszik is rajta, hogy erosen összpontosít. "Mondd, mit érzel..." mondja Chakotay. "Szabálytalan a tempóm." morogja Seven játék közben. "Nem azt, mire gondolsz..." mondja a holo-Chakotay, felállva a no mellol, "Hanem amit érzel. Az érzelmeidet..." "Idegesség, szorongás..." "Ne a hangjegyekkel foglalkozz. Csak... Játssz..." Seven pár hanggal később feladja, és kinyúl a metronómért: "Nem megy..." "De megy." fogja le a kezét Chakotay, "Hát nem látod, mi ez? A metronóm visszafog. Megadja a rend érzetét, ugyanakkor elvág az érzéseidtol." Seven ezen eltöpreng, a holo-Chakotay pedig folytatja: "Emlékszel, mikor eloször a fedélzetre jöttél? A gondolat, hogy elszakadhatsz a kaptárelmétol, megrémített. Ez sem másabb. Nem muszáj tökéletesnek lennie..." Seven erre halványan elmosolyodik, majd a metronómot békén hagyva harmadszor is nekifut, Chakotay pedig elégedett arccal ül vissza mellé.

A csillagos háttér elott minden elojel nélkül három, csillag alakú szerkezet villan elo a szubtérhatáron túlról, és folytatja útját nagy sebességgel a normál térben. Egy jó másodperccel később három hosszúkás gúla alakú szerkezet követi oket, melyek kékesfehér csíkot húzva maguk után, jellegzetes, a célkövető robbanófejekre jellemző csökkenő amplitúdójú hullámmozgással bemérve céljaikat, néhány másodperccel később megsemmisítik a csillag alakú céltárgyakat, egy-egy gyorsan táguló kék lökeshullám-gömböt hozva létre.

"Nyolcszázezer kilométer, jobb elöl." jelenti Tuvok, mikor a lökeshullámok megrázzák a Voyager-t. "Híd hívja Seven of Nine-t." szól a híd hátsó részéről a széke felé tartó Chakotay. "Mondja, parancsnok." jelentkezik be Seven. "Szükségünk van arra a szenzor-kalibrációra." Seven a szimulációban mellette ülo holo-Chakotayra pillant, majd így szól: "Egy pillanat, míg visszatérek a helyemre."

"Ez jó ötlet volna..." helyesel Chakotay, közben összenézve a meglepettnek tuno Janewayjel. Mikor a következő lökeshullám eléri a Voyager-t, a holodeck kijárata felé tartó Seven arcán némi buntudat tükröződik.

"Repedés a burkolaton, tizenkettes szint." jelenti Paris a harmadik rázkódás után. "Seven of Nine, jelentést!" üzeni Janeway türelmetlenül.

"Készüljenek, kapitány." üzeni Seven, immár az asztrometriai laborból, ezzel elindítja az előrejelző programot, "Paris hadnagy, álljon rá az omikron-théta szubtéri sávra." "Nyugtázva." "Írányítsa a szenzorait a 178.62-es irányra."

"Nincs ott semmi..." mondja Paris összevont szemöldökkel.

Seven egy pillanatra zavartan bámul a nagy képernyőre, majd így szól: "Helyesbíték: 178.36."

"Látom oké." bólint Paris, "Két robbanófej épp felbukkanás előtt. Módosítom az útvonalat." "Teljes energiát az első pajzsra." szól Janeway. "Érintkezésig öt... Négy... Három... Ketto..."

A Voyager-t egy lökéshullám éri szemből, egy pedig szinte majdnem azonnal utána bal felől.

Azonban a dolog ezúttal nem okoz nagyobb megrázkódtatást. "A pajzs kitart." jelenti Paris. "Miért nem volt Seven a helyén...?" néz Janeway Chakotayra. "Jó kérdés." bólint a parancsnok, "Talán meg kéne kérdeznie tőle." Janeway erre csak a fejét csóválja.

"A maga felelőssége volt bemérni azokat a robbanófejeket." mondja Janeway ridegen a készenléti helyiségben álló Sevennek. "Ami sikerült." mutat rá Seven. "De csak miután már súlyos károkat szenvedtünk. ... Chakotay parancsnoknak órákkal korábban ígérte azt a szenzor-kalibrálást." "A munka tovább tartott, mint amire számítottam." mondja Seven kelletlenül. "Talán gyorsabban haladt volna, ha a helyén marad..." jegyzi meg Janeway, "Ahogy a parancsa szöveg." "Nem volt tudomásom arról, hogy elzárta az asztrometriai laborba." mondja Seven élesen. "Szolgálatban volt...!" mordul rá Janeway, mire Seven bosszúsán felsóhajt. "Nem ez az első alkalom az elmúlt pár napban, hogy elhagyta a helyét. ... Kettes holodeck...? Sok időt kötött le oda. Megkérdezhetem, miért?" Seven inkább a hallgatást választja, így Janeway az asztalhoz siet, és felkap egy jegyzetfüzetet: "Hát, biztosan valami fontos dolog lehetett, Seven... Negyvenkilenc óra hat nap alatt..." "Egy szimulációt futtattam..." "Miért?" Seven hosszan mered Janewayre, majd kényelmetlenül fészkelődve kiböki: "Egy új gravimetrikus szenzorét, amit fejleszték. ... Tökéletesíteni... Akartam a tervet, mielőtt ön elé viszem." "Értékelem a rendszereink javítása érdekében tett fáradozásait." mondja Janeway fagyosan, nagyon olyan benyomást keltve, mintha nem igazán hinné, amit Seven mondott, "De nem hagyhatom, hogy most vesztesse az idejét. Mikor a hajó riadóállapotban van, elvárom, hogy végrehajtsa a feladatát. Ha el kell hagynia a helyét, tájékoztassa Chakotay parancsnokot, világos?" "Igen, kapitány. ... Bocsánatot kérek az ítéloképességem kihagyása miatt." "Mind hibázunk, Seven..." mondja erre Janeway, "Még én magam is köztudottan elkövettem párat." Seven szó nélkül a kijárat felé indul, de a kapitány utánaszól: "Érdekesen hangzik..." Seven kérden visszanez, Janeway pedig folytatja: "Ez az új gravimetrikus szenzor. Miután ennek a krízisnek vége, örömmel vetnék rá egy pillantást. Talán még segíthetnék is..." Seven erre csak bólint, majd kilép az ajtón.

Icheb meglepetten figyel az asztrometriai laborba dühösen beviharzó Sevent, ám közelebb lépve hozzá, semleges hangon így szól: "Elemeztem annak a legutóbbi sorozatnak a szenzoradatait. Finomítottam az észlelési eljárásodon." Icheb odanyújt egy jegyzetfüzetet a látszólag munkába merült Sevennek, aki kelletlenül elveszi, és megnézi. "Tíz egész háromtized másodperccel korábban láthatjuk majd a fegyvereket." mondja Icheb. "A kapitány elégedett lesz..." füstölög Seven, átsietve egy másik konzolhoz. "Megsértettelek...?" kérdezi Icheb, mire Seven felé fordul: "Nem. Te nem tettél semmi rosszat. ... Elhanyagoltam a kötelességeimet, ennek eredményeképpen a Voyager majdnem megsemmisült." Icheb ezt csak megerősíteni tudná, így végül inkább nem szól semmit. "Azt reméltem, talán van egy idézeted, ami enyhíti a buntudatomat..." jegyzi meg Seven, mire Icheb töprengeni kezd, majd így szól: "Nem jut eszembe egy sem... De örömmel átnézem az adatbázist." Seven erre halványan elmosolyodik, majd így szól: "Arra nem lesz szükség. ... Maradj itt, míg vissza nem jövök." "Hová mész?" kérdezi Icheb a kifelé induló not. "Korrigálni egy hibát." néz vissza Seven, ezzel távozik.

Valamivel később már a szimulált kabinjában van, ahol, miután körülnézett, így szól: "Számítógép, Chakotay-szimulációt aktiválni." Egy pillanattal később megszólal a csengo. "Jöjjen be." szól ki Seven, mire Chakotay lép be egy csokor virággal és egy fedéllel letakart tálcával. "Remélem, nem vagy allergiás..." mutatja fel Chakotay a csokrot, "Antaresi holdszirom, rendkívül ritka. ... Úgy kellett kicsempészni az aeropóniáról..." A szimuláció átadja a csokrot Sevennek, majd hozzáteszi: "Neelixnek egy szót se..." Chakotay ezzel a fozosarkhoz megy, leteszi a tálcát, leveszi róla a fedőt, és így szól: "Arra gondoltam, ma este megkíméllek. Sült csirke... Hogy hangzik? ... Órákig

gürcöltem vele a replikátornál." Chakotay visszamegy Sevenhez, aki kifejezéstelen arccal lép el mellette. "Nem vagy éhes...?" néz utána a holo-Chakotay. Seven leteszi a virágot a vacsora mellé, majd Chakotay elé lépve így szól: "Azért hívtalak ide, hogy... Köszönetet mondjak." "Miért?" "Az elmúlt pár nap... Emlékezetes volt." "Óvatosan fogalmazva..." mondja Chakotay, közelebb húzódva Sevenhez, aki azonban feltűnően kerüli a tekintetét. A hologram pár pillanat múlva rájön, honnan fúj a szél: "Véget akarsz vetni ennek...?" "Bizonyos értelemben, igen." bólint Seven. "Miért...?!" "A kapcsolatunk hatással van a munkámra a Voyager-en." "Beszélhetek a kapitánnyal, hogy csökkentse a szolgálati idődet..." Seven erre zavartan felsóhajt, tekintve, hogy a hologram ajánlata kissé nehezen volna kivitelezhető. "Seven, az elmúlt napok nem egyszerűen emlékezetesek voltak... Hanem fontos előrelépés mindkettünknek. Ne dobd ezt el!" "Sajnálom, parancsnok." mondja Seven hivatalos hangon. "Hibát követsz el...!" "Nem. Kijavítani próbálok egyet." jelenti ki Seven, mire a hologram pár pillanatig döbbsen bámul rá, majd odébb lép. "Kérdezd meg magadtól, miért akarsz ennek véget vetni...!" szól a holo-Chakotay, "A kötelességtudat az oka? Vagy valami más? ... Valahányszor közelebb kerülsz az érzelmeidhez, visszatáncolsz! Mint mikor a mögé a metronóm mögé bújtál..." "A hasonlata hibás." mondja Seven remegő hangon. "Tényleg...? Szerintem csak attól félt, hogy az emberléted elfogadása gyengévé tenne. Tökéletlenné. ... De gondold bele abba, mit nyerhetsz!" "Az lényegtelen." "Nem, nem az!" fordítja maga felé a hologram Sevent, "Valódi közelség egy másik emberrel... Semmi sem fontosabb ennél!" Seven ekkor megint hallja azt a furcsa elektronikus zajt, amit korábban, mire így szól: "Vissza kell térnem a munkahelyemre." "Maradj itt velem..." "Ennek a hajónak szüksége van rám...!" szól Seven kétségbeesetten. "Nekem is!" "Nem tudok így működni...!" rázza a fejét Seven, mikor az iménti zaj megint megszólal, és most már állandósulni látszik. "Többé már egy dolgozó vagy, hanem ember!" "Hagyd abba!" tépi el magát Seven a holo-Chakotaytól, majd botladozva tesz néhány lépést, végül kénytelen megtámaszkodni az asztalon. "Seven...? Mi a baj?" Seven nem felel, helyette tétova mozdulattal felveszi az asztalon heverő kommunikátort, és erőteljesen beleszól: "Gyengélkedo... Orvosi vészhelyzet..." "Seven...?" kapja fel a fejét a kezelőben dolgozó Doktor, majd hogy nem kap választ, a diagnosztikai konzol felé indulva így szól: "Számítógép, bemérni Seven of Nine-t!" "Seven of Nine a kettes holodeckben van." A Doktor erre munkához lát a konzolnál. Pár pillanattal később megjelenik a holodeckben, és miután meglepetten körülnézett, a földön öntudatlanul fekvő Seven mellett térdelő holo-Chakotayhoz lép: "Mi történt?" "Vitatkoztunk..." feleli a hologram, miközben a Doktor vizsgálni kezdi Sevent, "Aztán hirtelen összeesett..." "Az agykérgi csomópontja le fog állni..." állapítja meg a Doktor elhulve, "Neurális sokkot kap! ... És hová lettek az arcáról a beültetések...?" "Azt hittem, minden kibernetikus rendszerét eltávolította." jegyzi meg a holo-Chakotay, mire a Doktor összevont szemöldökkel mered rá egy pillanatig, majd a jelek szerint rájön, mi a helyzet, mert így szól: "Számítógép, programot befejezni." A holodeck kiürül, Seven implantjai, melyeken apró kisülések cikáznak, láthatóvá válnak, a no mellett térdelő Doktor pedig félton simít végig Seven kibomlott haján.

Sevent átvitték a gyengélkedőre, és miután a Doktor stabilizálta, felébreszti. "Parancsnok...?" kérdezi Seven még kissé kábán, majd mikor rájön, hol van, lassan felül. "Ha a másik... Holografikus barátját keresi... Jelen pillanatban nem üzemel." mondja a Doktor, "Az agykérgi csomópontja elkezdett kikapcsolódni. Szerencsére sikerült stabilizálnom, mielőtt... Maradandó károk érték volna." "Még rendesen működött, mikor két nappal ezelőtt megvizsgált..." mondja Seven összevont szemöldökkel. "El fogok végezni egy ellenőrzést a teljes kérgi hálózatán. De talán segíthetne, ha tudnám, mit csinált, mielőtt elájult. ... Szenvedett valamiféle fizikai sérülést?" "Nem..." feleli Seven, zavartan igazgatva a haját. "Volt kitéve bármilyen szokatlan sugárzásnak?" érdeklődik tovább a Doktor. "Nem." "Egész pontosan... Mit csinált odabent?" "Kutatómunkát..." feleli Seven szemlesütve, mire a Doktor megnézi magának, majd odébb lépve így szól: "Az a szimulált Chakotay parancsnok említette, hogy maguk ketten... Vitatkoztak. Az is a kutatómunka része volt?" Seven nem válaszol, a Doktor pedig, félig elfordulva tole, tovább elmélkedik: "Nem tudtam nem észrevenni, hogy..."

Létrehozott magának egy szálláshelyet... Új ruhát... Kétszemélyes vacsorát..." Seven erre hosszan felsóhajt, majd így szól: "Remélem, tiszteletben tartja a doktor-beteg bizalmas viszonyt."
"Természetesen." fordul felé a hologram. "Szimulációkat végeztem... Az emberségem különböző aspektusainak megismerésére." "Mint például?" "Társadalmi tevékenységek... Barátkozás a legénységgel. ... Intim kapcsolatok." "Felteszem, az első tisztünk... A romantikus érdeklődése tárgya volt." "Chakotay parancsnok megfelelő választásnak tunt." ismeri be Seven, "Számos csodálatra méltó adottsága van." "Az már igaz." bólint a Doktor mosolyogva, majd megint elkomolyodva megkérdi: "Mi indította el ezt az egészet...?" "A nullás unimátrix." feleli Seven, mire a Doktor kérdőn néz rá. "Megpróbáltam megismételni... Néhány ott tapasztalt élményt. ... Azóta, hogy megsemmisült, az életem... Hiányosnak tunik." mondja Seven halkán, "Újra érezni akartam azokat az érzelmeket." "Nos, ez... Bátorító." jelenti ki a Doktor Seven elé lépve, "Most már talán készen áll mélyebb kapcsolatok kialakítására. ... Büszke vagyok önre, Seven." "Olyanra büszke, aki nem méltó rá. Törölni akartam a programokat." mondja Seven. "Miért...?" "Többé már nem tudom tökéletesen ellátni a feladataimat, a magánéletem figyelemelterelővé vált." "Annak is kell lennie! ... Egyszerűen csak meg kell találni az egyensúlyt a munka, és a kikapcsolódás között." magyarázza a Doktor lelkesen, miközben Seven lecsusszan a mutoasztalról. "Tájékoztasson, miután befejezte a diagnosztikát." mondja a no, ezzel a kijárat felé indul, de a Doktor utánaszól: "Seven...! Ha számít valamit is... Kiváló az ízlése." Seven kérdőn fordul vissza a hologram felé, aki folytatja: "A szálláshely... Illett önhöz." Seven halványan elmosolyodik, majd folytatja útját kifelé.

A keverokamra sötét oszlopa felől mély mordulás hallatszik, majd a működést kísérő kék fényminták felparázslanak az oszlop alsó és felső felén. Kim pár pillanatig reménykedve nézi a hajtóműmagot, majd hogy a működés stabilnak bizonyul, egy jegyzetfüzetből olvasva az adatokat, Torres felé indul: "Antianyag-áramlás stabil... Injektor-nyílások... Beállítva. Ennek mennie kell." "Torres a hídnak..." aktiválja B'Elanna a kommunikátorát, "Úgy tunik, újra van görbületi hajtóművünk."

"Szép munka volt." üzeni Janeway, elégedett pillantást vetve Chakotayra, "Tom...!" "Örömmel..." néz hátra Paris, majd nekiugraszta a hajót a szubtérnek.

A Voyager utazó pozícióba emeli hajtóműgondoláit, és néhány pillanat alatt eltunik a céltábla közepéről.

Azonban másodperceken belül kiderül, hogy mégsem ilyen egyszerű a helyzet. "Újabb szubtéri robbanófejet észlelek..." jelenti Paris. "Távolság?" hagyja ott a székét Janeway, a kormányospulthoz indulva. "Tizenkétmillió kilométer, a tat felől zárkózik fel." "Vörös készültség." rendelkezik Chakotay, "Hol van a célszonda?" "Egy teljesen eltérő röppályán." állapítja meg Paris. "Mikor bekapcsoltuk a hajtóművet, a robbanófej biztosan levált a célpontjáról, és a mi görbületi mintákra állt rá." véli Tuvok. "Kitérőmanöver." szól Janeway, a kormányospult adatait figyelve. "Igazodik az irányunkhoz." mondja Paris, "Nyolcmillió kilométer." "Be tudja mérni a fegyverzettel?" néz Janeway Tuvokra. "Megerősítve." bólint a vulcani. "Fotontorpedókat, teljes szórás." szól Janeway, visszatérve a székéhez.

A hátsó vetocsoból három torpedó indul útnak az egyre jobban felzárkózó robbanófej felé, ám úgy tunik, az fel van készítve az ilyesmire. Egy előre néző vetocsoból egy csali-töltetet lo ki, ami megzavarva a torpedók irányító szenzorait, idő előtt robbanásra készíti azokat.

"A torpedóinkat semlegesítették..." jelenti Tuvok. "Ötmillió kilométer." szól Paris. "Híd hívja Seven of Nine-t." "Jelen, kapitány."

"Tud bármivel szolgálni a robbanófej belső áramköreit illetően?" hallatszik Janeway hangja az asztrometrián. "Várjon..." lát munkához Seven, majd mikor a szenzorok szállítani kezdik a mélyletapogatás eredményét, így szól: "Megvan." "Mit tud mondani a detonátorról?" "A fegyver közelségi rezonancia-gyújtóval van felszerelve." "Mi az aktiválási frekvencia?" "Négy egész nyolc-négy gigahertz." üzeni Seven rövid vizsgálat után.

"Talán ki tudom iktatni egy ellentétes rezonanciájú impulzussal." véli Tuvok. "Csinálja." bólint Janeway. "Kétmillió kilométer." mondja Paris. "Indítom az impulzust." szól Tuvok. "Seven, jelentést!"

"A robbanófej váltogatni kezdte az aktiválási frekvenciáját. Még mindig élesítve van." üzeni Seven. "Egymillió kilométer." mondja Paris. "Ki tudja egyenlíteni?" néz Chakotay Tuvokra. "Negatív." rázza meg a fejét a vulcani.

"Kapitány, úgy vélem, tudom hatástalanítani a robbanófejet." üzeni Seven. "Hogyan?" "Kiemelem a detonátorát a transzporterünkkel."

"Ilyen sebesség mellett?" áll fel Janeway, "Az egység túl kicsi, képtelenség volna bemérni."

"A szubmikron-leképezot használhatnám célszkennernek." üzeni Seven, "Kérem, adják át a transzporter-vezérlést...!"

"Nyolcszázezer." szól Paris, miközben Janeway erosen töprengve néz Tuvokra, végül rábólint: "Jól van, Seven, magán múlik..."

Seven munkához lát, és pár másodperc múlva így szól: "Van bemérésem. ... Sugárzás." A konzol azonban tiltakozni kezd. "A detonátort tritánium árnyékolás védi. Nem tudok áthatolni rajta, legalábbis ilyen távolságból nem. Várnunk kell, míg közelebb ér."

"Ötszázezer." jelenti Paris, most már némiképp nyugtalanul. "Állapot...?" kérdezi Janeway. "Még nem, kapitány." "Négy. ... Három. ... Ketto. ... Becsapódásra készülj...!" mondja Paris.

Seven folyamatosan próbálkozik a transzportálással, és a konzol végül abbahagyja a tiltakozást. A robbanófej beéri a Voyager-t, és a hajó tömegközéppontja felé száguldva, valamivel a tat fölött, úgy tizenöt méternyire a burkolattól, széttűződik a pajzs, a roncsai pedig gyorsan elmaradnak a hajó mögött.

Seven megkönnyebbülve sóhajt fel az asztrometrián, mint ahogy a hídon is nagy egymásra tekintetés kezdődik.

A kettes raktérben az ottani konzolnál dolgozó Seven fel sem néz, mikor kinyílik az ajtó, mégis tudja, ki érkezett: "Doktor... Kellemetlen hírekkel érkezett." "Ennyire látszik...?" kérdezi a hologram, majd felmutatja a nála levo jegyzetfüzetet: "Befejeztem a diagnosztikát. Amit tapasztalt... Az nem meghibásodás volt. ... Az agykérgi csomópontját... Arra tervezték, hogy állítsa le a magasabb agyi funkcióit, mikor felfokozott... Érzelmi állapotba kerül." "Magyarázat...?" néz Seven a hologramra elhulten. "Ez egy... Biztonsági mechanizmusnak tunik..." csóválja a fejét a Doktor, "Ami kikapcsolja az érzelmeiket visszanyerni kezdő dolgozókat. A borgot ismerve ez tökéletesen érthetőnek tunik. ... Ha az embert a szíve vezérli, akkor egyenes út vezet az egyénné váláshoz." "De már nem vagyok összekötve a kaptárelmével." "A rendszer a csomópontjába van építve. Egyszerűen csak inaktív volt... Mostanáig." mondja a Doktor lehajtott fejjel. "Meg tud javítani...?" kérdezi Seven, komoran bámulva maga elé. "Elképzelheto. Gondolkodtam, egy eljárás, amivel... Át lehetne alakítani a mikro-áramköröket. Nem fogok hazudni önnek, Seven... Több mutétra lenne hozzá szükség, és a felépülés nehéz lehet. De úgy vélem, végül... Sikerral járhatnánk. ... Elokészítem a mutót, holnap reggel elkezdhetjük." A Doktor ezzel kifelé indul, de Seven tompa hangja megállítja: "Nem." "A mutét nélkül nem fogja tudni folytatni a szimulációit..." néz vissza rá a hologram. "Egyelőre elegendo emberséget tapasztaltam meg." mondja Seven, kihúzva magát, "Azok csak holografikus ábrándok voltak, Doktor. Nem hatékony felhasználása az idomnak." "Ezt maga sem hiszi igazán..." csóválja a fejét a Doktor. "A biztonsági berendezés majd gondoskodik róla, hogy többé ne tereljék el a figyelmem." szól Seven, miközben a borg adatoszlophoz megy, és állíthatni kezd rajta. "Ezt a borg mondja. Nem maga." jelenti ki a hologram, "Az orvosaként... A barátjaként kérem, engedje meg, hogy végrehajtsam." "Regenerálnom kell." mondja Seven elutasítón. "Seven..." "Jó éjt, Doktor." A hologram leforrázva ácsorog, miközben Seven elsiet mellette, belép a regenerációs fülkéjébe, és becsatlakozik, végül letörtén indul kifelé.

Az egyik folyosón egy jegyzetfüzetbe merülve siet Seven mellé Chakotay zárkózik fel futva: "Hol a tüz...?" "Tüz...?" néz rá Seven kérdőn. "Mintha sietne valahová." "Be kell fejeznem a jelentésemet

a szubtéri robbanófejekrol." "A hajó magának köszönhetően megmenekült. Kiéremelt egy pihenot." jelenti ki Chakotay, "Miért nem tart velem az étkezobe? Neelix fozotanfolyamot tart. Talaxiai finomságok tíz perc alatt." "Már nem érdekel a fozés." jelenti ki Seven. "Akkor a társaság miatt jöjjön... Ott lesz B'Elanna... Még Tuvok is megígérte, hogy megjelenik. Jó móka lesz." Seven megtorpan, és szembefordul Chakotayval: "Értékelem az ajánlatát. De talán majd máskor." "Tudja, meg kéne próbálnia kicsit... Többet lenni a legénységgel..." mondja Chakotay Sevenre kacsintva, "Talán jót tenne magának..." A parancsnok ezzel ellép Seven mellett, de kicsit odébb megáll, és a válla fölött visszanéz a nore, épp akkor, mikor Seven utána fordul. Egy rövidke pillanatig nézik egymást, majd Chakotay tovább siet, és a gondolataiba merült Seven is folytatja útját a folyosón.

164. Q2 - Q-képzés

"Ez egy durva megsértése volt az Elsodleges Irányelvnek." mondja a készenléti helyiség közepén álló Icheb, "Kirk megóvta a pelosiaiakat a kihalástól, ugyanúgy, ahogy a besiaiakat, és a c'hnaarikat, sok évvel korábban. Végül, kettoezer-kétszázhetvenben Kirk befejezte történelmi, öt éves küldetését, és lezárult az egyik legjelentősebb fejezet a Csillagflotta történelmében." Janeway, aki az ablakok alatti kanapén hátradolva hallgatja az előadást, széles mosollyal állna fel, de Icheb folytatja: "A következő fejezet akkor kezdődött, mikor Kirk újra megkapta az Enterprise parancsnokságát." Janeway fájdalmas arccal hanyatlik vissza a kanapéra, majd megállítja Ichebet: "Hány fejezet van még?" "Harmincnégy." Janeway ennek hallatán teljesen magába roskad, majd megjegyzi: "Ennek egy húsz perces előadásnak kellett volna lennie..." "Csak alapos igyekeztem lenni." védekezik Icheb, "Lerövidíthetem a jelentést..." "Arra nem lesz szükség." mondja gyorsan Janeway, felállva a kanapéról, "Nyilvánvalóan jól ismered a témát. ... Gratulálok, kadét, az imént tette le a Csillagflotta korai történelme vizsgát." "Köszönöm, kapitány." bólint oda Icheb a szélesen mosolygó Janewaynek, majd a kijárat felé veszi az irányt. Janeway büszkén néz utána, elégedetten bólogatva a fiú példás szorgalma miatt. "Én megbuktattam volna." szólal meg egy hang a háta mögött, mire a kapitány meglepetten fordul meg. A sarokban, a kanapén háttámláján ülve egy tizenhét-tizennyolc év körüli, göndör hajú, szélesen vigyorgó, Csillagflotta-egyenruhát viselő fiatalembert pillant meg. Az illető ráadásul vörös betétes egyenruhát visel, kapitányi rangjelzéssel, és valahogy van valami idegesítően ismerős a megjelenésében. "Úgy lehet, Kirk csak egy nyamvadt földi volt, de legalább volt benne hév!" mondja a fiatalember, és beszédstílusa és gesztusai csak még ismerősebbé teszik, "Ez a jelentés meg olyan izgalmasnak állította be, mint egy vulcani temetési menet..." Janeway elképedve mered a fiatalembere, aki közben otthagyja a kanapét, majd aktiválja kommunikátorát: "Janeway hívja a biztonságiakat." "Hagyja már..." legyint a fiatalember, "A legénységét bekasztráltam egy idohurokba. A legutóbbi harminc másodpercet élük át újra meg újra. ... Ez már majdnem olyan szörnyű, mint a borg gyerek esszéje." "Ki maga...?!" lép közelebb Janeway a fiúhoz. "Tudom, megnőtt kicsit, mióta utoljára láttam, Kathy..." áll fel Q vidáman az íróasztal mögötti székből, "De ne mondja már, hogy nem látja a családi jellemvonásokat..." Q odasétál a fiatalembertől, a vállára teszi a kezét, majd jelentősen pillantást vet a kapitányra: "O a fiam... Q." Janeway már-már a pánik határán állva néz egyik Q-ról a másikra, és valószínűleg épp azt fontolgatja, hogy kapitányhoz méltatlan módon sikoltozva meneküljön-e ki a hídra, vagy egyszerűen csak indítsa be az önmegsemmisítést, a további gyötrelmeket megelőzendő. "Kicsit azért bánt, hogy nem ismerte fel Juniort..." méltatlankodik Q, "Elvégre maga a keresztanya!" "Mikor legutóbb láttam, csecsemo volt." mutat rá Janeway. "Négy évvel ezelőtt, emberi idoban mérve." jegyzi meg ifjabb Q, "Imádnivalónak nevezett." "Emlékszik rá...?!" mereszt rá Janeway nagy szemeket. "Ugyan csecsemonek néztem ki... De azért még Q voltam." mondja ifjabb Q, miközben az 'idősebb' összevont szemöldökkel méregeti Janewayt, majd az ifjón az apja felé fordulva megjegyzi: "Talán jobb keresztstülöt kellett volna választanod..." "Vajon túl késő volna már megkérni Jean-Lucöt...?" tunodik Q. "Mit akar, Q?" kérdezi Janeway. "Nos, Junior a vakációját tölti a Kontinuumon kívül, én pedig azt javasoltam, töltsen el önnél." "Miért...?!" jajdul fel Janeway. "Ah... Mindig izgatottan hallgatta az örege történeteit az emberiségről..." mondja Q lelkesen, bár ifjabb Q-n nem látni ugyanennek a lelkesedésnek a tükröképét, "Gondoltam, itt az ideje egy kis közvetlen tapasztalatnak." "Igazán hízelgo, hogy rám bízna az elsoszülöttjét..." mondja Janeway, behúzódva az íróasztala mögé, "De erre tényleg nincs idom." "Olyan csendes, mint egy izniai templom egere... Észre sem fogja venni, hogy itt van." mondja Q, ezzel a védjegyének mondható villanásban eltunik. Janeway pár pillanatig gondterhelten bámul maga elé, majd ifjabb Q-ra pillant: "Hát, ha már itt marad... Le kell fektetnünk néhány alapszabályt!" Ifjabb Q erre felnevet, majd kijelenti: "Az én szabályaimat magam hozom." Ezzel az apjához hasonlóan csettint és egy ugyanolyan villanás közepedte távozik, Janeway pedig rezignáltan fúj egy nagyot.

"Nem észlelem egyik Q-t sem." mondja Tuvok a taktikai konzolnál a mellette álló Janewaynek. "Azt akarom, hogy riasszon, ha felbukkannak. Végezzon folyamatos letapogatást." "Letapogatás, letapogatás, letapogatás..." mondja a valamivel odébb álló ifjabb Q, mire a szintén a taktikai konzolnál álló Chakotay felé fordul, a többiek csak szimplán rámerednek, "Maguk folyton csak ezt csinálják...! Bejártam ennek a hajónak az összes szintjét... És tuják, mit láttam? ... Gombokat nyomkodó kétlábúakat...!" Ifjabb Q ezzel hátba vágja a hátsó konzolok egyikénél dolgozó férfit, majd Janewayék felé fordulva folytatja: "Továbbbítókat kicserélo kétlábúakat... Diagnosztikákat futtató kétlábúakat. Valami érdekeset mikor csinálnak...?" "Emberek... Köszönjenek szépen Q-nak..." mondja Janeway a száját elhúzva, majd a széke felé veszi az irányt, nyomában a mindenható ifjonccal, aki kapacitálni kezdi: "Átrepülhetnénk a folyadékurbe, és harcolhatnánk a 8472-es fajjal...! Vagy felrobbanthatnánk pár ómega-molekulát. Mit szólnak...?" Janeway ifjabb Q felé fordul, és meglehetősen határozott választ ad: "Nem!" Ifjabb Q meglehetősen blazírtan mered Janewayre, miközben az leül, majd megjegyzi: "Húsz perc emberiség-megfigyelés után máris unatkozom... Azt hiszem, akkor magamat kell szórakoztatnom." Az ifjanc ezzel csettintve egyet, eltunik, Janeway pedig még rendesen az plafonra sem emelhette a tekintetét, mikor már meg is szólal Torres hangja az interkomból: "Torres a kapitánynak: szükségem van önre a gépházban." Janeway kétségbeesett sóhajjal hanyatlik a kapitányi szék fejtámlájára.

Torresnek tulajdonképpen nem sok oka lehetne a panaszkodásra, ha történetesen kedvelné a hangos zenét, a villódzó fényeket, és a lengén öltözött táncos lányokat, a gépházban ugyanis épp egy ezen kellékeket felvonultató buli zajlik. Az esemény szervezője természetesen ifjabb Q, aki épp B'Elannát üldözi gépház-szerte: "Egy tánc... Csak egyetlen táncot kérek...!" Janeway, Tuvok, és Chakotay hamarosan megérkeznek a fobejáraton át, a hozzájuk siető Torres pedig dühösen így szól: "Ha nem fejezi be a kis fényshow-ját, a hajtóműburok hamarosan átszakad!" "Nyugi...!" szól rá a mellette megálló ifjabb Q, "Buli van!" "Ennek a bulinak vége!" jelenti ki Janeway nyomatékosan, "Tüntesse el a... Vendégeit... A hajómról!" "Én kedvelem magát, Kathy nagynéni... Van magában ??? daption ???". Amije viszont nincs, az korlátlan hatalom tér, anyag, és idő fölött." mondja ifjabb Q, "Ami azt jelenti, itt én parancsolok." Janeway csak egy pillanatig bámulhat elképedve az ifjoncra, az ugyanis egy csettintéssel kipenderíti mindannyiukat a folyosóra. "Összeállíthatok egy biztonsági osztagot, és megpróbálhatom erovel visszafoglalni a gépházat..." jegyzi meg Tuvok, bár látszik rajta, maga sem bízik különösebben a terv sikerében. "Mind tudjuk, hogy azzal nem mennénk semmire..." mutat rá Chakotay. "Ráadásul..." teszi hozzá Torres, "Le merem fogadni, pontosan ebben a fajta reakcióban reménykedik." "Minden tole telhetot megtesz, hogy az idegeinkre menjen..." mondja a fejét csóválva a többiekkel együtt útnak induló Janeway. "Ha megvonjuk tole a válaszlépés fölötti elégedettséget, talán ráun, és visszatér a Kontinuumba." véli Tuvok.

A kettes raktérben, a borg adatoszlopnál dolgozó Sevenrol egy fehér villanás kíséretében eltunik a ruha, majd ifjabb Q elégedett hangja szólal meg az egyik konténer tetejéről: "Ez ám a tökéletesség...!" "Ha zavarba próbál hozni..." néz hátra Seven a válla fölött, "Nem fog sikerrel járni." "Csak megfigyelem az emberiséget..." jelenti ki ifjabb Q, mire Seven úgy folytatja a munkát, mintha nem is teljesen meztelenül ácsorogna a raktérben. Az ifjanc leszökken a konténerrol, és Seven felé indulva megkérdi: "Nem fog eliszkolni? Nem próbálja hiábavalóan eltakarni magát?" Seven erre csak pislog párat, és bosszúsán elhúzza a száját, de persze ifjabb Q ezt nem láthatja, mivel háttal áll neki. Az ifjanc végül csettint egyet, visszaadva Seven ruháját, aki erre futólag rásandít. Ifjabb Q egy pillanatig még méregeti Sevent, majd fejszóválva a kijárat felé veszi az irányt.

Janeway fáradtan botorkál be az étkezőbe, és első útja a bejárat melletti replikátorhoz vezet: "Kávét, feketén." "Csinálj magadnak...!" szól vissza a számítógép flegmán, mire Janeway elképedve bámulja meg a replikátort. "Kitalálhatja... Q fia." kommentálja a dolgot a tálalópultnál egy kanna kávéval a kezében álló Neelix, "Úgy vélte, a számítógépnek lehetne hangsúlyosabb személyisége." "Elbuvölo..." morogja a legközelebbi asztal felé induló Janeway. Miután leült, Neelix odaadja neki a nála levo bögrét, kávé töl t bele, majd így szól: "Elgondolkodtam ezen a... Q-helyzeten. Talán nem

az a legjobb megoldás, ha... Nem veszünk tudomást róla." "Nytott vagyok a javaslatokra..." tárja szét Janeway rezignáltan a karjait. "Lehet, hogy mindenható... De akkor is csak egy fiatalember, és útmutatásra van szüksége. Talán ha valaki barátként közeledne hozzá..." "Úgy véli, mentorra van szüksége?" "Pontosan." "Jelentkezik...?" kérdezi Janeway reménykedve. "Nos, jól bánok a gyerekekkel..." von vállat Neelix, mire Janeway felnevet: "Q nem egy hétköznapi gyerek." "Én se vagyok hétköznapi mentor." mondja erre Neelix.

Ifjabb Q épp az egyszemélyes, szélesvásznú mozivá átlényegített asztrometriai laborban van, a megfigyelo emelvényen álló méretes, kényelmesen párnázott fotelben ülve nézi a nagy képernyőn látható urcsatát, mikor Neelix belép. "Segíthetek valamiben, konyhapatkány...?" kérdezi az ifjanc szemtelenül. Neelix lenyeli az eloször belole kikívánczoló választ, majd így szól: "Arra gondoltam, eltölthetnénk együtt egy kis időt." "Ah...!" int ifjabb Q a képernyő felé, "Kiváló manóver!" "Mit néz?" kérdezi Neelix, mire ifjabb Q futólag felé fordul: "Mégis, minek látszik? Egy csatát a bojeaiak, meg a vengaarik között." "Pár hónapja haladtunk át a térségükön..." mondja Neelix, felkapaszkodva a megfigyelo emelvényre, "Békében éltek..." "Most már nem." von vállat ifjabb Q, majd csettint egyet: "Ezt figyelje...!" A két csatázó hajóhoz egy harmadik csatlakozik, mire Neelix az ifjoncra pillant: "Ezt be kell fejeznie." "Mintha lehetne itt bármi mást csinálni..." bosszankodik ifjabb Q. "Játszhatunk kadi-kot-ot." ajánlja Neelix. "Vannak robbanások a kadi-kot-ban?" kérdezi ifjabb Q, a talaxiai hanghordozását utánozva. "Nos, nincsenek..." "Hát, akkor engem nem érdekel..." csóválja a fejét ifjabb Q vidáman, ezzel visszafordul a nagy képernyő felé. Neelix töpreng pár pillanatig, majd közelebb lép, és leguggol ifjabb Q luxusfotelje mellett: "Ahelyett, hogy bántja az embereket... Talán segíthetne nekik. ... A vengaarik világa élelmiszerhiányban szenved. Talán használhatná a hatalmát arra, hogy..." "Tudja, talaxiai... Túl sokat beszél." néz ifjabb Q enyhe rosszállással Neelixre.

A gyengélkedő mutoasztalán ülő Neelix meglehetősen rémültnek tunik, bár erre meg is van minden oka. Ifjabb Q ugyanis kisebb plasztikai műtet hajtott végre rajta: nemes egyszerűséggel eltüntette a száját az arcáról. "Az állkapcsa összenőtt, a hangszálai pedig eltűntek..." mondja a mutoasztal körül járkáló Doktor Janewaynek, "A megjelenését ért károk egy részét talán helyre tudom hozni... De a hangját csak Q tudja visszaadni." Janeway szúrós tekintettel nézi Neelixet, majd mikor a Voyager váratlanul megvonaglik, a kommunikátorára csapva dühösen így szól: "Janeway a hídnak: jelentést!" "Meglepetésem van önnek, kapitány." szólal meg ifjabb Q hangja, "Jöjjön, nézze meg." Janeway és a Doktor összenéznek, majd a kapitány elviharzik.

"Q azt mondta, figyeljem meg, hogyan viselkednek maguk, emberek, feszültség alatt." mondja a kapitányi székben terpeszkedő ifjabb Q a hídra érkező Janewaynek, aki előbb futólag az ifjoncra pillant, majd elhulve veszi szemügyre a fomonitoron látható három borg kockát, melyek komótosan lövöldöznek a Voyager-re. "Na, elég nagy a feszültség...?" kérdezi ifjabb Q Janewayre vigyorogva. A Voyager megpróbál átmanóverezni a három kocka között, de azok természetesen a nyomába szegednek, és folyamatosan tüz alatt tartják.

"Plazmát eresztünk." jelenti Chakotay a helyéről. "Energiaátírányítani a hátsó pajzsba, és tüzet viszonzni." rendelkezik Janeway. "Csak késlelteti az elkerülhetetlent..." csóválja a fejét ifjabb Q. "Korábban is legyőztük már a borgot, megteesszük újra." mordul rá Janeway elszántan. "Most ugyan nem." jelenti ki ifjabb Q magabiztos mosollyal. "A fegyverzet leállt." jelenti Tuvok a következő találát után. "Elveszíttem a manóverképességet." teszi hozzá Paris. "A pajzs kisült." szól Kim. A következő pillanatban három borg transzportál a hídra. Az egyiket Tuvok gyorsan lelövi, a másik Chakotayhoz lép, de érdekes módon mozdulatlaná dermed, a harmadik megragadja Janewayt, és már majdnem a nyakába mélyeszi a nanoszonda-injektorokat, ám a kapitány a következő pillanatban majdnem hanyatt esik, ahogy a borg eltűnik mögüle egy fehér felvillanásban. Ezzel egyidőben a zord arcú Q jelenik meg valamivel odébb, és rosszálló pillantást vet ifjabb Q-ra. Janeway meglepetten néz körül, miközben Q odalép a kapitányi székbe gyorsan felpattanó fiához, aki így szól: "Épp most értük a legjobb részhez...!" "Ha a Kontinuum ezerszer nem mondta, akkor

egyszer sem..." mondja Q szeretetteljes hangon, majd minden átmenet nélkül dühösbe váltva ifjabb Q-ra kiabál: "Hogy ne provokáld a borgot!" Ifjabb Q bunbánó arccal süssi le a szemét, a zord atya pedig Janeway felé fordul: "És most... Azt akarom, hogy ígérd meg Kathy nagynéninek, nem csinálod még egyszer." "Ó... Nem fogja még egyszer ezt csinálni, mert távozik." mondja Janeway, jelentőségtes pillantást vetve Q-ra, "Azonnal!" "Bocsáss meg, fiam..." néz Q a fiára, "A fölnottek egy percre visszavonulnának..." Q és Janeway ezzel eltunnek egy-egy villanásban, és a készenléti helyiségben jelennek meg egy pillanattal később. "Nem olyan rossz fiú o, miután jobban megismeri az ember..." mondja Q, "Csak nem értik meg..." "Megpróbálta megölni a legénységem..." mondja Janeway nyomatékosan. "Senkinek nem lett baja... Megjavítom a hajója sérüléseit." ígéri Q, egy csipetnyi idegességgel a hangjában, "Sot, még a házi talaxiaijának is visszaadom a hangszálait. Minden pontosan olyan lesz, mint volt." "És mit gondolsz, meddig fog tartani, míg a... Fia... Valami új szórakozási módot talál magának?" kérdezi Janeway, igyekezve megőrizni hidegvéréből azt a keveset, ami még megmaradt. Q sértett arccal hagyja ott Janewayt, és az ablakokhoz siet, de a kapitány szorosan a nyomában van: "Ha tudta, hogy veszélyes, akkor miért küldte ide...?!" Janeway egy pillanattal később rájön a megoldásra: "Ah...! Ez újabb lecke az emberiségnek..." "Az o számára kellett volna leckének lennie..." füstölög Q, "Gondoljon csak a legutóbbi látogatásomra. Egy életre szóló ajánlatot tettem magának." "A felkérés, hogy magával háljak, aligha nevezhető életre szóló ajánlatnak..." morogja Janeway. "Ha nem utasított volna vissza, nem kellett volna azzal a másik Q-val..." "Jaj, térjen már a tárgyra..." legyint Janeway. "A tárgy az, hogy az én Junioromnak békét és együttérzést kellett volna inspirálnia. De rend helyett... Káoszt hozott." mondja Q savanyú ábrázattal, otthagya az ablakokat, "Háborúkat robbantott ki ártatlan fajok között, korai stádiumú génkészletekbe piszkált, lyukakat bökdösött a térítő szövetébe..." "És az anyja hol volt egész idő alatt...?" kérdezi Janeway. "Annyira szégyenkezett a fia tettei miatt, hogy elhagyta. ... Mindenért engem hibáztat." mondja Q, magába roskadva telepedve le Janeway íróasztalának szélére, "Sikerült a károk nagyját visszacsinálnom, de a Kontinuumnak ez nem volt elég jó... Az agyamra mennek azzal, hogy akolbólítsam ki a fiút. ... Ezért hoztam ide. Abban a reményben, hogy a maguk magasztalt Csillagflotta-ideáljai majd leszoktatják. De nyilvánvalóan nem ez történt..." "Az ember nem varrhatja csak úgy valaki nyakába a gyerekét, azt remélve, majdcsak tanul valamit..." mered Janeway összevont szemöldökkel Q-ra. "Nem..." kérdezi Q meglepetten. "Szülői irányításra van szüksége." "És azt pontosan hogy is kéne csinálnom..." kérdezi Q, szinte már könyörögve, "Q az első gyerek, aki a Kontinuumban született, így én vagyok az első szülő...! Még csak azt se tudom, hogy kezdjek hozzá..." "Kezdje azzal, hogy eltölt vele egy kis időt." javasolja Janeway, mire Q olyan arcot vág, mintha egy legalább bolygónyi méretű citromba harapott volna: "Whew...!" "Szülőnek lenni többet jelent pusztán annál, hogy feltakarítunk a gyerek után..." mondja Janeway, majd Q-ra mutatva kijelenti: "Magának... Kell példát mutatnia. Csak így fog tanulni." "Hát persze!" mondja Q felélénkülve, "Amint jobban megismer, bálványozni kezd majd! És akkor megtesz mindent, amit mondok. ... Kathy...!" Q ezzel olyan gyorsan csókolja száján Janewayt, hogy mire az egyáltalán megdöbbenhetne, már vége is van a dolognak. "Maga zseni!" mondja még Q a dermedten álló Janewaynek, ezzel eltunik. A kapitány megrázza magát, majd nagyot fújva a híd felé veszi az irányt. Kissé félve lép ki az ajtón, de odakint sem további borgok, sem az ifjabb Q nem látható. "Végeztem egy teljes letapogatást. Semmi nyoma további borg hajóknak." jelenti épp Paris. "A fiú...?" kérdezi Janeway, idegesen nézelodve. "Elment." feleli Chakotay, mire Janeway megkönnyebbülten felsóhajt, majd gondosan formálva a szavakat, így szól: "Én megyek a kabinomba... A híd meg a magáé."

Janeway teljesen ellazulva ül egy kád forró vízben, ám nyugalma nem túl hosszú életu. Valahonnan, kényelmetlenül közelről, egy fehér villanás visszfénye vetül az arcára, és Janeway egyszer csak már nem egyedül van a saját fürdőkádjában. Mikor ráeszmél erre a fölöttébb nyugtalanító tényre, ijedten rezzen össze, majd szájátatva bámulja a kád másik felében egyenruhástól-rangjelzésestől a habbal vastagon borított vízben trónolva ot méregeto Q-t. "Visszavonom, maga mégsem zseni." jelenti ki Q, mire Janeway csak komoly erofeszítések árán tudja megakadályozni, hogy kitörjön belole az úrino.

Miután a kapitány visszanyelte első, már az elokészületekből is kimondottan cirkalmasnak tűnő mondatát, Q folytatja: "Tudhattam volna, hogy nem érdemes megfogadni egy ember tanácsát..." "Q...!" találja meg a hangját Janeway, bár első nekifutásra csak ennyi telik tőle. "A maga briliáns terve nem vált be." panaszkodik Q, "Elhalmoztam a fiút a figyelmemmel, minden pillanatomban vele töltöttem. De csak rosszabbodtak a dolgok..." "De hát alig tíz percet volt oda..." fakad ki Janeway. "A maguk idosíkján, esetleg..." nyafogja Q, "De Q-idoben éveket töltöttünk együtt. ... És most már zavarja, ha velem látják...! És ez az egész a maga hibája." "Az enyém...?!" mered Janeway Q-ra. "Mondja, hogyan tervezi a helyzet rendbe hozását?" Janeway pár pillanatig intenzív légzőgyakorlatokat végez, és egy pillanatra talán az is megfordul a fejében, hogy, legalábbis időlegesen, alámerül a habokba, végül átadva magát az elkerülhetetlennek, fásult hangon megkérdi: "Mi történt, miután elhagyták a Voyager-t?" "Ah... Q megszökött előlem, és átszervezte a Bosal Prime kózetlemezeit..." "Megbűntette?" "Ó, próbáltam én rávenni, hogy kérjen bocsánatot mind a tizenhatmilliárd bosalitól... De megharagudott, és többet nem állt szóba velem." "Maga meg ráhagyta..." "Mondtam neki, annyi kontinenst tologat, amennyit csak akar... Amíg senkinek nem lesz baja." "Azzal nem tesz jót a fiának, ha kedveskedik neki." feddi meg Janeway Q-t, "Meg kell értetnie vele, hogy a tetteinek következményei is vannak." "Következmények...? Hmm..." töpreng el a dolgon Q, majd felvidulva néz Janewayre: "Kathy... Visszavonom. Maga mégis zseni!" Q ezzel Janewayhez hajolna, hogy megint megcsókolja, mint ahogy az előző ilyen alkalommal tette, de Janeway most fel van készülve a dologra, vagy legalábbis azt hiszi. Q lendülete, mikor Janeway lába megálljt parancsolóan emelkedik ki az orra előtt a habokból, egy pillanatra megakad, majd Q végül Janeway talpát illeti csókkal, amit a kapitány néminemű elképedéssel nyugtáz.

Janeway és Q egy áttetsző, zöld korongot nézegetnek a gyengélkedőn, majd Q a kapitányra pillant: "Azt hiszem, ennyi elég volt." Ezzel csettint egyet ifjabb Q pedig megjelenik pár lépésre tőlük, és miután betájolta magát, dühösen mered rájuk: "Ez meg mire volt jó...?!" "Mi a baj? Nem élveztet az apráliai amoba-létet?" kérdezi Q. "Nem...! Alaktalan voltam, és nyálkás..." fanyalog ifjabb Q, "És az egyetlen eheto dolog a ??? paramycea ??? volt!" Ifjabb Q Janeway helytelenítő pillantásától kísértve kiköp, miközben Q megjegyzi: "Kellemetlennek hangzik... Biztos vagyok benne, mindent el fogsz követni, hogy ne kerülj vissza abba a petri-csészébe." "Te meg miről beszélsz...?!" kérdezi ifjabb Q rosszat sejtve. "A Kontinuum és én megállapodásra jutottunk... A jövőddel kapcsolatban. Vagy a kozmosz tisztességes polgára leszel, vagy öröklétre ítéltétsz... Amobaként!" mondja Q, majd Janewayre sandít: "Ehhez mit szólna következményként...?" "Te... Mikroszkopikus élőlénné változtatnád a saját fiad...?!" mered ifjabb Q hitetlenkedve az apjára. "Egy heted van, hogy változtass a viselkedéseden, javaslom, hozd ki belőle a legjobbat." Janeway elismerő pillantást vet Q-ra, ifjabb Q pedig pimaszul így szól: "Rendben. Hét nap múlva találkozunk." Ezzel csettint egyet, majd még egyet, és még párat, közben egyre dühösebben meredve a kezére. Q végül kuncogni kezd, mire Janeway kérdőn néz rá. "Ideiglenesen megfosztottunk a hatalmadtól..." mondja Q nevetve, "Hogy biztosítsuk, a legrendesebben fogsz viselkedni a kapitánynál." Janeway erre döbbszerű arccal kapja fel a fejét. "Te itt akarsz hagyni...?!" kérdi ifjabb Q. "Abban állapotunk meg, hogy maga sokkal... Aktívabb szerepet fog vállalni." mutat rá Janeway, nyugtalanná válva. "Én nem hazudnék magának, Kathy... De mindketten tudjuk, hogy maga milliószor jobb szülő, mint én." "Én nem vagyok szülő!" szól Janeway nyomatékosan, mire Q vállat von: "Nos, biológiai értelemben talán nem, de ennek a legénységnek mindenképpen maga a mamája... Nézz csak meg, milyen gyorsan házasította azt a borg dolgozót is..." "Évekig tartott..." mondja Janeway dühösen, majd olyan szúrós pillantást vet a szorosan melléjük húzódtó ifjabb Q-ra, hogy az jobbnak látja gyorsan odébb húzódni, Janeway pedig suttogva folytatja: "Hogy Sevenből egyén legyen. Azt kéri, változtassam meg a fiát egy hét alatt...?" "Biztosan ki fog találni valamit..." ingatja a fejét Q, miközben otthagyja Janewayt. "És mi van, ha nem...?" kérdezi ifjabb Q idegesen. "Akkor vár rád Egysejtűváros, édes fiam." feleli Q, odadobva a petri-csészét ifjabb Q-nak, majd egy csettintéssel távozik. "Távozom a hajóról!" jelenti ki ifjabb Q, ezzel a földre dobja a petri-csészét, szétapossa, és kimasírozik a gyengélkedőről.

Janeway felölti 'akkor játsszunk!' arckifejezését, és aktiválja kommunikátorát: "Janeway a biztonságiaknak..."

Ifjabb Q valamivel később Janeway nyomában halad az egyik folyosón. Persze nem önszántából, két biztonsági tiszt terelgeti a kapitány után, aki így szól: "Amije már nincs, Q, az határtalan hatalom tér, anyag, és idő fölött. Ami azt jelenti, hogy itt én parancsolok. Remélem, érthető voltam." A menet megérkezik egy ajtóhoz, amit Janeway kinyit, majd bemutat rajta: "A szálláshelye." Ifjabb Q belép a nem túlzottan komfortos, kicsi, egyszemélyes kabinba, majd gúnyosan jegyzi meg: "Ennél még a petri-csésze is nagyobb volt..." "Aludjon egy kicsit, szüksége lesz rá." mondja Janeway, eleresztve a füle mellett a megjegyzést. "Mihez...?" kérdezi ifjabb Q rosszat sejtve. "Összeállítok magának egy napirendet, arra az időre, míg itt van." mondja Janeway, miközben nekilát eltávolítani ifjabb Q kapitányi rangjelzését, "Tiszteletet fog tanulni... És felelősséget." "Nehogy azt mondja, tényleg végig akarja csinálni Q tervét..." "Lehet, a módszereivel nem értek egyet..." mondja Janeway, "De ezúttal a szíve mintha a helyén volna. ... Azt hiszem, őszintén segíteni akar magának." "Itt hagyott engem... Egy elaggott repülő szerkezeten... Amit foemlosök üzemeltetnek...!" Janeway erre nagy szemeket mereszt az ifjoncra: "Mi, foemlosök... Vagyunk az egyetlen reménye." Ifjabb Q kellenetlenül néz körül a kabinban, majd határozottságot színlelve így szól: "Hét nap... Ugyan, nagy ügy!"

Másnap reggel Tuvok az asztrometriára kíséri ifjabb Q-t, az ott dolgozó Icheb és Seven feléjük fordulnak. "Seven of Nine ur-okozattanra fogja oktatni." mondja Tuvok, "Így megtanulja majd, a tetteinek milyen széles körű visszahatása lehet." "Elolvastam az anyagot." mondja ifjabb Q, majd Seven felé fordul: "El fogja magyarázni, hogyan hozhatom létre az 'A' anomáliát, hogy az ne okozza 'B' jelenséget, ami mellékhatásként létrehozza 'C' civilizációt, igaz?" Tuvok és Seven összenéznek, majd miközben ifjabb Q vállat von, a vulcani távozik, Seven pedig az egyik oldalsó konzolhoz megy. "Icheb vagyok." lép közelebb Icheb ifjabb Q-hoz. "Tudom, ki vagy. Te vagy a Kirk-mániás dolgozó." mondja ifjabb Q vigyorogva. "Okosan tenné, ha követné Icheb példáját. Azzal, hogy jelentkezett, a legénység értékes tagjává vált." mondja Seven, mire ifjabb Q félrebillentett fejjel szemügyre veszi, majd pimasz mosollyal megkérdi: "Láthatnám újra meztelenül...?" Seven erre visszafordul a konzolhoz, ifjabb Q pedig Ichebre vigyorog.

Ifjabb Q Chakotay, és egy biztonsági tiszt kíséretében érkezik az egyik holodeck elé, ahol Chakotay, szemmel láthatóan nem túl boldogan a rá váró feladattól, utasítja a programozó terminált: "Számítógép, elindítani a tizenketto-alfa diplomáciai esettanulmányt." A holodeck ajtaja pár pillanat múlva kinyílik, és odabentrol egy dühös férfihang szurodik ki: "A planetoid nausicaai urben van, most már a miénk!" "Csak ön után..." tessékeli beljebb Chakotay ifjabb Q-t. "Ha a közelébe mennek, megtámadjuk magukat!" "Nem tudnak megfélemlíteni." jelenti ki egy boliai férfi, aki a nausicaaival, és még pár faj képviselőivel együtt egy asztal körül ülnek, mikor Chakotay és ifjabb Q belépnek a szimulált helyiségbe, "Nekünk ugyanannyi jogunk van azt a dilithiumot bányászni, mint maguknak." "Maga meg mit keres itt, flottatiszt...?!" kérdezi a nausicaai Chakotayt, megveto felhanggal. "Számítógép, programot felfüggeszteni." rendelkezik a parancsnok, épp, mikor a nausicaai dühösen felállna az asztaltól. "Felteszem, ismeri ezeket a fajokat." néz Chakotay ifjabb Q-ra. "Nausicaai, boliai, cardassiai, romulan, ferengi, és bajori." sorolja fel ifjabb Q az asztal körül ülők faji hovatartozását. "Egy planetoid bányászati jogán vitatkoznak. A maga feladata, hogy lezárja a vitát." "Ezek az idegenek semmit nem jelentenek nekem..." jelenti ki ifjabb Q, "Mit törődjek azzal, hogy nem férnek meg egymás mellett?" "Q-ként a feladatainak egyike, hogy fenntartsa a rendet az univerzumban, igaz?" kérdezi Chakotay, mire ifjabb Q a fejét ingatva így szól: "Azt mondták..." "Ha nem tud segíteni ezeknek a fajoknak egyezsége jutni, abból háború lehet. Az Alfa Kvadráns káoszba sülyedne." Ifjabb Q arckifejezéséből látszik, ez a lehetőség nem volna éppen kedve ellen való. Chakotay rosszállóan veszi szemügyre, majd így szól: "Miért nem próbáljuk meg az első esettanulmányt együtt lefuttatni?" "Nincs szükségem a segítségére." jelenti ki ifjabb Q flegmán, "Egyedül is meg tudom csinálni." Chakotay erre jelentőségteljes arccal fordul az ifjonc felé: "Ha

meg akarja próbálni... Legyen a vendégem. ... Harminc perc múlva visszajövök, hogy megnézzem, hogy halad." Chakotay ezzel a kijárat felé indul, majd félútról még visszanéz, és halvány mosollyal megjegyzi: "És... Ne feledje... A biztonságiak odakint vannak." Ifjabb Q odainteget a parancsnoknak, aki bólint, majd távozik. Ifjabb Q visszafordul az asztal körül ülők felé, és magabiztosan így szól: "Számítógép... Programot folytatni." "A planetoid nausicaai urben van, most már a miénk!" mondja újra a nausicaai. "Nem tudnak megfélemlíteni." jelenti ki a boliai, "Nekünk ugyanannyi jogunk van azt a dilithiumot bányászni, mint maguknak."

Az egy liftből egy folyosóra kilépo Janeway meglepetten szólítja meg az egy bögrével a kezében épp arra járó Chakotayt: "Magának nem ifjú vendégünket kellene felügyelnie?" "Azt mondja, nincs szüksége felügyeletre." "Maga meg ráhagyta...?" "Természetesen nem." mondja Chakotay, "Csak lehetőséget adok neki kudarcot vallani. Aztán majd kénytelen lesz segítséget kérni." "Jó stratégiának tunik. Majd szóljon, hogy halad..." mondja Janeway, ezzel felgyorsítva maga mögött hagyja Chakotayt.

Mikor Chakotay visszatér a holodeckbe, ott a jelek szerint épp valami ünnepség-féle zajlik, a jelenlevők ugyanis egy emberként tapsolnak, miközben a bajori és a cardassiai barátságosan veregetik egymás vállát. "A planetoid-probléma elrendezése nem tartott sokáig." mondja a meglehetősen elképedt Chakotay mellé lépo ifjabb Q, "Úgyhogy a maradék időben meggyoztem a cardassiait, hogy kérjen bocsánatot Bajor megszállása miatt. Na, ez milyen az univerzum rendje gyanánt?" Chakotay kényszeredett mosollyal emeli meg a bögréjét ifjabb Q felé.

Aznap este ifjabb Q-t konyhaszolgálatra osztják be, o porciózza a vacsorát az étkezőbe érkezőknek, miközben Neelix lelkesen lép asztaltól asztalig: "Üdvözetem, olyan jó látni önöket ma este! ... Remélem, éhes... Kerüljenek beljebb, jut boven mindenkinek! ... Élvezzék az estét...!" "Maga sose hagyja abba...?!" szól ki a konyhából a tálalópultra könyökölve ételt osztó ifjabb Q, mire Neelix tettetett sajnálkozással siet oda hozzá: "Jaj, sajnálom...! El is felejtettem... A beszédem idegesíti magát...!" De még mennyire - mondja ifjabb Q bólogatása. "Milyen kár, hogy nem tud megint egyszeruen elhallgattatni." mondja Neelix gúnyosan, közben csettintve egyet, majd gyorsan otthagyja az ifjoncot. Az egyik bejárat felől Icheb érkezik, és megáll a tálalópultnál, mire ifjabb Q gúnyos mosollyal fordul felé: "Na mi van, borg gyerek? Jöttél, hogy álomba ringass valamelyik előadásoddal?" "Igazság szerint, azon gondolkodtam, nem volna-e kedved részt venni némi szabadidős tevékenységben." "Nem érek rá." morogja ifjabb Q, "Kathy nagynéni azt követeli, írjak egy történelmi esszét a Q-Kontinuumról." "A téma kihívást jelent." állapítja meg Icheb. "Sosem írtam még esszét ezelőtt..." mondja ifjabb Q homlokráncolva, "Nem tudom, hogy fogjak hozzá..." "A Q-k eredete tunik a leglogikusabbnak." mondja Icheb, mire ifjabb Q egész osztintének tuno érdeklődéssel kezdi hallgatni, "Amit az emberiséghez fuzodo viszonyuk elemzése követ. Zárásként pedig azon események leírása, amik téged a Voyager-re hoztak." "Nem írnád ezt le nekem...?" kérdezi ifjabb Q, mire Icheb bólint: "Hozok egy jegyzetfüzetet." Icheb távozik, ifjabb Q pedig elégedetten bólogatva néz utána.

"Éleslátó... Informatív... Le vagyok nyugözve." mondja Janeway a készenléti helyiségben, az íróasztalával szemben eloirásos pihenj állásban feszítő ifjabb Q-nak, "Csak az a kár, hogy nem maga írta." "Hogy érti...?" "Bármikor felismerem Icheb stílusát." "Adott pár jegyzetet az első vázlatomhoz, ez minden..." jelenti ki ifjabb Q, ám Janeway csak kifejezéstelen arccal bámulja. "Megköttem egy békeszerződést hat vitázó faj között... Csak tizenhárom perc alatt!" "Miután Chakotay parancsnok elhagyta a helyiséget, maga megváltoztatta a személyiségi szubrutinjait, hogy meggyozhetőbbé tegye őket." mondja Janeway, mire ifjabb Q boldogtalan ábrázattal von vállat. "Lehet, hogy egyszeruen kétlábúak vagyunk, de hülyék azért nem." mondja Janeway, majd az asztalon álló bögréért nyúlva folytatja: "A kiképzésének vége. Visszamegy a szobájába, és megvárja, míg az apja visszatér." "Ha nem segítenek... A Kontinuum amobává fog változtatni...!" "Akartam én segíteni... De ahelyett, hogy a képességei szerint teljesített volna, csalt." mondja Janeway huvösen. "Azt hiszi maga, olyan könnyu a képességeim szerint teljesíteni?! ... Nekem kellett volna megváltanom a Q-Kontinuumot!

... Mondja meg, hogy lehet megmenteni egy fajt, ami eleve mindenható...?!" "Azok a Q-k elvárásai, nem az enyéim." morogja Janeway, "Én csak annyit kértem, hogy tegyen rá egy komoly kísérletet, de még csak megpróbálni sem volt hajlandó." "Kérem, Kathy nagynéni... Maga az egyetlen esélyem...!" "Ó, örülök, hogy rájött erre..." mondja Janeway fejcsoválva, "Nos, ha... Komolyak a szándékai, hajlandó vagyok még egy esélyt adni magának. De ha megint fegyelmeztelenkedik, végeztem magával, világos?" mondja Janeway halk, fenyegető hangon. "Világos." "Lelépni!" Ifjabb Q megsemmisülten botorkál ki a készenléti helyiségből, és miután távozott, Janeway elégedetten vigyorog bele a kávésbögrébe, majd felhajtja a maradékot.

"A kapitány naplója, CsillagIdo 54704.5. Négy nap telt el az ifjú Q-nak adott ultimátumom óta, és úgy tunik, haladást értünk el. A kiképzői tájékoztattak, hogy új keletű határozottsággal végzi a feladatait, és számottevő erőfeszítéseket tett arra, hogy szívéllyesebb legyen a legénységgel. Nehéz elhinni, hogy ez ugyanaz a pimasz fiatalember, aki pár napja a fedélzetre jött."

Az étkezőben lévő kanapén üldögélő Janeway kérdően néz fel ifjabb Q-ra, mikor az megszólítja: "Kapitány... Ezt önnek hoztam." Janeway átvesszi a jegyzetfüzetet, miközben ifjabb Q folytatja: "Egy új változat az esszémből. Tudom, nem kért másikat, de... Úgy éreztem, tartozom ezzel... Amiért adott egy második lehetőséget." "Én, Q. Ahogy egy bennfentes látja a Kontinuumot." olvassa Janeway mosolyogva a címet, "Ha az esszé csak fele olyan ügyes, mint a címe, bizonyosan élvezni fogom." Ifjabb Q oszintének tuno mosollyal fogadja az elismerést, és miközben Janeway olvasni kezd, Icheb érkezik az étkezőbe. "Paris hadnagy felajánlotta, hogy pilótaleckéket ad nekem. Gondoltam, talán volna kedved velünk tartani." mondja Icheb ifjabb Q-nak. "Kösz, de... Chell matrónának kell segítenem, kipucolni egy plazmavezetékét." "Azt hiszem, megérdemel egy pihenőt." mondja Janeway, majd felnézve az ifjoncra, hozzáteszi: "Ez az egyetlen alkalom, hogy kimenet adok magának, javaslom, használja ki." "Igen, asszonyom." bólint ifjabb Q lelkesen, ezzel Ichebvel együtt kifelé indul. "Pilótalecke...?" kérdezi útban kifelé. "Aha." bólint Icheb. "Hová megyünk...?"

A jelek szerint Paris szeret a dolgok közepébe vágni, a Delta Flyer ugyanis egy meglehetősen sürü aszteroidamezőben halad, igaz, csak mérsékelt sebességgel.

A pilótaülésben Icheb ül, erosen összpontosítva a repülésre, a mellette lévő alacsony ülökén ifjabb Q, Paris pedig a pilótaülés mögött állva adja az instrukciókat: "Nyugodtan... Vegyél vissza kicsit a tolóerőből..." Ifjabb Q idegesen méregeti az előlso ablakon át a méretes kodarabot, ami alatt a Delta Flyer elhúz, majd idegesen így szól Ichebhez: "Ha esetleg elfelejtetted volna, hogy most halandó vagyok... Értékelném, ha nem repülnénk bele egy sziklába..." "Talán Q átvehetné egy kicsit..." veti fel Icheb, hátranézve Parisra. "Mit szólna? Átvenné a kormányt...?" néz Paris ifjabb Q-ra. "Rendes esetben egy Q... Nem alacsonyodna le primitív gépek kezeléséig, de... Ezek most nem rendes körülmények..." Paris egy pillanatig nem tudja eldönteni, erre hogyan reagáljon, de végül csak jót mosolyog, miközben Icheb biztosítja a hajót, majd a két fiatalember helyet cserél. Ifjabb Q még jóformán hozzá sem nyúlt a kezeloszervekhez, mikor az oldalsó panel jelezni kezd. "Valamit rosszul csináltam..." húzza vissza a kezét az ifjonc. Paris előre hajol, hogy utánanézzon a dolognak, majd így szól: "Csak egy kis ionegyensúly-hiba az impulzushajtóműben. Nincs ok az aggodalomra." "Hát, ez eléggé zavaró..." jegyzi meg ifjabb Q, tekintve, hogy a panel úgy másfél másodperces időközönként tiltakozó hangokat hallat, "Nem tudja megjavítani?" "Meg tudnám, de vissza kéne mennünk a Voyager-re, és elvégezni egy diagnosztikát." von vállat Paris, "Ha nem bánjátok, hogy kicsit megkurtítjuk a leckét..." Icheb és ifjabb Q összenéznek, Icheb megrázza a fejét, mire ifjabb Q így szól: "Erre nem lesz szükség. Igazság szerint én már alig hallom. Te hallod...?" "Mit hallok?" kérdez vissza Icheb, mire Paris elvigyorodik mögöttük. Ifjabb Q vállat von, majd újra a pilótakonzol felé fordul.

Janeway, megállva egy folyosón egy lift előtt, megérinti a hívószenzort. Az ajtó azonnal kinyílik, és Q dugja ki a fejét vigyorogva: "Fölfelé?" "Majd a következővel." morogja Janeway, mire Q sértett

arcot vág, majd gyorsan visszahúzódik, nehogy a feje a Janeway által becsukódásra készített ajtószárnyak közé szoruljon. Janeway fáradt sóhajjal dörzsöli meg a halántékát, miközben tovább indul a folyosón. Ám alig tett meg pár lépést, Q lép ki a folyosó falából: "Ó, ilyen könnyen nem szökik meg előlem...!" "Még csak öt nap telt el, miért jött vissza?" érdeklődik Janeway. "Ó, csak gondoltam, beugrom, és megnézem Juniort. Tudja, azért nem vagyok egy teljesen nemtörődöm apa." "Hát... Elég ingatagon indított, de azóta haladt valamicskét." "Tényleg...?" kérdezi Q hitetlenkedve. "Rendkívül szorgalmasan dolgozott." "Ugyanarról a Q-ról beszélünk...?" néz Q gyanakodva Janewayre. "Ha nekem nem hisz, talán megnézheti a saját szemével." mondja erre a kapitány.

"A Kontinuumot többféle formában érzékelhető." mondja a készenléti helyiség közepén álló ifjabb Q az ablakok alatti kanapén ülo Janewaynek és Q-nak, idonként a kezében tartott jegyzetfüzetbe pillantva, "Egy poros sivatagi út... Egy véráztatta csatátér... De a Voyager legénységének segítségével... Én egy másik összefüggésben kezdem érzékelni. Otthonként. Várom azt a napot, mikor visszatérhetek oda... És a valósággá tehetem ezt az érzékelést." Az eloadás végén ifjabb Q várakozva tekint a hallgatóságára, Janeway pedig a karba tett kézzel maga elé bámuló Q-ra: "Nos...?" "Hmm...?" néz fel Q. "Mit gondol?" "Nagyon szép." mondja Q, minden különösebb lelkesedés nélkül. "Szép...?" mered rá Janeway. "Igen, különösen a Kontinuumról szóló rész tetszett." Janeway zavartan pislogva néz elobb ifjabb Q-ra, majd az apjára, és megjegyzi: "Az egész esszé a Kontinuumról szólt..." "Igen, és nagyon szép." bólogat Q. Ifjabb Q bosszúsán mered az apjára, majd a jegyzetfüzetet Janeway asztalára dobva a kijárat felé indul: "Elkésem a temporális mechanika órámról..." "Q..." próbálja megállítani Janeway, de eredménytelenül. "Nos, ha ez minden, akkor megyek is..." áll fel Q, mire Janeway fejcsóválva néz fel rá: "Annyit dolgozott ezen az eloadáson, legalább mondhatta volna, hogy büszke rá...!" "De ha nem vagyok...?" néz rá Q, mire Janeway feljajdulva ind oda neki, hogy inkább tunjön a szeme elol. "És hogy osztinte legyek... Kicsit nehezemre esik értékelni a fiú bármelyik eredményét. Öt napja itt van, és mit tanítottak neki? Hogy kell esszéket firkálni, meg hologramokkal játszodozni...? Mi lesz a következő? Kosárfonás...?" Janeway felegyenesedik, és dühösen mered Q-ra: "Akár elismeri, akár nem, a fia sokat lépett itt előre. Megvan benne a lehetőség, hogy jobb Q legyen, mint amilyen maga valaha lehet!" "A lehetőség nem lesz elég a Kontinuum számára." jelenti ki Q grimaszolva. "Akkor mi lesz elég?!" csattan fel Janeway. "A fiúnak nem kevesebbet kell demonstrálnia, mint... A példás Q-ságot." "És pontosan micsoda a Q-ság?!" "Ó, a maga aprócska agya számára az felfoghatatlan." feleli Q, mire Janeway a plafon felé fordítja tekintettét, "De én felismerem a Q-ságot, mikor látom. És ez..." Q felveszi az asztalról ifjabb Q otthagytott jegyzetfüzetét, és odadobja Janewaynek: "Nem az." Q ezzel távozik, Janeway pedig megsemmisülten veszi szemügyre a jegyzetfüzetet.

A kabinjában levo ágyon magába roskadva üldögélo ifjabb Q a csengo hallatán felnéz, majd feláll, nagyot sóhajtva kihúzza magát, és így szól: "Jöjjön be." Természetesen Janeway érkezik, és együtt érzo hangon megkérdi: "Meg akartam nézni, hogy vagy." "Teljesen jól..." mondja ifjabb Q, mosolyt eroltetve az arcára, "Miért ne lennék?" "Gondoltam, dühös lehet... Q-nak az esszére adott reakciója miatt." "Neki képtelenség a kedvére tenni..." csóválja a fejét ifjabb Q, miután visszaült az ágyra, "Nem érdekel, mit gondol." Janeway letelepszik a fiú mellé, és megújuló lelkesedéssel így szól: "Maradt két napunk. Hozzuk ki belolük a legtöbbet." Ifjabb Q erre csak a fejét csóválja, majd Janeway kérdo tekintetét látva így szól: "Kathy nagynéni... Azt hiszi, a Kontinuum valamivel is jobban le lesz nyugözve, mint Q volt?" Janeway szomorú pillantással billenti félre a fejét, mire ifjabb Q rábólint: "Én is így gondoltam." Janeway pár pillanatig töpreng, majd így szól: "Ha a Kontinuum úgy dönt, nem veszik vissza. Megkérem oket, hogy hagyják itt maradni." "Nem hiszem, hogy érdekli oket, hol töltöm az örökkévalóságot." von vállat ifjabb Q. "Nem így értettem." mondja Janeway halkan, "Megkérem oket, hogy engedjék embernek maradni." "Ezt értékelem... De én nem akarok ember lenni." mondja ifjabb Q Janewayre nézve, "Q akarok lenni. Mint... Az apám."

Icheb egy szintközi átjáróban vizsgálódik egy trikorderrel, mikor egy szinttel feljebből ifjabb Q hangja hallatszik: "Itchy! Idebent vagy? ... Itchy...!" "Mit tehetek érted, Cue Ball?" kérdezi Icheb fejcsóválva, mire ifjabb Q egy pillanatra fejjel lefelé bekukucskál a helyiség tetején lévő nyitott szakaszajtón: "A segítségre van szükségem." hallatszik fentől, majd ifjabb Q lemászik a létrán, és a türelmesen várakozó Icheb felé fordul: "Emlékszel arra az ionegyensúly-hibára, amit Paris hadnagy említett az oktatás során?" Icheb bólint, így ifjabb Q folytatja: "Megjavítjuk neki." "Kaptál rá engedélyt?" "Az elrontaná a meglepetést." "Meglepetés...?" "A kapitány arra bátorított, kezdeményezzük többet. Biztosa akarok lenni abban, tudok tenni másokért úgy is, ha nem kérnek rá." "Segítek." bólint rá a dologra Icheb, "Egy feltétellel." "Halljam." "Nem nevezel Itchynek a fotisztek előtt." Ifjabb Q elvigyorodva bólint, ezzel mászni kezd felfelé, amerrel jött.

"Újraszabályoztam az utolsó pár energia-kicsatolót." mondja Icheb a Delta Flyer pilótafülkéjének hátsó részéből a pilótakonzolnál ellenőrzéseket végző ifjabb Q-nak, "Megkezdheted a gyújtás-előkészítő folyamatot." "Értettem." bólint ifjabb Q, majd beindítja a hajtóművet. "Nem észlelek semmiféle ion-ingadozást." állapítja meg Icheb, egy diagnosztikai muszert figyelve, "Megcsináltuk. Most már leállíthatod a hajtóművet." Ifjabb Q-nak azonban a jelek szerint más elképzelései vannak, ugyanis kifutáshoz készíti elő a hajót, mire Icheb otthagyja a felnyitott szervizpanelt: "Q...? Mit csinálsz?" "Ez tetszeni fog." fordul hátra ifjabb Q, "Egyszer hallottam, hogy kell téynyiladékot nyitni, pusztán egy deflektorrendszer használatával." "Nyiladék...?" "Mint egy folyosó a téren át. Nyitok egyet a Kobaray rendszerbe. Csak várj, míg meglátod az ottani noket. Pazar látvány...!" "A kapitány engedélyére van szükség a Voyager elhagyásához." mondja Icheb. "Gondolod, megadná nekünk?" "Nem." "Akkor nincs értelme kérni." "Eddig olyan jól csináltad. Miért szeded meg a szabályokat most?" "Unatkozom..." von vállat ifjabb Q, bár azért látszik rajta némiképp maga is helyteleníti a saját viselkedését, inkább csak valamiféle lázadás gyanánt csinálja. "Icheb hívja a biztonságiakat." aktiválja Icheb a kommunikátorát, mire ifjabb Q ránéz: "Nem hallanak. Lefojtottam minden kiméno kommunikációt." Icheb előre menne a pilótaüléshez, de egy erotér szikrázik fel előtte. "Dolj hátra nyugodtan, Itchy, és élvezd az utazást."

A fő siklóhangárban álló Delta Flyer felemelkedik leszállótalpairól, és a hangárkapu felé fordul. Az ugyan zárva van, de egy fézerekkel felszerelt hajónak ez nem sokáig okoz gondot, és a Delta Flyer a szétlőtt ajtón kizúduló levegőt követve távozik a hangárból.

"Igazából miért csinálod ezt?" kérdezi Icheb. "Lelépek innen, mielőtt az apám visszadug abba a petri-csészébe." "A Q mindenható. Meg fog találni." mutat rá Icheb. "Talán a hatalmam már nincs meg..." csóválja a fejét ifjabb Q, "De azért sok kozmikus zugot és rést tudok, ahol elbújhatunk." A Delta Flyer egy dörrenés kíséretében megrándul. "A Voyager ránk állt a vonósugárral. Annyira kiszámíthatók." csóválja a fejét ifjabb Q.

"Valami térhasadékot nyitnak a bal oldalukon." jelenti Kim a Voyager hídján. "Zavarja a vonósugarat." teszi hozzá Tuvok. "Kompenzálni." szól Janeway.

A Delta Flyer azonban elszabadul, és pár másodperc alatt eltunik a fénylo hasadékban, ami bezárul mögötte.

"Elmentek." jelenti Tuvok, mire Janeway előbb ránéz, majd a fejét csóválva felsóhajt.

A Delta Flyer egy számos holddal rendelkező bolygó közelében lép ki a hasadékból. "Üdvözllek... A Kobaray rendszerben." mondja ifjabb Q Ichebnek, otthagyva a pilótakonzolt, "Mit szeretnél csinálni előbb? Úszni egyet a Golas Prime habléányával? Kihívni Vek'tart, a harcos istennot?" "Én a Voyager-re akarok visszatérni." jelenti ki Icheb. "Felejsd el azt a nyavalyás hajót! Meg a szabályait, és rendelkezéseit..." "Itt azt csinálhatjuk, amit akarunk." "Menjünk vissza a Voyager-re. Kérj bocsánatot a kapitánytól. Segíteni fog." próbálja Icheb meggyozni ifjabb Q-t. "Már túl késő. O mondta: még egy szabályszegés, és kidob a hajójáról. Abban pedig biztos vagyok, hogy ez annak számít." A pilótakonzol figyelmeztető jelzést kezd hallatni, mire ifjabb Q visszaül. "Mi baj van?" kérdezi Icheb. "Egy hajó közeledik."

Ráadásul meglehetősen sietve, ugyanis majdhogynem a Delta Flyer tetején lép csak ki görbületből. Egyébként ismeretlen építésűnek tunik, és legalább ötször akkora, mint a Flyer.

"Engedély nélkül léptek jocusai területre." mondja a Delta Flyer kommunikációs monitorán látható, meglehetősen zord ábrázatú humanoid férfi. "Már épp indulni készültünk..." feleli ifjabb Q. "A törvény szerint orizet alá kell helyezni magukat, és vizsgálatot lefolytatni." "Az mennyi időt fog igénybe venni?" "Kapcsolja ki a hajtómuveit, és készüljön a fedélzetre lépésre." mondja a jocusai kitéron, ezzel bontja a kapcsolatot. Ifjabb Q elképedve csóválja a fejét, Icheb pedig megjegyzi: "Azt kellene tennünk, amit mond." "Miért? Csak mert nagyobb hajója van?" "Mert Janeway kapitány azt tanította, tiszteljük más kultúrák törvényeit." "Tudhattam volna, hogy nem kéne magammal hozzalak..." csóválja a fejét ifjabb Q.

A Delta Flyer elereszt egy lövést a fölötté haladó jocusai hajóra, majd kifordulva alóla, a közeli bolygó felé indul.

"Meg fogsz öletni minket!" mondja Icheb emelt hangon. "Azt várod, hogy feladjam magam? Lehet, hogy évekre bezárnak..." "Ezt nem tudhatod." mutat rá Icheb, miközben a helyi rendfenntartók loni kezdenek a Delta Flyerre. "Nincs idő vitatkozni, szükségem van rád a taktikai munkahelyen." rázza a fejét ifjabb Q, ezzel kikapcsolja az eroteret, hogy Icheb hozzáférhessen a konzolhoz. "A pajzsok harminc százalékon!" jelenti Icheb, majd a következő találat után, "Tizenhat százalék..." "Nyitok egy másik nyiladékot. Megyünk a Zozak rendszerbe. A lányok nem olyan vonzók, de valahol kompromisszumot kell kötni..." mondja erre ifjabb Q.

A jelek szerint nem csak a levegőbe beszél, hamarosan ugyanis meg is nyílik a hasadék a Flyer előtt, de mielőtt a hajó berepülhetne, még kap egy búcsúztató lövést a jocusaiaktól.

A lövés energiája utat talál magának egészen a taktikai konzolig, ahol Icheb teste is részt vesz annak szétesztelésében. Icheb öntudatlanul zuhan ki az ülésből, miután a kisülések szétkúsztak a konzolról, ifjabb Q pedig aggódalmas arccal ugrik oda hozzá: "Icheb...?"

"Egy újabb hasadékot észlelek." jelenti Tuvok a Voyager hídján, "Megközelítőleg ötezer kilométerre, pontosan előttünk." Janeway odasiet hozzá, és együtt figyelik az adatokat. "Egy hajó lép ki belőle." mondja Tuvok. "A Flyer az..." állapítja meg Janeway. "Hívnak minket." szól Kim. "Képernyőre." "Kathy nagynéni..." mondja a fomonitoron láthatóvá váló ifjabb Q. "Ne Kathy nagynénizz itt nekem..." szól rá Janeway dühösen, de ifjabb Q leinti: "Majd később megölhet. Ichebet a gyengélkedőre kell vinni." Janeway és Tuvok erre összenéznek.

Icheb valamivel később már a mutoasztalon fekszik. "A sejtjei elhalnak, valamiféle omikron-sugárzás miatt." állapítja meg a Doktor, "De nem tudom kezelni a sérüléseit, ha nem tudok többet a fegyverről, ami okozta." Ekkor ismerős hang hallatszik a gyengélkedő közepéről, és az egyszerre megforduló Janeway és a Doktor Q-t pillantják meg. "Rosszkor jöttem...?" kérdezi az zord ábrázattal. "Mondja meg neki." néz Janeway ifjabb Q-ra. "Icheb ellopta a Voyager egyik siklóját... Én megpróbáltam megállítani, de elrabolt... Aztán harcba bocsátkozott egy másik hajóval..." mondja az. "O lopta el a siklót, és ő támadta meg a másik hajót." mondja Janeway a rend kedvéért, mire Q szúrós tekintettel veszi szemügyre ifjabb Q-t: "Igaz ez, fiam?" "Kérlek, Q, csak mentsd meg..." "Ne légy ostoba." mordul rá Q. "Nem segítesz rajta...?" "Ahogy Kathy nagynéni mondta... Sosem fogsz tanulni semmit, ha nem szembesülsz a tetteid következményeivel. Ha a kis játszópajtásodnak meg kell halnia, hogy leckét kapj... Legyen." mondja Q, ezzel eltunik. "Tudom, hogy hallasz, Q. Gyere vissza!" kiabál ifjabb Q valahová felfelé, "Q...!" "Az idejét vesztegeti." mondja Janeway fagyosan. "O az egyetlen, aki meg tudja menteni Ichebet!" "Nem, nem az egyetlen." lép közelebb Janeway, "Visszamegy ahhoz a hajóhoz, amit megtámadott. Bocsánatot kér azért, amit tett, és könyörögni fog az információért, ami Icheb meggyógyításához kell." "Nézz meg, mit tettek vele...! Ha visszamegyek, velem is ezt teszik." "Mit érdekli az magát?" kérdezi a Doktor, "Holnap ilyenkorra már amoba lesz." "Hát, inkább amoba, mint hulla..." "Az könnyebb volna, igaz?" kérdezi Janeway gúnyosan, "Nincsenek elvárások, amiknek meg kell felelni. Senkinek nem okozhat csalódást..." Ifjabb Q otthagyja Janewayt, és odamegy a mutoasztalhoz. "Q-ként, és emberként is kudarc vagyok.

Egysejtu organizmusként legalább nem árthatok senkinek!" "Miért jött vissza ide...?" kérdezi erre Janeway. "Hogy megmeneküljek a jocusaiaktól..." von vállat ifjabb Q. "A technikáját felhasználva bárhová mehetett volna." mutat rá Janeway, "De maga visszajött ide, hozzánk. Miért...?" "Biztos rossz gombot nyomtam meg..." von ismét vállat ifjabb Q, majd kis szünet után így folytatja: "Icheb az egyetlen barátom. Azért hoztam vissza ide, mert azt gondoltam, maguk meg tudják menteni. ... De nyilvánvalóan tévedtem!" "Az egyetlen hiba, amit elkövetett, az volt, hogy megszökött." mondja Janeway, "Most lehetősége van helyesen cselekedni. Ne vesztegesse el." Ifjabb Q ezen eltöpreng.

A Delta Flyer valamivel később már a jocusai járórhajó alatt lebeg.

"A hajójuk megtámadása teljességgel az én hibám volt. Ichebnek semmi köze nem volt hozzá." mondja ifjabb Q a kommunikációs képernyőn látható jocusainak, "De... Most o haldoklik. ... Vállalom a teljes felelősséget a történetekért. Megteszek mindent, amit kérnek. Csak segítsenek a barátomon." Janeway, aki a pilótaülés mögött áll, most megszólal: "A legénységem és én kijavítunk minden kárt, amit a hajójában tett." "Maga a felnőtt, aki felelős ezért a gyerekekért?" kérdezi a jocusai. Janeway és ifjabb Q erre bizonytalanul néznek össze, majd a kapitány így szól: "Azt hiszem, igen." A jocusai felsóhajt, majd rábólint: "Elfogadjuk a bocsánatkérést. És megadjuk a társa megmentéséhez szükséges információkat. ... De maga... Büntetést kap a bunüért." Janeway és ifjabb Q megint összenéznek, majd az ifjanc tiltakozni kezd: "De hát neki semmi köze ehhez...!" "A mi kultúránkban a szülők felelősségre vonhatók a gyerekeik tettei miatt." "Én támadtam meg a hajójukat! Engem kéne megbüntetni, nem ot." "Még azt sem tudja, mi a büntetés. ... Lehet kínzás... Vagy akár kivégzés is." mondja a jocusai. "Nem érdekel...! Ha azzal megmentem a barátomat." A jocusai erre elégedett ábrázattal nevet fel: "Jól csináltad, Junior." Janeway és ifjabb Q összevont szemöldökkel bámulják az újra meg újra felnevető Jocusait, aki így folytatja: "Büszke vagyok rád." A jocusai csettint egyet, és a következő pillanatban már Q földi alakja foglalja el a helyét. "Meglepetés...!" mondja, majd egy újabb csettintéssel a Flyer pilótafülkéjében terem, ahol ismét felnevet. "Ha láthatnák, milyen képet vágnak...!" mondja Q az elképedve rá meredő Janewaynek, és ifjabb Q-nak, "Ah, várjunk... Láthatják..." Ezzel Q egy-egy tükröt teremt Janeway és ifjabb Q kezébe. Janewaybol egy pillanatra kibújik a no, ahogy gyorsan szemügyre veszi magát a tükörben, de egy pillanattal később már o is dühösen mered újra Q-ra. "Nincs idonk a játszadozásodra!" mondja ifjabb Q, "Meg kell találnunk a valódi embereket, akiket megtámadtam...!" "Megtetted." jelenti ki Q vidáman, "Én voltam a jocusai, akire tüzet nyitottál." "Micsoda rossz vicc ez...?!" dühöng Janeway, a taktikai munkahely székebe hajítva a tükröt. "Nem vicc." mondja Q komolyan, "Teszt. Tudtam, hogy a szálnalmas kis gyakorlatok, amiket maguk csinálnak, nem nyugöznék le a Kontinuumot. Így mikor a fiú megszökött a keze alól... Kitaláltam egy igazi próbatételt. ... Egy pillanatig ingatag lábakon állt a dolog... De végül diadalmasan feleltél meg." mondja Q, megveregetve a fia arcát, aki erre bosszús grimaszt vág. "Ichebbel mi van?" néz Janeway dühösen Q-ra. "Az orvosuk azt fogja látni, hogy csodás módon felépült. ... Na, ha mindennel végeztünk itt... Eljött az ítéletnap Junior számára."

A trió egy pillanattal később a Voyager egyik nagyobb, kiürített helyiségében jelenik meg, ahol Janewaynek olyan látványt van alkalmja megcsodálni, amivel legutóbb bizonyos Jean-Luc Picard kapitány találkozhatott, jó néhány évvel ezelott. A helyiség egyik falánál három oroszlánfejes karfájú trónus áll egymás mellett, és mindegyiken egy-egy fekete-vörös talárt, és bírói jelvényeket viselo Q ül. "Készen állunk, méltóságos asszony." mondja Q a középtűt ülo noi Q-nak, aki erre felemeli az ölében hevero papírtekercset, és olvasni kezdi: "A Kontinuum kontra Q ügy. Mi, a Kontinuum, úgy találtuk, hogy Q nem mutatott fel elégséges fejlődést, hogy jogot nyerjen hatalmának visszaállítására." "Tiltakozom." szól Q, "A teszttemmel mi van?" "Mi van vele...?" sóhajt fel a fobíró kelletlenül. "Q hajlandó volt feláldozni magát, hogy megmentse a barátját. ... Ez azért biztos számít valamit..." "A fiú életét eleve Q sodorta veszélybe is." mutat rá a fobíró, "Azonban... Az elozetesen meghatározott elmarasztalási mód helyett... A vádlottat nem változtatjuk apraliai amobává." Q erre elégedett ábrázattal néz össze ifjabb Q-val, a fobíró azonban folytatja: "Helyette..."

A második legrosszabb sors vár rá. Ember marad." Q elhulve mered a fobíróra, Janeway pedig felnéz a mellette álló Q-ra. A fobíró kalapácsa lesújt, majd a no így szól: "A bíróság döntött." A három taláros Q, és a trónusaik ezzel eltunnek, Q pedig előbbre lépve utánuk kiabál: "Ez botrányos! Velem nem lehet ilyet csinálni...!" A következő pillanatban azonban o is eltunik, Janeway és ifjabb Q kettesben maradnak. Janeway odalép a megrendülve álló fiúhoz, és bátorítón a vállára teszi a kezét.

Janeway a készenléti helyiségben, az íróasztalnál dolgozik. "Jöjjön be." szól ki, mikor megszólal a hídra vezető ajtó csengője. "Van egy perce?" kérdezi a belépo ifjabb Q. Janeway hátradol, ifjabb Q pedig az asztalhoz lépve így szól: "Pár napja felajánlotta, hagyja, hogy a Voyager-en maradjak. ... Tudom, azóta elkövettem pár hibát. És valószínűleg nem akar engem itt tudni... De ha önnek nincs ellenvetése... Szeretném, folytatni a kiképzésemet." "De nincs már mit bizonyítania a Kontinuumnak..." "De még sokat kell bizonyítanom önnek." Janeway ennek hallatán zavartan pislog párat, majd megkérdi: "És mi van az apjával?" "Nem gondolja igazán, hogy még valaha is látni akar engem, ugye...? O nyilvánvalóan nem akar engem maga mellett tudni. Mi másért hagyott volna itt? Kétszer..." "A kérdés, amit fel kellene tenned, inkább az: miért jön mindig vissza...?" mondja a helyiség emelt részének sarkában levo üloken megjelenő Q, "Nos, sajnálom, hogy olyan hirtelen távoztam. De a Kontinuum döntése azonnali fellebbezést követelt." Q közben a fia mellé lép, majd folytatja: "Megmondtam nekik, nem vagyok hajlandó semmiféle olyan Kontinuumhoz tartozni, ami nem fogadja el a fiamat tagként. Árukapcsolást csináltunk." "Otthagytad miattam a Kontinuumot?" kérdezi ifjabb Q. "Jaj, ne légy nevetséges, én vagyok az egyetlen, aki összetartja azt a helyet. Mikor rájöttek, hogy esetleg elveszíthetnek engem, összeomlottak, mint egy galbiai homokszobor." Janeway csak a fejét csóválja a szokásos stílusát visszanyert Q miatt. "Vissza fogják adni a hatalmam?" kérdezi ifjabb Q. "Már vissza is adták." mered rá az apja. Ifjabb Q úgy dönt, tesz egy kísérletet, és a kezeibe teremt egy hatalmas rózsacsokrot, amivel Janeway felé fordul: "Önnek, kapitány. A segítségéért." Azonban ifjabb Q a jelek szerint az apjához hasonló méretekben szeret gondolkodni, ugyanis mint kiderül, az egész helyiséget megtöltötte rózsával. "Köszönöm..." veszi át a csokrot Janeway, majd körülnéz a rózsakertészetté változtatott helyiségben. "Most, hogy már újra Q vagy..." fordítja maga felé Q a fiát, "Gondoltam, sort keríthetnénk egy kis minőségi, közös időtöltésre. Meg akarom mutatni a kozmoszt, úgy, ahogyan az látni rendeltetett." "Azt már megpróbáltuk." csóválja a fejét ifjabb Q. "A dolgok ezúttal nagyon másképp lesznek. Ígérem." Ifjabb Q mosolyogva bólint, az apja pedig így szól: "De most hagyj magunkra. ... A Goldis Prime-on találkozunk. Miután váltottam pár szót a kapitánnyal." "Hamarosan találkozunk, Kathy nagynéni." búcsúzik ifjabb Q. "Remélem is." mondja Janeway vidáman. Ifjabb Q ezzel eltunik, Janeway pedig kétkedve néz Q-ra: "Szóval... A Kontinuum összeomlott, mint egy galbiai homokszobor...?" "Igen..." jelenti ki Q, "Páran még le is térdeltek, hogy úgy könyörögjenek a maradásomért. Szánalmas volt..." Janeway erre felnevet, és Q is csatlakozik hozzá, majd az asztal szélére telepedve bosszús ábrázattal folytatja: "Ha mindenáron tudni akarja, bele kellett egyeznem néhány... Kisebb feltételbe." "Ó... Például...?" "A fiú örökös felügyelete. Khm... Akárhová megy a fickó, én megyek vele." "Remélem, nem fogja nagyon elrontani a szórakozását..." mondja Janeway tettetett sajnálkozással. "Ó... Mielőtt távoznék... Megcsináltam magának egy kis házi feladatot." ad oda Q egy jegyzetfüzetet Janewaynek, "Tekintse ezt köszönetnek mindenért, amit Juniorért tett." Janeway megsemmisíti a jegyzetfüzetet, majd elégedetlenséget színelve így szól: "Nem, mintha nem értékelném... De ez csak pár évvel rövidíti meg az utunkat... Miért nem küld teljesen haza?" "Miféle példát mutatnék a fiamnak... Ha elvégezném maguk helyett az összes munkát?" kérdezi Q somolyogva ezzel eltunik. Janeway fejcsoválva néz körül a helyiségben, majd még egyszer megnézi magának a jegyzetfüzeten olvasható adatokat.

165. Author, Author - Írói felelősség

"Kezdetben... Vala a sötétség... A Fényre váró mátrixban. ... Aztán... Felszikrázik egyetlen foton. Majd egy másik. És hamarosan már több ezernyi. Optronikus pályák kapcsolódnak össze, szubrutinok emelkednek ki a káoszából... És megszületik... Egy holografikus tudat." A monológ a Doktor hangján hangzik el a Voyager egyik holodeckjében, miközben a helyiség közepén lassan kifomálódik maga a Doktor, vagy legalábbis egy, az o fizikai paramétereivel rendelkező, ám selyem háziköntöst viselő hologram. "Teljes programozással, és teljességgel ártatlanul ébredtem erre a világra..." folytatja a Doktor hangja, miközben a hologram leül egy asztalhoz, és tintába mártva az ott heverő vágott lúdtollat, kinyitja az asztalon heverő könyvet, és írni kezd bele, "Nem tudva sem a rám váró nehézségekről, sem a bennem rejlő nagy lehetőségekről, melyeket egy napon kibontakoztatok majd." A valódi Doktor a mozdulatlan dermedő hologram mögé lép, és elégedett arccal így szól: "Számítógép, az átdolgozást elmenteni, és megnyitni az első fejezetet."

"A kapitány naplója, CsillagIdő 54732.3. Három hét telt el azóta, hogy vettük a Csillagflotta instrukcióit a legutóbbi adatfolyamban, és végre készen állunk a Watson-művelet megkezdésére. Mind visszafojtott lélegzettel várunk."

A mélyurben lebegő Voyager deflektor-emitterének fénye a szokásos halványkék parázslásról vakító fényességuvé erősödik.

"A deflektor pozícióban van." mondja Kim az asztrometriai laborba érkező Janewaynek, Chakotaynak és Tuvoknak, "Egy fázismodulált tachyon-nyalábot észlelek." "Egy triaxiális jel van belekódolva." teszi hozzá Seven. "Képernyőre." szól Janeway. A nagy képernyőn villódzó képtartalomban úgy-ahogy felismerhető Paris admirális, és a mellette álló Reg Barclay, aki így szól: "Voyager, itt Barclay hadnagy a Csillagflotta Foparancsnokságról. ...Fogják ezt az..." "Tud javítani rajta?" fordul Janeway Kimhez. "Azon vagyok." bólint Harry. A képminőség javul valamelyest, miközben Paris admirális veszi át a szót: "Janeway kapitány... Örülök, hogy végre személyesen is szót válthatok önnel." "Enyém az öröm, admirális." mondja Janeway mosolyogva, "Milyen az idő San Franciscóban?" "Hideg, és esős, mint általában." feleli az admirális. "Kellemesen hangzik... Barclay hadnagy, gratulálok az első transzgalaktikus kommunikációs csatorna létrehozásához. Kérdemelte a helyét a történelemkönyvekben." "Nem zsebelhetem be az összes elismerést, kapitány..." mondja erre Barclay, "Harry és Seven javasolta, hogy próbáljunk meg visszaveretni egy tachyonnyalábot egy kvantum-szingularitásról." "Aztán köszönje is majd meg nekünk, mikor átveszi a Daystrom Díjat..." jegyzi meg Kim vigyorogva. "Bár több időnk volna a csevegésre, de a szingularitás naponta csak tizenegy percig marad megfelelő helyzetben." mondja Paris admirális. "Tizenegy perc jobb, mint egy sem, admirális." bólint Janeway, "Nagyra értékeljük a munkáját, Reg." "Azt önökre bízunk, hogyan osztják be a kommunikációs időt." mondja az admirális. "Ahm, admirális..." néz rá Barclay, "Volt még valami..." "Ah, igen. Mr. Barclay gondoskodott egy kis ajándékról ön, és a legénysége számára." Reg egy hátsó konzolhoz fordul, majd a kommunikációs kép összezsugorodik, és levándorol a jobb alsó sarokba, helyét egy, a Földről készült urfelvétel veszi át. "Ez egy élő adás a McKinley állomásról." mondja Reg, újra a képfelvevő felé fordulva, "Ahm... Észak-Amerikát ma nem borítja túl nagy felhőtakaró." A laborban levők némiképp meghatódva szemlélik az otthonról érkező képeket, majd Janeway így szól: "Ez aztán a látvány... Köszönjük, Reg."

"A sapkában száznegyvenhat darab sorba számozott izolineáris chip van." mondja a főzés közben használt sapkáját a kezében tartva a konyhából az étkezőbe kilépő Neelix az ott összegyűlteknél, "Egy-egy a legénység minden tagjának. ... Minden chip feljogosítja a tulajdonosát egy három perces, megszakítatlan beszélgetésre az Alfa Kvadránsban lévő szeretteivel. ... Sok szerencsét." A sorsolás ezzel megkezdődik, a fotisztek kicsit távolabbról figyelik a többieket. "A jövő héten lesz a mamám

születésnapja. Ez lehetne a legjobb ajándék, amit valaha tolem kap." mondja Kim, "És maguk kit hívnak majd?" "Én a húgomat." feleli Chakotay, majd Janeway felé fordul: "És ön, kapitány?" "Az anyámat, remélem..." "Akarja tudni valaki, én kit fogok hívni?" kérdezi a Doktor. "Állj, állj...! Hadd találgassak..." mondja erre Paris, "Vagy Reg Barclayt, vagy Dr. Zimmermant." "Miért ilyen biztos abban, hogy valamelyikük lesz?" kérdezi a Doktor, miközben Neelix megérkezik hozzájuk. "Ah... A hatos számú." nézi meg a chipjét Paris. "Ez eddig a legalacsonyabb!" néz rá Neelix, "Holnapután beszélhet a családjával." "Százharminc..." morogja Kim, kezében a chipjével, "Az úgy... Másfél hónap múlva lesz. Ennyit anyám születésnapjáról." "Úgy látom, a sor... Mögöttem kezdődik." jelenti ki a Doktor, elégedetten mutatva fel saját chipjét, mire mindenki elképedve bámul rá. "Gratulálok." mondja Tuvok. "Doki...!" környékezi meg Kim azonnal a hologramot, "Mit szólna egy cseréhez? Kész vagyok bedobni egy kis holodeck-idot..." A Doktor jelentőségelteljes pillantást vet a kezében tartott chipre, mire Kim tovább kapacitálja: "Ugyan... Sokat jelentene az anyámnak..." "Bár segíthetnék... De egy nagyon fontos hívást kell lebonyolítanom." jelenti ki a Doktor, ezzel faképnél hagyja Kimet. "Tessék..." nyújtja oda Paris a chipjét Kimnek, "Add át üdvözetem a mamádnak." "Komolyan mondod...?" mered rá Kim. "Ha eddig vártam, az a hat hét mit számít...?" von vállat Paris, mire Harry hálás arccal cserél vele.

"Már hallom is a kritikusokat..." mondja egy boliai az asztrometriai labor nagy képernyőjéről a Doktornak, "Egy új hang érkezett. Maga lehet a következő Kurat'k, vagy napjaink Tolsztoja." Seven, aki az átvitelt lehetővé tevo rendszereket felügyeli, ennek hallatán futólag a beszélgetekre sandít. "A hónap végére szeretném megkezdeni a terjesztést." "Ööö... Az anyag, amit küldtem, csak egy munkavázlat volt..." mondja gyorsan a Doktor, "Idore van szükségem az átdolgozásához." "Hát... Ha ragaszkodik hozzá..." ingatja a fejét a boliai boldogtalan ábrázattal, "De kérem... Csinálja gyorsan." "Úgy lesz." bólint a Doktor, majd izgatottan megkérdi: "És mondja... Mit gondol a karakterekről?" "Ah, nagyon valóságosak... Érdekfeszítők. Már majdnem elfelejtettem, hogy hologramok." "Ki volt a kedvence...?" "Kétségkívül azt a hadnagyot..." A kapcsolat ekkor megszakad, mire a Doktor bosszúsan fordul Seven felé: "Mi történt...?!" "Lejárt az ideje." feleli Seven. "Hagyhatta volna, hogy legalább a mondatot befejezze...!" méltatlankodik a hologram. "Úgy vélem, az egója egy napra elég ápolgatást kapott..." mondja erre Seven csíposen, mire a hologram elképedve méri végig.

"És... Hogy van Reg...?" kérdezi a gyengélkedőn orvosi muszereket ellenőrző Paris a fűtőrésszeve belépo Doktort. "Tudatom önnel, hogy Arden Broht-al beszéltem, a Broht és Forrester-tól." "A Dixon Hill sorozat kiadójával...?" kérdezi Paris meglepetten. "Ühüm." hűmmög a Doktor büszkén, "Akik most... Az én muvem publikálása előtt állnak. ... Úgy tunik, nem maga az egyetlen a fedélzeten, aki mestere a holografikus elbeszéléseknek." Paris ezen kuncog egy sort, majd így szól: "Nos, gratulálok." "Köszönöm." hajt fejet a Doktor. "És..." lép közelebb Tom, "Mirol szól?" "Egy rettenthetetlen orvos kalandjai." "Ah... Jó mókának tunik. Tudja, én sosem gondoltam arra, hogy megpróbáljam kiadatni a munkámat. Talán beszélhetnék a maga kapcsolatával Proton kapitányról..." "A Broht és Forrester... Szépirodalommal foglalkozik." mondja a Doktor fennhéjázó modorban. "Ezzel azt akarja mondani, hogy én egy lapos homlokú vagyok...?" "Cseppet sem." néz a Doktor Parisra nyájasan, "Örömmel beszélek velük." "Ah, kösz." bólint Paris hálásan, "És, mikor láthatom ezt a... Muvet?" "Nos, még... Nincsen kész." "A Broht és Forresternek eléggé készen volt." jegyzi meg Paris, mire a Doktor meggondolva magát, felé fordul: "Talán egy pihent szempár jól jönne. ... Elvégre ön szintén szerzo... Átveszem a szolgálata maradványát." Paris odaadja a Doktornak az orvosi muszert, és a kijárat felé indul, ám félúton megtorpanva visszanéz: "Ó, majd elfelejtettem... Mi a címe?" "Fotonok, legyetek szabadok." Paris szemmel láthatóan nincs különösebben elragadtatva a címtől, de azért távozás előtt így szól: "Hathatós..." Paris valamivel később már a holodeckben nézi a bevezetőt, melynek végén a Doktor alteregója felnéz a könyvről, és Parist megpillantva nyájasan így szól: "Ah... Üdvözlöm! Remekül választott! ... Ön hamarosan egy izgalmas, első személyű elbeszélés résztvevője lesz. Egy Vészhelyzeti Orvosi Hologram szerepét fogja felvenni, a Vortex csillaghajó főorvosát." "Vortex...?" kérdezi Paris

meglepetten, de a jelek szerint a hologram nem interaktív, mert zavartalanul folytatja: "Történetünk kezdetén... Egy anomália fényévek ezrein röpítette át a hajóját, a galaxison keresztül. A feladata, hogy hu maradjon orvosi, és etikai normáihoz, miközben a legénység bigottsága, és intoleranciája ellen küzd." Paris meglepetten pislog a hologramra, és egyre kíváncsibban várja a folytatást. "Szívproblémákkal rendelkezők beszéljenek orvosukkal a program futtatása előtt." tanácsolja a hologram, "És most néhány köszönetnyilvánítás. Eloszor... Dr. Lewis Zimmerman-nek. A holomatrixom megalkotójának, kinek előrelátása, és elhivatottsága lehetővé tette számomra, hogy elérjem..." Parisnak a jelek szerint itt lesz elege a dologból, mert emelt hangon így szól: "Számítógép, programot felfüggeszteni!" A hologram megdermed, Paris pedig megkérdi: "Milyen hosszú még ez a bevezető?" "Kilenc perc, négy másodperc." érkezik a válasz, mire Tom nagyot sóhajt, majd így szól: "Ugrás az első fejezethez." "Első fejezet: Gyógyító születik. Ebben a fejezetben a résztvevőnek nehéz döntést kell hoznia." hallatszik a Doktor hangja, miközben a hologram továbbra is mozdulatlanul áll az előbbi helyén, majd a holodeckben kialakul a Voyager sötét gyengélkedője. Vörös készültség van, meglehetősen a felfordulás, Parison kék vállrészu egyenruha jelenik meg. Tom elindul kifelé a főorvosi irodából, és az ajtóban egy aranyszínű vállrészu egyenruhás férfi lép elé: "Maga a VOH?" "Kérem, pontosítsa az orvosi vészhelyzet mibenlétét." mondja Paris. "Az orvosunk meghalt, sebesültjeink vannak." mondja a férfi, ezzel odakíséri Parist két vizsgálóasztal közé: "Mindketten súlyosan megsebesültek, kit lássunk el elsőnek?" Paris magához vesz egy trikordert, és megvizsgálja a sérülteket: "Ahm... Másodfokú plazmaégések... Neki pedig aortarepedése van. Azonnal vigyék a mutóba!" A sebesültet útnak indítják, miközben a bejárat ajtó kinyílik, és egy Chakotayra erósen emlékeztető, ám eltéveszthetetlenül bajori férfi érkezik, egy másik vörös egyenruhást támogatva. "Maga... Ide!" szól oda a holo-Chakotay Parisnak, aki meglepetten mérvig végig az érkezőket, majd nagyot fújva ingatja a fejét egy darabig. 'Chakotay' közben az egyik vizsgálóasztalra ültette a férfit, akit magával hozott, és mikor Paris odamegy hozzá, az felnéz rá. Tomnak furcsa érzése támad, ami nem is meglepo: ritkán van alkalma az embernek a saját arcába bámulni. Az egyetlen különbséget a két Paris között csak a hologram orra alatt díszelgo ritkás bajusz jelenti. "Szép bajusz..." jegyzi meg Paris, miután magához tért meglepetéséből. "Mi...?" néz rá 'Chakotay'. "Semmi..." mondja Paris, ezzel elkezdí alteregója vizsgálatát, majd így szól: "Enyhe agyrázkódása van. ... Előbb a többiekkel kell ellátnunk." Paris ezzel otthagyná oket, de 'Chakotay' nem engedi: "Szükségem van Marseilles hadnagyra a hídon. Azonnal ellátja." "Az én értelmezésem szerint a feladatom az, hogy előbb a kritikus állapotú betegeket lássam el. Úgyhogy ha megbocsát..." Paris ezzel útnak indul, de 'Chakotay'-nak köszönhetően pár lépéssel odébb egy eróter kapcsol be elötte. "Nem tudom, kinek gondolja magát, hologram..." lép 'Chakotay' Paris mellé, "De a számomra csak egy darab technika." "Ah... A jelek szerint egy olyan darab technológia, amire kereslet van." vág vissza Paris, "Úgyhogy miért nem megy vissza a hídra, és hagyja, hogy tegyem a dolgomat?" A folyosóra vezető ajtó ekkor kinyílik, és 'Janeway' lép be, aki első ránézésre teljesen olyan, mint az eredeti. "Mi folyik itt?" kérdezi 'Janeway' ridegen. "Az orvosi hologramunk nem hajlandó kezelni Marseillest." mondja 'Chakotay'. Janeway erre Paris elé lépve fenyegetően kérdezi meg: "Hibásan működik?" "Nem hinném." "Szükségem van a kormányosomra a helyén." "Marseilles hadnagy nem sérült meg komolyan, az az ember..." mutat Paris a mutóasztalon fekvő férfit, "Öt perc múlva halott lesz, ha nem mutóm meg." "Kapcsolja ki az eróteret." mondja 'Janeway' 'Chakotaynak', aki azonnal engedelmeskedik. 'Janeway' belép a mutórészlegbe, elhúzza fézerét, és lelövi a mutótre váró sebesültet, majd kifejezéstelen arccal fordul Paris felé: "Az a beteg meghalt. Most már nyugodtan kezelheti Marseilles hadnagyot." Paris az események hatása alatt állva zavartan néz körül a szimulációban.

"Erre elhúzza egy fézert, és lelövi! Ott helyben, a mutóasztalon..." meséli Paris valamivel később Torresnek és Kimnek a holodeckbeli élményeit az étkezőben. B'Elanna csak jót nevet a dologon, Kim viszont hitetlenkedve mered Parisra: "Janeway kapitány meggyilkol egy legénységi tagot...?!" "Jenkins." mondja Paris, "Mindenkinek más neve van. Te Kimble vagy, te Torey... Én pedig

Marseilles hadnagy." "Ó, ez aztán kreatív..." jegyzi meg Torres csíposen. "Mit mondtál a Doktornak?" kérdezi Kim. "Hát, o azt hiszi, mestermuvet alkotott..." mondja Paris, mire B'Elanna felnevet, "Fogalmam sincs, mit mondja neki..." "Ha ezt terjeszteni kezdik, az emberek azt fogják feltételezni, ez az egész rólunk szól..." mutat rá Kim, "Mit fognak gondolni a családjaink?" "Ez egy Csillagflotta-hajó, senki nem fogja azt gondolni, hogy mi itt lelövöldözzük a sebesült legénységi tagokat." jelenti ki B'Elanna. "Az emberek talán nem veszik szó szerint a programot... De elgondolkodhatnak azon, van-e benne valami igazság." mondja Paris, majd nagyot sóhajtva hozzáteszi: "Azt hiszem, beszélünk kellene a kapitánnyal." "Biztos, hogy nem vetted ezt egy kicsit a szívedre..." mosolyog Torres Parisra, aki ártatlan képpel néz előbb rá, majd a kezdetektől fogva a tálalópult túloldaláról oket hallgató Neelixre, végül vissza B'Elannára: "Ezt hogy érted..." "Nos, a holodeck mindig is a te területed volt." "Azt hiszed, féltékeny vagyok..." mered Paris méltatlankodva Torresre, mire B'Elanna és Kim összevetnek. "Jó, talán... Túlreagálok..." mondja Paris, "Miért nem próbáljátok ki ti is a programot, és döntitek el magatoknak?" Neelix, Torres, és Kim erre egymást kezdik nézegetni.

"Ötödik fejezet: Ki a serpenyobol. Ebben a fejezetben a résztvevo szembekerül az ot becsmérlo kollégáival." mondja a Doktor, miközben a kék betétes egyenruhát viselo Torres a szimulált foorvosi iroda ajtajában várja, hogy a program elinduljon. A gyengélkedobe egy aranyszín vállrészu egyenruhás no lép be: "Az orvosi felülvizsgálásra jöttem..." "Miért nem ül le... Ide?" tereli Torres a hologramot az egyik vizsgálóasztal felé, de mielőtt szétnyithatná az orvosi trikordert, Marseilles siet be a folyosóról. Torres a Paris-szimuláció bajusza láttán önkéntelenül elmosolyodik, miközben Marseilles így szól: "Doktor...! Jobb, ha lemegy a gépházba." "Mi történt?" "Épp most robbant fel egy plazmavezeték, legalább tíz ember megsérült." B'Elanna útnak indul, felkapva az ajtó melletti muszerkocsin levo orvosi készletet, ám mikor jobb lába a következő lépésnél kívül kerül a gyengélkedo ajtaján, vibrálni kezd, és eltunik, mintha B'Elanna valóban hologram lenne. Torres zavartan húzza vissza a lábát, miközben Marseilles gúnyosan szól utána: "Hé, zsenikém... Nem felejtette el valamit?" B'Elanna értetlenül mered a hologramra, mire az szemforgatva így szól: "A mobil emittere..." "Ja, persze..." kap a fejéhez Torres, ezzel visszatér a holorendszer konzoljához, de hiába nézelodik, nem látja sehol a kis szerkezetet. "Nem látom..." mondja végül, mire Marseilles B'Elanna háta mögé mutat valamire, ami leginkább egy fémből készült hátitáskára emlékeztet. "Ez a mobil emitterem..."? kérdezi Torres meglepetten. Marseilles közben odamegy hozzá, felnyögve felemeli a szerkezetet a töltőegységre, és segít Torresnek a hátára venni azt. "Nah... Ez a vacak van vagy ötven kiló..." "Inkább örülne, hogy egyáltalán kiengedtük a ketrecből... Na induljon már!" A nehezékkel tornádó-biztossá tett Torres kibaktat a gyengélkedoról, Marseilles pedig a fejét csóválva néz utána.

B'Elanna, a málhája által lehetővé tett legnagyobb tempóban érkezik a gépházba, ám nem úgy néz ki, mintha ott éppen súlyos robbanás történt volna. Pár pillanattal később ismeros hang üti meg a fülét, méghozzá a sajátja, amint éppen így szól: "Le vagyok nyugözve..." A hang az egyik oldalsó konzoltól jön, ahol egy Torresre hasonlító, ám teljesen földi származású, rövid, göndör hajú no egy technikushoz beszél. "Tényleg..."? kérdezi a férfi. "Teljesen." morogja Torey, "Nem láttam ennyire elállítódott dilithium-mátrixot azóta, hogy egy ferengi szemétszállítón szolgáltam." Torey odébb löki a férfit, közben így szólva: "Majd magam megcsinálom." "Elnézést..." szólítja meg B'Elanna holografikus megfelelőjét, mire az dühösen fordul felé: "Hányszor mondtam már magának, hogy a gépház hologramok számára tiltott terület?" "Vészhelyzetekre talán felfüggeszthetné ezt a megszorítást." mutat rá Torres, mire Torey meglepetten méri végig. "A felrobbant plazmavezeték..."? kérdezi B'Elanna. "Úgy néz ki itt bárki is, mint akit plazmaégések borítanak..."? kérdezi Torey gúnyosan. "Par... Ahm, Marseilles hadnagy azt mondta, baleset történt." "Úgy tunik, hibásan működnek a hallás-szubrutinjai." állapítja meg Torey, "Meglep, hogy egy olyan primitív mátrix, mint a magáé, egyáltalán működőképes." "Talán lehetne kicsit kedvesebb a hajóztársaihoz. Sosem tudhatja, mikor lesz szüksége a segítségükre..." mondja erre Torres sértetten, mire Torey

odalép elé, és hátrébb löki: "Tisztázzunk valamit! Maga nem a hajóztársam, maga egy szerszám. Mint ez a hiperkulcs. ... És a szerszámokat le lehet cserélni. Szóval miért nem megy vissza a gyengélkedőre, mielőtt nekilátok egy kis átprogramozásnak...?" Torres dühösen hagyja el a gépházat, Torey pedig diadalmas arccal tér vissza a munkájához.

Mikor B'Elanna visszaér a szimulált gyengélkedőre, ott szinte teljes a sötétség, ellenben árulkodó hangok hallatszanak. "Számítógép, fényt." szól B'Elanna, így láthatóvá válik a mutoasztalon egymás társaságát szoros közelségben élvező Marseilles, és a korábban ide érkezett no. Torres félrebillentett fejjel veszi szemügyre a párocskát, Marseilles pedig kifakad: "Nem megmondtam, hogy menjen a gépházba?" "Ó... Értem én. Érdekes fordulat. ... Eltüntet a gyengélkedőből, hogy nyugodtan végrehajthasson a betegemen egy mandulamutétet..." mondja Torres gúnyosan. "Ha csak az eszébe jut ezt megemlíteni a feleségemnek, kipucolom a memóriapufferét!" fenyegetozik Marseilles, "Értjük egymást?" A gyengélkedő ajtaja ekkor kinyílik, és egy újabb no siet be: "Az orvosi felülvizsgálásra jöttem..." Torres erre alaposan megnézi magának Marseillest, aki rávigyorog.

"Hatodik fejezet: Párbaj a készenléti helyiségben. Ebben a fejezetben a résztvevő szembe kerül az inkvizícióval." hallatszik a Doktor hangja, majd megkezdődik a fejezet. A VOH szerepét ezúttal Neelix játssza, aki a mobil emitter súlya alatt görnyedve áll Jenkins kapitány készenléti helyiségében, melynek dekorációját, rengeteg különféle lofegyvert, még egy hirogen is megirigyelne. A kapitány épp egy antik párbajpisztolyt emel Neelixre, miközben így szól: "Ezúttal túl messzire ment." "Kapitány... Nem egészen értem, mire gondol..." mondja Neelix zavartan, mire Jenkins visszadobja a dobozába a pisztolyt, majd felkap egy jegyzetfüzetet, és vádlón mutatja oda Neelixnek: "Egy tartalomlista a holomátrixáról. ... Ötven gigaquad memória zenei célokra felhasználva... Negyvenketto egész négy ábránd, és még tíz... A szexualitásának kiterjesztésére." "Fogalmam sem volt róla, hogy a hologramok ilyet is tudnak..." mondja Neelix a közben elotte megállt Jenkinsre nézve. "Ezek a témán felüli szubrutinok... Nem részei egy Vészhelyzeti... Orvosi... Hologramnak. Fel tud hozni valamit a mentségére?" "Ahm... Persze, hogy fel." mondja Neelix, kissé nehezen lendülve bele, "Én nem hiszem, hogy ezek a szubrutinok jelentéktelenek volnának, kapitány. Segítenek abban, hogy jobb orvos legyek. És jobb személy." "De maga nem személy. Meglehet, úgy programozták, hogy embernek nézzen kis, és úgy viselkedjen... De ettől még nem lesz az. Ezek a szubrutinok azonnal törlésre kerülnek." mondja Janeway, majd a kommunikátorát aktiválva így szól: "Mr. Tulok!" A szakállas-bajuszos, nyilvánvalóan nem vulcani biztonsági fonók a trillnek kinéző Kimble kíséretében érkezik a hídról. "Vigyék a VOH-t átprogramozásra a holo-laborba." Tuvok és Kimble fézert húznak elo, és kiterelik a meglepett Neelixet.

"Hetedik fejezet: A szökés. Ebben a fejezetben a résztvevő segítségére siet egyetlen szövetségese." hallatszik a Doktor hangja, miközben Tulok és Kimble bekísérik a valódi Kimet egy turbóliftbe. "Nem vagyok biztos benne, hogy ezt kéne tennünk, parancsnok." mondja Kim alteregója Tuloknak. "Hallgasson rá, tudja, mit beszél..." mondja a VOH szerepét játszó Kim, mire Kimble rákiabál: "Csendet! Nem magához beszéltem!" Kimble Tulokhoz fordulva folytatja: "Ha belepiszkálunk a mátrixába, honnan tudhatjuk, nem töröljük-e véletlenül valamelyik diagnosztikai szubrutinját?" "Tán attól fél, összeszed valamit a következő felderítőútján, zászlós..." kérdezi Tulok, a kinézetéhez remekül illo, rekedtes hangon. "Milliónyi vírus van ebben kvadránsban, amikkel ezelott senki sem találkozott! Amilyen szerencsém nekem van... Legalább a felét biztos elkapom." méltatlankodik Kimble. "Remek, a karakterem hipochonder..." morogja Kim. A lift ekkor megáll, és a kinyíló ajtóban Seven jelenik meg, aki a valódinál sötétebb haját, és a nyakán körülfutó, nyakékszerű beültetést kivéve, olyan, mint a valódi. "Innen én kísérem tovább a foglyot." mondja 'Seven'. "Az utasítás szerint a holo-laborba kell vinnünk." szól Tulok. "Engem utasítottak, hogy hajtsam végre az eljárást." mondja 'Seven'. "A VOH iránti szimpátiája nem titok, Three of Eight." jegyzi meg Tulok, majd célba veszi a not a fézerrel: "Lépjen odébb." Three félrehúzódik az ajtóból, és hagyja elmenni maga mellett Kimet, Tulokot, és Kimble-t, majd a bal csuklóján levo, karperec-szerű beültetésen kezd pötyögtetni. A következő pillanatban egy borg erotér villan fel Kim és a kísérei között, Three

pedig kezelésbe veszi az egy pillanatra megszárduló Tulokot és Kimble-t, majd az egyikük fézerét odadobja Kimnek: "Futás, doktor!" Kim neki is indul, de pár sarokkal odébb egy biztonsági erotér kapcsol be elotte, és pár pillanattal később két biztonsági tiszt éri be, és magukkal vonszolják.

"Nyolcadik fejezet: A tragikus vég. Ebben a fejezetben a résztvevo találkozik végzetével." hallatszik a Doktor hangja, miközben a VOH-t játszó Janeway hátáról leemelik a mobil emittert a gyengélkedon. Rajta kívül Three, és több biztonsági tiszt van jelem, valamint Jenkins.

"Megpróbáltam ezt a könnyebb módon, de nyilvánvaló, hogy nem fog észhez térni..." lép Jenkins Janeway elé, "A mátrixát visszabontjuk, és újrainicializáljuk. Ezentúl vészhelyzetek kivételével üzemen kívül lesz." "Kész." szól Torey a holorendszer konzolja mögül. "Csinálja." szól Jenkins. "Várjon!" szól Three, mire Jenkins odabiccent az ot fogva tartó ornek, hogy engedje el. "Joga van kibovíteni a programját." mondja Three. "O egy darab technológia. Nincsenek jogai." szól Janeway ridegen. "Pedig kellene. Egy napon a VOH-t, és az olyanokat, mint o, elismerik majd annak, amik. Intelligens egyéneknek, akik rajonganak az életért. Ne hibázzon, kapitány. Meglehet, fényévek ezreire vagyunk otthonról. De egy nap az emberek meg fogják tudni, milyen bunt követ el itt ma." "Szép beszéd." bólint Jenkins, "És most visszabontani a programot!" Janeway komoran mered alteregőjára, miközben a szimuláció szétbomlik körülötte, majd a sötétből kibontakoznak a holodeck falai, és a középpütt az asztalnál ülo Doktor-hasonmás. "Amit átélt, kedves résztvevo, az csak fikció." mondja a hologram, közben lassan Janeway elé sétálva, "De mint minden fikció, ez is tartalmaz igaz részleteket. Remélem, most már jobban érti, milyen nehézségeket kell a hologramoknak elviselnie... A szervesek által irányított világban." A hologram ezzel eltunik, majd a számítógép bejelenti: "Program vége." Janeway pár pillanatig még ácsorog az üres holodeckben, majd aktiválva kommunikátorát, fagyosan így szól: "Janeway a Doktornak: jelentkezzen a készenléti helyiségemben, azonnal!"

"Még hányszor akarják elmondadni velem...?!" méltatlankodik a Doktor a tanácsterem asztalánál ülve, "A muvem nem a Voyager legénységéről szól." "Ugyan már..." néz rá Kim, "Kimble zászlós, Marseilles hadnagy..." "A karakterek majdnem pontosan úgy néznek ki, mint mi." teszi hozzá Torres. "A fizikai paramétereiket használtam kiinduló pontnak. De biztosítom magukat, minden további hasonlatosság csak véletlen egybeesés." "Azt mondta, a története egy, a Delta Kvadránsban eltévedt csillaghajón játszódik..." mondja Paris. "Maga szerint mirol kéne írnom? A klingon anyabolygó udvari intrikáiról? Azt teszem, amit minden jó regényíró: arról írok, amit ismerek." védekezik a Doktor. "Szóval tényleg a Voyager-ról szól." állapítja meg Kim. "Nem! A Vortex karakterei el vannak túlozva, cseppet sem olyanok, mint a legénységünk..." Kim és Paris mintha továbbra sem lennének meggyozodve errol, a Doktor pedig folytatja: "Amennyire tudom, kapitány, ön soha nem végezte ki egyetlen betegemet sem." "Doktor..." szól Janeway, "Ön egy nagyon... Fantáziadús történetet írt. De elképzelhető, hogy az emberek azt fogják hinni, tényeken alapszik." "Nem látom, hogyan volna ez lehetséges..." csóválja a fejét a Doktor. "Hány hologram hurcol magával mobil emittert...?!" kérdezi Kim élesen. "A történetemben szereplo emitter nem is hasonlít az igazira." mutat rá a Doktor. "Tényleg, és mi értelme volt? Mintha egy kisebb siklót cipelt volna magával az ember..." méltatlankodik Torres. "Ez egy metafora. Azoknak a terheknek a jelképe, amikkel minden nap együtt élek. Képzelje el, hogy magával kell vinnie ezt..." mutat a Doktor a mobil emitterre, "Akárhová megy is. Az állandóan emlékeztetné arra, hogy mindenki mástól különbözik. Azt akartam, hogy a résztvevo érezze a... Súlyát. Szó szerint." "A maga emittere nem rablánc." mutat rá Janeway, "Felszabadítja magát." "Nem mindig érzem így..." mondja a Doktor komoran. "Ha nem ismerném jobban, azt gondolnám, a történetet olyasvalaki írta, aki úgy érzi, elnyomják..." mondja Janeway, "Ön így látja saját magát, Doktor?" "Természetesen nem. A valódi áldozatok a testvéreim, az Alfa Kvadránsban." "Testvérei...?" kérdezi Torres. "Több száz egyes sorozatú VOH. Minden tekintetben megegyeznek velem, kivéve... Hogy alantas létezésre kárhoztatták oket. Vezetékeket síkálnak... Dilithiumot bányásznak. ... Régi történelme van az olyan íróknak, akik az elnyomottak helyzetére hívják fel a figyelmet. 'A Vedek dala' például Bajor

megszállásának történetét mondja el." "Megértem, hogy oka volt megírni ezt." bólint Janeway, "De figyelembe kellene vennie, hogyan fognak érezni a barátai." A jelenlevők erre egy emberként fordulnak a hologram felé, aki zavartan dol hátra a székében, majd határozottságát visszanyerve így szól: "Sajnálom, ha a művem megsérti magukat. ... De ha önmagam kifejezésének ára a megvetés, néhány kollégám részéről... Ám legyen." A Doktor ezzel elhagyja a tanácsstermet.

"Nagyon népszerű vagy a nyolcadikosaim körében." mondja Kimnek az asztrometriai labor nagy képernyojén látható házaspár, a szülei, no, tagja, "Állandóan erről beszélnek, hogy a Voyager így, meg a Voyager úgy..." "Az anyád szeretne egy kis szívességet kérni..." mondja Kim apja. "Azt remélem, felveszel egy kis bemutatót arról, milyen egy csillaghajót irányítani." mondja újra a nő, mire az egyik oldalsó konzolnál dolgozó Seven hátrasandít a vállá fölé. "A leveleidben írtad, hogy a kapitány néha téged oszt be..." Eh..." vigyorog Kim kínosan, futó pillantást vetve Sevenre, "Én azt mondtam, hogy az éjszakai szolgálatban... Enyém az utasítás. Hetente kétszer." "Biztosan nagyon jó véleménnyel van rólad, hogy ekkora felelősséget bíz rád." mondja Kim anyja büszkén. "Szóval, mikor léptet elő?" kérdezi az apja. Kim megint kinéz az érdeklődve figyelő Seven felé, majd kínjában egyik lábáról a másikra állva, kényszeredett mosollyal így szól: "Ehm... Ez egy kis hajó. És csak kevés parancsnoki pozíció van." "Ez a Janeway kapitány kedves nonek tunik. Talán írnom kéne neki." "Mama...!" "Tudnia kell, milyen szorgalmasan dolgozol." "Kérlek...! Ne keveredj bele..." A kép ekkor bezajosodik, és épphogy csak kivehetők Kim anyjának szavai: "Harry, nem hallak!" "Egy napkitörés szétszórja a nyalábot." mondja Seven, mire Kim odasiet hozzá, hogy közös erővel próbálják meg helyreállítani a kapcsolatot. "Mondd meg Janeway kap... Hogy várja a level..." "Mama, ne küldj semmit a kapitánynak! Hallasz engem?" mondja Kim nyomatékosan, majd Sevenhez fordul: "Próbálja megnövelni a deflektor kimeneti teljesítményt." "Már így is maximumon van." feleli Seven. A kapcsolat a következő pár másodpercben végképp megszakad. "Ah, ez nem igaz!" méltatlankodik Kim, "Még volt másfél percem!" "Lesz újabb lehetősége beszélni velük, úgy nagyjából két hónap múlva." biztatja Seven, mire Kim dühösen mered rá: "Egyszerűen nem érti, igaz?" "Nem." bólint Seven. "Talán ha volna családja, amihez közel érzi magát, nagyon másképp érezne." morogja Kim, ezzel otthagya Sevent.

"A vezető orvosi tiszt személyes naplója. CsillagIdo 54740.8. Bár a döntés népszerűtlenné tett a legénység körében, úgy döntöttem, nem teszek kompromisszumot a művemben. Néhány utolsó felülvizsgálatot végzek még a programon, mielőtt továbbítanám."

"Számítógép, elindítani a Fotonok, legyetek szabadok programot." mondja a lelkesen az egyik holodeckbe érkező Doktor, majd meglepetten mered a helyiség közepén megjelenő hologramra. A díszlet, és az öltözködés változatlan, ám annak viselője most Paris holo-másolata. "Üdvözlöm." néz fel a hologram az asztalról, "Kiválóan választott! Ön nyilvánvalóan remek ízlésű személy." "Számítógép, programot felfüggeszteni!" szól a Doktor dühösen. "Nem végrehajtható." mondja a számítógép, miközben a holo-Paris feláll az asztaltól: "Ön hamarosan rendkívüli utazásra indul... Egy orvosi asszisztens szerepét fogja magára öltetni, a Voyeur nevé csillaghajón." "Voyeur...?!" mered a Doktor sértetten a hologramra, ami zavartalanul folytatja: "A feladata a vezető orvosi tiszt segítése lesz, és annak megtanulása, hogyan kell elviselni nyegle viselkedését, és szörnyűséges modorát." A holo-Paris, mintha tudná, hogy épp a Doktorral áll szemben, elereszt egy gúnyos vigyort, majd visszatérve az asztalhoz, letelepszik annak szélére. "Ne feledje... A türelem erény!" tanácsolja még a hologram, mielőtt széles vigyorral a képén, eltunne. A következő pillanatban megjelenik a félhomályos gyengélkedő, és Paris égi szózáttá módosított hangja hallatszik: "Első fejezet: Ez a Doktor világa, te épp csak benne élsz." A 'Doktor', akit a valóditól annyi különböztet meg, hogy haja kopasz feje búbjára van fésülve, mintha ezzel akarná leplezni nyilvánvaló hajhiányát, kilépve az irodájából, megrovó pillantásokkal méregeti a vörös vállrészu egyenruhát viselő valódi Dokort, majd így szól: "Ha egyszer azt mondom, hogy a szolgálata nulla nyolc nulla-nullakor kezdődik... Az nem azt jelenti, hogy nulla nyolc nulla-nulla huszonnégy másodperckor sétálhat be ide...! Megértett,

zászlós?! "Ez hallatlan...!" mered a Doktor az alteregójára. "Ami hallatlan... Az az, hogy ki fogok futni a teaidobol...!" mutatja fel a 'Doktor' a kezében tartott golfütöt, "Na jöjjön...!" A 'Doktor' ezzel a mutoasztal felé veszi az irányt, ahol a doktor eredeti programjából kölcsönvett Three üldögel, szemmel láthatóan jobb vállát fájfalva. "Ah... Mi is itt a baj, One of Three...?" gügyögi a 'Doktor'. "Two of Three..." pontosít 'Seven' sértetten affektálva. "Ah, sajnálom." von vállat a 'Doktor', majd élveteg pillantást vet az igazira: "Hármas ikrek, tudja...?" "Fáj, amikor így csinállok..." mutatja Two, megmozgatva a vállát. "Hát akkor ne csinálja..." mondja a 'Doktor' felnevetve, majd vállon veregeti Two-t, aki fájdalmasan feljajdul. "Jaj, ne nyafogjon már..." mordul rá a 'Doktor', majd tessék-lássék megvizsgálja, és kijelenti: "A bi-radiális kapcsa elállítódott. De itt megvan, ami kell magának...!" A 'Doktor' magához vesz egy oltópisztolyt, és odasúgja a jelenet kezdete óta csal bámuló valódinak: "Ez egy klingon szerelmi bájtál... Az én különleges keverékem." A 'Doktor' beadja a szert Sevennek, majd mögéje lépve masszírozni kezdi a vállait, és közben a fülébe suttog: "Semmi perc alatt jobban fogja érezni magát..." A valódi Doktor elkerekedett szemmel bámulja a mutoasztalon beinduló akciót.

"Hadnagy...!" szólal meg a Doktor hangja az egyik folyosón haladó Paris mögött, mire Tom lelassít, és hátranéz. A Doktor éri be meglehetes lendülettel: "Azt akartam, hogy tudja, teljes jelentést fogok írni a kapitánynak!" "Nem amiatt a borregenerátor miatt, amit rossz helyre tettem, ugye...?" kérdezi Paris homlokráncolva. "Nagyon jól tudja maga, mi miatt!" dühöng a Doktor, mire Paris elvigyorodik, "Engedély nélkül hozzáfért a holoregényemhez, és kicserélte a saját... Mozgalmas elbeszélésével." "Hé, én csak azt írom, amirol tudok." von vállat Paris. "Megsemmisített egy olyan muvet, amit hónapokig tartott létrehozni!" "Nyugi már, Doki...! Elmentettem a programját egy biztonsági másolatba, és csak megpróbáltam rámutatni valamire." "Hát, ez sikerült." morogja a Doktor, "A maga visszafogott modorában." "Még maga beszél?! A maga programja annyira visszafogott, mint egy ferengi orgia!" vág vissza Paris. "Az én programom egy komolynak szánt szociális tanulmány! A magáé meg egy sértő fércmu! Maga..." A Doktor, mivel épp egy legénységi tag jön velük szembe, elhallgat, majd mikor már maguk mögött hagyták a férfit, halkan folytatja: "Maga elkábítattott velem egy beteget! És aztán kihasználta..." "Ne legyen nevetséges, az a karakter nem maga!" mondja Paris, "Például, sokkal több haja van." Az ismeros érvelés hallatán a Doktor bosszús grimaszt vág, pedig Paris még nem fejezte be: "De mi volna, ha valaki lefuttatná azt a programot, és azt gondolná, magán alapszik? Az zavar, ugye?" "Engem nem érdekel, mit gondolnak az emberek." jelenti ki a Doktor. "Magát semmi egyéb nem érdekli!" kiabálja Paris, "Azt akarja, hogy odahaza mindenki briliáns szerzőként gondoljon magára!" "Én nem az egóm miatt csinálom ezt, és ha maga ki tudna nézni a sajátja mögül, talán észre is venné..." vág vissza a Doktor, majd zavartan elhallgat, mikor a legénység két tagja fordul be a folyosó végén. Mindketten kívárlják, míg azok ketten távoznak, majd miközben a Doktor szúrós tekintettel bámul utánuk, Paris így szól: "Figyelden... Engem nem érdekel, ha az egész Alfa Kvadráns összetéveszt Marseilles hadnaggal. Ami zavar, az az, hogy maga úgy gondolja, én olyan vagyok." "Maga nyilvánvalóan nem olyan, mint Marseilles, o öntelt, és gyerekes!" "És engem hogy jellemezne...?" kérdezi Paris, jelentoségteljes pillantást vetve a Doktorra. "Nos, házas ember..." magarázza a Doktor, némileg zavarban, "Akinak hamarosan gyereke születik. Nagyon felelőségteljes..." "Meglep, hogy felfigyelt rá. ... Tudja, már azt gondoltam, kezdtem elnyerni a tiszteletét. Talán tévedtem." mondja Paris, a Doktort méregetve, majd távozás előtt még hozzát teszi: "A programja a théta egy öt állományban van. Csináljon vele, amit akar." Paris ezzel faképnél hagyja az elgondolkodva utána bámuló Doktort.

"Szükségem van a segítségére..." mondja a foorvosi irodába besieto Neelix, mire a Doktor, áttolva az asztali terminált az asztal távolabbi végébe, elfordul tole: "Hacsak nem szenved akut tünetektol, menjen el." A talaxiai azonban nem tágít, inkább odanyújt egy jegyzetfüzetet a Doktornak: "Arra gondoltam, nem vetne-e egy gyors pillantást erre..." A hologram átveszi a jegyzetfüzetet, és olvasni kezd: "Fozocske Neelixel. Szakácsmuvészeti túra a Delta Kvadránsban." "Ez egy holoszakácskönyv-ajánlat. Azt reméltem, elküldhetem a kiadójának a ma délutáni kommunikációs idomben. A

jóváhagyásával, persze..." A Doktor bosszús ábrázattal néz fel a talaxiaira: "Ha az íráshoz keres tippeket, vannak ezen a hajón boséggal, akik... Égnek a vágytól, hogy ellássák ilyenekkel." "Nem tudom, a többiek mit mondtak magának... De én imádtam a holoregényét." jelenti ki Neelix. "Tényleg...?" kapja fel a fejét a Doktor, újjáéledő reménnyel. "De még mennyire! Érdekes kaland volt... Persze egy fontos üzenettel." bólogat Neelix. "Pontosan...!" mondja a Doktor, büszkén dölve hátra a székében, "Ez az első alkalom, hogy nem csak gyógyászként, de művészként is elismerhetnek...! Azt hittem, a legénység örülni fog a sikeremnek." "Széles közönség elé fog kerülni, mit törodik pár tiltakozó hajóstárs véleményével?" "Ok a barátaim... Nem akarom megbántani őket..." ingatja a fejét a Doktor fájdalmas arccal. "Van egy régi talaxiai mondás: mikor az út kétfelé ágazik elotted... Indulj a harmadik irányba." "Vagyis...?" mered a Doktor kérdőn Neelixre. "Elvégezhetne néhány módosítást a programon. Hogy ne legyen olyan nyilvánvaló, hogy a Voyager-en alapszik." A Doktor összevont szemöldökkel töpreng egy darabig, majd így szól: "Azt hiszem, meg tudnám változtatni a helyszínt... Módosítani a karakterek fizikai paramétereit..." "A témát viszont nem kéne megváltoztatnia." mutat rá Neelix. "Nem..." csóválja a fejét a Doktor, "De az átírás heteket vehetne igénybe. A kiadóm pedig holnapra várja a végső változatot." "Talán fel kéne hívnia őket..." nyújtja oda Neelix a sorsoláson neki jutott izolineáris chipet, amit a Doktor meghatottan vesz át.

"Átdolgozás...?" kérdezi az asztrometriai labor nagy képernyőjén látható Broht meglepetten. "Át kell dolgoznom a karaktereket." magyarázza a Doktor. "Miért? Annyira hihetőek...!" "Kicsit túl... Hihetőek, úgy tunik..." mondja a Doktor kínos vigyorral. "Doktor, én igazán nem hiszem, hogy ez szükséges." "Attól tartok, ragaszkodnom kell hozzá. A barátaim hírneve forog kockán." Broht erre helytelenítően felsóhajt, majd elégedetlen fejcsóválással néz a Doktorra.

"A kiadóm biztosított arról, hogy addig nem terjeszti a programot, míg meg nem kapta az átdolgozott változatot." mondja a Doktor az étkező beszélgető-sarkában ülo tisztikarnak. "Biztos az lesz az, amelyikben asszimiláljuk a borgot, és elfoglaljuk a kvadránst..." jegyzi meg Torres csíposen, majd Janeway felállva így szól a hologramhoz: "Hálásak vagyunk, hogy figyelembe veszi az érzéseinket." "És mire számít, mennyi időt vesznek igénybe az átdolgozások?" kérdezi Chakotay. "A művészetet nem lehet siettetni..." jelenti ki a hologram, mire Janeway apró grimaszt vágva bólint: "Ne siesse el, Doktor..." A jelenlevők ezzel a kijáratok felé indulnak, ám Parist a Doktor megállítja: "Hádnagy..." "Hmm...?" "Sajnálom." mondja a hologram bunbáló arccal. "Ah, hagyja már..." legyint Paris. "Elkelne a segítsége az átírásnál." mondja a Doktor, miközben ok is kilépnek az étkezőből. "Tényleg...?" kérdezi Paris meglepetten, "Ugye tudja, hogy írónak nem vagyok elég szépirodalmi...?" "Nem... Azt hiszem, kifejezés, amire gondol... A lapos homlokú..." jelenti ki a Doktor vigyorogva, ezzel faképnél hagyja az elképedve utána bámuló Parist.

"Hahó..." éri utol Paris Torrest az egyik folyosón, majd észrevéve a jegyzetfüzetet, amit B'Elanna gondterhelt arccal olvasgat, megkérdi: "Mi az...?" "Az apámtól jött. Beszélgetni akar." feleli Torres élesen. "Mit akarsz tenni?" "Nos, már egyeztettem egy beszélgetést az unokatestvéremmel." "Hát, én nem hiszem, hogy bána pár hét késést..." jegyzi meg Tom. "Nem tudnám, mit mondjak neki." mondja B'Elanna megállva. "Akkor hagyd, hadd beszéljen o." javasolja Paris, amin Torres elgondolkodik.

"Így ránézésre a huszadik hétben lehetsz..." mondja a nagy monitoron látható John Torres az asztrometriai labor fokonozójánál Paris mellett álló B'Elannának. "A huszonharmadikban, egész pontosan." "Nevet választottatok már?" "Még nem. ... Gondolkodtunk a Miralon." "Anyádnak tetszett volna." bólint John, mire B'Elanna zavartan pislogva néz egy pillanatra Parisa. "Tudod..." folytatja az apja, "Volt egy üzletem pár hónapja a Kacek IV-en. El sem hinnéd, hogy néz ki a régi házunk." "Hádnagy..." szól Seven halkan, "Harminc másodperc." "Már egy percünk sincs. Van valami oka, hogy beszélni akartál velem?" kérdezi B'Elanna hidegen. Az apja pár pillanattal

fájdalmas arccal néz rá, majd reszelos hangon így szól: "Tudom, hogy nem pótolhatok be húsz évet egyetlen beszélgetéssel... Az az igazság... Mikor a hajód eltűnt... Azt hittem, elvesztettelek. Nem várom toled, hogy megbocsáss. De talán... Megpróbálhatnánk újra megismerni egymást." A kommunikációs rendszer jelezni kezd, hogy a kapcsolat mindjárt megszakad, mire B'Elanna végül gyorsan így szól: "Majd írok...!" Az apja elmosolyodva bólint, majd a kép szétesik, és a képernyő egy pillanattal később kikapcsol. Tom megfogja az elbizonytalanodva álló B'Elanna kezét, majd a vállát átfogva a kijárat felé indul vele. Seven sokáig néz utánuk, majd a nagy képernyőt méregetve felsóhajt.

"Sajnálom, hogy zavarnom kell, admirális..." mondja a Pathfinder-labor fő helyiségébe besiető Reg az ott egy technikussal beszélgető Paris admirálisnak, aki egy biccentéssel elbocsátja eddigi beszélgetőtársát, és Barclay felé fordul: "Ah... Igen, Mr. Barclay? Mit tehetek önért?" "Gondoltam, ezt szeretné látni..." nyújt át Barclay idegesen egy jegyzetfüzetet. "Nos, mi ez...?" kérdezi Paris, futólag a jegyzetfüzetre pillantva. "Ez egy... Holo... Regény. Ami kezd egész népszerűvé válni." "Nos, bízom az ítéletében, hadnagy, de... Én nem osztom az ön lelkesedését a holografikus idotöltésért." "Nem érti, uram. Ez a program... A Voyager-ról szól. És nem fest túl... Hízolgo képet a legénységről." Az admirális erre összevont szemöldökkel veszi újra szemügyre a jegyzetfüzetet.

"Képernyőre." utasítja Janeway Seven az asztrometriai laborban, mire Paris admirális jelenik meg a nagy képernyőn: "Kapitány..." "Seven szól, hogy fontos az üzenete." lép közelebb Janeway. "Abban a kétes értékű kiváltságban volt részem, hogy végigjártam egy új holoregényt... Amit a jelek szerint a maguk VOH-ja írt. Meglep, hogy hagyta, az orvosuk ilyen módon rossz hírbe hozza a legénységét." "Még dolgozik a módosításokon." mondja Janeway meglepetten, "A programot még nem lett volna szabad terjeszteni..." "Pedig megkezdtek. Mr. Barclay azt mondta nekem, már több ezer holosuite-ban lejátszották." Janeway ennek hallatán döbbsen arccal néz Sevenre.

"Maga biztosított arról, hogy megvárja az átdolgozást...!" mondja a Doktor méltatlankodva a nagy képernyőn látható Brohtnak, "Követelem, hogy vonjon vissza minden példányt, és nyilvánosan kérjen bocsánatot Janeway kapitánytól, és a legénységétől." "Semmi ilyesmit nem fogok tenni." jelenti ki a boliai fejcsóválva. "Nem hiszem, hogy volna válaszája, Mr. Broht." szól a Doktor mellett álló Janeway, "A szerzőknek vannak jogaik." "Ebben az esetben nem." "Hogy érti...?" kapja fel a fejét a Doktor. "A Doktor egy hologram." "Na és...?" kérdezi a Doktor. "A Föderáció törvényei szerint... A hologramoknak nincsenek jogaik." Janeway és a Doktor ennek hallatán elhulve néznek össze.

"A Föderációs törvények szigorú értelmezése alapján Mr. Brohtnak igaza van." mondja Tuvok a tanácssteremben, "A Doktornak nincsenek törvény adta jogai." "Mert hologram vagyok..." füstölög a Doktor, miközben a vulcani leül a Doktor melletti székre. "Igen." bólint Tuvok, mire Chakotay és Paris egymásra néznek, "De van egy másik lehetőség. Talán állíthatjuk azt, hogy a holoregény titkos információkat szivároztat ki. A Csillagflotta így kérelmezheti, hogy biztonsági okok miatt vonják vissza." "Remek ötlet, hogy ezzel falazzunk. Utána aztán mindenki meg lesz győződve arról, hogy igaz a történet." jegyzi meg Paris. "Nem hivatkozhatnánk hitelrontásra?" kérdezi Chakotay. "Nos, ahhoz... Bizonyítanunk kellene, hogy a történet rólunk szól, és azt megint mi járnánk meg." sóhajt fel Paris. "Ezen a téren mi talán nem tudunk győzni..." mondja Janeway lemondóan, "De mi van a Doktorral?" "Mi van velem, kapitány...?" kérdezi a hologram, felé fordulva, "A legénység hírneve forog kockán." "Én nem vagyok ebben olyan biztos." néz Janeway fagyosan a hologramra, "Azt hiszem, a maga hírneve függ cémaszálon. Ugyanolyan jogai vannak, mint a legénység bármely másik tagjának. És nem fogom hagyni, hogy ez a kiadó mást állítson." A Doktor ennek hallatán megilletodve, hálás mosollyal néz Janewayre.

"A kapitány naplója, CsillagIdo 54748.6. Egy Föderációs döntobíró jelöltek ki annak eldöntésére, hogy a Doktornak van-e rendelkezési joga a mualkotására vonatkozóan. A Földdel összekötő kommunikációs kapcsolatunk korlátai miatt a vita úgy három napig fog tartani."

"Ön azt mondja, a Doktornak nincs rendelkezési joga ezen holoprogram fölött." mondja a Pathfinder-labor egyik helyiségében levo fali képernyőn látható Tuvok, "Ugyanakkor azt kihangsúlyozza, hogy a Voyager VOH-ja írta azt." Tuvok szavai a laborban elhelyezett asztal mellett ülo Broht-hoz szólnak, akin kívül Barclay, Paris admirális, és egy fehér hajú, tiszteletet parancsoló megjelenésű földi férfi van jelen. "A legsikeresebb, gyerekeknek szóló sorozatunk egy olyan program, amit Toby, a tarq írt." mondja Broht, az 'írt' szónál idézőjeleket rajzolva ujjával a levegőbe, "Szerencsére Toby nem próbált megakadályozni abban, hogy kiadjam bármelyik munkáját is." "De azt nem tagadja, hogy a Doktor alkotta meg ezt a holoregényt." mutat rá Tuvok, aki mellett a Doktor, és Janeway ülnék a Voyager asztrometriai laborjában. "Nem." rázza meg a fejét a boliai, majd kézbe veszi az asztalon elotte levo bögrét: "Ezt a bögre kávét pedig egy replikátor alkotta meg. Ennek alapján kellene, hogy annak a replikátornak joga legyen megmondani, én megihatom-e, vagy sem...?" "Tiltakozom!" csattan fel a Doktor, mire Janeway gyorsan csendre inti. "Érdekes analógia, Mr. Broht." kezdi Tuvok beizzítani kikezdzhetetlen vulcani logikáját, "Csakhogy én még nem találkoztam olyan replikátorral, ami zenét szerez, vagy tájképeket fest... Vagy mikrosebészeti eljárásokat hajt végre. Ön igen?" Broht erre csak kényszeredetten vállat von, Tuvok pedig folytatja: "Kijelentené ön, hogy úgy ismerik, mint aki tiszteletet érdemlo, eredeti irodalmi alkotásokat jelentet meg?" "Szeretném így gondolni..." bólint Broht, immár nem eloször sandítva a kifürkészhetetlen arccal, figyelmesen hallgató döntobíróra. "És a Doktor holoregénye ilyen mu?" kérdezi Tuvok. "Igazság szerint néhány vonatkozásában meglehetősen származtatott..." A Doktor ennek hallatán majdnem megint kifakad, de végül csak bosszús grimaszt vágva Janewayre pillant. "Írtak már valaha más muvet, melyben egy hologram küzd egyenlősége elismeréséért?" kérdezi közben Tuvok. "Nem... Tudok ilyenrol, de..." "Akkor ebben a vonatkozásában... Eredeti?" vág Tuvok a boliai szavába. "Azt... Hiszem..." kénytelen beismerni Broht. "Bíró úr... A tizenkettedik alaptörvény gamma hetes cikkelye szerint a muvész olyan személy, aki eredeti mualkotást hoz létre." mondja Tuvok, közben felsétálva a megfigyelo elemvényre, "Mr. Broht elismeri, hogy a Doktor hozta létre ezt a programot, és hogy az eredeti. Ennek alapján kérelmezem, hogy a Doktort illesse meg minden, a törvény szerint egy muvésznek kijáró jog és kiváltság." A döntobíró hosszan töpreng, mielőtt végül megszólalna: "Meggyozo volt az érvelése, parancsnok. De van egy hiba a logikájában." Tuvok erre szemöldökét megemelve veszi szemügyre a döntobíró, aki folytatja: "Ahogy arra ön is rámutatott, a törvény szerint a mualkotást létrehozójának egy személynek kell lennie. Az önök VOH-ja pedig nem felel meg ennek a feltételnek." A kommunikációs rendszer ekkor mindkét helyszínen jelezni kezd, majd Barclay hangja hallatszik: "Uram... Elveszítjük a kapcsolatot." A döntobíró szemmel láthatólag bosszankodik a zavaró körülmény miatt, de mivel nincs mit tenni, a gyorsan romló kapcsolaton át még így szól: "A meghallgatást holnapig felfüggesztem." A kapcsolat pár pillanat múlva megszakad, Janeway pedig komor arccal veregeti meg a magába roskadva üldögélo Doktor karját. "Nem állunk jól." mondja Tuvok, mikor a többiekkel együtt belépnek a tanácssterembe. "Ez az átgondolt jogi véleménye...?" kérdezi a Doktor élesen, "Sajnálom. Csak éppen... Idegesítő, mikor azt mondják, hogy az embernek nem magasabb a jogállása egy replikátorénál." "Ha a Doktornak nincs rendelkezési joga a saját alkotása fölött..." néz Tuvok a többiekre, "Akkor ésszeru feltételezni, hogy megállapodni sem volt joga Mr. Broht-al. Érvelheténk azzal, hogy az eredeti szerződés érvénytelen." "Más szavakkal..." mutat rá Paris, "El akarja fogadni, hogy a Doktor nem személy." "Amit tennünk kell..." szól Janeway elszántan, "Az az, hogy bebizonyítjuk, o épp annyira személy, mint bármelyikünk." "Hogy tegyük meg ezt...?" kérdezi a Doktor. "Azzal, hogy elmondjuk a valódi élettörténetét." feleli Janeway.

"Mivel nehézségeim voltak a legénységgel történo kapcsolattartással..." mondja a Pathfinder-labor fali képernyőjén látható Seven, "Társasági leckéket adott nekem. Eloször megtanított, hogyan kell

társalogni... Táncolni... És végül megmutatta azt is... Hogyan kell kifejezni a romantikus érdeklődést. ... Az útmutatása nélkül... Nem lennék ma az, aki vagyok."

"Úgy határozott, nem elég annyi, ha csupán orvos." mondja Kim, valamivel a többiek előtt ülve az asztrometriai laborban, "Így parancsnoki szubrutinokat adott a mátrixához. Így vészhelyzetben most... Ugyanolyan alkalmas, mint a hídszemélyzet bármelyik tagja." "De ezeket a javításokat a Doktor programjában meg lehet változtatni." mutat rá a döntobíró. "Bíró úr... Úgy vélem, ez azt a vágyát mutatja, hogy szeretne több lenni, mint ami. Mint bármelyik másik ember."

"Átutazott a fél galaxison... Hogy gondját viselje Lewis Zimmerman-nek." mondja Barclay meghatottan a döntobírónak, "Aki megalkotta a programját! Olyan volt, mint mikor egy fiú... Meg akarja mutatni az apjának, mi lett belőle. Hogy az büszke lehessen rá. ... És ha engem kérdez... Büszke is volt."

"...Én világosan fejeztem ki magam." mondja Janeway kimerően, "De a Doktor megszegte a parancsomat. És közben veszélybe sodorta a hajót." "Ez aligha helyeselheto viselkedés." mutat rá a döntobíró. "Nem az." ismeri el Janeway, "Csak éppen emberi. ... A Csillagflotta arra programozta, hogy engedelmeskedjen a parancsoknak. A tény, hogy képes másként cselekedni... Azt bizonyítja, önállóan gondolkodik. ... Bíró úr... Évszázadokkal ezelőtt a Föld legtöbb részén csak bizonyos nemu, és bizonyos rasszba tartozó földbirtokosoknak volt egyáltalán bármilyen joga. Idovel... Ezeket a jogokat kiterjesztették minden emberre. És később, ahogy felfedeztük a galaxist... Ezernyi más értelmes fajra. ... A meghatározásunk arra vonatkozóan, mi is definiál egy személyt, folyamatosan fejlődött. Most azt kérjük, megint egyszer terjessze ki ezt a definíciót. Hogy foglalja magában az orvosunkat is. ... Mikor találkoztam vele hét évvel ezelőtt... Soha nem hittem volna, hogy egy VOH a legénységem értékes tagja lehet. És a barátom. ... A Doktor egy személy. Olyan valóságos, mint bármelyik húsból és vérből való, akit valaha ismertem. Ha hisz azoknak a vallomásoknak, amiket itt hallott... Csak az lehet a tisztességes konklúzió... Hogy ugyanolyan jogai vannak, mint bármelyikünknek." A döntobíró nagyot sóhajt Janeway monológja után, majd kimerően így szól: "Két napon belül megkapják a döntésemet. ... A meghallgatást felfüggesztem."

Az étkező egyik kétszemélyes asztalánál egy jegyzetfüzetet olvasgató Kim arra figyel fel, hogy valaki egy izolineáris chipet pottyant az asztalára. Mikor kérden felnéz, Seven látja meg az asztal mellett állni. "Mikor a Happy Birthday-t énekli az anyjának, próbálja követni a dallamot." mondja Seven tárgyilagosan. "Ez meg mi...?" mered rá Kim. "Egy izolineáris chip, ami három perc kommunikációs idore jogosítja fel a tulajdonosát a holnapi napon. ... Nyilvánvalóvá tette, milyen fontos önnek, hogy befejezzék a beszélgetésüket." "Túlreagáltam..." mondja Kim zavartan. "Megértem, miért tette. ... Az elmúlt néhány napban megfigyeltem a legénység tagjai, és a családjaik közötti interakciókat. Nyilvánvalóvá vált számomra, milyen jelentőségu lehet ez a kommunikáció." Kim nézegeti egy darabig a chipet, majd fejcsóválva visszanyújtja Sevennek: "Kösz... De ezt nem fogadhatom el." "Miért nem?" "Önnek is kapcsolatba kellene lépnie a családjával." "A szüleimet asszimilálták." mutat rá Seven. "Valaki azért csak van... Egy távoli rokon...?" "Az apámnak van egy lánytestvére a Földön." ismeri be Seven, "Irene Hansen." "Biztos izgatottan várja, hogy halljon önrol..." mondja Kim mosolyogva, ezzel visszaadja a chipet Sevennek, aki végül elfogadja azt.

"Képzelheted, hogy reagáltam, mikor a Csillagflotta értesített, hogy várjam a hívásodat..." mondja az asztrometriai labor nagy képernyőjén látható, hatvan körüli, szőke hajú asszony. "Én... Magam is tapasztaltam némi nyugtalanságot..." mondja Seven. "Kedves fiatal hölgynek látszol... De... Te voltál a legmakacsabb hat éves, akivel valaha találkoztam..." mondja Irene Hansen, "A szüleid nálam hagytak egy hétvégre, te meg olyan mérges voltál, hogy bezárkóztál a vendégszobába, és nem voltál hajlandó kijönni." Seven erre zavartan pislog egy darabig, majd így szól: "Ez biztosan... Kellemetlen lehetett önnek." "Ó... Végül csak kicsalogattalak... Egy földiepres pitével." "Nagyon kedvelem a földiepret. Nem tudtam, hogy gyerekként fogyasztottam." "Nem tudtál betelni vele." mondja Irene Hansen felnevetve, "Persze azt habozás nélkül tudtad, ha nem voltak eléggé érettek." "Sajnálom, ha megsértettem. Talán... Nem kellett volna felhívnom." "Dehogy... Nagyon örülök,

hogyan megdöbbent. Annyira... Csodálatos újra látni téged, Annika." Seven erre csak zavartan szemléli a képernyőn látható idős nőt.

"A mai napon új területeket fedezünk fel..." mondja a döntőbíró a Pathfinder-laborban, a Voyager asztrometriai laborjában összegyűlteknek, "Így még illik is a meghallgatáshoz, hogy a Pathfinder-ben zajlik. ... A Doktor számos olyan jellegzetességgel rendelkezik, amit mi a személyekhez társítunk. Intelligencia, kreativitás, ambíció... Még gyarlóság is. De valódiak ezek a jellegzetességek? Vagy a Doktort egyszerűen beprogramozták a szimulálásukra? Hogy szinte legyek... Nem tudom. Végezetül azonban döntenünk kell, mert a holografikus jogok kérdése nem múlik el csak úgy. ... De ezen alkalommal nem állok készen kijelenteni, hogy a Doktor a törvény szerint személynek minősül." Janeway itt a komoran maga elé bámuló Doktorra pillant, miközben a döntőbíró folytatja: "Azonban... Nyilvánvaló, hogy nem hétköznapi hologram. És míg azt nem állíthatom bizonyossággal, hogy személy... A művész jogi definícióját kész vagyok kiterjeszteni úgy, hogy a Doktort is magában foglalja." Broth ekkor felháborodottan fordul a döntőbíró felé, de nem szól semmit. "Így kijelentem, joga van rendelkezni a műve fölött, és elrendelem, hogy a holoregényének összes példányát azonnal vonják vissza." fejezi ki döntésének kihirdetését a bírónak, mire Janeway és a Doktor végül mégis valamennyire elégedetten néznek össze. "Bíró úr...!" pattan fel a boliai méltatlankodva. "A meghallgatásnak vége." szól a döntőbíró felállva. "Gratulálok, Doktor." mondja Barclay a hologramnak. "Köszönöm, Reg." "Majd jelentkezünk, kapitány." búcsúzik Paris admirális, ezzel bontja a kapcsolatot. Az asztrometriai laborban pár pillanatig még csend van, majd ahogy a jelenlevők felállnak, Janeway így szól a Doktorhoz: "Nem úgy néz ki, mint aki épp most tette meg az első lépést a hologramok elismeréséért..." "Nem akarok hálátlannak tűnni... De ezt üres győzelemnek érzem. A programot már ezrek játszották le, a baj már megtörtént." "Túléljük." nyugtatja meg Janeway a hologramot. "Ha nem tévedek..." jegyzi meg Paris, "Magának van egy átírt való holoregénye." "Gondolja, tudok találni egy másik kiadót?" néz a hologram Janewayre, aki belekarol, és miközben a kijárat felé indul vele, így szól: "Ha valamit megtanultam magáról, Doktor... Az az, hogy szinte bármit véghez tud vinni, amit a fejébe vesz..."

Négy hónappal később, egy vaskos, inkább funkcionális, mint esztétikus kinézetű teherhajó áll parkoló pályára a Föderáció egyik, Alfa Kvadránsbeli dilithium-feldolgozó üzemének otthont adó aszteroida körül, miután elhaladt egy, az üzemnél orszolgálatot teljesítő átalakított Excelsior mellett. Az aszteroida belsejében egy szürkésbarna munkaruhát viselő egyes sorozatú VOH siet végig egy durva falú sziklafolyosón, majd megáll egy hasonmása mellett: "Ideje az ellenőrzésnek. Jelentkezzen a hololaborban." "Ismerem az eljárást..." füstölög a másik egyes sorozatú VOH, eltéveszthetetlen hangszínnel, majd bosszús ábrázattal a mellébe lévő konténerbe dobja a kezében lévő kodarabot. "És..." folytatja az első hologram, "Ha már ott van, tegyen meg magának egy szívességet. Kérje meg az operátort, hogy futtassa le a negyvenhét-béta programot." "Minek? Mi az?" "Az a címe: Fotonok, legyenek szabadok." mondja az első hologram, majd miután gyorsan körülnézett, még hozzáteszi: "Meglehetősen provokatív..." A második hologram útnak indul a bányász sziklafolyosóin, ahol tucat szám látható a különféle munkafázisokat végző, egymásra megszólalásig hasonló egyes sorozatú VOH-k.

166. Friendship One - Baráti szándékkal

A meglehetősen viharvert, hengeres alakú, elülso végén egy nagy átméroju fémháló-parabolaantennával, a tatrészénél pedig egy elso szériás görbületi hajtómu henger formájú hajtómugondoláival felszerelt, a Csillagflotta emblémáját, és a 'Friendship 1' megnevezést viselo mélyuri szonda látszólag halott fémdarabként tart az útirányába eso 'M' típusú bolygó irányába. Azonban foadója még nagyon is üzemel, és a következő automata adást sugározza: "Mi, a Föld népe, a béke és alázat szellemiségében üdvözöljük önöket..."

"Ahogy kimerészkedünk Naprendszerünkbol..." hallatszik az ureszköz által továbbított, kissé torz férfihang egy laboratóriumnak kinézo helyiségben, ahol egy fiatal, humanoid no figyelni feszülten az elotte levo konzol kijelzéseit, "Abban reménykedünk, hogy elnyerhetjük más világok bizalmát, és barátságát..." "Tudod csökkenteni a zavarokat?" kérdezi egy másik berendezésnél álló férfi a notol. "Próbálok..." mondja az idegesen, miközben az üdvözlo szöveg után a szonda klasszikus zenét kezd sugározni. "Mi ez...?" kérdezi a no zavartan. "Nem tudom." feleli a férfi tanácstalanul. "Távolság?" kérdezi a no, egyre nyugtalanabban. A férfi az elotte levo, hatalmas étméroju letapogató-képernyore pillant, majd elhulve így szól: "Épp most lépett be a légkörbe."

A Friendship 1 lassan szukülo pályán a fentrol a Föld szépségével vetekedo bolygó légkörének mélyebb rétegei felé merül.

"Dinoszauruszokkal küzdöttek...?" kérdezi az asztrometriai labor nagy képernyoén látható admirális a fokonzolnál álló Janewayt, aki vidáman pontosít: "Hadroszauruszokkal, egész pontosan. Az oseik húszmillió évvel ezelott telepedtek le a Delta Kvadránsban." "Vothok, kobaliak, vaadwaurok... Maga több fajjal vette fel a kapcsolatot, mint bármelyik kapitány James Kirk óta..." mondja az admirális elismeroen. "Az is segített kicsit, hogy mi vagyunk az egyetlen Csillagflotta-hajó harmincezer fényéven belül..." jegyzi meg Janeway vidáman. "Ön túl szerény... Mikor eloször láttam az osztályomban, tudtam, hogy messzire jut még." bólogat az admirális. "Kicsit messzebbre sikerült, mint amire számítottam, professzor..." mondja Janeway savanyú ábrázattal. "Ma már admirálisi címke van rajtam, Kathryn. És nem csak azért hívtam, hogy bepótoljam, amit elmulasztott... A Csillagflottának egy feladata van az önök számára." mondja az admirális komoly arccal.

"Mi, a Föld népe, a béke és alázat szellemiségében üdvözöljük önöket. ... Ahogy kimerészkedünk Naprendszerünkbol, abban reménykedünk, hogy elnyerhetjük más világok bizalmát, és barátságát..." hallatszik a Friendship 1 üdvözlo üzenete a Voyager tanácsstermében, ahol a teljes hídszemélyzet jelen van. Janeway, miután a szöveg véget ért, jelentoségteljes pillantást vet a többiekre. "A Friendship 1." mondja Kim, "Harmadikban meg kellett tanulnom ezt a szöveget." "Nekem is." szól Paris, "Én még egy modellt is készítettem a szondáról." "Akkor ez ismerosnek fog tunni..." mondja Janeway, miközben feláll az asztalforol, és a fali terminálhoz megy, ahol lekéri a Friendship 1 adatait, "Kétezer-hatvanhétben indították." "Csak négy évvel az után, hogy Zefram Cochrane kipróbálta az elso görbületi hajtómuvét." jegyzi meg Paris. "Mire tervezték?" kérdezi Neelix. "Hogy eljusson más fajokhoz... Kikövezze az azt követo személyzetes küldetések útját." feleli Chakotay. "Telepakolták információkkal." veszi át a szót Kim, "Fordítómátrixok, tudományos, és kulturális adatbázisok..." "Számítógépchip-tervek, adóvevo építési leírások..." teszi hozzá Torres, egy jegyzetfüzetet tanulmányozva, "Gyakorlatilag egy 'csináld magad' kézikönyv..." "Ha a borg elfogta volna ezt a szondát, az emberiséget évszázadokkal ezelott asszimilálták volna." jegyzi meg Seven. "Az oseinknek fogalma sem volt arról, mi van idekint." mondja Chakotay somolyogva. "Ez biztosan még az Elsodleges Irányelvük elott lehetett..." véli Neelix. "Az elott volt, hogy egyáltalán a Csillagflotta létezett volna." tájékoztatja Tuvok. "Akárhogy is, százharminc évvel ezelott elvesztettük a kapcsolatot a szondával." mondja Janeway, "De... Az utolsó ismert koordinátái..." "Hadd találgassak... Itt vagyunk a szomszédban." mondja Torres, mire Janeway egy csillagtérkép-részletet hív a képernyore: "A Csillagflotta kijelölt egy keresési rácsot. Egy kicsit eltérít az iránytól..."

De ha a szonda még épségben van... És elég szerencsések vagyunk ahhoz, hogy megtaláljuk... Egy darabka történelem lesz a kezünkben."

"A kapitány naplója, CsillagIdo 54775.4. Öt napja kutatunk már, de a szondának semmi nyoma. De nem akarunk csalódást okozni a Csillagflottának, a hét év utáni első hivatalos megbízatásunkon."

"A 295-ös négyzetben semmi..." néz fel Kim a muveleti tiszt pultról, mire a kapitányi székben ülő Tuvok a kormányospult felé fordul: "Mr. Paris..." "Megyünk tovább." bólint Tom. "Meg kéne próbálnunk kicsit eloreszaladni..." véli Kim, "A 310-es négyzetbe." Tuvok kérden néz rá, Harry magyarázni kezdi: "Egész éjjel fent voltam, megpróbáltam újra extrapolálni a szonda röppályáját. Beleszámítottam a napszelek, ion-interferenciák, és pár helyi anomália hatását, amirol a Csillagflotta nem tudhat." Tuvok pár pillanatig mérlegeli a javaslatot, majd így szól: "Írányt módosítani a 310-es négyzet felé." "Megpróbálja lenyugózni a Csillagflotta fejeseit..." sandít hátra Paris. "Csak a munkámat végzem." von vállat Kim, mire Paris elvagyorodik. "Egy titán-mintázatot észlelek, ami megegyezik a szonda paramétereivel..." jelenti Kim valamivel később diadalmas arccal. "Helye?" kérdezi Tuvok. "Egy bolygó, két fényévnire." "Megerosítem." bólint Paris, majd Kim felé fordul: "Szép munka, Harry..."

A Voyager orbitális pályára áll egy kékesszürke, átláthatatlan légkörű bolygó körül.

"A jelek az északi szubkontinensről jönnek." mondja Seven Janewaynek és Chakotaynak az asztrometriai laborban, a nagy képernyőre adva a bolygó képeinek kérdéses területét, bár nem sok mindent látni. "Be tudja határolni?" kérdezi Janeway. "Magas az antianyag-sugárzást értéke a légkörben, szétszórja a szonda mintázatát." "Életjelek?" kérdezi a bolygót mérgező Chakotay. "Nincsenek." "Szedjen össze felderítőosztagot, és vigyék le a Flyert, közelebből megnézni." szól Janeway, mire Chakotay a kijárat felé indul.

A felderítők a gyengélkedőben vannak, ahol a Doktor valószínűleg a bolygó nem éppen kellemes körülményeire készíti fel őket. Vidáman füttyörészve, egy oltópisztollyal a kezében épp az egyik vizsgálóasztalon ülő Careyhez lép oda, aki önkéntelenül elfintorodik, miközben a hologram beoltja, majd megjegyzi: "Úgy látom, jó hangulatban van, Doktor." "Csak izgatott vagyok, hogy kivehetem a részem az első hivatalos küldetésünkben, Mr. Carey." mondja a hologram. Paris Chakotay és Neelix felkészítését végzi, és a jelek szerint márt kiütözik rajta a Doktor áldásos hatása, ugyanis egy kissé ismerős mondókéval kommentálja Neelix beinjekciózását: "Egy oltás minden nap, a sugárzása elmarad." "Megnéztem az atmoszférikus adatokat..." mondja Tom, tovább lépve Chakotayhoz, "Termikus áramlatok, gravitációs nyíróero... A legjobb pilótára lesz szükségük." "Tud jelentkezot..." sandít rá a parancsnok. "Hát... Ha a Doktor kölcsönad..." néz Paris a hologramra. "Majdcsak boldogulok..." von vállat az. Ekkor Torres siet be a gyengélkedőre, majd megáll a vizsgálóasztalok között, mire a Doktor így szól: "Ha magzati rezonancia-letapogatásra jött, akkor egy nappal előre jár..." "Az oltásomért jöttem." jelenti ki Torres, mire Paris otthagyja Chakotayt, és B'Elanna elé állva így szól: "Nem veszel részt ezen a küldetésen." "Chakotay azt mondta, kell neki egy mérnök." "Már talált." mutat rá Paris, a valamivel odébb ülő Careyre pillantva. "Most már van neki ketto." mondja B'Elanna pimaszul. Paris pár pillanatig összevont szemöldökkel mered rá, majd karon fogja, és a főorvosi iroda felé indul vele, közben odaszólva a Dokornak: "Ha megbocsát..." Neelix körülnéz, majd odasúgja a neki háttal ülő Chakotaynak: "Erre fogadunk...? "Én B'Elannára teszek." jelenti ki Chakotay.

"Hónapok óta nem voltam felderítő úton..." mondja Torres, miután beléptek a Doktor irodájába. "Akkor próbálkozz a holodeckben, a Flyer megtelt." "Tudtok helyet csinálni..." mondja B'Elanna, majd kinézve a kezelőbe, így szól: "Neelixnek nem kell mennie." "Csak o nem hat hónapos terhes." mutat rá Paris. "Az, hogy terhes vagyok, nem tesz mozgásképtelenné." mondja Torres sértetten. Paris erre felsóhajt, majd leülve az asztal szélére, így szól: "Nem, nem tesz... Odalent mérgező a légkör, és te ketto helyett lélegzel." B'Elanna ezt kénytelen belátni, így közelebb lépve Tomhoz, így

szól: "Jól van, te nyertél. ... De ha lesz még egy gyerekünk... Te hordod ki, és én megyek a felderítő utakra." "Áll az alku." bólint Paris elmosolyodva, majd röviden megcsókolják egymást.

A Delta Flyer tejföl suruségu, idelentrol grafitiszürke színűnek látszó felhok között tart a bolygó felszíne felé.

"Bocsánat a zötykölődésért..." mondja Paris a pilótaülésből, "Úgy egy perc múlva kiértünk a sztratoszférából." "Van egy unokatestvérem..." mondja Neelix némiképp idegesen, miközben a Flyer épp akkorát ugrik, mintha a sztratoszféra alsó határa helyett már a felszínt érték volna el, "Aki egy gázóriásról szállított ??? dysal fuds ??? . O azt állította, imádja a turbulenciákat." A Delta Flyer megint megrázkódik, mire Neelix hozzáteszi: "Persze közismert, hogy a ??? dysal fuds ??? kényszerképzeteket okoz." "Kapaszkodni..." szól Paris, a Flyer pedig pár pillanat múltán áttöri a felhoalat. Az alatt már teljesen tiszta a levego, és a vaskos felhok miatti kékeszürke félhomályban egy városnak kinézo struktúra bontakozik ki a felszínen, pont a Flyer repülési irányában. "Ahm... Én azt gondoltam, lakatlan." jegyzi meg Carey, miközben hópolyhek jelennek meg a Flyer előtt, és csapódnak az elülso ablaknak. "Most már nem is él odalent semmi." mondja Kim, "A sugárzásszint hatezer izoram." "Behatároltam a mintázatot egy három kilométer sugarú körzetbe." jelenti Carey, Chakotayra pillantva. "Továbbítsa a koordinátákat a kormánynak." mondja a parancsnok, "Mikor megtaláljuk a szondát, a raktérbe sugározzuk." "Ekkora sugárzás mellett lehet, hogy nem lesz könnyu..." jegyzi meg Kim. "Jobb, ha viszünk transzporter-erosítoket. ... Tegyen le, Tom." "Igen, uram." "Finoman, ha kérhetem..." teszi hozzá Neelix elgyötört ábrázattal.

A Flyer lassan leereszkedik a romok között, a szállingózó hóban. A manóvert egy vaskos védoruhát, és teljes védomaszkot viselo alak figyel egy állva maradt faldarab tövébol, a maszkjába épített elemzőrendszer gyors egymásutánban befogja a Flyer jobb rendszereit, és néhány sornyi adatot jelenít meg róluk, ismeretlen írásjelekkel.

"Hozhattam volna egy holo-kamerát..." morogja a nyitott trikorderrel a kezében a romok között urruhában utat töró Paris, "Megmutathatnám, hogy nem maradt le semmirol..." "Gondolja, tényleg velünk akart jönni...?" kérdezi az interkomon át a mögötte haladó Neelix, miközben az állhatatosan süvítő szél egyre kavargja körülöttük a havat. "Ha az én felségem volna terhes..." kapcsolódik a beszélgetésbe a sort záró Carey, "O sem akarná, hogy porázra kössék." "Pedig o még nem is fél-klingon." mondja erre Paris felnevetve, "Hát, nem tudom... Talán van valami az apaságban... Ami visszaveti a férfi lelkét pár ezer évet..." Paris trikordere jelezni kezd, és Tom némi keresgélés után beméri a jel forrását. Leguggol, és egy ökölnyi fémgömböt kotor ki a romok közül. "Óvatosan..." mondja Neelix. Paris egy gombot vesz észre a gömbön. Megnyomja, mire a gomb világítani kezd, a szerkezetbol pedig egy ismeros földi dallam szólal meg. "Ez egy játék..." állapítja meg Paris, "Mint egy zenedoboz." Paris odamutatja a szerkezetet Neelixnek és Careynek, a gépész pedig, miután hallgatta pár pillanatig a zenét, a gömbre mutatva így szól: "Vivaldi..." Ekkor az o trikordere is jelezni kezd, így Carey forgolódik vele egy darabig, majd útnak indul: "Fogtam valamit. Kilencven méter, erre..." "Szuvenir." nyomja Neelix kesztyus kezébe Paris a gömböt, miután kikapcsolta, majd a menet tovább indul.

"Parancsnok.... Egy antianyag-mintát észlelek elottünk." mondja a másik kutatócsoportban Chakotay mögött haladó Kim. Miután felkapaszkodtak egy összeomlott épület maradványaira, egy nagyobb sík térség tárul eléjük, ahol a földben egymástól szabályos távolságra, tíz méter körüli átméroju, masszív zárófedeleket pillantanak meg, ameddig csak ellátnak a majdnem-sötétben. "Rakétasilóknak tunnek..." mondja Chakotay. "Paris hívja Chakotayt." "Mondja."

"Van egy értékünk, ami a szonda is lehet." jelenti Paris, aki két társával együtt letáborozott egy fal közelében, "Egy barlangban van." "Tájékoztassanak." üzeni Chakotay.

Chakotay és Kim leereszkedtek a sík területre, és most éppen az egyik siló fedelére másznak fel. A fedél két szárnya valamitol elmozdult, és a köztük levo mintegy tizenöt centis résen át levilágítva a páros megpillanthatja az indítóban várakozó, sértetlennek tuno rakétát. "A robbanófej még aktív."

állapítja meg Chakotay. "Nem sok kellett ezekből, hogy nukleáris telet idézzenek elő." mondja Kim fejcsoválva, majd mindketten újra felnéznek a végeláthatatlannak tűnő siló-mezőre. "Valakik biztosan itt kerestek menedéket..." mondja Neelix, miközben a trió behatol a felfedezett barlangba. "Logikusnak tűnik... A barlang falában lévő magnezit részleges árnyékolást nyújtott a sugárzástól..." szól Carey. Paris közben eleresztett, majd visszafordul feléjük: "Ide...!" "Mit talált?" kérdezi Carey. "Valami vezérlo helyiséget. Vagy... Laboratóriumot." "Laboratórium...?!" kérdezi Carey hitetlenkedve. "Egy csomó vizsgálóberendezés... Mintha egy guberáló szedte volna össze." mondja Paris, miközben társai beérik. "Vagy fosztogatók, a romok közül." teszi hozzá Neelix baljóslatúan. A helyiségben nem sokat látni, csak a három kézilámpa ide-oda táncoló fénye oszlatja valamennyire a sötétséget. "Részecske-letapogatók... Áramkörelemzők... A nagya még működőképes." készíti Carey gyorsleltárt, "Dolgozhattak valamin." Paris közben felfigyel egy nagyobb fémtárgyra, félrelökődös róla pár egyéb roncsot, majd lesöprögeti a port is, így a 'Friendship' szó válik láthatóvá. "Ezért jöttünk." mondja a többieknek. "Akárki lakott is itt... Biztosan azt vizsgálta." véli Carey. "Az adatmagja még sértetlen." jelenti Neelix. "Akkor helyezzük el a transzporter-erosítókat. ... Paris hívja Chakotayt." "Mondja." jelentkezik a parancsnok, aki Kimmel együtt épp egy nagyjából épen maradt épületrészben van. "Megtaláltuk a szondát... Ahm... Vagy legalábbis darabokat belőle. Felkészülünk a Flyerre sugárzásához." üzeni Paris. "Ott találkozunk." nyugtázza a jelentést Chakotay. Épp mikor Paris bontotta a kapcsolatot, mintha valami zajt hallanának mindhárman, így pásztázni kezdenek lámpáikkal. "Hello...? Van ott valaki...?!" kérdezi Neelix. "A trikorderem nem észlel életjeleket." mondja Carey. A következő pillanatban azonban újra megszólal a korábbi hang, ám most 'visszhangja' is támad mindenfelől, és ahogy a felderítők körbevilágítanak, súlyos, fekete védoruhát, és kázmását, valamint maszkot viselő alakokat pillantanak meg mindenfelé, akik őket veszik célba fegyvereikkel.

Miután Chakotay és Kim visszaértek a Flyerhez, a parancsnok, egyelőre csak urruhájának sisakját levéve előremegy a pilótafülkébe. Azonban amint belép, figyelmeztető hangjelzés üti meg a fülét. A hang hallatán Chakotay megdermed, majd előreovakodik a pilótaülés felé. A hangot a taktikai konzol adja, amit félig szétszereltek, a takarófedél még mindig ott van a pulthoz tartozó ülésre lökve. Kim nagyot fújva lép be a zsiliból a Flyer hátsó helyiségébe, és nekilát, hogy kihámozza magát az urruhából. Épp a sisakot helyezné el a rácsos tolóajtájú tároló szekrénybe, mikor valaki cseppet sem tapintatosan nekitalja az ajtót, majd hozzávág egy ládát is. Az urruha mellvértszerű felső része felfogja az ütések nagyját, de Kim hanyatt esik, miközben a tárolóból egy fekete védokázmásmaszkos alak ront ki. Azonban Chakotay, valószínűleg gyanítva, hogy hívatlan vendégük még a hajón lehet, fézerrel a kezében érkezik a pilótafülke felől. "Ne mozduljon!" szól a védoruhásra, majd mikor az erre fegyvert rántana, lelövi. "Jól van...?" kérdezi a parancsnok, miközben felsegíti Kimet, aki csak bólint. Chakotay az egyik oldalsó konzolhoz lép, és csatornát nyit: "Delta Flyer hívja Parist. ... Chakotay a felderítőknek: válaszoljanak!" A Flyer ekkor megrázkódik, mire Chakotay és Kim összenéznek, majd sietosen a pilótafülke felé veszik az irányt. A jelek szerint a hajót tüz alá vették, miközben Chakotay a pilótaülést, Kim pedig a taktikai munkahelyet foglalja el, az orrtól nem messze idorol időre robbanások következnek be, porral, és törmelékkel szórva teli az elülső ablakot. "Ezek antianyag-fegyverek." jelenti Kim, "A pajzsok üzenen kívül." Chakotay közben elkezdte feléleszteni a hajó meghajtórendszerét. "Mit csinál...?!" kérdezi Kim. "Eltunünk innen." "És a többiek...?!" "Nem sok hasznukra vagyunk, ha meghaltunk." mutat rá Chakotay, "Visszajövünk értük."

Parisékat közben megszabadították sisakjaiktól, és épp a helyiek vendégszeretét élvezik. "Nézze, nagy hibát követnek..." tiltakozik épp Carey, de ezzel csak annyit ér el, hogy az egyik kázmás alaposan homlokra vágja. Ahogy Carey lehanyatlik, Paris felpattan, hogy kezelésbe vegye az önjelölt ökölvívóbajnokot, mire ketten lefogják, a harmadik pedig puskatussal esik neki. Az első ütés szerencsére elcsúszik, és az urruha mellvértjét találja el, mikor pedig a kázmás másodszor is ütésre

emelné fegyverét, egy fojtott férfihang hallatszik mögül: "Hagyják békén őket!" A kámzsások egyike néhány kattánás és egy elnyújtott szisszenő hang kíséretében levezi a fejét a maszkot, majd a sebhelyekkel és kelésekkel borított arcú, félig kihullott hajú humanoid férfi Paris elé lép: "Kik maguk...?" "Tom Paris hadnagy vagyok. A Voyager Föderációs csillaghajóról jöttünk." "Ezek mik...?" kérdezi a férfi, felvéve a földről az egyik mintaaerosítót. "Transzporter-erosítók. Arra akartuk használni őket, hogy elvigyük a szondánkat." "A szondájukat...?" kérdezi a férfi meglepetten, miközben lepillant az eszméletlenül tuno, vérző homlokú Careyre, majd visszafordul Paris felé: "Nagy kár, hogy nem jöttek érte korábban. Sok szenvedéstől mentettek volna meg minket...!"

"Még mindig nem tudunk kapcsolatba lépni a többiekkel, vagy bemérni az életjeleiket." mondja Chakotay Janewaynek a Voyager egyik folyosóján. "Miért nem észleltük az idegeneket?" kérdezi a kapitány. "Nem tudom. De akárkik legyenek is, antianyag-fegyvereik vannak." "Antianyag...?" "Híd hívja Janeway kapitányt." szólal meg Tuvok hangja az interkomból. "Mondja." jelentkezik be Janeway. "Hívnak minket a felszínről." "A felderítők...?" kérdezi Janeway reménykedve. "Nem." hallatszik Tuvok kissé furcsa hangsúlyú válasza, mire a kapitány és Chakotay megszaporozzák lépteiket.

A hídra érkezve mindketten a taktikai konzol mellett táboroznak le, Tuvok pedig Janeway intésére fogadja a hívást. "Itt Kathryn Janeway kapitány. Kivel beszélek?"

"A nevem Verin. A legénységük tagjai a foglyaim." üzeni az a férfi, aki eloször vette le a sisakját, miközben a valamivel odébb ülo, az urruháiktól megszabadított Parisékre pillant.

"Miért?" kérdezi Janeway, "Nem tettünk semmi magukra nézve ártalmat." "Fajirtást követtek el!" hallatszik a dühös válasz, mire Janeway összevont szemöldökkel sandít Chakotayra, majd így szól: "Szerintem itt félreértés lesz. Mi épp csak megérkeztünk..." "A Földről jöttetek?!" vág Verin Janeway szavába. "Igen."

"Akkor maguk fognak megfizetni azért, amit a népük velünk tett." üzeni Verin, mire Neelix meglepetten néz Parisra, és az időközben magához tért Careyre, akik értetlenül bámulják Verint. "Sajnálom, de nem tudom, miről beszél." hallatszik Janeway hangja. "Nem vagyunk annyira naivak, mint azt maga a jelek szerint hiszi, kapitány! Most már nem!"

Janeway pár pillanatig erosen igyekszik rájönni, mégis miről beszélhet Verin, majd megcsóválja a fejét, és az eddigi barátságos hangnemet félretéve éles hangon kérdi: "Mi az, amit akar?"

"Azt akarom, hogy vigyen el bennünket erről a... Bolygóról." mondja Verin gyulölködve, "Keressenek nekünk új otthont!" "Engedjék el az embereimet, és beszélhetünk róla." mondja Janeway. "Elég a beszédből! Az emberei Minar-ig biztonságban lesznek." "Figyeljen, én nem turom túl jól a fenyegetozést..." "Én pedig nem akarok megölni senkit, de fogok, ha nem muködik együtt!" üzeni Verin, "Három órájuk van, hogy megkezdjék a kiürítésünket."

Az adás megszakad, Janeway pedig felvont szemöldökkel pillant Chakotayra, majd kelleetlenül Tuvok felé fordul: "Kezdje meg a legközelebbi 'M' osztályú bolygó keresését." "Teljesíteni szándékszik a követelését?" érdeklödik a vulcani, mire Janeway tiltakozón tartja fel a kezét: "Csak nyitva hagyom a lehetoségeket..." Janeway ezzel Chakotayra pillant: "Velem jön."

"Analizáltam az öltözékét." mondja a Doktor Chakotaynak és Janewaynek, miközben mindhárman az egyik vizsgálóasztalra kiterített védoruhát nézegetik, "Magnezit van beleszove." "Egy rögtönzött szkafander." állapítja meg Janeway. "Sajnálatos módon csak korlátozott védelmet nyújt." folytatja a Doktor, "A szöveteit átítatta az antianyag-sugárzás. Ez megmagyarázza, miért nem tudtuk észlelni az életjeleiket. Gyakorlatilag megkülönböztethetetlenek a környezetüktől." Mindhárman a mutorészlegben levo fogoly felé fordulnak, majd Chakotay így szól: "Most, hogy már tudjuk ezt, talán átállíthatjuk a szenzorainkat, hogy észlelje őket." "Ébresszük fel." szól Janeway, ezzel megindulnak az összezárt mutokeret alatt fekvő humanoid felé. A Doktor szétnyitja a keretet, majd elokészít, és bead valamit a fogolynak, amitől az hamarosan magához tér. "Mit keresett a siklónk fedélzetén...?!" kérdezi Janeway, nem éppen barátságos hangon. "Próbáltam rendbe hozni a kárt, amit maguk okoztak." feleli a férfi. "Ha arra gondol, ami a bolygójukkal történt, nekünk semmi

közünk hozzá." mondja Janeway fejcsóválva. "A maguk népe küldte a szondát... Vagy nem?" "Az oseink küldték. Háromszáz évvel ezelőtt, hogy kapcsolatba lépjenek más fajokkal." mondja Chakotay. "Ennél kicsit többet tettek." mondja a férfi, majd körülnézve megkérdi: "Fogoly vagyok?" "Nem." feleli a Doktor, "Hosszantartó sugárfertőzéstől szenved. Tudom kezelni." "Tud...?" "Úgy vélem, igen." bólint a Doktor. "Miért cserébe...?" kérdezi a férfi gyanakodva. "Semmiért." rázza a fejét a Doktor. "Van egy feleségem... Barátaim." "Talán rajtuk is tudunk segíteni." mondja Janeway, "De addig nem, míg az embereinket túszként tartják fogva. Azt mondta, a kárt próbálja helyrehozni, amit mi okoztunk. Mit értett ezen?" "Mikor a siklójukon voltam... Olyan technológiát kerestem, ami talán segíthet semlegesíteni a sugárzást." "Rakétákat láttunk a felszínen." mondja Chakotay, "A pusztítást háború okozta?" "Azok a rakéták védekezésre készültek, soha nem lottuk ki őket." "Akkor mi okolható a pusztításért?" kérdezi a Doktor. "Egy szigetelomezo-hiba az energiarendszerünkben. Mikor az antianyag elszabadult, mindent elpusztított." "Sajnálom." mondja Janeway oszintén, "De még mindig nem látom, hogy volnánk mi a felelősek." "A szonda érkezése előtt... A népem még csak az antianyaghoz hasonlóra sem gondolt. Ingyen adjuk ezt az információt, abban a reményben, hogy egy napon majd az önök földjére léphetünk, és barátként nyújthatunk kezet." idéz a férfi a szonda üzenetéből, "Biztosan felismerik ezeket a szavakat." "A szondából származó felvétel." bólint Janeway. "A maguk népe olyan technológiát küldött nekünk, amiről tudták, hogy elpusztít minket!" "Nem értem..." csóválja a fejét Janeway tanácstalanul pislogva. "Eloszor mi sem értettük. De évtizedeink voltak, hogy végiggondoljuk. És most már olyan nyilvánvalónak tunik. Új technológiát küldenek nekünk, bátorítanak a használatára... Aztán megvárják, hogy megsemmisítsük magunkat!" "Miért tennék ilyet?" kérdezi Chakotay. "Mert ez könnyebb, mint lerohanni minket." "Tényleg azt gondolja, beszennyeznénk egy világot, amit meg akarunk hódítani...?" mutat rá Janeway a legnyilvánvalóbb hibára a gondolatmenetben. "Tudós vagyok. Azt hiszem, amit látok." söpri félre a férfi kényelmesen az észérveket, "És ma azt láttam, hogy a maga emberei a földünkre léptek, ahogy ígérték. És olyan felszerelést viseltek, ami megvédte őket a sugárzástól." Chakotay és a Doktor bosszankodva néznek össze, miközben a férfi folytatja: "Mert pontosan tudták, mire számítsanak. ... Ha maga volna az én helyzetemben... Mit hinne?"

"Lehet, hogy agyrázkódása van." néz Paris a közelükben megálló, terhesnek tuno itteni nore, miután megvizsgálta a meglehetősen rossz borben levo Careyt, "Szükségem van az orvosi készletre a csomagomból." "Azt mondták nekem, ne hagyjam, hogy használják a felszerelésüket." jelenti ki a no, egy fémtálat nyújtva Paris felé. Tom felsóhajt, elveszi a no karjáról az ott levo tiszta ruhadarabot, beáztatja a tálban levo vízbe, és tovább tisztogatja vele Carey fejsebét, miközben megkérdi: "Mikorra várja a babát...?" A no csak egy megveto pillantással válaszol, Paris viszont folytatja: "A feleségem is terhes. Egy kislányt várunk pár hónap múlva." "Honnan tudják, hogy lány?" "Nos, van technikánk, amivel meg lehet állapítani a magzat nemét. ... Az én szememet, és az anyja homlokredőit örökölte. ... Ez lesz az első?" "Nem..." feleli a no rövid tétovázás után. "Ó... Fiúk, lányok?" érdeklodik Paris, miközben valami kötést igyekszik rögtönözni Carey fejére. "Két fiú, meg egy lány." "Mi a nevük?" "Mind halva születtek." mondja a no nyugodtan, mire Paris megdermed, majd lassan feléje fordul: "Sajnálom." "Maga... Orvos?" "Nem, csak szanitéc. ... De a Voyager-en ott van a kvadráns legjobb orvosa. Talán képes lehetne..." "Nem szabadna magukkal beszélnem..." csóválja meg a fejét a no, ezzel otthagyja őket.

"A jelenlegi helyzetünk..." mondja Tuvok a jelenlevőknek az asztrometriai laborban, a nagy képernyőn látható csillagtérképet figyelve, "És a legközelebbi 'M' osztályú bolygó, százharminckét fényév távolságban." "Teljes görbülettel az úgy egy két hónapos körút..." jegyzi meg Torres. "Hány emberrel is beszélünk tulajdonképpen...?" kérdezi Janeway. "Ha ezek a szenzormódosítások jól működnek..." sóhajt fel Kim, aki mindeddig a fokonzolon dolgozott, "Úgy ötezer-ötszáz." "Legalább tizenhét utat, majdnem három évet, venne igénybe az áttelepítés." mondja Tuvok. "Hoztunk már áldozatokat emberek megsegítésére máskor is..." jegyzi meg Kim. "És mi van Tommal, és a többiekkel?" kérdezi Torres ingerülten, "Rohadjanak addig odalent, míg vége ennek az

'áttelepítésnek?!' "Nem hiszem, hogy Verin kiadja a kezéből az egyetlen alkualapjait." csóválja meg a fejét Janeway. "Akkor esetleg erőt kell alkalmaznunk." mutat rá Tuvok. "Addig nem, míg ki nem merítettünk minden más lehetőséget." jelenti ki Janeway, "Ezek az emberek azt hiszik, erőszakosak voltunk. Nem fogok semmi olyasmit tenni, ami megerősíti ezt a hitüket... Hacsak nem lesz teljességgel szükséges."

"Kivontam a nanoszondákat." mondja a gyengélkedőre besiető Seven, ezzel átad egy kis fémtartályt a felé forduló Doktornak. "Elkezdem átprogramozni őket." bólint a labor felé induló hologram. Seven átveszi a helyét a diagnosztikai konzolnál, a mutoasztalról figyelő idegen pedig megkérdi: "Nanoszondák...?" "Mikroszkopikus gépek. Remélhetőleg, segítenek rendbe hozni a sérült szöveteket." magyarázza Seven. "Azt mondta, kivonta őket... Honnan?" "A véráramomból. Azok tartják karban a kibernetikus implantajaimat." "Nanoszondák, kibernetikus implantok... Ahm... Más olyanok is vannak a legénységükben, mint maga?" "Nem. Én... Egyedülálló vagyok." "Az már biztos." bólint a férfi. Ekkor Janeway érkezik az orvosi labor felől, közben odaszólva Sevennek: "Beszélnem kell a betegével." Seven a konzolnál marad, Janeway pedig odasiet a mutoasztalhoz, és így szól az idegen férfihez: "Azt mondta, módot keresett a sugárzás semlegesítésére." "Egész életemben." "Beszéljen a munkájáról." szól Janeway.

A társai közelében a sziklafalnak dölve ülő Carey felszisszen, majd nyöszörög egy darabig, mire Neelix aggodalmas arccal kérdezi: "Hadnagy...?" "Jól vagyok... Csak a gyomrom vacakol egy kicsit." "Biztosan kezd elmenni az oltás hatása." véli Paris. "Azt hittem, ezeknek a barlangoknak természetes árnyékolása van." mondja erre Neelix. "Az nem helyettesíti a szkafandert." néz körül Paris. "Ezek az emberek az egész életükben szkafander nélkül éltek itt." mutat rá Carey. "Ezek az emberek jóformán minden nélkül éltek itt." pontosít Neelix. Egy közeli sziklajáratból ekkor mocorgás hallatszik, majd egy kistermetű alak körvonalai bontakoznak ki a sötétből, és egy félénk gyerekhang hallatszik: "Hello..." "Hello..." viszonozza a bátortalan üdvözlést Paris mosolyogva, "Semmi baj, nem fogunk bántani. ... Mi a neved?" "Yun." feleli a még mindig az árnyékok közt rejtőző gyerek, a hangjából ítélve egy kislány. "Ahm... Az enyém Tom, o Joe, ez pedig Neelix." mutatja be Paris a többieket, miközben azok is a jövevény felé fordulnak. Yun végül kilép az árnyékból. Valóban egy hat-hét év körüli kislányról van szó, aki ugyanolyan állapotban van, mint a felnőttek. "Te nem olyan vagy, mint ok..." néz Yun Neelixre. "Más fajúak vagyunk. De ok a barátaim." Yun letérdel Neelix mellett, és így szól: "Azt mondják, felvesztek minket a hajótokra... És kerestek nekünk új otthont." "Biztos vagyok benne, hogy a kapitányunk segíteni próbál rajtatok." bólint Neelix. Parisnak hirtelen eszébe jut valami: "Neelix... Hol van a szuvenír...?" "A málhámban." feleli Neelix. "Ahm... Elnézést!" szólít meg Paris néhány, a közelben ténykedő ittenit, "Szeretnék adni neki valamit. Ott van a felszerelés-csomagban." A megszólított két nő bizalmatlanul méregeti egy darabig, majd úgy látszik, végül figyelmen kívül hagyják a kérést. "Egy játék az..." grimaszol Paris, mire a nő egyike végül elokeríti a gömböt a közelben halomba pakolt holmijuk közül, és kérden odamutatja Parisnak, aki bólint. A nő odaadja neki a szerkezetet, Tom pedig továbbadja azt Yunnak, megmutatva, hogyan kell bekapcsolni. A zene hallatán Verin száguld át a helyiségen, és kikapja a gyerek kezéből a gömböt: "Lehet, hogy ez fegyver!" A nő, aki odavitte a gömböt Parisnak, kiveszi Verin kezéből a gömböt, kikapcsolja, és némi gúnyos éllel a hangjában, megjegyzi: "Ártalmatlan..." Verin odébb viszi a gyereket Pariséktól, és halkan így szól hozzá: "Ezek az emberek veszélyesek! Azt akarom, hogy maradj távol tőlük. Megértetted?" Yun bólint, majd távozik, és Verin, miután vetett egy megveto pillantást Parisékra, szintén elindul vissza, amerre jött. "Ennyit a barátkozásról..." csóválja meg a fejét Paris egy lemondó sóhaj kíséretében. Neelix erre feláll, és a távozó férfi után szól: "Mr. Verin...!" "Mit csinál...?" szól oda neki Paris rosszállóan. "Végzem a munkám. Én vagyok a Voyager nagykövete, ha még emlékszik." mondja neki Neelix, majd újra Verin felé fordul: "Válthatnánk néhány szót?" A közelben álló fegyveresek egyike kérden Verin felé fordul, a majd mikor az bólint, odaint a kezében tartott fegyverrel Neelixnek, hogy elhagyhatja az orzött területet. Az or azonban a nyomába szegodik, ahogy Neelix Verin után indul. "Magunk közt

maradjon... Megértem, miért nem bízok a földiekben." mondja Neelix. "Akkor miért van velük?" "Nem olyan rosszak, ha megismeri őket az ember. ... Mikor először találkoztam velük, azt gondoltam, arrogánsak, önbíráskodók..." "Feltételezem, azt fogja mondani, aztán megváltozott a véleménye." jegyzi meg Verin, Neelix felé fordulva. "Nos, nem teljesen. Még mindig úgy gondolom, hogy az én ízlésemhez képest túlságosan komolyan veszik magukat. ... De egy dolgot nem tesznek. Nem ártanak másoknak." "Maga vak...?!" "Nem. Nagyon is tisztán látom, mi történt magukkal. És szeretnék segíteni." "Hogyan?" "A kapitányom hallgat rám. Beszélhetek vele, a maga nevében, és megértethetem vele a helyzetüket." "Hah... Mit tud maga a mi... Helyzetünkrol..." mondja Verin gúnyosan. "Tudom, min mennek keresztül." mondja Neelix elfelmosódott tekintettel, "A bolygóm elpusztított egy metreon kaszkád nevű fegyvert. ... Emberek százai haltak meg. A családommal együtt." "Maga hogy élte túl?" "Én egy... Szomszédos bolygón voltam, mikor a fegyvert felrobbantották. ... Visszamentem egy mentosoztaggal. De senki sem maradt..." "Sajnálom, ami a családjával történt. De ne hasonlítsa össze az életét az enyémmel..." mondja Verin indulatosan, ezzel odaint az ornek, aki visszalökösíti Neelixet a többiekhez.

"A legközelebbi alkalmas bolygó egyszerűen túl messze van." üzeni Janeway Verinnek a Voyager hídjáról, "Így... Szeretnék egy alternatívát ajánlani." "Nincs alternatíva!" mondja Verin elutasítón. "Kérem, hallgasson meg. ... A fedélzeten van az egyik emberük. Bizonyos Mr. Otrin. Van néhány érdekes ötlete a sugárzás leküzdéséről." "Neki... Túl sok... Ötlete van." mondja Verin megvetően. "Szerintem az elmélete figyelmet érdemel." jelenti ki Janeway, "Ami eddig hiányzott, az a megvalósítás eszköze volt. ... Ha elengedi a túsokat, együttműködhetünk. Jó esély van arra, hogy helyrehozzuk a környezetüket ért kár egy részét." "Itt most nem tárgyalunk..." "Úgy látom, nem érti. Évekig tartana kiűrtetni az egész bolygót..." "Így ehelyett megint felajánlják a technológiájuk elonyait..." "Amit én ajánlok, az egy megvalósítható alternatíva." pontosít Janeway, kezdve kissé türelmetlenné válni az itteniek meglehetősen egysínű gondolkodása miatt. "Ha elengedem a túsokat... Mi akadályozza meg magukat abban, hogy elmenjenek? Vagy megtámadjanak minket?" Janeway pár pillanatig fáradtan masszírozgatja ornyergét, majd bosszús ábrázattal így szól: "Nézze, tudom, hogy szenvedtek. Meg hogy nem bízok bennünk..." "Nem adtak okot, hogy úgy tegyek." morogja Verin. "Miért nem kezdjük egy kis lépéssel? ... Maga visszaküldi az egyik túszt... Én pedig küldök élelmiszer-, és gyógyszerellátmányt." mondja Janeway, közben otthagya a székét, és odaintve Kimnek.

Verin hosszan nézegeti az előtte lévő pulton heverő transzporter-erosítókat, majd magához veszi őket, és Parisék felé indul. "Maga..." mutat Careyre az egyikkel, "Mi a neve?" "Joe Carey." "Állítsa fel a... Transzporter-erosítókat." Carey lebotladozik arról a kissé emelt részről, ahol orzik őket, majd cseppet sem barátságos arccal átveszi az erosítókat Verintől, és elkezd bekapcsolva lerakni őket, egymástól kis távolságra. Mikor végzett, Verin így szól: "Sajnálom, Mr. Carey." "Sajnálja...?" mered rá Carey értetlenül. Verin magához vesz egy fegyvert, majd így szól: "Az embere kész van, kapitány."

"Transzportálják a gyengélkedőre." bólint Janeway, és maga is útnak indul.

Verin csore tölti a fegyvert, és célba veszi a bekapcsolt erosítók között álló Careyt. "Hé...! Maga mi a fenét csinál...?!" pattan fel Paris.

A kiáltásra, majd a lövés hangjára Janeway megdermed, és visszafordul: "Tom...?" Az adás megszakad, majd életre kel az interkom: "Gyengélkedő a hídnak..."

"Megölték Carey hadnagyot." üzeni a Doktor, majd lenéz a padlón heverő férfira, akinek ruháján, pontosan szívtájékon, egy néhány centis, égett folt látható.

Janeway ezt hallva döbbenet fordul Chakotay felé, aki komoran mered rá egy pillanatig. "Ha azt hiszi, attól, hogy megöli az egyik emberemet, fogékonyabb leszek a követeléseik iránt, téved." üzeni Janeway fagyosan. "Ne kényszerítsen, hogy még valakit megöljek." érkezik Verin válasza. Janeway arca egy pillanatig kifejezéstelenné válik, majd elszánt arccal, kissé bizonytalan hangon így szól:

"Jól van... Kimenekítem az embereit... De a transzportereink nem alkalmasak nagy csoportok kezelésére. Időre lesz szükségünk az átalakításukhoz."

"Mi egy órán belül készen leszünk." üzeni Verin, vállára véve a fegyvert, amivel Careyt megölte, majd fenyegető pillantást vetve Parisra és Neelixre, folytatja: "Ha maguk nem..."

"Értem." üzeni Janeway, majd miután biccentésére Tuvok bontotta a kapcsolatot, Chakotayra pillant: "A készenléti helyiségbe."

"Sugármérgezést szenvedtek. Ettől jobban fogják érezni magukat." nyújt oda egy-egy tálat az a no Pariséknak, akivel korábban már beszélgettek. "Köszönjük." mondja Neelix. "Miért segít nekünk?" kérdezi Paris, mikor a no otthagyná őket. "A gyerekének szüksége lesz apára... Nem igaz?" kérdez vissza a no élesen, ezzel távozik.

"A kezelésének első fázisa befejeződött." mondja Seven, miközben szétnyitja a mutokeretet a korábbi állapotához képest észrevehetően jobban kinéző Otrin fölött, és segít felülni a férfinak, "Hogy érzi magát?" "Sokkal könnyebben lélegzem...!" "A tüdeit károsította a sugárzás. A nanoszondák javítják őket." bólint Seven. "Ez hihetetlen..." vesz egy nagy levegőt Otrin, majd a diagnosztikai konzol ábráira mutatva így szól: "Ha tudnánk... Többet gyártani ezekből, kezelni tudnánk mindenkit." "Sajnálatos módon Mr. Verin visszautasította a segítségünket." "Azt várták, hogy együtt fog működni...?" bólogat Otrin. "A viselkedése irracionális..." ráncolja a homlokát Seven. "Magának talán. De maga nem élt úgy, ahogy mi." "Nem. De ez nem azt jelenti, hogy mi vagyunk a felelősek azért, ami itt történt." "Nem tagadhatja, hogy a maga népe küldte a szondát." "Hibás döntést hoztak. Nem vették figyelembe a tetteik következményét. De sosem akarták elpusztítani a világukat. A földi kultúra fejlődött. Tanult a hibáiból. A maguké is megteheti..." "Még ha én hinnék is magának, Verin soha." "Tudja, az embereknek néha vezetőváltásra van szükségük. Olyasvalakire, aki nyitottabb az új ötletekre." "Én nem vagyok vezér..." csóválja a fejét Otrin, miután Seven másodperceken át jelentőségteljesen méregette. "De tudós. Olyan személy, aki meglátja a problémát, és képes megoldást elképzelni rá. ... Ugyanez a definíció egy vezérré is alkalmazható." mondja Seven, mire Otrin félrefordul tőle, de inkább azért, mert nem szívesen ismerné el, hogy van valami Seven szavaiban.

"Nem tunik tisztességesnek, igaz...?" kérdezi Paris, miközben mindketten a valamivel odébb egy tálból eszegető két gyereket figyelnek, "Az én lányom... Neki lesz mit enni, orvosi ellátás, minden, amire szüksége van..."

Valamivel odébb a terhes no felnyög, mire többen sietnek oda hozzá. "Mi a baj...?" "Segítsetek...! Jön a baba." Verin is odamegy, a no pedig, felnézve rá, lemondón csóválja a fejét: "Túl korai..." A no ezután Paris felé fordul: "Hadd segítsen nekem." "Tud segíteni...?" kérdezi Verin. "Azt hiszem." feleli Paris felállva, "De szükségem lesz az orvosi készletemre."

A barlang-menedék bejáratát orzo védoruhás alakok egyike, mikor valami folyamatos, erősödő zajt hall odafentrol, meglöki társa vállát, majd az ég felé mutat. "A Delta Flyer bontakozik ki a felhők közül, és a barlang szája fölött elrepülve eltunik egy nem túl távoli hegy mögött." "Hívd Verint." mondja az egyik or a másiknak, aki útnak indul befelé.

"Elveszttem a szívverését..." csóválja a szülést irányító Paris, majd az orvosi trikordert félretéve bead valamit a nonek. "Mit csinál?" kérdezi Neelix. "Felgyorsítom az összehúzódásokat..."

A bejáratról küldött or közben megérkezik, és sisakját levéve odasúgja Verinnek: "Visszajött a hajó..." Verin üzembe helyez egy letapogató berendezést, majd miután figyelte egy darabig a képernyőt, így szól: "Küldjétek ki orjáratokat... Kettózzétek meg az orsét a bejáratnál." Az or elsiet, Verin pedig visszafordul Parisék felé.

A romok között haladó orjárat a rossz látási viszonyok miatt csak túl későn veszi észre az egy magasabb faldarab mögül kiemelkedő Chakotayékat. A háromtagú felderítőosztag egyik embere egy vakító kék energiaimpulzust lök a védoruhások felé, ami leteríti az élen haladó embert, a többiek

pedig egy pillanat alatt fedezékbe húzódnak. Chakotayék is így tesznek, majd a parancsnok kézjelekkel utasítja két társát, valószínűleg Tuvokot és Kimet, hogy vonuljanak át egy másik fedezék mögé.

"Megvan..." szól Paris, felmutatva az ernyedtt csecsemőt, "Nem lélegzik. Kérge stimulátort." Neelix elokeríti az eszközt az orvosi készletből. "Három millijoule." rendelkezik Paris, míg Neelix elhelyezi a stimulátort az újszülöttnél, "Most!"

Tuvok a jelek szerint rossz fedezéket választott, mert alig helyezkedik el két nagyobb kodarab között, mindenfelől fegyveresek rontanak rá: "Ne mozduljon!" szól rá az osztagvezető, majd gyorsan lefegyverzik, és az osztagvezető szétszórja a többieket: "Keressétek meg a többit..." Az osztag szétszéled, a vezér pedig útnak indítja maga előtt Tuvokot: "Erre, mozgás!"

"Növelje a töltést öt millijoule-ra." szól Paris, mivel az elozovel nem érnek el hatást, "Még egyszer!" Az orvosi trikorder jelezni kezd. "Szívverést észlelek..." mondja Paris, majd egy oltópisztolyt beállítva bead valamit az újszülöttnél, akinek közben kezd visszatérni a színe is. A csecsemo hamarosan felsír, mire az anyán, és a körülötte levőkön úrrá lesz a megkönnyebbülés. Paris átadja a gyermeket az anyjának: "Fia született..."

"Az egyik orjárat újabb foglyot hozott..." jelenti a bejárat felől sietve érkező védoruhás, az eseményeket távolabbról figyelő Verinne. "Tegyük a többiekhez." rendelkezik a vezér, majd közelebb lép Parisékhoz. "A Voyager-re kell vinnünk." mondja a hadnagy. "Itt marad." jelenti ki Verin, mire Tom csak a fejét csóválja. A védoruhások ekkor megérkeznek Tuvokkal, Neelix felfigyel a vulcanira: "Mr. Tuvok...?" "A kapitányuk elég ostoba volt ahhoz, hogy azt higgye, megmentheti magukat." mondja Verin gúnyosan, miközben Tuvok leteszi szkakandere sisakját Parisék halomba rakott holmija tetejére, "Helyette... Adott nekem egy újabb túszt." A szorosan Tuvok mögött álló fegyveres ekkor benyúl bo védokámszája alá, kiránt valamit, és a jól időzített mozdulattal hátranyúló Tuvok kezébe adja azt. A vulcani Verin nyakának szorítja az oltópisztolyt, és elkábítja a férfit, miközben az Otrintól szerzett ruhát viselő, egyelőre ismeretlen segítője néhány lövéssel kiiktatja a közelben álló fegyvereseket, majd leveszi a fejéről a védomaszkot. "Doki...?!" mered Paris hitetlenkedve a megkönnyebbülten felsóhajtó hologramra. "Ha mérgező környezetbe kell beszívárogni... Jól jön, ha hologram az ember." mondja a Doktor kioktató hangnemben.

"Készítsék a transzporter-erosítókat." szól Tuvok, "Tuvok hívja Chakotayt."

"Biztosítottuk a túszt." hallatszik Tuvok hangja a valahol a romok között rejtőző Chakotay urruhájának sisakjában. "Szép munka." bólint a parancsnok, majd belép a felállított mintaerosítók közé, ahol Kim már várja. "Chakotay a Voyager-nek: ketto felsugárzásra!"

A barlangban Parisék is készülődnek, és miközben a hadnagy az orvosi felszerelést szedi össze, a no megszólítja: "Köszönöm..." "Induljunk, Mr. Paris..." szól rá a többiek mellett, útra készen várakozó Tuvok. "A baba nem marad életben kezelés nélkül..." mondja Paris a nonek, "Megígérem, hogy visszahozom." A no sokáig nézi a csecsemőt, mielőtt végül Paris gondjaira bízna: "Nagyon vigyázzon rá..." "Úgy lesz." bólint Tom bátorítón, ezzel az orvosi készletet maghoz véve belép az erosítók közé. "Tuvok a Voyager-nek: öt... Felsugárzásra." üzeni a vulcani.

"Aranyos kis fickó, igaz...?" kérdezi a gyengélkedőn a bolygóról felhozott baba fejét simogató Janeway, "Máris reagál a kezelésre." "Miután stabilizálódott, a felszínre transzportáljuk." szól Janeway, majd az egyik vizsgálóasztalon ülo Tuvokra pillant: "És küldjenek némi élelmiszert, és orvosi ellátmányt is." "Elmegyünk...?" kérdezi Neelix. "Amint jelentést tettem a Csillagflottának." mondja Janeway a kijárat felé indulva, mire Neelix és Paris összenéznek, és egy emberként indulnak a kapitány után.

"Kapitány..." szólítja meg Paris, mikor utoléri a folyosón, "Amint a baba visszakérül abba a környezetbe, megint megbetegszik." "Sajnálom, nem szakíthatjuk el az anyjától." szól Janeway.

"Nem ezt javasoltam!" mondja Paris, majd elállja Janeway útját: "Azt mondta azoknak az embereknek, talán képesek vagyunk semlegesíteni a sugárzást. Igaz volt ez?" "Igen, de nem akarták a segítségünket. Nem kényszeríthetem rájuk." feleli Janeway. "Pedig talán kellene." mondja Neelix,

"Ha segítünk nekik anélkül, hogy bármit kérnénk cserébe, az bizonyíthatja, hogy tévedtek velünk kapcsolatban." "Megfelelnek valamire." szól Janeway élesen a talaxiakra, "Megölték Mr. Careyt! Nem vagyok hajlandó újabb életeket kockáztatni, hogy gyilkosoknak segítsek." "Kapitány, Careyt egyetlen ember... Ölte meg. ... Ha látta volna, hogyan élnek, mennyire elkeseredettek... Nem azt mondom, hunyjunk szemet a történetek fölött. De a földieknek volt szerepe a szenvedésükben!" érvel Paris. "Szándékosan, vagy sem, annak a szondának szörnyűsége hatása volt ezekre az emberekre." veszi át a szót Neelix, "Ha van bármi, amit megtehetünk ennek a hibának a jóvátételére, legalább meg kell próbálnunk." Janeway szemügyre veszi a talaxiait, majd Paris felé fordul, de az o arcán is ugyanazt az elszántságot látja viszont.

"Beállítottam a sugárzásszintet, hogy megfeleljen a felszíni viszonyoknak." mondja Otrin a gépházban, miközben némi szürkésfehér gázt enged be egy kísérleti berendezésből egy átlátszó falú, henger alakú tartályba, "Figyeljék." A férfi, akinek kezelése a jelek szerint immár előrehaladott állapotban van, csatlakoztat egy kis egységet a tartályhoz, és mialatt az zümmögni kezd, folytatja: "Egy izolitikus láncreakció. Újraegyesíti a légkörben lévő nukleáris részecskéket." A tartályban lévő gáz sötétvörösen felparázslík, és a tartály légtere néhány másodperc alatt kitisztul. Janeway megsemmisíti az eredményt, majd a berendezés mellett álló Sevenre, és Otrinra pillant: "És hogyan alkalmazzuk a módszeret bolygónyi méretben?" "A légkörfeldolgozók az egyik lehetőség." mondja Seven. "Nagy kár, hogy nincs egy gépészhadtestünk, hogy megépítse őket..." morogja Janeway, majd odamegy egy konzolhoz, és rövid vizsgálódás után megkérdi: "Mi van, ha fotontorpedókba zárjuk a katalitikus hatóanyagot, és a robbanóerőt használjuk a reakció beindítására?" Seven a kapitány mellé lép, és elvégzi néhány számítást: "Többszörös robbantásra lenne szükség, alacsony magasságban. ... De úgy vélem, működhet." "Kapitány... Egy ilyen mértékű izolitikus reakció exponenciálisan terjedne ki." mutat rá Otrin, "A hajójuk esetleg nem vészeli át..." "Módosítanunk kell a pajzsainkat." néz Janeway Sevenre, "Megnövelni a szerkezeti integritást. ... Nos, lássunk hozzá."

A jelek szerint Otrint végül az újszülöttel együtt visszajuttatták a felszínre, és miközben az emberek a babát dajkáló nő köré gyűlnek, Otrin így szól: "És tudnak elég gyógyszert adni, hogy mindenkit kezeljünk...!" "Újraépítik a városainkat? Visszahozzák az embereket, akik meghaltak?" kérdezi Verin, mire Otrin elképedve mered rá: "A segítségüket ajánlják, pedig ezúttal senki sem... Kényszeríti őket..." "Nem bízhatunk ezekben az emberekben..." mondja Verin parancsoló hangon, "Felfegyverzett embereket küldtek, hogy megtámadjanak minket!" "Csak a túszoakat akarták kiszabadítani." mutat rá Otrin fejcsóválva. "Ki tudja, mit akartak...?" "Maga irracionálisan viselkedik." néz Otrin Verinre. "Az ellenséggel való együttműködés irracionális..." sziszegi az. "Nézz a gyermekemre." mondja a nő a babával, "Azt mondták, ellátják... És megtartották a szavukat."

"Pajzsmódosítások üzemenben." jelenti a hídon Tuvok a vörös készültségben álló Voyager-en. "Torpedók?" néz hátra a székből Chakotay, a hátsó középkonzolnál dolgozó Sevenre. "Készen." bólint az. "Hívják őket." szól Janeway.

"Hallgassanak rám...!" mondja éppen Verin, mikor életre kel a kommunikációs egység, és Janeway hangja szólal meg: "Otrin, készen állunk a kezdésre." A tudós, mielőtt Verin bármit tehetne, a rádióhoz lép, és nyugtázza az üzenetet: "Értettem." Otrin pár pillanatig a hitetlenkedve rá bámuló Verint figyeli, majd még hozzáteszi: "Sok szerencsét."

"Tom, vigyen le." rendelkezik Janeway, aki közben szintén elfoglalta a helyét. Paris szó nélkül teljesíti az utasítást.

A Voyager ereszkedni kezd a suru, grafitszürke fellegek között.

"Tízezer méternyire vagyunk a troposzférában." jelenti Paris kisvártatva. "Kiloni az első sorozatot." rendelkezik Janeway.

Az első vetőcsöveket egy-egy torpedó hagyja el, amelyek valamennyire eltávolodva felrobbannak, beindítva a láncreakciót.

A légköri robbantások lökeshulláma alaposan megrázza a barlang-menedéket is. "Támadnak minket!" kiáltja Verin. "Csak a robbantások miatti lökeshullám." kontrázik rá Otrin, bár a rengések valóban eléggé félelmetesek.

A Voyager valamivel enyhébben érzi a láncreakció hatását, csak finoman himbálózik, ám odakint a pokol dúl körülötte. "Pajzsok?" kérdezi Janeway. "Tizennyolc százalékon stabilizálódnak." jelenti Tuvok.

"Csak állni fogtok itt... Míg o segít neki elpusztítani minket?!" mered Verin vádlón a közelben levokre, majd hogy senki sem reagál, egy konzolhoz megy, és néhány gombnyomással felszabadít rajta egy kis ajtót. "Mit csinál...?!" mered rá Otrin, miközben a barlangban figyelmeztető jelzés szólal meg. "Visszavágok...!" mondja Verin elvakult dühvel.

A végeláthatatlan síkságon elkezdnek kinyílni a rakétasilók fedelei, és a töltetek indítási pozícióba emelkednek.

"Kapitány... Kinyitják a rakétasilókat..." jelenti Kim némiképp nyugtalanul, "A Voyager-t veszik célba." "Tizennyolc százalékon a pajzsaink nem bírnak ki egy antianyag-robbanást." jegyzi meg Chakotay. "Vissza kellene térnünk orbitális pályára." javasolja Tuvok. "Még nem. Kiloni a következő sorozatot." rendelkezik Janeway.

"Nem loheti ki azokat a rakétákat...!" tiltakozik Otrin, megpróbálva félrelökni Verint a konzoltól. "Fogjátok le...!" löki oda Verin a férfit pár fegyveresnek. "Állj!" szólal meg ekkor egy noi hang, egy fegyver csore töltésének zaja kíséretében, mire a jelenet egy pillanatra állóképpé dermed. A nemrég szült nő áll pár lépéssel odébb, a kezében levo fegyvert rezzenéstelenül Verinre irányozva. "Mit csinál...?!" "Nem hagyom, hogy tönkre tedd a túlélésünk egyetlen esélyét." csóválja meg a fejét a nő. "Megölsz engem...?" kérdezi Verin hitetlenkedve. "Hogy megmentsem a gyermekem...?" néz ki oldalra a nő egy másikra, aki a babát tartja a karjaiban, "Igen." "Vegyétek el tole a fegyvert!" utasítja Verin a fegyvereseket, mire az, aki Otrint tartotta sakkban, szintén célba veszi Verint: "Nem... Uram." "Én tartottalak életben titeket... Mindannyitokat!" kiabálja Verin. "És ezért hálásak vagyunk." szól Otrin, "De a túlélés már nem elégséges!" "Most már maga a parancsnok...?!" mered rá Verin kihívón. "Ha annak kell lennem..." bólint Otrin, határozottan állva a másik pillantását. A feszült helyzetben arra senki sem figyelt fel, hogy egy ideje megszűntek a rengések, és az eddig állandó szélzúgás is elült. A feszült csendbe egy gyerekhang hasít bele: "Mindenki...! Gyertek ki, siessetek!" Yun izgatottan integet egy darabig, majd futva indul vissza a kijárat felé, a többiek pedig hevesen beszélgetve a nyomába erednek. "Hozzák." int oda Otrin néhány fegyveresnek, akik terelni kezdik Verint a többiek nyomában.

Mire kiérnek, odakint már elállt az állandó hóesés, és az ólomszín felhők ritkulni kezdenek odafent, helyenként már a napfény is átszurodik rajtuk. A láncreakció nem sokkal zajlik lassabban, mint a Voyager-en levo kísérleti berendezésben, másodpercre másodpercre világosodik, végül teljes pompájában felragyog a nap, lágy fénnel árasztva el a barlang szája előtt összegyűlteket.

"Gyönyörü..." mondja Yun felfelé bámulva, miközben azok, akiken védoruha van, gyorsan megszabadulnak a súlyos sisakoktól, a gyermekét kezében tartó nő pedig boldog-diadalmas arccal néz a hitetlenkedve bámuló Verinre.

"A kapitány naplója, kiegészítés. Felvettük a Friendship 1-et, és folytatjuk az utat az Alfa Kvadráns felé. De a küldetésünk sikerének nagyon magas ára volt."

Janeway egy legénységi szálláshelyen ül, a kabin nappalijában levo íróasztal mellett, és az azon levo palackot nézi, amelyben a Voyager modellje van. A minden figyelmeztetés nélkül kinyíló ajtón át Chakotay lép be, mire Janeway felnéz rá a palackba épített Voyager-modellről. "Lenyugózo, ugye?" kérdezi a parancsnok, miközben az asztalhoz megy, és leül egy székre. "A részletek bámulatosak." feleli Janeway töprengő arccal. "Carey hónapokig dolgozott rajta. ... Mindig azzal viccelődött, addig se készül el vele, míg visszaérünk a Földre." "Már csak egy gondola hiányzott neki..." mutatja fel Janeway fájdalmas arccal a palack mellett álló alkatrészt. Mindketten hallgatnak egy darabig, majd Chakotay felsóhajtva másra tereli a szót: "Sikerült letöltenünk a szonda memóriamagját. A

következo adatfolyamban továbbítjuk a telemetriát." "Az oseinkre gondolok..." mondja Janeway, továbbra is a modellt bámulva, "Ezernyi éven át azon töprengtek, egyedül vannak-e az univerzumban. ... Végül felfedezték, hogy nem... Nem lehet hibáztatni oket, mert hírt akartak adni...! Megtudni, hány másik faj van még odakint... Aki ugyanazt a kérdést teszik fel." "A felfedezésvágy igen eros..." bólint Chakotay. "De mégsem tudja legyozni az életek elvesztését. Akár milliókét... Akár csak egyét." mondja Janeway érdes hangon, miközben az asztalra pottyanja az immár örökre befejezetlenül maradó modell utolsó alkatrészét, majd szórakozottan megérinti a gazdátlaná vált palack dugóját.

167. Natural Law - Az eredendo bun

A Voyager egyik siklója egy festoi szépségu, dúsan zöldello erdok borította hegyekbol álló táj fölött repül.

A sikló pilótája Chakotay, aki miközben fél kézzel a siklót irányítja, jobbára inkább kifelé bámul az ablakon, majd futólag a másik ülésen ülo Sevenre sandít: "Gyönyöru, igaz?" "Egy szenzorelemzés megadta volna a szükséges információkat." feleli Seven a szokásos modorában. "Csak a kilátást csodáltam..." morogja Chakotay bosszús arcot vágva, majd megint inkább a kinti látvánnyal kezd foglalkozni. "A konferencia kevesebb, mint egy óra múlva kezdodik." mondja Seven, jelentőségeltjes pillantást vetve Chakotayra. "A görbületimezo-dinamikára bármikor van ido. De ilyen természetes szépséget nem lát az ember minden nap." Seven erre alig észrevehetően vállat von, épp mielőtt a sikló egy furcsa, sistergo hang kíséretében zökkenne egyet. "Ez mi volt...?" kapja fel a fejét Chakotay. "Valamiféle energia-határreteg, közvetlenül alattunk." állapítja meg Seven, "Több ezer négyzetkilométerre terjed ki." "Miért nem észlelték a szenzoraink...?" kérdezi Chakotay nyugtalanul. "Nem egyértelmű. Van itt egy szokatlan thetryon-mintázat. A 312-es faj használt hasonló technológiát." A sikló ekkor megint szökken egyet, majd ettől kezdve folyamatosan pattogni kezd, mintha egy óriási, láthatatlan léggömb felszínét érintené idorol idore. "Egy energiahullám jön a határretegből" jelenti Seven. "Pajzsok maximumon." mondja erre Chakotay. A siklót kicsit megrázza a hullám, és valami felrobban hátul. "Valamilyen visszacsatolást hoznak létre. ... Elvesztettük az impulzushajtómuvet." mondja Seven. "Lépjünk görbületre...!" rendelkezik Chakotay. "A hajtóműmag leállt." állapítja meg Seven, nem éppen boldogan. "A görbületi hajtóművek nem szoktak csak így leállni, ha az ember súrol egy energia-határreteget..." morogja Chakotay. "Minden rendszerünkre hatással van." állapítja meg Seven, tole szokatlan nyugtalansággal. "Figyelem!" szólal meg a számítógép, "Szerkezeti összeomlás harminc másodperc múlva." "Le kell sugározniunk a felszínre." határoz Chakotay. "A határretegen nem tudunk átranszportálni." mondja Seven, majd pár pillanatnyi töprengés után határozottan így szól: "Irányítson minden tartalék energiát a fegyverzetbe!" "Mit próbál elérni?" kérdezi Chakotay. "Ha át tudom állítani a fézereinket a megfelelő frekvenciára, talán tudok nyitni egy hasadékot..." "Remélem, elég nagyot ahhoz, hogy átférjen rajta egy sikló..." sóhajt fel Chakotay munka közben. "Figyelem! Szerkezeti összeomlás tíz másodperc múlva. Kilenc. Nyolc." "Fézerek átállítva." mondja gyorsan Seven, mire Chakotay aktiválja a fegyverzetet.

A sikló tüzet nyit, a határreteg a találat helyén felizzik, és egy sápadt fényű folt keletkezik rajta, amit a sikló egy jó másodperccel később elér. A sikló gondolái az ütközés pillanatában leszakadnak, és pörögve szállnak el valamerre.

A határreteg alulról nézve elég érdekes hatást kelt: a jelek szerint nem átlátszó, ugyanakkor ugyanaz a felhős ég látszik az erdőség fölé borulni, mint pár méterrel feljebb. Az átlátszatlanságra abból lehet következtetni, hogy a Voyager siklójának semmi nyoma, egészen addig, míg a hajó, helyesebben amennyi megmaradt belőle, nevezetesen a nagyjából az ablak vonalától lefelé egyben maradt orr-rész, a Voyager regisztrációs számával, át nem töri a határreteget, úgy, mintha egy láthatatlan falon haladt volna át. A roncs végül pörögve zuhan a fák közé.

Valamivel lejjebb, egészen pontosan a talajszinten, két szállítószugár ragyog fel, Chakotayt és Seven hagyva maguk mögött a suru, érintetlennek tűnő aljnövényzetben. A parancsnoknak a jelek szerint volt ideje magához venni egy hatszögletű tartályt, ám ennek ellenére meglehetősen elveszettnek hatva néznek körül mindketten az ismeretlen dzsungel hatalmas fáinak között. Seven trikordert vesz elő, Chakotay inkább bal lábszárát kezdi nézegetni, amin felhasadt az egyenruha, és alatta az egész lába csupa vér. "A határreteg ismét zárva van." állapítja meg Seven, és csak ez után veszi észre Chakotay sérülését, mire a parancsnok gyorsan felhagy a férfiatlannak tűnő kárfelméréssel, és maga is trikordert ragadva megpróbál útnak indulni. A természet azonban visszavág, mikor Chakotay a sérült lábára nehezedne, kénytelen fájdalmasan felnyögni. "Meg kellene vizsgálnom..." mondja Seven.

"Nem hinném, hogy túl komoly..." sziszeget Chakotay, miközben megpróbálkozik egy újabb lépéssel, ami az elozónál valamivel jobban sikerül. Végül azonban mégis csak a legközelebbi kidolt fatörzsig biceg, és az utolsó lépéseken már Seven támogatja. A no megvizsgálja Chakotay sérülését a trikorderrel, majd felnéz a parancsnokra: "Hajszálrepedéses törése van." "Van annál nagyobb bajunk is." húzza el a száját Chakotay, "Rendben leszek." Seven trikordere jelezni kezd, mire a no pásztáz vele egy darabig, majd így szól: "Siklóroncsokat észlelek, több négyzetkilométeren szétszóródva." "Valami még működőképes belőle..." mondja Chakotay reménykedve. "Ha találnánk megfelelő alkatrészeket, talán készíthetnénk egy jeladót... Küldhetnénk vészjelzést." "A határrétegen át..." néz fel Chakotay kételkedve Sevenre. "Talán." sandít fel a no az ég, és a láthatatlan határréteg felé. Chakotay a jelek szerint összeszedte magát, mert egész lendületesen áll fel, közben így szólva: "Ha sietünk, talán még elérjük azt a konferenciát..." Sevenre nem tesz nagy hatást a poén, így Chakotay visszanéz rá: "Ha már ott kell rekedni valahol... Ennél szebb helyet nem is kérhetne az ember..." "Egyáltalán nem ragadtunk volna itt, ha maga nem ragaszkodik a látvány megcsodálásához." füstölög a parancsnok nyomába eredo Seven.

Paris mindenképpen nem is lehetne boldogabb. A Delta Flyerrel repkedni nyaktörő sebességgel, egy gigantikus méretű, bonyolult felépítésű, a mögötte látható bolygóval együtt lélegzetelállító látványt nyújtó urváros, és a környezetében lebegő, vagy nyugodt tempóban céljuk felé araszoló hatalmas hajók között: ez lehet minden Tom-kaliberu urpilóta elképzelése a világ legjobb szórakozásáról. A helyi hatóságok azonban, mint ahogy ez a legtöbb helyen lenni szokott, nem igazán tolerálják a kikötői biztonságot veszélyeztető önfejű pilótákat, így a Flyer kommunikációs képernyője hamarosan életre kel, és egy harmincegyéves, fölöttébb zord arcú humanoid férfi jelek meg rajta: "74656-os vendégjáró, itt a Lydos Kikötőfelügyelet. Állítsa le a hajtóműveit." "Itt Tom Paris hadnagy. Valami baj van...?" kérdezi Paris ártatlan képpel. "Megfigyelték, amint elkövette a 256-os repülési kihágást." "Sajnálom, nem ismerem a szabályait... Nem fordul elő még egyszer." "Tájékoztatást kap majd a büntetésről." mondja a kikötő-hatósági tiszt, mire Paris összevont szemöldökkel mered rá: "Miféle... Büntetés?" "Ez nem az én hatásköröm. ... A dokkolási engedélye szerint a Voyager csillaghajóhoz tartozik..." "Így van..." bólint Tom, immár egyre aggodalmasabb arccal. "A felettese tájékoztatást kap majd a kihágásáról." mondja a tiszt, ezzel bontja a kapcsolatot.

"Pilótaleckék...?!" mered Paris hitetlenkedve a készenléti helyiségben, az asztala mögött ülo Janewayre. "Úgy látszik, a szokványos büntetés a maga kihágására..." vesz fel Janeway egy jegyzetfüzetet az asztalról, "Egy három napos repülésbiztonsági tanfolyam. ... Amit egy vizsga követ." Paris erre felnevet, majd megkérdi: "És, elmagyarázta nekik, hogy annyi ideig nem leszünk itt?" "Igazság szerint, míg ön a küldetését teljesítette, Seven meghívták egy négy napos konferenciára." mondja Janeway ártatlanul pislogva. "Itt, a Lydoson..." mondja Paris, remélve, mégsem ez a helyzet. "Úgy döntöttem, a teljes legénység felszíni kimenet kap. Lesz elég ideje leporolni a pilótaképzettségét." "Nekem nincs szükségem leckékre..." méltatlankodik Paris. "Nos, a hatóságok másként gondolják..." csóválja a fejét Janeway túljátszott sajnálkozással. "Nah... De kapitány...!" "A lydosiak szabályait talán nem ismerte... De a mieinket ismeri. Megfelelni a helyi törvényeknek. Értette?" "Igen, asszonyom." bólint a teljesen maga alá zuhant Paris.

Seven és Chakotay, trikordereik adatait figyelve, a dzsungelben kószálnak, mígnem Seven egyszer megtorpan, lehajol, és elorángat az aljnövényzetből egy roncsdarabot. Leguggolva mellé, megvizsgálja, majd elégedetlenül így szól: "A továbbítók beégtek. Hasznavehetetlen." Chakotay odébb biceg néhány lépésnyit, majd meglepett pillantásokat vet jelezni kezdő trikorderére: "Úgy látszik, nem mi vagyunk itt egyedül." Seven is megszemléli a kiírásokat, majd így szól: "Talán a helyi élővilág..." "Életjel-maradéknymokat észlelek. Humanoidok..." mondja Chakotay. "Lydosiak?" "Nem. Ugyanaz a génanyaguk. ... Akárcik is, talán tudnak segíteni." "Hacsak nem ellenségesek." mutat rá Seven. "Miért nem kételkedünk ebben még egy darabig...?" sandít Chakotay rosszállóan a nore, majd betájolva magát, útnak indulna: "Az életjelek ebbe az irányba vezetnek."

"Azt javaslom, pihentesse a lábát." mondja Seven kissé morózussá válva, ezzel lekanyarítja Chakotay válláról a tartályt, "Amíg én utánanézek." "Jobb, ha együtt maradunk." mondja Chakotay, majd csíposen hozzáteszi: "Legalábbis míg nem tudjuk meg, ellenségesek-e..." A parancsnok ezzel kicsit vonakodva átkarolja Seven vállát, és hogy sérült lábát tehermentesítse valamennyire, a nore támaszkodva biceg tovább Seven mellett.

Valamennyi menetelés után mesterséges tevékenység zaja üti meg a fülüket, és mikor felkapaszkodnak egy meredélyre, lenézve állatborókba öltözött humanoidokat pillantanak meg, mintha idoutazást tettek volna a bolygó távoli múltjába. "Szerintem nem görbületképesek..." jegyzi meg Chakotay faarccal, mire Seven rosszalló pillantást vet rá, majd felsóhajt: "Nyilvánvaló, hogy ok nem tudnak segíteni." "Nem... Nem hinném, hogy tudnának. De érdekesek, nem igaz? ... Sosem gondoltam volna, hogy ilyen emberekbe botlom egy technikailag ennyire fejlett bolygón..." "Ez nem egy antropológiai küldetés, parancsnok." mutat rá Seven. Chakotay kellenül felsóhajt, majd rábólint: "Igaza van. Tovább kellene keresnünk a roncsokat." Chakotay ezzel visszább húzódna a meredélyről, de úgy látszik, rosszul lép, mert fájdalmasan felnyög, és fél térdre esik. Seven leguggol mellette, és megvizsgálja a sérült lábát. "Fertőzés kezd kialakulni." állapítja meg, "Pihennie kellene." "Itt maradok, és próbálok nem szem előtt lenni..." egyezik bele Chakotay kellenül. "Majd jelentkezem, ha találok bármi hasznosat." indulna útnak Seven, de Chakotay megfogja a könyökét: "Gondolom, nem kell mondanom, hogy kerülje a kapcsolatteremtést ezekkel az emberekkel. Seven bólint, így a parancsnok útjára engedi, majd elbotorkál egy derékba tört fához, aminek félig eldolt törzse alatt a körülményekhez képest megfelelő rejték hely kínálkozik.

A trikordere segítségével tájékozódó Seven végül talál egy olyan roncsdarabot, amiben mintha egy egybefüggő, működőképesen maradt áramkör volna. "Seven of Nine hívja Chakotayt." mondja Seven, aktiválva kommunikátorát, de nem érkezik válasz.

Ez amiatt lehet, hogy Chakotay félrebillent fejjel szunyókál a fatörzsnek dolve, ám mikor egy kar nyúl ki óvatosan a kommunikátora felé, felriad, és reflexből félreüti a kezét, mire az elotte álló három itteni férfi ijedten hoköl hátra. Chakotay gyorsan talpra küzdi magát, majd pár pillanatig ideges bámulóverseny kezdodik közte, és a bennszülöttek között. "Parancsnok, válaszoljon. Találtam valamit." hallatszik Seven hangja, mire a Chakotayhoz legközelebb álló férfi lekapja a kommunikátort a parancsnok egyenruhájáról. Mikor Seven hangja harmadszor is megszólal, ijedten ejti el a kommunikátort, majd felkap egy emberfejnyi követ, és összezúzza vele a szerkezetet. Seven, miután rosszalló pillantást vetett a makacsul hallgató kommunikátorra, berakja a roncsdarabot a hatszögletű tartályba, és elindul visszafelé.

Mire beesteledik, sikerül becserkésznie a bennszülöttek lakóhelyét, egy sziklabeszögellést, ahol a tüzet orzik. Seven a növényzet rejtékéből figyeli oket egy darabig, majd mikor kicsit alábbhagy a jövés-menés, megfigyelohelyet változtat.

Végül elérkezik egy barlangnyíláshoz, ahonnan sárgás tuzfény szivárogo ki. Gyorsan körbepásztáz a trikorderével, majd elindul befelé.

Az egyik sziklakamrában néhány ittenit talál, akik egy sötét ruhás alak körül csoportosulnak, és jobb híján kézilámpájának eros fénysugarát irányítja rájuk: "El onnan...!" A bennszülöttek ijedten rebbenek szét Chakotay mellol, aki felkönyökölve így szól: "Minden rendben, Seven.

Barátságosak. Ellátták a sebemet." Seven Chakotay lábszárára irányítja a lámpát, így egy nem túl bizalomgerjesztő kinézetű, de a Chakotay állapotában eszközölt pozitív változásból ítélve hatásos kötést pillant meg. Végül kikapcsolja a lámpát, és alaposan megszemléli a barlangban kettes-hármas csoportokban bizonytalanul álldogáló bennszülötteket, majd leguggol Chakotay mellett: "Maga mondta, hogy kerüljük a kapcsolatteremtést..." "Megtaláltak, nem tehettem semmit." "Meg kellett volna próbálnia kapcsolatba lépni velem." "Nem akartam kitenni oket a technológiánknak." Seven erre bosszankodva felsóhajt, majd Chakotay mellkasára nézve megjegyzi: "A kommunikátorát odaadta..." "Igazság szerint a maga hívása rémítette meg oket. Összetörték." "Javaslom, távozzunk, mielőtt mást is összetörnek." mondja erre Seven, bizalmatlanul méregetve a bennszülötteket.

"Nézzé... Ok barátságosak, én meg megsebesültem..." "Mit javasol?" "Akár maradhatnánk is éjszakára..." "Parancsnok...?" "Ez egy jó menedék. És a lábam is jobb, mióta rátették azt a kötést. ... Én pihenni fogok. Javaslom, maga is tegye ugyanezt." Chakotay ezzel visszafekszik, Seven pedig kissé zavartan telepszik le egy alkalmas magasságú kore. A bennszülöttek között gyerekek is vannak, az egyikük, egy tizenkét év körüli lány óvatosan kinyúl Seven látóimplantja felé. A nő összerезzen az érintéstől, és kissé ijedtnék tunve rántja el a fejét, mint ahogy a lány is ijedten húzódik vissza Seven hirtelen mozdulatától. Egy darabig feszülten merednek egymásra, majd Seven megpróbál nyugalmat eróltetni magára.

"Chell azt mondja, a Repülo Kerteket nem szabad kihagynunk..." mondja Kim a Voyager egyik folyosóján mellette haladó Torresnek és Neelixnek. "Úgy hallottam, az arborétum is gyönyörű." bólogat Neelix. "Megnézhetjük mindkettőt." mondja B'Elanna. Egy kereszteződésnél a kissé morózusnak tuno Parisba botlanak, akit Kim túljátszott lelkesedéssel üdvözlő: "Tom...! Velünk tartasz?" Paris bosszús pillantást vet Harryre, aki bólogatni kezd: "Ja, igaz...! Neked pilótaiskolába kell járnod." "Úgy hallottam, a tanfolyam napokig tart." száll be a játékba B'Elanna, miközben megállnak a következő kereszteződésben. "Igen, a legtöbb embernek." mondja Tom, "De én végeztem egy kis kutatást. Ha az oktató beleegyezik, ki lehet hagyni az oktatást, és rögtön a vizsgára térni. ... Úgyhogy pár óra múlva találkozunk." A társaság ezzel bevonul az egyik szállítóhídra, miközben Neelix vigyorogva néz B'Elannára: "Hát nem imádni való az optimizmus..." "Csak egy pillanat, uram." biccent oda a transzporterügyeletes Parisnak, majd a fedélzetre sugároz egy osz hajú, méltóságteljes kiállítású, idos férfit. "Mr. Kleg vagyok, a repülésoktató." lép előbbre a férfi, Kim felé fordulva, "Ön Paris hadnagy?" Kim és Paris felnevetnek, majd Harry Tomra mutat: "O az." "Megtiszteltetés, hogy találkoztunk, uram." mondja Paris, "Elkísérhetem a Delta Flyerhez?" "Miért?" kérdezi Kleg, kissé megtörve ezzel Paris rendületét. "Hogy..." kezdi Paris elbizonytalanodva, "Megmutathassa, mit csináltam rosszul, és levezethesse a vizsgát." "Nekem úgy tunik, mintha önnek türelemből is leckét kellene kapnia." Paris, aki közben a kijárat felé indult, erre megtorpan, és meglepetten fordul vissza a lydosi felé. "Ó, Tom nagyon türelmes, uram." nyugtatja meg Torres Kleget Parisra sandítva. "Cseppet sem lobbanékony." bólogat Neelix. "Ne siessen el semmit. Kedveli, ha külön odafigyelnek rá." mondja Kim, futólag Parisra vigyorogva, ezzel elfoglalják helyüket a transzporteremelőnyen. "Ó, ezt örömmel hallom. A biztonsági eljárások átismétlésével fogjuk kezdeni." jelenti ki Kleg, majd körülnézve megkérdi: "Van egy vizuális megjelenítőjük, amit használhatok?" "Azt hiszem, találunk egyet." indul útnak a kijárat felé Paris, udvarias mosolyt eróltetve az arcára. "Jó mulatást..." szól utána B'Elanna az emelőnyről, mire Paris dühös pillantást lövell felé. "Energiát." szól gyorsan Kim, így B'Elanna gonoszokás mosolya beleolvad a szállítószugár ragyogásába. "És mennyi ideig tart ez az... Átismétlés?" kérdezi Paris. "Általában... Hmm... Úgy négy óra. De nem sietünk..." "Persze, hogy nem." mondja Paris kínos vigyorral.

A bolygó ideje szerinti következő nap délelőttjén Chakotay egy bennszülött férfi társaságában a barlang elotti tisztáson üldögel, és egy fadarabbal rajzolgat a földre, úgy tunik, valamiféle kommunikációt próbál kezdeményezni. "Folyó." mondja éppen, miután egy kanyargós vonalat húzott egy körbe, majd hogy a vele szemben guggoló férfi szemmel láthatóan nem veszi az adást, egy közeli cserépedényt felvéve, vizet önt a földbe húzott vonalra, majd megismétli: "Folyó." Másodikkra a bennszülött férfi megérti Chakotay szándékát, ám kiderül, ok nem hangokkal, hanem kézjelekkel kommunikálnak. Chakotay elmosolyodva ismétli meg a folyó jelét, majd egy követ rak le a kanyargós vonal mellé: "Hegy." A bennszülött megnézi a követ, majd Chakotay felmutat a fák között látható távoli hegyek egyikére: "Hegy." A bennszülött megmutatja a hegy jelét, majd kiderül, Chakotay nem az első két szavát tanulta meg az itteniek nyelvén, ugyanis néhány kézzel egy kérdést tesz fel: "Hol vagyunk mi?" 'Beszélgetőtárs' körbemutat, majd megfontoltan Chakotay térképábrázlatának egy pontjára helyezi az ujját. Ezt követően felnéz a parancsnokra, majd a Chakotay gallerján levo rangjelzésre mutat. "Ez...?" kérdezi Chakotay, megérintve a rangjelzést, mire a férfi elohalászik valamit az ágyékkötojén lógó kis zsákból, és néhány gyors mozdulat kíséretében

odanyújtja Chakotaynak. "Cserélni akar..." állapítja meg Chakotay, "Azt hiszem, ebből nem lehet baj..." A csere megtörténik, majd a bennszülött egy kecses mozdulatot tesz jobb kezével, amely mozdulat szívóján ér véget. "Ezt köszönömnek veszem..." mondja Chakotay, ezzel megismétli a mozdulatot. Seven ekkortájt kerül elő az erdőből, vállán a táskával, a bennszülött férfi pedig a közeledtére gyorsan otthagyja Chakotayt. "Jó csere volt...?" kérdezi Seven, letéve a tárolót maga mellé. "Nem akartam megsérteni a szokásaikat. Van valami?" "Talán módot találtam a kommunikációra." mondja Seven, kinyitva a tárolót. Az a lány, aki előző este megpróbálta megérinteni Sevent, és már jó ideje figyelte Chakotay és a másik férfi kommunikációját, kíváncsian hajol előre, hogy megpróbáljon belekukucskálni a hosszúkás tároló belsejébe. "Én is." büszkélkedik Chakotay, "Megtanultam, hogy kell köszönetet mondani." "Én a Voyager-el folytatott kommunikációra utaltam." mondja Seven hűvösen, "Talán építhetünk egy jeladót, ha összekapcsoljuk ezeket az alkatrészeket a sikló deflektorával." "Megtalálta?" kérdezi Chakotay. "Hat kilométerre innen észleltem a mintázatát, úgy vélem egyben van." "Nem vagyok biztos benne, alkalmas vagyok-e olyan hosszú túrára..." "Én megyek." mondja Seven. "Elkezdtem feltérképezni a területet." mondja Chakotay, majd mutogatni kezd a földre rajzolt térképen: "Ez a folyó, amit elhagytunk. ... Itt sugároztunk le... És most itt vagyunk." "Akkor a deflektornak körülbelül itt kell lennie." mutat Seven egy harmadik pontra, majd némiképp bosszús pillantást vet a közben egyre közelebb araszoló lányra, aki még mindig a tároló tartalmának szemügyre vételén mesterkedik. "Hat kilométer hosszú út... Talán valamelyikük elkísérhetné." "Én még mindig korlátozni igyekszem a kapcsolatokat ezekkel az emberekkel." mondja Seven jelentőségteljesen, miközben visszapakol a táskába, és ráteszi a fedelet. "Minél gyorsabban jutunk a deflektorhoz, annál hamarabb kerülünk ki innen." mutat rá Chakotay, "Ok ismerik a terepet. Talán gyorsabban oda tudják juttatni." "Aztán végignézik, ahogy készítetek egy thetryon-alapú jelzőeszközt." mutat rá Seven. "Jól van..." húzza el a száját Chakotay, "De legyen óvatos." Seven a vállára véve a táskát, útnak indul, de Chakotay utánaszól: "Seven...! Ok így vesznek búcsút." Chakotay megmutatja a jelet, de Seven csak nagy szemeket mereszt rá válaszul, mielőtt távozna. A bennszülött lányon látszik, forgat valami a fejében, miközben többször Chakotayra, majd Seven után néz.

Az ismét csak a trikorder adataira támaszkodva navigáló Sevent váratlan, és kellemetlen meglepetés éri: egyik lába elakad egy észrevehetetlen gyökérben, és a no minden méltóságot nélkülözve elhasal a vörösesbarna porban. Ami azonban még rosszabb, a trikorder közben kiesik a kezéből, és rövid pattogás után eltűnik egy hasadékból. Seven gyorsan feltápáskodik, majd a hasadékhöz siet, és benyúlva kotorászni kezd odabent, de nem sikerül megtalálnia a muszert, így végül feláll, és tanácstalanul néz körül a mindenfelé teljesen egyformának látszó dzsungelben. Végül a táskát magához véve, újra útnak indul, nyilván emlékezetből próbálva tovább tájékozódni.

Míg Seven tájékozódási gyakorlatot tart, Chakotay ajándékot kap itteni pártfogójától: egy méretre faragott botot, amire támaszkodhat járás közben. A parancsnok gyorsan ki is próbálja az adományt, majd a köszönet jelét mutatja az ajándékozónak, aki néhány kézmozdulattal mutatja, hogy járkaljon csak nyugodtan. Chakotay útnak is indul, hogy megnézzon négy férfit, két idosebbet, és két fiatalabbat, akik egymásnak szemben állva foglalatostkodnak valamivel. A parancsnok közeledtére a két fiatalabb Chakotay felé fordul, és ő néminemű dőbbenettel pillantja meg a bal szemöldökeik fölé rajzolt jeleket, amelyek meglehetősen emlékeztetnek Chakotay törzsi tetoválására.

Az este leszálltával Seven még mindig a dzsungelben bolyong, és hogy a helyzet még rosszabb legyen, időről időre közeli mennydörgés hangjai hallatszanak, a jelek szerint vihar készül. Mikor a no megbotlik egy, a földből félig kiálló gyökérben, gyanakodva pásztáz körbe a kézilámpával, és meg sem lepődik túlságosan, mikor egy fölöttébb ismerős hasadékot pillant meg néhány lépéssel odébb; a jelek szerint sikerült egész nap körbe menetelnie. Végül lemondó sóhajjal ül le egy korhadttal, és az egyre élénkítő szélből borzongva igyekszik minél kisebbre összehúzni magát. Ahogy ott ücsörög, egyik-másik váratlanabban érkező mennydörgésre önkéntelenül összerendezve, egyszer

csak motoszkálást hall a közelből, mire a lámpát bekapcsolva gyorsan odafordul, és igyekszik határozott benyomást kelteni: "Azonosítsa magát!" A suru növényzetből egy ismerős bukkan elő: a Seven iránt élenként érdeklődő bennszülött lány, aki a kellemetlenné váló időjárás ellen egy durva szövésű pokrócfélét terített magára. A lány odalép Sevenhez, és egy hasonló takarót terít a nyakára, majd körülnéz, és rövid keresgélés után két követ tesz le Seven közelében. Ezt követően egy közeli növényről leszakít néhány gyümölcsöt, majd a sötétebb színű kővel lecsiszol egy keveset a homokszínű másikkal, ami meglehetősen puhának bizonyul, végül a gyümölcs levét a barnás porra csepegteti, ami valamiféle vegyi reakciót eredményez, a komorzsálék között ugyanis kis sárga láng pislákol fel. "Egy exoterm reakció..." mondja Seven meglepetten, mialatt a lány néhány száraz növényi maradványt szór az élénkülni kezdő tüze. Egy darabig egymást méregetve ülnek a tűz mellett, majd a lány eloszor valami hosszúka, fehér dolgokat a takarója alól, és az egyiket rágszálni kezdi, a másikat pedig odanyújtja Sevennek. "Nem vagyok éhes..." rázza meg a fejét az bizonytalanul, így a lány visszahúzza a kezét, és a Sevennek felkínált darabot egyelőre félretéve, tovább eszegeti a maga adagját.

A Voyager siklóhangárjában álló Delta Flyer pilótaülésében ülő Kleg elégedetlenül méregeti a kezelőszerveket, időről időre a bolygóról magával hozott kézürtökhöz pillantva. "Elégtelen rendszerintegráció... Az oldalsó szenzorrendszer által korlátozott kilátás... Elégtelen konzol-hozzáférhetőség..." sorolja a lydos, mire a pilótaülés mögött álló Paris felsőhajt, majd így szól: "Teljesen egyetértek. És ezek csak néhány azon hibák közül, amelyek az én úgynevezett pilótahibámhoz vezettek." "Polaritásoktól szabályzó..." néz Kleg fejcsóválva az impulzushajtómu fókuszálójára, "Hah... Közismert, hogy ez véletlen gyorsításokat eredményezhet." "Pontosan ezt mondom én is...! Miért volnék én felelős a hajó tervezési hibáiért?" méltatlankodik Paris. "A karbantartási napló szerint..." fordul Kleg Paris felé, "Maga volt ennek a hajónak a vezető tervezője." Paris megnyúlt képpel mered a lydosra, aki folytatja: "A szakmai büszkeségem része, hogy kutatásokat végzek minden esetben, amihez kirendelnek. ... Maga ismeri ezt a kifejezést, hadnagy? A szakmai büszkeség..." "Igen, uram." bólint Paris katonásan, Kleg vádló tekintetének súlya alatt gömnyedve, majd leül a pilótaülés melletti székbe, így folytatja: "Igazság szerint... Épp ezért várom annyira, hogy tovább lépünk. Bizonyítani akarom önnek, hogy jó pilóta vagyok." "Vannak protokollok, Mr. Paris. Rendszerenkénti diagnosztika, repülés előtti szimulációk..." "Biztosan vannak más tanulói is, akiknek szükségük van a figyelmére. Nem volna tisztességes, ha..." "Ne aggódjon, hadnagy. Annyi időt terveztem önnek, amennyire csak szüksége van." nyugtatja meg Kleg, mire Paris kényszeredetten elvigyorodik.

A jelek szerint a vihar mégis elkerülte Seveneket, legalábbis a kölcsönkapott pokrócba burkolózva egy földhányásnak dölve alvó nyoma sem látszik ki, mint aki megázott volna, bár mértani precizitással formázott frizurájának már nyoma sincs, kibomlott haja kissé rendezetlenül omlik vállaira. A reggeli napsütés, és a hangos madárcsicsergés végül elegendő ébresztésnek bizonyul, mert Seven lassan kinyitja a szemét, és kissé zavartan néz körül. A bennszülött lányt egy jó lépésnyire guggolva pillantja meg, amint az ébredését látva tesz néhány szertartásosnak tűnő mozdulatot. "Jó reggelt." bólint Seven bizonytalanul, majd igyekszik megismételni a mozdulatot. A lány megint elokerít egy-egy darabka ennivalót az oldalán lógó batyuból, és Seven ezúttal elfogadja a reggeli gyanánt felkínált ételt, majd miközben megkóstolja, eszébe jut valami. Többször a lányra nézve gyorsan megtisztít egy kis földterületet a levelektől, és egy fadarabbal felvázolja a Chakotay által rajzolt térkép másolatát, majd annak egy pontjára bökve így szól: "Ide próbálok menni..." Sejtve, hogy a szavak nem sokat mondanak a lánynak, ezt követően magára, majd az előbb jelzett pontra mutat, mire a lány szintén Seven céljára mutat, majd határozottan az erdő egy pontja felé int. Seven azonnal feláll, magához véve a táskát, majd a jelzett irányba mutatva megkérdi: "Meg tudod mutatni..." A lány tesz néhány lépést, majd várakozón visszanéz Sevenre, aki a nyomába ered.

A lány a nap elorehaladtával begyújtotta a pokrócot Seventol, és a sajátjával együtt összetekerve az oldalán lógó batyuhoz erősítette mindkettőt. Csendben haladnak az erdőben, a lány vezetésével, aki azonban egyszer csak megtorpan, úgy kilencven fokkal balra fordul az eddigi menetiránytól, és összeérinti, majd egymáson elfordítja két tenyerét. Az tovább indulna, de a lány megállítja, és megismétli az iménti mozdulatot, majd kézfejjével végigsimít az arcán. "Igen..." bólint Seven tanácstalanul, majd folytatná az utat, de a lány a karját megfogva visszahúzza. "Azt hittem, erre van..." mutat Seven az eddig követett irányba, a lány azonban kitartóan terelné bal felé, így Seven végül beadja a derekát.

Mint valamivel később kiderül, jól tette. A lány ugyanis egy tóhoz vezet kezen fogva, amit három, több tíz méter magasból alázúduló vízesés táplál. A víz láttán a lány megáll, és pár pillanatig karjait kítárva adózik a látványnak, majd Seven felé fordul, és boldog mosollyal érinti ismét az arcához kézfejét. "Igen, meglehetősen lenyugózo látvány. De most már igazán..." mondaná Seven, de valami azt súgja, a lány egyelőre felfüggesztette a túravezetést, ugyanis letelepszik a földre, szemét egy pillanatra sem levéve a vízesésekről. Seven nagyot sóhajt, majd mivel belátja, hogy egyelőre nincs mit tenni, leereszti válláról a hatszögletű táskát, és leül a lány mellé.

A bennszülöttek között járkáló Chakotay végül rábukkan a gyógyítóra, aki mikor felfigyel rá, várakozón lép eléje, és egy kézmozdulattal köszönti. Chakotay végighúzza ujját a jobb szemöldöke fölött, majd bal kezének ujjaira, és kézfejeére mutat, majd nyugtalanul így szól: "A barátom... Nem jött vissza. Meg kell találnom." A gyógyító mutat valamit, mire Chakotay térdre ereszkedik, és egy stilizált arcot rajzol a földre, aminek a bal szeme fölött egy ív van. "Aki így néz ki." mondja, majd a 'hol' jelét mutatja a gyógyítónak, és hozzá is teszi: "Hol?" A férfi türelemre inti, elsiet, majd egy huszoneves lánnyal tér vissza, akinek a bal szemöldöke fölött a lezuhant siklóból származó kicsiny áramköri panel látható, amit egy rostszineg tart a helyén. "Honnan szerezte ezt...?" kérdezi Chakotay, mire a fiatal nő kissé ijedten néz rá. Chakotay elmutogatja a kérdést, mire a gyógyító megint eltunik pár pillanatra, majd egy zsák mindenféle ronccsal tér vissza, és megmutatja az irányt, amerre találták azokat. Chakotay sürgetően a földön lévő rajzra bök néhányszor a botjával, majd a 'hol' jelét mutatja: "A barátom...! Hol...?" A gyógyító és a fiatal nő erre összenéznek.

A kitéró után Seven és a lány folytatták útjukat, és végül megérkeznek a sikló egyben maradt orr-részéhez. Seven a roncs elé térdelve nekilát, hogy kiszerezze a deflektort, miközben a lány is közelebb lép, és kinyúl a burkolat egy tépett szélű része felé. "Ne nyúlj hozzá...!" szól rá gyorsan Seven, majd a lány megszeppent arckifejezését látva barátságosabban hozzáteszi: "Kérlek." A lány odébb húzódik a roncsból, és leguggolva figyelni kezd Seven ténykedését.

"Baj van?" kérdezi az asztrometriai laborba besiető Janeway a Kimmel együtt ott dolgozó Tuvokot. "Chakotay parancsnok nem jelentkezett a meghatározott időben. Próbáltuk hívni, de nem jött válasz." "Kapcsolatba léptem a konferencia szervezőjével." veszi át a szót Kim, "Azt mondta, Chakotay és Seven soha nem mutatkoztak ott." "Valami a szenzorokon?" kérdezi Janeway. "Találtunk egy burkolati mintát... A déli szubkontinens fölött... De ez csak egy szárny." feleli Kim. "Semmi más? Életjelek se...?" "Nem, asszonyom." Janeway méregeti egy darabig a nagy képernyőn látható képet, majd megjegyzi: "Ez kicsit túl alacsonyan van az orbitális pályához..." "Nem orbitális pályán van." mondja Tuvok, "Egy energia-határrétegen fekszik." "Azt gondoljuk, a sikló talán összeütközött vele." mondja Kim. "Miért nem látták...?" kérdezi Janeway. "A szokásos letapogatás nem fedi fel a jelenlétét. Csak a borg szenzorainkkal tudtuk észlelni." válaszol Tuvok. "Ha csak egy szárnyat találtak, a sikló többi része talán átjutott a határrétegen." véli Janeway. "A logika ezt a lehetőséget sugallja. Sajnálatos módon a határréteg eltéríti a letapogatásainkat. Nem lehet tudni, hogy a sikló, vagy az utasai a túloldalon vannak-e." mondja Tuvok. "Hívja a lydosi nagykövetet." szól oda Janeway Kimnek, majd Tuvokot egy biccentéssel maga mellé rendelve, a kijárat felé indul. "Figyelmeztettük volna, kapitány, de a repülési tervük a közelében sem volt annak a területnek." mondja a Voyager fomonitorán látható lydosi férfi Janewaynek, és a jobb oldalt mögötte álló

Tuvoknak. "Biztosan megváltoztatta az útvonalat valamiért." véli Janeway. "És összeütközött a határréteggel." bólint a nagykövet, "Sajnálom." "Nem feltételezzük, hogy meghaltak." jegyzi meg Janeway. "Úgy véljük, talán átjuthattak." teszi hozzá Tuvok. "Nagyon valószínűtlen." csóválja a fejét a nagykövet. "Találékony emberek... Tud mondani valamit a határrétegről?" "Egy bennszülött társadalom területét fedi le. A ventuukét." "Akkor a terület lakható..." néz Janeway megkönnyebbülve Tuvokra, majd a nagykövet felé fordul: "Ha kikapcsolnák a határréteget, keresni tudnánk az embereink életjeleit." "Attól tartok, ezt nem tehetjük." "Miért nem?" "Idegenek emelték... Évszázadokkal ezelőtt. Azóta nem jártak erre. A technológiájuk... Rejtély a számunkra." "Miért építették ezek az idegenek a határréteget?" kérdezi Tuvok. "Hogy megvédjék a ventuukat." "Kitől?" kérdezi Janeway élesen. "Tolunk..." ismeri be a nagykövet kelletlenül, mire Janeway és Tuvok összenéznek. "Az őseink harcoltak velük. Beszennyezték az életterüket. ... Attól tartok, nem voltunk túl felvilágosultak akkoriban." "A Föld is átesett sötét periódusokon, nagykövet." nyugtatja meg Janeway a némiképp szegyenkező lydosit, "Volna bármi ellenvetésük, ha mi próbálnánk meg kikapcsolni a határréteget? Csak hogy az embereinket megkeressük..." "Mondtam már, ez nem lehetséges." csóválja a fejét a nagykövet. "Talán ha adnának információkat a határréteg energiaforrásáról..." mondja Tuvok. "A generátor belül van. Nem lehet hozzáférni. ... Még ha az emberei túl is éltek... Attól tartok, nincs mód a kihozásukra." mondja a nagykövet sajnálkozva, mire Janeway elhulve mered rá.

"A kapitány naplója, CsillagIdo 54827.7. Bár a lydosiak szkeptikusak, megengedték, hogy megpróbáljuk megkeresni az embereinket. Közben megkezdjük a siklótöredék elemzését."

"Az égésnyomok thetryon-áramlásra utalnak." mondja a gépházban a fedélzetre vett roncsdarabot vizsgáló Torres Janewaynek és Tuvoknak. "Találtunk utalást hasonló technológiára Seven borg adatbázisában." jegyzi meg Tuvok. "Azt gondolja, a borg emelte...?" kérdezi Janeway meglepetten. "Nem. De talán olyanok építették, akiket később asszimiláltak." feleli Tuvok, majd a kezében tartott jegyzetfüzetre pillantva hozzáteszi: "A... 312-es faj." "Ha Seven itt volna, talán ki tudna találni valami módot az átjutásra..." morogja Janeway. "Talán már meg is tette." véli a trikorderét tanulmányozó Torres, "A szárny sérüléseinek egy részét visszaszóródás okozta... A sikló fézereiből." "Seven és Chakotay talán azokat használták, hogy valamiért áttörjék a határréteget." mondja Janeway, mire B'Elanna bólogatni kezd. "Ha meg tudom határozni a pontos frekvenciát, talán és is meg tudom tenni ugyanezt." véli Tuvok, "De ez kockázattal jár." "Miféle kockázattal?" kérdezi Janeway. "Úgy látszik, a határréteg visszahatása semmisítette meg a siklót. Ha nem vagyunk óvatosak, ugyanez történhet a Voyager-el is." válaszol Torres.

A nap állásából ítélve Seven a délelőtt nagyobb részét a jeladó összebarkácsolásával töltötte, de most a jelek szerint úgy gondolja, elkészült. Bekapcsolja a szerkezetet, majd miközben a sikló deflektora zümögő hangot adva töltödni kezd, óvatosan elhárít tőle. A bennszülött lány, aki eddig kis, grafitszürke kavicsokkal játszott, amelyek mintha mágnesként vonzanák egymást, szintén figyelni kezdi az egyre gyakrabban kisüléseket eregető deflektort. A rögtönzött jeladó azonban végül csak villámgenerátornak válik be, a deflektorból ugyanis végül egy nagyobb kisülés csap ki néhány, a közelben heverő szürke kodarab felé, majd az egész alkotmány elcsendesedik. Seven bosszúsán felsóhajt, majd ahogy tanácstalanul körülnéz, megpillantja a lány érdekes kavicsait. "Megnézhetem azokat?" nyújtja ki a kezét, mire a lány odaadja neki oket. Seven szemügyre veszi a kavicsokat, majd egy újabb sóhaj kíséretében visszaadja azokat a lánynak, épp, mikor Chakotay, és a gyógyító bukkannak ki a fák közül. "Seven..." mondja a parancsnok, mire a nő feléjük fordul, "Minden rendben van...?" "Szükségem van a trikorderére." szól Seven üdvözlés gyanánt, így Chakotay odaadja neki a muszert, majd csíposen megjegyzi: "Én is örülök, hogy látom." "Az enyémet elvesztettem." morogja Seven, feltűnően kerülve a viszontlátás örömeivel kapcsolatos témakört, majd miután vizsgálódott egy darabig a trikorderrel, homlokráncolva állapítja meg: "Van itt egy eros mágneses mezo, ami meggátolja, hogy létrehozzam a deflektornyálábót... De a mezo megszunik, úgy

négy egész hattized kilométerre, abban az irányban." Chakotay a kérdéses irányba fordul, és megkérdi: "Onnan tud jelet továbbítani?" "A határrétegen keresztül nem. De azt talán tudom semlegesíteni, ha létrehozok egy fojtómezt a deflektorral." "Még ha igaza is van..." néz Chakotay a masszív orr-részre, "Ez megvan vagy ötszáz kiló. Hogy mozdítja meg?" Seven erre a két bennszülöttre pillant: "Néhányan segíthetnének..." "Nem kellene bevonnunk oket..." csóválja a fejét Chakotay. "Jól érzem, hogy megváltozott a hozzáállása, parancsnok..."? kérdezi Seven élesen, mire Chakotay közelebb bicog hozzá: "Az aggodalma megalapozott. A sikló roncsait gyűjtögetik... És minket utánoznak vele. Nem akarom, hogy segítsenek." "Mi az alternatíva? Itt maradni, és hagyni, hogy megtalálják az összes roncsot...? Ha semlegesítjük a határréteget, a Voyager feltranszportálhat minket, és az összes technológiánkat is a felszínre." "Van rá esély, hogy ez a fojtómezo véglegesen megszünteti a határréteget?" "Valószínűtlen. Mikor a deflektor kikapcsol a határrétegnek újra ki kell épülnie." "Reméljük, igaza van..." bólint rá végül Chakotay a tervre.

A Delta Flyer egy végeláthatatlannak tűnő ur-gyakorlópálya bolyasora között manoverezik, meglehetősen nyugodt tempóban.

A pilótaülésben ülo Paris szenvedo arccal terelgeti az o ízléséhez képest csak cammogó hajót, miközben Kleg így szól: "Szóval mégiscsak végre tud hajtani egy fordulót háromszáz kilométer per óránál kevesebbel is... Szép munka, hadnagy." "Köszönöm..." grimaszol Paris, "Tudja, nem akarnék megint türelmetlennek tűnni... De volna rá lehetőség, hogy hagyja letennem végre azt a vizsgát..." "Azt hittem, ezzel kapcsolatban világosan kifejeztem a véleményem. Az én összes tanulóm végigcsinálja a teljes tanfolyamot." vet Kleg helytelenítő pillantást Parisra. "Értem, uram, de... Két barátom eltunt, és... Én szeretnék segíteni a megtalálásukban..." "Nos, ez becsülendő érzület. ... De ha önt különleges elbánásban részesíteném, az nem volna tisztességes a többiekkel szemben, akiknek el kell végezniük ezt a képzést. ... Különben is... Miért hagynánk abba most? Már nagyon közel áll ahhoz, hogy megfelelő pilóta legyen..." Paris erre elképedve bámul ki a Delta Flyer elülső ablakán.

Egy csoport bennszülött, Chakotay és Seven felügyeletével és irányításával a Seven által megadott irányba vonszolja a sikló orr-részét, jelen pillanatban éppen fölfelé egy tizenöt fok körüli lejtőn.

Mikor Seven trikordere jelezni kezd, a no odaszól Chakotaynak: "Itt a hely." Chakotay megállítja a segítőket, majd elhívja oket a roncs közeléből, Seven pedig elkezd kipakolni a megmentett alkatrészeket a táskából. A bennszülöttek kíváncsian húzódnak újra közelebb, mire Seven így szól: "Ne ilyen közel." Chakotay távolabb inti oket, majd segít Sevennek összeállítani a berendezést.

A Voyager közben lopróbát tart az idegen határrétegen. A fézersugár egy részét az erotér visszafordítja, és a visszacsatolt energia felkúszik egészen az alsó tüzívig.

"A fézer kezd túlterhelodni..." jelenti Kim. "Tudunk még több energiát irányítani a pajzsba?" kérdezi Janeway. "A pajzsok erősítik a visszacsatolást..." állapítja meg Tuvok. "A határréteg interferál minden beindított rendszerünkkel..." csóválja a fejét a mérnöki munkahelyen ülo Torres. "Tűzet szüntess..." rendelkezik Janeway, mire a Voyager eddigi folyamatos rázkódása lassan alábbhagy. "Nyitott vagyok a javaslatokra..." néz körül a kapitány. Torresnek, az arckifejezéséből ítélve, nincs ötlete, Tuvok azonban így szól: "Talán át tudunk állítani egy fotontorpedót, hogy a megfelelő frekvenciával robbanjon fel." "És a visszacsatolás?" "Egy torpedónak nem szabadna keltenie... Elvileg." Janeway fontolgatja egy darabig a javaslatot, majd rábólint: "Csinálja."

Seven és Chakotay jól haladnak a szereléssel, ám mikor Seven munka közben felnéz, azt kell látnia, hogy a bennszülöttek már megint legfeljebb csak egy jó lépésnyire állnak a roncsból. "Túl közel vannak." jelenti ki, mire Chakotay a botjára támaszkodva feláll, és elkezd távolabb terelni oket: "Hátra... Az orom mögé! ... Maradjanak távol." A Sevennel összebarátkozott lány azonban elszakad a többiektől, és visszaoson egy fához, hogy onnan figyelje az eseményeket. Seven hamarosan elkészül, és miután bekapcsolta a szerkezetet, o is sietosen odébb húzódik. A deflektorból két kisülés csap ki, és nyújtózik 'V' alakban az ég felé.

"Az energia-határreteg lebomlik..." állapítja meg Kim meglepetten. "Azt hittem, maga még mindig a torpedó átállításán dolgozik..." néz Janeway kérdően Tuvokra. "Úgy is van. Belülről kapcsolják ki." mondja a vulcani. "Harry, keressen életjeleket!" mondja Janeway gyorsan. "Igenis, kapitány."

A lány elomeréskedik a fa mögül, és a roncsához lépve kinyújtja felé a kezét. Seven csak ekkor figyel fel rá, és mikor meglátja, hogy a lány karkötője, ami a grafit-szürke kövekből áll, szikrázni kezd, rákiabál: "Vedd le...!" Azonban a roncs felszínén egy kisülés kúszik végig, és ellöki a bennszülöttet a roncsból. Seven egy pillanattal később mellette terem, és vizsgálni kezdi a trikorderrel, miközben Chakotay is megérkezik.

"Csak egy kommunikátort észlelek..." jelenti Kim, "Sevené." "Nyisson csatornát." "Janeway hívja Sevent."

"Maga és Chakotay jól vannak?" hallatszik Seven kommunikátorából. "Igen, kapitány."

"Készüljenek transzportálásra." "Álljanak rá Chakotay parancsnokra, nekem még kell egy kis idő."

"Baj van?" "Valaki megsérült, orvosi segítségre van szüksége." üzeni Seven, kissé feszülten.

"Szüksége van a Doktorra?" kérdezi Janeway. "Azt hiszem, el tudom látni. Egy orvosi készlet jól jönne." "Nyugtázza." hallatszik Janeway hangja.

"A kapitány naplója, kiegészítés. Seven a felszínen maradt, hogy ellássa a sebesült ventuu lányt, Chakotayt pedig a gyengélkedőn kezelik."

"A pép meggyógyította a törést, és a fertőzést is..." állapítja meg a Chakotay lábát egy orvosi trikorderrel vizsgáló Doktor meglepetten, "Le vagyok nyugözve..." "Lenyugozó emberek." bólint Chakotay, "Csak azt remélem, nem okoztunk traumát nekik." "Azt tették, amit kellett, hogy kijussanak onnan." mondja Janeway. "Mégis, azt hiszem, vissza kell transzportálnunk a sikló összes roncsát a Voyager-re, amilyen gyorsan lehet." mondja a parancsnok. "Egyetértek." bólint Janeway.

A bennszülöttek egyik lakóbarlangjában fekvő lány épp akkor ébred fel, mikor Seven megigazgatja rajta a durva szövésű pokrócot. A lány felül, örömmel szemlélve meg a mellette térdelő Sevent, aki részben a ventuuk jeleit használva megkérdi: "Kérsz valami reggelit?" A lány mutogat valamit, mire Seven elmosolyodva megrázza a fejét: "Én sem vagyok éhes." A lány töpreng egy darabig, majd gyorsan kihasználja a lehetőséget, hogy Seven elérhető közelségben van, és végigtapogatja a no kibernetikus bal kezének fém részeit. "Csodálom a kíváncsiságodat..." mondja erre Seven, "De óvatosabbnak kellene lenned." A lány visszahúzza a kezét, Seven pedig felsóhajtva folytatja: "Ideje indulnom." A no ezzel feláll, és a búcsú jelét mutatja, amire a lány a 'hol' jelével válaszol. "Vissza az én otthonomba." mondja Seven mutogatva, majd egy pillanatot még kívárván kifelé indul. A lány erre felpattan, és utána lép, majd a félig visszaforduló Seven felé nyújtja a pokrócot. "Ez nagyon kedves, de nekem nincs rá szükségem..." A lány azonban közelebb lép, és hálásan néz Sevenre, aki végül kinyúl a pokrócért: "Azt hiszem, tisztelnem illene a szokásaitokat. ... Köszönöm." Seven a köszönet jelét mutatja, a lány pedig egy másikkal válaszol, amit Seven eddig nem láthatott. Odakint ekkor beszédhangok szurodnak be a barlangba, mire Seven a pokrócot a többi holmija mellé lépve, kisiet. Odakint egy középkorú lydosi férfit pillant meg, aki épp utasításokat ad néhány társának: "Azt a részt ott világítsák meg." "Magyarázza meg az itteni jelenlétét...!" szól rá Seven élesen. "Ah... Maga biztosan a Voyager-ről van." fordul felé a férfi, "Barus vagyok, az expedíció vezetője." "Miféle expedíciót vezet maga?" "Letapogatásokat végzünk, hogy felmérjük ennek a lakóhelynek az adottságait." "Az adottságait mire...?!" "Antropológiai kutatások, erőforrás-kutatás... Évek óta várunk erre!" mondja Barus lelkesen. "És mi van az itt élő emberekkel?" "Természetesen segítünk nekik." "Hogyan?" "Orvosság, infrastruktúra, oktatás. ... Akárki kapcsolat is ki ezt a határreteget, nagy szívességet tett a ventuuknak." Seven arc kifejezésén látszik, hogy nem egészen így vélekedik minderről.

"Annak a határretegnek vissza kell kerülnie!" jelenti ki Chakotay a készenléti helyiségben. "Nem lehetséges, hogy a lydosiak javítani fognak a ventuuk életén?" kérdezi Seven. "Javítani rajta?"

Hogyan?" kérdezi a parancsnok. "Ez egy intelligens nép. Ha oktatásban részesülnek, és technikát kapnak, talán jobb lehetőségeik lesznek." "Oszintén ki meri jelteni, hogy tudja, mi jobb nekik?" kérdezi Chakotay kétkedve. Seven ezen elgondolkodik, végül el kell ismernie: "Nem... Nem tudom." Janeway erre előre hajol a székében, és az asztalra támaszkodva megkérdi: "Akkor mit gondol, mit kellene tennünk?" "Bizonytalan vagyok." néz rá Seven. "Nem jellemző önre, hogy védekezni kezd..." jegyzi meg Janeway. "Mikor Chakotay parancsnok és én először találkoztunk a ventuukkal, primitívnek, és számomra érdektelennek találtam őket. De ahogy több időt töltöttem velük, rá kellett jönnöm, hogy egy találékony, önálló nép. ... Az elszigeteltségük talán korlátozza a lehetőségeiket... De ha ez az elszigeteltség véget ér... Véget ér vele az egyedülálló életmódjuk is."

"Értékeljük a segítségüket, amivel megnyitották ezt a területet a feltárás előtt, kapitány." mondja a fomonitoron látható lydosi nagykövet, "Ez példa nélkül álló lehetőség." "Egy rövid életű lehetőség, attól tartok..." mondja Janeway. "Nem értem..." "Miután feltranszportálom a deflektorunkat a Voyager-re... Az energia-határreteg újra létrejön." mondja Janeway, jelentőségteljes pillantást vetve a lydosira. "Bizonytalán ki akarják vonni onnan az embereiket, hogy ne rekedjenek bent, mint a mieink." jegyzi meg a Janeway mellett álló Tuvok. "Nincs joguk korlátozni a hozzáférésünket a saját területünkhöz." mondja a nagykövet. "Nem is próbálom ezt tenni. De szigorú szabályaink vannak az ellen, hogy más kultúráknál hagyjuk a technikánkat. Gyakran káros következményei vannak." csóválja a fejét Janeway. "Azt hiszem, nem érti, milyen fontos ez..." hajol előre a nagykövet fenyegetően, "Nem csak az erőforrások érdekelnek minket. A ventuuk az... Evolúciós elodeink. Az élő történelmünk!" "Megértem, hogy ez csalódást okoz önöknek. De attól tartok, nincs más választásom." mondja Janeway oszintén. "Az együttműködés szellemében... Remélem, meggondolja magát." mondja a nagykövet. "Szeretnénk már folytatni az utunkat. Egy óra elég lesz az emberek kivonására?" kérdezi Janeway nyomatékosan. "Megszervezem a dolgot." bólint a nagykövet kelletlenül.

"Az összes roncsmaradékot a raktérbe transzportáltuk." jelenti Kim a hídon. "Bemértem a deflektorszerelvényt." teszi hozzá Seven. Ám ekkor figyelmeztető jelzés szólal meg, mire Janeway felkapja a fejét: "Mi ez?" "Egy lydosi hajó közeledik elfogópályán." jelenti Tuvok, "Töltsd a fegyvereit." "Pajzsokat!" szól Janeway komoran.

A lydosiak hajója nagyjából Delta Flyernyi méretű, de ennek ellenére habozás nélkül nyit tüzet a Voyager-re.

"Közvetlen találkozás a transzportereknél. Leálltak." jelenti Tuvok. "Állítsa rájuk a fegyvereket, és hívjuk őket." pattan fel Janeway a székéből. "Ok hívnak minket." mondja Kim. "Janeway kapitány..." mondja a fomonitoron megjelenő nagykövet. "Mi folyik itt...?" kérdezi Janeway élesen. "A kormányunk úgy döntött, nem hagyja, hogy visszaállítsák a határreteget." "És ez jogot ad egy provokálatlan támadásra?!" "Csak a transzportereiket céloztuk, hogy elkerüljük a legénysége sérülését. Remélem, maguk is ilyen visszafogottak lesznek." "Én semmiféle fegyvertűzetet nem találok... Visszafogottak." sziszegi Janeway. "Ha el akarják kerülni a konfliktust... Javaslom, távozzanak." mondja a lydosi fenyegetően, ezzel bontja a kapcsolatot. "Hagyjuk el az orbitális pályát." szól oda Janeway a kormányosnak. "És a deflektor?" kérdezi Tuvok. "Tom a Flyerben van még?" néz Janeway Kimre. "Igen, asszonyom." "Hívja!"

A Delta Flyer még mindig az oktatópálya bójáit kerülgeti, de Parisnak már nagyon elege van a dologból. "Kiváló, Mr. Paris..." dicséri meg épp Kleg, mikor befut a Voyager hívása, "És most lassan forduljon..." "Janeway hívja Parist. Jelentkezzen." "Kapitány, értékelném, ha nem zavarná a tanítványomat a vizsgája közben." méltatlankodik Kleg. "Sajnálom, de valami közbejött." "Mirol van szó, kapitány?" kérdezi Paris. "Tom, átküldök önnek néhány titkosított parancsot." "Igen, asszonyom." "Ez teljességgel rendhagyó..." csóválja a fejét Kleg rosszallóan. A parancsok pár másodperc alatt megérkeznek, Paris elolvassa őket, majd belekapaszkodik a gázkarba, és keményen felrántja a Delta Flyer orrát.

A Flyer egy vadászhurokkal kifordul a tanpályáról, és a Lydos felé veszi az irányt.

"Túlságosan gyorsan megy...!" tiltakozik Kleg. "Igen, uram... Kicsit sietos ugyanis..." "Ha egy kicsit is át akar menni ezen a vizsgán, azonnal lecsökkenti a sebességét!" "Bár megtehetném, uram, de igazán..." csóválja a fejét Paris.

A Flyernek hamarosan már igen komoly oka van a sietségre, a lydosi hajó ugyanis a nyomába szegődik, és tüzet nyit rá.

"Ez mi volt...?!" kérdezi Kleg idegesen, mikor a hajót találat éri. "Paris a Voyager-nek: Támadás alatt állok!" üzeni Tom.

"Segítsen neki, Mr. Tuvok...!" rendelkezik Janeway.

A Lydos felé tartó Flyert üldöző hajó hamarosan maga is üldözötté válik, ahogy a mögé beforduló Voyager tüz alá veszi. A lydosiaknak néhány találat után el kell szakadniuk a Delta Flyer mögül, hogy a saját irhájukat megmentse, a Voyager pedig tovább üldözi oket, nehogy meggondolják magukat. Paris, hogy kissé megritkultak a teendoi, beállítja a transzportert, és a lydosi expedíció meglepett tagjai hamarosan materializálódnak a pilótafülke hátsó részében. "Mit csinál...?!" kérdezi Barus dühösen. "Ki kellett hoznunk onnan magukat, mielőtt lezárjuk a határréteget." néz hátra Paris. "Ezt nem tehetik!" tiltakozik Barus, ezzel elindulna Paris felé, de egy biztonsági erotér az útját állja.

"Doljenek hátra, és élvezzék az utat..." mondja Paris, majd csatornát nyit a Voyager-hez: "Paris a Voyager-nek: megvannak."

"Keresse meg a deflektort." üzeni Chakotay.

"Épp most állok rá." mondja Paris, ám ekkor a Delta Flyer megint találatot kap. "A transzporterem üzenen kívül."

"Jobb, ha eltunik onnan, Tom." javasolja Janeway.

"Még nem. Van egy ötletem." üzeni Paris. "Sajnálattal kell közölnöm, Mr. Paris... De megbukott a vizsgán! A továbbiakban nem üzemeltethet járművet lydosi urban!" mondja Kleg, mire Paris rásandít: "Valami azt súgja, ez nem fog gondot jelenteni..." Az oktató erre sértetten húzza ki magát ültében.

A Flyer hamarosan már a felszín közelében jár, ahol Paris egy jól irányzott lövéssel megsemmisíti a deflektort, majd felkapja a hajót, és épphogy csak sikerül kikerülnie az újra létrejövő határréteg által lefedett területrol.

A kettes raktérben levo konzolnál dolgozó Seven abbahagyja a munkát, mikor Chakotay lép be a folyosóról. A parancsnok odasétál egy ládához Seven közelében, és felveszi róla az arra leterített pokrócot, amit Seven a ventuu lánytól kapott. "Gyönyöru takaró..." mondja a parancsnok molyodva. "Vigye, ha akarja." mondja Seven, igyekezve közömbösnek látszani, "Nekem nem kell." "A környezetszabályzó rendszerek leállhatnak. ... Fázni kezdhet..." mondja Chakotay, majd hallgatnak egy sort. Végül mindketten egyszerre kezdenének bele, mire gyorsan elhallgatnak, és egy pillanatig zavartan bámulják egymást. "Elobb maga." mondja Chakotay. "Kérem, folytassa..." fúj visszavonulót Seven. "Ebben a nagy izgalomban... Még bocsánatot sem kértem." mondja a parancsnok. "Miért?" kérdezi Seven összevont szemöldökkel. "Hogy lemaradt miattam arról a konferenciáról." "Igazság szerint én... Meg akartam ezt köszönni..." "Azt hittem, haragszik." "Haragudtam. De igaza van. Görbületi mechanikát bármikor lehet tanulni. A ventuuk ezzel szemben..." Seven végül inkább nem fejezi be a mondatot, csak bizonytalanul bámul maga elé. "Valami azért zavarja még." állapítja meg Chakotay. "Aggódom a jólétük miatt..." "Tudnak vigyázni magukra." nyugtatja meg Chakotay. "Nem erre gondoltam. ... A lydosi expedíció tagjainak volt alkalma letapogatni a deflektor-módosításaimat. ... Idovel talán módot találnak a technológiánk lemásolására... És maguk is eltávolítják a határréteget." "Azt hiszem, ez elképzelhető..." bólint Chakotay. "Bár sose csináltam volna meg azokat a módosításokat..." sóhajt fel Seven. "Akkor talán még mindig ott volnánk." mutat rá a parancsnok. Seven ezzel nem tud vitába szállni. "Nem tudom, ön hogy van vele..." folytatja Chakotay, "De én örülök, hogy újra a Voyager-en lehetek." "Ahogy én is." bólint Seven. Chakotay lenéz a kezében tartott takaróra, kicsit összébb hajtogatja, majd

gondosan leteszi a konzol tetejére, és a kijárat felé indul. Seven egy darabig néz utána, majd bal kezével óvatosan megérinti a ventuu lány ajándékát, végül folytatja a munkát.

168. Homestead - Az otthon melege

A Voyager étkezőjében remek a hangulat. Az egyik sarokban álló jukeboxból a szerkezet korához illo zene szól, a jelenlevok kisebb csoportokba verodve beszélgetnek, a hadtápról pedig természetesen Neelix gondoskodik. Mikor épp Torres és Kim mellé ér, B'Elanna lelkesen csap le a talaxiai kezében levo tálca tartalmára: "Na ez aztán finom...!" Kim kissé aggodalmas arccal figyel, ahogy B'Elanna igyekszik a tányérjára zsúfolni a tálca teljes tartalmát, majd megjegyzi: "Ööö... Hagyj egy kicsit nekünk is..." "Én ketto helyett eszem." védekezik Torres, miközben Neelix folytatja útját. "Remek a buli, Neelix...!" szól oda neki Paris, mikor a talaxiai a közelébe ér. "Úgy tunik, mindenki élvezi..." néz körül Neelix elégedetten. "Na igen... A Dokit kivéve..." jegyzi meg Paris, mire Neelix a jelzett irányba fordul, majd bosszús arccal indul útnak. A Doktor épp a tálalópulton levo tálak egyikének tartalmát vizsgálja elmélyülten egy trikorderrel. "Azt enni kell, nem vizsgálni..." jegyzi meg a hologram mellett megálló Neelix. "Egész pontosan mi ez...?" "Sajtos ropogós. Zefram Cochrane kedvence." "A világon semmi tápértékük sincs...!" dugja a Doktor Neelix orra alá a trikordert, mire a talaxiai helytelenítően rámond: "Ez egy buli, Doki! Néha meg kell feledkezni a tápértékről..." "Hozzáadhatna némi vitamint, mikor replikálja..." javasolja a Doktor a tovább induló Neelixnek, mire az sértetten néz vissza rá: "Replikálom...?! Magam készítettem!" A talaxiai körútjának következő állomása Janeway, aki Naomi Wildman mellett álldogál éppen, és Neelix közeledtére így szól: "Ti ketten kitettek magatokért! Sosem láttam még így ünnepelt Kapcsolatfelvétel Napját. ... Mikor én olyan idos voltam, mint te..." fordul Janeway Naomi felé, "Annyi volt az egész, hogy szünnap volt az iskolában." "Neelix és én úgy gondoltuk, kicsit szórakoztatóbbá kellene tenni." jelenti ki Naomi büszkén, mire Janeway megsimogatja a fejét: "És ez kétségtelenül sikerült is." "Tuvok parancsnok mikor tartja a bemutatóját?" kérdezi Naomi Neelixet, aki erre vállat von: "Nos, ez is olyan jó idopont, mint bármelyik másik... Kapitány..." Neelix ezzel Janeway kezébe nyomja a tálcat, majd kicsit odébb lépve emelt hangon így szól: "Kérhetném mindenki figyelmét...?" Paris gyorsan kikapcsolja a zenegépet, miközben mindenki Neelix felé fordul, aki belekezd: "Az oseinek a Földre történó megérkezésének háromszáztizenötödik évfordulója tiszteletére megkértem Mr. Tuvokot, hogy idézze fel az első szavakat, amiket egy vulcani egy földinek mondott. ... Parancsnok..." A tömeg szétválk a boldogtalan ábrázattal meginduló Tuvok előtt, aki közben így szól: "Tényleg szükséges ez?" "Megígérte...!" szól oda neki Neelix. "Jól van hát..." sóhajt fel Tuvok, majd kezét szertartásos vulcani üdvözlésre emelve így szól: "Élj soká, élj boségben." A jelenlevok vidám tapsban törnek ki, Neelix pedig a zenegéphez fordul: "És most jöjjön még Zefram Cochrane kedvenc zenéjéből." Mikor a zene megszólal, Neelix táncolni kezd a zenegép előtt, nagy derűtséget váltva ki ezzel a közelben levok közül. "Gyerünk, Mr. Vulcani...!" szól oda Neelix Tuvoknak, aki erre szemforgatva így szól: "A vulcaniak nem táncolnak..." "Na és a hagyomány...?" "Nincs semmiféle hagyomány, Mr. Neelix. Ez a szertartás teljességgel az ön találmánya." csóválja a fejét Tuvok. "Ez a hajó egy hivatalos eseménye, parancsnok." mondja Janeway fenyegeto arccal, "Ne kelljen megparancsolnom, hogy táncoljon..." A Tuvokhoz legközelebb álló Kim vigyorogva sandít a vulcanira, akinek szerencséjére a közben az étkezőbe érkezo Chakotay egyelőre elvonja róla Janeway figyelmét. "Sajnálom, hogy közbeszóllok... De érdekes híreim vannak." mondja a parancsnok, "Neelix, ezt talán ön is hallani akarja..." A talaxiai erre gyorsan közelebb lép Chakotayékhoz, aki így szól: "A távolsági szenzorok több száz életjelet észleltek, körülbelül négy egész kilenc fényévre innen." A parancsnok itt kis hatásszünetet tart, majd Neelixre sandítva hozzátesszi: "Talaxiaiak." Neelix pár pillanatig hitetlenkedve mered a parancsnokra, majd lassan elmosolyodva, boldogan fordul Janeway felé.

Neelix alig valamivel azt követően érkezik a hídra, hogy a Voyager kilépett görbületből. "Ott vagyunk már?" kérdezi izgatottan. "Nem egészen." feleli Janeway boldogtalan ábrázattal, "Az életjelek a jelek szerint annak az aszteroidamezonek a belsejéből jönnek." Neelix a fomonitorra

pillant, amin egy meglehetősen suru raj látható. "Hajóról?" kérdezi Neelix. "Nem észlelek semmiféle hajót." jelenti Tuvok. "Nincs válasz a hívásokra...?" kérdezi Neelix Kimet. "Még nincs." csóválja a fejét az. "Remélem, jól vannak..." sóhajt fel Neelix, miközben a híd középso része felé tart. "Nagyon sok itt az interferencia. Talán nem fogták az adásunkat." véli Chakotay. "Közelebb tudunk menni ennél...?" kérdezi Neelix reménykedve Janewayt. "A Voyager túl nagy, hogy biztonságosan manoverezzen odabent." fordul hátra Paris, "De elvihetnénk a Flyert..."

A Delta Flyer valamivel később már az aszteroidamezoben jár, fedélzetén Parissal, Neelixel, és Tuvokkal. "Nem halt volna bele, ha táncol pár lépést..." mondja épp Neelix rosszállóan a vulcaninak. "A pajzsokra igyekszem összpontosítani, Mr. Neelix..." mondja erre Tuvok. "Szerintem csak félt." jelenti ki Neelix. "Ez abszurd." "Szerintem érthető volna... Sok ember figyelte..." "Én nem tapasztalok félelmet." jelenti ki Tuvok önérzetesen. "Ezennel személyes küldetésemmé fogadom, hogy legalább egyszer megtáncoltassam, mielőtt elérjük a Földet." "Akkor azt javaslom, keressen hasznosabb hobbijt." "Ha nem hagyják abba, hátramegyek, és leválasztom magukat..." néz hátra Paris bosszús arccal. Tuvok erre Neelixre sandít, a konzolja pedig a következő pillanatban jelezni kezd. "Bemértem az életjeleket." szól a vulcani, "Irány... 108.26. Mintha egy nagy aszteroida belsejében lennének..." "Belül...?" kérdezi Neelix meglepetten, majd mivel a Delta Flyer megrázkódik, gyorsan hozzáteszi: "Ez mi volt?" "Egy termolitikus robbanófej, harminc egész hattized kilométerre balra. ... Egy másik lövedéket észlelek, pontosan felénk tart. Kitéromanover!" Neelix erre gyorsan leül az egyik székre.

A Flyer cikázni kezd a nála jóval nagyobb szikladarabok között, így Parisnak sikerül elérnie, hogy a robbanófejek jobbára az aszteroidákba csapódjanak körülöttük. Azonban egy közeli becsapódás alaposan megszórja törmelékkel a hajót.

"Elvesztettük a pajzsot." jelenti Tuvok, majd otthagya a taktikai konzolt, átköltözik Paris mellé. "A fő meghajtórendszer leállt." szól Tom, "Kényszerleszállást kell végrehajtanunk." "Hol?" kérdezi Neelix. "A talaxiaiak aszteroidája van a legközelebb..." "A felszínt kárterek borítják... Jégmezok..." állapítja meg Tuvok. "Nincs választásunk." mondja Paris, mikor a Flyer újabb találatot kap, "Kapaszkodni!"

A Delta Flyer nekicsapódik az egyik, közelről már kimondottan nagynak tűnő aszteroida felszínének, és hosszan csúszik a hasán, míg végül, közben oldalra fordulva, bele nem ütközik egy függőleges sziklafalba, és ettől végleg meg nem áll.

A Voyager épp csak az aszteroidamezo határánál, azzal párhuzamosan halad.

"Baj van?" kérdezi az asztrometriai laborba besiet Janeway. "Elvesztettük a kapcsolatot a felderítőkkel." feleli Seven, "Miután szokatlan energia-kitöréseket észleltem az aszteroidamezoben." "Miféle kitöréseket?" "Nehéz megmondani az interferencia miatt." sóhajt fel Seven, "De termolitikus robbanásoknak tunnek. Néhány a Flyer közvetlen közelében történt." "Forrás...?" kérdezi Janeway nyugtalanul. "Ismeretlen." A kapitány nagyot sóhajt, majd Sevenre pillant: "Ki kell küldenünk egy mentoosztagot. Muködjön együtt B'Elannával. Próbálják átalakítani az egyik sikló pajzsát, hogy ellenálljon ezeknek a robbanásoknak." Seven elsiet, Janeway viszont még egy darabig gondterhelt arccal álldogál a központi pultnál.

Neelix arra tér magához, hogy egy ágyban fekszik, és egy talaxiai nő kezeli a homlokán lévő sebet. Megpróbál felülni, de a nő visszatartja: "Ne mozogjon." Neelix megtapogatja a homlokát, mire a nő megnyugtatóan: "Ne aggódjon, nem komoly." "Az aszteroidában vagyok...?" kérdezi Neelix, körülnézve a helyiségben. "Igen. Ez az otthonom." "Hol vannak a barátaim?" "Ha az idegenekre gondol, akik magával voltak a hajón... Biztonságban vannak." "Szeretném látni őket..." néz körül újra Neelix. "Pihennie kell." mondja erre a nő kitérően, ezzel feláll az ágy széléről, és átsétálva Neelix másik oldalára, megkérdi: "Mit csináltak az aszteroidamezoben?" "Magát kerestük. ... Nos, nem kifejezetten magát, de... A hajóm talaxiaiakat észlelt. Egyel sem találkoztam már évek óta, úgyhogy... Sajnálom. Neelix vagyok." "Dexa." mondja a nő elmosolyodva, "Heq'na gom-en Neelix."

... Vannak más talaxiaiak is a hajóján?" "Én vagyok az egyetlen." feleli Neelix, miközben Dexa egy kör alakú tapaszt simít a homloksebére. "Miért él idegenekkel...?" "Ok a barátaim. ... Vették a hívásainkat?" "Igen." "Miért nem válaszoltak?" "Kerüljük a kapcsolatot kívülállókkal." "Megtámadtak minket... Robbanások voltak. Maguk...?" néz Neelix gyanakodva a nore. "Nem." jelenti ki az gyorsan, "Mi nem vagyunk eroszakosak." "Ki lott ránk?" "Senki sem lott... Magukra. Vannak bányászok, akik robbanótölteteket használnak az aszteroidák szétzúzására, hogy összegyűjthessék az ásványokat a törmelék közül." "Bár tudtuk volna..." "És maguknál miért volt fegyver...?" kérdeti Dexa élesen. "Szokványos eljárás egy felderítő úton." feleli Neelix, majd elmosolyodva félig felül, valahová Dexa mögé figyelve: "Hello. Mi a neved...?" "Brax. És a tiéd?" mondja az egy sarok mögül kikukucskáló fiatal talaxiai fiú, mire Dexa odasiet hozzá: "Megmondtam, hogy ne gyere be ide." "Csak látni akartam..." "Oxilonnak kellene segítened..." "Én nem látom, hogy veszélyes volna..." jegyzi meg Brax, szemügyre véve Neelixet, de Dexa minden további nélkül útnak indítja a kijárat felé. "Szerintem maguknak hibás elképzelései vannak rólunk..." állapítja meg Neelix. "Egyáltalán nem is szabadna beszélnem magával." mondja Dexa. Neelix pár pillanatig töpreng, majd felkel az ágyról: "Jobban érzem magam. Most szeretném látni a barátaimat." Dexa erre egy, a sarkon túl levo kezelopult segítségével egy eroteret varázsol Neelix elé, aki meglepetten torpan meg: "Mit csinál...?" "Azt mondták nekem, ne hagyjam elmenni." feleli a no.

Janeway türelmetlenül járkál fel-alá csípőre tett kézzel a híd közepén, majd sürgetően Kim felé fordul: "Harry...?!" "Még mindig nincs válasz a hívásra..." csóválja a fejét az. "Janeway hívja a siklóhangárt." "Mondja, kapitány." jelentkezik Seven. "Hogy állnak a pajzsmódosításokkal?" "Torres hadnagy és én pár perc múlva végzünk." "Helyes." szól Janeway, majd Chakotayhoz fordul: "Vigyen egy felderítőosztagot, és keresse meg oket." A parancsnok egy bólintást követően útnak indul, de alig ért felé a híd hátsó részére, mikor Kim jelenti: "Kapitány, hajó közeledik a tat felől. Hívnak minket." "Képernyőre..." fordul Janeway a fomonitor felé. "Azonosítsák magukat." mondja a képernyőn megjelenő, az összképet tekintve egy cardassiaira emlékeztető férfi. "Janeway kapitány vagyok, a Voyager Föderációs csillaghajóról." "Nacona parancsnok." biccent a férfi, "Ez a mi aszteroidamezonk." "Ezt nem tudtuk." rázza meg a fejét Janeway. "Most már tudják..." mondja Nacona jelentőségteljesen. "Elvesztettük az egyik siklónkat a mezoben. Egy mentocsapat beküldésére készülünk." "Minden nyersanyag a miénk." mondja Nacona. "Nem érdekelnek minket a nyersanyagok. Csak a talaxiaiakkal próbáltunk kapcsolatba lépni." mondja Janeway, mire Nacona felkapja a fejét: "Miért érdeklik ok magukat...?" "A legénységem egyik tagja a Talaxról való. Alig várta, hogy találkozzon pár fajtársával." "Engedélyt kellett volna kérniük, mielőtt beküldenek egy siklót. Bányamuveletek zajlanak odabent." "Ez a magyarázat a robbanásokra, amiket észleltünk?" kérdezi Chakotay. "Bányásztöltetek." bólint Nacona. "Nagyra értékelnénk, ha nem használnák oket, míg ki nem tudjuk hozni az embereinket." mondja Janeway. "Sajnálom. Szigorú határidővel dolgozunk. Azonban... Keresni fogjuk az embereit. Ha segítségre van szükségük, megadjuk." "Ez kedves önöktől. De készen állunk bemenni, és magunk kihozni oket." "Nem garantálhatom a biztonságukat, ha belépnek az aszteroidamezobe... Maradjanak itt. Értesíteni fogjuk magukat, mikor megtaláltuk az embereiket." mondja Nacona, majd bontja a kapcsolatot, mire Janeway tanácstalanul Chakotayra pillant.

Neelix jobb híján az ágyon heverészik, és a plafont bámulja, legalábbis addig, míg valami zajt hallva fel nem ül. Brax áll az erotér túloldalán, kezében valami szerkezettel. "Szerintem neked nem szabadna itt lenned..." jegyzi meg Neelix felülve. "Ez az otthonom. Nem mondhatod meg nekem, mit tehetek." "Nem, persze." ért egyet Neelix, "Csak nem akarom, hogy bajba kerülj." Neelix megnézi a fiú kezében levo szerkezetet, majd megkérdi: "Az egy hajómodell?" Brax felemeli a modellt, hogy Neelix jobban megnézhesse, aki erre így szól: "Mi a neve? ... Mit szólnál ahhoz, hogy T'tel t'lchak? ... A Bundáslégy...?" Brax a hajómodellt dajkálva felkuncog, Neelix pedig folytatja: "A hajót, amiről én jövök, Voyager-nek hívják." "Nagy hajó...?" kérdezi Brax felcsillanó szemmel. "És gyors..." bólogat Neelix komolyan. "Megnézhetem...?" "Azt hiszem, kicsit nehezen tudnák

odavinni... Míg itt vagyok. ... De ha az anyád kiengedne..." Távolabbról ekkor valami fémes zaj hallatszik, mire Brax kissé ijedten néz hátra: "Ez o..." "Jobb, ha elbújsz." tanácsolja Neelix. "Nem mondd meg neki, hogy itt vagyok?" "Nem. Persze hogy nem." A fiú erre gyorsan elrejtőzik egy megfelelő méretű szekrényféle mögé, a helyiség ajtaja pedig pár pillanattal később kinyílik, és Dexa lép be, egy nála valamivel magasabb, kissé merevnek tűnő talaxiai férfival. "Neelix... O Oxilon. A tanácsunk kormányzója." "Bár mondhatnám, örülök a találkozásnak, de ez nem egészen az a fogadtatás volt, amire számítottam." mondja Neelix enyhe rosszallással a hangjában. "Most már szabadon elmehet." mondja erre Oxilon, kikapcsolva az eroteret. Neelix magához veszi kabátját, és kilépve az eddig lezárt helyiségből, megkérdi: "És mi van a barátaimmal?" "Megállapítottuk, hogy nem ellenségesek. Elláttuk a sérüléseiket, és felkértük őket a távozásra." "A siklójukon vannak, javításokat végeznek." teszi hozzá Dexa, "Odaviszem..." "Nos... Most már, hogy minden tisztázódott... Talán beszélgethetnénk..." néz Neelix egyik fajtársáról a másikra, "Kicsit jobban megismernék egymást..." Dexa és Oxilon kissé zavartan néznek össze, majd a férfi bólint: "Ha szeretné..." "A barátaim is..." kérdezi Neelix reménykedve. "Sajnálom." rázza a fejét Oxilon. "Miért nem..." "Tapasztalatból tanultuk, jobb, ha magunk közt maradunk." "Nos, ha őket nem látják szívesen... Én sem maradok." jelenti ki Neelix, miközben leveszi a homlokáról a tapaszt. "Ahogy ön dönt." bólint Oxilon, majd hagyja, hogy Neelix, és a nyomába szegődő Dexa távozzanak. A páros a jelek szerint sétára indult a településen, és közben beszélgetnek. "Tudom, hogy Oxilon kissé túl óvatosnak látszik, de nem vagyunk hozzászokva a látogatókhoz." monda épp Dexa. "Hányan élnek itt..." veszi szemügyre Neelix a körülöttük jövő-meno talaxiaiakat, mire a nő egy ablak felé int, ami egy nagy, zárt üregre, és a benne lévő épületekre nyílik. "Közel ötszázan." mondja Dexa, mikor megállnak az ablaknál, "Mindannyiunk otthona alagutakkal, vagy liftekkel van összekötve a központi barlanggal. Így könnyen utazhatunk az aszteroida egyik részéből a másikba. "Évekig tarthatott felépíteni mindezt..." álmélkodik Neelix. "Majdnem öt évig." mondja Dexa büszkén, "Még mindig nincs befejezve." A páros folytatja a sétát, és valamivel odébb Neelix megkérdi: "Honnan származik a technológia?" "Egy hat hajóból álló karavánnal érkezünk ide. Egy kivételével mindet szétszereltük, és átalakítottuk az alkatrészeiket. ... Torpedóvetőket alakítottunk át lökéshullám-keltökké, azokkal ástuk ki ezeket a járatokat. ... Ezek a csövek..." áll meg a nő néhány függőleges fémcso mellett, "Az aszteroida magjáig futnak. Geotermikus energiát használunk, hogy megolvasszuk a külső felszínt borító jeget. Ez lát el bennünket oxigénnel és vízzel." "Ki képzelné el mindezt, egy aszteroida belsejében..." ámuldozik Neelix, miközben folytatják útjukat. "A fia csodálatos kölyöknek tűnik." mondja Neelix később, megint egy másik helyszínen. "Miből gondolja? Csak pár másodpercet volt vele..." "Igaz..." szól Neelix, igyekezve ígéretéhez híven nem elárulni a fiút, "De gyorsan felismerem az emberek jellemét." "Meglátogatta magát, míg oda voltam, igaz?" kérdezi erre Dexa elmosolyodva. "Nem hibáztathatja azért, mert kíváncsi..." "Nagyon olyan, mint az apja. Semmi félelem." "Szeretnék találkozni a férjével." mondja Neelix, mire a nő megtorpan, és szembefordul vele: "O meghalt." "Sajnálom. Nem akartam..." "Semmi... Semmi baj. ... Nem tudhatta." legyint a nő, próbálva azt mutatni, hogy könnyedén veszi a dolgot. Neelix és Dexa végül megérkeznek a Delta Flyerbe, ahol meglehetősen sötét van, csak néhány rendszer üzemel úgy-ahogy, de a világítás nem tartozik ezek közé. Mikor belépnek a pilótafülkébe, a javításokat végző Paris rájuk irányítja kézilámpája sugarát: "Ah... Neelix...! Jól van?" "Remekül." nyugtatja meg a talaxiai, "Dexa, ok Paris hadnagy... És Tuvok parancsnok." "Kösz, hogy visszahozta..." néz Paris a nőre, "Már kezdtünk aggódni." Dexa zavartan fordul el Paristól Neelix felé, aki így szól: "Örültem a találkozásnak." A nő erre csak biccent, és szó nélkül távozik. "Szóval..." néz körül Neelix, közben megszabadulva kabátjától, "Mivel lehetek a segítségükre..." "Segítsen nekem ennél a plazmasokszorozónál." nyom a kezébe Paris egy jegyzetfüzetet, majd miközben maga is újra munkához lát, megkérdi: "Hogy ment?" "Nos... Nem mondhatnám, hogy üdvözlöbízottság fogadott, de biztosan megvan rá az okuk..." Paris kérden néz Neelixre, aki hozzáteszi: "Azt hiszem, kicsit magasak voltak az elvárásaim." "Sajnálom, hogy nem volt

kielégítőbb az élmény." mondja Tuvok kimérten. "Kedves, hogy ezt mondja, parancsnok, de azért nem volt teljesen idopocséklás. Újra találkozhattam pár emberrel a népemből... Még ha rövid is volt a látogatás." mondja Neelix, kissé csalódottan vonva vállat, "Ki tudja... Talán ez a legutolsó alkalom, hogy talaxiai láthatok..." Ettől rövid időre csend botul a pilótafülkére, és Paris együtt érzo pillantást vet a kissé nekikeseredett Neelixre.

Mikor a Delta Flyer pilótafülkéjének világítása, számos másik rendszerrel együtt végre életre kel, Paris elégedetten dol hátra a pilótaülésben: "Szép munka volt... Most le kell futtatnunk egy..."

"Behatolási riadó!" vág Tom szavába a számítógép. "Legalább tudjuk, hogy működnek a belső szenzorok..." grimaszol Paris, miközben Tuvok fézert ragadva azonnal a betolakodó keresésére indul, Neelix pedig egy trikorderrel szegodik a nyomába.

A hátsó helyiségben még sötét van, és Neelix, miután leereszkedtek a pilótafülkébe vezető pár lépcsőfokon, megütögetve Tuvok vállát, kezével jelzi, merre van a hívatlan vendég. Tuvok tesz egy furcsán kivitelezett félfordulatot, minek eredményeképpen végül épp ellenkező irányban állapodik meg, mint amire számítani lehetett, a csuklójára szíjazott kézilámpa fénye pedig egy ismerős arcra szegezódik a szkafander-szekrényben. "Brax...!" mondja Neelix a megszeppent fiú láttán, majd felkapcsolja a helyiség világítását. "Ismeri?" kérdezi Tuvok. "Régi barátok vagyunk..." "Azt mondtad, elviszel megnézni a Voyager-t." mondja Brax Neelixnek, miután Tuvok kitessekelte az urruhák mögül. "Nem hiszem, hogy anyád beleegyezne..." "Nem mondd el neki, hogy itt voltam, igaz...?" kérdezi Brax, közben alaposan megnézve magának Tuvokot, aki visszasülyleszti fézerét a szerszámövébe. "Itt...?!" néz Neelix a fiúra, "Fogalmam sincs, miről beszélsz." Neelix ezzel a kijárat felé kezd terelni Braxot, odaszólva Tuvoknak: "Mindjárt visszajövök."

"Három nap arra sem elég, hogy szétszereljük a felszerelésünket...!" hallja Neelix a közelből egy férfi hangját, miközben a település belseje felé tartanak Braxel. "Hozzá kellett volna kezdeniük, mikor eloször kértük." mondja egy másik férfihang. Neelixék hamarosan a vitatkozókat is megpillantják: Oxilon és Nacona az, akik mellett Dexa is ott áll. "Az aszteroida elpusztítása meg fog kezdődni, akár itt vannak maguk, akár nem." jelenti ki Nacona. "Megöl minket." mondja Dexa nyugodtan. "Mi nem akarunk bántani senkit. De elfogyott a türelmünk." "Csak egy hajónk van!" szól Oxilon dühösen, "Nem lesz elég hely mindenki holmijának." "Nem a mi hibánk, hogy szétszerelték a többi hajójukat..." "Ezt nem tehetik." lép előbbre Dexa. "Dexa, ne provokáld oket..." szól rá Oxilon, de a no folytatja: "Hová kellene mennünk...?" "Biztosan találnak otthont valahol." von vállat Nacona, ezzel távozna, de a no elébe penderül: "Ez... A mi otthonunk! Nincs joguk távozásra kényszeríteni minket!" Nacona erre durván félrelöki a nála úgy másfél fejjel alacsonyabb, törekeny termetű not, akit Oxilon épphogy csak el tud kapni. "Hagyjátok békén...!" kiabálja erre Brax, és mielőtt a döbbsenten álló Neelix reagálhatna, hozzávág egy követ az útnak induló Naconához. "Hozza ide...!" kiabálja Nacona a fajtársának, Braxra mutatva, de Neelix az útját állja: "Hozzá ne érjen...!" Az idegen félrelöki, de a jelek szerint Neelix fölött azért nem múlt el nyomtalanul a biztonsági tiszt kiképzés, mert gyorsan visszavág, és megszerezve az idegen fegyverét, a fegyvert rántani készülő Naconára céloz vele, majd odalökdösi mellé a fogdmegét is. "Elmondták, amiért jöttek." sziszegi oda nekik Neelix dühösen, "És most azt javaslom, távozzanak." "Három napjuk van a kiürítésre!" szól oda Nacona Oxilonnak, ezzel a kíséretét maga után intve, dühösen elvonul. Dexa megkönnyebbülve öleli magához a fiát, Oxilon pedig némiképp elhulve méregeti a mellettük álló Neelixet. "Most már láthatja, miért gyanakszunk a kívülállókra..." mondja Dexa Neelixnek. "Köszönjük, hogy megvédte a fiút." teszi hozzá Oxilon, "De attól tartok, a tettei talán csak rontottak a dolgokon." "Hogy lehet még ennél rosszabb...?" kérdezi Dexa élesen. "Az ellenkezés sosem eredményezett mást, csak még több bajt nekünk..." csóválja a fejét Oxilon. "És a menekülés mennyi hasznunkra volt...?" "Életben vagyunk." mutat rá Oxilon. "Talán itt volna ideje maradni, és megvédeni magunkat." véli Dexa, majd Neelix felé fordul: "Segít nekünk?" Neelix pár pillanatig nem tudja, mit mondjon, végül így szól: "Én Oxilonnal értek egyet. Nem a harc a megoldás. De megpróbálok segíteni." "Hogyan?" "Én... Beszélhetünk a kapitányommal. Talán o egyezkedhet a

bányászokkal, ráveheti őket, hogy engedjék magukat itt maradni." "Hajlandó volna ezt megtenni a kapitánya?" kérdezi Oxilon. "A legjobb az volna, ha maguk is a Voyager-re jönnének, és személyesen beszélne velem." javasolja Neelix. "Én is menni akarok." jelenti ki Brax, mire Dexa rápisszeg "Miért nem jönnek mindketten?" indítványozza Neelix, "Én láttam a maguk otthonát... Szeretném, ha önök is látnák az enyémet."

Úgy tunik, a Flyernek visszafelé nyugodt útja volt, legalábbis Neelix büszkén vezeti be a hídra Dexát és a fiát. Az ajtónyílás hangjára a hídügyeletes Chakotay kérden fordul feléjük a híd hátsó részén. "Chakotay parancsnok...!" szólítja meg Neelix, "Bemutatom Dexát, és Braxet." "Üdvözlöm önöket a hídon." biccent oda Chakotay a vendégeknek. "Ez pedig Kim zászlós." veregeti vállon Neelix Harryt, majd tovább indulnak a híd hátsó részén. "Ez mi...?" kérdezi Brax, a Voyager rendszereinek áttekintő ábráját megjelenítő nagy monitorra. "Az egy gépésmunkahely." magyarázza Neelix, "Ott pedig a taktikai konzol van... Az ott lent a kormány... Ez pedig..." veregeti meg Neelix Janeway székeinek fejtámláját, átnyúlva a korlát fölé, "A kapitány széke." "És melyik munkahely a tiéd?" kérdezi Brax lelkesen. "Nos, nekem igazából nincs egy kimondott... Én inkább..." magyarázkodik Neelix, mire Kim és Chakotay összenéznek, majd Harry, kilépve a muveti tiszt konzol mögül, így szól: "Neelix túl sok dolgot csinál ahhoz, hogy csak egy munkahelye legyen. O a nagykövetünk, a hangulatfelelősünk..." "A kereskedelmi képviselők..." veszi át a szót Chakotay, "Kétségtelenül o a legsokoldalúbb tagja a legénységünknek." Neelix erre megszólalni sem tud, csak meghatottan áll egyik lábáról a másikra.

"Ahogy láthatja, a szenzoraink rendkívül pontosak." magyarázza Seven Dexának az asztrometriai laborban, miközben Brax a megfigyelő emelvényen állva bámulja a nagy monitor szolgáltatott képet, "Fényévekről tudunk életjeleket keresni." "Így találtuk meg önöket." néz Neelix Dexára. "Van még valamim, ami érdekelheti." mondja Seven, majd egy bolygó adatait, és képét adja a nagy képernyőre. "Mi ez?" kérdezi Brax az anyja felé fordulva. "Talax... Ilyen messziről le tudják tapogatni...?" "Nem, ez a kép az adatbázisunkból való." "Olyan gyönyörű, ahogy emlékszem rá..." Seven ráközelít a felszín egy részletére, mire Neelix lelkesen így szól: "Ott a Goldow hegylánc..." "Meg az Oxianatavak." teszi hozzá Dexa mosolyogva, "Az volt az egyik kedvenc helyem." "Nekem is..." néz Neelix a nore. "Miért nem megyünk egyszerre vissza Talaxra?" kérdezi Brax, "Élhetnénk ott..." "Még mindig a haakoniaiak irányítása alatt áll. Ok nem bánnak túl jól a talaxiaiakkal..." csóválja a fejét Dexa, "Ezért jöttünk el." "Talán Neelix velünk jöhetne... És harcolnánk ellenük..." mondja Brax lelkesen, mire Seven és Neelix vidáman összenéznek, "Visszafoglalnánk a bolygót!" "Ha a holnapi tárgyalások jól alakulnak, sehová sem kell mennetek." mondja Neelix.

"Következő megálló: a gépház..." mondja Neelix Dexának, de főleg Braxnak, a Voyager egyik folyosóján. "A hajtómumag..." bólint Brax lelkesen. Miután áthaladtak egy kereszteződésen, Naomi lép ki a keresztfolyosóból, és utánuk szól: "Neelix..." "Naomi... Sajnálom, teljesen elfelejtettem a kadi-kot játszmánkat..." mentegetőzik Neelix. "Semmi baj, tudom, hogy elfoglalt vagy. ... Csak találkozni akartam a barátaiddal." "Persze... Dexa, Brax... O a keresztlányom, Naomi." "Üdv..." szól oda Naomi Dexának. "Gyönyörű hajón laksz..." mondja Dexa. "Köszönöm. ... Talán Brax szeretné megnézni a holodecket..." "Ez egy remek ötlet!" jelenti ki Neelix. "Paris hadnagynak van egy új programja. Megszállók a kilencedik dimenzióból." "Tjesztnek hangzik..." jegyzi meg Neelix. "Az is." bólint Naomi, odakacsintva Neelixnek. "Mi az a holodeck?" kérdezi Brax. "Neelixnek igaza van. Lehet, hogy túl ijesztő volna neked." mondja Naomi. "Én nem félek." jelenti ki Brax, majd felnéz az anyjára: "Mehetek...?" Dexa, nyilván maga sem tudva egészen, miről van szó, segélykérő pillantást vet Neelixre, majd mikor az megnyugtatóképp odabíccent neki, rábólint. Naomi és Brax útnak indulnak. "Szerencséje van, hogy rátalált ezekre az emberekre." mondja Dexa a melléje lépo Neelixnek, majd miután ismét útnak indultak, folytatja: "Szemmel láthatóan nagyra tartják magát." "Az érzés kölcsönös..." sóhajt fel Neelix.

A páros valamivel később egy kabin nappalijában ül az asztalnál. Neelix italt tölt, majd egy kicsit közelebb húzódva egymáshoz, mindketten felemelik poharukat, majd Neelix így szól: "Az Oxiana-tavakra." "Ez igazán zamatos..." mondja Dexa, miután ittak egy kortyot. "Tizenöt éve orizgetem. Nem voltam biztos benne, kinyitom-e valaha is. De a ma este... Megfelelo alkalomnak tunt." Neelix és Dexa elbizonytalanodva nézik egymást, végül Neelix az asztalon levo tányérok felé fordulva megkérdi: "Kér még egy kis... Terga-tortát?" "Egy... Egy kicsit, kérnék. ... Nem ettem már évek óta..." mondja Dexa, miközben Neelix a tányérjára tesz egy darabot a süteménybol. "Örülök, hogy ízlik. Családi recept." "Ön jó szakács. ... Brax azóta nem volt ilyen vidám, hogy még élt az apja..." "És hogyan... Sajnálom. Gondolom, nem akarna beszélni róla." "Nem zavar. ... Egy Phaenos nevu bolygón telepedtünk le. Rengeteg szabad terület volt, de a kormányuk egy nagyon kis területre korlátozott minket." "Miért?" "Azt mondták, karantén, hogy megóvják a népességet az idegen betegségektől. ... De ez csak kifogás volt. Kívülállóok voltunk, nem akarták, hogy az övéikkel keveredjünk. ... Nem tartott sokáig, hogy rájövünk, nincs elég földünk hogy megtermeljük, ami az ételmezésünkhöz kell. Oxilon azt mondta, csak... Takarékoskodunk kell a készleteinkkel... De a férjemnek elege volt abból, hogy megmondják neki, mit tegyen. Úgyhogy... Földmuvelésbe kezdett az engedélyezett területen kívül." "Nem tetszett nekik..." mondja Neelix fejcsóválva. "Egy biztonsági orjárat kérdőre vonta. O azt mondta nekik, el kell látnia a családját. Nem félt tőlük. Harc lett belőle, megölték." "Sajnálom..." mondja Neelix halkán. "Ezt követően..." sóhajt fel Dexa, "Idejöttünk. Azt gondoltuk, végre találtunk egy helyet, ahol senki sem piszkál minket..." "Talán ezúttal másképp lesz." "Talán..." mondja Dexa, majd elöbbré hajolva megfogja Neelix kezét: "De még ha nem is... Köszönöm... Hogy megpróbálják." Neelix pár pillanatig nem igazán tudja eldönteni, mi legyen, de végül inkább visszahúzódik, és így szól: "Jól ki kellene aludnom magam... A holnapi tárgyaláson a legjobb formámat kell hoznom." Neelix ezzel a kijárat felé veszi az irányt, Dexa pedig, mielőtt kiléphetne az ajtón, utána szól: "Neelix...! ... Ez egy csodálatos nap volt." Neelix erre zavartan bólint, majd távozik.

"Nincs itt elég bányászni való... Anélkül, hogy megsemmisítenék az otthonukat...?" kérdezi Janeway a tanácssteremben Naconát, közben az asztal másik oldalán ülo Oxilonra és Neelixre pillantva. "Az otthonuk... Több mint harminc százalékát tartalmazza a mezo érckészletének! A nélkül az aszteroida nélkül... A muvelet nem hoz annyit, mint amennyibe kerül." "Nyitottak volnának... Valamiféle kárpótlásra?" kérdezi Neelix reménykedve. "Mi csak az ásványokat akarjuk." "És megölnének minket, hogy megszerezzék." mondja erre Oxilon, majd feláll, hogy távozzon, de Neelix visszatartja: "Várjon..." Oxilon visszaül, Neelix pedig így szól Naconáékhoz: "A talaxiaiak megtalálták a módját, hogyan termeljenek... Sok geotermikus energiát. Talán megoszthatnák magukkal." A bányászok összenéznek, majd Nacona megkérdi: "Mit ért a megosztás alatt...?" "Üzemanyaggá alakíthatnák... Hogy a hajóikat hajtsák vele." "Az energia, amit generálnak, nem kompatibilis a mi technológiánkkal." csóválja a fejét Nacona. "Mi hajlandók volnánk segíteni az átalakítások elvégzésében." mondja Janeway. "Tervet kell teljesítenünk." néz rá Nacona, "Nincs erre idők." "Parancsnok... Több mint ötszáz ember jövője forog itt kockán." mutat rá Janeway, mire Nacona kissé elbizonytalanodva pillant Neelixekre.

"És egyszer... Történt egy transzporter-baleset." meséli Naomi Braxnak az étkezőben, ahol kadiskot-ot játszanak, "És Neelix és Tuvok parancsnok egyesültek, és egy teljesen eltérő személy lettek." "Tényleg...?" kérdezi Brax, és a gyerekek mellett ülo Dexa is kétkedve mosolyodik el. "Te sem gondolod, hogy kitalálnék egy ilyen történetet, igaz...?" kérdezi Naomi. Ekkor Neelix érkezik, akit az ot eloször meglátó Brax üdvözl: "Szia Neelix...!" "Akarsz kadiskot-ot játszani?" kérdezi Naomi. "Talán később..." feleli Neelix, majd jelentőségteljes pillantást vet Dexára, aki a nyomába szegodik. A páros átmegy az étkező másik felébe, és Dexa, Neelix arkifejezését látva így szól: "Tudtam, hogy nem fog beválni." "Azt elértük, hogy tegyenek egy kis engedményt. Kitölték a határidőt. Lesz elég idejük, hogy szétszereljék a felszerelésüket." "Köszönjük... De túl sok mindent kéne magunkkal vinnünk..." "Janeway kapitány beleegyezett... Hogy elviszi mindannyiukat... És a készleteiket... A

legközelebbi 'M' osztályú bolygóra." Dexa erre nem szól semmit, csak sarkon fordulva a kijárat felé veszi az irányt, közben odaszólva a fiának: "Gyere, Brax. Megyünk haza." "Miért...?" "Csmagolnunk kell. Gyere..." Neelix megsemmisülten bámul maga elé, Brax pedig, mielőtt kilépnének az ajtón, csalódottan szól oda neki: "Azt mondtad, segíts nekünk...!" "Brax...!" szól rá Dexa, ezzel kitereli az étkezőből, Neelix pedig szomorúan néz utánuk.

"Beszélni kívánt velem." mondja az asztrometriai laborba besiető Tuvok az ott dolgozó Neelixnek, aki erre felé fordul: "Öt görbületképes fajt észleltem annak a bolygónak a két fényéves körzetében, ahová a talaxiaiakat visszük. ... Aggódom, hogy talán sérülékenyek lesznek a támadásokkal szemben." "Bárhon azok lennének." mutat rá Tuvok. "Arra gondoltam, alán segíthetne nekem kidolgozni néhány... Védelmi stratégiát az új otthonuk számára." "Hogy oszinte legyek, Mr. Neelix... Nem úgy néz ki, hogy ok hajlanának megvédeni magukat..." "Nem, azt hiszem, nem is..." "De ha ellenállásba akarnának kezdeni... Az érzelmi kötődésük a jelenlegi otthonukhoz értékes lehet." "Azt mondja, maradniuk kellene..." kérdezi Neelix meglepetten. "Elméleti lehetőségekről beszélek." jelenti ki Tuvok. "Elméletileg... Ha meg akarnák védeni az aszteroidát... Hogyan tehetnék meg?" Tuvok egy pillanatig töpreng, majd így szól: "Kezdetnek létre kellene hozniuk valamiféle határzónát." "Úgy érti, pajzsokat..." "A bányászok figyelik az aszteroidát. Ha észlelnék, hogy a talaxiaiak pajzsot építenek ki, megpróbálnák megállítani őket." "Azt hiszem..." ért egyet Neelix. "A népének magabiztos irányításra volna szüksége, hogy védekezhessenek egy megelőző támadás ellen." "Ha rendelkezne a kapitány engedélyével, hajlandó volna biztosítani ezt az irányítást..." kérdezi Neelix reménykedve. "Természetesen nem. Az az Elsodleges Irányelv megsértése volna. És még ha nem is így volna... Nem hiszem, hogy én vagyok a legalkalmasabb ember ennek a szerepnek a felvállalására." mondja Tuvok, jelentőségelteljes pillantást vetve Neelixre. Az egy darabig meglepetten bámul rá, majd zavartan megkérdi: "Úgy érti... Én?" "De én csak elméleti lehetőségekről beszélek." ismétli meg Tuvok. Neelix ezen eltöpreng, majd a fejét csóválja: "Én nem tudnám irányítani azokat az embereket, Mr. Tuvok. ... Én nem vagyok harcos. Csak egy szakács vagyok... Aki néha azt képzei magáról, hogy diplomata." "Épp ellenkezőleg, Mr. Neelix. ... Ön ennél sokkal több." jelenti ki Tuvok a talaxiai mellé lépve. ... Ön, meglehetősen, a legtalálékonyabb személy, akit valaha ismertem." "Én azt hittem, maga csak elvisel engem..." "Valóban vannak... Bosszantó szokásai. Azonban a Voyager-en töltött ideje alatt számos értékes képességet fejlesztett ki. Olyan képességeket, amelyek jó szolgálatot tennének, ha valaha is úgy döntene, hogy vezetői feladatot vállal." "Tényleg így gondolja..." "Hadd tisztázzak valamit: nem bíztatom bárminek is a megtételére. Egyszerűen csak azt mondom, hogy ön több mint alkalmas rá." Neelix ennek hallatán némiképp büszkén húzza ki magát.

Neelix valamivel később, egy kis táskával a kezében, behúzott nyakkal siet valahová a hajó folyosóin. Mikor a gyengélkedőnél jár, Janeway lép ki odabentről, és Neelix után szólva felzárkózik hozzá: "Készül valahová, Mr. Neelix?" "Csak meglátogatni a barátaimat." "Chakotay említette, hogy a saját hajóját használja. Miért nem viteti el magát Tømmal a Flyeren?" "Nem akarok zavarni senkit..." mondja Neelix kissé idegesen, mire Janeway megállítja: "Nem tervez semmi butaságot, ugye..." "Bármit csinállok is, ígérem, a Voyager nem keveredik bele." "Nem ez volt a kérdés." "Tudom, hogy vannak az Elsodleges Irányelvet fenntartásai. De én nem vagyok hivatalosan tagja a legénységének, úgyhogy rám nem vonatkoznak ezek a megszorítások." "Maga ugyanannyira tagja ennek a legénységnek, mint bárki más." "Arra utasít, hogy ne menjek..." "Az attól függ, mit akar csinálni." "Az a talaxiaiaktól függ..." mondja Neelix halkán, mire Janeway alaposan megnézi magának, majd kinyitja neki a siklóhangár ajtaját: "Biztonságos utat, Mr. Neelix..."

"Személyes tapasztalatból tudom, hogy vannak erotér-emittereik." mondja Neelix számos talaxiainak, valahol a lakó-aszteroidájuk belsejében, "Felhasználhatnák őket, hogy létrehozzunk egy pajzshálózatot." Neelix egy konzol, és egy magasabban lévő nagyobb képernyő segítségével néhány ábrát jelenít meg, majd folytatja: "Egy-egy sornyt kellene elhelyeznünk belőlük az aszteroida

felszínén, keresztirányban. Tizenhat emitternek elégnek kellene lennie egy hálózathoz." "Még ha igaza is van, hetekig tartana kiásni a fofolyosóból a felszínig." mutat rá Oxilon. "Tuvok parancsnok javasolta, hogy alakítsuk át az emittereket, hogy kilohetok legyenek a hajójuk torpedóvetőjéből. Így bejuttathatnánk őket a felszínbe." mondja Neelix, egy másik ábrával demonstrálva a dolgot. "Amint a bányászok rájönnek, mit csinálunk, támadni fognak." jelenti ki Oxilon. "Én adhatok fedezetet a hajómmal. De igaza van, gyorsan kell dolgoznunk." "Tudnánk energiát irányítani az emitterekhez közvetlenül a magból, így állandó energiaellátásuk lenne." javasolja Dexa. "Jó ötlet." néz rá Neelix. "Ha azt tesszük, amit javasol, emberek fognak megsérülni..." aggályoskodik Oxilon. "Ez az otthonuk!" mondja Neelix, majd az odébb várakozók felé fordul: "A bányászoknak nincs joga, hogy elúzzék innen magukat!" "Egyetérték. De harcolni..." ingatja a fejét Oxilon. "Nekem sem tetszik. De eljön az a pont, mikor az embernek ki kell állnia az igazáért. ... Honnan tudhatják, hogy a következő helyen, ahová mennek, nem fogja szintén terrorizálni magukat valaki?" kérdezi Neelix, mire helyeslo mormolás támad a jelenlevők között. "Tudod, hogy igaza van." néz Dexa Oxilonra. "Magánál keményebben senki sem dolgozott, hogy felépítse ezt a helyet." mondja Neelix Oxilonnak, "Nem éri meg megvédeni...?"

Úgy tunik, Oxilon végül áldását adja a dologra, legalábbis valamivel később már lázasan folynak az elokészületek. "Várjátok a hívásomat." mondja Neelix Dexának, "Amint az utolsó két emitter is a helyén van, kezdjétek meg feltölteni a hálózatot." "Értettem." bólint a nő. "Félsz, igaz?" Dexa bólint, majd Neelixre pillantva megkérdi: "És te...?" "Meg vagyok rémülve..." bólogat Neelix idegesen. "Légy óvatos." kéri Dexa. "Úgy lesz." Ekkor hangjelzés szólal meg, ami befutó üzenetet jelez: "Oxilon Neelixnek: emitterek betöltve, kész vagyunk." "Hamarosan találkozunk." mondja Neelix, ezzel útnak indul, de Dexa a karjánál fogva visszahúzza. Egy pillanatig nézik egymást, majd a nő egy hosszú csók után útjára engedi Neelixet.

Az aszteroida felszínébe egy hosszú, hengeres szerkezet csapódik be, és nagyjából fele hosszúságáig beágyazódik a felszínbe. Egy pillanattal később egy lapos, deltaszármazékos hajó húz el fölötte, amit Neelix jellegzetes alakú hajócskája követ.

"Még ketto, és megvagyunk." üzeni Neelix a hajója vezérlojéból.

"Nyugtázva." üzeni Oxilon a nagyobbik hajóról, "Pozícióba állunk a következőhöz."

Neelix hajóján néhány másodperccel később figyelmeztető jelzés szólal meg. "A bányászok hajója elfogópályán. Kitéromanóvert!" szól Neelix.

A bányászok a nagyobb talaxiai hajót támadják meg, ami egyébként legfeljebb harmad akkora, mint a támadója.

"A pajzsunkat célozzák." üzeni Oxilon az első találatok után.

"Majd én foglalkozom velük. Csak összpontosítsanak a feladatokra..." üzeni Neelix munka közben,

"Jól van, Mr. Vulcani, lássuk, igaza volt-e velem kapcsolatban..."

Neelix hajója tüz alá veszi a bányászokét, akiknek azonban mellette még arra is van idejük, hogy kidobjanak egy bányásztöltetet, ami a felszínre elérve felrobban.

A detonáció alaposan megrázza a talaxiai kolóniáját, mire vészjelzések szólalnak meg, és Dexa, miután idegesen körülnézett, csatornát nyit: "Neelix, igyekeznetek kell...!" "Csak még egy emitter, és bekapcsolhatjátok a pajzsot." érkezik a válasz.

A bányászok kioldanak egy újabb robbanótöltetet, amit azonban Neelixnek sikerül megsemmisítenie, mielőtt a robbanószerkezet elérhetné a felszínre, A hajója azonban válaszul kap egy pofont a bányászhajó fő fegyveréből.

Ennek meg is van az eredménye, Neelix, miután szemügyre vette a legfrissebb károkat, idegesen így szól: "Neelix Oxilonnak: a fegyvereim leálltak." "Még nem vagyunk pozícióban..." "Érjenek oda, mielőtt újabb töltetet lőnek ki!"

Ez hamarosan be is következik, és Neelix, leszakadva a bányászhajótól, üldözöbe veszi a kissé magas röppályán indított töltetet.

"Neelix, mit csinálsz...?" kérdezi a hajók mozgását egy letapogatón figyelő Dexa aggodalmasan. "Ne aggódj miattam. Csak készülj a hálózat beüzemelésére..." üzeni Neelix elszántan.

Neelix hajója az aszteroida felszínétől nem túl nagy magasságban repül, majd felbukkan felülrol a robbanótöltet, és hamarosan nyilvánvalóvá válik, hogy Neelix ütközopályára állította hajóját. Azonban mielőtt pontosan a lefelé tartó töltet alá manoverezhetne, egy Csillagflotta-fézer semmisíti meg a töltetet, majd a Delta Flyer pozícióba áll Neelix hajójának jobb oldalán.

"Delta Flyer Neelixnek: jól van?" kérdezi a Flyer pilótafülkéjében a taktikai, és a muveleti pult között álló Janeway.

"Remekül, kapitány..." üzeni Neelix, "De maguknak nem szabadna itt lenniük. Megsértették az Elsodleges Irányelvet..."

Janeway erre elmosolyodik, majd a taktikai pultnál ülo Tuvokra sandítva így szól: "Csak egy bajban levo barátunk segítünk."

Oxilon hajója néhány másodperccel később az aszteroida felszínébe lövi az utolsó emittert is. A bányászahajó szint ezzel egy időben vet ki egy újabb töltetet, de az már csak a Dexa által feltöltött pajzsig jut el, és a felszínben semmi kárt nem téve robban fel a pajzshatáron.

"Dexa Neelixnek: a pajzs kitart. Megcsináltad...!"

"Megcsináltuk..." bólint Neelix megkönnyebbült, büszke arccal.

"A kapitány naplója, CsillagIdo 54868.6. Nacona parancsnok mintha feladta volna a talaxiaiak pajzsának áttörésére tett kísérletet. A Voyager kész az indulásra, de idot adunk Mr. Neelixnek, hogy nehezen, de búcsút vehessen új barátaitól."

"Hálásak vagyunk... Mindenért, amit tett." mondja a Dexa és Brax mögött álló Oxilon Neelixnek abban a helyiségben, ahová elször hozták. "Én egyszeruen csak boldog vagyok, hogy sikerült a dolog... És örülök, hogy eltölthettem itt egy kis idot... Mindannyitokkal. ... Jobb ha indulok." szól Neelix. "Maradj itt..." kérleli a fiú. "Nem maradhat, Brax..." szól rá Dexa, "A Voyager-en kötelességei vannak." "Ígérem, kapcsolatban maradunk, ameddig lehet..." teszi Neelix a fiú vállára a kezét, majd Dexa felé fordul, de a csók ezúttal megint elmarad, és Neelix végül szó nélkül siet el.

"Jöjjön be." szól ki a szobájában levo asztalnál ülvő dolgozó Naomi a nappaliból behallatszó ajtócsengo hangjára. Neelix érkezik, és beballagva a lány szobájába, kissé bizonytalanul köszön rá: "Szia..." "Neelix...?" "Min dolgozol?" kérdezi Neelix, leülve az ágy szélére. "Egy humanoid kultúráról szóló jelentésen. Chakotay parancsnok paleontológia-órájára." "Ahm... Segítsek?" kérdezi Neelix feszengve. "Már majdnem befejeztem." "Van idod egy kadis-kot játszámra...?" "Korán kell kelnem." "Akkor azt hiszem, jobb, ha lefekszel..." mondja Neelix kissé csalódottan, "Szeretné, hogy betakarjalak... És mondjak egy mesét?" "Már évek óta nem csináltál ilyet..." néz rá Naomi mosolyogva. "Csak gondold bele, hány mesét hagytál ki..." "Kösz, Neelix... De magam is le tudok feküdni. Nem vagyok már kislány." Neelix fájdalmas arccal nézi az újra az asztali terminál felé forduló Naomit, és bár mondani szeretne valamit, maga sem tudja igazán, mit mondhatna.

Végül a konyhai bejáraton át érkezve a sötét étkezőben köt ki, ahol egy adag kávé áll egy futolapon az esetlegesen erre járóknak. Neelix tölt magának egy bögrével, és a zajok hallatán a beszélgetosarok egyik foteljében ülo Janeway a konyha felé fordul: "Nem gondoltam, hogy más is fent marad ilyen sokáig..." "Ah... Nem akartam, hogy egyedül kávézgasson..." lép ki Neelix a konyhából. "Foglaljon helyet." invitálja Janeway. Neelix letelepszik vele szemben az alacsony asztalkára, majd miután zavartan forgatta egy darabig a bögrét a kezében, Janewayre nézve így szól: "Gondolkodtam valamin. ... Egy kicsit nehéz szavakba önteni... Nem is döntöttem még el. ... És persze soha nem hagynám figyelmen kívül a kötelezettségeimet a Voyager-en." "Persze, hogy nem..." mondja Janeway halkan. "Nagyon komolyan veszem oket." "Tudom, hogy így van." Neelix egyelőre befejezi, és iszik egy kis kávét. "Nos, én is gondolkodtam valamin..." veszi át a szót Janeway, "Talán tudna nekem segíteni." "Örömmel tenném..." "Ez egy ötlet, amirol beszélnem kell a Csillagflotta

Foparancsnoksággal." mondja Janeway reszelos hangon. "Biztosan fontos." Az. ... Most, hogy kétirányú kommunikációt hoztunk létre a Földdel... Nekem úgy tunik, a Csillagflottának elkelne egy állandó nagykövet a Delta Kvadránsban. ... Ennek a nagykövetnek rendszeres kapcsolatban kellene állnia a Voyager-el." "Természetesen..." mondja Neelix szinte hangtalanul. "Nehéz volna maga nélkül tovább vinnem ezt a hajót, Neelix..." csóválja a fejét Janeway surun pislogva, "De ez talán olyan áldozat, amit hajlandó volnék meghozni... A Csillagflotta jelentosebb haszna érdekében. ... Természetesen a megbízatás teljesen önkéntes volna." Neelix és Janeway pár pillanatig szótlánul nézik egymást, majd a kapitány halkán megkérdezi: "De nem érdekelné a dolog, igaz...?" Neelix szóhoz sem jutva bámulja az ot szomorú arccal figyelő Janewayt.

Mikor a lift megáll a vállán egy táskával benne egyedül ácsorgó Neelixel, és kinyílik az ajtó, a talaxiai meghatottan néz ki a folyosóra, majd lassan kilép a kabinból. Odakint egymástól úgy egy méternyire, a folyosó két oldala mentén felsorakozva a legénység tagjai állnak. Neelix útnak indul köztük, a díszorség egészen a siklóhangárig húzódik, ahol az ajtó körül a fotisztek, és Naomi állnak. Neelix megáll a közvetlenül az ajtónál álló Janewayjel szemben, aki így szól: "Minden jót... És sok szerencsét... Nagykövet." Neelix még egyszer végignézi a kettős sorfalat, majd odabiccentve bajtársainak, a biztonsági kapu felé fordul. De mielőtt beléphetne, Tuvok lép ki a sorból: "Mr. Neelix..." Neelix visszafordul, mire Tuvok jelentősegteljesen lefelé pillant. Neelix követi a tekintetét, mire a vulcani néhány táncmozdulatot imitál a jobb lábával, majd így szól: "Élj soká, élj bőségben." Neelix meghatottan elmosolyodik, majd hálásan bólint, és belép a hangárba, melynek ajtaja becsukódik mögötte.

A siklóhangárból kifutó talaxiai szállítóhajó egy lassú kört tesz a Voyager hasa alatt, majd útnak indul valamerre visszafelé, egy nem túl távoli aszteroidamező irányába.

A lakásukban a hajómodellen dolgozó Brax kérden néz fel, mikor kinyílik az ajtó. Neelix lép be, és a csomagját az ajtó mellé letéve szótlánul öleli magához az odasieto fiút. Pár pillanattal később Dexa lép be gyanútlanul egy másik helyiségből, ám Neelix láttán megtorpan. Néhány másodpercig nézik egymást, majd Neelix mosolyát látva Dexa odasiet hozzá, és mindhárman egy boldog családként ölelkeznek össze

169. Renaissance Man – Álarcosbál

A hazafelé tartó Delta Flyer szerkezeti védomezejének valószínűleg nincs könnyü dolga, hogy össze tudja tartani a pilótafülkét, az odabent harsogó operaária-kíséret hangnyomása ellenében. Az énekhangot természetesen a pilótafülkében ülo Doktor szolgáltatja, miközben egy jegyzetfüzettel dolgozik, és néha szemügyre veszi a kormányospultot is. A hátsó részbe vezető ajtó kinyílik, és az ornyergét masszírozó Janeway botorkál be rajta. A kapitány előre megy a taktikai, és muveleti tiszti pult közé, és gyilkos pillantásokat kezd eregetni a neki háttal ülo Doktor irányába. Az éneklésbe teljesen belemerült Doktor elkezdi megfordulni a pilótaüléssel, majd mikor megpillantja Janewayt, a torkán akad a következő hang. "Kapitány...? Számítógép, zenét megállítani. ... Nem ébresztettem fel, ugye...?" Janeway erre vállat von, és csíposen így szól: "Semmi baj, Doktor... Tizenöt percnél több alvásra igazán nincs szükségem..." A Doktor széles mosollyal fordul vissza a pilótakonzol felé, Janeway pedig odaszól a pilótafülke hátsó részén a falban levo replikátornak: "Kávét, feketén...!" "Talán kicsit több figyelmet szentelhetne a repülésnek... És kicsit kevesebbet az éneklésnek." mondja Janeway, miközben kiveszi a bögrét a replikátorból. "Hologramként számos feladatot tudok egyszerre ellátni." jelenti ki a Doktor, "Amellett, hogy a Flyert vezetem, értekezést írok a hosszú időtartamú urrepülés fiziológiai hatásairól, és... Holoképeket készítek arról a Mutara-osztályú ködrol." mondja a Doktor, kimutatva a bal oldali ablakon. "Kinek kell legénység, ha van egy hologram a fedélzeten..." mondja erre Janeway. "Nem vallanám be ezt senkinek, de volt idő, mikor mindent odaadtam volna, hogy hús-vér ember lehessenek. ... De rá kellett jönnöm, hogy a hologram-lét sokkal felsőbbrendű." "Tényleg...?" mered Janeway sértetten a Doktorra, aki erre gyorsan felé fordul: "Ne haragudjon... Mindig is élveztem a szervek társaságát... Igazság szerint, örülök, hogy el tudott jönni velem erre az orvosi szimpóziumra. Kellemesen telt önnel az idő." Janeway erre szélesen elmosolyodik, ám, mikor a Doktor folytatja, a mosolyból egy sokkal tartózkodóbb kifejezés válik: "Tulajdonképpen abban reménykedem, gyakrabban kerülhetne sor ilyesmire..." A hajó ekkor megvonaglik, és a pilótakonzol jelezni kezd. "Hmm..." veszi szemügyre a Doktor az adatokat, "Egy szubtér-örvényen haladunk át." "Lehet egy másik hajó sodorvonala..." mondja Janeway. "Nem... A szenzorokon nincs semmi... Talán csak a köd gravimetrikus hatása..." "Talán át kéne vennem az irányítást..." véli Janeway, miközben a Flyer újra hintáznai kezd. "Üljön le kapitány, és nyugalom. Egy hologram ül a kormánynál." mondja a Doktor, mire Janeway, ha lehet, még aggodalmasabb ábrázatot ölt, ahogy leülve nagy szemeket mereszt a Doktorra.

"A plazmalökéseknek ezeknek a továbbítóknak valamelyikéből kell jönnie..." mondja Torres a vele együtt egy felnyitott szerviznyílás előtt térdelő Voriknak, "Próbálja meg újraszabályozni a deutérium-vezetot." Vorik szó nélkül felvesz egy szerszámot, bekapcsolja, mire a nyílásban levo továbbítók szikraesot hányva kialszanak, a fiatal vulcani pedig 'ugye megmondtam' pillantást vet B'Elannára. "Paris hívja Torrest." szólal meg ekkor az interkom. "Mondja..." morogja B'Elanna. "El tudna szakadni pár percre a gépháztól...? Van itt lent egy tönkrement deflektorú sikló..." "Kicsit elfoglalt vagyok éppen..." "Ez elég sürgös volna..." makacskodik Paris, mire Torres a felé forduló Vorikra pillant, majd feltápáskodva útnak indul.

Mikor Torres, szerszámos táskával a vállán megérkezik a siklóhangárba, és bekukkant az ott várakozó sikló ajtaján, a virágmintás inget viselő Tom épp mindenféle dobozokat pakol a középkonzokra. "Ez meg mi...?" kérdezi B'Elanna. "Nos, arra gondoltam, elkölthetnénk egy romantikus vacsorát egy vörös óriás parázsló fénye alatt..." "Jaj... Burgonyasalátát is replikáltál..." mondja B'Elanna, meglátva, mit tartalmaznak Tom titokzatos dobozkái. "Extra paprikával, pont, ahogy szereted..." "Olyan édes vagy... De nem lehet." csóválja a fejét Torres sajnálkozva. "Dehogynem lehet..." mondja Paris, kivéve egy rántott csirkecombot az egyik dobozból, "Chakotayval már tisztáztam a dolgot." "Azt mondjam a kapitánynak, újraszabályozom a dilithium-mátrixot, mielőtt visszajön..." mondja Torres, miközben a hozzá lépő Paris csókolgatni kezdi.

"Tudod... Lehet, hogy most lehetünk kettesben utoljára... A következő tizennyolc év során..."
"Szakítok rá időt, mielőtt megjönne a baba, ígérem..." mondja Torres, "Na jól van, vissza kell mennem..." Tom lemondó sóhajjal figyel, ahogy B'Elanna távozik, majd hogy valami jó is legyen a dologban, végül rágcsálni kezdi a magához vett csirkecombot.

"Jelentést." szól a hídügyeletes Kim, mikor a teljes hátsó konzolsor szeszélyesen villódzni kezd, és hangjelzések szólalnak meg. "Valamilyen impulzust irányítottak az adóvevo-hálózatunkra." állapítja meg a kormányügyeletes, "A Delta Flyertől jön." "Hívja őket." rendelkezik Kim. "Nincs válasz." "Úgy néz ki, az impulzusba egy kommunikációs jelet kódoltak..." állapítja meg a két ülés közötti terminált tanulmányozó Kim, majd rövid próbálkozás után sikerül a képernyőre adnia az adást. "Kapitány..." mondja, mikor Janeway jelenik meg a kissé bizonytalan kapcsolaton át. "Elnézést a rossz képminőség miatt, zászlós..." mondja a valamilyen javítási munkából felnéző Janeway, "A kommunikációs rendszerünk károsodott. Csak a fő deflektoron keresztül tudtam valami jelet küldeni." "A Doktor és ön jól vannak?" kérdezi Kim aggódalmasan. "Remekül. Mondja meg Chakotay parancsnoknak, hogy várjon a készenléti helyiségben, amint visszaértünk. Janeway kilép." üzeni a kapitány, ezzel bontja a kapcsolatot.

"Harry azt mondta, a Flyer károkat szenvedett..." fordul Chakotay a készenléti helyiségbe bevezető Janeway felé. "Ez óvatos fogalmazás, alig sikerült egy darabban visszajutnunk..." mondja Janeway kimerült, és némiképp dühös hangon, majd felmutatva a magával hozott jegyzetfüzetet, folytatja: "Rocaalnak hívják őket. A technológiájuk évtizedekkel van a miénk előtt. ... Transzfázisos görbületi hajtómu, multispektrális álcázó rendszerek... El tudnak pusztítani egy hajót, mielőtt a szenzorai egyáltalán észreveszik, hogy ott voltak." "Olyan népeknek hangzanak, akiket el kellene kerülnünk." állapítja meg Chakotay. "Bár lehetséges volna..." sóhajt fel Janeway, "Több ezer parszeket uralnak, innen a Béta Kvadráns széléig. Ökológiai szélsőségesek, úgy gondolják, a hagyományos görbületi hajtómuvek károsítják a szubteret, így kitiltották a görbületi meghajtást a területükrol." "Akkor vissza kellene fordulnunk, és kerüloutat keresni." "Ez a baj..." adja oda Janeway a jegyzetfüzetet Chakotaynak, "Már három hete a területükön vagyunk, csak nem tudtunk róla." "Talán ha kicsit nyilvánvalóbban jelölték volna a határaikat..." jegyzi meg Chakotay. "Büntetésképp... A törvényük azt írja elő, hogy a hajónkat szét kell szerelni." "Ezt nyilvánvalóan nem engedhetjük..." néz fel Chakotay Janewayre. "Három órán át magyaráztam a helyzetünket a legfelsőbb arkhónjuknak, egy rendkívül kellemetlen alaknak... Meggyoztem, hogy kímélik meg a Voyager-t. De nem ingyen." mondja Janeway, majd komor arccal Chakotayra nézve folytatja: "Találkozni fogunk a hajóhadukkal... És átadjuk a hajtóműmagunkat.... Egy 'M' osztályú bolygónál, ahol engedélyezték a letelepedésünket." "Letelepedés...?!" "Nem könnyen hoztam ezt a döntést, Chakotay." mondja Janeway fagyosan, az ablakokhoz lépve. "Ebbe be kell vonnunk a fotiszteket! Találhatunk módot a hajóik elkerülésére... Vagy az álcázó technológiájukhoz módosíthatjuk a szenzorainkat..." "Megpróbálhatjuk, és talán még a flottájukon is át tudunk jutni, de sok embert veszthetünk közben..." mondja Janeway dühösen, "Talán az egész hajót." "Kapitány, kell lennie más megoldásnak...!" "Belefáradtam, Chakotay...!" ereszkedik le Janeway fejcsóválva a kanapéra, "Belefáradtam a kárjelentésekbe, hogy folyton kockára kell tennem az embereim életét azért a soványka esélyért, hogy talán hazajuthatunk egy darabban...!" "Rosszabb helyzetekből is találtunk már kiutat..." mondja Chakotay. "Álljunk irányba!" rendelkezik Janeway. "És mit mondjak a legénységnek...?" kérdezi Chakotay. "Egyelőre szeretném, ha ez köztünk maradna...!" mordul rá Janeway. "Nem jellemző magára, hogy bizonytalanságban tartja az embereit..." "Megteszem a bejelentést, mikor alkalmas lesz az idő. Lelépni." mondja Janeway ridegen, mire Chakotay egy pillanatig még bámul rá, majd útnak indul a híd felé.

"Kapitány..." üdvözlí Torres a gépházba érkező Janewayt. "Sajnálom, hogy zavarom, de elkélne a segítsége... Egy feltételezett helyzethez." mondja a kapitány. "Természetesen..." "Ha kivetnénk a magot..." int Janeway a keverőkamra felé, "Lehetne biztonságosan vontatni görbületen?"

"Elméletileg... De a vonósugár destabilizálhatja a szigetelomezot, amivel átszakadást kockáztatna." "Lehetne ezt kompenzálni?" "Beállíthatná a vonósugár-emittereket egy rezonancia-impulzus létrehozására, aminek stabilizálnia kellene a mezot." "Meg tudja csinálni ezeket az átalakításokat a Delta Flyer vonósugár-emitterén?" "Azt hiszem..." mondja Torres kissé meglepetten. "Mennyi időt venne igénybe?" "Ahm... Pár órát." "Lásson hozzá." mondja Janeway a kijárat felé indulva. "Mintha azt mondta volna, ez egy feltételezett helyzet." szól utána Torres. "A biztonság kedvéért készen kellene állnunk." "Készen, de mire...?" "Értesítsen, amint elkészült." vet véget a kérdezősködésnek Janeway, majd távozik, B'Elanna pedig, miután hosszan bámult utána, aktiválja kommunikátorát: "Torres hívja Chakotayt." "Mondja." jelentkezik a parancsnok. "Van egy perce...?"

A hídra érkező Chakotay a helyéhez sétál, és leül, majd miközben a két ülés közötti terminálhoz fordul, mintha csak úgy mellékesen jegyezné meg: "B'Elanna említette, hogy elrendelt néhány átalakítást a Flyeren..." "Így van." feleli Janeway kimerően. "Talán félreértettem... De azt gondoltam, az a terv, hogy a bolygó elérésekor adjuk át a magot. ... Valahová máshova visszük?" Janeway pár pillanatig úgy tunik, mintha erosen fülné valamire, majd összevont szemöldökkel a jobb válla felé suttoz: "Elsore is hallottam...!" "Kapitány...?" méregeti Chakotay kérden, mire Janeway kihúzza magát, és visszafordul felé: "Már hangot adott a kételyeinek, parancsnok De a tervek kicsit megváltoztak." "Hajlandó nekem is elmondani...?" kérdezi Chakotay, mire Janeway megint mintha hallgatózna ez sort. "Kathryn, mi folyik itt...?!" Janeway zavartan néz a parancsnokra: "Nem érzem jól magam. Fájd a fejem." Janeway ezzel feláll, és emelt hangon így szól: "Megyek a kabinomba, és jobb szeretném, ha nem zavarnának. ... Magáé a híd." Chakotay meglepetten néz a lift felé tartó kapitány után, aki, épp mikor elhalad a taktikai konzol előtt, megint odasuttoz a jobb válla irányába: "Ne most...!" "Hogy mondja, kapitány...?" kérdezi Tuvok. "Csak folytassa, parancsnok." szól oda neki Janeway, ezzel belép a liftbe, Chakotay és Tuvok pedig összenéznek mögötte.

Chakotay az orvosi labor felől érkezik a gyengélkedőre, átvág a főorvosi irodán, majd a kezeloben megállva körülnéz. Mivel a Doktornak sehol semmi nyoma, végül aktiválja kommunikátorát: "Chakotay hívja a Doktort." "Mondja, parancsnok." jelentkezik a hologram. "Jelentkezzen azonnal a gyengélkedőn." üzeni Chakotay, majd az ajtó felé fordul, arra számíva, hogy a Doktor majd arról érkezik. Azonban ehelyett egy szállítószalag ragyog fel a holografikus rendszer vezérlőpultja mögött, amiből a Doktor bontakozik ki. "Valami baj van a turbólifttekkel...?" kérdezi Chakotay meglepetten. "Maga mondta, hogy azonnal." mondja vigyorogva a konzol mögül kilépő hologram, "Miben segíthetek?" "Aggódok a kapitány miatt." sóhajtott fel Chakotay, "Nem úgy néz ki, mintha jó lenne..." "Mi a baj?" "Nem vagyok biztos benne. Fejfájással a kabinjába vonult." "Viszek neki fájdalomcsillapítót." mondja a Doktor, ezzel nekilát elokészíteni egy oltópisztolyt. "Azon töprengtem, nincs-e ez kapcsolatban az idegenekkel való találkozásukkal..." mondja közben Chakotay. "Úgy gondolja, ártottak neki...?" "Mondja meg maga. Mit csináltak vele?" "Nem vagyok igazán biztos benne. Az idegenek leállították a programomat, amint a Flyerre szálltak. A kapitány pár órával később újraindított, és elmondta, hogy kivallatták. Természetesen megvizsgáltam, hogy biztos legyen benne, jól van." "Talált valami szokatlant?" "Azt hiszem, azzal, hogy elmondom, megszegem a doktor-beteg bizalmas viszonyt, de... Rendben volt." "Szeretném, ha alaposabb kivizsgálásban részesítené." "Örömmel. Bár azt ön is tudja, hogy érez a felülvizsgálatok iránt..." "Ön nagyon meggyőző tud lenni, Doktor." mondja Chakotay, majd a kijárat felé indulva még hozzáteszi: "Lépjön kapcsolatba velem, amint végezt." "Igenis, uram." bólint a Doktor, ezzel az irodája felé veszi az irányt.

Chakotay következő állomáshelye az asztrometriai labor, ahol Seven már javában dolgozik. "Valami érdekes a szenzorokon ezen a reggelen...?" kérdezi a parancsnok. "Semmi rendkívüli. Egy vörös óriás, és két G színképu csillag, egy golori kereskedőhajó, 156.4-es irányban." "Ha volna egy álcázott hajóflotta a közelben... Ki tudna dolgozni egy módszert az észlelésükre?" Seven töpreng egy pillanatig, majd így szól: "Egy álcázott flotta jelentős mértéku szubtéri torzulást okoz. Miért kérdi?" Mielőtt Chakotay válaszolhatna, Kim hangja szólal meg az interkomból: "Parancsnok, egy adást

észlelünk." "Forrás?" "Gondjaim vannak a meghatározásával. Értesítem a kapitányt?" "Nem, azt akarta, hogy ne zavarjuk. Irányítsa ide a hívást." A nagy képernyőn egy hajóbelso, és egy testes humanoid lény jelenik meg. "Chakotay parancsnok vagyok a Voyager csillaghajóról." "Itt Laav legfelsőbb arkhón a Rocaal Birodalomból. Miért nem vetették ki a hajtóműmagjukat, ahogy a kapitányukkal megállapodtunk?" "Az önök által megadott bolygó felé tartunk. ... Nem vethetjük ki a magot, míg oda nem értünk." mutat rá Chakotay. "Ha nem kapjuk meg a magot tíz órán belül, a hajóhadam megsemmisíti a hajójukat! ... Ez az egyetlen figyelmeztetés." Laav ezzel bontja a kapcsolatot, Chakotay pedig a kissé meglepettnék tünö Seven felé fordul: "Muködjön együtt Harryvel. Tudni akarom a forrását ennek az adásnak." "Értettem." bólint Seven, mire Chakotay kifelé indul.

"Ah, parancsnok..." mondja a Doktor a gyengélkedöbe besieto Chakotaynak, "Biztosan megkönyebbüléssel fogadja, hogy a kapitány egészségét rendben találtam." "Végzett neurológiai vizsgálatokat is?" kérdezi Chakotay. "Ühüm..." megy oda a hologram a diagnosztikai konzolhoz, hogy lekérje az adatokat, "Az agymuködése, és a kognitív funkciói teljesen normálisak. Ahogy én látom, tökéletesen rendben van, fizikálisan, és mentálisan is." "Köszönöm, Doktor." bólogat Chakotay, ezzel amilyen gyorsan jött, ugyanúgy távozik.

A parancsnok az egyik folyosón megáll egy kabin ajtaja előtt, becsenget, majd mikor nem kap választ, aktiválja kommunikátorát: "Chakotay hívja a kapitányt." Válasz erre sem érkezik, mire Chakotay új parancsot ad: "Számítógép, bemérni Janeway kapitányt." "Számítógép, parancs törölve." szól a sarkon beforduló Janeway, majd Chakotayra pillant: "A kabinomba, azonnal...!" Chakotay belép Janeway után a kabinba, a kapitány dühösen fordul felé: "De igazán, Chakotay...! Rám küldi a Doktort, hogy vizsgáljon meg..." "Aggódom." "Akkor miért nem jött egyenesen hozzám? Azt hittem, bízunk egymásban." "Én is. ... Történt valami azon a felderítőúton, amit nem mond el nekem." "Elmondtam mindent, amit tudnia kell." "Az elmúlt hét évben minden jelentosebb döntésnél konzultált velem, ezt kivéve. Miért?" "Vannak döntések, amiket egy kapitánynak egyedül kell meghoznia." mondja Janeway, a dolgozóasztalhoz sietve. "Ezt megértem. De minden ösztönöm azt súgja nekem, hogy helytelen, amit csinál. Nem emlékszik, mi történt a Lessic Prime-on?" Janeway erre felkapja a fejét, és kissé bizonytalanul mondja: "Nem látom, mennyiben számítana ez..." "Szerintem pedig igen. Tizenöt éve magát, meg azt a hadnagyot bizonytalanságban tartották. Ha nem kérdojelezte volna meg a kapitánya parancsait, az egész felderítőosztag odaveszett volna." "Ez a helyzet teljesen más." jelenti ki Janeway, mire Chakotay feszült arccal néz rá: "Maga sosem mondott nekem ilyen történetet. Én találtam ki. ... Chakotay hívja Tuvokot!" "Egy szigetelomezot hoztam létre a szálláshely körül." mondja Janeway, majd benyúl az asztal lapja alá, és egy oltópisztolyt húz elo, amivel Chakotayra támad: "Sajnálom, parancsnok." Chakotay hiába igyekszik eltolni magától Janeway kezét, az valahogy sokkal erosebbnek bizonyul nála, és mikor végül sikerül a parancsnok nyakához szorítania az oltópisztolyt, Chakotay egy elfúló nyögéssel lehanyatlík.

"Számítógép, ajtót lezární, és ötös színtu szigetelomezot létrehozni a hullaház körül." szól Janeway, miután belépett egy hűvös kék fénnel megvilágított helyiségbe. Ezt követően a falban levo nyílásfedelek egyikéhez megy, és a mellette levo panellel kinyitja a tárolórekeszt. A koporsónyi üregből automatikusan kicsúszik egy fémlap, egyelőre üresen. Janeway bevisz néhány utasítást a magával hozott jegyzetfüzeten, mire egy szállítószög fénylik fel a fémlap fölött, az öntudatlan Chakotayt hagyva maga után. Janeway magához veszi a parancsnok kommunikátorát, majd bezárja Chakotayt a tárolóba, és távozik.

"Nem tudom úgy tenni a dolgom, ha maguk ketten folyton a fejemben szövegelnek...!" mondja a gyengélkedöbe besieto Janeway dühösen, majd folytatja útját a főorvosi irodába. Ott jobb lábával fellép az asztalra, úgy, hogy bokája nagyjából a mobil emitter töltőegységének fekete körére essen, és kicsit felhúzza a nadrágja szarát. Csizmájához rögzítve a Doktor mobil emittere válik láthatóvá, aminek kicsiny kezeloszervein Janeway állítgat valamit. És a következő pillanatban ott, ahol az imént még Janeway volt, a Doktor jelenik meg ugyanabban a testtartásban. "Nem!" mondja a

Doktor, miközben a kapitány kommunikátorát jobb ruhaujjába rejti, "Semmi mást nem teszek, míg nem beszéltem a kapitánnyal!" A hologram pár pillanatig feszülten hallgat, majd dühösen bólint: "Jó! ... Mi a titkosított frekvencia...?" A Doktor leül az asztalhoz, és a ki tudja honnan kapott adatokat beviszi az asztali terminálra.

"Kapitány... Jól van?" kérdezi a Doktor, miután megjelent egy kerek képernyőn, egy ismerősnek tűnő belső berendezésű hajón. A hajó a jelek szerint azoké a foként megfigyeléseket folytató lényeké, akikkel a Doktornak már volt dolga, Janeway ugyanis két jellegzetes kinézetű, kövér humanoid között áll. "Doktor, figyeljen rám. Semmilyen körülmények között nem fogja kivetni a hajtóműmagot!" mondja Janeway nyomatékosan. "Ha nem teszem, amit kérnek, megölik magát..." "Egyenes parancsot adok magának: hagyja abba, amit csinál!" "Sajnálom, kapitány..." csóválja a fejét a Doktor, "Nem engedelmesskedhetem ennek a parancsnak." "Doktor, azt akarom, hogy azonnal menjen a hídra, és riassza Tuvok parancsnokot...!" lép előre Janeway, mire az egyik humanoid megállítja, majd odaszól a társának: "Egy erotér mögé vele...!" Janewayt elvezetik egy kis kamrába, aminek bejáratát erotérrel zárják le, a megfigyelők egyike pedig közelebb lép a képernyőhöz: "Van magának egy új megbízatásunk. Átnéztem a hajójuk tervrajzait. És érdekel ez a... Bio-neurális hálózat. Azt akarom, hogy hozzon nekünk egy sor olyan gélcsomagot." "A gélcsomagok a hajó rendszereibe vannak integrálva. Nem tudom eltávolítani őket anélkül, hogy valaki észrevenné." "Nagyon találékonynak bizonyult eddig, Doktor. Módot fog találni rá. ... Ne feledje, figyeljük az érzékelési szubrutinját. Látunk, és hallunk... Mindent!"

"Tuvok hívja Chakotayt." kel életre a parancsnok kommunikátora a Doktor íróasztalán. "Tudja, mit fog történni a novel, ha riasztja a legénységét." mondja a megfigyelő fenyegetően, mire a Doktor bontja a kapcsolatot, majd néhányszor megköszörülve torkát, aktiválja a kommunikátort, és igyekszik Chakotay hangját utánózni: "Mondja."

"Jól van, parancsnok?" kérdezi a Delta Flyer pilótafülkéjében vizsgálódó Tuvok.

"Csak kapar a torkom, a Doktor épp most kezel." "Le tudna jönni a siklóhangárba, mikor végzett?" kérdezi a vulcani. "Azonnal ott leszek. Chakotay kilép." üzeni a Doktor, majd lezárva a kapcsolatot, az asztali terminál felé fordul: "Számítógép, hozzáférni a holodeck-adatbázishoz, és megkeresni Chakotay parancsnok holografikus sablonját." A számítógép egy hangjelzéssel nyugtázza az utasítást, mire a Doktor így szól: "Letölteni a fizikai paramétereit a programomba." A letöltés hamarosan elkészül, mire a Doktor átállítja a csizmája szárára rögzített mobil emittert, felvéve ezzel Chakotay alakját. Végül egyenruhájára rögzíti a parancsnok kommunikátorát, és útnak indul. Mikor 'Chakotay' megérkezik a Delta Flyer pilótafülkéjébe, a rend kedvéért még köhint néhányat, majd Tuvok felé fordul: "Beszélni akart velem..." "Befejeztem a diagnosztikát, ahogy kérte. A Flyer kommunikációs rendszere normálisan működik." "Ezt szokatlannak találja?" kérdezi 'Chakotay'. "A kapitány jelentette, hogy károsodás érte a rocaaliak támadása során."

"Beszélnem kell majd vele." hallatszik Chakotay hangja a megfigyelők hajóján, a Doktor megcsapolt szubrutinjainak köszönhetően, "Talált még valami szokatlant?" "Nem." feleli Tuvok. "Tunjön onnan, mielőtt gyanút keltene!" utasítja az egyik megfigyelő a Doktort.

'Chakotay' bólint, majd így szól Tuvokhoz: "A hídon leszek, ha szüksége lesz rám."

"Remek munkát végez, Doktor." mondja a másik megfigyelő, mire az első bosszúsán fordul felé.

"Csak egy kicsit bátorítom..." mondja a másik. "Ezért vagyok én... A parancsnok." mondja az akció vezetője, mire a társa sértetten elvonul, majd így szól: "Ha minden jól megy hat órán belül miénk lesz a hajtóműmag. Remekül halad." "Pontosan ezt akarja elhitetni magukkal..." morogja Janeway a cellájából, mire mindketten felé fordulnak. "Mire gondol...?" kérdezi a fonók. "Tényleg azt hitték, túl tudnak járni egy hologram eszén?" A másik megfigyelő gyorsan megnézi a Doktortól továbbított képet, majd így szól: "Minden rendben levonok tunik." "Honnan tudja, hogy nem egy holografikus kivétítést néz...?" kérdezi Janeway gúnyosan, "A Doktor nem csak egy gyógyász. A vészhelyzeti parancsnoki szubrutinjai ezernyi taktikai eljárást tartalmaznak. Nem lennék meglepve, ha a Voyager mostanra már errefelé tartana. ... De van egy lehetőségük. Hagyjanak hátra egy mentőegységben, és én elfelejtem, hogy ez az egész valaha megtörtént." A második megfigyelő erre odamegy a vezérhez,

és odasúgja neki: "Talán el kellene engednünk..." "Maga megbolondult?!" áll fel a fonök, "Hónapokig tartott ezt megtervezni! Már vevot is találtunk a hajtómumagra. Most akar itt hagyni mindent...?!" "Jobb, mint ha rehabilitációs központba küldenek..." "Meghoztuk a döntést, mikor elloptuk ezt a hajót. Én nem fogok visszamenni a Hierarchiába, és nem fog maga sem!" A vezér az oket komor, fenyegető ábrázattal méregeto Janewayre pillant, majd újra a társa felé fordul: "O csak megpróbálja rászedni magát... Mához egy hónapra az Eblar Prime iszapfürdoiben fogunk ázni. Bízzon bennem."

A kapitány kabinjában levo replikátor úgy néz ki, mintha találatot kapott volna: a berendezés alkatrészeire szedve hever egy alacsony asztalon, a Doktornak köszönhetően. A hologram, miután ténykedésével csak néhány szikrát sikerült kicsiholni az egyik alkatrészből, aktiválja a rajta levo kommunikátort, és a kapitány hangján így szól: "Janeway hívja Torrest." "Itt Torres." "Már megint van egy kis baj a replikátorommal. Meg tudná nézni?" "Még mindig azokon az átalakításokon dolgozom, amiket kért. Küldök valaki mást." "Személyes szívességnék venném, ha ön csinálná, hadnagy." "Öt perc, és ott vagyok." adja be a derekát Torres, mire a Doktor elégedetten bólint: "Köszönöm. Janeway kilép." A hologram ezzel otthagyja a szétszerelt replikátort, és az asztali terminálhoz sietve így szól: "Számítógép, hozzáférést Torres hadnagy holografikus sablonjához, és letölteni a fizikai paramétereket a programomba." Miután a letöltés lezajlott, a Doktor átállítja a rejtve viselt mobil emittert, majd immár Torresként a kijárat felé indul. Azonban, mielőtt kilépne az ajtón, megtorpan, mert rájön, hogy valami hiányzik. 'Torres' bosszús ábrázattal néz le lapos hasára, majd így szól: "Számítógép, hozzáférést a Torres hármass orvosai állományhoz, és frissíteni a holografikus sablont." A hologram egy pillanatra eltunik, majd immár terhesen jelenik meg újra, így a Doktor végre kiléphet az ajtón.

'Torres' valamivel később a gépház fobejárata közelében elrejtözve várja, hogy a valódi B'Elanna útnak induljon Janeway kabinjához, majd mikor ez megtörtént, besiet a gépházba. "Elfelejtett valamit, hadnagy?" kérdezi odabent Vorik. "Igazság szerint... Igen." mondja 'Torres', "Hol tartjuk a tartalék gélcsomagokat...?" A fiatal vulcani kissé meglepetten néz az általa Torresnek tartott hologramra: "A gamma ötös szekrényben." "Ah, persze..." csóválja a fejét 'Torres', "A gamma ötösben." "Azonban mivel a hologramnak fogalma sincs arról, hogy merre lehet ez a szekrény, továbbra is csak ácsorog, mire Vorik megjegyzi: "A felső szinten." "Tudom, merre van, zászlós." mondja 'Torres' sértetten, ezzel útnak indul felfelé.

Valamivel később már odafent pakolássza a gélcsomagokat a magával hozott táskába, mikor hirtelen Paris hangja szólal meg a közelből: "Nem hagytál nekem más lehetőséget..." 'Torres' ijedten egyenesedik fel: "Hadnagy..." "Ó, mostantól kezdve a rangunkon szólítjuk egymást..."? kérdezi Paris, aki egy lefedett tányérral a kezében érkezett. 'Torres' zavartan tollászkodik egy darabig, majd kinyögi: "Ahm... Megijesztettél." "Ó, bocsánat. Csak arra gondoltam, hogy mivel nincs idod egy csillagok alatt elköltött ebédre... Talán kiegyezhetünk a hajtómumag fényében..." "Milyen figyelmes..." mondja 'Torres' zavartan, mikor Paris megáll vele szemben, "De én... Nem vagyok éhes." "Hát... De a baba biztos éhezik..." mondja Paris, ezzel leveszi a fedőt a tányérról, ami rántott csirkecombokat tartalmaz, a változatosság kedvéért. "Egy terhes nonek nem szabadna ilyesmit ennie...!" háborog 'Torres', "Azt akarod, hogy elmeszesedjenek az ereim...?" "Nah...! Nem fogsz belehalni egy csirkecombba..." ingatja a fejét Paris, "És különben is... Én nem mondom el a Doktornak... Ha te sem." A Doktor azonban máris nagyon is tisztában van a dologgal, és mivel Paris félreérthetetlen szándékkal próbál közelebb kerülni hozzá, 'Torres' idegesen hátrál előre, míg neki nem ütközik egy konzolnak. "Tudod..." mondja gyorsan 'Torres', amivel egyelőre sikerül elkerülnie Paris egyre közelebből fenyegető csókját, "Ez olyan finomnak látszik... Miért nem tesszük félre ma estére, egy romantikus vacsorához?" Paris ezen elgondolkodik, majd rábólint: "Jól van... Tizenkilenc órákor. De ha nem vagy ott... Rád küldöm a biztonságiakat!" "Ott leszek... Szívecském..." "Szívecském...?" mered Paris 'Torresre' kissé meglepetten, "Nahát, milyen érzelmes lettél a harmadik trimeszterre..." A Doktor már azt hiszi, ezzel megúsza a dolgot, így készületlenül éri, mikor Paris

végül mégiscsak elorehajol, és megcsókolja az idegesen ellenkező 'Torrest'. "Később találkozunk." mondja Paris a kényszeredetten mosolyogó 'Torresnek', ezzel távozik, a hologram pedig grimaszolva ereszkedik vissza a táskához. "Kim hívja Chakotayt." fut be egy hívás a jobb ruhaujjba rejtett kommunikátorok egyikére, "Ide tud jönni az asztrometriára?" A hologram aktiválja a kommunikátort, és Torres külsejével, de Chakotay hangján így szól: "Harry, mindjárt ott leszek. Chakotay kilép." Ezzel magához veszi a táskát, és sietosen útnak indul.

"Az adást egy hamis szubtéri mintával kódolták." mondja Kim Chakotaynak, azaz vélhetően a Doktornak, az asztrometriai laborban, a rocaali adás elemzéséről. "A jel nem egy másik hajóról eredt. A Voyager-en belülről jött." teszi hozzá Seven jelentőségteljesen. "A kettes holodeckig követtük vissza." mondja Kim. "Tudják, ki küldte?" kérdezi 'Chakotay'. "Épp indultam ellenőrizni a hozzáférési naplókat." indul a kijárat felé Kim. "Magával megyek." zárkózik fel hozzá 'Chakotay'. "Akárki küldte is ezt az adást, tudta, hogyan fedje el a nyomait..." mondja Kim valamivel később, az egyik holodeck vezérlokonzoltját vallatva, "A holodecknaplókat törölték." "Nem úgy néz ki, hogy itt bármi választ kaphatunk." állapítja meg 'Chakotay'. "Talán tudok találni némi fotonkiterítettség-maradványt..." mondja Kim, és az egyszer egy hasonló helyzetben már alkalmazott technikával sikerül megjelenítenie egy alakot, aki testtartásában emlékeztet az állítólagos rocaalira, akit az üzenetben lehetett látni. "Itt is van..." néz fel Kim, "Azt hiszem, ki tudom tisztítani a képet egy rekurzív algoritmussal..." Az alak körvonalai megszilárdulnak, és a hologram részletgazdagabbá válik, legalább annyira, hogy egyértelműen felismerhető legyen, kirol van szó. "Az idegenünk egy hologram..." állapítja meg Kim, 'Chakotayra' pillantva, "A kérdés az, ki programozta." "Szép munka volt, zászlós." veregeti meg 'Chakotay' Kim vállát, "Innen átveszem." "Egy pillanat... Két holografikus mintát észlelek..." mondja meglepetten a munkát folytató Kim, mire 'Chakotay' arcára aggodalom ül ki, "Úgy néz ki, mintha egy második képet ültettek volna egy már létező sablon fölé. Megnézem, el tudom-e különíteni az első képet..." 'Chakotay' közben egy fél lépést hátrál, és jobb csizmaszárából, a mobil emitter mellől, elohúzza egy oltópisztolyt. A rocaali holoképe átváltozik a Doktorrá, 'Chakotay' pedig ennek láttán gyorsan elkábítja Kimet.

És hamarosan már újabb bentlakója akad a hullaháznak, a Chakotayéval szomszédos tárolóba Kim kerül, miután a saját alakját használó Doktor magához vette az ő kommunikátorát is.

Az irodájában ülo Doktor gondterhelt arccal rakja be egymás után az aggasztó tempóban szaporodó 'kölsön'-kommunikátorokat egy kis orvosi táskába, majd miután egy darabig tanácstalan arccal bámult maga elé, a háta mögött levo nagy fali terminálhoz fordul, és elindít egy zenei felvételt, majd pötyögtetni kezd a terminálon.

"Doktor... Mit csinál?!" kérdezi a megfigyelok fonöke a zene hallatán. "Ha nem bánja..." hallatszik a hologram bosszús hangja, "Feszültséggel teli napom volt..."

Azonban a Doktor nem sokáig élvezheti székeben hátradolva a zenét, ugyanis Tuvok érkezik a gyengélkedobe. A hologram gyorsan elhallgattatja a zenét, és az asztali terminálhoz fordulva bosszús ábrázattal szólal meg: "Rendkívül elfoglalt vagyok, parancsnok..."

"Ez csak egy pillanatot fog igénybe venni." mondja a megfigyelok képernyoin is látható Tuvok, mire Janeway feszült arccal áll fel szukös cellájának priccséről, "A kommunikációs naplókat néztem át. ... Van egy eltérés, amirol reméltem, meg tudja magyarázni."

"Pontosan abban a pillanatban, mikor a Flyer továbbította a deflektor-impulzust... Ön a jelek szerint hozzáfért a Voyager holografikus adatbázisához." mondja Tuvok, mire a Doktor feláll, a kezelo felé veszi az irányt, és közben így szól: "A leghalványabb fogalmam sincs arról, mirol beszél." "Az ön hozzáférési kódját használták a kapitány fizikai paramétereinek letöltéséhez." mondja a nyomába szegodo Tuvok. "Pontosan mire is akar utalni, parancsnok...?" kérdezi a Doktor, miközben Tuvoknak háttal állva betölt egy oltópisztolyt a mutorészleg készletkocsijánál. "Talán váltanunk kellene néhány szót a kapitánnyal..." "Rendben..." von vállat a Doktor, majd a kijárat felé indul. Tuvok is így tesz, és mivel ő közelebb van az ajtóhoz, a Doktor így természetesen a háta mögé kerül. A hologram kinyúl az oltópisztollyal, de Tuvoknak a jelek szerint a tarkóján is van szeme, ugyanis

egy folyamatos mozdulattal lefegyverzi a Doktort, miközben a másik kezével fézert ránt, és a Doktorra szegezve azt, így szól: "Számítógép, VOH-t kikapcsolni!" "A VOH-protokollok üzenen kívül." "Biztonságiakat a gyengélkedobe." üzeni erre Tuvok, aktiválva kommunikátorát, majd rászól a Doktorra: "Maradjon, ahol van!" "Gondolom, nem felejtette el, hogy hologram vagyok, ugye...?" kérdezi a Doktor, jelentőségteljes pillantásokat vetve ti fézerére. Tuvok erre szétlővi a gyengélkedo egyik holoemitterét, mire az összerezzeno Doktor alakja egy pillanatra eltunik. "Ha szükséges, kiiktatom az összes holoemitterét." szól Tuvok. A Doktor egy pillanatig méregeti, majd futásnak ered az iroda felé. Tuvok szétlo még egy emittert, de a Doktor, aki közben a jelek szerint kikapcsolta teste szilárdsági faktorait, épp ekkor repül át az irodát a kezelotol elválasztó üvegfalon, és mivel odabent egy másik emitter működik, újra stabilizálódik. Tuvok utána lódul, de a Doktor, aki ekkor épp az íróasztala közepében áll, felkapja a töltőegységre a mobil emittert, és a karjára csapva azt, az orvosi labor kijárata felé siet tovább: "Számítógép, VOH-t átirányítani a mobil emitterbe!" Miközben az ajtó bezárul mögötte, Tuvok aktiválja kommunikátorát: "A teljes személyzetnek: vörös készség! Biztonsági osztagok, elfogni a Doktort!"

A jelek szerint Tuvok ezt követően maga is a hologram nyomába eredt, ugyanis csak pár lépéssel lemaradva lohol mögötte az egyik folyosón. A Doktor bevágódik egy biztonsági ajtón, ami Tuvok orra előtt csukódik be. "Számítógép, kinyitni a holodeck ajtaját." "Nem végrehajtható. A holodeck hozzáférése korlátozva." Tuvok erre a vezérlopanelhez lép, és miközben bevisz néhány adatot, így szól: "Biztonsági felülbírálás: Tuvok szigma négy." A biztonsági ajtó kinyílik, és mikor Tuvok belép, odabent mintegy negyven-ötven darab Doktor fordul felé. Tuvok egy pillanatig dermedten áll az ajtóban, majd így szól: "Számítógép, programot befejezni." "Nem végrehajtható. Holodeck-vezérlés üzenen kívül." Tuvok méregeti egy darabig a hologram-sereget, majd szabad jobb kezével előbb aktiválja kommunikátorát, majd miközben beszél, elveszi, és egy kézzel kinyitja trikorderét: "Tuvok a gépháznak: szakítsák meg a kettes holodeck energiáját."

"Úgy látszik, a Doktor átirányította az energia-elosztókat." üzeni Torres munka közben, "Kell egy perc, míg megkerülöm oket..."

"Doktor..." mondja Tuvok, beóvakodva a hologramok közé, akik utat engednek neki,

"Átkonfiguráltam a fézerem, hogy zavarja meg a holomátrixát. Adja meg magát... Azonnal."

A jelek szerint a hajó más részeibe is jutott a Doktorokból, egy ugyanis, vélhetően a valódi, ekkortájt épp egy Jeffries-folyosón kúszik végig sietve.

Erre a tényre Tuvok is hamarosan rájön, mikor a holodeck kiürül, és egy árva Doktor nem sok, annyi sem marad odabent. Tuvok összecsukja trikorderét, majd így szól: "Tuvok a hídnak: be tudják mérni a Doktort a belső szenzorokon?"

A fotisztek kiestével Paris a soron következő rangidos, aki a kapitány székében ülve dolgozik a két ülés közti terminálon. "Nem észlelem." üzeni Tuvok kérdésére, "Biztosan elfedte valahogy a mintázatát." "Próbálja meg az emitterében lévő poli-deutonikus ötvözetet keresni. Állítson le minden turbóliftet és transzportert." "Nyugtázva."

'Chakotay' a Jeffries-folyosók fobejárata felől érkezik a gépházba, és így szól B'Elannához: "Vigye ki innen az embereit, a hajtómumag mindjárt átszakad!" "Én nem észlelek túlterhelést..." siet oda B'Elanna idegesen a keverokamra ellenorzo konzoljához. "Hibás adatokat kapnak. A Doktor átprogramozta a szenzorait." Torres egy pillanatig 'Chakotayra' mered, majd elkiáltja magát: "Jól van, mindenki kifelé! Azonnal! ... Mozgás!" Az ügyeletes technikai személyzet megindul a fobejárat felé. "Maga is, B'Elanna." szól 'Chakotay' Torresre. "Talán tudom stabilizálni a szigetelomezot..."

fordul vissza Torres. "Nem fogja veszélyeztetni a babát. Indíts!" szól rá 'Chakotay'. "Jobb, ha maga is jön utánam gyorsan..." szól B'Elanna, ezzel ő is kifelé indul. "Paris Torresnek: észleltem a Doktor emitterét a szektorában." szólal meg ekkor Paris hangja az interkomból, mire B'Elanna visszafordul: "Hol?" "Épp a hajtómumag mellett." Torres erre döbbenten néz a vállá fölött ránézó 'Chakotayra'.

Egy pillanatig bámulják egymást, majd Torres a legközelebbi konzolhoz ugrik, amivel azonban csak a Doktor kezére játszik, az ugyanis biztonsági eroteret létesít a beugró körül, csapdába ejtve ezzel B'Elannát, majd átmegy egy másik konzolhoz: "Számítógép, Vészhelyzeti Parancsnoki Hologramot

aktiválni." Chakotay alakját felváltja a vörös vállrészu egyenruhát viselő Doktor, majd a számítógép így szól: "Minden parancskód átirányítva a VPH-ra." "Felkészülni a hajtóműmag kivetésére." fordul a Doktor a keverokamra felé, "Felhatalmazás: VPH ómega négy ketto." Felhangzik a nyugtázóhang, majd számos fémes zaj, ahogy a keverokamra, az anyag-antianyag-tápcsatornák, és a plazma-kicsatolások leválasztódnak a hajó energiarendszeréről. "Doktor, ne csinálja ezt...!" mondja Torres. "Hajtóműmag-kivetorendszer engedélyezve." jelenti a számítógép. "Számítógép... Magot kivetni!" rendelkezik a Doktor, B'Elanna felé fordulva. A keverokamra oszlopát vakító felvillanások burkolják be, ahogy a vész-bontótöltetek megszüntetik a kapcsolatot a hajtóműmag, és az azt tápláló vezetékek között.

A Voyager hasi részén a villogni kezdő figyelmeztető fényekkel körülvett kerek nyílás fedele kinyílik, és a hajtóműmag, egy legalább húsz méter hosszú, vékony, henger alakú szerkezet, felső egyharmadában a gépházban látható, kéken parázsló szakasszal, kicsusszan a nyíláson át, és lassan elmarad a hajó mögött.

"Számítógép, bemérni a mobil emitteremet, és átranzportálni a Delta Flyerre!" rendelkezik a Doktor. "A transzporterek üzemén kívül." jelenti a számítógép, mire a hologram bosszús grimaszt vágva az egyik konzolhoz fordul, hogy tegyen valamit az ügy érdekében.

A híd rendszereinek nagyobb része pár pillanattal később leáll. "Tuvok..." üzeni Paris, "Épp most vesztettük el a fő energiaellátást, és a belső szenzorok leálltak."

Tuvok, aki ekkor egy folyosón van, erre körbepásztáz trikorderével, majd így szól "A Doktor belépett az egy-egy-alfa Jeffries-folyosóba. ... Küldjön egy biztonsági osztagot a siklóhangárba."

A Doktor, B'Elannának álcázva magát, kibújik a Jeffries-hálózat egyik, a hajó egyik folyosójára vezető bűvönyílásból, és futva indul tovább. Néhány sarokkal odébb azonban Tuvokba botlik.

"Hadnagy...?" kérdezi a vulcani. "Azt hiszem, a Doktor a mentoegységek felé tart..." mutat a háta mögé 'Torres', mire Tuvok jelentőségteljes pillantást vet a kezében tartott trikorderre, majd fézerre cseréli az eszközt. "Csak nem akar lelőni egy terhes not, ugye...?" kérdezi 'Torres' hitetlenkedve.

"Jöjjön velem, Doktor." A következő manőverhez a hologram valószínűleg kiterjeszti a testét alkotó erotérrendszert, ugyanis másképp nehezen volna magyarázható, hogy előbb a folyosó falán, majd a plafonján téve néhány lépést, átfut Tuvok feje fölött, és közben kikapja a vulcani kezéből a fézert, majd a túloldalon visszatérve a padlóra, lelövi a rámozdulni próbáló Tuvokot.

A megfigyelők elégedett arccal, Janeway viszont komoran figyelik a Doktor akcióját.

"Tuvok... Valaki elindítja a Flyert." üzeni Paris a hídról, ám a folyosón öntudatlanul heverő vulcani jelenleg nincs abban az állapotban, hogy bármit is tehessen ez ügyben, "Tuvok...?!"

A Delta Flyer utoléri a Voyager-tól közben elsodródott hajtóműmagot, és vonósugárra véve azt, útnak indul vele.

A cellája piccsén a falnak dölve üldögélő Janeway, mikor odakintol némi szikrázást, egy fájdalmas kiáltást, majd egy fémes koppanást hall, érdeklődve kukkant ki az erotérajtón. Az alacsonyabb rangú idegen, aki eddig valami szerkezetet javíttatott, épp ekkor hajol le az eszköztől a zaklatásért cserébe kapott kisülés miatt elejtett szerszámmért, majd kissé idegesen újra megpróbálkozna az előbbi művelettel. "Talán megpróbálhatná lecsatlakoztatni a fázis-diszkriminátort." javasolja Janeway, átülve a piccs másik végére, ahonnan jobban láthatja a szerszámokkal ügyködő humanoidot. Az megfontolja a dolgot, majd leveszi a hengeres szerkezet egyik darabját, és meglepetten szemléli meg az eredményt: "Hah... Ezernyi ilyen egységet építettem már újra, de ilyen felépítésűt még nem láttam... Tudja, hogyan stabilizálhatnám az ionáramlást?" Janeway a száját elhúzva odaint a humanoidnak, hogy vigye közelebb az alkatrészt, aki lelkesen engedelmeskedik. Janeway megvizsgálja a szerkezetet, majd rábök az egyik részére: "Úgy néz ki, mintha az volna a töltés-inverter." A humanoid csatlakoztat egy kis alkatrészt a nagyobbhoz, mire annak nagyjából kétharmada lilás fénnel felparázslík. "Köszönöm...!" mondja a humanoid boldogan. "Szívesen." bólint Janeway, majd a munkaasztal felé visszainduló megfigyelő után szól: "Úgy látom, a hajóknak jó sok pótalkatrészre van szüksége." "Ó... Azok nem ehhez a hajóhoz vannak. Évek óta

gyűjtők és javítók tartalék alkatrészeket. Ez..." mutatja fel a humanoid a kezében tartott alkatrészt, "Egy régi impulzushajtóműbe való. Gondolná, hogy egy szeméttelen heverve találtam? Fogok neki vevőt találni... Most, hogy már működik." "Ezek az alkatrészek kisebb vagyont érhetnek..." becsüli Janeway. "Én is pontosan ezt gondolom." mondja a humanoid, majd közelebb húzódva bizalmasan így szól: "Én a magam részét a haszonból arra fogom használni, hogy megalapítsak vele egy kis helyorséget, ami elavult hajtóművek alkatrészeire specializálódik. Biztos vagyok benne, hogy van rájuk igény." "A főmérnökünk folyton pótalkatrészeket keres..." mondja Janeway, "Talán érdekelné a maga egész készlete." "Kapitány..." hallatszik ekkor a másik megfigyelő helytelenítő hangja, ahogy az a helyiségbe érkezük, "Nem próbálja meg kihasználni a beosztottamat, ugye...?" A főnök kiveszi a másik humanoid kezéből az alkatrészt: "Soha senki nem fogja megvenni ezt a szemetet. Majdnem pont olyan hasznavehetetlen, mint maga." Ekkor hangjelzés szólal meg, mire a vezér így szól: "Hajó közeledik!" A vezér ezzel a konzolok felé lódítja a beosztottját, Janeway pedig karba tett kézzel figyeli az eseményeket.

"Itt a Delta Flyer." üzeni a Doktor a pilótaülésből, "Megvan a hajtóműmag, de nem kapják meg, míg el nem engedik a kapitányt."

A megfigyelők hajója erre egy lövéssel válaszol.

"Megbolondultak...?! Majdnem destabilizálták a magot, mindketten hajója megsemmisült volna!" üzeni a Doktor.

"Ez nem tárgyalási alap! Kapcsolja ki a vonósugarát, azonnal!" üzeni a megfigyelők főnöke.

"Jól van." morogja a Doktor.

Ahogy a Delta Flyer vonósugara kikapcsol, a hajtóműmagot már be is transzportálják a másik hajó rakterébe.

"A rakterben van." mondja az alárendelt megfigyelő. "Eressze le a pajzsát... És átsugározzuk magához a kapitányát." üzeni a vezér.

"Kész." mondja a Doktor, miután teljesítette az utasítást, majd meglepett arcot vág, mikor Janeway érkezése helyett o meggy oda, ahol a kapitány van. "Megegyeztünk!" méltatlankodik, miután megjelent a meglepetten felé forduló Janeway mellett a cellában. "Üdvözlje csak a kapitányát... Amint láthatja, még életben van." fordul feléjük a vezér. "Engedje el a Doktort. Én vagyok az értékesebb tűsz." jelenti ki Janeway. "Igazság szerint nem. Otthagyjuk magát a V'nree rendszerben. A lakók jobbára ártalmatlanok. A Doktor mostantól nekünk dolgozik." "Nem fogok ilyet tenni." jelenti ki a hologram. "Biztos vagyok benne, hogy másként érez majd, miután végrehajtottam néhány módosítást a programján." jelenti ki a főnök, ezzel távozik, a társa pedig sajnálkozva lép oda a cellához: "Fogalmam sem volt arról, hogy ezt fogja tenni... Sajnálom." "Remélem, rájött, hogy maga miatt a Voyager itt rekedt a Delta Kvadránsban..." néz Janeway dühösen a Doktorra. "Mégis mit várt volna tolem...?! Hogy hagyjam, hogy megöljék?" "Azt vártam, hogy kövesse a parancsaimat!" "Ennyi erővel azt is parancsolhatta volna, hogy nyomjak egy fézert a fejéhez!" vág vissza a Doktor, "A Voyager hajtóműmag nélkül túlélhet... De kapitány nélkül nem." "De most már egyike sincs..." néz Janeway villámló szemmel a hologramra.

"A taktikai főnök naplója, CsillagIdo 54890.7. Mivel a belső szenzoraink nem üzemelnek, szintrol szintre történő kutatást kellett elrendelnem az eltűnt légénységi tagjaink megtalálásához. Míg a fő energiát helyre nem állítjuk, a Voyager mozgásképtelen, és védtelen marad."

A kutatóosztagok egyikének következő állomása a hullaház, ahol trikordereik jelzéseit követve végül megtalálják Chakotayt és Kimet. "Csak eszméletlenek." mondja Paris, miután megvizsgálta őket, "Paris Tuvoknak: megtaláltam őket."

Chakotay és Tuvok valamivel később az egyik majdnem-sötét folyosón haladnak valahová. "Logikus azt feltételezni, hogy a kapitány vissza sem tért a felderítőútról." mondja éppen Tuvok. "Van valami ötlete, hol a Flyer?" "A Doktor elfedte az ionnyomait." "Gépház hívja Chakotayt." szólal meg ekkor Torres hangja.

"Mondja." jelentkezik a parancsnok. "Készen állunk az impulzus-reaktorok újraindítására." üzeni a csak a kézilámpák által megvilágított gépházban dolgozó Torres. "Nyugtázva." A gépház világítása néhány másodperc múlva helyreáll, és ezzel együtt egy zongoradarab szólal meg a kommunikációs rendszerből, az, amit a Doktor hallgatott az irodájában. Torres meglepett arccal kezd a dolog oka után kutatni, miközben a zene egyes hangjai egyre torzabban szólnak.

A jelek szerint a zenét a hajón mindenhol hallani, Seven ugyanis a hamis hangokra összevont szemöldökkel fordul el az asztrometriai labor fő konzoljától, és szemmel láthatóan erősen gondolkodni kezd valamin.

"A hajó minden kommunikációs csatornáján ez szól." állapítja meg Tuvok, miután faggatta egy darabig a legközelebbi fal terminált a folyosón. "Számítógép, zenét felfüggeszteni!" szól Chakotay. "Nem végrehajtható." érkezik a válasz. "Nem ezt játszotta a Doktor a múlt havi előadásán...?" jut eszébe a parancsnoknak. "De igen. És amennyire emlékszem, hibátlanul adta elő a darabot." "Talán az energia-kimaradás károsította a felvételt..." véli Chakotay. "Vagy a Doktor esetleg módosította a zenét... Szándékosan." "Miért tenne ilyet...?" kérdezi Chakotay.

"Elvégeztem egy Fourier-elemzést a felvételen." mondja Seven a tisztikar többi tagjának az asztrometriai labor egyik oldalsó konzoljánál, "A harmonikusokat módosították." "Lehet egy kommunikációs frekvencia..." véli Kim. "Valószínűtlen, nincs vivohullám." mutat rá Seven. "Lehet, hogy tévedek, de... Ez úgy néz ki, mint egy görbületi mintázat..." mondja a képernyőn futó hullámalakokat figyelő Paris. "Egy energiaszolgáltatási görbe nagyjából ráillene..." bólint Kim. "Próbálja keresni." rendelkezik Chakotay. Seven munkához lát, majd így szól: "Egyező mintázatot észlelek. Távolság: hat egész hét fényév." "Impulzussebességgel nem tudjuk követni őket." mutat rá Tuvok. "Maga és Tom vigyenek egy siklót..." rendelkezik Chakotay, mire a kijelölt páros elsiel.

Janeway, miután meggyozódott arról, hogy fogva tartóik nem figyelik őket, a mellette ülő Doktor felé fordul, és ügyködni kezd a mobil emitter kezelőszerveivel. "Mit csinál...?" kérdezi a hologram halkán. "Ha fel tudom erősíteni a mátrixát, talán megzavarhatom az eroteret." Ezt rövid csend követi, majd a Doktor, miközben Janeway tovább dolgozik, így szól: "Sajnálom, hogy ilyen helyzetbe juttattam minket, kapitány." "Maga mondta, hogy több időt akar velem tölteni..." sandít fel Janeway a hologramra. "Nem erre gondoltam..." grimaszol az, "Talán... Ha visszajutunk a hajóra... Megpróbálhatnánk kicsit gyakrabban társasági életet élni." Janeway meglepetten ráncolja a homlokát, majd így szól: "Ez igazán nem alkalmas hely, hogy ilyesmirol beszéljünk... Rádadásul... Én nem nagyon élek társasági életet." "Chakotay parancsnokkal együtt vacsorázik..." mutat rá a Doktor, "És Velocity-t játszik Sevennel..." A megfigyelők közben elindulnak a cellájuk felé, mire Janeway békén hagyja az emittert, és odasúgja a Dokornak: "Ezt később kell megbeszelnünk." A vezér kikapcsolja az eroteret a társa pedig bocsánatkéren így szól a Doktorhoz: "Be kell töltenem az első megbízatását." A Doktor kelletlenül kilép a cellából, és hagyja, hogy a megfigyelő egy eszközzel kapcsolatot létesítsen az emitterével. Miután a dolog véget ért, hitetlenkedve pillant rájuk: "Azt akarják, hogy beszivárognak a Hierarchia megfigyelési központjába...?!" "Az ott tárolt adatok száz hajtóműmag árát érik." mondja a főnök. "És mit gondolnak, hogyan fogok átjutni a biztonsági rendszerekre?!" "Örülök, hogy megkérdezte." mondja a főnök, ezzel sürgetően az alárendeltjére pillant, aki bevisz még némi adatot a mobil emitterbe. A Doktor külalakja a következő pillanatban olyan lesz, mint a megfigyelőké, mire a hologram, végigmérve magát, megjegyzi: "Remélem, ez nem végleges...!" "Egy egyes osztályú felvigyázó rangját adtam magának. Be tud majd sétálni a Főparancsnokságra anélkül, hogy bárki észrevenné. Betöltöttem még számos másik holografikus álcát is, amiket szintén hasznosnak találhat." A hologram alakja azonban hirtelen villódzni kezd. "Mi a baj?" kérdezi Janeway aggodalmasan. "Nem vagyok biztos benne..." mondja a Doktor két villanás között. "A tömörített algoritmusok széthullanak...!" állapítja meg a főnök, kikapva alárendeltje kezéből a programozáshoz használt eszközt. "Én mondtam, hogy a programja nem tud ennyi adatot kezelni...!" szól az, visszavéve az eszközt, majd megpróbál valamit kezdeni a hologram állapotával. "Mit csináltak velem...?!" méltatlankodik a Doktor, akinek immár a hangja is kezd eltorzulni.

"Egy földi életjelet észlelek a fedélzeten." jelenti Paris, mikor a siklójuk megközelíti a megfigyelok hajóját, és az általa vontatott Delta Flyert, "És egy holografikus mintázatot." "A hajó fegyverei polaron alapúak. És auto-regeneratív pajzsrendszerük van." állapítja meg Tuvok. "De legalább a meglepetés ereje akkor is a mi oldalunkon..." mondja Paris nem túl nagy meggyozodéssel. "Ha nem viszik vissza a Voyager-re, a mátrixa végleg károsodik." mondja a hologrammal együtt a cellájukba visszadugott Janeway, miközben a mobil emittert vizsgálja. A Doktor némi villódzás után átalakul a rocaalivá, majd kiszól a megfigyeloknek: "Kérem, csináljanak valamit...!" "Semmi hasznunk nem lesz belöle, ha dekompilálódik..." mondja az alárendelt megfigyelö a fonökének. A hajó a következö pillanatban megvonaglik.

Ez attól lehet, hogy Tuvokék siklója tüz alá vette oket, de miután sikerült kiiktatnia a Delta Flyert fogva tartó vonósugarat, lefordul rölük.

Paris azonban átsugárzott a Flyerre, és sietve igyekszik beindítani a hajó rendszereit.

"Valaki átszállt a Delta Flyerre, távolodnak...!" "Mindkét hajóra tüz!" rendelkezik a fonök.

"Most, Mr. Paris...!" üzeni Tuvok a siklóból, miközben épp egy komolyabb találatot kap.

A Delta Flyer és a sikló koncentrált tüz alá veszik a megfigyelok hajójának egy pontját.

"A pajzsgenerátorunk nem bírja sokáig. Ha odaadjuk nekik, amit akarnak, talán elmennek..." mondja az alárendelt megfigyelö idegesen, mire a vezér végül így szöl: "Felkészülni a hajtómumag

kidobására." Janeway, és a még mindig rocaalinak kinézö Doktor erre összenéznek. "Mit csinál...?!" kérdezi az alárendelt, mikor a vezér maga is munkához lát egy másik konzolon. "Élesíték egy

torpedót! Ha felrobbantjuk a magjukat, a lökeshullám elég idot adhat, hogy elmeneküljünk." "Meg fogja ölni oket...!" tiltakozik az alárendelt. Tuvokék közben folyamatosan tüz alatt tartják a hajót, aminek meg is lesz az eredménye: az egyik találat után a Janewayéket fogva tartó erotér megszunik.

A kapitány és a Doktor kironanak a cellából, Janeway a legközelebbi konzolhoz ugrik, a hologram pedig az épp fegyvert rántva a kapitányt célba vevo fonök lefegyverzésére indul. "Kapitány, bukjon le...!" kiáltja, mire Janeway behúzódik a konzol mögé, így a neki szánt lövés a mögötte levo falba csapódik.

A hajtómumag pár pillanattal késobb materializálódik az urben a megfigyelok hajója mögött.

"Hadnagy..." üzeni Tuvok, "Álljon rá vonósugárral a magra, és vigye vissza a Voyager-hez."

"Nyugtázva."

A Doktor még mindig a fonökkel küzd, akinek közben megint sikerül elsütnie a fegyverét. A sugár ezúttal eltalálja a konzolt, aminél Janeway dolgozik, és a robbanás a földre löki a kapitányt. A Doktor ennek láttán új erore, kap, és miközben egy villanással épp visszanyeri szokásos alakját is, megpróbálja visszaszorítani ellenfelét. "Nar, szedje le rölam ezt a hologramot...!" nyögi a vezér dulakodás közben, mire a beosztottja magához veszi azt az alkatrészt, amit Janeway segítségével javított meg. A Doktor a következö pillanatban arra lesz figyelmes, hogy a vezér szeme fennakad, majd a testes humanoid összeroskad, mögötte pedig Nar áll, a jelek szerint taglónak használt alkatrésszel: "Azt hiszem, mégse volt ez olyan hasznavehetetlen..." A Doktor Narra vigyorog, aki odasiet Janewayhez, és segít neki felállni, majd megkérdi: "Még mindig érdekelné az árukészletem...?" Janeway erre egyelore csak fáradt mosollyal felsöhajt.

Miután Tuvok siklója, a Doktorral és Janewayjel a fedélzeten visszatért a Voyager-hez, a triót azonnal a holodeckbe sugározzák, ahol Torres és Seven már várják oket. "Számítógép, visszairányítani a VOH-t a holodeck pufférébe." rendelkezik Torres. "Tudják stabilizálni a mátrixát...?" kérdezi Janeway. "Addig nem, míg el nem távolítjuk a többlet-szubrutinjait." feleli Seven. "Több mint ezer teraquad új adat van itt..." állapítja meg B'Elanna homlokráncolva. Közben Paris és Kim is megérkeznek. "Hogy van...?" kérdezi Tom. "Még nem tudjuk biztosan." csóválja a fejét Janeway. A komoran maga elé bámuló Doktor végül kihúzza magát, és Janeway felé fordul: "Kapitány... Ha nem élem túl... Meg kell tennie nekem valamit." "Rendbe fog jönni." nyugtatja meg Janeway. "Ha mégsem... Mikor elérik a Földet... Azt akarom, hogy adományozza az emitteremet a Daystrom Intézetnek. Egy napon talán le tudják majd másolni... És más hologramok is élvezhetik azt

a szabadságot, amiben nekem részem volt..." A hologram némi sercegés közepedte villószik egy darabig, majd mikor a dolog ideiglenesen megszunik, fájdalmas arccal folytatja: "Hosszú ideje terheli már valami a lelkiismeretemet. Miután eloször aktiváltak, feljegyeztem mindazon parancsnoki döntéseit, amiket... A legmegkérdőjelezhetőbbnek tartottam. ... A személyes adatbázisomban van. Remélem, törli az állomány, anélkül, hogy elolvassná..." Janeway kissé meglepetten mered hologramra, aki a valamivel odébb álló vulcani elé lép: "Mr. Tuvok... Megsértettem a beteg és az orvosa közötti legszentebb bizalmat. Beszéltem Neelixnek arról a borkinövésről, ami kifejlődött a maga..." Paris ennek hallatán végigméri Tuvokot, azt találgatva, melyik is lehet a szóban forgó testtáj, a Doktor pedig bunbánó arccal folytatja: "Indiszkrét voltam. Remélem, meg tud nekem bocsátani." A hologram következő megállója Kim: "Zászlós...! A múlt hónapban adott szólóestje után... Azt mondtam Torres hadnagynak, hogy a szaxofonjátéka egy sebesült tarq hangjára emlékeztetett. ... Sokkal finomabban kellett volna fogalmaznom... Sajnálom...!" Kim dermedten áll, míg a Doktor félre nem tolja maga elöl, és kétségbeesetten megindul a Torressel együtt a vezérlokonzólnál dolgozó Seven felé: "Seven...!" "Inkább hallgatnia kéne..." mondja gyorsan a no, némiképp aggodalmas arcot öltve. "Nem is tudhatja, milyen nehéz volt... Elrejtteni a valódi érzéseimet ennyi éven át... A rendszeres karbantartási vizsgálataira irányítani a figyelmemet..." A Doktor megint villószik egy darabig, majd letérdel Seven előtt, és még az eddigieknél is szívhez szólóbb hangon folytatja: "Tudom, hogy ön soha nem fog ugyanígy érezni irántam, de azt akarom, hogy tudja az igazságot: szeretem önt Seven...!" Seven nagy szemeket mereszt a Doktorra, a valamivel odébb áll többiek pedig egymásra, miközben a Doktor egyre surubben villószik, végül már alig-alig látszik. "A kognitív algoritmusai meghibásodtak..." mondja Seven zavartan. A Doktor felpattan, és búcsút int a többieknek: "Minden jót, barátaim...! Szóljatok jót rólam..." A hologram ezzel eltunik, mire Janeway feszülten lép előre: "Csak nem..." "Nem. Megvan." nyugtatja meg B'Elanna a száját elhúзва. A Doktor pár pillanat múltán megjelenik valamivel odébb, ugyanabban a testtartásban, ahogy eltunt, zavartan körülnéz, majd kezét leeresztve megkérdi: "Mi történt...?" "Kitöröltem az extra szubrutinjait." feleli Torres. "Nem fogok... Dekompilálódni...?" "Valószínűleg mindünket túl fog élni..." mondja Janeway határozottan, ezzel visszaadja a mobil emittert a Dokornak, aki zavartan nyúl ki érte. "Doki..." szólal meg Paris, "Van esetleg... Még valami, amit meg akar gyónni?" A Doktor megsemmisülten néz körül a holodeckben.

"A kapitány naplója, CsillagIdo 54912.4. Torres hadnagy kevesebb, mint egy hét alatt helyreállította a görbületi hajtóművünket. A Doktor méltóságának azonban ehhez talán kicsit több kell. Egyszer sem hagyta el a gyengélkedőt, mióta visszatért a hajóra."

A kezelő felől érkező Janeway meglepetten nézelődik, miközben áthalad a főorvosi irodán, majd megérkezik a laborba, a Dokornak ugyanis semmi nyoma. Végül aztán csak megtalálja, helyesebben az árnyékát, ami a laborhoz tartozó kis hátsó helyiség ajtajával szemközt falra vetül. "Kapitány..." hallatszik a hologram hangja, "Orv... Orvosi segítségre van szüksége?" "Nem. ... Eléggé magába zárkózott az utóbbi időben. A barátai aggódnak önért." Az árnyék abbahagyja a szöszmötölést, majd a Doktor kilép a laborba: "Az után az halál előtti gyónás után... Nem gondoltam, hogy maradt még barátom. ... Túlléptem a hatáskörömet az ön irányítói döntéseinek dokumentálásával. ... Régen történt már... Mielőtt még a legénysége tagjának tekintettem magam." "Ó. Nem azért jöttem, hogy megnyugtassam. ... Hanem hogy megbüntessem az engedetlensége miatt." "Értem." "Ezennel megvonom a mobil emitter használati jogát hat napra." mondja Janeway, kivéve az emittert a közeli pultron álló tartójából, "Mivel egy hete nem hagyta el a gyengélkedőt... Azt mondom, letöltötte az idejét." A kapitány ezzel a Doktor karjára rögzíti a szerkezetet. "Értékelem a gesztust, kapitány, de rengeteg munkát kell behoznom..." "Ó, ezt sajnálattal hallom. Azt reméltem, ráér egy csésze kávéra a holodeckben. ... Ismerek egy kis utcai kávézót Buenos Airesben." A Doktor összevont szemöldökkel méregeti a kapitányt, aki fejcsóválva így szól: "Maga mondta, hogy kicsit többet akar velem társasági életet élni." A Doktor végül elmosolyodik, majd így szól: "Azt hiszem, ezt Mr. Paris is be tudja fejezni..." Janeway elégedetten bólint, majd átkarolva a

Doktor vállát, a kijárat felé indul vele, és közben parancsoló hangnemben így szól: "No... Ha a kapitányával van a holodeckben, két szabályt kell követnie." "Értem." bólint a hologram. "Elször: a rangját hagyja az ajtóban." "Ez nem probléma. És a második?" "Semmi opera." A Doktor beleegyezően bólint, miközben tovább sietnek a kijárat felé.

170. Endgame – Végjáték

A Golden Gate fölött színpompás tuzijáték fényei sziporkáznak, majd az óceán felől felbukkan a hosszú fordulóban, méltóságteljesen ereszkedő Voyager. Ahogy a hajó elhúz a híd középso szakasza fölött, a hídon összegyult tömeg éljenezni, és integetni kezd, majd a Voyager újra az ég felé fordítja orrát. "Ismeros képek lehetnek ezek mindazoknak, akik emlékeznek a USS Voyager diadalmas visszatérésére a Földre, huszonhárom, a Delta Kvadránsban töltött év után." hallatszik egy férfi kommentátor hangja, miközben a széles fali képernyőn további felvételek láthatók a visszatérésről, "A Voyager Föderáció-szerte rabul ejtette az emberek szívét és lelkét. Ezért alkalmasnak tunik, hogy a visszatérésük mostani, tizedik évfordulóján röviden megemlékezzünk a legénység által hozott áldozatokról." Az esti félhomályba borult nappalin egy alak vág át lassan, út közben magához véve egy ütött-kopott fémbögrét az asztalról. Végül a teraszra vezető széles üvegajtó előtt áll meg, és kinézve az öbölre, és a hídra, így szól, mikor a bemondó új hírbe kezd: "Számítógép, megjelenítést befejezni." A szobára csend borul, a hófehér hajú Kathryn Janeway pedig az ajtókeretnek támasztva fejét, tudodve figyeli az öböl vizét, miközben a feltámadó esti szello szárnyán egy harang távoli kondulásai találnak utat hozzá.

Ugyanaz a helyiség valamivel később fényárban úszik, és új szabású Csillagflotta-egyenruhát viselő, vagy civil öltözetű földiek és egyéb humanoidok jönnek-mennek, vagy beszélgetnek kisebb csoportokban, jobbra itallal a kezükben. A forgatagon egy hatéves forma kislány vág át, majd úgy látszik, talál egy ismerost, egy oszülő hajú, vörös betétes egyenruhát viselő férfi személyében, így megütögeti a karját. A férfi a kislány felé fordul, így kiderül, az ötven körüli Harry Kim az. "Szia..." néz le Kim a kislányra, majd leguggol mellé. "Mi a neved?" kérdezi a kislány. "Harry. És a tiéd?" "Sabrina." "Naomi lánya, igaz?" "Aha..." bólint a kislány. "Hogy megnőttél..." "Nem emlékszem rád." mondja Sabrina, alaposabban megnézve Kimet. "Négy éve nem jártam ezeken a találkozókon." "Miért?" "Mélyuri küldetésen voltam." "Négy évig...?!" kérdezi Sabrina, mire Kim felnevet: "Ahhoz képest, hogy a Voyager-en mennyi ideig voltam, ez csak egy hétvégi kirándulásnak tunt. ... Megkeresed nekem a mamádat? Szeretnék köszönni neki." "Aha." bólint a kislány, ezzel útnak indul a vendégek között. "Hoppá..." mondja a Kim felé tartó, civil öltözéku Janeway, mikor Sabrina majdnem elsodorja, majd a nála levo két pohár pezsgo egyikét odaadja Kimnek: "Parancsoljon, kapitány." Köszönöm, admirális." Ezután mindketten a kislány után néznek, majd miközben sétálni kezdenek a helyiségben, Harry megjegyzi: "Nem láttam azóta, hogy még kisbaba volt." "Elképesztő, milyen gyorsan notók fel ti, gyerekek..." mondja Kathryn, megcsippentve Harry arcát, aki röviden felnevet, majd így szól: "Tuvok hogy van?" "Nem jól..." feleli Janeway szomorú hangon. "Arra gondoltam, holnap talán elmegyek meglátogatni." "Ó, az kedves volna..." Rövid csend következik, majd mikor a páros megáll az ablakoknál, Kim így szól: "Sajnálom, hogy elmulasztottam a temetést. Ott kellett volna lennem." "Küldetésben járt, mindenki megértette." mondja Kathryn, egy pillanatig a poharába bámulva, majd felnéz Kimre: "Olyan jó látni téged, Harry..." Közben újabb vendégek érkeznek. Az egyiküket hajáról, pontosabban annak hiányáról hátulról is könnyű felismerni, és a vele karöltve érkező no mézszoke hajzuhataga is ismerosnek tunik, a kora viszont már nem illene ahhoz, akire ez alapján következtetni lehetne. A bejárat közelében lófráló, hátraféssült hajú, kissé meghízott, civil ruhát viselő Paris felfigyel a jövevényekre, és örömmel fordul feléjük: "Doki...!" "Mr. Paris...!" üdvözlí a Doktor, majd a harminc körüli hölgytársaságára pillantva így szól: "A Voyager pilótája, szanitéce, és nagy néha életem keserítője..." A Doktor és Paris vidáman ölelik meg egymást, miközben a hologram megkérdi: "Hol bujkált mostanában...?" "Dolgom volt..." "Új holoregény?" "Nem felejttem majd el elküldeni önnek, mielőtt továbbítanám a kiadómnak." Egy boliai pincér érkezik, így mindhárman szert tesznek egy-egy pohár pezsgore, majd Tom így szól: "Be sem mutat a kísérojének?" "Mr. Paris, bemutatom Lanát, az újdonsült arámat." mondja a Doktor büszkén. "Megnosült...?!" kérdezi Paris vidám hitetlenkedéssel. "Holnap lesz a

kéthetes évfordulónk." mondja Lana. "Nahát, gratulálok...!" mondja Tom, majd koccint a novel és a Doktorral, végül nem állja meg, hogy ne élcelodjon egy kicsit: "A meghívóm meg biztos elveszett valahol a szubtérben..." "Ó, inkább érezné kitüntetve magát." vág vissza a Doktor, "Borítékban elvittünk egy oldalt a maga könyvéből..." "Joe imádja a romantikus gesztusokat..." jegyzi meg Lana, mire Paris meglepetten mered a Doktorra: "Joe...?!" "Úgy gondoltam, nem házasodhatok meg név nélkül..." mondja a Doktor zavartan, sejtve, mi következik. "Harminchárom évig tartott magának, hogy eloálljon egy Joe-val?!" mered Tom a Doktorra. "Ez volt... Lana nagyapjának a neve." bólint a hologram. "Ah... Szóval ön nem..." fordul Paris a no felé. "Hologram?" kérdezi az, majd elmosolyodva megrázza a fejét, "Nem." "Oszintén, Mr. Paris, meglep, hogy egyáltalán megkérdezte... Azt hittem, már túl vagyunk az ilyenfajta megkülönböztetésen..." jegyzi meg a Doktor. "Viccel, szerintem ez remek! Ha még emlékszik, magam is vegyes házasságban élek..." "Ha már itt tartunk..." néz körül a Doktor, "Merre is van a felesége...?" B'Elanna, akin valamivel kevésbé fogott az idő, mint a férjén, ekkor épp a helyiség másik felében beszélget Janewayjel: "A Nagytanácsnak rengeteg kérdése volt..." "Mit mondtál nekik?" "Az igazat. Egy klingonos csúsztatással... Azt, hogy szeretett korábbi kapitányom, aki számos alkalommal mentette meg az életem dicsőséges csatákban, megtiszteltetésnek venné, ha eloterjesztenék a Korath Házat elbírálásra." "Gondolod, be fog jönni...?" kérdezi Kathryn. "Én csak egy Föderációs összeköto vagyok..." ingatja a fejét B'Elanna, "De jobb szeretem úgy gondolni, hogy van némi befolyásom." Janeway közben szemügyre veszi a vendégeket, mintha keresne valakit. "Még mindig nem árultad el, miért próbálsz segíteni Korathnak." "O egy régi barátom." "Van ennek a régi barátnak bármi köze... Ahhoz a küldetéshez, amire elküldted a lányomat?" kérdezi Torres kissé feszültté válva. "Sajnálom, B'Elanna, de tudod, hogy erről nem beszélhetek." mondja Janeway békító hangon, megcsóválva a fejét. "Nem tudtál volna legalább a találkozó utánig várni vele...? Tényleg szeretett volna itt lenni." "Otthon lesz hamarosan, ígérem..." mondja Janeway, B'Elanna szemébe nézve. Ekkor valaki megkocogtat egy poharat, mire a beszélgetés elcsendesedik, és mindenki a bejáratához vezető pár lépcsőfok tetején álló arany színű betétes egyenruhát viselő férfi, Reg Barclay felé fordul. "Tíz évvel ezelőtt ezen az estén..." kezdi Reg, "Ez a legénység hazatért a Csillagflotta történelmének leghosszabb felderítő útjáról..." Erre nevetgélés kezdődik, majd Barclay folytatja: "Harminchárom együtt töltött év családdá változtatott titeket... És én büszke vagyok, hogy adoptáltatok engem. ... Emeljük hát poharunkat... Az Utazásra..." "Az Utazásra." mondják a jelenlevők egyszerre. "És azokra, akik nem lehetnek itt, hogy velünk ünnepeljenek." teszi hozzá Janeway.

A Csillagflotta Kommunikációs Részlegének épületében, egy kisebb előadóteremben úgy egy tucatnyi kadét hallgatja Reg Barclay bevezetőjét: "Hölgyeim, és uraim... Íme a borg!" A Reg melletti holovetítő egy borg dolgozó életnagyságú hologramját jeleníti meg, Barclay pedig kilépve az előadói pult mögül, folytatja: "Ezen előadássorozat folyamán intim közelségbe kerülnek majd a Kollektívával, tanulnak majd az asszimilációs folyamatról, a borg hierarchiáról, és a kaptárelme pszichológiájáról. ... És mikor eljön a bizonyítás ideje ebben az osztályban, az én elvárásaim nem lesznek alacsonyabbak, mint magáé a borg Királynőé... A tökéletesség!" A hallgatók ezen jól nevetnek, majd Reg folytatja: "Ebben a szemeszterben abban a nagy szerencsében van részünk, hogy van egy különleges vendégoktatónk. Az a no, aki szó szerint megírta a borg könyvét... Kathryn Janeway admirális..." Barclay és a hallgatók tapsal köszöntik az egyenruhát viselő Janewayt, aki eddig egy széken üldögélt valamivel odébb. "Köszönöm, parancsnok." szól Janeway az előadói pulthoz lépve, "Örülök, hogy itt lehetek. ... Máris kérdése van, kadét...?" A hallgatók egyike, egy fiatalember, feláll, és így szól: "Azt hiszem, várhat az előadás végéig, admirális..." "Ahogy a Temporális Mechanikai részlegnél mondják..." von vállat Janeway, "Nincs jobb idő a jelennél..." A hallgatók ezen derülnek egy sort, majd a kérdező így szól: "A kettoezer-háromszázhetvenhetes évben ön segített a Nullás Unimátrix néven ismert ellenállási mozgalomnak." "Úgy látszik, valaki tényleg utána olvasott..." állapítja meg Reg vidáman, mire Janeway kissé morózusan pillant rá, majd visszafordul a fiatalember felé: "Azt hittem, kérdezni akar, kadét..." "Igen, asszonyom. Mikor

tájékoztatta a Királynót, hogy több ezer dolgozóját fel fogja szabadítani... Le tudná írni az arckifejezését?" Erre nevetgélés kezdődik a hallgatók között, Janeway pedig kinéz a boszen vigyorgó Reg felé, majd halvány mosollyal csóválja meg a fejét. Ezt követően egy lány jelentkezik szólásra: "Admirális... Beszélgettünk néhányan az előadás előtt, és kíváncsiak volnánk... Milyen mértékig állt Seven of Nine részese a Nullás Unimatrixnak?" Janeway arcára fájdalmas kifejezés ül ki, és az admirális kissé érdes hangon így szól: "Én... Jobb szeretnék nem beszélni Seven of Nine-ről." "Igen, asszonyom." mondja a kérdező zavartan, majd gyorsan visszaereszkedik a székére, "Bocsánat." A helyiségre kellemetlen csend borul egy pillanatra, miközben egy fiatal tiszt siet be, és odasúg valamit Janewaynek. "Bocsássonak meg." mondja az a hallgatónknak, majd a tiszttel a nyomában távozik. "Jól van..." lép előbbre Barclay, "Ki tudna beszélni nekem egy kicsit... A nanotechnológiáról?"

Janeway, megérkezve az irodájába, leül az asztali terminálhoz, és egy hívást fogad, az átlátszó lapból álló képernyőn egy legfeljebb harminc éves, Csillagflotta-egyenruhás, B'Elanna Torresre hasonlító fél-klíngon nő jelenik meg: "Sajnálom, hogy kihívtam előadásról, admirális." "Látta...?" kérdezi Janeway feszülten. "Igen, asszonyom." "És...?" "Működik." Janeway igyekszik leplezni lelkesedéssel egyes megkönnyebbülését, majd megkérdi: "Beleegyezett Korath a cserébe?" "Igen..." "De...?" kérdezi Janeway, ismét nyugtalanná válva. "Ragaszkodik hozzá, hogy személyesen önnek adja át." Janeway erre bosszús grimaszt vág, majd rábólint: "Ott leszek, amilyen gyorsan tudok. Szép munka volt, Paris zászlós." Janeway ezzel bontja a kapcsolatot, majd székében hátradolva némiképp elégedetlenül néz körül.

A csak néhány gyertya által megvilágított szobában szerteszét kézírással teli lapok hevernek a padlón, egyik-másik meglehetősen gyűrött. A lapok között, az egyik gyertya közelében egy oszülő hajú vulcani férfi térdel, és az egyik, még az átlagosnál is gyűröttebb lapot magához véve írni kezdene rá. Azonban ekkor kinyílik az ajtó, és odakintol a kellemes félhomályhoz képest bántó erősségű fény zúdul be. Tuvok, mert ő a vulcani, összerezzen, majd elfordul az ajtótól, és a szemét is elfedi. "Hello Tuvok..." mondja az ajtóban álló Janeway. "A fény...!" "Ó, bocsánat..." néz Janeway az ajtóra, majd gyorsan beljebb lép. Tuvok megint nekilátna írni, de Janeway leguggol vele szemben, így a vulcani végül felnéz rá. "Ismerem magát..." állapítja meg. "Így van. A barátja vagyok, Kathryn Janeway. Emlékszik?" Tuvok méregeti egy darabig Janewayt, majd megcsóválja a fejét: "Maga egy szélhámos..." "Nem, Tuvok, én vagyok az." "Janeway admirális vasárnap látogat. Ma csütörtök van. A logika azt mondja, maga nem az, akinek kiadja magát." Janeway otthagyja a vulcanit, és leülve a szobában lévő kanapéra, megkérdi: "Hogy van?" "Közel állok a munkám befejezéséhez." "Ezt örömmel hallom." "Nehéz dolog ám..." mondja Tuvok, idegesen rendezgetve az összegyűjtött papírokat, "Ha ilyen sokan zavarnak..." "Sajnálom. Szeretné, ha elmennék...?" kérdezi Janeway, némi éllel a hangjában. "Maradhat." mondja Tuvok, miközben megint írni kezd. Janeway szomorúan figyel egy darabig, majd így szól: "Tuvok... Van valami, amit el kell mondanom magának... Nagyon fontos." Tuvok nem igazán figyel, vagy ha mégis, nem sok jelét adja ennek. Janeway letérdel mellé, és könnyes szemmel, remegő hangon folytatja: "Elmegyek... És talán nem látom újra..." Tuvok végre lassan felnéz az admirálisra. "Barclay parancsnok, és a Doktor tovább látogatják majd... Hoznak bármit, amire szüksége van." "A Doktor szerdánként jön. Barclay parancsnok látogatásai... Rendszeretelenek." mondja Tuvok, majd lassan újra a papírai felé fordul. Janeway végigsimítja a vulcani fejét, majd meg is csókolja, végül feláll, és a helyiség egyik falán lévő nagy tükör előtti szekrényre teszi azt a szalaggal átkötött fényképet, amit egész idő alatt a kezében szorongatott. "Minden jót, Tuvok..." néz vissza még egyszer a vulcanira, majd kísétál a kórházi szobából, és ittletének jele hamarosan már csak a szekrényen hagyott kép, ami a Voyager hídszemélyzetét ábrázolja, valamivel több mint harminc évvel korábban.

"Biztosan maga az egyetlen orvos, aki még mindig jár házhoz..." mondja Janeway, beengedve az egyenruhát viselő Doktort lakásába. "Mik a tünetek?" kérdezi a hologram. "Tökéletesen rendben vagyok." jelenti ki Janeway. "Harminchárom éven át viaskodott velem minden alkalommal, mikor

ellenőrzésre kellett jönnie." mondja a Doktor, miközben elkezd letapogatni Janewayt egy orvosi trikorderrel, "Most meg idő előtt csináltat velem egyet...?" "Utazást tervezek, és el akartam tüntetni az útból a találkozókat, mielőtt elmegyek." "Ez minden?" "Ez minden." "Hmm..." nézegeti a Doktor a trikorder a letapogatást végén, "A jó hír az, hogy olyan egészséges, mint aznap volt, mikor először megvizsgáltam." Janeway elégedetten tárja szét a karját, majd miközben pakolászni kezd a nappaliban, így szól: "Nos, hogy ezen túl vagyunk, foglaljon helyet. ... Nem sokat tudtunk beszélgetni a bulin." "Nos, azt hiszem, így volt..." ereszkedik le a Doktor a kanapéra. "És... Milyen a házasság?" kérdezi Janeway. "Ki kéne próbálnia..." "Ó, azt hiszem, ehhez már kicsit késő volna..." mosolyodik el Janeway, "A házasság a fiataloknak való... Olyanoknak, mint a felesége." "Csak reménykedhetem abban, hogy ő is olyan szépen öregszik majd, mint ön. Én persze ugyanaz a jóképu hologram leszek húsz év múlva is, mint ami ma vagyok." "Meg akartam már kérdezni... Ismer egy kronexeline nevű gyógyszert?" "A Csillagflotta Orvosi Részlegénél teszteljük, hogy megállapítsuk, megvédi-e a bioanyagot a tachyon-sugárzástól." "És...?" kérdezi a még mindig csomagoló Janeway. "Nagyon ígéretes. Miért kérdezi?" "Holnap délutánra szükségem van kétezer milligrammra." mondja Janeway parancsoló hangnemben, mire a Doktor feláll, és a szemébe nézve megkérdezi: "Miért...?" "Az bizalmas. ... Megszerzi nekem?" A hologram méretegi egy darabig Janewayt, majd felsóhajtva rábólint: "Persze, admirális. ... Nulla kilenc nulla-nullára megkapja." "Köszönöm." bólint Janeway.

Aznap este Janeway még ellátogat a Kommunikációs Részleg főépületébe is, Barclayhoz. "Letöltés kész." mondja a számítógép a kis eloadóteremben, ahol mindketten vannak, miközben egy borg kocka képe tunik el a fali terminálról, mire Barclay magához vesz egy jegyzetfüzetet, majd odaadja Janewaynek: "Ez minden, amire szüksége lehet." "A sikló?" kérdezi Janeway. "Az Oakland hajógyárban várja. ... Bár hagyná, hogy magával menjek." "Sajnálom, Reg. Ez az én küldetésem." mondja Janeway komoran, "Ráadásul, ha maga elmenne, nem lenne senki hogy tanítson azoknak a lelkes ifjú kadétoknak a borgról." "Ó..." jut eszébe Regnek valami, így átbálgat a helyiség másik felébe, és egy termoszal tér vissza: "Készítettem önnek egy kis friss... Teát az útra. Ez nem az a replikált vacak." "Köszönöm... Minden köszönök. ... Nem lettem volna képes megtenni ezt ön nélkül." "Ah... Ne is emlékeztessen rá..." mondja Barclay, mire Janeway vállon veregeti, és a kijárat felé indul.

Másnap kora reggel Janeway egyenruhában, és bo fekete köpenyben áll egy füves domboldalon, egy öreg fa előtt. Egy darabig csendben figyel a napkeltét, majd lenéz valahová a lábaihoz, és így szól: "Búcsúszó, vagy utolsó tanács öreg kapitányának...? ... Ah, egy szót se. Impulzív vagyok, nem vettem fontolóra minden következményt. Túl kockázatos!" Janeway leguggol, és félresöpri a leveleket egy sötétszürke tábláról a földben, amin a következő felirat látható: Chakotay, 2329 - 2394. "Köszönöm a véleményt. De azt kell tennem, amit helyesnek gondolok. ... Tudom, nem volt könnyű ennyi éven át nélküle élni, Chakotay." mondja Janeway, majd a reggeli szélbe fordítva arcát, folytatja: "De miután végeztem... A dolgok talán mindannyiunknak jobban alakulnak. ... Bízz bennem...!" Janeway végül a sírfeliratra simítja a tenyerét.

"Tom..." hallatszik B'Elanna némiképp ideges hangja a Voyager-en lévő hálósobájuk majdnem-sötétjében, amire csak egy bizonytalan mordulás a válasz. "Tom...!" ismétli meg B'Elanna, valamivel idegesebben. "Alszom..." mormolja Paris. "Itt az idő...!" "Mihez...?" "Egyet találgathatsz..." feleli B'Elanna, ezzel bekapcsolja a világítást, mire Paris fájdalmasan felmordul, majd erosen hunyorogva az óvatosan az ágyról felálló B'Elanna felé fordul. A következő pillanatban végre rájön, mi a helyzet, és reflexszeruen csap mellkasa bal oldalára: "Paris hívja..." Ekkorra jön rá, hogy a kommunikátora nincs rajta, ám sikerül gyorsan megtalálnia, így végre szerét ejtheti a hívásnak: "Paris a gyengélkedonek: idő van...!" "Nyugodjon meg, Mr. Paris..." hallatszik azonnal a Doktor hangja, "Fel tud állni?" Paris Torresre néz, és miután hosszas szemrevételezéssel sikerül megállapítania, hogy az éppen egy háziköntöst magára ügyeskedő B'Elanna határozottan álló testhelyzetben van, így szól: "Megerősítve." "Akkor azt javaslom, jelentkezzen a gyengélkedon." Paris kilo az ágyból a kijárat

felé, ám mikor az ajtó kinyílik előtte, megtorpan, ráeszmélve, hogy valami így nincs egészen rendben: "És B'Elanna...?!" "O is." hallatszik a Doktor továbbra is nyugodt hangja. "Persze..." fordul vissza Tom az ágyon levo köntöse felé, miközben B'Elanna elsétál mellette, majd ki az ajtón, a legközelebbi turbólift felé. "Talán transzportálnunk kelle..." tunodik Paris, majd mikor rájön, hogy B'Elanna sokkal jobban boldogul, mint ő, futva indul utána: "Hé... Várj meg!"

A kezdeti nehézségek után azért csak sikerül eljutniuk a gyengélkedőre, ahol a Doktor hosszan vizsgálgatja a mutoasztalra fektetett B'Elannát, majd határozottan kijelenti: "Hmm...!" "Mit ért azon, hogy 'hmm'?!" kérdezi Paris idegesen. "Nagyon egészséges babájuk fog születni." mondja a hologram, "De nem ma éjszaka..." B'Elanna erre fájdalmas arccal sóhajt fel: "Mondja, hogy csak viccel...!" "Csak úgy érezte, hogy megkezdődött a vajúdás, hadnagy." mondja a Doktor.

"Megint...?!" jajdul fel Paris. "Ahogy már a múltkor is magyaráztam, ez gyakori dolog... Különösen a klingonoknál." "Szeretnék végre megszabadulni tole... Azonnal!" dühöng B'Elanna, mire a Doktor összevont szemöldökkel lép odébb: "Másra terelt düh... Egy másik gyakori dolog... A klingonok körében." "Nem tudja megindítani...?" kérdezi Paris. "Nem javasolnám." csóválja a fejét a hologram, mire Paris felsóhajt, majd összenézve B'Elannával, folytatja: "Ha továbbra is ez megy, soha nem fogunk aludni...!" "Azt hiszi, ez már rossz...?" kérdezi a Doktor jelentőségteljesen.

"Mikor...?!" kérdezi a készenléti helyiségben Chakotay körül éhes cápaként köröző Janeway feszülten. "Nulla négy nulla-nullakor." "Hány téves riasztás is lesz ez így már...?!" "Három, legalábbis amiről tudunk." "Az a baba olyan makacs, mint az anyja." csóválja a fejét Janeway megenyhülve. "Harry fogadást kezd szervezni, hogy kiderüljön, ki tudja eltávolítani a születés pontos napját és idejét..." Janeway töpreng egy kicsit, majd így szól: "Mondja meg neki, hogy írjon be engem is, péntek, huszonhárom órával. ... Valami más?" "Chell matróz kérdezte, átvehetné-e az étkezőt... Teljes munkaidőben." "Neelix sok megtölteni való lábast és serpenyőt hagyott maga után..." sóhajt fel Janeway, majd leülve az ablakok alatti kanapéra, megkérdi: "Úgy érzi Mr. Chell, hogy megfelel a kihívásnak...?" "Úgy tunik." feleli Chakotay, odaadva a kapitánynak a magával hozott jegyzetfüzetet, "Készített egy minta-menüt." "Plazmaszivárgás-leves...?" kezdi olvasni Janeway vidáman, "Csirke-hajtómumag..." Erre mindkettejükből kitör a nevetés, majd Chakotay megjegyzi: "Ha olyan rosszul foz, mint amilyen vacakok a szójátékai, bajban vagyunk." "Hát, nem tudom, a Vörös készülség-chilijét akár meg is kóstolnám. ... Van kedve egy vacsorához...?" "Örömmel tenném, de már vannak terveim. Esonap?" "Mindenképpen." bólint Janeway szélesen mosolyogva, mire Chakotay is elmosolyodik, majd sietosen távozik, Janeway pedig tovább olvasgatja a menüt, idorol időre felkuncogva közben.

A kettes raktérbe érkező Chakotay meglepetten torpan meg az ajtóban. A raktér elülső részében egy piros-fehér kockás takaró van leterítve, rajta piknikkosár, meg a vacsora egyéb kellékei, a takarón térdelő Seven pedig épp egy palack bort nyit ki. "Ez meg mi...?" lép beljebb végül Chakotay. "Piknik." feleli Seven, miközben bort tölt Chakotaynak, "A kutatásaim szerint ez megfelelő harmadik randevű." Chakotay átveszi a poharat, majd megjegyzi: "Nem kellett volna ennyit bajlódnod." "Ha kényelmetlenül érzed magad miatta, elokészíthetek egy kevésbé választékos étkezést..." "Semmin se változtass..." tiltakozik Chakotay, letérdelve Sevennel szemben, "Ez... A tökéletesség."

Az étkező egyik asztalánál ülo Icheb feszülten összpontosít az előtte levo kaltora, majd lassan kinyújtja a kezében levo fémpálcát, hogy elhelyezze a vulcani logikai játék egy alkalmasnak vélt pontján. A vele szemben, Tuvok mellett ülo Kim erre köhécselni kezd, mire a vulcani helytelenítő pillantást vet rá. Icheb visszahúzza a kezét, majd egy másik pontot vesz célba, és kérden Harryre sandít, aki alig észrevehetően bólint. Tuvok rezignáltan fordul vissza a kalto felé, és így szól: "A tisztességes játék érdekében..." Icheb gyorsan visszahúzza a kezét, a vulcani pedig így folytatja: "Tájékoztatom kell, hogy Mr. Kim soha nem győzött le kaltoban." Icheb ezen töpreng egy darabig, majd végül mégis oda teszi a kezében levo pálcikát, ahová eredetileg akarta, majd izgatottan várja az eredményt, de semmi sem történik. "Hallgatnia kellett volna rám..." mondja Kim bosszús ábrázattal.

Tuvok elhelyezi saját pálcikáját az alakzatban, mire az egy rendezettebb alakzattá változik, majd a vulcani így szól: "A kalto legalább annyira a türelem, mint a logika játéka. Egy tapasztalt játékosnak néha órákra van szüksége, hogy eldöntse a következő lépést. És egyes esetekben akár napok szükségesek ahhoz, hogy..." Icheb közben elhelyez egy újabb pálcikát az alakzatban, mire az felveszi végleges formáját. Ennek láttán Tuvokban bennreked a szó, Icheb pedig így szól: "Kalto." "Megverted...!" bámul Kim hitetlenkedve Ichebre, miközben Tuvok zavartan pislogva nézi a játékot, majd így szól: "Gratulálok." A levegőben valami szokatlan feszültség válik érezhetővé, mire Icheb gyorsan így szól: "Biztosan csak a kezdők szerencséje, uram. Felajánlanék egy visszavágót, de várnak az asztrometrián." "Talán majd máskor." bólint Tuvok bizonytalanul, mire Icheb odabiccent neki és Kimnek, majd a kijárat felé indul. Kim átül a fiú helyére, és lelkesen így szól: "Lehet, hogy neki mennie kellett, de én ráérek, és szerencsésnek érzem magam." Tuvok azonban, aki eddig mereven bámult a kaltora, felállva így szól: "Ha megbocsát, zászlós..." A vulcani ezzel a kijárat felé indul, Kim pedig elképedve néz utána: "Ez csak egy játék, Tuvok...!"

"Icheb egy kivételesen okos fiatalember." mondja a Doktor a mutoasztalon ülő Tuvoknak, miközben megvizsgálja, "Eszébe jutott esetleg, hogy egyszerűen csak... Jobb játékos?" "A vereségem egy újabb koncentrációvesztés eredménye volt." mondja Tuvok. "Valóban alacsonyabb... Neuropeptid-szintet észlelek..." mondja a Doktor gondterhelten. "Ahogy gyanítottam... Az állapotom romlik." szól Tuvok. "Ez egy kisebb változás." mondja a Doktor megnyugtató hangon, miközben betölt egy oltópisztolyt, "Tudtuk, hogy meg fog történni. Egyszerűen csak... Növelnem kell a gyógyszeradagját." A Doktor beadja az elokészített szert Tuvoknak, aki felsóhajtva leszáll az ágyról: "Köszönöm, Doktor." "Parancsnok..." állítja meg a Doktor a kijárat felé induló vulcanit, "Megértem, hogy bizalmasan szeretné ezt kezelni... De talán ideje volna tájékoztatni a kapitányt." "Tájékoztatni fogom... Ha, és amikor a rendellenesség kezd hatással lenni a kötelességeim teljesítésére." mondja Tuvok. "Természetesen..." bólint a Doktor, ezzel útjára engedi a vulcanit.

"Ön lép." néz Seven az asztrometriai labor nagy képernyojén látható Neelixre. "Zöld, tíz-tizenketto." mondja a talaxiai, mire Seven az elötte lévő kádis-kot táblán megteszi Neelix lépését, majd töpreng egy darabig a válaszon. "Piros, három-tizenhárom." "Ügyes..." mondja Neelix, a megfelelő helyzetbe rakva a saját tábláján Seven bábuját, miközben a nő megkérdi: "Brax hogy van?" "Remekül... Köszönöm kérdését." ragyog fel Neelix arca, "Tudom, soha nem pótolhatom az apját, de..." "Nincs kétségem afelől, hogy a fiú felnéz önre." mondja Seven mosolyogva. "Narancs, tíz-tizenketto." szól Neelix, "Még nem mondtam senkinek... De gondolkodom, hogy megkérem Dexát, jöjjön hozzám feleségül." "Okosan tenné, ha elfogadná." jelenti ki Seven. "Elég az én szerelmi életemből... Az önével mi van?" érdeklődik Neelix. "Nekem nincs szerelmi életem..." csóválja a fejét Seven feszengve. "Óóó... És mi van a Chakotay parancsnokhoz fűződő viszonyával?" "Maga jön..." mondja Seven zavartan. "Igazság szerint ön." mondja Neelix, "Legalább azt mondja el, hogy tetszett neki a piknik?" "Kellemszerűség volt mindkettenknek." feleli Seven kimért mosollyal, "Köszönöm a javaslatot." "Bármikor." A fokozódó jelezni kezd, mire Seven odafordul, Neelix pedig megkérdezi: "Mi az?" "A távolsági szenzorok rendkívül erős neutrínó-kibocsátást észlelnek, amihez váltakozó gravitonáramlás társul. ... Körülbelül három fényév távolságban." állapítja meg Seven. "Egy féreglyuk...?" kérdezi Neelix. "Nem vagyok biztos benne... Több letapogatást kell végeznem." "Befejezhetjük a játékot holnap." ajánlja Neelix. "Hívom majd a szokott időben." bólint Seven, mire Neelix odabiccent neki, majd bontja a kapcsolatot.

"A kibocsátás helye a köd közepében van." mondja Seven a tisztikarnak a híd hátsó részén, az egyik terminálon látható adatokat magyarázva, "Mintha több száz elkülönült forrás volna." "Amit úgy fordíthatunk le: több száz féreglyuk...!" mondja Kim lelkesen. "A sugárzás zavarja a szenzorainkat." mondja Seven, "De ha Kim zászlós lelkesedése megalapozottnak bizonyul... Ezek lesznek a valaha feljegyzett, legsűrűbben előforduló féreglyukak." "Valami ötlet, hová vezetnek?" kérdezi Janeway. "Még nincs, de ha csak egy is az Alfa Kvadránsba..." mondja Kim. "Ki tudja, Harry... Lehet hogy egyenesen a szülei nappalijába visz minket." jegyzi meg Paris vidáman, majd Janeway odaszól neki:

"Módosítsunk pályát, Mr. Paris. ... Zászlós, mikor beszél majd az anyjával... Mondja meg neki, lehet, hogy arrébb kell tenniük a kanapét." Kim erre felnevet.

Tuvok fel-alá járkál a betegszobájában, papírokat dobál szerteszét, és közben rövid számsorokat ismételtet. Egy ápoló figyelő tanácstalanul, majd megkönnyebbülve pillant a sietve érkező Doktorra: "Sajnálom, ha valami fontos dolog mellől hívtam el, uram, de senkit nem engedett magához, és azt gondoltam, ön talán..." "Helyesen cselekedett." nyugtatja meg a Doktor az ápolót, "Az állapotához sohasem társult eroszakos viselkedés." "Sokkal inkább tunik idegesnek, mint eroszakosnak..." jegyzi meg az ápoló. "A távolsági szenzorok... Nyomát sem jelezték. Az eltűnése... Rejtély maradt..." mondja Tuvok járkálás közben, "Nagyon aggódom..." "Mi miatt aggódik, Tuvok?" állítja meg a Doktor a vulcanit. "Az eltűnése miatt..." "Kié miatt?" "Öt három... Három egy... Hét egy... Öt három..." mondja Tuvok, folytatva a járkálást. "Ugyanazokat a számokat ismétli újra meg újra." csóválja a fejét az ápoló, "Öt három három egy hét egy. Talán CsillagIdo..." "Csillagido 53317..." töpreng a Doktor, "Ha a memóriaállományom pontos, Janeway kapitányt akkor rabolták el a kolediek." A Doktor elkapja az ide-oda járkáló Tuvokot: "Errol beszél, Tuvok? Janeway kapitányról..." "Az eltűnése rejtély maradt..." "Nem, megoldotta ezt a rejtélyt, Tuvok. Megmentette a kapitányt, és visszahozta a Voyager-re, épen és egészségesen, emlékszik?" "Nagyon aggódom...! Nagyon..." "Talán ha az admirális meglátogatná, hogy láthassa, minden rendben..." veti fel az ápoló. "Sajnálatos módon o jelenleg nem elérhető, nem tudom biztosan, mikor jön vissza." "Sosem jön vissza!" ragadja meg Tuvok a Doktor vállát, majd megint otthagyja, "Az eltűnése rejtély maradt..." A Doktor tanácstalanul néz az ápolóra, majd hosszan töprengve bámul maga elé.

"Voyager hívja a Pathfinder..." mondja a Doktor az üres előadóteremben ügyködő Barclaynak, "Pathfinder, jelentkezze." Reg meglepetten fordul az ajtó felé: "Doktor... Milyen kellemes meglep... Ah... Megint megfeledkeztem a golfmeccsünkről, ugye?" "Nyugalom, Reg, még csak a jövő héten lesz." nyugtatja meg a Doktor, "Azért jöttem, mert kapcsolatba kell lépnem Janeway admirálissal." "Nos, o elutazott..." "Tudom." bólint a Doktor közelebb lépve, "Megmondta önnek, hová megy?" "Ahm... Attól... Attól tartok, ez sosem került szóba." mondja Reg nem túl meggyőzően, "Valami baj van?" "Nem vagyok biztos benne. Meglátogattam Tuvokot ma reggel... És o úgy tunt, mintha azt gondolná, az admirális valamiféle veszélyben van..." "Maga bárkinél jobban tudja, mennyire... Össze tud zavarodni Tuvok." "Igen. ... De én is aggódom az admirális miatt." ismeri be a Doktor. "Miért?" "Két nappal ezelőtt nagy mennyiséget kért tolem... Egy kísérleti gyógyszerből. Mikor megkérdeztem, miért van rá szüksége... Azt mondta, bizalmas információ." "Akkor nem szabadna nekem beszélnie róla, nem igaz..."? kérdezi Barclay vidáman. "Beszéltem O'Carroll igazgatóval a Csillagflotta Hírszerzésnél... És o biztosított arról, az admirálist nem vonták be semmilyen bizalmas munkába, mióta tanítani kezdett az Akadémián." "Tudja, milyen ravaszak tudnak lenni azok a hírszerzéses alakok..." legyint Reg, "Talán csak megpróbálta lerázni magát." "Talán." ingatja a fejét a Doktor, "De mégis... Hónapokon át arról beszélt, milyen izgatott, hogy önnel taníthat... Aztán... Alig hogy megkezdődik a szemeszter... Elutazik... És még csak meg sem mondja magának, hova. Nem találja ezt... Egy kicsit furcsának...?!" "Én... Ahm... Biztos vagyok benne, hogy van erre egy tökéletesen ésszerű magyarázat." fordul Barclay a közben az első széksor közepe táján leült Doktor felé, majd zavart idegességgel folytatja: "Doktor... Sajnálom, de... Van néhány... Osztályozandó dolgozatom!" "Maga dadog, Reg..." állapítja meg a Doktor felállva. "Na és?!" csattan fel Barclay. "Évek óta nem hallottam magát dadogni. Azt hiszem, maga tudja, hol van!" "O a Csillagflotta történelmének egyik legtöbbször kitüntetett tisztje. Én... Ahm... Biztos vagyok benne, hogy tud vigyázni magára." "Nem mondaná ezt, hacsak o nem valami veszélyeset csinálna!" "Maga adja a szavakat a számba..." "Mondja meg, hol van, Reg!" Barclay azonban nem válaszol, csak metsző pillantásokkal méregeti a hologramot.

A Föderációs logót, és SC-4 feliratot viselő kishajó egy szürke hold, vagy bolygó körül kering.

Valahol a bolygó felszíne alatt, egy fáklyákkal megvilágított barlangban Janeway admirális bontakozik ki egy Föderációs szállítószekérből. Körülnéz, majd útnak indul egy sziklafolyosó felé, ahonnan Torres és Paris lánya, valamint két klingon érkezik. "Üdvözlöm a Korath Házban, admirális." mondja a Paris-lány. "Tetszik, amit ebből a helyből csináltak..." mondja Janeway, mire a Paris mögött érkező magas klingon férfi dühösen csattan fel klingonul. A Paris-lány nyilvánvalóan anyja mentalitását örökölte, ugyanis a visszavágása sem kevésbé heves, mint a klingon szavai voltak, mire azok gyilkos pillantásokat eregetve felé, visszahúzódnak. "Ez meg mi volt?" kérdezi Janeway. "Azt mondta, ön tiszteletlenül viselkedett..." "Remélem, megmondta nekik, hogy nem akartam faragatlan lenni..." mondja erre Janeway egy cseppnyi gúnnyal a hangjában. "Azt mondtam neki, hogy ha nem mutat több tiszteletet, eltöröm a karját." "Anyja lánya, ez már biztos..." csóválja a fejét Janeway vidáman. "Korath vár. Mennünk kellene." indul Paris arra, amerre a klingonokkal jött. "Sajnálom, de a mi útjaink itt elválnak." mondja Janeway, mire Paris kérdően néz rá: "Hogyan...?" "Lelépni, zászlós." "Admirális, igazán nem hiszem, hogy..." "Tudok vigyázni magamra." "Már megbocsásson, de hat hónapon át dolgoztam ezen, és..." "És példás munkát végzett. De most vége. Megértette?" "Igen, asszonyom." mondja Paris halkán, lehajtott fejjel. "Véletlenül tudom, hogy a szülei alig várják, hogy egy kis időt tölthessenek önnel. Kérjen pár nap kimenetet. Látogassa meg őket." A Paris-lány bólint, majd zavartan ácsorog egy darabig a barlangban, míg Janeway a két klingon nyomában távozik.

Janewayt egy idősebb klingon férfihoz kísérik, aki épp javít valamit. "Egy cardassiai diszruptor..." mondja az összes hajú klingon, felemelve a fegyvert, miután elkészült vele, "Átalakítottam, hogy nadion-impulzust bocsásson ki." "Lenyugózo." mondja Janeway, "De nem ezért jöttem." Az oszlopos klingon, vélhetően Korath, lassan Janeway felé fordul, és miközben visszateszi a fegyvert a munkasztalra, így szól: "Nem. ... Maga valami sokkal veszélyesebbért jött." "Hol van?" kérdezi Janeway közelebb lépve. "Valahol, biztos helyen." feleli Korath, tovább állítgatva a fegyvert. "Sok veszélyességembe kerül, hogy székhez juttassam magát a Nagytanácsban." jegyzi meg Janeway, halk, fenyegető hangon, "Most adja ide, amit ígért." A klingon futólag Janewayre pillant, majd nyugodtan átsétál egy konzolhoz, ahol Janeway hajójának adatai jelennek meg. "Letapogattam a siklóját." mondja Korath, "Úgy tunik, hogy végrehajtott néhány... Érdekes módosítást. ... A pajzsgenerátorai kimondottan érdekesek..." "Nem eladó." mondja Janeway határozottan, mire Korath ránéz: "Akkor az sem eladó, amit maga akar." A klingon ezzel visszatér a fegyverhez, Janeway pedig utána szól: "Megegyeztünk." "Kísérjék ki az admirálist!" szól oda a klingon az embereinek, mire Janeway a kijárat felé indul.

A Voyager belép a vélhetően féreglyukakat tartalmazó ködbe.

"Talán Chell felvehetné a Köd-levest az étlapjára..." mondja a feszülten a kormányzásra összpontosító Paris a mellette álló Janewaynek. A hajó egy tompa morajlás kíséretében hintázni kezd, mire a kapitány megkérdi: "Pajzsok...?" "Kitartanak." feleli Tuvok. "Híd hívja az asztrometriát." szól Janeway. "Mondja." jelentkezik Seven. "Valami további adatok azokról a neutrínó-forrásokról?" "Negatív, kapitány. Még mindig nem tudom tisztán letapogatni őket." üzeni Seven az asztrometriáról. "Távolság a középponttól?" "Hatmillió kilométer."

A Voyager újra megvonaglik, Tuvok konzolja pedig jelezni kezd, mire Janeway odafordul: "Mi az?" "Egy tritánium-mintát észlelek, iránya 342.55." feleli Tuvok. Janeway a fomonitor felé fordul, de azon csak a sűrű, narancsszínű köd látható. "Akármilyen is az, túl közel van..." véli Paris. "Kitérvő manőver." rendelkezik Janeway. "Hajó...?" néz fel Chakotay Tuvokra. "Lehetséges." Ekkor a műveleti tiszt konzolra kezd figyelmet kérni jelezni, Kim pedig idegesen így szól: "Egy másik tritánium-minta. Pont a fejünk fölött...!"

A Voyager előtt kavargó ködből, valami nagy, és sötét színű kezd kibontakozni, mint egy mozgó fal. Tulajdonképpen arról is van szó, egy borg kocka egyik oldaláról, a Voyager pedig pont az alsó éle felé repül.

"Tom...!" kiált fel Janeway, mikor meglátja a ködből kibontakozó kocka körvonalait. Paris lenyomja a Voyager orrát, így épphogy csak sikerül elkerülniük az ütközést. "Tunjunk el innen, azonnal!" szól Janeway, visszasietve a székéhez.

"Hajó azonosítva. USS Voyager. Üldözés és asszimilálás." hallatszik a borg kórus hangja a Királynő tróntermében. "Nem. Nem veszélyeztették a biztonságunkat. Hagyjuk tovább haladni a hajót. ... Egyelőre." mondja a tartókeretével együtt a plafonból aláereszkedo, teljesen összeállított Királynő, majd mikor a keret megállapodik a trónterem fő szintjén, kilépve belőle, így folytatja: "Majd én rajtuk tartom a szemem."

"Nincs bizonyíték arra, hogy a kocka észlelt minket." mondja Tuvok a tanácsterem fali monitora körül összegyult tisztikarnak, miközben a borg kockáról készült letapogatásokat tanulmányozzák. "Most hál van?" kérdezi Chakotay. "Körülbelül három fényév távolságban." feleli Seven. "Hogyhogy nem láttak minket?! Tíz méterre voltunk a burkolatuktól..." hitetlenkedik Paris. "A borg nem kockázott volna tudatosan egy ütközést. A sugárzás biztosan az ő szenzorait is zavarta." véli Tuvok. "Ha nem tudnak észlelni minket, vissza kellene mennünk!" mondja Kim. "Nem javasolnám." néz rá Seven, "A tritánium-mintázatokról készített elemzésem arra utal, hogy legalább negyvenhét borg hajó van a ködben." "Nem hagyhatjuk ott csak így azokat a féreglyukakat...!" méltatlankodik Kim. "Ó, dehogynem...!" mondja Janeway, a képernyőn látható borg kockát méregetve. "És mi volna, ha megpróbálnánk módosítani a..." "Sajnálom, Mr. Kim! Lehet, egy napon maga lesz a kapitány... De az nem ma lesz." néz Janeway mosolyogva a zászlósra.

Kim futva éri utol a Voyager egyik folyosóján kényelmesen sétáló Parist: "Tom...! Mit csinálsz, miután lejárt a szolgálatod?" "Nincsenek terveim. Miért?" "Azon gondolkodtam... Szórakoznunk kéne egy kicsit. Egy utolsó kaland, mielőtt még túlságosan lefoglal az apaság." "Tán maradt valami holodeck-idő?" kérdezi Paris vidáman, mire Kim a kezébe nyom egy jegyzetfüzetet: "Ennél jobb ötletem van." Paris megállva futja át a jegyzetfüzet tartalmát, majd összevont szemöldökkel néz Kimre: "Te ezt nevezed szórakozásnak...?!" "Be fog válni! Csak pár átalakítást kell végrehajtanunk a Flyeren." "Ennyi erővel egyszerűen a borg kezébe is nyomhatnád..." morogja Paris. "Hogy történetne ilyesmi, ha a kvadráns legjobb pilótája van a kormányánál...?" Paris elvigyorodik, majd visszaadja a jegyzetfüzetet: "Jó próbálkozás volt..." Kim a tovább induló Tom nyomába szegodik: "Ha közösen megyünk a kapitányhoz, sokkal valószínűbb, hogy beleegyezik a tervembe...!" "Én nem akarom, hogy beleegyezzen...!" von vállat Paris. "Hová lett a kalandvágyad...?" "Ottmaradt abban a ködben, és nem is megyek vissza érte." jelenti ki Tom. "Nem akarsz hazavezető utat találni...?" "Én otthon vagyok, Harry." mondja erre Paris, ezzel megszorozva lépteit, otthagyja Kimet, aki azonban egy liftnél beéri: "Proton kapitány sosem fordítana hátat egy ilyen küldetésnek...!" "Proton kapitánynak nincs felesége." mutat rá Tom, "Sem születendő gyermeke." Paris ezzel magára zárja a liftajtót, Kim pedig bosszús ábrázattal fordul el.

"Ha a napi jelentésemért jött, még nincs kész." mondja Seven az asztrometriára érkező Chakotaynak. "Igazság szerint..." kezdi a parancsnok bizonytalanul, "Nem hivatalos minőségemben vagyok itt. ... Azon töprengtem, volna-e kedvünk újra összejönni..." Seven abbahagyja a munkát, és Chakotayra pillantva megkérdi: "És mit csinálnánk...?" "Nos, ez a kutatásaidtól függ. Megfelelő volna egy csendes vacsora negyedik randevúnak?" Seven ezen töpreng egy darabig, majd így szól: "Hmm... Azt hiszem, az inkább ötödiknek volna alkalmasabb. "Én kész vagyok előreszaladni, ha te is..." mondja Chakotay, mire Seven elmosolyodik.

"Remekül van." jelenti ki a Doktor, miután megvizsgálta a mutoasztalon ülő Sevent, "Eltekintve egy kisebb gyulladástól a bi-radiális kapcsa körül. Szóljon, ha elkezd zavaróvá válni." A Doktor kedélyes mosollyal elkezd összepakolni a felszerelését, de Seven tovább üldögel a mutoasztalon, mintha nem nagyon tudná rászánni magát valamire. "Talán van még valami...?" kérdezi a Doktor.

"Emlékszik, mikor három hónapja leállt az agykérgi csomópontom...?" "Hogy tudnám elfelejteni..." bólint a Doktor komoly arccal. "Azt mondta, lehetséges lehet eltávolítani a biztonsági mechanizmust, ami a problémát okozta." "Megint gondokat okozott...?" kérdezi a Doktor aggodalmas arccal. "Nem. De megfontoltam az eltávolítására tett ajánlatát." "Reméltem, hogy megteszi..." mosolyodik el a Doktor. "Azt mondta, számos mutétre lesz hozzá szükség." mondja Seven kissé félve. "Igazság szerint..." siet oda a Doktor a diagnosztikai konzolhoz, "Abbéli reményemben, hogy meggondolja magát, részletesebben tanulmányoztam a problémát. ... Most úgy vélem, egyetlen beavatkozással át tudom alakítani a mikroáramköröket. ... Szabadon megtapasztalhatja az érzelmek teljes skáláját... Egy egészséges hahótától egy jó sírásig." "Milyen hamar tudja megcsinálni?" "Akár ma, ha szeretné." Seven erre bólint: "A szolgálatom tizennyolc nulla-nullakor ér véget..." "Akkor találka." bólint a Doktor. Seven a kijárat felé indul, a hologram pedig utána szól: "Ha már találkáról van szó... Miután a biztonsági mechanizmus már nincs... Szabadon megpróbálkozhat intimebb kapcsolatokkal." "Ennek tudatában vagyok." mondja Seven zavartan. "Ha úgy határoz, segítségre van szüksége az emberségének ezen aspektusával kapcsolatban... Mindig a rendelkezésére állok." "Ezt értékelem." bólint Seven, mire a Doktor lelkesen siet oda hozzá: "Tényleg...?" "Igen." fordul felé Seven, "De már megvan minden segítségem, amire szükségem van." "Aha..." bólint a Doktor, "Természetesen. ... Kétségkívül további szimulációkat futtat majd a Chakotay-hologrammal." "Tulajdonképpen nem..." mondja Seven, jelentőségteljes pillantást vetve a kissé döbbenten megtorpanó Doktorra, "Tizennyolc órákor találkozunk." A hologram némi lehangoltsággal vegyes beletörődéssel néz a távozó Seven után.

Korath kérden néz fel, mikor klingon 'komornyikja' belép a helyiségbe, és mond pár szót klingonul. A nyomában Seven érkezik, kinek láttán Korath elégedetten vigyorodik el. "Megfontoltam az ajánlatát." mondja Janeway. "Gondoltam, hogy így lesz..." bólint Korath. "Odaadom a pajzsemittert... De csak azután, hogy megvizsgáltam a berendezést, amit felajánlott. Hogy meggyozodjem az eredetiségéről." "Megkérdőjelezi a becsületem...?" fortyan fel a klingon. "Ha becsületes volna, nem változtatta volna meg a megállapodásunk feltételeit." jegyzi meg Janeway fagyosan. A jelek szerint ez talált, Korath ugyanis egy szót sem szól. "Mutassa meg, vagy távozom." szól Janeway. Korath egy pillanatig töpreng, majd megint elvigyorodva odabíccent az emberének, aki erre elsiet. Korath utána tessékeli Janewayt, a sort ő maga zárja. Nem mennek messzire, csak a helyiség másik felébe, ahol a 'komornyik' egy konzolhoz lépve kikapcsol egy álca-hologramot, ami mögül egy üreg bukkan fel, benne egy nagyobb berendezéssel. Janeway trikordert vesz elő, a szerkezethez lép, és megvizsgálja, majd elégedett arccal Korath-hoz fordul: "Ez remekül megteszi majd." A következő pillanatban egy kis szerkezetet csap a berendezés tetejére, és mire Korathék rájönének, mi történik, már útnak is indult felfelé egy szállítószugárban, na meg persze a berendezés is. A klingonok a rend kedvéért lövöldöznek egy kicsit a szállítószugarakban feloldódó alakra, de már késő.

"Számítógép, páncélt felhelyezni." rendelkezik a siklójára megérkezett Janeway.

A sikló burkolatán, az orr irányából kiindulva, összefüggővé váló, tompa szürke fényű páncélszegmensek materializálódnak a burkolat néhány pontján felfénylő replikátor-emittereknek köszönhetően, és mire a folyamat véget ér, az ártalmatlan kinézetű személyszállítóból egy erosen páncélozott harci gép válik.

"Írányt beállítani ezekre a koordinátákra..." utasítja Janeway a számítógépet, közben a pilótakonzolnál megadva a szükséges adatokat.

Az orbitális pályát elhagyó sikló mögé egy veszélyes kinézetű klingon könnyucirkáló zárkózik fel, és tüzet nyit Janeway hajójára.

A kapitány unott arccal hallgatja a hajó extra páncélzatára záporozó diszruptor-lövések jellegzetes hangját, majd mikor a kommunikációs pult jelezni kezd, kelletlenül fogadja a hívást: "Mit akar...?"

"Fizetni fog a csalárdságáért, k'tchah! A Korath Ház nem nyugszik addig, míg bele nem fojtja a saját vérébe!" "Szeretnék maradni, hogy cseveghessünk, de szorít a határidő..." mondja Janeway

gúnyosan, mire a klingon képe megnyúlik, majd az admirális bontja a kapcsolatot, és így szól:
"Számítógép, hatos görbület."

Janeway 'páncélhajója' kénytelen elviselni még néhány, jobbra hatástalan találatot, majd faképnél hagyja a klingonokat.

"Közeledünk a megadott koordinátákhoz." jelenti be a sikló számítógépe valamivel később. "Minden gépnek állj." rendelkezik Janeway. "Figyelem! Hajó közeledik 121.6-os vektoron."

A közben a páncélzatától megszabadult sikló fölé egy, leginkább a Nova, a Prometheus, és a Sovereign osztályok keverékének tuno hajó érkezik, az utolsó pillanatban lépve csak ki görbületből. A sikló kommunikációs rendszere befutó hívást jelez, mire Janeway hátradol, majd fogadja a hívást: "Harry... És még azt mondják, hogy a világur milyen nagy..." "Eressze le a pajzsait, admirális. Készüljön transzportálásra, orizetbe veszem." mondja Kim ridegen. "Nincs joga orizetbe venni engem... Kapitány." szól Janeway fölényesen. "Reg mindent elmondott a Doktornak... A Doktor pedig nekem. ... És most kérem, admirális, hagyja abba." "Egy feltétellel. ... Ha hagyja, hogy megmagyarázzam, miért csinálom."

"Fogalma sincs, mik lesznek a következmények...!" mondja Kim Janewaynek, a hajója készenléti helyiségében. "Azt tudom, mik a következmények, ha nem csinálunk semmit." morogja Janeway, "És maga is. ... Lehetőségem, van mindezt megváltoztatni." "Ha a Csillagflotta Foparancsnokság tudná, mit próbál megtenni..." csóválja a fejét Kim, leülve az íróasztal szélére. "Nem mondta el nekik." állapítja meg Janeway. "A Doktor és én úgy döntöttünk, ez a családban marad." "És a legénysége?" "Azt mondtam nekik, vissza kell vinnem a Csillagflotta Orvosi Részleghez, mert elkapott egy ritka betegséget." "Remélem, nem halálos..." "Nem. De köztudottan hatással van az ítélőképességre." "Én tudom, mit csinállok, Harry." mondja Janeway halk, de határozott hangon. "Tényleg? Teljes bizonyossággal kijelentheti, hogy sikerülni fog? Mert ha nem... Még ha nem is volna megsértése a szabálykönyv minden sorának, akkor is túl kockázatos lenne." Janeway mosolyogva nézi Kimet, aki bosszúsán kérdezi meg: "Mi van...?!" "Emlékszem egy fiatal zászlósra... Aki be akart repülni egy borgtól hemzsego ködbe... Hogy felderítse annak a csekélyke lehetőségét, hogy talán utat találhat hazafelé." "Ha jól emlékszem..." grimaszol Kim, "Maga megállított." "Akkor nem tudtuk, amit most tudunk." mondja erre Janeway komoran. "A technológiánk talán fejlődött de..." "Én nem a technológiáról beszélek, hanem az emberekről." mondja Janeway, "Emberekrol, akik nem voltak olyan szerencsések, mint maga meg én. ... Maga mondta, hogy maga és a Doktor a családban akarták tartani a dolgot. ... De a családunk többé már nem teljes, igaz? ... Arra kérem, hogy bízson a döntésemben, Harry. Még egyszer, utoljára."

A vacsoraasztalt elokészítő Chakotay meglepetten néz fel, mikor a nappaliban felhangzik a szállítószugár jellegzetes hangja. A sugárból Seven bontakozik ki, egy csokor virággal a kezében: "Korán jöttem?" "Nem, épp időben." mondja Chakotay, majd a nő felé indul: "Valami baj van az ajtóval?" "Úgy gondoltam, nem volna túl diszkrét, ha látnák, ahogy virággal érkezem az első tiszt szálláshelyéhez." Chakotay megszagolja a virágokat, majd Sevenre pillant: "A kutatása...?" Seven zavartan elmosolyodik, Chakotay pedig a virágokra nézve így szól: "Ezeket vízbe kéne tennem..." A parancsnok útnak indul, de Seven visszahúzza, és határozottan megcsókolja. "Azt... Mondták nekem, hogy az első csók fogadtatása gyakran kellemetlen. ... Meg akartam szüntetni ezt a helyzetet." "Ez nagyon figyelmes volt toled..." mondja Chakotay, "És a második csókkal mi a helyzet?" "Utána kell néznem az adatbázisban, hátha van..." mondja Seven, de ezzel várnia kell, Chakotay ugyanis inkább a gyakorlatban próbálja ki a második csók hatását. "A fotisztek jelentkezzenek a hídon." szólal meg ekkor Janeway hangja az interkomból. Chakotay és Seven egy darabig még átölelve tartják egymást, miközben Chakotay így szól: "Legközelebb... Kikapcsoljuk a kommunikációs rendszert..." Végül mindketten a kijárat felé indulnak.

Mikor a hídra érkeznek, Paris és Janeway kérden fordulnak hátra. "Mi az...?" kérdezi Chakotay, megsemmisítve a fomonitronon látható kékeszöld jelenséget, útnak a széke felé. "A tachyon-

kibocsátásból ítélve valamiféle temporális hasadék." feleli Janeway. "Mi hozza létre?" kérdezi Seven. "Ezt próbáljuk kitalálni..." néz fel rá Janeway.

Janeway admirális siklója Kim hajójának jobb oldali hajtómugondolája alatt kíséri a nagyobb hajót. "Ha a Csillagflotta Foparancsnokság rájön, hogy bármi közöm volt ehhez..." néz Kim Janewayre a sikló pilótafülkéjében, "Visszafokoznak zászlóssá..." "Túl sokat aggódik, Harry. Oszül tole..." jegyzi meg Janeway, mire Kim elvigyorodik, majd így szól: "A meghajtás üzemben, a plazmaáramlás stabil." Kim hátramegy egy másik konzolhoz, és onnan folytatja: "Ez a Korath-féle berendezés... Túl sok tachyo-kinetikus energiát termel. Kiégetheti magát, mire elér oda, ahová menni akar." Janeway csendben figyel, ahogy Kim dolgozik, míg Harry végül rá nem jön, mi a helyzet: "Nem fog tudni visszajönni majd..." "Mindig úgy terveztem, ez egyirányú út lesz." mondja Janeway nyugodtan, mire Kim felsőhajtván egyenesedik fel: "Biztos, hogy nem tudom lebeszélni errel?" Janeway erre feláll az ülésebol, és Kim elé lépve a szemébe néz. "Persze... Hülye kérdés volt..." hajtja le a fejét Harry, mire Janeway kezei közé fogja az arcát, majd hosszan megölelik egymást. "Kim a Rhode Island-nek..." mondja Harry remego hangon, "Egy viisszasugárzásra." Janeway végignézi, ahogy Harry eltunik, majd a pilótaülés felé indul.

"Számítógép, aktiválni a krono-deflektort." rendelkezik Janeway valamivel később, mikor a siklója már egyedül halad az urben.

A sikló tetejére telepített szerkezet elülső része felizzik, ugyanebben a pillanatban két klingon hajó lép ki álcázásból, és veszi tüz alá a kis hajót.

"Számítógép, páncélt felhelyezni." rendelkezik Janeway. "Nem végrehajtható. Az ablatív generátor üzemen kívül." "Béta hatos kitéro manover." rendelkezik Janeway, majd hogy a hajót további találatok érik, így folytatja: "Csatorná a Rhode Island-hez!" Kim hamarosan megjelenik a kommunikációs monitoron. "Harry, megtámadtak. Milyen gyorsan tud visszaérni...?"

"Nadion-kitöréseket észlelek a hasadék másik oldalán." jelenti Tuvok a Voyager hídján.

"Fegyvertüz...?" kérdezi Chakotay. "Lehetséges. A mintázat klingonnak tunik." "Vörös készültség." rendelkezik Janeway.

A Janeway siklóját támadó klingon hajók mögé érkező Rhode Island tüzet nyit a klingonokra.

"Készüljön transzportálásra, admirális." hallatszik Kim hangja Janeway siklójában. "Tudja, hová tartok, Harry, és az nem a maga hajója lesz." "A szerkezeti integritása megszunik..." "Csak szedje le rólam ezeket a klingonokat..." morogja Janeway.

A Rhode Island a klingon hajók fölött elrepülve alaposan megtuzdeli oket az alsó tüzívébol.

"Számítógép, tachyon-impulzust aktiválni." rendelkezik Janeway, "És ezekre a tér-, és idokoordinátákra irányítani."

A sikló tetejére telepített berendezésbol egy fakó, egyre szélesedo fénynyaláb indul útnak, és létrehozza annak az anomáliának a párját, amit a Voyager legénysége figyelhet meg, valahol a múltban, majd berepül a jelenségbe.

"Egy hajó jön át a hasadékon..." jelenti Tuvok a Voyager hídján. "Klingon...?" kérdezi Chakotay.

"Nem. ... Föderációs." A hídon erre döbrent csend támad, és többen a vulcani felé fordulnak.

Janeway siklója kivágódik a hasadékból, és egyenest a valamivel távolabb lebego Voyager felé folytatja útját.

"Hívnak minket..." szól Kim. "Képernyore..." mondja Janeway egy pillanatnyi habozás után, majd feláll a székebol, hogy egy pillanattal később szembenézheszen a mintegy huszonhat évvel idesebb önmagával. "Kalibrálják át a deflektorukat antitachyon-impulzus kibocsátására." mondja Janeway admirális, "Le kell zárniuk azt a hasadékot." "Általában udvariasságnak tekintik, ha az ember bemutatkozik, mielőtt parancsolgatni kezd..." mondja Janeway, a többiekhez hasonlóan döbrent arccal bámulva alteregóját. "Kapitány, egy klingon hajó jön át..." jelenti Tuvok. "Zárják le a hasadékot." mondja Janeway admirális, majd hozzát teszi: "Ha esetleg nem vette volna észre, rangban maga fölött állok, kapitány...! És most csinálja...!"

A Voyager deflektor-emitteréből kiinduló narancsvörös nyaláb pár másodperc alatt összezsugorítja, majd teljesen lezárja a hasadékokat.

"Megtettem, amit kért." lép előbbre Janeway fenyegető arccal, "Úgyhogy most elmondja, mi a pokol folyik itt...!"

"Eljöttem, hogy hazavigyem a Voyager-t." üzeni Janeway admirális, ám szavait nem csak a Voyager-en hallják, a borg Királynő is tanúja a beszélgetésnek.

Janeway, Chakotay, és Tuvok valamivel később a szállítóhídon várják a másik Janeway megérkezését. "Üdvözlöm a fedélzeten." mondja Janeway kapitány kimérten, mire az admirális elmosolyodva néz körül: "Jó ide visszatérni..."

"Friss kávé..." mondja a készenléti helyiségbe a folyosó felől belépő Janeway admirális, mikor meglátja az asztalon álló termoszt, és a bögrét. "Kér egy csészével?" kérdezi Janeway kapitány, miközben az asztal felé indul, hogy töltsön magának. "Nem, egy éve leszoktam... Most már csak teát iszom." mondja az admirális, majd az ablakoknál megállva hozzáteszi: "Mondtam a múzeum vezetőjének, hogy ha sokkal eredetibbé akarja tenni a készenléti helyiséget, mindig tartania kellene egy bögre gozölgo kávéját az asztalon." "A Voyager múzeumban van..." mondja a kávéjával az asztal szélére telepedő Janeway kapitány, mire az admirális ránéz: "A Voyager maga lett múzeum. ... Az elnöki rezidencia területén. ... Felhotlen reggeleken innen épp rálátni az Alcatrazra." "Visszajutottak a Földre..." mondja Janeway kapitány halkán. "Sajnos... Kedvenc bögrénk kapott némi gyötrést az úton." hagyja ott az admirális az ablakokat, majd kivéve a kapitány kezéből a bögrét, élvezettel szagol bele a kávéba, "Megsérült a ven'domarokkal vívott csatában. ... Pár évvel később futnak majd beléjük." "Tudja... Nem szabadna jövővel kapcsolatos részleteket hallgatnom..." csóválja a fejét a kapitány. "Ő az Elsodleges Irányelv mindenható temploma..." néz fel az admirális, "Hadd adjak egy tanácsot. Kevesebb baja lesz belőle, ha egyszerűen nem törodik vele." "Maga nyilvánvalóan így döntött, különben nem lenne itt." jegyzi meg a kapitány ridegen, mire az admirális a szemébe néz: "Sok minden történt velem azóta, hogy maga voltam." "De én még én vagyok. És ez még az én hajóm. Úgyhogy a továbbiakban nem beszélünk arról, mi fog történni, míg én másképp nem döntök. Világos?" mondja Janeway kapitány parancsoló hangnemben, mire az admirális visszaadja neki a bögrét: "Rendben. ... Beszéljünk a múlttól. ... Három nappal ezelőtt megemelkedett neutrínó-kibocsátást észleltek egy ködben, a 386-os rácsponthoz. Azt gondolták, talán hazavezető út lehet." Az admirális visszatér az ablakok alatti emelt részre, és onnan néz a kapitányra: "Igazuk volt. ... Azért jöttem, hogy megmondjam: vigye vissza a Voyager-t abba a ködbe." "Nyüzsgött ott a borg...!" mutat rá a kapitány. "Hoztam technológiát, ami átjuttat rajta minket." A kapitány erre csak a szemét forgatja, mire az admirális így szól: "Nem hibáztatok, ha szkeptikus. De ha magában nem tud megbízni, akkor kiből tud...?" "Csak az érvelés kedvéért... Mondjuk, mindent elhiszek, amit mond. A jövő, ahonnan maga jött elég jónak hangzik. A Voyager hazajut, én admirális leszek... Módot találunk a borg elleni védekezésre... Még a készenléti helyiségemet is megörzök az utókorok." "Így aztán miért babrálna az ember egy ilyen rózsás idovonallal..." mondja az admirális, "Hogy erre válaszoljak... Többet kellene mondanom, mint amit tudni akar. ... De elég, ha annyit mondok... Ha nem teszi, amit javaslok, még tizenhat évébe fog kerülni, hogy hazajuttassa ezt a hajót. És lesznek áldozatok az úton." Janeway kapitány komor arccal bámul maga elé, mire az időközben elé visszasétált admirális elmosolyodva jegyzi meg: "Pontosan tudom, mire gondol..." "Telepatává is lett közben...?" "Én maga voltam, emlékszik...?" mondja az admirális, majd ismét az ablakokhoz megy, "Azt kérdezi magától: tényleg az ő, akinek mondja magát? Vagy ez valamiféle félrevezetés? ... Amennyire maga tudhatja, a 8472-es faj álcázott tagja is lehetek." Az admirális leül az ablakok alatti kanapéra, és onnan néz a kapitányra: "Vizsgáltsa meg a siklómat az embereivel. Nézzék meg alaposan a fegyverrendszereket, és a páncélzat-technológiát. ... Közben a Doktor megerősítheti a személyazonosságomat."

"Az admirális agykérgének letapogatása valami érdekeset derített fel." mondja a Doktor halkán Janeway kapitánynak, miközben a gyengélkedoben, a diagnosztikai konzolnál tanulmányozzák az eredményeket. "Mi az?" kérdezi Janeway. "Nem vagyok biztos benne. Nem láttam eddig ilyen implantot." feleli a Doktor, miközben a monitor ráközelít az admirális bal agyféltekéjének elülso felében levo beültetésre. "Idegen technológia?" kérdezi Janeway. "A mikroáramkör felépítése Csillagflotta-jellegu." "Persze, hogy az." mondja az egyik vizsgálóasztalon ülo admirális, mire mindketten úgy fordulnak meg, mint a csínytevésen ért gyerekek, majd a Doktor zavartan megköszörülve a torkát, így szól: "Admirális...?" "Maga találta fel." mondja az admirális, mire a Doktor és a kapitány összenéznek, "Tizenkét évvel ezelott, az én nézopontomból." "Sajnálom, admirális, nem tudtam..." mentegetozik a hologram. "Mit? Hogy füleltem? ... Meglehet, öreg vagyok, de a hallásom még mindig kiváló... Köszönhetően a maga példás gondoskodásának az évek során." "Szóval..." lép közelebb a Doktor, "Ez az... Implant, amit fel fogok találni... Mit csinál?" "Ez egy szinaptikus adóvevo. ... Lehetővé teszi, hogy olyan hajót vezessek... Ami neurális interfésszel van felszerelve." "Lenyugözo...!" néz a Doktor a kapitányra, majd tovább kérdezősködik: "És mondja, milyen más rendkívüli eredményeket érek még el?" "Doktor!" szól a kapitány a hologramra, mire az felé fordul: "Sajnálom, kapitány, de nem hibáztathat egy hologramot a kíváncsiságáért..." "Csak fejezze be a jelentését..." morogja a kapitány, mire a Doktor kellenlenül visszamegy hozzá: "Igen, asszonyom. ... A letapogatásaim az mutatják, hogy önök ketten genetikailag megegyeznek. Az admirális maga. Körülbelül huszonhat évnnyire a jövőbol." Ekkor Seven érkezik a kezelobe, mire az admirális arcára egy pillanatra döbbenet, majd a viszontlátás öröme ül ki, ahogy leszállva az asztalról, odaköszön a nonek: "Hello Seven..." Seven bizonytalanul méri végig, majd áthidaló megoldásként kimérten odabiccint neki, majd folytatja útját a kapitány felé, és odaadja neki a magával hozott jegyzetfüzetet: "Az admirális hajóján levo technológia lenyugözo. A nagyobb részét mintha a borg elleni védekezésre tervezték volna..." "Be tudjuk szerelni ezeket a rendszereket a Voyager-en?" kérdezi a kapitány. "A lopakodó technológia nem összeférhető. De úgy vélem, a páncélt, és a fegyvereket tudjuk adaptálni." "Nos, kapitány...?" lép közelebb az admirális, mire a Janeway, a Doktor, és Seven alkotta csoportkép pár pillanatra mozdulatlaná válik, majd a kapitány Sevenre pillant: "Csinálják." Seven egy bólintást követően távozik, az admirális pedig halványan elmosolyodik.

"A kapitány személyes naplója, CsillagIdo 54973.4. Megkezdttük felszerelni a Voyager-t Janeway admirális kiegészítéseivel. Amint a nagyobb átalakítások készen vannak, megfordulunk, és visszatérünk a ködhöz. ... Bár voltak már furcsa élményeim a pályafutásom során, semmi sem hasonlítható össze jövőboli önmagam látványával, ahogy épp a legénységemnek tart eligazítást olyan technológiáról, amit még fel sem találtak."

Seven elvégez néhány beállítást a kettes raktérben levo konzolon, majd fellép az egyik regenerációs fülkébe, és így szól: "Számítógép, regenerációs ciklust megkezdeni." A regenerációs folyamat alig pár másodperce kezdödt meg, mikor egy ismeros hang szólal meg Seven fejében: "A nulla-egy-es unimátrix kilenc harmadlagos alkotója közül negyedik..."

Seven kinyitja a szemét, és úgy tunik neki, mintha a Királyno tróntermében állna egy regenerációs fülkében, és a Királyno nézne rá jóindulatú mosollyal. "Túl rég találkoztunk..." mondja a Királyno. "Mit akar?" kérdezi Seven ridegen. "Ok kell hozzá, hogy meglátogassam egy barátom...?" "Mi nem vagyunk barátok!" "Nem." mondja a Királyno, közelebb lépve Sevenhez, "Annál több vagyunk. ... Családtagok. ... És ha már a régi barátoknál tartunk... Látom, a Voyager-re épp most érkezett látogató. És a jövőbol érkezett... Mondd el, miért..." "Lehet, hogy tud velem kommunikálni, míg regenerálok... De nem vagyok már dolgozó! Nem tartozom engedelmességgel magának." A Királyno kinéz oldalra, mire egy holokép jelenik meg a levegoben a Voyager-rol. "Extrapoláltam a Voyager röppályáját." mondja a Királyno, járkálni kezdve a trónteremben, "Tudom, hogy visszatérnek a ködbe. ... Azt javaslom, változtassanak irányt..." "Miért kéne engedelmeskednünk?" A Királyno egy gyors mozdulattal Sevenhez lép, és az arcát megérintve így szól: "Te mindig a

kedvenceim egyike voltál... Seven. A nyilvánvaló tökéletlenségeid ellenére... Tudom, mennyire törodsz a Voyager legénységével ... Ezért békén hagytam oket. Képzeld el... Hogyan éreznél, ha asszimilálni kényszerülnék oket..." "A Voyager nem fenyegetés a Kollektívának...!" mondja Seven remego hangon, "Csak vissza akarunk térni az Alfa Kvadránsba..." "Nincs ellenvetésem. ... De ha megint megpróbáltok belépni a ködömbbe... Megsemmisítlek titeket." mondja a Királynő lágy, de valahogy mégis fenyegető hangon, majd elfordul Seventől, mire a regenerációs fülke szikrázni kezd, Seven pedig fájdalmas arccal összegörnyed.

A dolog a valóságban is így zajlik, és Seven öntudatlanul zuhan ki az elsötétülő regenerációs fülkéből. "Figyelem! A regenerációs ciklus nem teljes." jelenti be a számítógép.

"Az agykérgi csomópontja egy alacsony energiájú EM-kitörésnek volt kitéve." mondja a Doktor Janeway kapitánynak a gyengélkedőn, miután végzett az egyik asztalon ülo Seven vizsgálatával, majd jelentősegteljesen hozzáteszi: "Sokkal rosszabb is lehetett volna." "A borg Királynő volt." mondja Seven, "Biztos akart lenni benne, hogy átadok egy üzenetet." Seven kinéz a mutoasztal szélére könyökölve figyelő admirálisra, majd a kapitány felé fordulva folytatja: "Azt mondta, asszimilálja a Voyager-t, ha megpróbálunk újra belépni a ködömbbe." "Miért ilyen fontos ez neki...?" töpreng a kapitány. "Nem számít." jelenti ki az admirális, "Nem fogja tudni beváltani a fenyegetését." "Bár oszthatnám a bizonyosságát..." jegyzi meg a kapitány. "Osztaná, ha olyan sok tapasztalata volna a Királynővel, mint nekem." A kapitány a fejt csóválva tesz néhány lépést: "Azért akartam megkísérteni, mert azt gondoltam, titokban marad. De ha a borg figyel minket...!" "Arra sincs garancia, hogy nem próbálják meg asszimilálni a Voyager-t, még ha nem is megyünk vissza a ködjükbe." mutat rá Janeway. "Ennek megnyugtatónak kellene lennie...?" kérdezi a Doktor, közelebb hajolva a kapitányhoz. "Nem mondom, hogy a borg nem veszélyes. ... De az én nézőpontomból... Harminc évvel el vannak maradva a korhoz képest." mondja az admirális. "Nem szabadna kísértenuink a szerencsét." mondja a kapitány. "A szerencsének ehhez nem lesz semmi köze." mondja az admirális, "Tudom... Nem akar túl sokat hallani a jövőről. ... Mondjuk csak azt, beleszaladtam a borgba még néhány alkalommal, mielőtt hazaértem. Ha nem dolgoztam volna ki technológiát, és taktikát, ami legyozheti oket... Nem állnék ma itt." A kapitány ezen töpreng egy darabig, közben lapos pillantásokat küldözgetve hol a Doktor, hol Seven felé, végül így szól: "Tartjuk az irányt a köd felé. ... De vörös készülségen maradunk. És folyamatos letapogatást akarok a borg tevékenységről."

Mikor kinyílik az asztrometriai labor ajtaja, Seven félig megfordul, és megvárja, míg a belépo Chakotay odaér hozzá. "Hallottam, mi történt." mondja a parancsnok, "Jól vagy?" "Remekül." nyugtatja meg Seven. "Ha esetleg pihenésre volna szükséged... Én vagyok a felelos a szolgálati beosztásért..." mutatja fel Chakotay a nála levo jegyzetfüzetet mosolyogva. "Nem volna megfelelo, ha hagynánk, hogy a személyes kapcsolatunk hatással legyen a hivatalos döntéseidre." "Igazad van. Ez most a hivatalos viselkedés ideje..." néz Chakotay a nagy képernyőre, "Jelentést!" "Nincs nyoma borg tevékenységnek tíz fényéves körzetben." "Ez jó hír, matróz." "Igen, uram." mondja Seven mosolyogva, "De nem szabad alábecsülnünk a Kollektívát." "Az admirális mintha meg lenne gyozodve arról, hogy átjuthatunk mellettük." mondja Chakotay, mire Seven felsóhajt: "Janeway kapitány sokkal elovigyázatosabb." "Egy Kathryn Janewayjel a hídon is jók lennének az esélyeink... De kettővel... Bármikor hajlandó volnék erre a hajóra fogadni." Ezen mindketten elmosolyodnak, majd Chakotay megkerüli Sevent, és így szól: "Ha visszajutunk a Földre... Mik a terveid?" "Felteszem... A Csillagflotta ki akar majd hallgatni." mondja Seven zavartan, "Aztán, felteszem, megpróbálok majd egy hasznos pozíciót találni valahol. ... Te...?" "Én sem tudom még." mondja Chakotay, töprengőn bámulva egy darabig maga elé, majd felnéz Sevenre: "De bárhol kötök is ki... Arról gondoskodom, hogy az transzporter-távolságban legyen toled."

"Nem akarom, hogy ez az egész rendszer összeomoljon egy hibás továbbító miatt...!" mondja Torres a gépházban a nyomában siető technikusnak, "Szereljen be újakat." "Igen, asszonyom." bólint a

technikus, majd lefordul B'Elanna mögül. "És új adatokat akarok az induktorok kapacitásáról...!" kiabál fel Torres valakinek a felső szintre, miközben Paris érkezik a fobejáraton át: "B'Elanna..." "Neked nem a hídon kéne lenni...?" kérdezi Torres paprikásan, futólag Tomra pillantva. "Valami ellenvetésed van azért, mert a pilóta rendszerállapot-jelentést kér a főmérnöktől...?" "Az utolsó jelentés szerint, amit nekem adtak le, a kommunikációs rendszer tökéletesen működik." jelenti ki Torres, közben megpróbálva egyszerre két jegyzetfüzetet átnézni. "Nah... Jól van, lebuktattál. Ellenorizni jöttem." csóválja a fejét Paris. "Remekül vagyok." jelenti ki Torres, konzoltól konzolig sietve. "A derekad is...?" hajol közelebb Paris. "Nem figyelek rá." morogja B'Elanna. "Hát... Felajánlanék neked egy masszázst, de akkor... Mindenki akarna egyet." jegyzi meg Paris vidáman. "Hát tudod..." néz rá B'Elanna, "Csillagflottás repülőmókus létedre elég aranyos vagy..." Tom erre felkuncog, majd kissé hivatalosabb irányba tereli a beszélgetést: "Szóval, hogy halad?" "Ah... Ez a páncél-technológia, amit az admirális hozott..." rázza a fejét B'Elanna, "Hihetetlen! Utálnék úgy beszélni, mint Harry, de... Talán ezúttal tényleg megcsináljuk..." "Nahát, mintha nem örülnél ennek túlságosan." állapítja meg Tom, az egy pillanatig maga elé bámuló B'Elannát figyelve. "Ó, örülök én... Csak tulajdonképpen már egész hozzászoktam a gondolathoz, hogy a Voyager-en neveljük fel a lányunkat. ... Most meg a végén lehet, hogy a Csillagflotta Orvosi Részlegnél szülöm majd meg... A gyengélkedő helyett." "Hát..." von vállat Tom, "Nem volna az olyan rossz. Vagy igen...?" "Addig nem, míg te velem vagy." mondja Torres, miközben újakezdi a rohangálást a konzolok között, "És a Doktort akarom, nem valami idegent...!" "Ki kellene kapcsolnod ahhoz, hogy ne tudjon ott lenni..." mondja erre Tom vidáman. "Ha hazajutunk..." néz fel B'Elanna Tomra egy konzolról, "Mit gondolsz, hol fogunk lakni?" "Nos... A szüleimnél mindenképp maradhatunk egy darabig..." mondja Tom, majd B'Elanna szúrós tekintetét látva gyorsan visszavonulót fúj: "Igazad van, rossz ötlet..." "Persze téged igazából biztos nem is érdekel. Ti repülősök mind egyformák vagytok... Valószínűleg elvállalod az első pilótafeladatot, ami az utadba kerül, engem meg otthon hagysz pelenkát cserélni." "Szóba sem jöhet..." jelenti ki Paris fejcsóválva, majd megcsókolja Torrest.

"Híd a gépháznak." szól Janeway kapitány, mikor a Voyager megérkezik a köd határához. "Mondja, kapitány." jelentkezik B'Elanna. "Páncélt felhelyezni." "Igen, asszonyom."

A Voyager burkolatának számos pontjára telepített emitterek felfénylenek, és a hajó elkezd 'felölteni' harci páncélzatát. A folyamat mintegy tíz másodpercig tart, és a végére a Voyager-t egy masszív, gyöngyházszürke szegmensekből összeállított, legömbölyített páncélréteg védi.

A folyamatot figyelemmel kíséző Királynő arcára mintha némi aggodalommal vegyes bizonytalanság ülne ki.

Az ablatív páncélba burkolózott Voyager hamarosan átesik a tuzkeresztségen, mikor egy borg kocka bontakozik ki a ködből, és tüzet nyit rá.

"Páncélzat-integritás kilencvenhét százalékon." jelenti Tuvok, miután a lövések megrázták a hajót, Janeway admirális pedig diadalmas arccal néz a kapitányra.

A borg az első kudarcok láttán a jelek szerint kicsit beidegesedik, hamarosan már három kocka támadja a köztük magát semmitől nem zavartatva haladó Voyager-t.

"Tuvok...!" néz Janeway kapitány a vulcanira. "Integritás kilencven százalékon, kitart." "Írányt tartani." határoz Janeway.

A kockák taktikát változtatnak, három irányból, három vonósugárral próbálnak ráfogni a Voyager-re, de annak védelmi rendszere a jelek szerint túl 'síkossá' bizonyul a vonósugarak számára.

"Próbálnak adaptálódni..." néz Janeway admirális a kapitányra.

A borg végso eszközként rombolósugarakra vált, de látszólag ezzel sem sok eredményt érnek el. Azonban a Voyager a korábbiaknál erősebben rázkódik, néhány vészjelzés szólal meg, Tuvok pedig így szól: "A bal oldali páncélzat-integritás ötven százalékra esett. ... Negyven százalék." Janeway admirális erre odabíccent a kapitánynak, aki így szól: "Mr. Paris, alfa-egy támadási minta. ... Cél a vezérkocka, transzfázis-torpedókat kiloni."

A Voyager páncélzata a hátsó vetocsöveknél megnyílik, és két napságra torpedó indul útnak. A fegyverek pár másodperc alatt elérik a Voyager mögött haladó kockát, és egy-egy becsapódási krátert ütve behatolnak a belsejébe. A főtöltetek azonban a jelek szerint odabent robbannak, a kocka ugyanis néhány pillanattal később darabokra szakad.

"Cél a második kocka." néz Janeway Tuvokra.

A Királynő meglehetősen dühösen figyel, ahogy a Voyager a második kockából is tuzijáték-petárdát csinál, majd úgy határoz, hogy a harmadik kockának ideje odébbállni, mielőtt az is hasonló sorsra jutna.

"Távolság a középponttól?" kérdezi Chakotay, miután a harmadik borg kocka elszakadt a Voyager mellől. "Kevesebb, mint százezer kilométer." feleli Seven.

A Voyager kisiklik a köd surubb rétegeiből, és ekkor kiderül, mit rejt a jelenség majdnem teljesen tiszta belseje: a jelek szerint egy miniatűr kék csillagot, amelynek felületére, vagy legalábbis ahhoz, elképesztően közel, egy távolról ágas-bogas fémszövevénynek tünő szerkezet simul. Az egész olyan hatást kelt, mintha a törpecsillag egy élőlény volna, amelybe épp nanoszondákat injektáltak, és azok megkezdtek volna az asszimilálás előtti terjeszkedést. A csillag közelében több borg kocka repdes ide-oda.

Janeway admirális nagyot nyelve figyel a fomonitoron lassan növekvő struktúrát, a kapitány pedig döbbenten kérdezi meg: "Ez meg mi az ördög...?!" "Mr. Paris, változtasson irányt, hogy beléphessünk a 346.84-es apertúra-koordinátáknál." rendelkezik az admirális. "Visszavonva!" szól a kapitány, majd az admirálisra néz: "Azt kérdeztem, mi ez!" "A hazavezető út!" "Annál több..." mondja Seven különös hangsúllyal, "Ez egy transwarp-középpont." "Maga mondta egyszer, hogy csak hat van belőlük a galaxisban..." mondja a kapitány döbbenten. "Így van." bólint Seven. A kapitány feláll, és az admirális elé lépve dühösen így szól: "Maga tudta, hogy ez itt van, és nem szólt róla...! Miért?!" "Megválaszolom minden kérdésed, amint visszajutottunk az Alfa Kvadránsba." mondja az admirális. "Elhagyjuk a ködöt!" szól oda a kapitány Parisnak. "Kapitány...?!" "Hallotta, mit mondtam!" "Parancsot adtam, hadnagy." mondja az admirális Parisnak, "Haladjon tovább az apertúrához." "Ez az én hidam, admirális, és eltávolítatom magát, ha szükséges..." mondja Janeway kapitány fenyegető hangon, majd Parisra néz: "Vigyen ki!" Tom zavartan néz a többiek, elsősorban Chakotay felé, végül bólint: "Igenis, kapitány."

A Voyager visszatért a mélyurbe, és levetette 'harci öltözkékét' is.

"Ez a középpont több ezer transwarp-csatornához kapcsolódik, melyek mind a négy kvadráns valamelyikében végződnek." mondja Seven az asztrometriai laborban, közben a nagy képernyőre adva a letapogatási adatokat, "Lehetné teszi a Kollektíva számára, hogy percek alatt hajókat juttasson szinte bárhová a galaxisban." "A borg taktikai elonyei közül... Ez lehet a legjelentősebb." véli Tuvok. "Nem csoda, hogy a Királynő nem akart minket abban a ködben tudni." jegyzi meg Chakotay. "Szóval, hogyan semmisítjük meg...?" kérdezi Janeway kapitány elszántan, mire a valamivel odébb az egyik konzolnak dölve figyelő admirális bosszús grimaszt vágva csóválja meg a fejét. "A szerkezetet egy sor térközi sokszorozó tartja meg." mondja Seven, "Ha elég sokat ki tudunk iktatni közülük... A középpont elvileg összeomlana." "Ez idopocséklás...!" szól Janeway admirális, mire a többiek felé fordulnak, "Azoknak a sokszorozóknak a pajzsrendszerét a központi nexusból vezérli maga a Királynő. ... Egyben talán kárt tudnak tenni, esetleg kettőben. De mire a harmadikhoz fognának, már adaptálódott." "Talán volna mód kiiktatni őket egyszerre." mondja a kapitány. "Honnan? A középponton belülről? A Voyager összegyűroedne, mint egy papírpohár." mondja az admirális gúnyosan. "És ha belépnénk az Alfa Kvadránsba vezető csatornába, és a másik oldalról pusztítanánk el a szerkezetet?" kérdezi Chakotay. "A középpont maga itt van. Az Alfa Kvadránsban nincs semmi, a kijárat apertúrákon kívül." mondja az admirális, "Amíg maguk itt ácsorognak, és taktikai forgatókönyvekről fantáziálnak, a Királynő a páncélunk és fegyverzetünk letapogatásait tanulmányozza. És valószínűleg az egész Kollektívát ráállította a hatástalanításuk módszerének kidolgozására. ... Úgyhogy vigyék vissza a hajót abba a ködbe, és menjenek haza, mielőtt túl késő."

A kapitány végigméri a megfigyelo emelvényre fellépett admirálist, majd odaszól a többieknek: "Találjanak módot ennek a középpontnak az elpusztítására." "Sétáljunk egyet." mondja végül az admirálisnak, kifelé indulva.

"Tudni akarom, miért nem beszélt nekem erről..." morogja Janeway kapitány, miközben az admirálissal együtt a Voyager egyik folyosóján sétálnak. "Mert emlékszem, milyen makacs, és önelégült voltam egykor. Gondoltam, hogy talán valami hülyeséget akar majd csinálni."

"Lehetőségünk van megrendítő csapást mérni a bogra, ami életek millióit óvhatja meg..." mondja a kapitány. "Nem azért töltöttem az elmúlt tíz évet annak a keresésével, hogy hogyan juttathatom haza korábban ezt a legénységet, hogy maga sutba dobja az egészet valami... Intergalaktikus jószolgálati küldetés nevében." "Talán vissza kéne mennünk a gyengélkedőre." javasolja a kapitány. "Miért? Hogy benyugtatóztathasson?" kérdezi az admirális gúnyosan. "Hogy megerősíthessem a Doktorral a személyazonosságát." mondja a kapitány, szembefordulva az admirálissal, "Nem vagyok hajlandó elhinni, hogy valaha is olyan cinikussá válok, mint amilyen maga." "Én vagyok az egyetlen, akinek deja vu-érzése támadt..."? kérdezi az admirális élesen. "Mirol beszél maga..."? "Hét évvel ezelőtt ott volt a lehetősége, hogy a Gondviselo állomását használva hazavigye a Voyager-t. Helyette elpusztította." "Azt tettem, ami helyes volt." jelenti ki Janeway. "Úgy határozott, idegenek életét a legénysége élete fölébe helyezi. Nem követheti el még egyszer ugyanazt a hibát." "Maga hazavitte a Voyager-t. Ami azt jelenti, én is haza fogom. ... Ha ez még eltart pár évig, akkor..." "Seven of Nine meg fog halni." mondja erre az admirális komoran, mire a kapitány döbbenten bámulja egy pillanatig, mielőtt megkérdi: "Mi..."? "Három év múlva. Megsérül majd egy felderítőúton. Visszajut a Voyager-re... És a férje karjai közt hal meg." "Férje..."? "Chakotay." mondja az admirális, mire a kapitány némiképp meglepett arcot vág. "Seven halála után már nem olyan lesz, mint volt. És maga sem." A kapitány odébb lép, majd így szól: "Ha tudom, mi fog történni... Elkerülhetem..." "Nem Seven az egyetlen. A mai, és azon nap között, míg hazajuttattam a Voyager-t, huszonkét legénységi tagot vesztettem el. ... És persze ott van még Tuvok..." A kapitány ennek hallatán visszafordul az admirális felé: "Mi van vele..."? "Megfelelkezik a Temporális Elsodleges Irányelvrol, kapitány..." "A pokolba vele." "Rendben. Tuvok egy degeneratív neurológiai rendellenességben szenved, amiről nem beszélt magának. Az Alfa Kvadránsban van rá gyógymód. De ha nem kapja meg időben... Még ha megváltoztatja a Voyager útvonalát... Korlátozza a kapcsolatfelvételt idegen fajokkal... Embereket fog veszíteni. ... Én viszont lehetőséget ajánlok, hogy mindet hazajuttassa, épen és egészségesen... Ma. ... Tényleg hátat fog fordítani ennek?" Janeway kapitány komor arccal bámulja jövőből jött alteregóját.

"Értékelem az aggodalmát, kapitány." mondja Tuvok Janeway kapitánynak a tanácssteremben, "De korai. Évek kellene még, míg a tünetek súlyossá válnak. Addig pedig... A Doktor kézből tudja tartani az állapotomat, gyógyszerekkel." "Igaz, amit az admirális mond?" kérdezi Janeway, "Van gyógymód az Alfa Kvadránsban?" "Valtor'vo-nak hívják, és szükség van hozzá tudat-összeolvasztásra egy másik vulcanival." "És a Voyager-en levo többi vulcani?" "Közülük egyik sem alkalmas." "De a családja tagjai igen..." mondja Janeway, mire a vulcani bólint. Janeway leereszkedik mellé a kanapéra, és így szól: "Ha tudta, hogy a felépülésének egyetlen esélye, ha visszajut az Alfa Kvadránsba... Miért nem tiltakozott, mikor arra kértem, találjanak módot a középpont elpusztítására?" "A logikai érzésem... Még nem károsodott. Ha sikerrel járunk, milliányi élet menekül meg." "És a maga élete..."? kérdezi Janeway halkan. "Hogy Spock nagykövetet idézzem..." mondja Tuvok, félrebillentett fejjel, "A többség igénye elöbbre való a kevesekénél." Janeway ennek hallatán meghatottan néz a vulcanira.

"Értékelem a tempóját, admirális." mondja Seven halkan Janeway admirálisnak a kettes raktérben, "De Janeway kapitány a felettes tiszt. Nem szegem meg a parancsait." "Nem is erre kérem. Csak azt szeretném, ha megmondaná neki, az ön véleménye szerint a középpont elpusztítása túl kockázatos, túl magas az ár." "Nem tehetem." "Még akkor sem, ha ez azon következmények elkerülését jelenti, amiket említettem?" kérdezi az admirális. "Most, hogy már tudok ezekről a

következményekről, ez többé már nem szükségszerűség. De még ha az is volna, a halálom kis ár lenne a transwarp-hálózat elpusztításáért." "Olyan hosszú ideig ismertem, Seven..." csóválja a fejét az admirális fájdalmas arccal, "Hosszabb ideje, mint ahogy ön ismeri saját magát. ... Azt gondolja, a hálózat tönkretétele vezeklési lehetőség azokért az atrocitásokért, amikben akkor vett részt, mikor még dolgozó volt. ... Ideje, hogy hátat fordítson a múltnak, és a jövőjével kezdjen törödni!" "A jövőm jelentéktelen azon életekhez képest, akiket meg fogunk menteni!" "Milyen önző..." "Önző?! Más emberek megsegítéséről beszélek!" "Idegenek! Egy feltételezett helyzetben! Én a való életrol beszélek! A kollégáiról... A barátairól... Emberekről, akik szeretik magát..." mondja az admirális szinte könyörögve, "Képzelve el, milyen hatással lesz rájuk a halála..." Seven végigméri Janewayt, majd szinte hangtalanul így szól: "Bocsásson meg, admirális... Be kell fejeznem a munkámat." Seven ezzel elsiet, az admirális pedig nagyot sóhajtva hajtja le a fejét.

"Miután bent vagyunk, kilövünk egy sor transzfázis-torpedót." mondja a transwarp-középpont megsemmisítésének tervét a tanácsteremben ismertető Tuvok. "Egy időben történő robbanásra lesznek programozva." teszi hozzá Seven. "Ha a torpedók áttörnek a pajzsot..." folytatja Tuvok, "A csatornáknak el kell kezdeni összeomlani... Láncreakció-szerűen. Ahhoz, hogy elkerüljük a lökéshullámot, kevesebb, mint tíz másodpercünk van a középpont elhagyására." Tuvok ismertetője után pár másodpercre csend borul a tanácsteremre, majd Janeway kapitány a többiek közé lép, és így szól: "Hosszú idővel ezelőtt... Hoztam egy döntést, ami miatt ez a legénység a Delta Kvadránsban rekedt. ... Nem bántam meg azt a döntést." A kapitány itt kinéz az ablakoknál álló admirálisra, mielőtt folytatná: "De akkor még nem ismertem mindannyiukat. ... És a Voyager csak egy csillaghajó volt. ... Most már nem így van. A hajó az otthonunkká vált. ... Tudom, utasíthatnám magukat, hogy hajtsák végre ezt a tervet, és egyikük sem habozna egy pillanatig sem. De nem ezt fogom tenni. ... Önök ismerik a maguk alá beosztott legénységi tagokat. Tudják, mit súg a saját szívük. ... Úgyhogy nem vágunk bele ebbe, hacsak mindenki, aki itt van, nem ért egyet." A kapitány ezúttal Kimre pillant, majd folytatja: "Senki sem fogja kevesebbre tartani magukat, ha nem így tesznek." Kim, tekintve, hogy gyakorlatilag megszólítottatott, így szól: "Kapitány..." "Mondja, Harry." szól a kapitány, kerülve Kim tekintetét. "Azt hiszem, bátran ki lehet jelteni, hogy... Senki ebből a legénységből nem volt nagyobb... Megszállottja a hazajutásnak, mint én. De... Mikor mindarra gondolok... Amin együtt mentünk keresztül..." Kim útnak indul a többiek között, megállva egy-egy pillanatra, és közben így folytatja: "Talán nem a végcél, ami számít... Hanem az utazás. És ha ez az utazás egy kicsit tovább tart... De így tehetünk valamit, amiben mindannyian hiszünk... Akkor nem tudok másik olyan helyet kitalálni, ahol szívesebben volnék... Sem más embereket... Akikkel ott lehetnék." Paris felemeli a kezében tartott bögrét: "Az Utazásra." "Az Utazásra!" csatlakoznak hozzá a többiek, Janeway admirális pedig kissé elhulve, dacos tekintettel figyeli a jelenetet.

"Kávét, feketén." szól oda Janeway admirális a félhomályos étkező egyik replikátorához, mire a beszélgetősarok kanapéján ülo Janeway kapitány meglepetten fordul felé: "Azt hittem, leszokott..." "Úgy döntöttem, újra felveszem pár régi szokásomat." "Mit még, a kávé mellett?" kérdezi a kapitány. "Nos hát..." sóhajt fel az admirális, kinézve az egyik ablakon, "Sokkal idealistább voltam. Sok kockázatot vállaltam. Annyira elszántam magam, hogy hazaviszem ezt a legénységet, olyan sok éven át... Hogy azt hiszem, elfelejtetem, mennyire szerettem együtt lenni. ... És milyen huségesek voltak magához." Az admirális a kapitány felé fordul, és tesz is pár lépést, miközben folytatja: "Néhány napomba került, hogy rájöjjenek... Ez a maga hajója. ... A maga legénysége. Nem az enyém. ... Hiba volt hazudnom önnek. Azt gondolni, hogy lebeszélhetem valamirol, amire eltökélte magát." "Csak azt igyekezett tenni, amirol azt gondolta, mindannyiunknak a legjobb." mondja a kapitány halkan, fejcsoválva. "Nos, maga miatt átgondoltam ezt a dolgot. ... És szeretnék segíteni a küldetésé végrehajtásában. Talán együtt... Megnövelhetjük az esélyeinket." "Talán tehetünk még annál is többet." mondja a kapitány elmosolyodva, "Biztos van módja, hogy a kecske is jóllakjon, és a káposzta is megmaradjon..." "Nem pusztíthatjuk el a középpontot, és juttathatjuk haza a Voyager-t." csóválja a fejét az admirális, mire a kapitány előre hajol ültében: "Teljesen biztos ebben..." Most az

admirális mosolyodik el, igaz, csak egy pillanatra, és nagyon halványan: "Lehetne egy mód... Fontolóra vettem egyszer, de túl kockázatosnak tunt." "Az még azelőtt volt, hogy úgy döntött, felveszi a régi szokásait." Az admirális beleszagol a kávésbögréjébe, majd megint mosolyogva néz fel a kapitányra: "Nem tudom, egyáltalán miért is szoktam le róla..."

"Épp ideje volt." néz fel a siklója pilótaülésében ülo Janeway admirális, mikor a kapitány megérkezik, "Mert hát én se leszek már fiatalabb..." A kapitány mosolyogva pislog egy párat, majd leül a másodpilóta ülésébe, és felmutatja a magával hozott oltópisztolyt: "Biztos benne, hogy meg akarja tenni?" "Nem. ... De a Voyager nem elég nagy kettonknek." A kapitány megszemléli az oltópisztolyt, majd az admirális nyakához nyomva azt, beadja a tartalmát a beletörődo arcot vágó admirálisnak. "Sok szerencsét, admirális." mondja a kapitány, megszemlélve idosebb alteregóját. "Magának is." A kapitány egy pillanatot még kivár, majd a kijárat felé indul sietve. "Kapitány..." állítja meg az admirális, "Örülök, hogy újra megismerhettem." Janeway kapitány boldogan elmosolyodik, majd elhagyja a siklót, Janeway admirális pedig fáradt sóhajjal dörzsöli meg a nyakát az injekció helyén, és a pilótakonzol felé fordul.

Az SC-4 hamarosan elhagyja a Voyager siklóhangárját, valamivel később pedig zavartalanul lép be a transwarp-középpont egyik indítónyílásán.

"Valami hír az admirálisról?" kérdezi az asztrometria laborba besieto Chakotay. "Elvesztettük vele a kapcsolatot, amint belépett a középpontba." feleli Seven. "A borg nem piszkálta?" "A hajóját több kocka is letapogatta, de nem mentek a közelébe... Uram." mondja Seven, fájdalmas éllel a hangjában. "Ma megint hivatalosra vesszük a figurát...?" kérdezi Chakotay közelebb lépve. "Igen, parancsnok." feleli Seven kimerően. "Most nem viccelsz, igaz...?" kérdezi a parancsnok. "Nem." feleli Seven kurtán, majd átsiet az egyik oldalsó konzolhoz. Chakotay értetlenül bámul utána, majd a nyomába szegodik: "Mi a baj...?" "Semmi, csak... Elfoglalt vagyok." "Azt hiszem, ennél azért kicsit már jobban ismerlek...!" "Jobb szeretném, ha nem beszélne úgy velem, mintha intim viszonyban volnánk." "De hát intim viszonyban vagyunk...!" "Már nem." mondja Seven remego hangon, majd visszasiet a fokonzolhoz. "Mi az ördög folyik itt...?" kérdezi Chakotay, immár teljesen értetlenül. "Úgy határozta, megváltoztatom a kapcsolatunk paramétereit." "Esetleg elmondanád, miért...?!" "Mindkettonknek veszélyes a foglalkozása. Elofordulhat, hogy súlyosan megsérülünk, vagy még rosszabb történik. ... Úgy vélem, a legjobb elkerülni az érzelmi kötődéseket." "Te talán csak átváltasz valami borg kapcsolót, és kiiktatod az érzelmeidet, de én nem tudom..." csattan fel Chakotay. "Azt javasolom, próbálja meg." néz rá Seven, "Az egyszerűbbé teszi a dolgokat... Magának... Ha velem bármi történik." "Miért aggaszt ez téged hirtelen ennyire...?" kérdezi Chakotay összevont szemöldökkel, "Van valami, amit tudnom kellene?" "Az admirális utalt arra..." mondja Seven remego hangon, "Hogy az irántam táplált érzéseid... Fájdalmat fognak okozni neked... A jövőben. ... Nem hagyhatom, hogy ez megtörténjen." Seven visszamenekülne az oldalsó konzolhoz, de Chakotay megragadja a karját: "Seven...!" A no felsóhajt, de nem fordul Chakotay felé, aki így szól: "Minden kapcsolatban ott a kockázat. ... És senki sem tudja garantálni, mi történik holnap... Még egy jövőből jött admirális sem." Chakotay maga felé fordítja Sevent, majd folytatja: "Az egyetlen, ami biztos, az az, amit itt, és most érzünk egymás iránt. Azt hiszed, hagyom, hogy véget vess ennek azért, ami esetleg megtörténik?" Seven bizonytalan mozdulatot tesz, mire Chakotay megsimogatja az arcát: "Akkor egy kicsit jobban meg kell ismerned engem." Seven végül kibernetikus baljával megfogja Chakotay jobb kezét, és megkönnyebbülve sóhajt fel.

"Próbáljon lazítani, hadnagy..." mondja a mutoasztalon vajúdo Torresnek a Doktor, miközben egy orvosi trikorderrel kering körülötte. "Ha még egyszer azt mondja, lazítsak, letépek azt a holografikus fejét...!" üvölti B'Elanna. "Remélem, a babának nem jut ebből a példás szövegből..." jegyzi meg a Doktor, miközben Paris száguld be a folyosóról: "Mondja, hogy ez nem csak egy újabb téves riasztás...!" "Ez nem csak egy újabb téves riasztás." mondja a Doktor engedelmesen. "El se

hiszem..." fordul Tom B'Elannához. "Ó, hidd csak el...!" csóválja az a fejét. "Talán a végén én nyerek..." "Mit nyersz...?!" "A baba-fogadást. Mára tettem, tizenöt órára." "Annyira örülök, hogy a kedvedre tehetek..." mondja B'Elanna dühösen, két fájás közé idozítva mondanivalóját. "Még ne ünnepeljenek. A klingonok vajúdása néha napokig tart..." mondja a Doktor, mire Torres megragadja az egyenruháját, magához rántja, és a következő fájást kihasználva beleordít a fülébe. "Persze, biztos vagyok abban, hogy itt nem ez lesz a helyzet." siet kijelenteni a hologram. "Híd Paris hadnagynak: kész vagyunk az indulásra." szólal meg az interkomból Janeway hangja, mire Paris idegesen forgolódni kezd: "Kapitány, attól tartok..." "Menj...!" veri hátba B'Elanna. "De..." fordul felé Paris. "Semmi de, repülos! ... Ha azt akarjuk, hogy ez a küldetés sikerüljön, a legjobb pilóta kell a kormányhoz. ... Ne aggódj... A Doktor itt lesz velem." "Valami baj van, Mr. Paris...?" hallatszik Janeway méltatlankodása. Tom hosszan nézi B'Elannát, majd mielőtt megcsókolná, így szól: "Máris megyek, kapitány." Paris elsiet, a Doktor pedig a mutoasztalhoz lép, mire B'Elanna hátradol, és néhány nagy levegot véve így szól: "Akkor hát, kezdődjön a musor..."

"A Voyager irányt változtatott. Jelenlegi helyzete: 362-es térbeli rácspon. Röppályája: 112.5." mondja a kórus a borg Királynő fejében, majd egy másik ismerős hang szólal meg, ez azonban zavarba ejtó módon mintha egy jó lépésnyire a Királynőtól szólalna meg: "Nem tudom, hogy csinálja... Ennyi egyszerre beszélő hang..." A Királynő meglepetten nyitja ki a szemét, így Janeway admirálist pillantja meg maga előtt, aki élcelodve folytatja: "Biztosan pokoli fejfájások gyötörhetik." A Királynő félrebillenti a fejét, mire Janeway így szól: "Ha dolgozókat hív, hogy asszimiláljon, ne fáradjon." "Nincs szükségem dolgozókra az asszimilálásához." lép ki a Királynő a kamrájából, ezzel kioldja a jobb kézfejebe épített nanoszonda-injektorokat, és Janeway nyakába mélyesztí azokat. "Én igazából nem vagyok itt..." mondja az admirális gúnyos mosollyal, "Felség. ... Az elméjében vagyok."

"Egy szinaptikus interfészt használlok." mondja a lehuny szemmel az SC-4 pilótaülésében ülo admirális, miközben homlokának bal oldala elé, nagyjából oda, ahol a Doktor a beültetést találta az agyában, egy vékony szenzorkar hajlik, "A maga helyében nem vesztegetném az idot a jel visszakövetésére."

"Jelen pillanatban ez kívül esik a lehetőségei határán." A Királynő lassan járkálni kezd Janeway körül, és nyugodtan megkérdi: "Mit akar?" "Alkut kötni. Janeway kapitány azt hiszi, azért vagyok itt, hogy segítek neki megsemmisíteni a maga transwarp-hálózatát." "Ez kívül esik a lehetőségeik határán." jelenti ki a Királynő. "Én, tudom én azt. És megpróbáltam elmagyarázni naiv, fiatalabb énemnek. De nem hallgatott rám. ... Elszánta magát arra, hogy elintézi azt a középpontot." "Kudarcot fog vallani." jelenti ki a Királynő, Janewayre nézve. "Igen." bólint az, "De olyan fegyverei vannak, amiket a jövőből hoztam. Azt hiszem, ismerősek már magának." "Transzfázis-torpedók..." mondja a Királynő, árnyalatnyi dühvel a hangjában, "Alkalmazkodni fogunk." "Végül igen... De nem azelőtt, hogy a Voyager komoly károkat okozna. ... Hajlandó vagyok elmondani, hogyan alkalmazkodjanak azokhoz a fegyverekhez azonnal." "Miért cserébe...?" "Küldjön ki egy kockát, ami vonósugárra veszi a Voyager-t... És visszavontatja az Alfa Kvadránsba!" "Azt akarja, hogy elhiggyem, a ronthatatlan Kathryn Janeway elárulná a saját legénységét..." mondja a Királynő gúnyosan. "Nem elárulja... Megmenti oket saját maguktól." pontosít Janeway, "Hoztam technológiát, hogy segítek hazajuttatni a Voyager-t. De a kapitány arrogáns. Önelégült. A tisztjeit pedig annyira elvakítja a huség, hogy készek feláldozni az életüket, csak hogy megrendíto csapást mérhessenek a borgra." "De maga sosem próbálna ártani nekünk..." jegyzi meg a Királynő gúnyosan. "Vénségemre pragmatista lettem... Csak annyit akarok, hogy a legénység visszajuthasson a családjaihoz." "Biztosítani akarja Kollektívája jólétét." állapítja meg a Királynő különös mosollyal, "Ezt tudom értékelni. ... Segíték magának." A Királynő odébb lép Janewaytól, majd hozzátészi: "De többre fog kerülni, mint amit ajánl." "Mit akar?" kérdezi Janeway élesen. "A hajóját, és az adatbázisát!" "Megmondtam, megmutatom, hogyan adaptálódjon a torpedóikhoz." "Elégtelen!" "Ha hagynám, hogy a jövőből származó technológiát asszimiláljon, nem lehetne megmondani, hogyan változnának az események."

"Maga hajlandó volna megváltoztatni a jövőt azzal, hogy most hazajuttatja a Voyager-t." mutat rá a Királynő. "Ó igen, csak hogy van különbség..." "Tegye, amit minden jó pragmatista tesz, admirális. Kössön kompromisszumot." Janeway hosszan töpreng, végül különös hangon így szól: "Jól van... Odaadom a siklót. ... Miután a Voyager biztonságban megérkezett az Alfa Kvadránsba." "A fiatalabb énjének már hazudott, honnan tudhatnám, nekem nem hazudik-e...?" "Azt hiszem, egyszerűen csak meg kell bízni bennem." néz Janeway a Királynőre. "Erre nem lesz szükség. ... Alábecsül engem, admirális. Míg mi beszélgettünk a dolgozóim beháromszögelték az adását."

A siklójában ülo Janeway erre kinyitja a szemét, és így szól: "Számítógép, interfészt kikapcsolni! ... Pajzsot felhelyezni!"

A borg központi struktúra egy pontjából egy vonósugárra emlékeztető, széttartó fénynyaláb indul útnak, és nyelődik el valamivel odébb látszólag a semmiben. Az elnyelődés helyén azonban hamarosan megjelenik Janeway siklója, ahogy a borgnak sikerül semlegesítenie a lopakodó-rendszert.

Janeway admirálist másodpercekkel később a Királynő tróntermébe sugározzák. "Nagyon ügyes..." mondja a Királynő, "A küszöbömön rejtőzött. ... Azt tervezte, hogy az unikomplexumon belülről támad meg minket?" Janeway nem szól, mire a Királynő odalép hozzá, közben dühösen így szólva: "Nem valami beszédes...!" A Királynő ezt követően egy villámgyors mozdulattal Janeway torkába eresztí nanoszonda-injektorait. Janeway fuldokolva roskad össze, és miközben megkezdődik az asszimilálása, a Királynő jóindulatú mosollyal néz le rá: "Nincs szükségünk szavakra, hogy megértsük egymást..."

A Voyager eközben megérkezik a transwarp-középponthoz.

"Vigyen be." rendelkezik Janeway kapitány. "Igenis, kapitány." bólint Paris.

A Voyager, néhány borg kocka között elhaladva belép az egyik indítási apertúrába, és eltunik a kiépülő transwarp-csatornában.

"A Voyager belépet a 823-as apertúrába." hallatszik a kórus hangja a trónteremben, "Hozzáfért a 09-es transwarp-csatornához. Hajókat átirányítani az elfogáshoz a..." A földre rogyva heverő Janeway körül elégedett arccal keringő Királynő hirtelen fájdalmas kiáltással megvonaglik, és a kórus hangja is elakad egy pillanatra, majd a szavai összefüggéstelenné válnak. A Királynő idorol idore megvonaglik, Janeway pedig megvetően néz fel rá: "Biztosan asszimilált valamit..." "Mit csinált...?!" mered rá a Királynő, idolegesen visszanyerve uralmát a teste fölött. "Azt hittem, nekünk nincs szükségünk szavakra, hogy megértsük egymást." mondja Janeway gúnyosan. A Királynőt megint elkapja egy roham, majd miután összeszedte magát, kissé kimerülten így szól: "Megfertőzött minket... Egy neuro-patogénnel..." "Épp csak annyira... Hogy káoszt vigyek a rendbe...!"

"Az admirális sikerrel járt, kapitány." állapítja meg Seven a transwarp-csatornában haladó Voyager hídján, "A csatorna pajzsa destabilizálódik." "Most, Mr. Tuvok!" szól Janeway.

A Voyager hátsó vetocsöveiből, miután a hajó áthaladt egy keresztezési ponton, három transzfázis-torpedót lök ki, a keresztezési pontot fenntartó berendezésre, ami teljesen megsemmisül a robbanásban.

"A Voyager meg fog semmisülni..." mondja a Királynő, miközben a transwarp-középpont egyik részének pusztulását figyeli a holomonitronon. "A lökeshullám előtt járnak..." mondja Janeway, "Túl fogják élni. ... Janeway kapitány és én gondoskodtunk erről." Az admirális talpra küzdi magát, majd így szól az ott bámuló Királynőhöz: "Maga becsült alá... Minket...!" A Janeway szervezetéből a Kollektívába került vírus egyre erősebben kezdi kifejteni a hatását, néhány közeli robbanás már a tróntermet is meg-megrázza. Pár másodperc múltán a Királynő döbbenten bámul le bal karjára, aminek páncélszelvényei között halvány kisülések cikáznak át, majd jobbjaival váll alatt letépi bal kezét, és elhajítja. "634-es gömb..." fordul a holomonitor felé, ami egy transwarp-csatornában haladó gömböt mutat, "Ok még hallják a gondolataimat..." A királynő néhány másodpercre lehunyja a szemét.

A gömb irányt változtat a következő keresztezési ponton, vélhetően a Voyager nyomába ered.

"Meglehet, asszimiláltam a kórokozóját... De asszimiláltam a páncél-technológiáját is..." mondja a Királynő, visszafordulva Janeway felé. Ám bal lába a mozdulat közben csípőizületből kifordul, és eldől, így a Királynő felnyögve jobb térdére rogy. Néhány pillanatnyi időre sikerül felhúznia magát, a tartókeretbe kapaszkodva, amelyben állva Janeway ridegen figyeli, ám megint elzuhan. "Janeway kapitány... Mindjárt meghal. Ha neki nincs jövője... Maga sosem fog létezni... És semmi, amit ma megtett... Nem fog megtörténni." mondja a Királynő, felnézve az admirálisra, majd egy közeli robbanásra összerándul, és mechanikus teste elernyed. A szerves torzót a géptestbe rögzítő kapcsok kioldanak, és a torzó félig-meddig kicsúszik az életben tartó géptestből. A Királynő néhány másodpercig még öntudatánál van, és az utolsó pillanatig az ott komoran figyelő Janewayt bámulja. A tróntermet magában foglaló struktúra néhány másodperccel később felrobban, majd a robbanások viharos gyorsasággal elkezdnek kiterjedni a teljes központi építményre.

A Pathfinder-laborban dolgozók tanácstalanul figyelik az egyik fali képernyőn látható jelenséget, majd Paris admirális megkérdezi: "Ez meg mi az ördög...?!" "Egy transwarp-apertúra..." állapítja meg Barclay, "És kevesebb, mint egy fényévre van a Földtől." "Hány borg hajó?" kérdezi egy másik, valamivel fiatalabb admirális, miközben egyre többen gyulnek a képernyő köré. "Nem sikerül pontos adatot kapnunk, de a graviton-kibocsátás lelóg a skáláról..." "Azt akarom, hogy minden hatósugárban lévő hajó gyülekezzen azokon a koordinátákon... Azonnal!" szól oda Paris admirális a segédtisztjének, aki sietosen útnak indul: "Igen, uram."

A Voyager által megrongált transwarp-csomóponton is egyre több robbanás következik be, a szerkezet végül elkezd darabjaira hullani.

A gömb közben beérte a hajót, és eros tüz alatt tartja.

"Hátsó páncél hat százalékon..." jelenti Tuvok, aki mellett segítőként Chakotay is a taktikai konzolnál dolgozik. "Burkolat-átszakadás a hatostól a tizenkettes szintig." jelenti Kim.

A borg gömbön megnyílik egy kerek nyílás, ami mögött valami nagy teljesítményű emitternek tűnő szerkezet lapul, mélyen a gömb belsejébe nyúló tölcser gyanánt.

"Nem tudok előttük maradni, kapitány." mondja Paris. "A páncélzat leválik!" jelenti Tuvok. "Hol van a legközelebbi apertúra?" hagyja ott Chakotay a taktikai konzolt, hogy átmenjen Seven mellé, a hátsó közép Konzolhoz. "Körülbelül harminc másodpercre előttünk." feleli Seven, "De az visszavezet a Delta Kvadránsba." "Mr. Paris készüljön irányváltoztatásra." mondja Janeway elszántan.

Az Alfa Kvadránsban kialakult transwarp-apertúránál egy viszonylag nagy méretű flotta gyűlt össze, többek között Galaxy, Akira, Nebula, Defiant, javított Excelsior, és Prometheus osztályú hajókat látni.

"Tizenhét hajónk van pozícióban." mondja a fiatalabb admirális a Pathfinder-laborban, "És kilenc további úton." "Nyissanak csatornát." rendelkezik Paris admirális. "Nyitva, uram." "Itt Paris admirális. Alkalmazzanak bármekkora, szükségesnek ítélt mértékű erőt. Ismétlem, bármekkora, szükségesnek ítélt mértékű erőt!" "Uram... Egy hajó lép ki..." jelenti Reg idegesen.

A transwarp-csatorna nyílásából a korábban a Voyager-t üldöző borg gömb lép ki, egyenesen az azt váró, a nyílással szemben félgömbhéj mentén elhelyezkedett Csillagflotta-hajók karjaiba, amelyek azonnal tüzet nyitnak rá.

A Voyager-en a korábbiakhoz képest meglehetősen csend uralkodik, mintha sikerült volna megszabadulniuk a borg gömbtől. Mindenki feszülten várakozik, majd Janeway feláll a székből, és halkán megkérdi: "Mr. Paris, mi a helyzetünk?" "Pontosan az, amire számítottunk." "A transwarp-hálózat megsemmisült, kapitány." jelenti Seven. "Majd később ünneplünk..." mondja Janeway, majd hátrafordul a taktikai konzol felé: "Mr. Tuvok..."

Egy végeláthatatlannak tűnő, halványzöld fénymintákkal borított falú folyosón egy transzfázis-torpedó száguld végig.

A borg gömb felszínét odabent lezajlott robbanások törik át, bár a zárótűz most éppen szünetel. "Tűzet szüntess...!" rendelkezik Paris admirális, néminemű elképedéssel figyelve az eseményeket. A gömböt néhány másodperccel később teljesen széttepi egy végso robbanás, és a szerteszét repülő roncsok közül egy nagyon is megtervezettnek tűnő formájú fémdarab száguld elő... Az ablatív páncélzat maradványát magán viselő Voyager.

A hídon tartózkodók pillanatokig hitetlenkedve bámulják a fomonitronon látható, épp csatarendet bontó Csillagflotta-hajókat, majd Janeway bátorításként így szól: "Megcsináltuk..." A hídon tartózkodók sokáig csak egymást, vagy az fomonitort bámulják, moccanni is képtelenül, majd Kim, mikor a műveleti tiszt konzolra jelezni kezd, megrázza magát, és a kábulatból felocsúdva így szól: "Hívják minket." "Képernyőre." mondja Janeway halkán. A fomonitronon Paris admirális, Barclay, és a fiatalabb admirális jelenik meg. "Bocsánat, hogy így magukra törtünk... Legközelebb majd ideszólunk előbb." mondja Janeway. "Üdvözlöm idehaza..." mondja Paris admirális elmosolyodva, mikor végül megtalálja a hangját. "Jó újra itt lenni." bólint Janeway. "De hogyan tudták..." "Minden benne lesz a jelentésben, uram." mondja Janeway hivatalos hangon. "Alig várom..." bólint az admirális, ezzel bontja a kapcsolatot. Janeway lehajtja a fejét, és halkán maga elé mormolja: "Köszönöm a segítséget, Janeway admirális..." "Gyengélkedo a hídnak." szólal meg az interkomból a Doktor hangja, és mivel mellette egy meglehetősen jellegzetes másik hang is hallatszik, Paris azonnal felkapja a fejét. A legifjabb Paris gogicsélését hallva Kim megkönnyebbülten felnevet, Janeway pedig széles mosollyal néz a valamikor az elmúlt, feszültséggel teli percek során apává lett Tom Parisra.

"A Doktor Paris hadnagynak..." üzeni a hologram a gyengélkedőről, miután odaadta B'Elannának a babát, "Van itt valaki, aki szeretné üdvözölni..."

"Jobb, ha lemegy, Tom..." nógatja Janeway Parist, aki végül összeszedi magát annyira, hogy el tudjon indulni a lift felé: "Igen, asszonyom..." Miközben Tom távozik, Kim büszkén néz utána. "Mr. Chakotay..." fordul Janeway a parancsnok felé, majd az üres kormányospultra mutat: "A kormány..." Chakotay elfoglalja a kormányos helyét, Janeway pedig leereszkedik a székébe, majd néhány másodpercet kivárva így szól: "Írányt beállítani... Hazafelé."

A Voyager, hét évnyi viszontagságos út végén, a borg támadás fogadására kiküldött, de immáron díszkíséretté átalakult flotta élén a Föld napfényben fürdő kék-fehér gömbje felé tart... Az álomból újra valósággá vált, egyetlen, valódi otthon felé.

